

DUE DATE SLIP**GOVT. COLLEGE, LIBRARY****KOTA (Raj)**

Students can retain library books only for two weeks at the most

BORROWER'S No	DUE DATE	SIGNATURE

जयपुर (राज.)

*Printed by Jaya Krishna Dās Gupta
at the Vidyal Vilās Press, Gopāl Mandir Lane,
Benares City*

1930.

विशेष द्रष्टव्य ।

अनुस्वार और चन्द्रबिन्दुके उच्चारणभेदानुसार (यथा—कांचन, काँच ; दंत, दाँत इत्यादि) 'हैं', 'नहीं', 'यहाँ', 'कहाँ', 'क्यों', 'कवियोंका' इत्यादि-स्थलोंमें भ्रान्त प्रचलनके अनुरूप अनुस्वार न होकर चन्द्रबिन्दु होना चाहिये । और 'मे', 'दोनों', 'गुणोंका', 'परिणामोंमें' इत्यादि पञ्चमवर्णोंके उपर ('ऊपर' नहीं) अनुस्वारका प्रयोग युक्त नहीं (क्योंकि 'मे'में अनुस्वार देनेसे Meng होता है) ; और चन्द्रबिन्दुओं नहीं लगाना चाहिये, कारण पञ्चमवर्णोंका उच्चारण स्वतः नासिकामेही होता है ।

नासिकासे उच्चारित ध्वनि जहाँ बाहर निकल जाती है, वहाँ 'अनुस्वार', और जहाँ नाकके भीतरही रह जाती है, वहाँ 'चन्द्रबिन्दु' होगा ।

* * * *

हिन्दीमें प्रयुक्त अविकृत संस्कृतशब्दका लिङ्ग संस्कृतव्याकरणके नियमानुसार ही होना चाहिये ।

पृष्ठ १९८ पङ्क्ति ११ में—'अजस्रम्' शब्दके पश्चात् 'सततम्' शब्द पढ़ना ।

पृष्ठ २०८ पङ्क्ति ८ में—'इमं चतुर्धा विभज्य' के स्थानमें 'इदं चतुर्धा विभज्य' पढ़ना ।

पृष्ठ २३४ पङ्क्ति ४ में—'अध्यापय' के स्थानमें 'अध्यापयतु' पढ़ना ।

मुखवन्ध ।

“अज्ञानतिमिराच्छन्नं तदाऽस्थास्यच्चराचरम् ।
नाभविष्यद्यदि ज्योतिः संस्कृताहं सुमङ्गलम् ॥”

यह संसार अज्ञानान्धकारसे आवृत हो रहता, यदि संस्कृतभाषारूप परममङ्गलमय ज्योति प्रकाशित न होती । इसीके द्वारा मनुष्य धर्म और मोक्षके दुर्विज्ञेय तत्त्वोंको अवगत होकर सम्यक् कृतार्थ हो सकते । इस भारतवर्षमें यह संस्कृतभाषाही हितोपदेष्ट्री जननीके तुल्य सबके परम आश्रयणीय है । अधिक क्या, वैदेशिक विद्वान्भी इसे ‘सर्वभाषाओंकी जननी’ कहते हैं । किन्तु कालके विपर्ययसे हमारी वही मातृभृता सेवनीया संस्कृतभाषा भाषान्तरव्यासक्तचित्त भोगप्रवण आधुनिक मानवोंसे कुछभी आदर और सम्मान प्राप्त न होकर उन्हींकी दुर्दशाकी परा काष्ठा सूचित करती है । साधारणलोगोंकी ऐसी शोचनीय अवस्था होनेपरभी कई सकृत् मनुष्योंके हृदयमें संस्कृतसेवाका अभिलाष उत्पन्न होता है । पर उनमेंसे अधिकांशलोग संस्कृतभाषाके साक्षात्कार-(व्युत्पत्ति-)के द्वारभूत पाणिनि-प्रभृतिकी संस्कृतसूत्रादिनिबद्ध भीषण मूर्ति सन्दर्शन करतेही भय-व्याकुल हो उस सङ्कल्पको छोड़ बैठते हैं । यह विषय सभीका

मुखग्रन्थ ।

नियम और प्रकरणके अन्तर्मे प्रश्न सन्निवेशित किये गये । प्रचलित प्रायः समस्त धातुओंके उदाहरण-समेत अर्थ और उपसर्गोंके योगसे उनके अर्थभेदभी दिखलाये गये ।

बच्चोंको प्रथम वर्णज्ञानके अनन्तर शब्दरूप और धातुरूप समग्र अच्छे प्रकारसे कण्ठस्थ करार पीछे तन्वि, कारक, सनास, और तत्पश्चात् अन्यान्य विषय समझाना चाहिये ।

यह ग्रन्थ केवल अल्पवयस्क बालक अथवा अन्यभाषामे प्रविष्ट-संस्कृतशिक्षार्थियोंकेही उपयोगी नहीं ; किन्तु इससे दुरुद्धसंस्कृतसूत्रग्रन्थ-पाठी संस्कृतपरीक्षार्थियोंकाभी महोपकार साधित होगा । इत्यलमति-पल्लवितेनेति शम् ।

श्रीरामस्वामी ।

विषय-सूची ।

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
वर्णप्रकरण	१	पद	६०
स्वरवर्ण	२	विशेष्य	६०
व्यञ्जनवर्ण	३	विशेषण	६१
वर्णोंका उच्चारणस्थान	५	सर्वनाम	६२
प्रश्नमाला	७	अव्यय	६३
सन्धिप्रकरण	७	लिङ्ग	६३
स्वरसन्धि	९	वचन	६४
सन्धिनिपेध	२१	क्रिया	६४
व्यञ्जनसन्धि—(व्यञ्जन		काल	६५
और व्यञ्जनमे)	२२	कारक	६६
(व्यञ्जन और स्वरमे)	३२	सुबन्तप्रकरण	६८
विसर्गसन्धि	३४	'सुप्'-विभक्तिकी आकृति	६८
(विसर्ग और व्यञ्जनमे)	३५	पुंलिङ्गनिर्णय	६९
(विसर्ग और स्वरमे)	४२	स्वरान्तपुंलिङ्गशब्दके	
निपातनसन्धि	४४	साधारणसूत्र	७२
सन्धिनिर्घण्ट	४५	सर्वनामपुंलिङ्गशब्दके	
सन्धिप्रश्नमाला	५०	साधारणसूत्र	७५
णत्वविधान	५२	अकारान्त पुंलिङ्ग	
पत्वविधान	५७	(शब्द-रूप)	७६
साधारणसंज्ञा	५९	सर्वनाम पुंलिङ्ग	७९
शब्द	५९	आकारान्त पुंलिङ्ग	९०

विषय-सूची ।

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
तिङन्तप्रकरण	... २१७	तुदादि सकर्मक उभयपदी धातु	२६१
‘तिङ्’-विभक्तिकी आकृति	२१८	तुदादि अकर्मक उभयपदी धातु	२६३
पुल्य	... २२२	भ्वादि—क्रियाघटनसूत्र...	२६४
वाच्य	... २२३	भ्वादि परस्मैपदी धातुके रूप	२६५
कर्त्तृवाच्यप्रयोग	... २२३	भ्वादि सकर्मक परस्मैपदी धातु	२७५
द्विकर्मकधातु	... २२५	भ्वादि अकर्मक परस्मैपदी धातु	२८९
संज्ञा	... २२६	भ्वादि आत्मनेपदी धातुके रूप	२९९
उपसर्ग	... २२८	भ्वादि सकर्मक आत्मनेपदी	
लकारार्थनिर्णय	... २३०	धातु	... ३००
धातुसम्बन्धी णत्वविधि	... २३६	भ्वादि अकर्मक आत्मनेपदी	
धातुसम्बन्धी षत्वविधि	... २३८	धातु	... ३०७
गणोके आगमोकी परिसङ्ख्या	२४३	भ्वादि सकर्मक उभयपदी धातु	३१७
तुदादि—क्रियाघटनसूत्र...	२४४	भ्वादि अकर्मक उभयपदी धातु	३२३
तुदादि परस्मैपदी धातुके रूप	२४६	दिवादि—क्रियाघटनसूत्र...	३२४
तुदादि सकर्मक परस्मैपदी धातु	२५२	दिवादि परस्मैपदी धातुके रूप	३२५
तुदादि अकर्मक परस्मैपदी धातु	२५५	दिवादि सकर्मक परस्मैपदी धातु	३२६
तुदादि आत्मनेपदी धातुके रूप	२५६	दिवादि अकर्मक परस्मैपदी धातु	३२८
तुदादि सकर्मक आत्मनेपदी		दिवादि आत्मनेपदी धातुके रूप	३३६
धातु	२५८	दिवादि सकर्मक आत्मनेपदी	
तुदादि अकर्मक आत्मने-		धातु	... ३४१
पदी धातु	... २५८	दिवादि अकर्मक आत्मनेपदी	
तुदादि उभयपदी धातुके रूप	२५९	धातु	... ३४२
		दिवादि सकर्मक उभयपदी धातु	३४४
		दिवादि अकर्मक उभयपदी धातु	३४५

अव्यय-सूची ।

अव्यय	पृष्ठ	अव्यय	पृष्ठ
अकस्मात्	... १९८	अधः	... २०३
अकाण्डे	... १९८	अधस्तात्	... २०३
अग्रतः	... २०१	अधुना	... १९६
अङ्ग	... २१५	अधुनाऽपि	... १९६
अचिरात्	... १९८	अधुनैव	... १९६
अजन्तम्	... १९८	अनतिपूर्वम्	... २०१
अज्ञेयः	... १९८, २०७	अनिशम्	... १९८
अतः परम्	... २०१	अनु	... २००
अति	... २११	अनुपदम्	... २०१
अतीव	... २११	अन्तः	... २०४
अत्यन्तम्	... २११	अन्तरा	... २०४, २१४
अत्र	... २०२	अन्तरेण	... २१४
अथ	... २०१	अन्यथा	... २०७
अथ किम्	... २१०	अन्यदा	... १९८
अथवा	... १९३	अन्वक्	... २०१
अथो	... २०१	अपि	... १९३, २१०
अद्धा	... २०७	अभितः	... २०३
अद्य	... १९९	अभीक्ष्णम्	... १९८, २०९
अद्यापि	... १९९	अमुत्र	... २०६
अद्यैव	... १९९	अयि	... २१५

अज्यय-सूची ।

अज्यय	पृष्ठ । अज्यय	पृष्ठ
अपे	२१५ इत्यम्	२०६
अने	२१५ इदानीम्	१९६
अने	२१० इदानीमपि	१९६
अपे	२०९ इदानीमपि	१९६
अप्यम्	२१२ इव	१९६
अप्यम्	२१० इव	२०२
अप्यम्	२०९ इपम्	२११
अप्यम्	२१३ उच्यतेः	२०४
अप्यम्	२१४ उच्यतेः	२०४
अप्यम्	२१४ उच्यतेः	२१०
अप्यम्	२१४ उच्यतेः	२१०
अप्यम्	१९८ उच्यतेः	२०३
अप्यम्	२१९ उच्यतेः	२०३
अप्यम्	२१६ उच्यतेः	२०३
अप्यम्	२०२ उच्यतेः	२०६
अप्यम्	२१३ उच्यतेः	१९९
अप्यम्	१९८ उच्यतेः	१९९
अप्यम्	२१६ उच्यतेः	२१४
अप्यम्	२१० उच्यतेः	२०६
अप्यम्	२१० उच्यतेः	१९८
अप्यम्	२०५ उच्यतेः	१९८
अप्यम्	२०३, २०९ उच्यतेः	१९६
अप्यम्	२०५ उच्यतेः	१९६, २१०

अव्यय-सूची ।

अव्यय	पृष्ठ	अव्यय	पृष्ठ
एवम्	... २०६, २१०	किमु	... २१०
रेपमः	... १९९	किमुत	... २१०
ओम्	... २१०	किल	... २१०
कच्चित्	... २१०	कुतः	... २०२, २०६
कथङ्कारम्	... २०६	कुत्र	... २०२
कथञ्चन	... २०६	कुत्रचन	... २०२
कथञ्चित्	... २०६	कुत्रचित्	... २०२
कथम्	... २०६, २०६	कुत्रापि	... २०२
कथमपि	... २०६	कृतम्	... २१२
कदा	... १९६	कृते	... २०९
कदाचन	... १९७	क्व	... २०२
कदाचित्	... १९७	क्वचन	... २०२
कदाऽपि	... १९७	क्वचित्	... २०२
कर्हि	... १९६	खलु	... २१०
कर्हिचित्	... १९७	च	... १९३
कष्टम्	... २१४	चतुर्धा	... २०८
किंवा	... १९४	चतुः	... २०८
किंस्त्रित्	... २१०	चिरम्	... २०१
किञ्चन	... २११	चिरस्य	... २०१
किञ्चित्	... २११	चिरात्	... २०१
किञ्चित् पूर्वम्	... २०१	चिराय	... २०१
किन्तु	... १९४	चिरेण	... २०१
किम्	... २०६, २१०	चेत्	... २१०

अव्यय-सूची ।

अव्यय	पृष्ठ	अव्यय	पृष्ठ
जातु	१९७	दिना	२००
जोषम्	२१२	दिष्टम्	२०९
हरिति	१९८	दोषा	२०७
तत्	२०९	द्राक्	१९८
सम्बन्धम्	१९७	द्रुतम्	१९८
सम्प्रसारम्	१९७	द्विः	२०८
सम्प्रसारम्	१९७	धिरु	२१४
सम्प्रसारम्	२०१	धुम्	२१०
ततः	२०३, २०९	न	१९६
ततः परम्	२०१	नक्षत्रम्	२०७
तत्र	२०२	नमः	२१६
तथा	२०६	निरुपा	२०६
तदा	१९७	निरुपामम्	२११
तदानीम्	१९७	नितराणम्	२११
तर्हि	१९७	नित्यारम्	१९८
तान्	१९७	नीर्षः	२०४
तितः	२१३	तु	२१०
विष्णुः	२१३	नूनम्	२१०
तु	१९१	ओ	१९८
तुल्यम्	२१३	पश्च	२०६
विना	२०८	परम्	१९४
वि	२०८	परम्	२११
स्ति	२०३	परम्	२१०, २११

अव्यय-सूची ।

अव्यय	पृष्ठ	अव्यय	पृष्ठ
परद्वयः	... १९९	प्राक्	... २००
परःद्वयः	... १९९	प्रातः	... २००
परस्तात्	... २०१	प्रादुः	... २१३
परारि	... २००	प्रायशः	... १९९
परितः	... २०३	प्राचः	... १९९
परुत्	... २००	प्रायेण	... १९९
परेद्यवि	... १९९	प्रेत्य	... २०६
परेद्युः	... १९९	वत	... २१४
पश्चात्	... २०१	वलवत्	... २१९
पुनः	... २०९	वहिः	... २०४
पुनःपुनः	... २०९	वाढम्	... २१०
पुरतः	... २०१	भूयः	... २०९
पुरः	... २०१	भूयोभूयः	... २०९
पुरस्तात्	... २०१	भोः	... २१५
पुरा	... १९९	मङ्गु	... १९८
पूर्वम्	... २००	मनाक्	... २११
पूर्वेद्युः	... १९९	मा	... १९५
पृष्ठतः	... २०१	मिथः	... २०५, २१५
प्रकामम्	... २११	मिथ्या	... २१३
प्रगे	... २००	मुधा	... २१२
प्रति	... २०५	मुहुर्मुहुः	... २०९
प्रमृति	... २१५	मुहुः	... २०९
प्रसह्य	... २०८	नृपा	... २१३

अव्यय-सूची ।

अव्यय	पृष्ठ	अव्यय	पृष्ठ
सर्वतः	... २०३	सुष्टु	... २०७
सर्वथा	... २०७	स्याने	... २१३
सर्वदा	... १९७	स्वधा	... २१५
सह	... २१४	स्वयम्	... २१३
सहसा	... १९८	स्वस्ति	... २१५
साकम्	... २१४	स्वाहा	... २१५
साक्षात्	... २०५	हन्त	... २१४
साचि	... २१३	हा	... २१४
साधु	... २०७	हि	... १९५, २०९
साम्प्रतम्	... १९६, २१३	हे	... २१५
सायम्	... २००	ह्यः	... १९९
सार्द्धम्	... २१४		
सुतराम्	... २११	समष्टि	... २१४

धातु-सूची ।

[illegible]

धातु-सूची ।

धातु	पृष्ठ	धातु	पृष्ठ
ऋ	भ्वा० प० ... २७७	कृ	तु० प० ... २५३
एज्	भ्वा० प० ... २८९	कृत्	तु० प० ... ३७८
एध्	भ्वा० आ० ... ३०७	कलृप्	भ्वा० आ० ... ३०८
कण् (उत्)	भ्वा० आ० ... ३०७	”	तु० प० ... ३७८
कत्थ्	भ्वा० आ० ... ३०१	क्रन्द्	भ्वा० प० ... २८९
कथ	तु० प० ... ३९०	क्रम्	भ्वा० प० ... २७८
कम्	भ्वा० आ० ... ३०१	क्री	क्रया० उ० ... ३६३
कम्प्	भ्वा० आ० ... ३०८	क्रीड्	भ्वा० प० ... २९०
कर्ण (आ)	तु० प० ... ३९०	क्रुध्	दि० प० ... ३२९
कल	तु० प० ... ३९०	क्रुश्	भ्वा० प० ... २९०
कप्	भ्वा० प० ... २७७	कृम्	दि० प० ... ३२९
कस् (वि)	भ्वा० प० ... २७७	क्रिड्	दि० प० ... ३२९
काङ्क्ष्	भ्वा० प० ... २७७	क्रिण्	दि० उ० ... ३४५
काश	भ्वा० आ० ... ३०८	”	क्रया० प० ... ३७१
कित्	भ्वा० प० ... २७८	कण्	भ्वा० प० ... २९०
कुच् (लम्)	तु० प० ... २५५	क्षप	तु० प० ... ३९१
कुत्स्	तु० आ० ... ३८८	क्षम्	भ्वा० आ० ... ३०१
कुप्	दि० प० ... ३२८	”	दि० प० ... ३२७
कुप्	क्रया० प० ... ३७१	क्षर्	भ्वा० प० ... २९०
कृज्	भ्वा० प० ... २८९	क्षल्	तु० प० ... ३७९
कृ	स्वा० उ० ... ३५७	क्षि	स्वा० प० ... ३५०
कृत्	तु० प० ... २५३	क्षिप्	तु० उ० ... २६१
कृप्	भ्वा० प० ... २७८	क्षु	अ० प० ... ४४१

धातु-मूची ।

धातु		१४	धातु		१४
धुम्	दि० प०	३२९	गुह्	भ्या० उ०	३१०
"	भ्या० आ०	३३०	गुप्	दि० प०	३२०
गाह्	गु० प०	३३१	गृ	गु० प०	२६३
गाह्	भ्या० उ०	३३०	"	भ्या० प०	३०१
गाह्	भ्या० प०	३०१	गी	भ्या० प०	२७९
गिह्	दि० आ०	३४३	घम्	भ्या० प०	३०१
गेह्	भ्या० प०	३९०	घम्	भ्या० आ०	३०२
गहा	भ० प०	४३०	घह्	भ्या० उ०	३६८
गहा	गु० प०	३९१	घि	भ्या० प०	३९१
गह्	भ्या० प०	३०१	घह्	भ्या० आ० ...	३०९
गम्	भ्या० प०	३०१	"	गु० प०	३०९
गर्ह	भ्या० प०	३०१	घह्	गु० प०	३८०
गर्ह	भ्या० आ०	३०३	गृह्	गु० प०	३८०
"	गु० प०	३३०	घूर्ह	भ्या० आ०	३८९
गह्	भ्या० प०	३०१	घृह्	भ्या० प०	३०९
गह्म(३)	भ्या० आ०	३०८	घा	भ्या० प० ...	३८०
गह्व	गु० प०	३९३	घह्वम्	भ्या० प०	४३६
गह्व	भ्या० आ०	३०३	घह्व	भ्या० आ०	४३६
गृह्	भ्या० प०	३०१	घह्व	भ्या० प०	३९१
गृह	गु० प०	३९३	घह्(उ१)	गु० प०	३८०
गृह	भ्या० प० ...	३०१	घह्(भा)	भ्या० प०	३८०
"	गु० प०	३९१	घह्	भ्या० प०	३८०
गृह्	गु० प०	३९३	घह्	गु० प०	३८०

धातु-सूची ।

धातु	पृष्ठ	धातु	पृष्ठ
चर्व्	चु० प० ... ३८०	जस् (उत्)	चु० प० ... ३८२
चल्	भ्वा० प० ... २९१	जागृ	अ० प० ... ४३४
चाय्	भ्वा० उ० ... ३१७	जि	भ्वा० प० ... २८१
चि	स्वा० उ० ... ३५४	जीव्	भ्वा० प० ... २९२
चित्	चु० आ० ... ३८८	जुप्	तु० आ० ... २५८
"	भ्वा० प० ... ३८१	जृम्भ्	भ्वा० आ० ... ३१०
चित्र	चु० प० ... ३९२	जृ	दि० प० ... ३२९
चिन्त्	चु० प० ... ३८०	ज्ञा	क्रया० उ० ... ३६५
चुद्	चु० प० ... ३८१	ज्वर्	भ्वा० प० ... २९२
चुम्भ्	भ्वा० प० ... २८१	ज्वल्	भ्वा० प० ... २९२
चुर्	चु० प० ... ३८१	टङ् (उत्)	चु० प० ... ३८२
चूर्ण्	चु० प० ... ३८१	डी	भ्वा० आ० ... ३१०
चूप्	भ्वा० प० ... २८१	"	दि० आ० ... ३४३
चेष्ट्	भ्वा० आ० ... ३०९	ढौक्	भ्वा० आ० ... ३०२
च्यु	भ्वा० आ० ... ३१०	तक्ष्	भ्वा० प० ... २८२
च्युत्	भ्वा० प० ... २९०	तइ	चु० प० ... ३८२
छद्	चु० उ० ... ३८१	तन्	त० उ० ... ३६०
छन्द् (उप)	चु० प० ... ३८२	तन्त्र्	चु० आ० ... ३८९
छिद्	रु० उ० ... ४०७	तप्	भ्वा० प० ... २८२
जक्ष्	अ० प० ... ४३३	"	चु० प० ... ३८२
जन्	दि० आ० ... ३३८	तम्	दि० प० ... ३३०
जप्	भ्वा० प० ... २८१	तर्क्	चु० प० ... ३८२
जल्प्	भ्वा० प० ... २८१	तर्ज्	चु० आ० ... ३८९

ધાનુ-મૂર્તી ।

[illegible]

धातु-सूची ।

धातु	पृष्ठ	धातु	पृष्ठ
धु	स्वा० उ० ... ३५५	तुद्	तु० उ० ... २६२
धू	स्वा० उ० ... ३५५	तृत्	दि० प० ... ३३२
”	क्रया० उ० ... ३७४	पच्	भ्वा० उ० ... ३१८
धृ	तु० आ० ... २७८	पट्	चु० प० ... ३८३
”	भ्वा० उ० ... ३१८	पङ्	भ्वा० प० ... २८५
”	चु० प० ... ३८३	पण्	भ्वा० आ० ... ३०३
धे	भ्वा० प० ... २८३	पत्	भ्वा० प० ... २६५
ध्मा	भ्वा० प० ... २८४	पङ्	दि० आ० ... ३४१
ध्वै	भ्वा० प० ... २८४	पा	भ्वा० प० ... २७२
ध्वन्	भ्वा० प० ... २९३	”	अ० प० ... ४३६
ध्वत्	भ्वा० आ० ... ३११	पार	चु० प० ... ३९२
नद्	भ्वा० प० ... २९३	पाल्	चु० प० ... ३८३
”	चु० प० ... ३७६	पिप्	तु० प० ... ४०१
नद्	भ्वा० प० ... २९३	पीङ्	चु० प० ... ३८४
नन्द्	भ्वा० प० ... २९३	पुप्	दि० प० ... ३२७
नम्	भ्वा० प० ... २८४	”	क्रया० प० ... ३७२
नश्	दि० प० ... ३३२	”	चु० प० ... ३८४
नह्	दि० उ० ... ३४४	पुण्प्	दि० प० ... ३३२
नाय्	भ्वा० आ० ... ३०३	पृ	क्रया० उ० ... ३७४
निज्	ह्वा० उ० ... ४७२	पृज्	चु० प० ... ३८४
निन्द्	भ्वा० प० ... २८४	पूर्	चु० प० ... ३८४
नी	भ्वा० उ० ... ३१८	पृ (व्या)	तु० आ० ... २५८
नु	अ० प० ... ४४०	”	स्वा० प० ... ३५०

धातु-सूची ।

धातु	प्रत्यय	धातु	प्रत्यय
प्याप	भ्या० आ० ... ३११	मिह	ह० उ० ... ४०९
व्ये	भ्या० आ० ... ३०२	मी	ह्रा० ए० ... ४११
प्रप्ता	हु० ए० ... ३४८	भुन	ह० ए० ... ४०९
प्राप	भ्या० आ० ... ३११	"	ह० आ० ... ४०९
प्री	दि० आ० ... ३४३	मृ	भ्या० ए० ... ३९७
"	प्रता० उ० ... ३४४	"	हु० ए० ... ३८४
पु	भ्या० आ० ... ३११	मृ	हु० ए० ... ३८५
पत्	भ्या० ए० ... ३९३	मृ	भ्या० उ० ... ३९९
पुत्	भ्या० ए० ... ३९४	"	ह्रा० उ० ... ४१५
पत्	प्रता० ए० ... ३४२	मत्	भ्या० ए० ... ३९४
प्राप	भ्या० आ० ... ३०३	"	दि० ए० ... ३३३
पुन	दि० आ० ... ३४२	भंग	भ्या० आ० ... ३१२
पु	ह० उ० ... ४११	"	दि० ए० ... ३३२
प्रा	हु० ए० ... ३४१	भंग्	हु० उ० ... ३३२
भन	भ्या० उ० ... ३१९	भान	भ्या० आ० ... ३१०
भन	ह० ए० ... ३९९	भान	हु० ए० ... ३८५
भन	भ्या० ए० ... ३८६	भान	हु० ए० ... ३८५
भन	हु० आ० ... ३८९	भन	भ्या० ए० ... ३९६
भन (वि)	हु० आ० ... ३८९	भन	दि० ए० ... ३३३
भा	ह० ए० ... ४३९	भन	दि० आ० ... ३३५
भन	भ्या० आ० ... ३०४	"	हु० आ० ... ३९५
भन	भ्या० आ० ... ३१०	भन	हु० आ० ... ३८९
भन	भ्या० आ० ... ३०४	भन	प्रता० ए० ... ३४२

धातु-सूची ।

धातु	पृष्ठ	धातु	पृष्ठ
”	भ्वा० प० ... ३७२	”	चु० उ० ... ३८५
मह	चु० प० ... ३९३	मोक्ष्	चु० प० ... ३८५
मा	अ० प० ... ४३८	ज्ञा	भ्वा० प० ... २८५
”	ह्वा० आ० ... ४६३	म्लै	भ्वा० प० ... २९४
मान्	चु० प० ... ३८५	यज्	भ्वा० उ० ... ३१९
मार्ग	चु० प० ... ३८५	यत्	भ्वा० आ० ... ३१३
मार्ज	चु० प० ... ३८५	” (निर्)	चु० प० ... ३८५
मिल्	तु० उ० ... २६०	यन्त्र	चु० प० ... ३८६
मिश्र	चु० प० ... ३९३	यम्	भ्वा० प० ... २९४
मिप्	तु० प० ... २५३	यस्	दि० प० ... ३३३
मील	भ्वा० प० ... २९४	या	अ० प० ... ४३८
मुच्	तु० उ० ... २६२	याच्	भ्वा० उ० ... ३२०
मुद्	भ्वा० आ० ... ३१३	युज्	दि० आ० ... ३४३
मुप्	क्रया० प० ... ३७३	”	रु० उ० ... ४१०
मुह्	दि० प० ... ३३३	युष्	दि० आ० ... ३४३
मूत्र	चु० प० ... ३९३	रक्ष्	भ्वा० प० ... २८५
मूच्छ	भ्वा० प० ... २९४	रच	चु० प० ... ३९३
मृ	तु० आ० ... २५६	रज्ज्	दि० उ० ... ३४५
मृग	चु० आ० ... ३९३	रम् (आ)	भ्वा० आ० ... ३०४
मृज्	अ० प० ... ४२०	रम्	भ्वा० आ० ... ३१३
मृद्	क्रया० प० ... ३७३	रस्	भ्वा० प० ... २९५
मृश्	तु० प० ... २५४	रस	चु० प० ... ३९३
मृप्	दि० उ० ... ३४४	रह	चु० प० ... ३९३

धातु-सूची ।

धातु		रू	धातु		रू
रा	रा० व०	४१०	रि०	रु० व०	२२४
रा०	रु० उ०	३३३	रि० (भा)	रु० व०	२८६
रा०	रि० व०	३३६	रि०	रु० उ०	२६३
रि०	रु० उ०	४१०	रि०	रु० उ०	४१६
र	रा० व०	६०१	रि०	रु० व०	३४३
र०	रु० भा०	३३३	रु०	रु० व०	२६०
र०	रु० व०	३३३	रु०	रु० उ०	२६३
र०	रु० व०	६३८	रु०	रि० व०	३३०
र०	रु० उ०	४०३	रु०	रु० उ०	३३६
र०	रु० व०	३३३	रु०	रु० भा०	३०६
र०	रु० व०	३३३	रु०	रु० व०	३८०
र०	रु० उ०	३८६	रु० (भा)	रु० व०	३८०
र०	रु० व०	३३६	रु०	रु० व०	४३३
र०	रु० व०	३८६	रु०	रु० व०	३००
र०	रु० भा०	३६८	रु०	रु० भा०	३००
र०	रु० व०	३८६	रु०	रु० व०	३८०
र०	रु० व०	३३६	रु०	रु० व०	३८६
र०	रु० भा०	३८६	रु०	रु० भा०	३३३
र०	रु० भा०	३३३	रु०	रु० उ०	३३०
र०	रु० भा०	३३३	रु०	रु० व०	३८६
र०	रु० उ०	३३३	रु०	रु० व०	३३३
र०	रु० व०	३३३	रु०	रु० व०	३३३
र०	रु० व०	४३९	रु०	रु० भा०	३३३

धातु-सूची ।

धातु	पृष्ठ	धातु	पृष्ठ
चल्ग	भ्वा० प० ... २९६	वृप्	भ्वा० प० ... २८६
चश्	अ० प० ... ४२१	वृ	क्रया० उ० ... ३७०
चस्	भ्वा० प० ... २९६	वे	भ्वा० उ० ... ३२१
”	अ० आ० ... ४४०	वेप्	भ्वा० आ० ... ३१५
चह्	भ्वा० उ० ... ३२१	वेल्	भ्वा० प० ... २९७
चा	अ० प० ... ४३९	वेष्ट	भ्वा० आ० ... ३०४
चाञ्छ	भ्वा० प० ... २८६	व्यय्	भ्वा० आ० ... ३१५
चास	चु० प० ... ३९४	व्यघ्	दि० प० ... ३२७
विच्	रु० उ० ... ४११	व्यय	चु० प० ... ३९५
विज् (उत्)	तु० आ० ... २५९	व्रज्	भ्वा० प० ... २८६
”	ह्वा० उ० ... ४७२	शक्	स्वा० प० ... ३४८
विडम्ब	चु० प० ... ३९४	शङ्	भ्वा० आ० ... ३०५
विद्	तु० उ० ... २६३	शप्	भ्वा० उ० ... ३२१
”	दि० आ० ... ३४४	शम्	दि० प० ... ३३४
”	अ० प० ... ४२३	शस्	भ्वा० प० ... २८७
विश्	तु० प० ... २४६	” (आ)	भ्वा० आ० ... ३०५
विप्	ह्वा० उ० ... ४७२	शास्	अ० प० ... ४१८
वीज	चु० प० ... ३९४	” (आ)	अ० आ० ... ४४६
वृ	स्वा० उ० ... ३५२	शिक्	भ्वा० आ० ... ३०५
”	चु० प० ... ३८७	शिप्	रु० प० ... ४०१
वृज्	चु० प० ... ३८७	”	चु० प० ... ३८७
वृत्	भ्वा० आ० ... ३१४	शी	अ० आ० ... ४४८
वृध्	भ्वा० आ० ... ३१५	शील	चु० प० ... ३९५

घानु-गुणी ।

		दृष्ट	घानु		दृष्ट
पञ्च	व्याः पः	२८०	मान्द्र	पुः पः	३८८
पञ्च	दिः पः	३३६	मिन्	पुः उः	२६३
पञ्च	व्याः शाः	३१५	मिन्	व्याः पः	२८८
मन्	दिः पः	३३६	"	दिः पः	३३६
मन्	क्राः पः	३३३	मिन्	दिः पः	३२८
मन्	दिः पः	३३८	पु	व्याः उः	३८६
मन्	व्याः पः	३१०	पु	दिः शाः	३३९
मन्	पुः पः	३८८	"	मन् शाः	४४७
मन् (वि)	दिः पः	३३६	गुण	पुः पः	३१६
मन्	व्याः उः	३३३	गुण	पुः पः	३८८
मि	क्राः पः	३४३	पु	व्याः पः	२८८
पु	पुः पः	३१६	पु	पुः पः	३८४
मन्	व्याः शाः	३३६	"	दिः शाः	३८४
मन्	दिः पः	३३८	गुण	व्याः पः	२८८
मन्	मन् पः	४३०	मिन्	व्याः शाः	३३६
मिन्	क्राः शाः	३३६	मो	दिः पः	३३८
मिन्	क्राः पः	३८०	मन् (शा, २)	व्याः पः	२८८
मन्	व्याः पः	३१०	मन्	व्याः पः	३१८
मन्	क्राः पः	३१३	मन्	क्राः पः	३३९
"	पुः पः	३८८	मन्	मन् उः	४४९
मन्	पुः पः	३१६	मन्	व्याः उः	३४९
मन्	व्याः शाः	३३६	मन्	क्राः उः	३४९
मन्	दिः पः	३३६	मन्	पुः पः	३१६

धातु-सूची ।

धातु	पृष्ठ	धातु	पृष्ठ
स्था	भ्वा० प० ... २६९	स्वन्	भ्वा० प० ... २९८
स्ना	अ० प० ... ४३९	स्वप्	अ० प० ... ४२९
स्निह्	दि० प० ... ३३६	स्विद्	दि० प० ... ३३६
स्पन्द्	भ्वा० आ० ... ३१५	हन्	अ० प० ... ४१६
स्पर्द्ध्	भ्वा० आ० ... ३१६	हस्	भ्वा० प० ... २६६
स्पृश्	तु० प० ... २५०	हा	ह्वा० प० ... ४६०
स्पृह	तु० प० ... ३९६	"	ह्वा० आ० ... ४६४
स्फुट्	तु० प० ... २५६	हि	स्वा० प० ... ३५०
"	तु० प० ... ३८८	हिंस	रु० प० ... ४००
स्फुर्	तु० प० ... २५६	हु	ह्वा० प० ... ४५९
स्मि	भ्वा० आ० ... ३१६	ह	भ्वा० उ० ... ३२२
स्मृ	भ्वा० प० ... २८८	हप्	दि० प० ... ३३६
स्पन्द्	भ्वा० आ० ... ३१६	हु	अ० आ० ... ४४६
स्वस्	भ्वा० आ० ... ३१६	हस्	भ्वा० प० ... २९८
लु	भ्वा० प० ... २९८	ही	ह्वा० प० ... ४६२
स्वञ्	भ्वा० आ० ... ३०६	ह्लाद्	भ्वा० आ० ... ३१३
स्वद्	भ्वा० आ० ... ३०६	ह्लै	भ्वा० उ० ... ३२३
"	तु० प० ... ३८८	समष्टि	... ४७४

संक्षेप-स्पष्टीकरण ।

अनघं०	अनघंराघम् ।	मालती०	मालतीमाधवम् ।
उत्तर०	उत्तररामप्रसिद्धम् ।	मालविका	मालविकाग्निमित्रम् ।
कृतु०	कृतुदेहासम् ।	मुद्रा०	मुद्राराक्षसम् ।
साद०	सादम्बरी ।	मृच्छ०	मृच्छकटिकम् ।
कु०	कुमारसम्भवम् ।	मेघ०	मेघदूतम् ।
गीतगो०	गीतगोविन्दम् ।	र०	रघुवंशम् ।
गीता.	... श्रीमद्भगवद्गीता ।	रघा०	रघुवर्णी ।
दत्ता०	दत्तात्रेयप्रसिद्धम् ।	रामा०	रामायणम् ।
मि०	मेघदूतम् ।	विष्णु०	विष्णुसहस्रनाम् ।
पद्य०	पद्यग्रन्थम् ।	विद०	विदितानामभिज्ञानम् ।
भ०	भट्टिहारासम् ।	वेणी०	वेणीवन्दनम् ।
भक्त०	भक्तप्रसिद्धम् ।	वायु०	वायुपुराणम् (अग्नि- पुराणसदृशम्) ।
भा०	भागवतपुराणम् (विष्णुपुराणम्) ।	मुद्रा०	मुद्राराक्षसम् ।
भाविनी०	भाविनीप्रसिद्धम् ।	दिगी०	दिगीरदत्तम् ।
मनु०	मनुस्मृतिम् ।	गङ्गा०	गङ्गावन्दनम् ।
महाका०	महाकाव्यम् ।	गङ्गा०	गङ्गावन्दनम् ।
महाभा०	महाभारतम् ।	द्वि०	द्विप्रसिद्धम् ।
महाप्र०	महाप्रसिद्धम् ।	श्री०	श्रीरामचन्द्रम् ।
मन्द०	मन्दारप्रसिद्धम् ।	श्री०	श्रीरामचन्द्रम् ।
	(विष्णुपुराणम्) ।		

ॐ तत् सत् ।

संस्कृत-

व्याकरण-मञ्जरी ।

१ । जिस शास्त्रसे शब्दोंकी व्युत्पत्ति (अर्थात् वाक्यके अन्तर्गत एक एक पद किस प्रकारसे निष्पन्न होता है, उसका विवरण) जानी जाती है, और तदनुसार विशुद्ध भाषामे लिखनेकी बोलनेकी तथा वाक्यके अर्थ समझनेकी शक्ति होती है, उसको 'व्याकरण'* कहते हैं ।

वर्ण-प्रकरण ।

२ । अ आ प्रभृति एक एकको 'वर्ण वा अक्षर' (Letter) कहते हैं; यथा--अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ ए ऐ ओ औ । क ख ग घ ङ । च छ ज झ ञ । ट ठ ड ढ ण । त थ द ध न । प फ ब भ म । य र ल व्र । श ष स ह ।

* व्याक्रियन्ते व्युत्पाद्यन्ते साधुशब्दा अस्मिन् अनेन वा इति व्याकरणम् ।

† न् और भ् के स्थानमे अनुस्वार, तथा र् और स् के स्थानमे विसर्ग होता है; इसलिये अनुस्वार और विसर्ग अलग वर्णोंमे गिने नहीं गये ।

(क) वर्ण दो-प्रकार—(१) स्वर या अक्षर (Vowel) और (२) व्यञ्जन, हल् या हस् (Consonant) ।

स्वरवर्ण ।

३ । जिन वर्णोंका आपने आद्य उच्चारण होता है, अर्थात् जिनके उच्चारणमें और किसी वर्णकी अपेक्षा नहीं, उनको 'स्वरवर्ण' कहते हैं। यथा—अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ ऌ ॡ ए ऐ ओ औ* ।

४ । स्वरवर्ण दो-प्रकार—(१) ह्रस्व (Short) और (२) दीर्घ (Long) । अ इ उ ऋ लृ—ये पाँच ह्रस्व स्वर। आ ई उ ऋ ए ऐ ओ औ ये आठ दीर्घ स्वर ।

(क) अर्थात् इत्यादि—अर्थात् कहनेमें अ आ, इयर्ण कहनेमें इ ई, उयर्ण कहनेमें उ ऊ, ऋयर्ण कहनेमें ऋ ॠ, और एयर्ण कहनेमें ए समझना चाहिये ।

(ख) ह्रस्व—आपाकका ह्रस्व अकार, ईकार, एकार और

* हीन लृङ्गभी एक वर्ण है, किन्तु उक्तका प्रयोग नहीं है । अथारणं दीर्घं लृङ्गात्क दस वर्णोऽपि 'अमर-वर्ण' कहते हैं—दस अमराः । अमरे दो दो वर्ण पारस्य 'अमर' होते हैं—तेषां द्वौ द्वयमभेदाय गच्छती ।

। इकारपदे निदमनुगत ह्रस्वको एवमत्र, दीर्घको द्विमत्र, और अमरको अममत्र कहते हैं ।

‡ वर्णोंके द्वारा व्यक्तमें 'वर' प्रत्यय होता है, ददा-अद्या, इकार, वराय, वराय इत्यादि । अथारणं द्वौ निदमभेदे 'लृ' प्रत्यय होता है, ददा-अदा, लृदा, इत्यादि ।

ऐकारका ह्रस्व—इकार; ऊकार, ओकार और औकारका ह्रस्व—उकार; ऋकारका ह्रस्व—ऋकार ।

(ग) लघु, गुरु—ह्रस्वस्वरको 'लघुवर्ण', और दीर्घस्वरको 'गुरुवर्ण' कहते हैं ।

संयुक्त वर्ण,* विसर्ग अथवा अनुस्वार परे रहनेसे, हरवस्वर-भी गुरुवर्णमे गिना जाता है, यथा—(संयुक्तवर्ण परे) इद्वाकु—यहाँ 'इ' गुरुस्वर; (विसर्ग परे) पतिः; (अनुस्वार परे) पति ।†

व्यञ्जनवर्ण ।

५ । जो वर्ण स्वरके साहाय्य विना स्वयं उच्चारित नहीं होते, उनको 'व्यञ्जनवर्ण' कहते हैं; यथा—क ख ग घ ङ, च छ ज झ ञ, ट ठ ड ढ ण, त थ द ध न, प फ ब भ म, य र ल व, श ष स ह ।‡

* व्यञ्जनवर्ण व्यञ्जनवर्णके साथ युक्त होनेसे, समुदायको 'युक्ताक्षर' वा 'संयुक्तवर्ण' कहते हैं, यथा—क्त, ग्य, चर्च, र्द्ध इत्यादि ।

† पद्यको चारभाग करनेसे, उनके एक एक भागको 'पाद' वा 'चरण' कहते हैं । पादके अन्तस्थित वर्ण विकल्पसे गुरु होता है । प्र और ह परे रहने-सेभी लघुवर्ण विकल्पसे गुरु होता है ।

“सानुस्वारश्च दीर्घश्च विसर्गो च गुरुर्भवेत् ।

वर्णः संयोगपूर्वश्च तथा पादान्तगोऽपि वा ॥”

‡ स्वरवर्णका योग न होनेसे व्यञ्जनवर्ण उच्चारण नहीं किये जा सकते, इसलिये उनके अन्तमे अकार-योग करके क ख ग घ इत्यादिरूप-

६ । व्यञ्जनवर्णं त्रीन भागोंमें विभक्त; यथा—

(१) कृ. सं. मृ. तत्त्व. पचीस अक्षरं^३ वा श्रुतीयवर्ण ।

(२) य रू लृ ष्—ये चार अन्तःस्थयणं † (Semi-vowel) ।

(३) शृङ्ग-यं चार ऊष्मयन्ति (Sibilant) ।

७। स्वयंयगं पुनः पाँच भागोंमें विभक्त, इनके एक एक भागको 'यगं' ('Yag') कहते हैं। यथा—

(१) क. ग. घ. ङ. — कथम् ।

(୨) ଷ ଟ୍ଵ ଲ ଖ ଣ - ଅର୍ପଣ ।

(३) न न न न न—दयम् ।

(४) त य द ध न—तयर्था ।

(५) ए क ष भ म—वर्ग ।

गे निजमे अं (पञ्चमेः) गिरे है । इत्यर्थे इष्य न गद्यमेते उक्तं तन्नि
 (-) गिरे विद्वद्दिना आग है, इत्यर्थे 'दमस्त विद्वद्' इत्यर्थे है ।

[illegible]

१. आरंभिक और अन्त्यवर्ग—इन दोनों के बीच में निर्दिष्ट होने के कारण इनको 'आरंभिक' (intermediate) वर्ग कहते हैं।

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

८ । अघोषवर्ण—वर्णके प्रथम और द्वितीय वर्ण तथा श प स—इन तेरह व्यञ्जनोको 'अघोषवर्ण' कहते हैं; यथा—क ख च छ ट ठ त थ प फ श ष स ।*

९ । घोषवद्वर्ण—वर्णके तृतीय, चतुर्थ और पञ्चम वर्ण तथा य र ल व ह—इन बीस व्यञ्जनोको 'घोषवद्वर्ण' कहते हैं; यथा—ग घ ङ ज झ ञ ड ढ ण द ध न घ भ म य र ल व ह ।†

वर्णोंका उच्चारणस्थान ।

१० । (१) अ आ ह—इनका उच्चारणस्थान कण्ठ; इसलिये इनको 'कण्ठ्य वर्ण' (Guttural or throat-letter) कहते हैं ।

(२) क ख ग घ ङ—इनका उच्चारणस्थान जिह्वामूल; इस लिये इनको 'जिह्वामूलीय वर्ण' (Linguae radical) कहते हैं ।‡

(३) इ ई च छ ज झ ञ य दा—इनका उच्चारणस्थान तालु; इस-

* वर्गाणां प्रथमद्वितीयाः शपसाश्चाघोषाः ।

† घोषवन्तोऽन्ये ।

‡ वैयाकरणलोग अ आ ह क ख ग घ ङ—इन सभीका उच्चारण-स्थान 'कण्ठ' कहते हैं । किन्तु शिक्षाग्रन्थमे अ आ ह—इन तीनोंका उच्चारणस्थान 'कण्ठ', और कवर्गका उच्चारणस्थान 'जिह्वामूल'—ऐसा स्पष्ट निर्देश है, यथा—“कण्ठ्यावहौ”, “जिह्वामूले तु कुः प्रोक्तः” इति । वास्तवमे अ आ ह—इन तीनोंके और कवर्गके उच्चारणमे बहुत भेद है । उस भेदके अनुसार विचार करनेसे शिक्षाग्रन्थका निर्देशही संलग्न प्रतीत होता है । इसलिये यहाँ शिक्षाग्रन्थकी व्यवस्थानुसारही कवर्गका उच्चारण-स्थान जिह्वामूल निर्दिष्ट हुआ ।

जिसे इनको 'तालव्य वर्ण' (Palatal or palate-letter) कहते हैं ।

(४) क् ख् ए छ ट् ठ ड् ढ् ण् र य—इनका उच्चारणस्थान मूर्धा; इस-

जिसे इनको 'मूर्धन्य वर्ण' (Cerebral or brain-letter) कहते हैं ।

(५) त् थ द् ध न म—इनका उच्चारणस्थान दन्त; इसलिये

इनको 'दन्तव वर्ण' (Dental or tooth letter) कहते हैं ।

(६) क् ऊ प फ ब म य—इनका उच्चारणस्थान ओष्ठ, इसलिये

इनको 'ओष्ठव वर्ण' (Labial or lip-letter) कहते हैं ।

(७) ए ऐ—इनके उच्चारणस्थान कण्ठ और तालु, इसलिये इनको

'कण्ठ-तालव्य वर्ण' (Palato-guttural) कहते हैं ।

(८) गो भी—इनके उच्चारणस्थान कण्ठ और ओष्ठ, इसलिये

इनको 'कण्ठी-ओष्ठ वर्ण' (Labio-guttural) कहते हैं ।

(९) अग्न एध वकाराँ उच्चारणस्थान दन्त और ओष्ठ; इसलिये

इनको 'दन्तो-ओष्ठ वर्ण' (Dento-labial) कहते हैं ।*

(१०) ङ ञ ण न म—वेदिकामूल-तालु-प्रवृत्तिके साथ नासिकासे-

यों उच्चारण होते हैं; इसलिये इनको 'अनुनासिक वर्ण' भी (Nasal or m-m-letter) कहते हैं ।

(११) अनुस्वार (ं), वायस्विक (ँ)—ये भी 'अनुनासिक वर्ण' ।†

* वं ई वकारका उच्चारण अङ्ग्रेजी के डे टूथ, और अग्न एध वकारका उच्चारण अङ्ग्रेजी के डे टूथ ।

† अग्न-अनु अनुस्वार कहते हैं कालिदास । वायस्विक-अनुस्वार कहते हैं 'गो-मुनि' कहते हैं ।

(१२) विसर्ग (:) आश्रयस्थानभागी, अर्थात् जिस स्वरवर्णको आश्रय करके उच्चारित होता है, उस स्वरवर्णका उच्चारणस्थानही विसर्गका उच्चारणस्थान ।

प्रश्नमाला ।

(१) व्याकरण किसको कहते हैं ? (२) वर्णका द्वितीय नाम क्या है ? (३) अ उ ऋ ओ आ ऊ—इन स्वरोंमेसे कौन ह्रस्व, कौन दीर्घ,—कहो । (४) व्यञ्जनवर्ण कितने कहते हैं ? (५) स्वर और व्यञ्जनमे प्रभेद क्या है ? (६) व्यञ्जनवर्ण कितने भागोंमें विभक्त ? (७) स्पर्शवर्णके बीचमे कितने वर्ण हैं ? (८) जिह्वामूलीय वर्ण किनको कहते हैं ? (९) उनका नाम 'जिह्वामूलीय' क्यों हुआ ? (१०) दन्त्यौष्ठ्य वर्ण क्या है ? (११) ज झ ढ ढ द ध व भ ए ओ—इन वर्णोंमे किसका उच्चारणस्थान क्या है,—बतलाओ । (१२) विसर्गको 'आश्रयस्थानभागी' क्यों कहा गया ?

सन्धि-प्रकरण ।

सन्धि (Conjunction of letters or
Euphonic Combination) ।

११ । दो वर्ण परस्पर अत्यन्त निकटवर्त्ती होनेसे जो मिल जाते हैं, उस मिलनको 'सन्धि' कहते हैं ।*

* जिन दो वर्णोंमे सन्धि होगी, उनके प्रथम वर्णको 'पूर्ववर्ण', और

(क) सन्धिमे कभी दो बन्नोंका मिलन होता है; कभी पूर्वरत्न विहृत (रुपात्मनि) होता है; कभी पादत्न विहृत होता है; कभी दोनों वर्णोंही विहृत होते हैं; कभी पूर्ववर्णका शेष होता है; कभी पादवर्णका शेष होता है; यथा—(मित्र) महान् + भाषद् = महानाषद्; (पूर्वरत्न विहृत) तद् + जयः = तज्जयः; (पादवर्ण विहृत) यद् + नः = यनः; (दोनों वर्ण विहृत) तद् + क्षिप् = तज्क्षिप्; (पूर्ववर्णशेष) क्षयः + ऊयुः = क्षय ऊयुः; (पादवर्णशेष) स्ने + जरेदि = स्नेजरेदि ।

१२ । सन्धि तीन-प्रकार—(१) स्वरसन्धि, (२) व्यञ्जनसन्धि और (३) विसर्गसन्धि ।

(१) स्वरसन्धि और स्वरसन्धिमें जो सन्धि होती है, उसे 'स्वरसन्धि' कहते हैं। यथा—सुर + अरिः = सुरारिः ।

(२) व्यञ्जनसन्धि दो-प्रकार—(१) व्यञ्जनसन्धि और व्यञ्जनसन्धिमें; यथा—तद् + क्षिप् = तज्क्षिप्; (२) व्यञ्जनसन्धि और स्वरसन्धिमें; यथा—सद् + आशयः = सदाशयः ।

(३) विसर्गसन्धि दो-प्रकार—(१) विसर्ग और स्वरसन्धिमें; यथा—गरः + क्षयम् = गरोक्षयम्; (२) विसर्ग और व्यञ्जनसन्धिमें; यथा—मयूरः + नृत्यति = मयूरो नृत्यति ।

(क) वृत्तसन्धि, धातु और उपसर्गसन्धि, तथा समासमें स्थित सन्धि दोनों हैं, अर्थात् इसमें सन्धि तब तक होती है, जब तक किन्तु वाक्यमें सन्धि हटानेपर, अर्थात् वाक्यमें जो सन्धि हो जाती है, वह सन्धि हटानेपर, वृत्तसन्धि

(१) वृत्तसन्धि कहते हैं । वृत्तसन्धिमें अर्थात् वृत्तसन्धि कहते हैं, अर्थात् वृत्तसन्धि कहते हैं । वृत्तसन्धि कहते हैं, अर्थात् वृत्तसन्धि कहते हैं ।

हो, सन्धि करना, न हो, न करना; यथा—(एकपदमे) ने + अयनम् = नयनम्; (धातु और उपसर्गमे) अनु + एति = अन्येति; (समासमे) नित्य + आनन्दः = नित्यानन्दः । (वाक्यमे) “कस्मिंश्चित् वने भास्करो नाम सिंहः प्रतिवसति । असौ नित्यमेव अनेकान् मृगशशकादीन् व्यापादयति”—यहां ‘कस्मिंश्चित् + वने’, ‘भास्करः + नाम’ इन दोनों स्थलोंमें सन्धि की हुई है, न करनेसे भी चल सकता; ‘नित्यमेव + अनेकान्’—यहां सन्धि नहीं की है, कीभी जा सकती; किन्तु ‘कस्मिंश्चित्’—इस एकपदमे, और ‘मृगशशकादीन्’—इस समासमे सन्धि करनीही होगी; ‘कस्मिन्-चित्’ ‘मृगशशक-आदीन्’—ऐसा लिखनेसे भूल होगी । *

पद्य (दलोक)मे भी सन्धि न करनेसे दोष होता है । विसर्गसन्धि-की सम्भावना रहनेसे, सन्धि करनीही अच्छी, न करनेसे श्रुतिकटु होता है; यथा—‘सः हि द्वाशरथिः रामः’—यहां ‘स हि द्वाशरथी रामः’ कहनेसे सुननेमें अच्छा लगता है ।

स्वर-सन्धि (Conjunction of vowels) ।

[अ आ + अ आ]

१३ । अकार वा आकारसे परे अकार वा आकार रहनेसे, दोनों मिलके आकार होता है; आकार पूर्ववर्णमे युक्त होता

* सन्धिरकपदे नित्यो, नित्यो धातूपसर्गयोः ।

नित्यः समासे, वाक्ये तु स विवक्षामपेक्षते ॥

† अ आ के स्थानमे आ, इ ई के स्थानमे ई, उ ऊ के स्थानमे ऊ, ऋ ऋ के स्थानमे ऋ होनेको ‘दीर्घ होना’ कहते हैं ।

ईः* यथा—

अ + अ = आ-मु + अणि = मुराणि ।

अ + आ = आ-देव + आलयः = देवालयः ।

आ + अ = आ-द्या + अर्णयः = द्यार्णयः ।

आ + आ = आ-विद्या + आलयः = विद्यालयः ।

गण्डि कते—वद + अर्थः, गन् + भाषा, मना + भग्नः, महा + आसयः ।

विशेष कते—मयारि, कुतामयन्, महापे, गदापातः, मयनामदः, जनसामयः ।

[अ आ + इ ई]

१४ । अकार या आकारसे ए इ या दीर्घ ई रहनेसे दोनों भिन्न हो जाते हैं। एकार पूर्णवर्णसे युक्त होता है। यथा—

अ + इ = ए-देव + इन्द्रः = देवेन्द्रः ।

अ + ई = ए-मय + ईशः = मवेशः ।

आ + इ = ए-महा + इन्द्रः = महेंद्रः ।

आ + ई = ए-महा + ईश्वरः = महेश्वरः ।

* मयय, मयये दीर्घ मयति, पाथ मयन् । (मययमं कते कर्तः मयते ए इ दीर्घ मयति, पाथ मयन्मयते ।)

। इ ई के हानेसे ए, उ ऊ के हानेसे ओ, ऊँ के हानेसे अ हेनेसे 'अ' बनते हैं ।

। महेंद्र इन्द्र—१ । (महेंद्र इन्द्र को पूज्यते, पाथ मयन्मयते ।)

सन्धि करो—पूर्ण + इन्दुः, गण + ईशः, लता + इव, उमा + ईशः, धन + ईहा ।

विश्लेष करो—नरेन्द्रः, भवेन्द्रः, अवेक्षणम्, दुर्गेशः, रमेशः, शुष्केन्धनम् ।

[अ आ + उ ऊ]

१५ । अकार वा आकारसे परे ह्रस्व उ वा दीर्घ ऊ रहनेसे, दोनो मिलके ओकार होता है; ओकार पूर्ववर्णमे युक्त होता है; *यथा—

अ + उ = ओ-ज्ञान + उदयः = ज्ञानोदयः ।

अ + ऊ = ओ-एक + ऊनविंशतिः = एकोनविंशतिः ।

आ + उ = ओ-गङ्गा + उदकम् = गङ्गोदकम् ।

आ + ऊ = ओ-महा + ऊर्मिः = महोर्मिः ।

सन्धि करो—व्याघ्र + उत्पातः, यमुना + उत्तरणम्, गृह + ऊर्द्धम्, विद्या + ऊनः ।

विश्लेष करो—काय्योत्पत्तिः, प्रोचुः, कथोपकथनम्, सहोदरः, लम्बोदरः ।

[अ आ + ऋ]

१६ । अकार वा आकारसे परे ऋकार रहनेसे, दोनो मिलके 'अर्' होता है; अकार पूर्ववर्णमे युक्त होता है, और र् परवर्णके मस्तकमे जाता है;† यथा—

अ + ऋ = अर्-देव + ऋषिः = देवर्षिः ।

* उवर्णे—ओ । (अवर्ण उवर्णे परे ओ भवति, परस्व लोपमापद्यते ।)

† ऋवर्णे—अर् । (अवर्ण ऋवर्णे परे अर् भवति, परस्व लोपमापद्यते ।)

आ + श्च = अच्-क्षेपना + श्चयम = देवतार्थम् ।

सन्धि क्तो—अभिज्ञ + कृतिष्ठ, मदा + कृष्ट ।

विशेष क्तो—हिमर्षु, मार्थम् ।

। अ आ + ए ऐ

१७ । अकार या आकारसे परे 'ए' या 'ऐ' रहनेसे, दोनों मिलके 'ऐ' होता है* । ऐकार पूर्णवर्णमे युक्त होता है । यथा—

अ + ए = ऐ-मम + एव = ममैव ।

अ + ऐ = ऐ-घन + ऐश्वर्यम् = घनैश्वर्यम् ।

आ + ए = ऐ-मदा + एव = मदैव ।

आ + ऐ = ऐ-मदा + ऐश्वर्यम् = मदैश्वर्यम् ।

सन्धि क्तो—अ + एवम्, तथा + एव, अ + ऐवम्, मदा + ऐवम् ।

विशेष क्तो—अर्धम्, सदैव, विनीताणम्, मर्हद्यम् ।

। अ आ + ओ औ

१८ । अकार या आकारसे परे 'ओ' या 'औ' रहनेसे, दोनों मिलके 'औ' होता है । औकार पूर्णवर्णमे युक्त होता है* ।

* इ ई उ ए के स्थानमे ऐ, उ अ ओ औ के स्थानमे औ, ऋ ऌ के स्थानमे औ होनेसे 'इ' रहने है ।

। उहरे ऐ ऐहरे अ । (अहरे ऐहरे ऐहरे अ परे ऐमरे, परब मयमयम् ।)

। अ हरे ओ औहरे अ । (अहरे औहरे औहरे अ परे औमेरति, परब ओमममम् ।)

यथा—

अ + ओ = औ—जल + आवः = जलौवः ।

अ + औ = औ—चित्त + औदास्यम् = चित्तौदास्यम् ।

आ + ओ = औ—महा + ओपधिः = महौपधिः ।

आ + औ = औ—सदा + औत्सुक्यम् = सदौत्सुक्यम् ।

सन्धि करो—दिव + ओरुसः, हृदय + औदार्यम् ।

विश्लेष करो—महौजसः, जलौकाः, रुचिरौपम्यम् ।

[इ ई + इ ई]

१६ । ह्रस्व इकार वा दीर्घ ईकारसे परे ह्रस्व इ वा दीर्घ ई रहनेसे, दोनो मिलके दीर्घ ईकार होता है; ईकार पूर्ववर्णमे युक्त होता है;* यथा—

इ + इ = ई—अभि + इष्टम् = अभीष्टम् ।

इ + ई = ई—प्रति + ईक्षणम् = प्रतीक्षणम् ।

ई + इ = ई—महती + इच्छा + महतीच्छा ।

ई + ई = ई—पृथ्वी + ईशः = पृथ्वीशः ।

सन्धि करो—अति + इव, कवि + ईश्वरः, मही + इन्द्रः, लक्ष्मी + ईशः ।

विश्लेष करो—गिरीन्द्रः, गौरीक्षणम्, क्षितीहा, धात्रीक्षणम् ।

[इ ई + असमान स्वरवर्ण]

२० । ह्रस्व इकार वा दीर्घ ईकारसे परे इ ई भिन्नस्वरवर्ण रहनेसे, ह्रस्व इ और दीर्घ ई के स्थानमे 'यू' होता है; 'यू' पूर्व-

* समानः सवर्णे दीर्घो भवति, परश्च लोपम् ।

पणामे पुनः होता है* यथा—

इ + अ = य + अ — अति + अक्षम् = अत्यक्षम् ।

ई + आ = यू + आ — देयी + आगमनम् = देय्यागमनम् ।

तस्य वगे—अति + आचारः, अति + एवम्, अति + उदयः,
अति + ऐवम् ।

तिस्रो वगे—अनुति, अपत्यु, सुमुत्तिम्, वसेम्, मरयेत्,
मयेत् ।

[उ ऊ + उ ऊ]

२१ । द्वय उकार या दीर्घ ऊकारमे परे द्वय उ या दीर्घ
ऊ रहनेमें, दोनों मिलके दीर्घ ऊ होता है। दीर्घ ऊ पूर्णपणामे
पुनः होता है। यथा—

उ + उ = ऊ — पिपु + उदयः = पिपूदयः ।

उ + ऊ = ऊ — तपु + ऊर्मिः = तपूर्मिः ।

ऊ + उ = ऊ — गभृ + उगयः = गभूगयः ।

ऊ + ऊ = ऊ — गनृ + ऊर्जम् = गनूर्जम् ।

तस्य वगे—उहृ + उति, उवृ + उदयः, उवाहृ + उदयम् ।।

तिस्रो वगे—गूर्जम्, गूदयः, गाभृगयः, ऊर्मयः ।

[उ ऊ + अगमानि व्यत्ययानि]

२२ । उ ऊ भिन्न व्यत्ययानि परे रहनेमें, द्वय उ शीर दीर्घ

* इसमें समझने—उ य वगे वगे- । (इसमें वम अगमने,)

अगमने परे ।)

† उदयः अगमने वगे अगमने, वगे अगमने ।

ऊ के स्थानमे 'व्' होता है; 'व्' पूर्ववर्णमे युक्त होता है;*यथा—

उ + ए = व् + ए — अनु + एषणम् = अन्वेषणम् ।

ऊ + आ = व् + आ — वधू + आगमनम् = वध्वागमनम् ।

सन्धि करो—साधु + इदम्, ऋजु + अर्थः, स + आगतम्, अनु + अयः ।

विश्लेष करो—चञ्च्वाघातः, गुर्वासनम्, तन्वङ्गी, वध्वौदार्यम् ।

[ऋ + ऋ]

२३ । ऋकारसे परे ऋकार रहनेसे, दोनो मिलके दीर्घ ऋ होता है; दीर्घ ऋ पूर्ववर्णमे युक्त होता है;† यथा—

ऋ + ऋ = ऋ — पितृ + ऋणम् = पितृणम् ।

सन्धि करो—भ्रातृ + ऋत्विजौ ।

विश्लेष करो—मातृदिः ।

[ऋ + असमान स्वरवर्ण]

२४ । ऋ भिन्न स्वरवर्ण परे रहनेसे, ऋ के स्थानमे 'र' होता है; 'र' पूर्ववर्णमे युक्त होता है;‡ यथा—

ऋ + आ = र् + आ — पितृ + आसनम् = पित्रासनम् ।

सन्धि करो—मातृ + अनुमतिः, सवितृ + उदयः, मातृ + इच्छा ।

विश्लेष करो—जामात्र्यम्, दुहित्रीहितम्, पित्रैश्वर्यम् ।

* वमुवर्णः । (उवर्णो वम् आपद्यते, असवर्णे परे—न च परो लोप्यः ।)

† समानः सवर्णे दीर्घो भवति, परश्च लोपम् ।

‡ रमृवर्णः । (अवर्णो रम् आपद्यतेऽ सवर्णे—न च परो लोप्यः ।)

[ए + स्वरवर्ण]

२५ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, एकारके स्थानमें 'अय्' होता है; अकार पूर्ववर्णमें युक्त होता है, और 'य्' परस्वरमें युक्त होता है; यथा—

ए + अ = अय् + अ ने + अनम् = नयनम् ।

सहित करो—ने + इतम्, ने + अवि, ने + ए, अने + आताम् ।

विशेष करो—अवति, अतपित, सज्जः, दायनम्, रुषः ।

[ऐ + स्वरवर्ण]

२६ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, ऐकारके स्थानमें 'आय्' होता है; आकार पूर्ववर्णमें युक्त होता है, और 'य्' परस्वरमें युक्त होता है; यथा—

ऐ + अ = आय् + अ नै + अकः = नायकः ।

सन्धि करो—निर्नै + अ, परिवै + अकः ।

विशेष करो—सञ्जायकः, रायः ।

[ओ + स्वरवर्ण]

२७ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, ओकारके स्थानमें 'अव्' होता है; अकार पूर्ववर्णमें युक्त होता है, और 'व्' परस्वरमें युक्त होता है; यथा—

ओ + अ = अव् + अ भो + अनम् = भवनम् ।

१ ए-अय् । (एकारः अय् भवति-न च परो लोप्यः ।)

२ ऐ-आय् । (ऐकारः आय् भवति-न च परो लोप्यः ।)

३ ओ-अव् । (ओकारः अव् भवति-न च परो लोप्यः ।)

सन्धि करो—भो + हृष्यति, स्तो + अनम्, गो + ए ।

विश्लेष करो—पवनः, पवित्रम्, प्रभवितुम्, श्रवणम् ।

[औ + स्वरवर्ण]

२८ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, औकारके स्थानमें 'आव्' होता है; आकार पूर्ववर्णमें युक्त होता है, और 'व्' परस्वरमें युक्त होता है;* यथा—

औ + अ = आव् + अ -- पौ + अकः = पावकः ।

सन्धि करो—नौ + आ, गौ + अः, स्तौ + अकः ।

विश्लेष करो—भाविनी, भावुकः, गावौ, श्रावकः ।

[पदान्त ए औ + अ]

२९ । पदकों अन्तमें स्थित एकार वा ओकारसे परे अकार रहनेसे, अकारका लोप होता है; लोप होनेसे, लुप्त अकारका चिह्न(ऽ)† रहता है; §यथा—

सखे + अर्पय = सखेऽर्पय । प्रभो + अत्र = प्रभोऽत्र ।

* औ-आव् । (औकार आव् भवति-न च परो लोप्यः ।)

† प्रकृति और विभक्तिके मिलनेसे जो होता है, उसे 'पद' कहते हैं; यथा-तद् + जस्=ते-यह पद है (तद्-प्रकृति, जस्-विभक्ति) ।

समासमें विभक्तिका लोप होनेसे, पूर्ववर्ती शब्दभी पदमें गिना जाता है; यथा-जगताम् ईशः-जगत् + ईशः, इस स्थानमें 'जगत्'-यह पद है ।

‡ लुप्त अकारके (ऽ) चिह्नको संस्कृतमें 'अवग्रह चिह्न' कहते हैं ।

§ एदोत्परः पदान्ते लोपमकारः । (एदोऽव्यो परोऽकारः पदान्ते वर्तमानो लोपमापद्यते ।)

सन्धि करो—विपन्ने + सन्यस्मिन्, विभो + अनुजानाहि ।

विशेष करो—तेऽग्न, कोऽग्नेहि, गुरोऽनुमन्यम्ब ।

[पदान्त ए + 'अ'-भिन्न स्वरवर्ण]

३० । अकार-भिन्न स्वरवर्ण परे रहनेसे, पदके अन्तमे स्थित एकारके स्थानमे 'अ' वा 'अय्' होता है; 'अ' पूर्ववर्णमे युक्त होता है, 'य्' परस्वरमे युक्त होता है; 'अ' होनेसे, फिर सन्धि नहीं होती; यथा—

ए + इ = अ + इ—ते + इय = त इय ।

ए + इ = अय् + इ—ते + इय—तयिय ।

सन्धि करो—विद्यते + एव, सत्ये + उच्यताम्, सत्ये + एहि ।

विशेष करो—गृहयागच्छ, नरपतयेहि ।

[पदान्त ओ + 'अ'-भिन्नस्वरवर्ण]

३१ । अकार-भिन्न स्वरवर्ण परे रहनेसे, पदके अन्तमे स्थित ओकारके स्थानमे 'अ' वा 'अय्' होता है; 'अ' पूर्ववर्णमे युक्त होता है, 'य्' परस्वरमे युक्त होता है; 'अ' होनेसे, फिर सन्धि नहीं होती; यथा—

ओ + इ = अ + इ—विभो + इह = विम इह ।

ओ + इ = अय् + इ—विभो + इह = विमविह ।

सन्धि करो—साधो + एहि, गुरो + उच्यताम्, प्रभो + इच्छसि ।

विशेष करो—प्रम इह, प्रमरोहि, प्रम ईहते ।

[पदान्त ऐ + स्वरवर्ण]

३२ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, पदके अन्तमे स्थित ऐकारके

स्थानमे 'आ' वा 'आय्' होता है; 'आ' पूर्ववर्णमे युक्त होता है, 'य्' परस्वरमे युक्त होता है; 'आ' होनेसे फिर सन्धि नहीं होती; यथा—

ऐ + अ = आ + अ—काल्यै + अर्पय = काल्या अर्पय ।

ऐ + अ = आय् + अ—काल्यै + अर्पय = काल्यायर्पय ।

सन्धि करो—देव्यै + हृदम्, भक्त्यै + उत्कण्ठा ।

विश्लेष करो—विद्याया आग्रहः, स्त्रियायुन्नतिः, मायायायिह ।

[पदान्त औ + स्वरवर्ण]

३३ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, पदके अन्तमे स्थित औकारके स्थानमे 'आ' वा 'आव्' होता है, 'आ' पूर्ववर्णमे युक्त होता है, 'व्' परस्वरमे युक्त होता है; 'आ' होनेसे, फिर सन्धि नहीं होती; *यथा—

औ + अ = आ + अ-रवौ + अस्तङ्गते = रवा अस्तङ्गते ।

औ + अ = आव् + अ-रवौ + अस्तङ्गते = रवावस्तङ्गते ।

सन्धि करो—विधौ + उदिते, तौ + ईश्वरौ, गुरौ + अर्पणम्, गुरौ + आगते ।

विश्लेष करो—गताविमौ, रवावूर्द्धगे, मता ऐक्यम् ।

*

*

*

*

३४ । तृतीयातत्पुरुष समासमे अकार वा आकारके परस्थित 'क्त'—

* अयादीनां य-व-लोपः पदान्ते, न वा—लोपे तु प्रकृतिः । (अय् इत्येवमादीनां पदान्ते वर्त्तमानानां य-वयोर्लोपो भवति, न वा । लोपे तु प्रकृतिः स्वभावो भवति ।)—३० से ३३ सूत्र ।

शब्दके 'अ'के स्थानमे 'आर्' होता है; यथा—शीत + अतः = शीतार्तः;
दुःख + अतः = दुःखार्तः; क्षुधा + अतः = क्षुधार्तः ।

३६ । 'स्व' शब्दके परस्थित 'इर्' और 'इरिन्' शब्दके ईकारके स्थानमे ऐकार होता है; यथा—स्व + ईरम् = स्वैरम्; स्व + ईरिन् = स्वैरी;
-स्व + ईरिणी = स्वैरिणी ।

३६ । 'प्र'-शब्दके परवर्ती 'ऊढ' और 'ऊढि' शब्दके ऊकारके स्थानमे औकार होता है; यथा—प्र + ऊढः = प्रौढः; प्र + ऊढिः = प्रौढिः ।

३७ । 'मक्ष'-शब्दके परवर्ती 'ऊहिनी'-शब्दके ऊकारके स्थानमे औकार होता है; यथा—मक्ष + ऊहिनी = मक्षौहिणी ।

३८ । धातुका एकार वा ओकार परे रहनेसे, उपसर्गके अवर्णका* लोप होता है; यथा—प्र + एषयति = प्रेषयति; परा + ओषति = परोषति ।

(क) इण् और एच् धातुका एकार परे रहनेसे, पूर्ववर्ती उपसर्गके अवर्णका लोप नहीं होता; यथा—प्र + एषते = प्रेषते; अत्र + एति = अवैति; आ + एति = ऐति ।

३९ । 'प्र'-शब्दसे परे 'एष' और 'एष्य' शब्द रहनेसे अकारका विकल्पतो लोप होता है; यथा—प्र + एषः = प्रेषः, प्रेषः; प्र + एष्यः = प्रेष्यः, प्रेष्यः ।

४० । 'आङ्' (आ) उपसर्गके योगसे उत्पन्न एकार वा ओकार परे रहनेसे, अवर्णका लोप होता है; यथा—(आ + इहि = एहि) अत्र +

* अवर्णान्त उपसर्ग—प्र, परा, अप, उप, अव, आ ।

† एक बार होने और एक बार न होनेको 'विकल्प' कहते हैं ।

एहि = अत्रेहि; (आ + उतम् = ओतम्) सूत्र + ओतम् = सूत्रोतम् ।

४१ । उपसर्गके अवर्णके परवर्ती धातुके ऋकारके स्थानमे 'आर्' होता है; यथा—अप + ऋच्छति = अपाच्छति; परा + ऋपति = परार्पति ।

४२ । समासमे अवर्णान्त शब्दसे परे 'ओष्ट' वा 'ओतु' शब्द रहनेसे, अवर्णका विकल्पसे लोप होता है; यथा—विम्ब + ओष्टः = विम्बोष्टः, विम्बौष्टः; उमा + ओष्टः = उमोष्टः, उमौष्टः; स्थूल + ओतुः = स्थूलोतुः, स्थूलौतुः ।

४३ । पदान्तस्थित 'गो'-शब्दके ओकारसे परे अकार रहनेसे, अकारका लोप होता है, वा ओकारके स्थानमे 'अव' होता है, अथवा सन्धि नहीं होती; यथा—गो + अङ्गम् = गोऽङ्गम्, गवाङ्गम्, गो-अङ्गम् ।

(क) वातायन (झरोखा) अर्थमे—गो + अक्षः = गवाक्षः नित्य होता है ।

(ख) अकार-भिन्न स्वरवर्ण परे रहनेसे, पदान्तस्थित 'गो'-शब्दके ओकारके स्थानमे 'अव' वा 'अन्' होता है; यथा—गो + ईशः = गवेशः, गवीशः । गो + इन्द्रः = गवेन्द्रः नित्य होता है ।

सन्धि-निषेध ।

४४ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, ओकारान्त अव्यय और एकस्वरमात्र अव्ययकी सन्धि नहीं होती; * + यथा—अहो ईशानः उ उत्तिष्ठ ।

किन्तु सीमा, व्याप्ति वा ईपदर्थ समझानेसे, अथवा क्रियाके साथ योग होनेसे, आङ् (आ) अव्ययकी सन्धि होती है; यथा—(सीमा)

* ओदन्ता अ इ उ आ निपाताः स्वरे प्रकृत्या । (ओदन्ता निपाताः अ इ उ आश्च केवलाः स्वरे परे प्रकृत्या तिष्ठन्ति ।)

आ + अध्ययनात् = आध्ययनात् (अध्ययनपर्यन्त); (व्याप्ति) आ + एकदेशात् = ऐकदेशात् (एकदेश व्यापक); (ईषदर्थ) आ + आलोचितम् = आलोचितम् (ईषत् अर्थात् मत्प्रेमाय विचार किया हुआ); (क्रियायोग) आ + इहि = एहि ।

४५ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, द्विवचन-निष्पन्न ईकारान्त, ऊकारान्त और एकारान्त पदकी सन्धि नहीं होती; *यथा—गिरी इमौ; साधू आगतौ; लते एते । पचेते एतौ; एधेते इमौ ।

४६ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, 'अदस्'-शब्दनिष्पन्न 'अमी'-पदकी सन्धि नहीं होती; †यथा—अमी अम्हाः ।

४७ । ऋवर्ण परे रहनेसे, अवर्ण, इवर्ण और उवर्णकी विकल्परसे सन्धि होती है, और सन्धि न होनेसे विकल्परसे इप्प होता है; यथा—प्रह्ना + ऋपिः = प्रह्ना ऋपिः, प्रह्ना ऋपिः, प्रह्नापिः ।

व्यञ्जन-सन्धि (Conjunction of consonants) ।

(व्यञ्जन और व्यञ्जनमे)

[१ म वर्ण + ३ य, ४ र्थ वर्ण, य, र, ल, व, ह]

४८ । वर्णका तृतीय या चतुर्थ वर्ण, अथवा य र ल व ह परे रहनेसे, पदके अन्तमे स्थित वर्णके प्रथमवर्णके स्थानमे

* द्विवचनमनौ । (द्विवचनं यत् अनौभूतम् औकाररूपं परित्यज्य रूपान्तरं प्राप्तमित्यर्थः, तत् स्वरे परे प्रकृत्या तिष्ठति ।)

† बहुवचनममी । (बहुवचनं यत् 'अमी'-रूपम्, तत् स्वरे परे प्रकृत्या तिष्ठति ।)

स्वस्ववर्गका तृतीय वर्ण होता है;*

क् + व = ग्व — वाक् + विभवः = वाग्विभवः ।

ट् + व = ड्व — पट् + विद्वांसः = पड्विद्वांसः ।

त् + भ = द्भ — तत् + भवनम् = तद्भवनम् ।

प् + भ = व्भ — अप् + भाण्डम् = अव्भाण्डम् ।

सन्धि करो—दिक् + गजः, धिक् + धनगर्वितम्, जगत् + भारः,
अप् + भाजनम्, परिवाट् + याति ।

विश्लेष करो—वाग्रोधः, क्विव्यवहारः, वपद्देवेन्द्राय, तडिद्वाहः ।

शुद्ध करो—जगज्वन्धुः, जरट्कङ्कालः, वाड्जयः ।

[१ म वर्ण + ५ म वर्ण]

४६ । पञ्चम वर्ण (ड, ज, ण, न, म) परे रहनेसे पदके
अन्तमे स्थित प्रथम वर्णके स्थानमे पञ्चम वा तृतीय वर्ण होता
है;† यथा—

क् + न = ड्न वा ग्न — दिक् + नागः = दिड्नागः; दि-
ग्नागः ।

ट् + म = ण्म वा ड्म — पट् + मासाः = पणमासाः, पड्-
मासाः ।‡

* वर्गप्रथमाः पदान्ताः स्वरघोषवत्सु तृतीयान् । (आपद्यन्ते इति-शेषः)।

† प्रत्ययका पञ्चमवर्ण परे रहनेसे, नित्य पञ्चमवर्ण होता है; यथा—
तत् + मात्रम् = तन्मात्रम् ; जगत् + मयः = जगन्मयः ।

‡ पञ्चमे पञ्चमांस्तृतीयान् वा । (वर्गप्रथमाः पदान्ताः पञ्चमे परे पञ्च-
मानापद्यन्ते, तृतीयान् वा ।)

सन्धि करो—जगत् + निःसारम्, वाक् + निपुणः, अप् + मप्रः ।

विश्लेष करो—दिह्मुखम्, तन्मुखम्, अम्मध्यम्, प्राङ्मुख ।

[१ म वर्ण + श]

५० । पदके अन्तमे स्थित वर्णके प्रथम वर्णसे परे तालव्य श रहनेसे, 'श' के स्थानमे विकल्पसे 'छ' होता है; और 'त्' के स्थानमे 'च्' होता है* ; यथा—

क् + श = क्छ — वाक् + शूरः = वाक्छूरः, वाक्शूरः ।

प् + श = प्छ — त्रिष्टुप् + ध्रूयते = त्रिष्टुप्छूयते, त्रिष्टुप् ध्रूयते ।

त् + श = च्छ वा च्श — जगत् + शरण्यम् = जगच्छरण्यम्, जगच्छरण्यम् ।

द् + श = च्छ वा च्श — आपद् + शान्तिः = आपच्छान्तिः, आपच्छान्तिः† ‡ ।

* शकार—स्वरवर्ण और य व र भिन्न अन्य वर्णसे मिलित रहनेसे, 'छ' नहीं होता; यथा—तत् + श्मशानम् = तच्छ्मशानम् ।

† पदके अन्तमे स्थित वर्णीय वर्णके स्थानमे अपने अपने वर्णका प्रथम वर्ण होता है—इस नियमके अनुसार 'आपद्'-शब्दके स्थानमे पहले 'आपद्' होकर पीछे सन्धि हुई ।

‡ वर्गप्रथमेभ्यः शकारः स्वर-य-व-र-परदण्डकारं, न वा । (वर्गप्रथमेभ्यः पदान्तेभ्यः परः शकारः स्वर-य-व-र-परदण्डकारमापद्यते, न वा ।)

चं शो । (तकारः पदान्तः के परे चम् आपद्यते; यथा—तच्छ्लक्ष्णम्; तच्छ्मशानम् । अछत्पक्षे वचनमिदम् ।)

सन्धि करो—अच् + शेषम्, पट् + श्यामाः, महत् + शकटम्, ए-
तद् + शकाब्दीयम् ।

विश्लेष करो—तच्छरीरम्, बृहच्छयनम् ।

[च्, ज् + न]

५१ । पदके मध्यमे स्थित चकार वा जकारसे परे दन्त्य
नकार रहनेसे, 'न' के स्थानमे 'ज' होता है; यथा—

च् + न = च्ज — याच् + ना = याच्चना ।

ज् + न = ज्ञ — यज् + नः = यज्ञः ।

सन्धि करो—राज् + ना, जज् + नाते ।

विश्लेष करो—राज्ञी, जज्ञे ।

[त्, ट् + च छ ज झ, ट ठ ड ढ]

५२ । च छ, ज झ, ट ठ, ड ढ परे रहनेसे, पदके अन्तमे
स्थित त् वा ट् के स्थानमे यथाक्रमसे च्, ज्, ट्, ड् होते हैं,
अर्थात् च छ परे रहनेसे 'च्', ज झ परे रहनेसे 'ज्', ट ठ परे
रहनेसे 'ट्', और ड ढ परे रहनेसे 'ड्' होता है;* यथा—

त् + च = च्च — महत् + चित्रम् = महच्चित्रम् ।

ट् + छ = च्छ — शरट् + छटा = शरच्छटा ।

त् + ज = ज्ज — जगत् + जीवनम् = जगज्जीवनम् ।

त् + झ = ज्झ — बृहत् + झटिका = बृहज्झटिका ।

सन्धि करो—तत् + टीका, एतद् + टक्कुरः, जगत् + टक्का, उत् +

* पररूपं तकारो ल-चटवर्गेषु । (तकारः पदान्तो ल-चटवर्गेषु परतः
पररूपमापद्यते ।) — ५२ और ५३ सूत्र ।

दीयते, तत् + दुण्डनम् ।

विश्लेष करो—उद्दीयमानम्, महच्छत्रम्, उच्चारणम्, तज्जपः, भग्नद्वारः, उद्भिजः ।

शुद्ध करो—विषद्वजालम्, वृहद्वह्नीकारः, सन्दर्भः ।

[त्, द् + ल]

५३ । पदके अन्तमे स्थित तकार वा दकारसे परे 'ल' रहनेसे, 'त्' वा 'द्' स्थानमे 'ल्' होता है; यथा—

त् + ल = एल — तत् + लवणम् = तल्लवणम् ।

द् + ल = एल — पतद् + लीला = पतल्लीला ।

सन्धि करो—महत् + लावणम्, वृहत् + ललाटम्, तत् + लीलायितम् ।

विश्लेष करो—तल्लवः, उल्लेखः, समिल्लता, जगल्लक्ष्मीः, पतल्लीलोचनम् ।

[त्, द् + ह]

५४ । पदके अन्तमे स्थित त् वा दकारसे परे 'ह' रहनेसे, 'त्' वा 'द्' के स्थानमे 'द्', और 'ह' के स्थानमे विकल्पसे 'ध' होता है;* यथा—

त् + ह = ऋध वा द्ध — ईषत् + हसितम् = ईषद्धसितम्, ईषद्दहसितम् ।

द् + ह = ऋध वा द्ध — तद् + हेयम् = तद्धेयम्, तद्दहेयम् ।

* वर्गप्रथमेभ्यो हकारः पूर्वचतुर्थे, न वा । (वर्गप्रथमेभ्यः पदान्तेभ्यः परे हकारः पूर्वचतुर्थमापद्यते, न वा; यथा—वाग्धीनः, वाग्हीनः ।)

सन्धि करो—जगत् + हितम्, विपद् + हेतुः ।

विश्लेष करो—उद्धतः, उद्धरणम् ।

[न् + च छ]

५५ । च वा छ परे रहनेसे, पदके अन्तमे स्थित नकारके स्थानमे अनुस्वार और तालव्य श् होते हैं; 'श्' परवर्णमे युक्त होता है;* यथा—

न् + च = श्च—भास्वान् + चन्द्रः = भास्वांश्चन्द्रः ।

न् + छ = श्छ—गायन् + छात्रः = गायंश्छात्रः ।

सन्धि करो—गच्छन् + चकोरः, धावन् + छागः ।

विश्लेष करो—महांश्छेदः, हसंश्चलति ।

[न् + ट ठ]

५६ । ट वा ठ परे रहनेसे, पदके अन्तमे स्थित 'न्' के स्थानमे अनुस्वार और मूर्द्धन्य ष् होते हैं; 'ष्' परवर्णमे युक्त होता है;† यथा—

न् + ट = ष्ट—उद्यन् + टङ्कारः = उद्यंष्टङ्कारः ।

न् + ठ = ष्ठ—महान् + ठकुरः = महंष्टकुरः ।

सन्धि करो—महान् + टीकाकारः, जानन् + ठकुरः ।

विश्लेष करो—चलंष्टिष्टिभः ।

* नोऽन्तश्च-छयोः शकारमनुस्वारपूर्वम् । (नकारः पदान्तः च-छयोः परयोः शकारमापद्यतेऽनुस्वारपूर्वम् ।)

† ट-ठयोः षकारम् । (नकारः पदान्तः ट-ठयोः परयोः षकारमापद्यतेऽनुस्वारपूर्वम् ।)

[नृ + त थ]

५७ । त था थ परे रहनेसे, पदके अन्तमें स्थित 'नृ' के स्थानमें अनुस्वार और दन्त्य स् होते हैं; 'स्' परवर्णमें युक्त होता है;* यथा—

नृ + त् = स्त—महानृ + तरः = महास्तरः ।

नृ + थ = स्थ—क्षिपनृ + युत्कारम् = क्षिपंस्थुत्कारम् ।

सन्धि करो—शाम्पनृ + तापः, उत्पतनृ + तरङ्गः, महानृ + धकारः ।

विशेष करो—बलस्त्वमवादीः, क्षिपंस्तत्तरः, महास्तभागः ।

[नृ + ज झ]

५८ । ज धा झ परे रहनेसे, पदके अन्तमें स्थित 'नृ' के स्थानमें 'जू' होता है; 'जू' परवर्णमें युक्त होता है;† यथा—

नृ + ज = ज्ञ—राजनृ + जागृहि = राजज्ञागृहि ।

नृ + झ = झ्—उद्यनृ + भङ्गारः = उद्यञ्भङ्गारः ।

सन्धि करो—गच्छनृ + भटिति, विद्वानृ + जपति ।

विशेष करो—बुद्धिमाजीवतु ।

[नृ + ड ढ]

५९ । ड धा ढ परे रहनेसे, पदके अन्तमें स्थित 'नृ' के

* त-ययोः सकारम् । (नकारः पदान्तः त-ययोः परयोः सकारमापयतेऽनुस्वारवपूर्वम् ।)

† ज-झ-य-शकारेषु यकारम् । (नकारः पदान्तो ज-झ-य-शकारेषु परतो यकारमापयते ।)

स्थानमे 'ए' होता है;* यथा—

न + ड = एड—महान् + डमरुः = महाएडमरुः ।

न + ढ = एढ—राजन + ढौकसे = राजएढौकसे ।

सन्धि करो—त्वन + डिण्डिमः, स्फुटन् + डिम्बः ।

विश्लेष करो—भवाण्डुण्डति, महाण्डोलः ।

[न + ल]

६० । 'ल' परे रहनेसे, पदके अन्तमे स्थित 'न' के स्थानमे सानुनासिक 'ल्' (चद्रयिन्दुयुक्त ल्--ँल्) होता है;† यथा—

न + ल = ँल्ल—महान् + लाभः = महाँल्लाभः ।

सन्धि करो—भवान् + लभते ।

विश्लेष करो—विद्वाँल्लिखति ।

[न + श]

६१ । पदके अन्तमे स्थित नकारसे परे तालव्य श रहनेसे, 'न' के स्थानमे 'ञ्', और 'श' के स्थानमे 'ञ्च' होता है;‡ यथा—

न + श = ङञ्—महान् + शब्दः = महाङ्गञ्दः§ ।

* ङ-ढ-ण-परस्तु णकारम् । (ङ-ढ-णाः परेऽस्मादिति ङ-ढ-ण-परः । ङ-ढ-ण-परो नकारो णमापद्यते ।)

† ले लम् । (नकारः पदान्तो ले परे लमापद्यतेऽनुस्वारहीनम् । कार-हीनत्वादनुनासिकम् ।)

‡ शि श्रौ वा । (नकारः पदान्तः शि परे श्रौ वा प्राप्नोति, नकारं वा ।)

§ अथवा केवल 'न' के स्थानमे 'ञ्' वा 'ञ्च' होता है; यथा—महा-ञ्शब्दः, महाङ्गञ्दः ।

सन्धि करो—गच्छन् + शशकः ।

विश्लेष करो—चलञ्छशी, निन्दञ्छः ।

[म् + व्यञ्जनवर्ण]

६२ । स्पर्शवर्ण परे रहनेसे, पदके अन्तमे स्थित 'म्' के स्थानमे अनुस्वार होता है, अथवा जिस वर्णका घर्ण परे रहता है, उसी वर्णका पञ्चम वर्ण होता है; और अन्तःस्थ वा ऊष्मवर्ण परे रहनेसे, केवल अनुस्वारही होता है; *यथा—

म् + क = 'क वा ङ—किम् + करोषि = किं करोषि, किङ्-रोषि ।

म् + द = 'द, द्-धनम् + ददाति = धनं ददाति, धनन्द-दाति ।

म् + व = 'व—हरिम् + वन्दे = हरिं वन्दे ।

म् + ह = 'ह—मधुरम् + हसति = मधुरं हसति ।

सन्धि करो—धर्मम् + वर, नदीम् + तर, गृहम् + गच्छ ।

विश्लेष करो—किं कर्त्तव्यम्, स्तनन्धयति, गुरुरमति ।

शुद्ध करो—यशाम्बदः, किम्बदन्ती, सम्बादः, स्वयम्बराः, सम्बत्सराः,

किम्बा, एवम्बिधः ।

सन्धि करो—अविद्यन् + रमते, ज्ञानम् + लभते ।

विश्लेष करो—सत्यं वदति, नौकायां शेते, दुःखं सहते ।

* मोऽनुस्वारं व्यञ्जने । (भकारः पुनरन्तो व्यञ्जने परेऽनुस्वारमापद्यते ।) वर्गे तद्वर्गपञ्चमं वा । (अन्तोऽनुस्वारो वर्गे परे तद्वर्गपञ्चमं वाऽऽपद्यते ।)

६३ । धुट्-वर्ण *परे रहनेसे, पदके मध्यमे स्थित 'म्' और 'न्' के स्थानमे अनुस्वार होता है; यथा—

म् + स्य = स्य—रम् + स्यते = रंस्यते ।

न् + श = श—इन् + शनम् = इंशनम् ।

न् + ह = ह—वृन् + हितम् = वृंहितम् ।

सन्धि करो—भ्रन् + शते, जिघ्रान् + सति ।

विश्लेष करो—शंसन्ति, ध्वंसते, वृंहन्ति ।

६४ । जिस वर्णका वर्ण परे रहता है, पदके मध्यमे स्थित अनुस्वारके स्थानमे उस वर्णका पञ्चम वर्ण होता है; यथा—

* + क = क्कु—आशं + कते = आशक्कुते ।

* + छ = छ्छ—वां + छति = वाञ्छति ।

सन्धि करो—* + ट्यति, उत्कं + ऋते ।

विश्लेष करो—क्षन्तव्यम्, हन्तव्यम्, आन्तिः ।

[प् + त, थ]

६५ । मूर्द्धन्य प्रकारसे परे 'त' वा 'थ' रहनेसे, 'त' के स्थानमे 'ट', और 'थ' के स्थानमे 'ठ' होता है; यथा—

प् + त = ट्—उत्कृप् + तम् = उत्कृष्टम् ।

प् + थ = ठ्—पप् + थः = पष्ठः ।

सन्धि करो—आकृप् + तम् ।

विश्लेष करो—स्रष्टा, सृष्टिः ।

* य र ल व, ङ ञ ण न म भिन्न व्यञ्जनवर्णको 'धुट्-वर्ण' कहते हैं ।—धुट् व्यञ्जनमनन्तःस्थानुनासिकम् ।

(व्यञ्जन और स्वरमे)

[१ म वर्ण + स्वरवर्ण]

६६ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, पदके अन्तमे स्थित वर्णके प्रथम वर्णके स्थानमे तृतीय वर्ण होता है; यथा—

कू + ई = गी — याफू + ईशः = यागीशः ।

चू + अ = ज — अच् + अन्तः = अजन्तः ।

टू + आ = डा — पटू + आननः = पट्टाननः ।

तू + ई = दी — जगत् + ईश्वरः = जगदीश्वरः ।

प् + अ = व — ईप् + अन्तः = ईषन्तः ।

सन्धि को — भवत् + उक्तम्, स्वर् + इन्द्रियम्, विधवाद् + अत्तौ ।

विशेष को — जगदिन्द्रः, प्रागेव, परिधादुवाच ।

[न् + स्वरवर्ण]

६७ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, ह्रस्व स्वरके परस्थित पदान्त नकारका द्वित्व होता है; यथा—

न् + आ = आ — गायन् + आयाति = गायन्नायाति ।†

* वर्गप्रथमाः पदान्ताः स्वर-धोपवासु तृतीयान् ।

† 'इ' और 'ण' का भी द्वित्व होता है; यथा—प्रत्यद् + आत्मा = प्रत्यद्दामा, सुगण् + ईशः = सुगणीशः । समासमे नहीं होता; यथा—तिद् + अन्तः = तिदन्तः, सन् + अन्तः = सनन्तः ।

‡ छ-ण-ना ह्रस्वोपधाः स्वरे द्विः । (छ-ण-नाः पदान्ता ह्रस्वोपधाः स्वरे परे द्विर्भवन्ति ।—अन्यात् पूर्व उपधा ।)

सन्धि करो—चिन्तयन् + आह, स्मरन् + उवाच, गच्छन् + एव ।

विश्लेष करो—हसन्नागतः, दीव्यन्नमरः ।

शुद्ध करो—महान्नानन्दः, भगवान्नववीत् ।

६८ । स्वरवर्णके परवर्त्ती 'छ' के स्थानमे 'च्छ' होता है;* यथा—

इ + छ = इच्छ—परि + छदः = परिच्छदः ।

सन्धि करो—तरु + छाया, आ + छन्नम् ।

विश्लेष करो—विच्छेदः, आच्छाद्यम् ।

* * * *

६९ । क ख, त थ, प फ और स परे रहनेसे, 'ट्' के स्थानमे,— और व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, 'ध्' के स्थानमे 'त्' होता है; यथा—ट् = त्—तट् + कालः = तत्कालः, तट् + सकाशम् = तत्सकाशम् ।

सन्धि करो—विपट् + तारणम्, क्षुध् + पिपासा ।

विश्लेष करो—तत्त्वन्ननम्, विपत्पातः ।

७० । 'उत्' उपसर्गके परस्थित स्था और स्तम्भ् धातुके सकारका लोप होता है; यथा—उत् + स्थानम् = उत्थानम्; उत् + स्तम्भः = उत्तम्भः ।

७१ । 'कृ' धातुके पद परे रहनेसे, सम्—सम्सृ, और परि—परिप् होता है; यथा—सम् + कृतम् = संस्कृतम्; परि + कारः = परिष्कारः ।

७२ । व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, 'वस्'-भागान्त शब्दके 'स्' के स्थानमे

* द्विर्भावं स्वरपरदृष्टकारः । (स्वरात् परदृष्टकारो द्विर्भावमापद्यते ।)

‘त्’,* और ‘दिक्’ के स्थानमें ‘द्यु’ होता है, यथा—विद्वत् + जन = विद्वजन, दिक् + लोक = द्युलोक ।

विसर्ग-सन्धि ।

विसर्ग (:) दो प्रकार—(१) ‘रू’ जात विसर्ग और (२) ‘स्’-जात विसर्ग ।

७३ । चिराममें अर्थात् कोई वर्ण परे न रहनेसे, अथवा व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, रेफ (रू) और स् के स्थानमें विसर्ग होता है । ‘रू’ के स्थानमें जो विसर्ग होता है, उसे ‘रू’-जात विसर्ग,† और स् के स्थानमें जो विसर्ग होता है, उसे ‘स्’-जात विसर्ग कहते हैं, यथा—

(‘रू’ जात) दुर = दु, निर = नि, अन्तर = अन्त, प्रातरू = प्रात, स्वरू = रव, गीरू = गी, धूरू = धू, पुनरू = पुन ।

(‘स्’-जात) रामस् = राम, हविस् = हवि, पयस् = पय, मुनिस् = मुनि, उच्छैस् = उच्चै, नीरैस् = नीरै ।

* ‘त्’ पदात्तवत् होकर ५२ सूत्रानुसार सन्धिवाच्य प्राप्त होता है ।

† ‘अहन्’ शब्दके ‘न्’ के स्थानमें पहले ‘रू’, पीछे विसर्ग होता है, यथा—अहन् = अह ; अहन् + सु (‘सुप्’ विभक्ति) = अह सु ।

‡ भ्रातृ-पितृ प्रभृति शब्दार्थ शब्दके स्वबोधनके एकवचनके पदमें स्थित विसर्गभी ‘रू’-जात ।

(विसर्ग और व्यञ्जनमे)

[: + क ख, प फ]

७४ । समासमे क ख, प फ परे रहनेसे, विसर्गके स्थानमे दन्त्य 'स्' होता है; 'स्' परवर्णमे युक्त होता है; यथा—

: + क = स्क—भा: + कर: = भास्कर: ।

: + प = स्प—भा: + पति: = भास्पति: ।

सन्धि करो—वाच: + पति:, दिव: + पति: ।

[: + च छ]

७५ । च छ परे रहनेसे, विसर्गके स्थानमे तालव्य 'श्' होता है; 'श्' परवर्णमे युक्त होता है;* यथा—

: + च = श्च—पूर्ण: + चन्द्र: = पूर्णश्चन्द्र: ।

: + छ = श्छ—पीवर: + छाग: = पीवरश्छाग: ।

सन्धि करो—नि: + चित:, कृष्ण: + चिन्त्य:, तरो: + छाया, दु: + छेद्य: ।

विश्लेष करो—हेश्वरणौ, वायुश्चलति, रवेश्छवि:, मुनेश्छात्र: ।

[: + ट ठ]

७६ । ट ठ परे रहनेसे, विसर्गके स्थानमे मूर्द्धन्य 'प्' होता है; 'प्' परवर्णमे युक्त होता है;† यथा—

: + ट = प्ट—धनु: + टङ्कार: = धनुष्टङ्कार: ।

* विसर्जनीयश्चे छे वा शम् । (विसर्जनीयश्चे वा छे वा परे शम् आपद्यते ।)

† टे ठे वा षम् । (विसर्जनीयष्टे वा ठे वा परे षम् आपद्यते ।)

: + ठ = ठ्ठ — सुन्दरः + ठकुरः = सुन्दरठ्ठकुरः । (ठकुरः—

देवप्रतिमा) ।

सन्धि करो—भौतः + टलति, उड्डोनः + टिटिमः, कः + टोक्ने ।

विशेष करो—दृष्टकारः, स्थिरदृष्टकुर ।

[: + त थ]

७७ । त थ परे रहनेसे, विसर्गके स्थानमे दन्त्य 'स्' होता है; 'स्' परवर्णमे युक्त होता है; *यथा—

: + त = स्त — मतः + तनः = ततस्ततः ।

: + थ = स्थ — क्षितः + घुत्कारः = क्षितस्थुत्कारः ।

सन्धि करो—निः + तारः, परः + तौरम्, उद्यतः + तरुः ।

विशेष करो—विशेषम्, मनन्तागम्, मुवस्तलम् ।

[: + श ष स]

७८ । तालव्य श परे रहनेसे, विसर्गके स्थानमे विकल्पसे तालव्य श् होता है; मूर्द्धन्य थ परे रहनेसे, विकल्पसे जृद्ध-
न्य ष होता है; और दन्त्य स परे रहनेसे, विकल्पसे दन्त्य स्
होता है।† यथा—

: + श = श्श — शिशुः + शेते = शिशुश्शेते, शिशुः शेते ।

: + थ = प्थ — मत्तः + पट्पदः = मत्तप्पट्पदः ।

: + स = स्स — मनः + सुखम् = मनस्सुखम् ।

* ते ये वा सम् । (विसर्जनीयस्ते वा ये वा परे सम् आपद्यते ।)

† शे पे से वा पररूपम् । (विसर्जनीयः शे वा ये वा से वा परे पर-
रूपमापद्यते, न वा ।)

सन्धि करो—अग्नेः + शिखा, साधोः + सङ्गः, मधुरः + पङ्कजः ।

विश्लेष करो—गौशब्दायते, प्रथमस्सर्गः, देवाप्पट् ।

(क) वर्गके प्रथम और द्वितीय वर्ण-युक्त श प स परे रहनेसे, विसर्गका विकल्पसे लोप होता है ; यथा—निः + स्पन्दः = निस्पन्दः, निस्पन्दः, निःस्पन्दः; मनः + स्थः = मनस्थः, मनस्स्थ, मनःस्थः ; दुः + स्थ = दुस्थः, दुस्स्थ, दुःस्थः; द्वाः + स्थ = द्वास्थः, द्वास्स्थः, द्वाःस्थ ।

[अः + ३ य, ४ र्थ, ५ म वर्ण, य र ल व ह]

७६ । अकारके परस्थित विसर्गसे परे घोषवद्घर्ण (९ सू०) रहनेसे, अकार और विसर्ग—दोनों मिलके ओकार होता है; ओकार पूर्ववर्णमे युक्त होता है;* यथा—

अः + ग = ओ + ग—नरः + गच्छति = नरो गच्छति ।

सन्धि करो—अश्वः + धावति, दृढः + बन्धः, मनः + हरः, नूतनः + घटः, शिवः + बन्धः, निर्वाणः + दीपः ।

विश्लेष करो—शीतो वातः, मनोगतम्, मधुरो झङ्कारः, पयोविन्दुः, सद्योजातः, शान्तो रोपः ।

[सः, एषः + व्यञ्जनवर्ण]

८० । व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, 'सः' और 'एषः'—इन दोनों पदोंके अन्तमे स्थित विसर्गका लोप होता है;† यथा—

* [उम्] अ-घोषवतोश्च । (अकार-घोषवतोर्मध्ये विसर्जनीय उम् आपद्यते ।)

† एष-स-परो व्यञ्जने लोप्यः । (एष-साभ्यां परो विसर्जनीयः लोप्यो भवति, व्यञ्जने परे ।)

सः + गच्छति = स गच्छति ; एषः + यन्धुः = एष यन्धुः ।

विशेष करो—स याति, एष बाहुः, एष हसति ।

शुद्ध करो—एषो महाशयः, सो मे पिता, एषो घेते ।

[आः + ३ य, ४ र्थ, ५ म वर्ण, य र ल य ह]

८१ । घोषघट्टवर्ण परे रहनेसे, आकारके परस्थित विसर्गका लोप होता है ; *यथा—

आः + ग = आ ग—द्विषसाः + गताः = द्विषसा गताः ।

सन्धि करो—मपुत्राः + मञ्जराः, भीताः + भराः, छात्राः + वसन्ते ।

विशेष करो—मानवा लभन्ते, प्रक्षोपा निव्रान्ति ।

शुद्ध करो—जाता पुत्राः, भरा क्षन्तइयाः ।

(क) घोषघट्टवर्ण परे रहनेसे, 'भोः'-शब्दके अन्तस्थित विसर्गका लोप होता है ; यथा—

भोः + द = भो द—भोः + देवराज = भो देवराज ।

सन्धि करो—भोः + भोः । विशेष करो—भो राजन् ।

[इः ईः उः ऊः ऋः एः ऐः ओः औः + ३ य, ४ र्थ,

५ म वर्ण, य र ल य ह]

८२ । घोषघट्टवर्ण परे रहनेसे, अ आ भिन्न स्वरवर्णके परस्थित विसर्गके स्थानमे 'र' होता है ; †'र' परवर्णके मस्त-

* घोषवर्ण लोपम् । (आकार-भोश्च=शब्दां परे विसर्जनोयो लोपमा-
मयते, घोषवर्ण परे ।)

† [नायिपरो] घोषवर्ण-स्वर-परो [रम्] । (नायितः परे विसर्ज-

कमे जाता है ; *यथा—

इः + भ = इर्भ — निः + भयः = निर्भयः ।

उः + नी = उर्नी — दुः + नीतिः = दुर्नीतिः ।

सन्धि करो—हरेः + दया, गुरुः + जयति, मुहुः + मुहुः, गोः + दुग्धम्, हविः + घ्राणम्, मातृः + वदति ।

विश्लेष करो—गौर्याति, तयोर्वहिः, स्वेदर्शनम्, बहिर्योगः ।

शुद्ध करो—रामर्गच्छति, शिशोर्क्रीडा, गुरुर्पातु ।

['रू'-जातः + ३ य, ४ थं, ५ म वर्ण, य र ल व ह]

८३ । घोषवद्वर्ण परे रहनेसे, अकारके परस्थित 'रू'-जात विसर्गके स्थानमे 'रू' होता है ; 'रू' परवर्णके मस्तकमे

नीयो घोषवत्-स्वर-परो रम् आपद्यते ।—स्वरोऽवर्णवर्जं नामी—अवर्णवर्जस्वरो 'नामि'-संज्ञो भवति ।)

* द्वित्वविधि—(°) रेफयुक्त व्यञ्जनवर्णका विकल्पसे द्वित्व होता है । किन्तु द्वित्व होनेसे आदिमे स्थित वर्णके द्वितीयवर्णके स्थानमे प्रथमवर्ण, और चतुर्थवर्णके स्थानमे तृतीयवर्ण होता है ; यथा—मूर्च्छा, मूर्छा ; मूर्द्धा, मूर्धा ; कर्म, कर्म । ऊष्मवर्णका द्वित्व नहीं होता ; यथा—दर्शनम्, मर्षणम्, अर्हणा ।

जिस वर्णके आदिमे ह्रस्वस्वर, और अन्तमे व्यञ्जनवर्ण रहता है, उसका भी विकल्पसे द्वित्व होता है ; यथा—य् + अ + त् + र = यत्र, यत्र ; प् + उ + त् + र = पुत्र, पुत्र इत्यादि । अर्थविशेषमे पदका भी द्वित्व होता है ; यथा—एहोहि, गच्छ गच्छ, भो भोः पान्थाः इत्यादि ।

जाता है ; *यथा—

अः + ग = गर्ग—अन्तः + गमनम् = अन्तर्गमनम् ।

सन्धि करो—जामातः + वद, दुहितः + याहि, मात. + देहि, अ-

न्तः + दाहः, स्वः + गतः, अन्त. + घत्ते ।

विश्लेष करो—स्वर्नदी, भ्रातृयस्व ।

शुद्ध करो—प्रातर्कालः, अन्तर्गुम् ।

८४ । 'र' परे रहनेसे, विसर्गके स्थानमे जो 'र्' होता है,† उसका लोप होता है, और पूर्णस्वर दीर्घ होता है । ‡यथा—

अः + रा = आरा—स्थः + राज्यम् = स्थाराज्यम् ।

सन्धि करो—भ्रातः + रङ्गनाथ, निः + रोगः, पितः + रक्ष मातुः + रोदनम् ।

विश्लेष करो—भोरसः, पितृ रक्षणम् ।

शुद्ध करो—यहीदेशः, नीलजः ।

८५ । 'अहम्' शब्दके विसर्गके स्थानमे 'र्' (रा) है, किन्तु रात्र, रूप और रघन्तर शब्द परे रहनेसे, अथवा 'क' और विसक्ति परे रहनेसे, 'र्' नहीं होता, यथा—अहः + पतिः = अहर्पतिः‡ । अहः + रूपम् =

* 'र'-प्रकृतिरनामिपरो [घोषवत्-स्वर-परो रम्] । ('र'-प्रकृतिर्विसर्जनीयोऽनामिनः परो घोषवत्-स्वर-परो रम् आपद्यते ।)

† ८२ और ८३ सूत्रोंके अनुसार जो 'र्' होता है ।

‡ रो रे लोपम्—स्वरश्च पूर्वो दीर्घः । (रो रे परे लोपमापद्यते—स्वरश्च पूर्वो दीर्घो भवति ।)

§ अहस्पतिः, अहःपति.—ऐसेही होते हैं ।

अहोरूपम् ; ('क' परे) अहः + करः = अहस्करः ; (विभक्ति परे) अहः + मिः = अहोभिः ।

• सन्धि करो—अहः + रथन्तरम्, अहः + भ्यः ।

विश्लेष करो—अहोरात्रम् ।

शुद्ध करो—अहोगणः, अहर्भ्याम् ।

✽

✽

✽

✽

८६ । समासमे—कृ और कम् धातु-निष्पन्न पद (कार, कर, काम, कान्त), और कुम्भ तथा पात्र शब्द परे रहनेसे, अव्यय-भिन्न अकारके परस्थित विसर्गके स्थानमे दन्त्य स् होता है, यथा—अयः + कारः = अयस्कारः, श्रेयः + करः = श्रेयस्करः, मनः + कामः = मनस्कामः, अयः + कान्तः = अयस्कान्तः; पयः + कुम्भः = पयस्कुम्भः; पयः + पात्रम् = पयस्पात्रम् ।

८७ । क ख, प फ परे रहनेसे, 'नमः' और 'पुरः' शब्दके विसर्गके स्थानमे दन्त्य स् होता है; यथा —नमः + कारः = नमस्कारः, पुरः + कारः = पुरस्कारः, पुरः + करोति = पुरस्करोति ।

८८ । क ख, प फ परे रहनेसे, 'तिरः'-शब्दके विसर्गके स्थानमे विकल्पसे दन्त्य स् होता है; यथा—तिरः + करोति = तिरस्करोति, तिरः करोति ।

८९ । पाश, कल्प, क और काम्य प्रत्यय परे रहनेसे, विसर्गके स्थानमे दन्त्य स् होता है; यथा—अयस्पाशम्, यशस्कल्पम्, यशस्कम्, यशस्काम्यति । किन्तु अव्ययके विसर्गके स्थानमे 'स्' नहीं होता; यथा—प्रातःकल्पम् ।

९० । पाशादि परे रहनेसे, दृग्गं और उक्त्तंके परस्थित विसर्गके स्थानमे मूर्द्धन्य प् होता है; यथा सर्पिष्पाशम्, सर्पिष्काम्यति ।

९१ । क ख, प फ परे रहनेसे, इकार और उकारोपध अव्यय* शब्दके विसर्गके स्थानमे मूर्द्धन्य प् होता है; यथा—नि + प्रत्यूहम् = नि-प्प्रत्यूहम्; आविः + वृतम् = आविष्कृतम्; बहिः + कणम् = बहिष्कणम्; दुः + कृतम् = दुष्कृतम् ।

९२ । क ख, प फ परे रहनेसे, 'इस्' और 'उस्'-भागान्त शब्दके विसर्गके स्थानमे विकल्पसे मूर्द्धन्य प् होता है, यथा—सर्पिः + करो-रि = सर्पिष्करोति, सर्पिः करोति; धनुष्करोति, धनुः करोति ।

९३ । समासमे—क ख, प फ परे रहनेसे, 'इस्' और 'उस्'-भागान्त शब्दके विसर्गके स्थानमे निश्चय मूर्द्धन्य प् होता है; यथा—हविः + कु-ण्डम् = हविष्कुण्डम्; धनुः + सगडम् = धनुस्सगडम्; धनुष्पाणिः ।

(विसर्ग और स्वरमे)

[अः + अ]

९४ । अकार परे रहनेसे, अकारके परस्थित विसर्ग पूर्वपक्षी अकारके साथ मिलके 'ओ' होता है, और परपक्षी अकारका लोप होता है; लुप्त अकारका चिह्न (ऽ) रहता है;† यथा—

अः + ओ = ओऽ-नरः + अयम् = नरोऽयम् ।

सन्धि करो—सः + अधुना, देवः + अयम्, वेदः + अधीतः ।

* इकार और उकारोपध अव्यय—निः, आविः, बहिः, दुः, प्रादुः ।

† उमकारयोर्मध्ये । (द्वयोरकारयोर्मध्ये विसर्जनीय उम् आपद्यते ।)

विश्लेष करो—तीक्ष्णोऽङ्कुशः, ज्वलितोऽङ्गारः ।

[अः + 'अ'-भिन्न स्वरवर्ण]

९५ । अकार भिन्न स्वरवर्ण परे रहनेसे, अकारके पर-स्थित विसर्गका लोप होता है; लोप होनेसे फिर सन्धि नहीं होती;* यथा—

अः + आ = अ आ—कुतः + आगतः = कुत आगतः ।

सन्धि करो—तरः + इव, राजः + औदार्यम् ।

[अः + स्वरवर्ण]

९६ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, आकारके परस्थित विसर्ग-का लोप होता है; लोप होनेसे फिर सन्धि नहीं होती;† यथा—

आः + अ = आ अ—देवाः + अत्र = देवा अत्र ।

सन्धि करो—छात्राः + आगताः, आगताः + ऋषयः ।

विश्लेष करो—अश्वा उद्धताः, गजा इमे, तारा उदिताः ।

शुद्ध करो—मासातीताः, बालकैमे ।

[इः ईः उः ऊः ऋः एः ऐः ओः औः + स्वरवर्ण] .

९७ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, अ आ भिन्न स्वरवर्णके पर-

* 'अ'-परो लोप्योऽन्यस्वरे । (अकारात् परो विसर्जनीयो लोप्यो भवति, उक्तादन्यस्वरे ।) न विसर्जनीयलोपे पुनः सन्धिः ।

† आ-भोभ्यामेवमेव स्वरैः । (आकार-भो-शब्दाभ्यां परो विसर्जनीय एवमेव भवति, स्वरैः परे ।)

स्थित विसर्गके स्थानमे 'र्' होता है; *यथा—

इः + अ = इर् + अ — हरिः + अयम् = हरिरयम् ।

सन्धि करो—मतिः + इयम्, घनुः + आनीयताम्, उर्धाः + ण्यः ।

विश्लेष करो—हविरिदम्, एश्वर्यम् ।

शुद्ध करो—धो ष्या ।

['र्'-जातः + स्वरवर्ण]

६ = । स्वरवर्ण परे रहनेसे, 'र्' जात विसर्गके स्थानमे 'र्' होता है; † यथा

: + आ = रा — स्यः + आलयः = स्वरालयः ।

सन्धि करो—पुनः + अपि, अन्तः + अङ्गम्, प्रातः + पत्र ।

विश्लेष करो—निरन्तरम्, दुराशयः, पुनरेति ।

शुद्ध करो—आतो वाहि, पितोऽनुजानीहि ।

* * * *

६६ । निपातन सन्धि ।—मनीषा-प्रभृति शब्द निपातनमे सिद्ध होते हैं; † यथा—

मनः + ईषा = मनीषा; कृल + अटा = कुलटा; सीम् + अन्तः = सीमन्तः (केशवीची) ; सार + अङ्गः = सारङ्गः ; पतत् + शब्जलिः = पतञ्जलिः ; गो + भूतिः = गम्भूतिः (दो कोस) ; आ + चर्यम् =

* नामिपरो घोषवत्-स्वर-परो रम् ।

† 'र्'-प्रकृतिघोषवत्-स्वर-परो रम् ।

‡ जो शब्द प्रयोगमे आते हैं, अथ न उनके साधनके सूत्र नहीं हैं, उन्हें 'निपातन-सिद्ध' कहते हैं ।

आश्चर्य्यम् ; हरि + चन्द्रः = हरिश्चन्द्रः ; आ + पदम् = आस्पदम् ; गो + पदम् = गोपपदम् ; वन + पतिः = वनस्पतिः ; बृहत् + पतिः = बृहत्स्पतिः ; तत् + करः = तत्करः ; प्राय + चित्तम् = प्रायश्चित्तम् ; अन्य + अन्यम् = अन्योन्यम् ; पर + परम् = परस्परम् ; पर + शतम् = परःशतम् ; पर + सहस्रम् = परःसहस्रम्* ; भुवः + लोकः = भुवर्लोकः ; पश्चात् + अर्द्धम् = पश्चार्द्धम् ; पट् + दश = षोडश ; पर + परा = परम्परा ; मव्य + दिनम् = मव्यन्दिनम् ; रात्रि + दिवम् = रात्रिन्दिवम् ; धुर + धरः = धुरन्धरः इत्यादि ।

सन्धि-निर्घण्ट ।

अ, आ + अ, आ = आ (१३ सूत्र) ।

अ, आ + इ, ई = ए (१४ सू) ।

अ, आ + उ, ऊ = ओ (१५ सू) ।

अ, आ + ऋ = अर् (१६ सू) ।

अ, आ + ए, ऐ = ऐ (१७ सू) ।

अ, आ + ओ, औ = औ (१८ सू) ।

इ, ई + इ, ई = ई (१९ सू) ।

इ, ई + इ ई भिन्न स्वरवर्ण = इ ई के स्थानमे य् (२० सू) ।

* 'आश्चर्य्य'-प्रभृति पदोंमे सुट् (स्) आगम होता है ।

उ, ऊ + उ, ऊ = ऊ (२१ सू) ।

उ, ऊ + उ ऊ भिन्न स्वरवर्ण = उ ऊ के स्थानमे व् (२२ सू) ।

ऋ + ऋ = ऋ (२३ सू) ।

ऋ + ऋ भिन्न स्वरवर्ण = ऋ के स्थानमे र् (२४ सू) ।

ए + स्वरवर्ण = ए के स्थानमे अच् (२५ सू) ।

ऐ + स्वरवर्ण = ऐ के स्थानमे आच् (२६ सू) ।

ओ + स्वरवर्ण = ओ के स्थानमे अच् (२७ सू) ।

औ + स्वरवर्ण = औ के स्थानमे आव् (२८ सू) ।

[ए ओ पदान्त + अ = अकारका लोप, एतअकारका विह (२९ सू)] ।

ए पदान्त + 'अ' भिन्न स्वरवर्ण = 'अच्' के यकारका विकल्पसे लोप (३० सू) ।

ऐ पदान्त + स्वरवर्ण = 'आच्' के यकारका विकल्पसे लोप (३१ सू) ।

ओ पदान्त + 'अ' भिन्न स्वरवर्ण = 'अच्' के यकारका विकल्पसे लोप (३२ सू) ।

औ पदान्त + स्वरवर्ण = 'आच्' के यकारका विकल्पसे लोप (३३ सू) ।

स्वरवर्ण + छ = छ के स्थानमे च्छ (६८ सू) ।

क् + स्वरवर्ण = क् के स्थानमे ग् (६६ सू) ।

क् + ३य, ४थे वर्ण, य र ल व ह = क् के स्थानमे ग् (४८ सू) ।

क् + ५म वर्ण = क् के स्थानमे ग् वा ङ् (४९ सू) ।

क् + श = क्श वा कृ (५० सू) ।

च्, ज् + न = न के स्थानमे ज (५१ सू) ।

ट् + स्वरवर्ण = ट् के स्थानमे ड् (६६ सू) ।

ट् + ३य, ४थ वर्ण, य र ल व ह = ट् के स्थानमे ढ् (४८ सू) ।

ट् + ५म वर्ण = ट् के स्थानमे ढ् वा ण् (४९ सू) ।

त् + स्वरवर्ण = त् के स्थानमे द् (६६ सू) ।

त् + ग, घ = त् के स्थानमे द् (४८ सू) ।

त् + च, छ = त् के स्थानमे च् (५२ सू) ।

त् + ज, झ = त् के स्थानमे ज् (५२ सू) ।

त् + ट, ठ = त् के स्थानमे ट् (५२ सू) ।

त् + ड, ढ = त् के स्थानमे ड् (५२ सू) ।

त् + द, ध = त् के स्थानमे द् (४८ सू) ।

त् + न = त् के स्थानमे द् वा न् (४९ सू) ।

त् + व, भ = त् के स्थानमे द् (४८ सू) ।

त् + म = त् के स्थानमे द् वा न् (४९ सू) ।

त् + य, र = त् के स्थानमे द् (४८ सू) ।

त् + ल = त् के स्थानमे ल् (५३ सू) ।

त् + व = त् के स्थानमे द् (४८ सू) ।

त् + श = च्श वा च्छ (५० सू) ।

नृ + ह = नृह वा न्ह (५४ सू) ।

नृ + स्वरयणं = नकारका द्वित्व (६७ सू) ।

नृ + च = नृच (५५ सू) ।

नृ + छ = नृछ (५६ सू) ।

नृ + ज = नृज (५८ सू) ।

नृ + झ = नृझ (५८ सू) ।

नृ + ढ = नृढ (५६ सू) ।

नृ + ठ = नृठ (५६ सू) ।

नृ + ढ = नृढ (५९ सू) ।

नृ + ढ = नृढ (५९ सू) ।

नृ + त = नृस्त (५७ सू) ।

नृ + थ = नृथ (५७ सू) ।

नृ + ल = नृल (६० सू) ।

नृ + श = नृश (६१ सू) ।

पृ + स्वरयणं = पृ के स्थानमे ष् (६६ सू) ।

पृ + ३ व, ४ र्थे वर्ण, य र ल व ह = पृ के स्थानमे ष् (४८ सू)

पृ + ५म वर्ण = पृ के स्थानमे ष् वा म् (४९ सू) ।

म् + स्पर्शवर्ण = म् के स्थानमे अनुस्वार वा ५म वर्ण (६२ सू) ।

म् + अन्तःस्थ, ऊष्मवर्ण = म् के स्थानमे अनुस्वार (६३ सू) ।

ए + त = ए (६५ सू) ।

ए + थ = ए (६५ सू) ।

42298

: + क = स्क (७४ सू) ।

: + ख = स्ख (७४ सू) ।

: + च = श्र (७५ सू) ।

: + छ = श्रछ (७५ सू) ।

: + ट = ष्ट (७६ सू) ।

: + ठ = ष्ठ (७६ सू) ।

: + त = स्त (७७ सू) ।

: + थ = स्थ (७७ सू) ।

अः + अ = ओऽ (९४ सू) ।

अः + अकार-भिन्न स्वरवर्ण = विसर्गका लोप (९५ सू) ।

अः + इय, ४र्थ, ५म वर्ण, य र ल व ह = अः के स्थानमे ओ (७९ सू) ।

सः, एपः + अ = सोऽ, एपोऽ (९४ सू) ।

सः, एपः + अकार-भिन्न स्वरवर्ण = विसर्गका लोप (९५ सू) ।

सः, एपः + व्यञ्जनवर्ण = विसर्गका लोप (८० सू) ।

आः + स्वरवर्ण = विसर्गका लोप (९६ सू) ।

आः + इय, ४र्थ, ५म वर्ण, य र ल व ह = विसर्गका लोप (८१ सू) ।

इः, ईः, उः, ऊः, ऋः, एः, ऐः, ओः, औः + स्वरवर्ण = विसर्गके

स्थानमे र् (९० सू) ।

इः, ईः, उः, ऊः, ऋः, एः, ऐः, ओः, औः + ३य, ४र्थ, ५म वर्ण,
य ल व ह = विसर्गके स्थानमे र् (८२ सू) ।

इः, ईः, उः, ऊः, ऋः, एः, ऐः, ओः, औः + १ = विसर्गके स्थानमे
र, रकारका लोप और पूर्वस्वर दीर्घ (८२, ८४ सू) ।

'र्' जात विसर्ग + स्वरवर्ण = विसर्गके स्थानमे र् (९८ सू) ।

" : + ३य, ४र्थ, ५म वर्ण, य ल व ह = विसर्गके स्था-
नमे र् (८३ सू) ।

" : + ष = ष (७९ सू) ।

" : + छ = छ (७९ सू) ।

" : + ट = ट (७६ सू) ।

" : + ठ = ठ (७६ सू) ।

" : + त = त्त (७७ सू) ।

" : + थ = स्थ (७७ सू) ।

" : + १ = विसर्गके स्थानमे र्, रकारका लोप और पूर्व-
स्वर दीर्घ (८३, ८४ सू) ।

सन्धि-प्रश्नमाला ।

क । (१) अकारसे परे अकार रहनेसे क्या होता है ? (२) अकारसे
परे उकार रहनेसे क्या होता है ? (३) अकारसे परे एकार रहनेसे क्या
होता है ? (४) अकारसे परे औकार रहनेसे क्या होता है ? (५) इकारसे

परे इकार रहनेसे क्या होता है ? (६) उकारसे परे उकार रहनेसे क्या होता है ? (७) उकारसे परे ऋकार रहनेसे क्या होता है ? (८) ऋकारसे परे ऋकार रहनेसे क्या होता है ? (९) ऋकारसे परे औकार रहनेसे क्या होता है ? (१०) एकारसे परे एकार रहनेसे क्या होता है ? (११) एकारसे परे अकार रहनेसे क्या होता है ? (१२) ऐकारसे परे ऐकार रहनेसे क्या होता है ? (१३) ऐकारसे परे अकार रहनेसे क्या होता है ? (१४) ओकारसे परे ओकार रहनेसे क्या होता है ? (१५) औकारसे परे उकार रहनेसे क्या होता है ? (१६) औकारसे परे औकार रहनेसे क्या होता है ?

ख । सन्धि करो—विद्या + एव, ते + आहुः, बन्धु + आदरः, सुन्दर + उद्यानम्, मुनि + ऋषी, कौ + एतौ, सर्व + उपरि, लो + इत्रम्, एहि + एहि, सा + इयम्, मुनि + ईश्वरः, गिरि + अग्रे, सा + एव, पितृ + उक्तिः, मातृ + आज्ञा, नौ + उपरि, चारु + अङ्गम्, बहु + आरम्भः ।

ग । (१) 'क'से परे 'ग' रहनेसे क्या होता है ? (२) 'क'से परे 'म' रहनेसे क्या होता है ? (३) 'व'से परे 'न' रहनेसे क्या होता है ? (४) 'व'से परे 'च' रहनेसे क्या होता है ? (५) 'व'से परे 'श' रहनेसे क्या होता है ? (६) 'व'से परे 'ल' रहनेसे क्या होता है ? (७) 'व'से परे 'ह' रहनेसे क्या होता है ? (८) 'न'से परे 'त' रहनेसे क्या होता है ? (९) 'न'से परे 'ल' रहनेसे क्या होता है ? (१०) विसर्गसे (:) परे 'च' रहनेसे क्या होता है ? (११) 'अः'से परे 'अ' रहनेसे क्या होता है ? (१२) 'इः'से परे 'र' रहनेसे क्या होता है ?

घ । सन्धि करो—धिक् + ऋणकारिणम्, प्राक् + घनोदयः, सः + अयम्, महान् + अश्वः, तव् + एव, सः + गतिः, पुनः + रमते, गृह +

जिदम्, मिषुः + राजने, तत् + प्रातिः, भास्यान् + तपति, मुनिः +
 कृषिः, तत् + याति, मदान् + शङ्खगुहः, स + मः, विलग्न + उपै-
 ति, तत् + ज्ञानम् ।

८ । सन्धि विच्छेद करो—चन्द्रार्कौ, उच्छ्वसितम्, क्षित्यम्मादृष्यो-
 मानि, सर्वं पर, सद्गोपनम्, तांस्तान्, तच्छासनम्, सामर्थ्यं रूपि, गा रक्ष,
 नमिस्तुष्टे, विष्टेव, वाह्नन्ते, अविग्धनः, यन्मूर्द्धि, पायादपापाविडधः ।

एत्व-विधान ।

१०० । ऋ ऋ र् ण्—इन चार वर्णोंके परस्थित दन्त्य 'न'
 मूर्द्धन्य 'ण' होता है; यथा—

ऋ + न = ऋण—रु + नम् = रुणम् ।

ऋ + न = ऋण—पितृ + नाम् = पितृणाम् ।

र् + न = र्ण—पूर् + नम् = पूर्णम् ।

ण + न = ण्ण—रुप् + नः = रुण्णः ।

(क) स्वरवर्ण, कवर्ग, पवर्ग, य व ह और अनुस्वारका
 व्यवधान* रहनेसेभी दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य 'ण' होता है; यथा—

* पहले ऋ ऋ र् ण्, पीछे 'न', और इनके बीचमे स्वरवर्ण-प्रवृत्ति
 रहनेको 'व्यवधान' कहते हैं ।

† इनको छोड़ अन्य वर्णका व्यवधान रहनेमे दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य नहीं
 होता; यथा—किर् + (ई + ट + ए) + न = किरोटेन; आर्सेन, विरलेन,
 स्पर्शन ।

मूर् + (ख् + ए) + न = मूर्खेण ।

दर् + (प् + ए) + न = दर्पेण ।

र् + (अ + य् + ए) + न = रयेण ।

गर् + (व् + ए) + न = गर्वेण ।

वृ + (' + ह् + अ) + नम् = वृंहणम् ।

(ख) पदके अन्तमे स्थित (व्यञ्जनान्त) 'न्' मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—नर् + (आ) + न् = नरान् ; पितृ + न् = पितृन् ; वृक्ष + (आ) + न् = वृक्षान्* ।

(ग) त थ द ध प और भ-युक्त दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—

कृ + (न्त) + नम् = कृन्तनम् । वृ + (प्रो) + ति = वृप्रोति ।

ग्र + (न्थ) + नम् = ग्रन्थनम् । क्षु + (भ्ना) + ति = क्षुभ्नाति ।

क्र + (न्द) + नम् = क्रन्दनम् । र + (न्ध) + नम् = रन्धनम् ।

(घ) एक पदमे क क् र् प्, और अन्य पदमे 'न' रहनेसे, मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—वृ + यानम् = नृयानम् ; त्रि + नेत्रः = त्रिनेत्रः ; सर्व + नाम = सर्वनाम ; मुद्रा + अङ्गनम् + मुद्राङ्गनम् ; नर + नाथः = नरनाथः ; चारु + नेत्रा = चारुनेत्रा ; भृङ्ग + नादः = भृङ्गनादः† ।

(ङ) किन्तु परपदमे यदि समासके पश्चात् विभक्तिके स्थानमे जात

* जिनके उत्तर 'मात्र' और 'मयट्' प्रत्यय होते हैं, वे पदमे गण्य, इसलिये 'सुहृन्मात्र', 'मृन्मय' इत्यादिस्थलोंमे मूर्द्धन्य 'ण्' नहीं होगा ।

† रपृवर्णेभ्यो नो णमनन्त्यः स्वर-ह-य-व-कवर्ग-पवर्गान्तरोऽपि [समा-नपदे] । (रेफ-षकार-ऋवर्णेभ्यः परोऽनन्त्यो नकारो णमापद्यते, स्वर-ह-य-व-कवर्ग-पवर्गैर्व्यवहितोऽपि ।)

‘न’, अथवा विभक्तियुक्त वा ‘इप्’ प्रत्ययमें मिलित नकारान्त शब्दका ‘न’ रहे, तो विकल्पसे मूर्द्धन्य होता है ; यथा—(विभक्तिके स्थानमें जात ‘न’) प्र + भाव + (टा = इन) = प्रभावेण, प्रभावेन ; (विभक्तियुक्त ‘न’) हरि + भाविन्* + (टा = आ) = हरिभाविणा, हरिभाविना ; (‘इप्’-प्रत्ययमिलित ‘न’) हरि + भाविन् + ई = हरिभाविनी, हरिभाविनी† ।

(घ) परपदका उभय प्रकार ‘न’ यदि एकस्वरविवक्षित अथवा कवर्ग-युक्त शब्दके उत्तर रहे, तो निस्वर्गो मूर्द्धन्य होता है ; यथा—(एकस्वर) प्र + भु + ना = प्रभुगा ; (कवर्ग) धी + वाम + इन = धीवामेण, नगर + गामिन् + ई = नगरगामिनी ।

(ङ) परान्त पञ्च, युवन् और भदन् शब्दका नहीं होता । यथा—परिपश्येन, क्षत्रिययूना, दीपांक्षा ।

* * * * *

१०१ । टङ्गके पूर्वस्थित ‘न’—न, र् और प्, इनसे परन्धित न होनेसे भी मूर्द्धन्य होता है ; यथा—कण्टक, कण्ठ, कण्ड, कुण्डिः ।

१०२ । टो वा तीन स्वरराले वृक्षवाचक और ओपधिवाचक शब्द-

* हरि भावयति य = हरिभाविन् ।

† हरि भावयति या सा हरिभाविनी ॥ ‘स्वर्ग गामिनः—स्वर्गगामिनः’—इस स्थलमें समाससे पहलेही ‘न’ विभक्तियुक्त होनेसे, मूर्द्धन्य नहीं हुआ । ‘हरेः कामिनी—हरिकामिनी’—इस स्थलमें भी समाससे पूर्वही ‘न’ इप्-प्रत्ययमें मिलनेसे, मूर्द्धन्य नहीं हुआ ।

‡ फल पक जानेसे जिन वृक्षादिकोंका नाश हो जाता है, उन्हें ‘ओपधि’ कहते हैं ।—ओपध्यः फलपाकान्ताः ।”

के परवर्त्ती 'वन'-शब्दका दन्त्य 'न' विकल्पसे मूर्द्धन्य होता है । यथा—
(द्विस्वर) लोघ्रवणम्, लोघ्रवनम् । (त्रि-स्वर) मन्दारवणम्, मन्दा-
रवनम् ; वदरीवणम्, वदरीवनम् । (ओषधि) रम्भावणम्, रम्भावनम् ;
नीवारवणम्, नीवारवनम् इत्यादि ।

किन्तु अग्रे, शर, इक्षु, प्लक्ष, आम्र और खदिर शब्दके परवर्त्ती, तथा
प्र, निर् और अन्तर्—इन अव्ययोंके परवर्त्ती 'वन'-शब्दका दन्त्य 'न'
नित्य मूर्द्धन्य होता है ; यथा—अग्रेवणम्, शरवणम्, इक्षुवणम्, प्लक्ष-
वणम्, आम्रवणम्, खदिरवणम्, प्रवणम्, निर्वणम्, अन्तर्वणम् ।

१०३ । अन्यपदस्थित 'र्'-प्रभृतिके परवर्त्ती 'पान'-शब्दका दन्त्य
'न' विकल्पसे मूर्द्धन्य होता है ; यथा—क्षीरपाणम्, क्षीरपानम् ; विपपा-
णम्, विपपानम् ।

(क) पूर्वपदके अन्तमे मूर्द्धन्य 'प्' रहनेसे, परपदवर्त्ती दन्त्य 'न'
मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—निष्पानम्, दुष्पानम्, हविष्पानम् ; निष्का-
मेन, निष्कामानाम्, आयुष्कामेन ।

१०४ । प्र, पूर्व, अपर प्रभृति शब्दोंके परवर्त्ती 'अह'-शब्दका,—
पर, पार, उत्तर, राम, चान्द्र और नार शब्दके परवर्त्ती 'अयन'-शब्दका,—
तथा अग्र और ग्राम शब्दके परवर्त्ती 'नी'-शब्दका दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य
होता है ; यथा—(अह) प्राहः, पूर्वाहः, अपराहः ; (अयन) परायणम्,
पारायणम्, उत्तरायणम्, रामायणम्, चान्द्रायणम्, नारायणः ; (नी)
अग्रणीः, ग्रामणीः ।

१०५ । वयस् (उग्र) अर्थ समझानेसे त्रि और चतुर् शब्दके पर-
वर्त्ती 'हायन'-शब्दका दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य होता है ; यथा—त्रिहायणो वत्सः,

चतुर्धापणी गौः ।

१०६ । 'शूर्प'-शब्दके परवर्त्ती 'न' शब्दका,—तथा प्र, द्रु, एर और चार्थी शब्दके परवर्त्ती 'न' शब्दका दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य होता है, यथा—
शूर्पणसा; प्रगमः, द्रुगमः, ग्रगमः, चार्थीणसः ।

१०७ । गिरिनदी-प्रभृतिका दन्त्य 'न' विकल्पसे मूर्द्धन्य होता है;
यथा—गिरिणदी, गिरिनदी; स्थर्णदी, स्थर्नदी; गिरिणितम्बः, गिरिनि-
तम्बः; गिरिणदम्, गिरिनदम् ।

स्वाभाविक णत्व ।

कङ्कणं किङ्किणी कोणः कणिका काकिणी कणः ।
कल्याणं कुगपः काजः कफोनिक्षिक्कगः किगः ॥
निकाणो निक्कगः काणो लावण्यं गणिका गणः ।
मत्तङ्कणः शोणितं शोणः पण्यं पुण्यं पणो मणिः ॥
याणिज्यं यिपणिः दाणो वणिमापण उदवगः ।
दाणो यीणा घुगो पैणुस्तूणः स्थाणुः फगा फगो ॥
पगवो लवणं गोणी वणकोऽणुर्त्तणः कुणिः ।
माणिर्यं पकगो वेणी पाणिरेणस्तथैव च ॥
माणो पाणी—स्वतो होते शब्दा णत्वं प्रपेक्षिरे ॥

प्रश्नमाला ।

(१) किस किस वर्णसे दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य 'ण' होता है ? (२)
'रचना—इस पदमे दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य क्यों नहीं हुआ ? और 'दीर्घेण'—
यहां मूर्द्धन्य 'ण' क्यों हुआ ? (३) सूत्रनिर्देश-पूर्वक शुद्धपशुद्धि निर्णय
करो—अर्चना, ग्रहेण, शंकेण, द्रुमेण, अथेण, रसेण, मृदेण, कारणम्, करि-

ना । (४) 'आन्तिः'—इस स्थानमे मूर्द्धन्य 'ण' क्यों नहीं हुआ ? (५) 'विपपायिणी' और 'प्रभावानाम्'—ये दोनो पद शुद्ध हैं, या नहीं ? शुद्ध होनेसे, क्यों शुद्ध,—बतलाओ । (६) सूत्रनिर्देशपूर्वक पदोंकी शुद्धयशुद्धि निर्णय करो—गृहाण, त्रिणयनः, वृत्रहनौ, दोषभागिनी, दुर्गमेन, अन्तर्भा-
भेन, वृषाण् ।

पत्व-विधान ।

१०८ । अ आ भिन्न स्वरवर्ण, क और र-इनके परस्थित प्रत्ययका* दन्त्य 'स' मूर्द्धन्य 'प' होता है ; यथा—

इ + सु = इ + पु — मुनि + सु = मुनिपु ।

रू + सु = रू + पु — चतुर् + सु = चतुर्पु ।

क् + सु = क्षु — वाक् + सु = वाक्षु ।

(क) अनुस्वार और विसर्गका व्यवधान रहनेसेभी, दन्त्य 'स' मूर्द्धन्य होता है ; यथा—

ऊ + (') + सि = ऊं पि — धनू + (') + सि = धनूं पि ।

उ + (:) + सु = उः पु — आयु + (:) + सु = आयुः पु† ।

प्रश्न । 'पुंसु'—इस पदमे मूर्द्धन्य 'ण' क्यों नहीं हुआ ? (५८ पृष्ठ देखो)

* प्रत्ययसे आदेश और आगमकाभी ग्रहण करना चाहिये ।

† नामि-क-र-परः प्रत्ययविकारागमस्थः सिः षं नु-विसर्जनीय-घान्तरोऽ-
पि ।—(नामि-क-रेभ्यः परः प्रत्ययविकारागमस्थोऽनन्त्यः सिः पत्वमापद्यते,
नु-विसर्जनीय-घान्तरः ; 'अपि'—शब्दादनन्तरोऽपि ।)

किन्तु लोवल्लिङ्ग शब्दकी प्रथमा और द्वितीयाके बहुवचनका अनुस्वार छोड़कर अन्य अनुस्वारके व्यग्रधानसे नहीं होता; यथा—पुंसः, पुंसा ।

(स) 'सात्'-प्रत्ययका दन्त्य 'स' मूर्द्धन्य नहीं होता; यथा—अग्निमात्, नदीसात् ।

१०९ । ट्यगके पूर्वास्थित दन्त्य 'स' प्रायः मूर्द्धन्य होता है; यथा—पटम्, दुष्टः ।

११० । छ, वि, निर और दुर उपमर्गके परवर्ती 'सम' शब्दका दन्त्य 'स' मूर्द्धन्य होता है; यथा—उपमः, विपमः, निपमः, दुरपमः ।

१११ । समासमे—आय, गो, भूमि, अद्भु, दिवि, द्वि, त्रि और अग्नि शब्दके परवर्ती 'स्थ'-शब्दका दन्त्य 'स' मूर्द्धन्य होता है; यथा—अस्थष्टः, गोष्टम्, भूमिष्टः, अद्भुष्टः, दिविष्टः, द्विष्टः, त्रिष्टः, अग्निष्टः ।

११२ । समासमे—मातृ और पितृ शब्दके परवर्ती 'स्वसृ'-शब्दका प्रथम दन्त्य 'स' मूर्द्धन्य होता है; यथा—मातृप्ससा, पितृप्ससा । विभक्ति रहनेसे विरूपते; यथा—मातृप्ससा, मातृस्वसा, पितृप्ससा, पितृस्वसा । समास न होनेसे नहीं होता; यथा—मातृस्वसा, पितृस्वसा ।

११३ । 'युधि'-शब्दके परवर्ती 'स्थिर'-शब्दका दन्त्य 'स' मूर्द्धन्य होता है; यथा—युधिष्ठिरः ।

प्रश्न । कारणानिर्देश-पूर्वक शुद्धशुद्धि निर्णय करो—नरेसु, अहःपु, अनैसीत्, पतिषात्, नौषु, दिक्षु, भ्रातृषु, ह्योषि, नदीषु ।

११४ । समासमे—‘अङ्गुलि’-शब्दके परवर्ती ‘सङ्ग’-शब्दका दन्त्य
‘स’ मूर्द्धन्य होता है ; यथा—अङ्गुलिपङ्गा (चवागूः) ।

स्वाभाविक षत्व ।

ईपत् कोष इपुर्वोपिद्भूषणं विषमोपधिः ।
उत्कर्षो वर्पणं हर्षः षोडशः षण्ड ऊपरम् ॥
अमर्षो दूषणं श्लेषो दौषो द्वेषः षडाननः ।
परुषः पुरुषः श्लेष्मा पुष्पं भीष्मो विशेषणम् ॥
विषयो मूषिको मेपो महिपो घोषणा वृषः ।
वर्षां विशेष्यं भाषोष्मा पौष आपाढ औषधम् ॥
प्रदोषः सर्पः प्रेष्यस्तोषणं पोषणं भिषक् ।
भीषणं शोषणं शेषः कषायः कलुषं तुषः ॥
अभिलाष ऋषिर्गोष्मो निमेषो निकषाऽऽमिषम् ।
उषा तुषारः पाषाणः काषायश्च ततः परम् ॥
गण्डूषः कलमपं शष्पं—स्वतः षत्वमिमे गताः ।

साधारण-संज्ञा ।

११५ । शब्द—एक वा उससे अधिक वर्ण लेकर एक एक
शब्द घटित होता है । यथा—(एकवर्ण) अ (विष्णु) ।
(अधिक वर्ण) हू + अ + र् + इ = हरि ; रू + आ + म् +
अ = राम ।

धातु और प्रत्यय* मित्र अर्थयुक्त (वस्तुवाचक अथवा विशेषणवाचक) जो शब्द, उसे 'प्रातिपदिक वा नाम' कहते हैं, यथा—(वस्तुवाचक) घट, पट, तरु, लता, (विशेषणवाचक) उत्तम, अधम, सुन्दर ।

(क) समासनिपन्न, वृत्प्रत्ययान्त, तद्धितप्रत्ययान्त और स्वाप्रत्ययान्त होनेसे प्रातिपदिक वा शब्द होता है ।

Parts of Speech

११६ । पद—विभक्तियुक्त शब्द (प्रातिपदिक) और धातुको—अर्थात् शब्दरूप और धातुरूपको—'पद' कहते हैं ; यथा—राम + सु = राम , भू + ति = भवति ;—ये दोनों पद हैं ।

पद दो प्रकार—(१) सुवृत्त और (२) तिङन्त । पद होनेसे भाषामे प्रयोग नहीं होता ।

Noun

११७ । विशेष्य—जिससे वस्तु, व्यक्ति, जाति, गुण वा

* भू (होना), स्था (रहना) प्रभृति क्रियावाचकोंको 'धातु' कहते हैं । शब्द और धातुको 'प्रकृति' कहते हैं । प्रकृतिके उत्तर अर्थविशेषमे जो होता है, उसका नाम 'प्रत्यय' । प्रत्यय पाँच प्रकार—(१) सुप्, (२) तिङ्, (३) कृत्, (४) तद्धित और (५) स्त्रीप्रत्यय । इनके बाचमे सुप् और तिङ्-प्रत्ययको 'विभक्ति' कहते हैं ।

शब्द और धातुके उत्तर कई प्रत्यय होनेसे, समुदायमे धातु होता है, उन प्रत्ययोंको 'धात्वचयव' कहते हैं । (प्रत्ययान्त धातु द्रष्टव्य) ।

क्रियाका बोध होता है, उसे 'विशेष्य' कहते हैं । विशेष्य पाँच-प्रकार, यथा—

(१) वस्तुवाचक (Material)—जलम्, प्रस्तरः, घटः, मठः ।

(२) व्यक्तिवाचक (Proper)—रामः, हिमालयः, गङ्गा, भारतवर्षम् ।

(३) जातिवाचक (Common)—मनुष्यः, पशुः, पक्षी, कीटः ।

(४) गुणवाचक (Abstract)—ऋजुता, साधुता, ऋदुता, धैर्यम् ।

(५) क्रियावाचक (Verbal)—गमनम्, भोजनम्, दर्शनम्, श्रवणम् ।

Adjective.

११८ । विशेषण—जिससे अन्य पदके गुण वा दोष, सह्यया और अवस्थादि प्रकाशित होते हैं, उसे 'विशेषण' कहते हैं ।

विशेषण तीन-प्रकार—(१) विशेष्यका विशेषण, (२) विशेषणका विशेषण और (३) क्रियाका विशेषण ।

(१) जिस पदसे विशेष्यके गुण, अवस्था, आकार, वर्ण, सह्ययादि प्रकाशित होते हैं, उसे 'विशेष्यका विशेषण' कहते हैं ; यथा—(गुण) सुन्दरः, बालकः, दुष्टः, मनुष्यः ; (अवस्था) सन्निहितः, देहः ; (आकार) विशालः, तरुः ; (वर्ण) नीलं

नमः, शुक्लं वसनम्; (सप्तधा) एकं फलम्, पञ्चमः पाठः ।

(क) विशेष्य और विशेषणके लिङ्ग, विभक्ति और वचन समान होते हैं;* यथा—सुन्दरः बालकः, सुन्दरी बालकौ, सुन्दराः बालकाः, सुन्दरम् बालकम् इत्यादि, सुन्दरी बालिका, सुन्दर्यौ बालिके, सुन्दर्यः बालिकाः, सुन्दरीम् बालिकाम् इत्यादि। सुन्दरम् पुष्पम्, सुन्दरे पुष्पे, सुन्दराणि पुष्पाणि ।

(ख) जो शब्द नियतलिङ्ग वा यज्ञहस्तिङ्ग (अर्थात् नित्यपुंलिङ्ग नित्य-स्त्रीलिङ्ग वा नित्यकीर्तलिङ्ग), वे विशेषण होनेसे लिङ्गका परिवर्तन नहीं होता; यथा—आदि-कृत्यम्; बालमीके, कृतिः रामायणम्; जगतः कारणं विभु ।

(२) जिस पदसे विशेषणके अर्थको वर्द्धित अथवा सङ्कोचित किया जाता है (घटाया या घटाया जाता है), उसे 'विशेषणका विशेषण' (Adverb) कहते हैं; यथा—अति सुन्दरः, अति मन्दः, अन्यन्तं कोमलम्, नितान्तं क्षुद्रम्, अतिशयं महत् ।

(३) जिस पदसे क्रियाके गुण, अवस्थादि प्रकाशित होते हैं, उसे 'क्रियाका विशेषण' (Adverb) कहते हैं; यथा—मधुरं हसति, सत्वरं धाव, शीघ्रं देहि ।

Pronoun.

११९ । सर्वनाम—जो सब नाम अर्थात् विशेष्यके बदले

* विशेष्येषु हि यल्लिङ्गं, विभक्ति-वचने च ये ।

तानि सर्वाणि योज्यानि विशेषणपदेष्वपि ॥

व्यवहृत होता है, ऐसे 'सर्व'-प्रभृति शब्दको 'सर्वनाम' कहते हैं ।

रूपके वैलक्षण्यानुसार सर्वनाम शब्द पाँच भागोंमें विभक्त, यथा—

(१) सर्वादि—सर्व, विश्व, उभ, उभय, एक, एकतर, सम, सिम, नेम ।

(२) अन्यादि—अन्य, अन्यतर, इतर, कतर, कतम, यतर, यतम, ततर, ततम, एकतम ।

(३) पूर्वादि—पूर्व, पर, अपर, अवर, अधर, दक्षिण, उत्तर, अन्तर, स्व ।

(४) यदादि—यद्, तद्, त्यद्,* एतद्, किम् ।

(५) इदमादि—इदम्, अदस्, युष्मद्, अस्मद् ।

Indeclinable or Particle.

१२० । अव्यय—जिन पदोंका किसी भी अवस्थामे रूपा-न्तर नहीं होता, उन्हें 'अव्यय' कहते हैं; यथा—च, वा, तु, हि, यदि, एवम् इत्यादि ।

Gender.

१२१ । लिङ्ग—शब्दोंका लिङ्ग है । लिङ्ग तीन प्रकार—(१) पुलिङ्ग (Masculine), (२) स्त्रीलिङ्ग (Feminine) और (३) क्लीबलिङ्ग वा नपुंसकलिङ्ग (Neuter) । संस्कृतभाषामे बहुतेरे स्थलोंमें ही लिङ्ग शब्दगत होता है । यथा—

* तद् और त्यद् शब्द एकार्यक ।

आलय, वसति और मृद—ये तीन शब्द एकार्थबोधक होनेपर भी, प्रथम शब्द पुलिङ्ग, द्वितीय स्त्रीलिङ्ग, और तृतीय लुङ्गलिङ्ग । दार और कउग्र शब्द स्त्रीवाचक होनेपर भी, दार शब्द पुलिङ्ग, और कउग्र लुङ्गलिङ्ग । सन्तान, सन्तति और अपत्य शब्द—पुत्र और कन्या, इन दोनोंके वाचक होनेपर भी, प्रथम शब्द पुलिङ्ग, द्वितीय स्त्रीलिङ्ग, और तृतीय लुङ्गलिङ्ग ।

Number.

१२२ । वचन—वचन तीन-प्रकार—(१) एकवचन (Singular), (२) द्विवचन (Dual) और (३) बहुवचन (Plural) । एकवचनमें एक, द्विवचनमें दो, और बहुवचनमें तीन या तदधिक सहायका बोध होता है; यथा—त्वम्—तू एक आदमी, युयाम्—तुम दोनो, यूयम्—तुम तीन या तदधिक । यहाँ हिन्दीसे संस्कृतका इतना भेद, कि हिन्दीमें द्विवचन-का व्यवहार नहीं है ।

Verb.

१२३ । क्रिया—जिससे कर्मका (अर्थात् गमन, भोजन, शयन प्रभृति किसीप्रकार कार्यका) बोध होता है, उसे 'क्रिया' कहते हैं; यथा—गमन (जाना), गत (गया है, ऐसा), गच्छति (जाता है), गत्या (जाकर)—ये चारही क्रिया । (क्रियाका नामान्तर भाव, धात्वर्थ) ।

'मृदु गमनम्'—यहाँ 'गमनम्' क्रियावाचक विशेष्य; 'गतं दिनम्'—यहाँ 'गतम्' क्रियावाचक विशेष्य; 'स गच्छति' (वह जाता है) कइने-से वाक्य समाप्त होता है, अर्थात् ओताकी आकाङ्क्षा-निवृत्ति करती है,

इसलिये 'गच्छति' समापिका क्रिया (Finite); 'स गत्वा' (उसने जाकर) कहनेसे 'गत्वा' क्रिया वाक्यको समाप्त नहीं कर सकती (अर्थात् 'उसने जाकर—क्या किया ?' इस प्रकार श्रोताकी एक आकाङ्क्षा रह जाती है), इसलिये यह असमापिका क्रिया (Infinite) ।*

Tense.

१२४ । काल—क्रियाके समयको 'काल' कहते हैं । काल तीन-प्रकार—(१) भूत, (२) भविष्यत् और (३) वर्त्तमान । जो क्रिया पूर्वमे हो चुकी, उसके कालको 'भूत वा अतीत काल' (Past) कहते हैं । जो क्रिया पश्चात् होगी, उसके कालको 'भविष्यत् काल' (Future) कहते हैं । और जो क्रिया हो रही है, उसके कालको 'वर्त्तमान काल' (Pre-

* सब तिङन्तपद समापिका क्रिया । स्थानविशेषमे क्त, क्तवतु, तव्य, अनीय, य प्रभृति कृदन्तपदभी समापिका क्रिया होते हैं ; यथा—स गतः (वह गया), तेन गन्तव्यम् (वह जायेगा) । तुम्, त्का, यप् और ण-मुल्-प्रत्ययान्त पद असमापिका क्रिया । जिसका विशेषण रहता है, वह विशेष्य होगाही ; सुतरां विशेषण रहनेसे समापिका और असमापिका क्रियाभी विशेष्य होती है ; यथा—द्रुतं गच्छति (शीघ्र जाता है), यहाँ 'गच्छति' विशेष्य ; मन्दं मन्दं गत्वा (धीरे धीरे जाकर), यहाँ 'गत्वा' विशेष्य ; 'सुखं स्थातुम्' (सुखसे रहनेके लिये), यहाँ 'स्थातुम्' विशेष्य , क्योंकि "कृदभिहितो भावो द्रव्यवत् प्रकाशते" अर्थात् भाववाच्यमे कृत्प्रत्ययनिष्पन्न शब्द द्रव्यके नामबोधक शब्दके तुल्य गण्य होता है ('कृ'-धातु + भाववाच्ये तुम्=कर्तुम्) ।

sent) कहते हैं ।

Case.

१२५ । कारक—क्रियाके साथ जिसका अन्वय अर्थात् सम्बन्ध रहता है, उसको 'कारक' कहते हैं ।*

कारक छः-प्रकार—(१) कर्त्ता, (२) कर्म, (३) करण, (४) सम्प्रदान, (५) अपादान और (६) अधिकरण ।

(१) कर्त्ता (Nominative)—जो क्रिया-निष्पादन करता है, उसको 'कर्त्ता' कहते हैं;† यथा—(राम करता है) रामः करोति; (लड़का रोता है) बालः रोदिति;—यहाँ 'रामः' और 'बालः' कर्त्तृकारक ।

(२) कर्म (Objective or Accusative)—जो किया जाता है, उसको 'कर्मकारक' कहते हैं;‡ यथा—(काम करता है) कार्यं करोति; (जल पीता है) जलं पियति; (रोटी खाता है) रोटिकां भुङ्क्ते;—यहाँ 'कार्यम्', 'जलम्' और 'रोटिकाम्' कर्मकारक ।

(३) करण (Instrumental)—जिससे क्रिया सम्पादित की जाती है, अर्थात् जो क्रियानिष्पत्तिका सर्वप्रधान उपाय, उसको 'करणकारक' कहते हैं;§ यथा—(आँखसे दे-

* क्रियान्वयि कारकम् ।

† यः करोति, स कर्त्ता ।

‡ यत् क्रियते, तत् कर्म ।

§ येन क्रियते, तत् करणम् ।

खता है) चक्षुषा पश्यति; (हाथसे लेता है) हस्तेन गृह्णाति;—
यहाँ 'चक्षुषा' और 'हस्तेन' करणकारक ।

(४) सम्प्रदान (Dative)—जिसको कोई वस्तु दी जाती है, उसे 'सम्प्रदान' कहते हैं;* यथा—(दरिद्रको धन देता है) दरिद्राय धनं ददाति; (भिक्षुकको भिक्षा देता है) भिक्षवे भिक्षां ददाति;—यहाँ 'दरिद्राय' और 'भिक्षवे' सम्प्रदानकारक ।

(५) अपादान (Ablative)—जिससे कोई पदार्थ वियुक्त (अलग) होता है, उसे 'अपादान' कहते हैं;† यथा—(पेड़से फल गिरता है) वृक्षात् फलं पतति; (गाँवसे आता है) ग्रामात् आयाति;—यहाँ 'वृक्षात्' और 'ग्रामात्' अपादानकारक ।

(६) अधिकरण (Locative)—कर्त्ता वा कर्मका जो आधार, उसे 'अधिकरण' कहते हैं;‡ यथा—(शिवदत्त घरमें सोता है) शिवदत्तः गृहे शेते; (मा बच्चेको विछौनेमें सुलाती है) जननी शय्यायां शिशुं शाययति;—यहाँ 'गृहे' और 'शय्यायाम्' अधिकरणकारक ।

Possessive or Genitive.

१२६ । सम्बन्ध—जो पद और किसी पदके साथ सम्बन्ध

* यस्मै दानं संप्रदानम् ।

† यतो विश्लेषोऽपादानम् ।

‡ आधारोऽधिकरणम् ।

प्रकाश करता है, उसे 'सम्बन्ध' कहते हैं; यथा—(वृक्षकी शाखा) वृक्षस्य शाखा; (उसकी पुस्तक) तस्य पुस्तकम्;—यहाँ 'वृक्षस्य' और 'तस्य' सम्बन्धपद ।

Inflectional termination.

१२७ । विभक्ति—शब्दके उत्तर 'सु' औ, जस्' प्रभृति, और धातुके उत्तर 'तिप्, तस्, अन्ति' प्रभृति जो प्रत्यय होते हैं, उनको 'विभक्ति' कहते हैं । 'सु, औ, जस्' प्रभृतिको 'सुप्-विभक्ति', और 'तिप्, तस्, अन्ति' प्रभृतिको 'तिङ्-विभक्ति' कहते हैं ।

सुवन्त-प्रकरण ।

१२८ । प्रयोगकालमें शब्दके उत्तर एप्-विभक्ति होती है । एप्-विभक्ति सात-प्रकार—प्रथमा, द्वितीया, तृतीया, चतुर्थी, पञ्चमी, षष्ठी, सप्तमी । प्रत्येक विभक्तिके तीन तीन वचन* ।

सुप्-विभक्तिकी आकृति (Inflectional termination)

एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा (उ)	औ	जस् (अः)
द्वितीया अम्	औट् (औ)	शस् (अः)
तृतीया ठा (आ)	म्याम्	भिम् (भिः)

* अतः सुप्-विभक्तिकी सङ्ख्या २१ ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
चतुर्थी	हे (ए)	भ्याम्	भ्यस् (भ्यः)
पञ्चमी	तसि (अः)	भ्याम्	भ्यस् (भ्यः)
षष्ठी	तस् (अः)	ओस् (ओः)	आम्
सप्तमी	ति (इ)	ओस् (ओः)	छप् (छ)

आद्य अक्षर 'छ' और अन्त्य अक्षर 'प्' को लेकर इन विभक्तियोंका नाम 'छप्' रखा गया । इनको शब्दके अन्तमे जोड़नेसे जो पद बनता है, उसे 'छबन्त-पद' कहते हैं । स्मरण रहे, कि बन्धनीके मध्यस्थित आकार (रूप) ही कार्यकालमे अवशिष्ट रहते हैं ।

रूपभेदसे शब्द चार भागोंमे विभक्त—(१) साधारण शब्द, (२) सर्वनाम शब्द, (३) सङ्ख्यावाचक शब्द और (४) अव्यय शब्द ।

साधारण शब्द फिर छः भागोंमे विभक्त—(१) स्वरान्त पुंलिङ्ग, (२) स्वरान्त स्त्रीलिङ्ग, (३) स्वरान्त क्लीबलिङ्ग ; (४) व्यञ्जनान्त पुंलिङ्ग, (५) व्यञ्जनान्त स्त्रीलिङ्ग, (६) व्यञ्जनान्त क्लीबलिङ्ग ।

पुंलिङ्ग-निर्णय ।

१२९ । (क) पुरुषवाचक शब्द प्रायः पुंलिङ्ग ।

(ख) चन्द्र, सूर्य, अग्नि, वायु, प्रस्तर, पर्वत, समुद्र और वृक्ष-पर्याय शब्द* पुंलिङ्ग । किन्तु प्रस्तर-पर्यायके बीचमे शिला और दृपद—स्त्रीलिङ्ग ।

(ग) स्वर्ग-पर्याय शब्द पुंलिङ्ग । किन्तु द्यो, दिव—स्त्रीलिङ्ग ।

* एक अर्थमे जितने शब्द प्रयुक्त होते हैं, उन सबको 'पर्याय-शब्द' कहते हैं ।

-त्रिविष्टप—स्त्री० ; स्वर—अव्यय ।

(घ) मेघ-पय्याय शब्द पुलिङ्ग । किन्तु मग्न-शब्द—स्त्री० ।

(ङ) सप्ताह, मास, रक्षादि वर्ण, रस, काल और कल्प-वाचक शब्द पुलिङ्ग ।

(च) भ्रतु-वाचक शब्द पुलिङ्ग । किन्तु शत्रु और यषां स्त्री० ।

(छ) वस्त्र-वाचक शब्द पुलिङ्ग । किन्तु शत्रु, समा—स्त्री०, हायन—पुं०, स्त्री० ।

(ज) शब्द, गर्व, हस्त, गण्ड, मोष्ठ, कण्ठ, केश, नख, दन्त और स्तन-वाचक शब्द पुलिङ्ग ।

(झ) तारु-वाचक शब्द पुलिङ्ग । किन्तु ऊर्मि और धीचि शब्द -स्त्रीलिङ्गमां होते हैं ।

(ञ) खड्ग, बाण, मनुष्य, दातु, सर्प, मत्स्य, कच्छप, भेक, कुम्भीर-वाचक शब्द और किरण-वाचक शब्द* पुलिङ्ग ।

(ट) दार, प्राण, अक्ष, अक्षत, लाज और बिन्दु शब्द पुलिङ्ग ।

(ठ) तुषार, मोहार, और अवश्याय शब्द पुलिङ्ग ।

(ड) 'मन्' साध्यान्त शब्द पुलिङ्ग ; यथा—राजन्, मरजन् इत्यादि । किन्तु द्विस्वर 'मन्'-प्रत्ययान्त शब्द स्त्रीलिङ्ग ; यथा—कर्मन् वर्मन् इत्यादि ।

(ढ) 'तु'-अन्त और 'र'-अन्त शब्द पुलिङ्ग ; यथा—(तु) हेतुः, सेतुः, केतुः ; (र) मेरुः, त्सरुः । किन्तु (ण) जल और वस्तु—स्त्री० ;

(ढ) जल, दारु—स्त्री०, कशेरु—पुं०, स्त्री० ।

* किन्तु मर्याच शब्द—पुं०, स्त्री० ; दीघादि शब्द—स्त्री० ।

(ण) 'घञ्'-प्रत्ययान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—त्यागः, भागः, पाकः इत्यादि ।

(त) 'अच्'-प्रत्ययान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—लयः, जयः, चयः इत्यादि । किन्तु भय, वर्प, लिङ्ग, पद और मुख शब्द—स्त्री० ।

(थ) 'अप्'-प्रत्ययान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—रवः, स्तवः, भवः इत्यादि ।

(द) 'ण'-प्रत्ययान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—व्याधः इत्यादि ।

(ध) 'नङ् (न)'-प्रत्ययान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—यत्नः, स्वप्नः, प्रदनः इत्यादि । केवल याचना शब्द—स्त्री० ।

(न) 'अथु'-प्रत्ययान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—वैपथुः, इवयथुः, इत्यादि ।

(प) 'हमन्'-प्रत्ययान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—लघिमन्, गरिमन् इत्यादि । किन्तु प्रेमन् शब्द—पुं०, स्त्री० ।

(फ) 'कि'-प्रत्ययान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—विधिः, जलधिः इत्यादि । किन्तु इपुधि शब्द—पुं०, स्त्री० ।

(व) समासनिष्पन्न 'रात्र'-भागान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—सर्वरात्रः, पुण्यरात्रः । किन्तु सङ्ख्यावाचक शब्द पूर्वमे रहनेसे स्त्रीवलिङ्ग होता है ; यथा—द्विरात्रम्, त्रिरात्रम् इत्यादि ।

(भ) समासनिष्पन्न 'अह'-भागान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—परमाहः । किन्तु पुण्याह शब्द—स्त्री० ।

(म) समासनिष्पन्न 'अह्'-'भागान्त शब्द पुंलिङ्ग ; यथा—सर्वाहः, पूर्वाहः ।

स्वरान्त पुलिङ्ग शब्दके साधारण मृत्र ।

१३० । अकारान्त, इकारान्त और उकारान्त शब्दके 'अम्' के स्थानमे 'म्' होता है; यथा—देव + अम् = देव + म् = देवम्; विधि + अम् = विधिम्; साधु + अम् = साधुम् ।

१३१ । ह्रस्वस्वरान्त शब्दके 'शस्' के स्थानमे 'न्' होता है; और वह 'न्' परे रहनेसे, पूर्वस्वर दीर्घ होता है; यथा—देव + शस् = देव + न् = देवान्; विधि + शस् = विधि + न् = विधीन्; साधु + शस् = साधून्; दातृ + शस् = दातृन् ।

१३२ । अकारान्त शब्दके परस्मिन् 'टा' के स्थानमे 'इन्', 'मिस्' के स्थानमे 'ऐस्', 'छे' के स्थानमे 'अय', 'वसि' के स्थानमे 'भात्', 'वस्' के स्थानमे 'स्य', और 'ओस्' के स्थानमे 'योस्' होता है; यथा—देव + टा = देव + इन् = देवेन, देव + मिस् = देव + ऐस् = देवैः; देव + छे = देव + अय = देवाय; देव + वसि = देव + भात् = देवात्; देव + वस् = देव + स्य = देवस्य; देव + ओस् = देव + योस् = देवयोः ।

१३३ । 'भ्याम्' परे रहनेसे अकारके स्थानमे आकार, और 'भ्यस्' यथा 'एप्' परे रहनेसे एकार होता है; यथा—देव + भ्याम् = देवाभ्याम्; देव + भ्यस् = देवेभ्यः; देव + एप् = देवेषु (१०८ सू) ।

१३४ । ह्रस्वस्वरान्त शब्दके 'आम्' के स्थानमे 'नाम्' होता है; वह 'नाम्' परे रहनेसे, पूर्वस्वर दीर्घ होता है; यथा—देव + आम् = देव + नाम् = देवानाम्, विधि + आम् = विधि + नाम् = विधीनाम्; साधु + आम् = साधूनाम्; दातृ + आम् = दातृणाम् (१०० सू) ।

१३५ । ह्रस्वस्वरान्त शब्दके सम्बोधनमे 'ह' का छोप होता है;

यथा—देव + छ = देव ।

१३६ । 'शस्'-प्रभृतिका स्वरवर्ण परे रहनेसे, धातु-निष्पन्न आकारान्त शब्दके आकारका लोप होता है; यथा—विश्वपा + शस् = विश्वपा + अः = विश्वप् + अः = विश्वपः ।

१३७ । इकारान्त शब्दके 'औ' के स्थानमे 'ई', और उकारान्त शब्दके 'औ' के स्थानमे 'ऊ' होता है; यथा—विधि + औ = विधि + ई = विधी; साधु + औ = साधु + ऊ = साधू ।

१३८ । 'जस्', 'हे', 'डसि', 'डस्' और सम्बोधनके एकवचनमे इकारान्त शब्दके 'इ' के स्थानमे 'ए', और उकारान्त शब्दके 'उ' के स्थानमे 'ओ' होता है; यथा—विधि + जस् = विधि + अः = विधे + अः = विधयः (२५ सू); विधि + हे = विधि + ए = विधे + ए = विधये; साधु + जस् = साधु + अः = साधो + अः = साधवः (२७ सू); साधु + हे = साधु + ए = साधो + ए = साधवे; विधि + छ (सम्बोधन) = विधे (१३५ सू); साधु + छ (सम्बो०) साधो (१३५ सू) ।

१३९ । एकार वा ओकारसे परे 'डसि' और 'डस्' के अकारका लोप होता है; यथा—विधि + डसि = विधि + अः = विधे + अः (१३८ सू) = विधे + : = विधे; साधु + डसि = साधु + अः = साधो + अः (१३८ सू) = साधो + : = साधोः ।

१४० । इकारान्त और उकारान्त शब्दके 'टा' के स्थानमे 'ना' होता है; यथा—विधि + टा = विधि + ना = विधिना; साधु + टा = साधुना ।

१४१ । इकारान्त और उकारान्त शब्दके 'डि' के स्थानमे 'औ'

होता है, और अन्यस्वरका लोप होता है; यथा—विधि + हि = विधि + औ = विध् + औ = विधौ ; साधु + टि = साधु + औ = साध् + औ = साधौ ।

१४२ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, धातुनिष्पन्न ईकारान्त शब्दके 'ई' के स्थानमे प्रायः 'इष्', और ऊकारान्त शब्दके 'ऊ' के स्थानमे 'ठव्' होता है; यथा—छपो + औ = छप् + इप् + औ = छधिपौ ; प्रतिभू + औ = प्रतिभू + ठव् + औ = प्रतिभुगौ ; प्रतिभू + जप् = प्रतिभू + अः = प्रतिभू + ठव् + अः = प्रतिभुषः ।

१४३ । ऋकारान्त शब्दके 'ऋ' का लोप, और 'ऋ' के स्थानमे 'आ' होता है; यथा—दातृ + छ = दाता ।

१४४ । 'जप्', 'औ' और 'अम्' परे रहनेसे, ऋकारान्त शब्दके 'ऋ' के स्थानमे 'आर्' होता है; किन्तु 'पितृ'-प्रभृति शब्दके 'ऋ' के स्थानमे 'अर्' होता है; यथा—दातृ + जप् = दातृ + आर् + अः = दातारः ; दातृ + औ = दातृ + आर् + औ = दातारौ ; दातृ + अम् = दातृ + आर् + अम् = दातारम् । पितृ + औ = पितृ + अर् + औ = पितरौ ।

१४५ । ऋकारान्त शब्दके 'ऋ' और 'इत्' के स्थानमे 'उः' होता है; 'उः' परे रहनेसे, ऋकारका लोप होता है; यथा—दातृ + छसि = दातृ + उः = दातृ + उः = दातुः ; पितृ + छसि = पितृ + उः = पितृ + उः = पितुः ।

१४६ । सम्बोधनका 'छ', अथवा 'हि' परे रहनेसे, ऋकारान्त शब्दके 'ऋ' के स्थानमे 'अर्' होता है; यथा—पितृ + छ = पितृ + अर् = पितृ + अः = पितः ; दातृ + हि = दातृ + अर् + इ = दातरि ।

१४७ । 'छ', 'जस्' अथवा 'औ' परे रहनेसे, ओकारान्त शब्दके 'ओ' के स्थानमे 'औ' होता है ; और 'अम्' तथा 'शस्' परे रहनेसे, 'आ' होता है ; यथा—गो + छ = ग् + औ + : = गौः ; गो + औ = ग् + औ + औ = गौ + औ = गावौ (२८ सू) ; गो + जस् = गौ + अः = गावः ; गो + अम् = ग् + आ + अम् = गाम् ; गो + शस् = ग् + आ + अः = गाः ।

सर्वनाम पुंलिङ्ग शब्दके साधारण सूत्र ।

१४८ । अकारान्त सर्वनाम शब्दके 'जस्' के स्थानमे 'ह', 'डे' के स्थानमे 'स्मै', 'डसि' के स्थानमे 'स्मात्', 'डि' के स्थानमे 'स्मिन्', और 'आम्' के स्थानमे 'साम्' होता है ; वह 'साम्' परे रहनेसे, अकारके स्थानमे एकार होता है ; यथा—सर्व + जस् = सर्व + इ = सर्वे ; सर्व + डे = सर्व + स्मै = सर्वस्मै ; सर्व + डसि = सर्व + स्मात् = सर्वस्मात् ; सर्व + आम् = सर्व + साम् = सर्व + ए + साम् = सर्वे + साम् = सर्वेषाम् (१०८ सू) ; सर्व + डि = सर्व + स्मिन् = सर्वस्मिन् ।

१४९ । 'पूर्वादि'-शब्दके 'जस्' के स्थानमे 'ह', 'डसि' के स्थानमे 'स्मात्', और 'डि' के स्थानमे 'स्मिन्' विकल्पसे होता है ।

१५० । विभक्ति परे रहनेसे,—'तद्' के स्थानमे 'त', 'एतद्' के स्थानमे 'एत', 'यद्' के स्थानमे 'य', और 'किम्' के स्थानमे 'क' होता है ; किन्तु स्त्रीलिङ्गकी प्रथमा और द्वितीयाके एकवचनमे नहीं होता ।

ये शब्द तीनों लिङ्गोंमेंही 'सर्व'-शब्दके तुल्य; केवल 'छ' परे रहनेसे,—'तद्' और 'एतद्' शब्दके पुंलिङ्गमे 'सः' और 'एषः', तथा स्त्रीलिङ्गमे 'सा' और 'एषा' होते हैं ।

(शब्द-रूप)

Declension of S'abdās or stems

स्वरान्त पुलिङ्ग शब्द ।

अकारान्त ।

देव शब्द (देवता Deity) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	देवः	देवौ	देवाः
द्वितीया	देवम्	देवौ	देवान्
तृतीया	देवेन	देवाभ्याम्	देवैः
चतुर्थी	देवाय	देवाभ्याम्	देवेभ्यः
पञ्चमी	देवात्	देवाभ्याम्	देवेभ्यः
षष्ठी	देवस्य	देवयोः	देवानाम्
सप्तमी	देवे	देवयोः	देवेषु
सम्बोधन	देव*	देवौ	देवाः

प्रायः सप्त अकारान्त पुलिङ्ग शब्दके† रूप 'देव'-शब्दके तुल्य ।

✽ नामके उल्लेख (कवन, उच्चारण)-मात्रमे प्रथमा विभक्ति होती है ; यथा—चन्द्रः, सूर्यः, घटः, पटः, सिंहः, व्याघ्रः इत्यादि ।

* अङ्ग, अग्नि, अरे, हे, भोः—ये पद सम्बोधन पदके पूर्वमे बैठते हैं ।

† कर, मृग, कृप, रोष, क्रुम, प्रह, अर्थ, अस्व, गज, शैल, सागर,

पराग इत्यादि ।

✽ कर्त्तामे प्रथमा विभक्ति हांती है; यथा—(लड़का सोता है) बालकः शेते; (छात्र पढ़ता है) छात्रः पठति; (श्याम हसता है) श्यामः हसति; (राम जाता है) रामः याति ।

साधारणतः हिन्दीभाषामें पहले कर्त्ता, पीछे क्रिया प्रयुक्त होती है; किन्तु संस्कृतमें पदस्थापनका वैसा कोई नियम नहीं है;—श्रुतिमधुरताके लिये वा पद्यके अनुरोधसे कर्त्ता क्रियासे पहले वा पीछे सब स्थानोमेंही बैठ सकता है, केवल अर्थ करनेके समय पदोंको नियमानुसार बैठाना होता है, उसीको 'अन्वय' कहते हैं;—यथा—(घोड़ा वेगसे जाता है) अश्वो वेगेन याति; (कुछ विशेष है) अस्ति कश्चिद्विशेषः;—यहाँ कर्त्ता प्रथमवाक्यमें पहले, और द्वितीयवाक्यमें पीछे बैठा है ।

अनुवाद करो—भेक, कुम्भीर, लोक, जन, देश, पर्वत । हे बालक ! रो मत (मा रुदिहि) । बत्स ! मेघ गरजता है (गर्जति) । एक वृक्ष । दो घोड़े । बहुत लड़के । अच्छे (शिष्ट) पुरुष अच्छे मार्गका (सन्मार्गम्) आश्रय करते हैं (आश्रयन्ति) । पेड़ हिलता है (कम्पते) । यहाँ (अत्र) अच्छा (उत्तम) आदमी (जन) नहीं है (नास्ति) ।

शुद्ध करो—दीर्घ केशः, क्षुद्रो घोटकाः, सुन्दरं घटः, स्थूलाः गजाः, शुभं दिवस आगतम्, शुष्कं वृक्षाः, सेव्यं जनकः ।

✽

✽

✽

✽

(क) अल्प (किञ्चित्; क्षुद्र) ; प्रथम (आदिम) ; चरम (अन्तिम) ; द्वितय, द्वय (द्वित्वसङ्ख्यायुक्त) ; त्रितय, त्रय (त्रित्वसङ्ख्यायुक्त) ; चतुष्टय (चारसङ्ख्यायुक्त) ; कतिपय (कई) ; अर्द्ध (खण्ड, अंश, टुकड़ा) ;—

अलशादि शब्दके रूप 'देव'-शब्दके तुल्य ; केवल 'जस्'-विभक्तिमें विकल्पसे 'सर्व'-शब्दके तुल्य ; यथा—

अल्पे अलशाः ; प्रथमे प्रथमाः ; चरमे चरमाः ; द्वितये द्वितयाः ; द्वये द्वयाः ; त्रितये त्रितयाः ; चतुर्थये चतुष्टयाः ; कतिपये कतिपयाः ; अर्द्धे अर्द्धाः ।

(ख) 'शस्' से लेकर अन्य सब विभक्तियोंमें 'दन्त'-शब्दके स्थानमें 'दत्', 'पाद' शब्दके स्थानमें 'पत्', और 'मास'-शब्दके स्थानमें 'मात्' आदेश विकल्पसे होता है ; यथा—

दन्त शब्द (दशन, दाँत Tooth) ।

प्रथमा—दन्तः, दन्तौ, दन्ताः ; द्वितीया—दन्तम्, दन्तौ, दन्तान् दतः ; तृतीया—दन्तेन दता, दन्ताभ्याम् दत्तयास्, दन्तैः दद्भिः ; चतुर्थी—दन्ताय दत्ते, दन्ताभ्याम् दत्तयाम्, दन्तेभ्यः दत्तयः ; पञ्चमी—दन्तात् दतः, दन्ताभ्याम् दत्तयाम्, दन्तेभ्यः दत्तयः ; षष्ठी—दन्तस्य दतः, दन्तयोः दतोः, दन्तानाम् दताम् ; सप्तमी—दन्ते दति, दन्तयोः दतोः, दन्तेषु दत्तु ; सम्बोधन—दन्त !

पाद शब्द (पाँव Foot, leg) ।

प्रथमा—पादः, पादौ, पादाः ; द्वितीया—पादम्, पादौ, पादान् पदः ; तृतीया—पादेन पदा, पादाभ्याम् पद्गाम्, पादैः पद्भिः ; चतुर्थी—पादाय पदे, पादाभ्याम् पद्गाम्, पादेभ्यः पद्गयः ; पञ्चमी—पादात् पदः, पादाभ्याम् पद्गाम्, पादेभ्यः पद्गयः ; षष्ठी—पादस्य पदः, पादयोः पदोः, पादानाम् पदाम् ; सप्तमी—पादे पदि, पादयोः पदोः, पादेषु पत्तु ; सम्बोधन—पाद !

मास शब्द (उभयपक्षात्मक काल Month) ।

प्रथमो—मासः, मासौ, मासाः ; द्वितीया—मासम्, मासौ, मासान्
मासः ; तृतीया—मासेन मासा, मासाभ्याम् माभ्याम्, मासैः माभिः ;
चतुर्थी—मासाय मासे, मासाभ्याम् माभ्याम्, मासेभ्यः माभ्यः ; पञ्चमी—
मासात् मासः, मासाभ्याम् माभ्याम्, मासेभ्यः माभ्यः ; षष्ठी—मास-
स्य मासः, मासयोः मासोः, मासानाम् मासाम् ; सप्तमी—मासे मासि,
मासयोः मासोः, मासेषु माःसु ; सम्बोधन—मास !

(ग) विभक्तिके स्वरवर्ण परे रहनेसे, 'जर'-शब्दके स्थानसे विक-
ल्पसे 'जरस्' आदेश होता है ; यथा—

निर्जर शब्द (देवता) ।

प्रथमा—निर्जरः, निर्जरौ निर्जरसौ, निर्जराः निर्जरसः ; द्वितीया—निर्ज-
रम् निर्जरसम्, निर्जरौ निर्जरसौ, निर्जरान् निर्जरसः ; तृतीया—निर्जरेण
निर्जरसा, निर्जराभ्याम्, निर्जरैः निर्जरसैः ; चतुर्थी—निर्जराय निर्जरसे,
निर्जराभ्याम्, निर्जरेभ्यः ; पञ्चमी—निर्जरात् निर्जरसः, निर्ज-
राभ्याम्, निर्जरेभ्यः ; षष्ठी—निर्जरस्य निर्जरसः, निर्जरयोः निर्जरसोः,
निर्जराणाम् निर्जरसाम् ; सप्तमी—निर्जरे निर्जरसि, निर्जरसयोः निर्ज-
रसोः, निर्जरेषु ; सम्बोधन—निर्जर !

अजर, विजर प्रभृति 'जर'-भागान्त शब्दके रूप 'निर्जर' शब्दके तुल्य ।

सर्वनाम पुंलिङ्ग ।

सर्व शब्द (सकल, सब All) ।

एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
सर्वः	सर्वौ	सर्वे
प्रथमा		

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
द्वितीया	सर्वम्	सर्वौ	सर्वान्
तृतीया	सर्वेण	सर्वाभ्याम्	सर्वैः
चतुर्थी	सर्वस्मै	सर्वाभ्याम्	सर्वेभ्यः
पञ्चमी	सर्वस्मात्	सर्वाभ्यःम्	सर्वेभ्यः
षष्ठी	सर्वस्य	सर्वयोः	सर्वेषाम्
सप्तमी	सर्वस्मिन्	सर्वयोः	सर्वेषु
सम्बोधन	सर्व	सर्वा	सर्वे

विष (सकल) ; उभ, उभय* (दोनों) ; एका (एक One ; कोई कोई ; मुख्य ; केवल) ; एकतर (दोनोंके बीचमे एक) ; सम (सब) ; सिम (सकल) ; नेम (आधा) ;—इन शब्दोंके और अन्यादि शब्दके रूप 'सर्व'-शब्दके तुल्य । केवल 'नेम'-शब्दके प्रथमाके बहुवचनमे 'नेमे नेमाः'—ये दो पद होते हैं ।

पूर्व शब्द (दिक्, देश और कालका विशेष्य)

Eastern, ancient)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	पूर्वः	पूर्वा	पूर्वे, पूर्वाः
द्वितीया	पूर्वम्	पूर्वा	पूर्वान्

* 'उभ'-शब्द नित्य द्विवचनान्त । 'उभय'-शब्द एकवचन और बहुवचनमेही प्रयुक्त होता है ।

† 'एक'-शब्द एकसङ्ख्यामात्र अर्थमे एकवचन; अर्थान्तरमे—एक-वचन, द्विवचन, बहुवचन ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
तृतीया	पूर्वेण	पूर्वाभ्याम्	पूर्वैः
चतुर्थी	पूर्वस्मै	पूर्वाम्याम्	पूर्वैर्म्यः
पञ्चमी	पूर्वस्मात्, पूर्वात्	पूर्वाम्याम्	पूर्वैर्म्यः
षष्ठी	पूर्वस्य	पूर्वयोः	पूर्वेषाम्
सप्तमी	पूर्वस्मिन्, पूर्वे	पूर्वयोः	पूर्वेषु
सम्बोधन	पूर्व	पूर्वौ	पूर्व, पूर्वाः

पूर्वादि शब्दके रूप 'पूर्व'-शब्दके तुल्य ।

❀ कर्ममे द्वितीया विभक्ति होती है ; यथा—(गोपाल चन्द्रको देखता है) गोपालः चन्द्रं पश्यति ।

हिन्दीमे 'चन्द्रको देखता है' इसके सिवा 'देखता है चन्द्रको' ऐसा व्यवहार नहीं होता; किन्तु संस्कृतमे 'चन्द्रं पश्यति' अथवा 'पश्यति चन्द्रम्'—ये दोनोही हो सकते ।

अनुवाद करो—लड़के चन्द्र देखते हैं (पश्यन्ति) । सूर्यका प्रस्तर ताप सह (सोढुम्) नहीं सकता हूं (न शक्नोमि) । राम, श्याम—दोनों इस दिशामे (अनया दिशा) आते हैं (आगच्छतः) । भेड़ा घास खाता है (खादति) । सब देश अवलोकन करो (अवलोकय) । अच्छा आदमीही दूसरेका (द्वितीया) आदर करता है (आद्रियते) । सब लोग मत्स्य नहीं खाते (खादन्ति) । पुरोहित शङ्ख बजाता है (वादयति) । अमिलाप सबको अभिभूत करता है (अभिभवति) । लोभ का (द्वितीया) परिहार करो (छोड़ो—परिहर) । मयूर नाचते हैं (नृत्यन्ति) । सब खेलते हैं (खेलन्ति) । पवन बहता है (बहति) । सब समयमेही स-

द्रव्यवहार शोभा पाता है (शोभते) (हो—एव) । धर्म धार्मिकही (द्वितीया) रक्षा करता है (रक्षति) । जहाँ (यतः) धर्म, वहाँ (ततः) जय ।

शुद्ध करो—सर्वेः मत्स्याः, पश्चिम देशः, अपरं वृक्षाः, उन्दरं वंशः ।

यदादि ।

यद् शब्द (जो Who, which) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	यः	यौ	ये
द्वितीया	यम्	यौ	यान्
तृतीया	येन	याम्याम्	यैः
चतुर्थी	यस्मिन्	याम्याम्	येभ्यः
पञ्चमी	यस्मात्	याम्याम्	येभ्यः
षष्ठी	यस्य	ययोः	येषाम्
सप्तमी	यस्मिन्	ययोः	येषु*

तद् शब्द (वह He) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सः	तौ	ते
द्वितीया	तम्	तौ	तान्
तृतीया	तेन	ताभ्याम्	तैः
चतुर्थी	तस्मै	ताभ्याम्	तेभ्यः
पञ्चमी	तस्मात्	ताभ्याम्	तेभ्यः

* यदादि शब्दका सम्बोधनमे प्रयोग नहीं है ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
पृथी	तस्य	तयोः	तेषाम्
सप्तमी	तस्मिन्	तयोः	तेषु

एतद् शब्द (यह This) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	एषः	एतौ	एते
द्वितीया	एतम्	एतौ	एतान्
तृतीया	एतेन	एताभ्याम्	एतैः
चतुर्थी	एतस्मै	एताभ्याम्	एतेभ्यः
पञ्चमी	एतस्मात्	एताभ्याम्	एतेभ्यः
षष्ठी	एतस्य	एतयोः	एतेषाम्
सप्तमी	एतस्मिन्	एतयोः	एतेषु

✽ सर्वनामकी सहायता लेनेसे, विशेष्यका बारबार उल्लेख नहीं करना पड़ता; और विशेष्यकी अनुपस्थितिमे सर्वादि सब सर्वनामोका विशेष्यके तुल्य प्रयोग होता है; यथा—(राम शिष्ट बालक; सब उसकी प्रशंसा करते हैं) रामः शिष्टो बालकः; सर्वे 'तं' प्रशंसन्ति—यहां 'रामः'के स्थानमे 'तं' बैठा है, और 'लोकाः' इस विशेष्यपदकी अनुपस्थितिमे 'सर्वे' यह पद विशेष्यके तुल्य व्यवहृत हुआ है ।

✽ यद् और तद्—ये दो शब्द नित्यसम्बन्धविशिष्ट, अर्थात् 'यद्'-शब्दका प्रयोग करनेसेही इसके पश्चात् 'तद्'-शब्दका प्रयोग करना होगा; यथा—(जो गुरुभक्त, वही शिष्य) यो गुरुभक्तः, स एव शिष्यः—यहाँ 'यः' (जो) इस शब्दके पश्चात् 'सः' (वह)

इस शब्दका प्रयोग न करनेसे अर्थकी सन्यक् उपलब्धि अथवा आकाङ्क्षाकी निवृत्ति नहीं होती ।

अनुवाद करो—छेन्द्र, गेन्द्र, गणेश—सय धरना मरना (स्वं स्वं) पाठ पढ़ते हैं (पठन्ति) । रमेशने उसे नहीं देखा (न अपश्यत्) । जो भाहित जनकी (द्वितीया) रक्षा नहीं करता, परमेश्वर डमका (द्वितीया) प्राण नहीं कते (न प्रायते) । घट्टे (वत्स) विचरते हैं (विचरन्ति) । दीप जलता है (ज्वलति) । वह जाय (यातु) । वह आदमी वहाँ (तत्र) जायेगा (यास्यति) । घोड़े रथ छे जाते हैं (वहन्ति) । वे पुत्रको दुलार करते हैं (लालयन्ति) ।

किम् शब्द (कौन, क्या Who, what) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	कः	कौ	के
द्वितीया	कम्	कौ	कान्
तृतीया	केन	काभ्याम्	कैः
चतुर्थी	कस्मै	काभ्याम्	केभ्यः
पञ्चमी	कस्मात्	काभ्याम्	केभ्यः
षष्ठी	कस्य	कयोः	केषाम्
सप्तमी	कस्मिन्	कयोः	केषु

✽ जहाँ किसी अपरिज्ञात वस्तु, व्यक्ति वा गुणके जाननेकी इच्छासे प्रश्नार्थमे 'क्या' 'कौन' इत्यादि शब्दका व्यवहार होता है, वहाँ संस्कृतमे 'किम्'-शब्दका प्रयोग करना चाहिये ; यथा—(धर्म क्या ?) क. धर्मः ? ; (कौन जाता है ?) कः याति ? ; (किसको

मारता है) कं प्रहरति ?

अनुवाद करो—कौन मनुष्य ? किसको सिंह कहते हैं (वदन्ति) ? क्या उपकार ? कौन हाथ ? कौन किसको पूजता है ? कौन शिक्षक जाता है (गच्छति) ? कौन कहते हैं (कथयन्ति) । कौन जागता है (जागर्ति) ? कौन लाभ ? किसका हाथ ? कौन बालक हसता है (हसति) ? किसकी (द्वितीया) निन्दा करता है (निन्दति) ? राम किसको देखता है (पश्यति) ?

इदमादि ।

इदम् शब्द (यह This) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	अयम्	इमौ	इमे
द्वितीया	इमम्	इमौ	इमान्
तृतीया	अनेन	आभ्याम्	एभिः
चतुर्थी	अस्मै	आभ्याम्	एभ्यः
पञ्चमी	अस्मात्	आभ्याम्	एभ्यः
षष्ठी	अस्य	अनयोः	एषाम्
सप्तमी	अस्मिन्	अनयोः	एषु

अदस् शब्द (वह That) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	असौ	अम्	अमी
द्वितीया	अमुम्	अम्	अमून्
तृतीया	अमुना	अमूभ्याम्	अमीभिः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
चतुर्थी	अमुष्मै	अमूभ्याम्	अमीभ्यः
पञ्चमी	अमुष्मात्	अमूभ्याम्	अमीभ्यः
षष्ठी	अमुष्य	अमुयोः	अमीषाम्
सप्तमी	अमुष्मिन्	अमुयोः	अमीषु*

✽ हिन्दीमें जहाँ विशेष्यसे पूर्व अथवा विशेष्यके स्थानमें 'यह' रहता है, संस्कृतमें वहाँ 'इदम्' वा 'एतद्' शब्दका व्यवहार किया जाता है ; और जहाँ 'यह' रहता है, वहाँ 'अदस्'-शब्दका प्रयोग करना होता है । यथा—(यह पृष्ठ) अयं पृष्ठः ; (यह मनुष्य) असौ मनुष्यः । विशेष्यके स्थानमें, यथा—(यह जाता है) अयं याति ।

अनुवाद करो—यह संसार । वह व्याघ्र । यह मैं (अहम्) हूँ (अस्मि) । वह आता है (आगच्छति) । वह तालतूख हिलता है (कम्पते) । वह इस पन्थको पढ़ता है (पठति) । जिससे (येन) बना जाता है (भूयते), उसे कर्म कहते हैं (कर्मयन्ति) । निष्ठुर व्याध उसका (तस्य) हाथ बाँधता है (बध्नाति) ।

* इदमः प्रत्ययगतं, समीपतरवर्ति चैतदो रूपम् ।

अदसस्तु विप्रकृतं, तदिति परोक्षे विजानीयात् ॥

अर्थात् 'इदम्'-शब्दके रूप—प्रत्ययवस्तुविषयमे, 'एतद्'-शब्दके रूप—अत्यन्तसमीपस्थवस्तुविषयमे, 'अदस्'-शब्दके रूप—दूरस्थितवस्तुविषयमे, और 'तद्'-शब्दको परोक्षवस्तुविषयमे जानना ।

युष्मद् शब्द (तू, तुम You—मध्यमपुरुष Second person)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	त्वम्	युवाम्	यूयम्
द्वितीया	त्वाम्, त्वा	युवाम्, वाम्	युष्मान्, वः
तृतीया	त्वया	युवाभ्याम्	युष्माभिः
चतुर्थी	तुभ्यम्, ते	युवाभ्याम्, वाम्	युष्मभ्यम्, वः
पञ्चमी	त्वत्	युवाभ्याम्	युष्मत्
षष्ठी	तव, ते	युवयोः, वाम्	युष्माकम्, वः
सप्तमी	त्वयि	युवयोः	युष्मासु

अस्मद् शब्द (मै, हम I—उत्तमपुरुष First person) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	अहम्	आवाम्	वयम्
द्वितीया	माम्, मा	आवाम्, नौ	अस्मान्, नः
तृतीया	मया	आवाभ्याम्	अस्माभिः
चतुर्थी	मह्यम्, मे	आवाभ्याम्, नौ	अस्मभ्यम्, नः
पञ्चमी	मत्	आवाभ्याम्	अस्मत्
षष्ठी	मम, मे	आवयोः, नौ	अस्माकम्, नः
सप्तमी	मयि	आवयोः	अस्मासु

सब लिङ्गोंमेंही 'युष्मद्' और 'अस्मद्' शब्दोंके रूप एक प्रकार ।

❀ कोई पद पूर्वमें रहनेसे, युष्मद् और अस्मद्-शब्द-निष्पन्न त्वा, मा, ते, मे, वाम्, नौ, वः, नः—ये पद विकल्पसे व्यवहृत होते हैं; यथा—(ईश्वर तेरी रक्षा करे) ईश्वरः त्वा अथवा त्वां पातु;

(राजा तुझे अर्थ देगा) भूपः ते अथवा तुभ्यम् अर्थं दास्यति; (हमारे मनोरथ पूर्ण हुए) पूर्णा. नः मनोरथाः; (वह हम दोनोंको उपहार देगा) म नौ अथवा आवाभ्याम् उपहारं दास्यति; (परमेश्वर हमारी रक्षा करेगा) परमेश्वरः नः अथवा अस्मान् रक्षिष्यति ।

च, या, एव—इन सव्ययशब्दोंके योगसे त्वा, मा, ते, मे, वाम्, नौ, वः, नः—इन पदोंका व्यवहार नहीं होता: यथा—(शिक्षक तुझे और मुझे उपदेश देता है) शिक्षकः त्वां मां च उपदिशति; (ईश्वर तेरा और मेरा मङ्गल करे) ईश्वरः तव मम च मङ्गलं विद्वातु; (वह तुम दोनों और हम दोनोंको धन देगा) सः युवाभ्याम् आवाभ्यां च धनं दास्यति; (वह तुम्हारा और हमारा गुरु) सः युष्माकम् अस्माकं च गुरुः । 'या' और 'एव' शब्दके योगसेभी ऐसा होगा ।

वाक्यके आरम्भमें और श्लोकके चरणके आदिमें त्वा, मा इत्यादि पदोंका व्यवहार नहीं होता । यथा—वाक्यके आदिमें—(मेरी पुस्तक दो) मम पुस्तकं देहि;—यहाँ 'मम' के स्थानमें 'मे' नहीं होगा । चरणके आदिमें—

त्वा स रक्षति यत्रेन, मा स द्वेष्टि निरन्तरम् ।

ते दोष एव, नैवात्र मे दोषो विद्यते सत्ये ! ॥

ऐसा प्रयोग नहीं होता ।

त्वां स रक्षति यत्रेन, मां स द्वेष्टि निरन्तरम् ।

तत्रैव दोषो, नैवात्र मम दोषोऽस्ति कश्चन ॥

ऐसा प्रयोग होता है ।

शुद्ध करो—माता ते मे च मङ्गलं प्रार्थयते । तं विना वां नौ च उपा-
यो नास्ति । स ते मे च उपकारं करिष्यति । श्यामः नः एव आलापं
शृणोति । नः धनं देहि ।

❧ धिक्, प्रति, यावत्, अनु, अन्तरेण, अन्तरा और निकषा
शब्दके योगसे द्वितीया विभक्ति होती है; यथा—(दरिद्रके प्रति सदय
हो) दरिद्रं प्रति सदयो भव ; (जो दरिद्रके प्रति सदय नहीं होता, उस
निष्ठुरको धिक्कार) यो हि दरिद्रं प्रति सदयो न भवति, धिक् अस्तु तं
निष्ठुरम् ; (मृत्युतक आचार्यके अधीन हो) प्राणात्ययं यावत्
आचार्याधीनो भव ; (शिक्षकके पीछे जा) शिक्षकम् अनुयाहि ;
(श्रम विना विद्यालाभ नहीं होता) श्रमम् अन्तरेण विद्यालाभो
न भवति ; (आचार विना धर्म नहीं होता) आचारम् अन्तरेण
धर्मो न भवति ; (तेरे और मेरे बीचमे वह बैठे) त्वां मां च अन्तरा
स उपविशतु ; (शिवजीके पास अन्नपूर्णा) शिवं निकषा
अन्नपूर्णा ।

अनुवाद करो—तुम दरिद्रोंके प्रति सद्व्यवहार करो (कुरुत) । हम
तुम्हें छोड़ (विना) रहनेको (स्थातुम्) असमर्थ । बहुत कालसे (यावत्)
तुझे देखता हूँ (पश्यामि) । राम अत्यन्त धार्मिक; तू उनका (द्वितीया)
अनुवर्त्तन कर (अनुवर्त्तस्व) । सूर्यके पास अँधेरा नहीं रहता (न ति-
ष्ठति) । तू और मैं कभी (कदाऽपि) सदालाप छोड़ असदालाप नहीं
करेंगे (न करिष्यावः) । तू अब (अधुना) पाठके प्रति मनोनिवेश
कर (कुरु); मैं भी (अपि) अपना काम (स्वकार्यम्) करूँ (अनु-
तिष्ठामि) ।

द्वितीय और तृतीय शब्द ।

‘द्वितीय’ और ‘तृतीय’ शब्दके रूप ‘देव’-शब्दके तुल्य; केवल चतुर्थी, पञ्चमी और सप्तमीके पुरुषवचनमें विकल्पसे ‘सर्व’-शब्दके तुल्य; यथा—

	चतुर्थी	पञ्चमी	सप्तमी
द्वितीय	द्वितीयस्मै	द्वितीयस्मात्	द्वितीयस्मिन्
	द्वितीयाय	द्वितीयात्	द्वितीये
तृतीय	तृतीयस्मै	तृतीयस्मात्	तृतीयस्मिन्
	तृतीयाय	तृतीयात्	तृतीये
	*	*	*

आकारान्त ।

हाहा शब्द (गन्धर्व-विशेष* Name of a Gandharva) ।

प्रथमा—हाहाः, हाहौ, हाहाः; द्वितीया—हाहाम्, हाहौ, हाहान्;
तृतीया—हाहा, हाहाभ्याम्, हाहामिः; चतुर्थी—हाहे, हाहाभ्याम्, हा-
हाभ्यः; पञ्चमी—हाहाः, हाहाभ्याम्, हाहाभ्यः; षष्ठी—हाहाः, हाहौ,
हाहाम्; सप्तमी—हाहे, हाहौ, हाहाः; सम्बोधन—हाहाः ।

विश्वपा शब्द (विश्वरक्षक; सूर्य; चन्द्र; अग्नि Protector
of all; sun ; moon; fire)

प्रथमा—विश्वपाः, विश्वपौ, विश्वपाः; द्वितीया—विश्वपाम्, विश्व-
पौ, विश्वपः; तृतीया—विश्वपा, विश्वपाभ्याम्, विश्वपामिः; चतुर्थी—
विश्वपे, विश्वपाभ्याम्, विश्वपाभ्यः; पञ्चमी—विश्वपः, विश्वपाभ्याम्,

* ‘हृहृ’-शब्दभी इसी अर्थमें होता है ।

विश्वपाभ्यः ; पृष्टी—विश्वपः, विश्वपोः, विश्वपाम् ; सप्तमी—विश्वपि, विश्वपोः, विश्वपाह; सम्बोधन—विश्वपाः !

सर्व धातुनिष्पन्न (क्तिप्-प्रत्ययान्त) आकारान्त शब्दके (यथा—गोपा, गोदा, अन्तस्था इत्यादि) रूप 'विश्वपा'-शब्दके तुल्य । पुंलिङ्ग और स्त्रीलिङ्गमे समान ।

इकारान्त ।

मुनि शब्द (तपस्वी An ascetic) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	मुनिः	मुनी	मुनयः
द्वितीया	मुनिम्	मुनी	मुनीन्
तृतीया	मुनिना	मुनिभ्याम्	मुनिभिः
चतुर्थी	मुनये	मुनिभ्याम्	मुनिभ्यः
पञ्चमी	मुनेः	मुनिभ्याम्	मुनिभ्यः
षष्ठी	मुनेः	मुन्योः	मुनीनाम्
सप्तमी	मुनौ	मुन्योः	मुनिषु
सम्बोधन	मुने	मुनी	मुनयः

प्रायः सर्व इकारान्त पुंलिङ्ग शब्दके रूप 'मुनि'-शब्दके तुल्य । यथा—

विधि (ब्रह्मा; विधान; प्रकार; नियम इत्यादि); ऋषि (मन्त्रद्रष्टा मुनि); हरि (विष्णु); पयोधि, वारिधि (सागर, समुद्र); अग्नि, वह्नि (अनठ, आग); निधि (रत्न); गिरि (पर्वत); रवि (सूर्य); कपि (वानर); कवि (काव्यकर्त्ता और पण्डित); यति (सन्न्यासी); नरपति (राजा) ।

❧ हिन्दीमें करणविहित 'से' 'द्वारा' विभक्ति-घटित पदके अनुवादमें [करणे] तृतीया विभक्तिका व्यवहार होता है ; यथा—(पौ-वोंसे जाता है) पादाभ्यां याति ; (यन्नसे निधि मिलती है) यत्नेन निधिः प्राप्यते ; (परिश्रमसे कार्य सिद्ध होता है) परिश्रमेण कार्य सिध्यति ।

अनुवाद करो—मनोयोगसे पाठ चिन्ता करो (चिन्तय) । अग्नि-द्वारा पाक करता है (पचति) । वानर हाथसे वृक्ष उत्पादन करते हैं (उत्पादयन्ति) । राजा नियमसे शासन करता है (शास्ति) । मुनि-लोग सर्वदा ईश्वरका (द्वितीया) ध्यान करते हैं (ध्यायन्ति) । मगल्ल पक्षिने सागर पान किया था (पपी) । देख (पश्य), घट पक गिरि । मैंने उस नृपतिको देखा है (दृष्टवान्) । हरिका (द्वितीया) स्मरण कर (स्मर) ।

पति शब्द—(स्वामी, नायक Master ; husband) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	पतिः	पती	पतयः
द्वितीया	पतिम्	पती	पतीन्
तृतीया	पत्या	पतिभ्याम्	पतिभिः
चतुर्थी	पत्ये	पतिभ्याम्	पतिभ्यः
पञ्चमी	पत्युः	पतिभ्याम्	पतिभ्यः
षष्ठी	पत्युः	पत्योः	पतीनाम्
सप्तमी	पत्यौ	पत्योः	पातपु
सम्बोधन	पते	पती	पतयः

श्रीपति, वृपति, भूपति प्रभृति समासनिष्पन्न 'पति'-भागान्त शब्दके रूप पुंलिङ्गमे 'मुनि'-शब्दके तुल्य ।

सखि शब्द (मित्र, सहचर Friend, Companion) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सखा	सखायौ	सखायः
द्वितीया	सखायम्	सखायौ	सखीन्
तृतीया	सखा	सखिभ्याम्	सखिभिः
चतुर्थी	सख्ये	सखिभ्याम्	सखिभ्यः
पञ्चमी	सख्युः	सखिभ्याम्	सखिभ्यः
षष्ठी	सख्युः	सख्योः	सखीनाम्
सप्तमी	सख्यौ	सख्योः	सखिषु
सम्बोधन	सखे	सखायौ	सखायः

कति, यति और तति शब्द ।

कति (कितना); यति (जितना); तति (तितना);—ये शब्द नित्य बहुवचनान्त; इनके रूप तीनो लिङ्गोंमेंही इस प्रकार—कति, कति, कतिभिः, कतिभ्यः, कतिभ्यः, कतीनाम्, कतिषु । इत्यादि ।

शुद्ध को—कतयः लोकाः ? यतिः विधिः वर्त्तन्ते, सर्वे मनुष्यः तं पालयन्ति । सखिं पश्य । नरपत्युः अपकारः मा कुरु । अहं पतेः कमीपं आस्यामि ।

हिन्दीमें जहाँ 'साथ' 'सहित' वा 'सङ्ग' शब्दके योगसे पट्टी विभक्ति रहती है, संस्कृतमें वहाँ उन्हीं सहार्थबोधक 'सह'

‘सार्द्धम्’ ‘साकम्’ समम्’ प्रभृति शब्दोंके योगसे अथवा ‘सह’ अर्थमे तृतीया-विभक्तिका प्रयोग करना चाहिये ; यथा—(रामके साथ लक्ष्मण गया था) रामेण सह लक्ष्मणः जगाम, अथवा रामेण लक्ष्मण जगाम ।

अनुवाद करो—रामके साथ क्याम जाता है (गच्छति) । पतिके साथ विवाद न करना (न कुप्यात्) । शातिके सङ्ग बलह करना नहीं चाहिये (न कुप्यात्) । तुम्हारे साथ मैं नहीं जाऊँगा (न यास्यामि) । बालकोंके साथ सख्ख्यगद्गार करना (कुप्यात्) । सखाके साथ सख्भाव रहता है (तिष्ठति) । नरपतिके साथ विरोध नहीं करना । छद्मे शिक्षकके साथ घूमनेको (अभिगुम्) जाते हैं (गच्छन्ति) ।

द्वि शब्द (दो Two) । द्विवचनान्त ।

१मा	२या	३या	४थी	५मी	६ष्टी	७मी
द्वौ	द्वौ	द्वाम्याम्	द्वाम्याम्	द्वाम्याम्	द्वयोः	द्वयोः

त्रिशब्द (तीन Three) । बहुवचनान्त ।

त्रयः त्रीन् त्रिभिः त्रिभ्यः त्रिभ्यः त्रिभ्यः त्रयाणाम् त्रिषु ।

✽ ‘एक’ ‘दो’ ‘तीन’ शब्दके सस्मृत अनुवादमे यथाक्रम ‘एक’ ‘द्वि’ ‘त्रि’ शब्दका व्यवहार होता है ; यथा—(एक ब्राह्मण) एकः ब्राह्मणः ; (दो हाथ) द्वौ हस्तौ ; (तीन आदमी) त्रयः लोकाः ; (एक सौंप जाता है) एकः सर्पो याति ; (दो हरिण दौड़ते हैं) द्वौ हरिणौ धावतः ; (यहाँ तीन छात्र हैं) अत्र त्रयः छात्राः सन्ति ।

अनुवाद करो—एक हरिण । दो पाँव । तीन मुनि । दो बालक

हसते हैं (हसतः) । एक ऋषि जाता है (गच्छति) । ये तीन आदमी यहाँ रहें (तिष्ठन्तु) । दो सहोदर खाते हैं (खादतः) । मनुष्य दो पावोंसे गमन करते हैं (गच्छन्ति) । एक चन्द्र समस्त संसारको उजाला करता है (प्रकाशयति) ।

ईकारान्त ।

सुधी शब्द (परिणित Wise, learned) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सुधीः	सुधियौ	सुधियः
द्वितीया	सुधियम्	सुधियौ	सुधियः
तृतीया	सुधिया	सुधीभ्याम्	सुधीभिः
चतुर्थी	सुधिये	सुधीभ्याम्	सुधीभ्यः
पञ्चमी	सुधियः	सुधीभ्याम्	सुधीभ्यः
षष्ठी	सुधियः	सुधियोः	सुधियाम्
सप्तमी	सुधियि	सुधियोः	सुधीषु
सम्बोधन	सुधीः	सुधियौ	सुधियः

सुश्री (शोभान्वित, खूबसूरत); निर्भी (भयहीन); शुद्धधी (पवित्रबुद्धिसम्पन्न); मन्दधी (अल्पबुद्धि); हतधी (बुद्धिहीन); अपही (निर्लज्ज);—इस प्रकार क्तिन्त (क्तिप्-प्रत्ययान्त) ईकारान्त पुंलिङ्ग शब्दके रूप 'सुधी'-शब्दके तुल्य ।

*

*

*

*

सेनानी शब्द (सेनाध्यक्ष; कार्तिकेय Leader of an army)

प्रथमा—सेनानीः, सेनान्यौ, सेनान्यः ; द्वितीया—सेनान्यम्, सेना-

न्यौ, सेनान्यः; तृतीया-सेनान्या, सेनानीभ्याम्, सेनानीभिः; चतुर्थी-
मेनान्ये, सेनानीभ्याम्, सेनानीभ्यः; पञ्चमी-सेनान्यः, सेनानीभ्याम्,
मेनानीभ्यः; षष्ठी-सेनान्यः, सेनान्योः, सेनान्याम्; सप्तमी-सेनान्याम्,
मेनान्योः, सेनानीषु; सम्बोधन-सेनानीः !

अप्रणी (अप्रगण्य); ग्रामणी (ग्रामका प्रधान; नाई) । अप्रणी-
प्रभृति 'नी'-धातु-निष्पन्न शब्दोंके रूप 'सेनानी'-शब्दके तुल्य ।

'प्रणी'-शब्दके रूप 'सेनानी' शब्दके तुल्य; केवल सप्तमीके
प्रकवचनमे 'प्रधि' होता है । 'वातप्रणी' (वायुवत् वेगगामी मृग)-
शब्दके रूप 'सेनानी'-शब्दके तुल्य; केवल द्वितीयाके प्रकवचन और
बहुवचनमे यथाक्रम 'वातप्रणीम्' और 'वातप्रणीन्', तथा सप्तमीके
प्रकवचनमे 'वातप्रणी' होता है ।

उकारान्त ।

साधु (सत् A noble and virtuous man) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	साधुः	साधू	साधवः
द्वितीया	साधुम्	साधू	साधून्
तृतीया	साधुना	साधुभ्याम्	साधुभिः
चतुर्थी	साधवे	साधुभ्याम्	साधुभ्यः
पञ्चमी	साधोः	साधुभ्याम्	साधुभ्यः
षष्ठी	साधोः	साध्नोः	साधूनाम्
सप्तमी	साधौ	साध्वोः	साधुषु
सम्बोधन	साधो	साधू	साधवः

सब उकारान्त पुंलिङ्ग शब्दके रूप 'साधु'-शब्दके तुल्य* । यथा—
 प्रभु, विभु (स्वामी); शिशु (बच्चा); विभु (चन्द्र); रिपु,
 शत्रु (विपक्ष); वटु (बालक; ब्रह्मचारी); वायु (हवा); भानु
 (सूर्य और किरण) ।

शुद्ध करो—सुधीयः पुरुषाः । साधुः मानवाः । साधवो ऋषिः ।
 उज्ज्वलं भानवः । पटुः मनुष्याः ।

उकारान्त ।

प्रतिभू शब्द (तत्स्थानीय, ज़ामिन Bail, surety) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	प्रतिभूः	प्रतिभुवौ	प्रतिभुवः
द्वितीया	प्रतिभुवम्	प्रतिभुवौ	प्रतिभुवः
तृतीया	प्रतिभुवा	प्रतिभूभ्याम्	प्रतिभूभिः
चतुर्थी	प्रतिभुवे	प्रतिभूभ्याम्	प्रतिभूभ्यः
पञ्चमी	प्रतिभुवः	प्रतिभूभ्याम्	प्रतिभूभ्यः

* क्रोष्टृ(शृगाल)-शब्दके रूप—१मा—क्रोष्टा, क्रोष्टारौ, क्रोष्टारः ; २या—
 क्रोष्टारम्, क्रोष्टारौ, क्रोष्टारः ; ३या—क्रोष्ट्रा क्रोष्टुना, क्रोष्टुभ्याम्,
 क्रोष्टुभिः ; ४थी—क्रोष्ट्रे क्रोष्टवे, क्रोष्टुभ्याम्, क्रोष्टुभ्यः ; ५ मी—क्रोष्टुः
 क्रोष्टोः, क्रोष्टुभ्याम्, क्रोष्टुभ्यः ; ६ष्ठी—क्रोष्टुः क्रोष्टोः, क्रोष्ट्रोः क्रोष्ट्रोः,
 क्रोष्ट्रनाम् ; ७मी—क्रोष्टरि क्रोष्ट्रौ, क्रोष्ट्रोः क्रोष्ट्रोः, क्रोष्ट्रुः सम्बोधन—
 क्रोष्टो, क्रोष्टारौ, क्रोष्टारः ।

प्रश्न । (१) 'विधौ'—यह पद सप्तमीके एकवचनमे किस किस
 शब्दसे निष्पन्न हो सकता है ? (२) सुग्री और अपह्नी शब्दके रूप लिखो ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
पृष्ठी	प्रतिभुवः	प्रतिभुवोः	प्रतिभुवाम्
सप्तमी	प्रतिभुवि	प्रतिभुवोः	प्रतिभूषु
सम्बोधन	प्रतिभूः	प्रतिभूयौ	प्रतिभुवः

मनोभू (कन्दर्प, काम) ; अग्निभू (कार्त्तिकेय) ; स्वभू, स्वयम्भू (प्रह्ला; त्रिष्णु, निर) , अधिभू (प्रभु) ;—ऐसे विद्यन्त ऊकारान्त शब्दके रूप 'प्रतिभू'-शब्दके मुख्य* ।

अनुवाद करो—माधुलोग सब रूपानामे (सर्वत्र) विचरण करते हैं (विचरन्ति) । साधु द्वारा यह संसार बखिर । भाग्य प्रसार किरण वितरण करता है (वितरति) । पशु जो आहार पाते हैं (प्राप्नुवन्ति), वही खाते हैं (भक्षयन्ति) । उधो व्यक्ति का (द्वितीया)सत्रलोग सम्मान करते हैं (सम्मानयन्ति) । उस उधो निशुको अत्रलोकन करो (अत्रलोक्य) । अग्नि शुष्क तरको दग्ध करता है (दहति) । अपिलोग वेद पढ़ते हैं (पठन्ति) । ये तुझे जामिन मानते हैं (मन्दयन्ते) । स्वयम्भूको प्रणाम करो (प्रणम) ।

* * * *

सुल् शब्द (उत्तम छेदनकारी A good cutter) ।

प्रथमा—सुल्, सुल्वीः, सुल्वः; द्वितीया—सुल्वम्, सुल्वी, सुल्वः;
तृतीया—सुल्वः, सुल्व्याम्, सुल्विः; चतुर्थी—सुल्वे, सुल्व्याम्, सुल्व्यः;
पञ्चमी—सुल्वः, सुल्व्याम्, सुल्व्यः; षष्ठी—सुल्वः, सुल्वोः, सुल्वाम्;
सप्तमी—सुल्वि, सुल्वोः, सुल्वेषु; सम्बोधन—सुल् !

* 'सुभू'-शब्दभी इसप्रकार । ।

खलभू (फ़ारिश, झाड़ूदार); वर्षाभू (भेक); करभू (नख);
हनूभू (सर्प; सूर्य; चक्र; यज्ञ)—इन शब्दोंके रूप 'स्रलू'-शब्दके
तुल्य । 'ह्रलू'-शब्दके रूप 'स्रलू'-शब्दके तुल्य; केवल द्वितीयाके एकव-
चनमे 'ह्रलू' और बहुवचनमे 'ह्रलून्' होता है ।

ऋकारान्त ।

दातृ शब्द (जो दान करता है A giver) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	दाता	दातारौ	दातारः
द्वितीया	दातारम्	दातारौ	दातृन्
तृतीया	दात्रा	दातृभ्याम्	दातृभिः
चतुर्थी	दात्रे	दातृभ्याम्	दातृभ्यः
पञ्चमी	दातुः	दातृभ्याम्	दातृभ्यः
षष्ठी	दातुः	दात्रोः	दातृणाम्
सप्तमी	दातरि	दात्रोः	दातृषु
सम्बोधन	दातः	दातारौ	दातारः

'पितृ'-प्रभृति*-भिन्न सत्र ऋकारान्त पुंलिङ्ग शब्दके रूप
'दातृ'-शब्दके तुल्य । यथा—

कर्तृ (जो करता है); धातृ, विधातृ (जो विधान करता है);
द्रष्टृ (दर्शनकारी); श्रोतृ (श्रवणकारी); ज्ञातृ (जो जानता है, बोद्धा);
सवितृ (सूर्य); जेतृ (जयकारी); हन्तृ (हननकारी); क्रेतृ (जो

* पिता माता ननन्दा ना सव्येष्टृ-भ्रातृ-यातरः ।

जामाता दुहिता देवा न तृणन्ता इमे दश ॥

क्रय करता है) ; सृष्टृ (सृष्टिकर्ता) ।

पितृ शब्द (जनक, बाप Father) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	पिता	पितरौ	पितरः
द्वितीया	पितरम्	पितरौ	पितॄन्
तृतीया	पिता	पितृभ्याम्	पितृभिः
चतुर्थी	पित्रे	पितृभ्याम्	पितृभ्यः
पञ्चमी	पितुः	पितृभ्याम्	पितृभ्यः
षष्ठी	पितुः	पित्रोः	पितॄणाम्
सप्तमी	पितरि	पित्रोः	पितॄषु
सन्वोधन	पितः	पितरौ	पितरः

भ्रातृ (भाई) ; जामातृ (दामाद) ; देवृ (देवर) ; सव्येष्टृ (सारथि) ; नृ (नर) ;—इन शब्दोंके रूप 'पितृ'-शब्दके तुल्य ; केवल 'नृ'-शब्दकी षष्ठीके बहुवचनमें 'नृणाम्, नृणाम्'—ये दो पद होते हैं ।

✽ हिन्दीमें जहाँ 'दो, देता है, देता हूँ' इत्यादि दानार्थक धातुकी क्रियाके बागसे 'को' विभक्तिका प्रयोग रहता है, संस्कृतमें वहाँ [सम्प्रदाने] चतुर्थी विभक्ति होती है ; यथा—(दाता दरिद्रको धन देता है) दाता दरिद्राय धनं ददाति ; (तू वस्त्रहीनको वस्त्र दे) त्वं वस्त्रहीनाय वस्त्रं देहि ।

अनुवाद करो—शिशुको उपहार दो (देहि) । अध्यापक छात्रोंको आहार देते हैं (ददति) । विधाताको पुष्पाञ्जलि दो । दे

प्रश्न । 'पितृ' और 'दातृ' शब्दके बीचमें रूपा क्या वैषम्य है ?

विधातः ! तुझे क्या दूंगा (किं दास्यामि) ? कन्यादाता दामादको उपहार देता है (यच्छति) । पिताको प्रणाम कर (प्रणम) । सारथि योद्धाकी (योद्धृ) (द्वितीया) रक्षा करता है (रक्षति) । हन्तापर विश्वास न करो (मा विश्वसिहि) । सूर्यको अर्घ्य दो । दुष्टको आश्रय नहीं देना (दद्यात्) । मुझे दो । शरणागतको अभय दो ।

ऐकारान्त-‘रै’ (धनवाचक)-शब्दके रूप सन्धि-द्वारा साध्य ; केवल विभक्तिका व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, ‘रै’-शब्दके स्थानमे ‘रा’ होता है ; यथा—राः, रायौ, रायः ; ...राभ्याम् इत्यादि ।

ओकारान्त ।

गो शब्द (बैल Bull) ।*

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	गौः	गावौ	गावः
द्वितीया	गाम्	गावौ	गाः
तृतीया	गवा	गोभ्याम्	गोभिः
चतुर्थी	गवे	गोभ्याम्	गोभ्यः
पञ्चमी	गोः	गोभ्याम्	गोभ्यः
षष्ठी	गोः	गवोः	गवाम्
सप्तमी	गवि	गवोः	गोषु
सम्बोधन	गौः	गावौ	गावः

औकारान्त—रलौ शब्द (चन्द्र ; कर्पूर Moon ; camphor) ।

प्रथमा—रलौः, रलावौ, रलावः ; द्वितीया—रलावम्, रलावौ, रलावः ;

* ‘गाय’ अर्थमे ‘गो’-शब्द खीलिङ्ग होता है । रूप इसीप्रकार ।

तृतीया-ग्लाय, ग्लौम्याम्, ग्लौभिः ; प्रथुर्षी-ग्लायं, ग्लौम्याम्, ग्लौ-
भ्यः ; पञ्चमी-ग्लायः, ग्लौम्याम्, ग्लौभ्यः ; षष्ठी-ग्लायः, ग्लायोः,
ग्लायाम् ; सप्तमी-ग्लायि, ग्लायोः, ग्लौषु ; सम्बोधन-ग्लौः ।

अनुराद करो-कालो गौ । यति गायको घास देता है (ददाति) ।
शत्यपति गावोंको बाँधता है (बध्नाति) । चञ्चल बालक गायके साथ
दौड़ते हैं (धावन्ति) । मेघ वायुके साथ यातायात करता है (गता-
गतं करोति) ।

खोलिङ्ग-निर्णय ।

१५१ । (क) आकारान्त शब्द प्रायः खोलिङ्गः यथा-माला,
शाखा, थाला, कन्या इत्यादि ।

(ग) स्त्रीनाम प्रानिवाचक शब्द खोलिङ्ग* ; यथा-हंसी, कुमारी ।

(ग) पृक्स्वर ईकारान्त और ऊकारान्त शब्द खोलिङ्ग । यथा—
श्रीः, भूः ।

(घ) भूमि, विष्णु, नदी, लता, रात्रि, दिक्, श्रेणि, बुद्धि, यार्णा,
शोभा, सम्पत् और त्रिपद्-पदार्थ शब्द खोलिङ्ग ।

(ङ) 'प्रतिपद्'-प्रभृति तिथिवाचक शब्द खोलिङ्ग ।

(च) 'ऊनर्विजति' से 'अनवति' तक सङ्ख्यावाचक शब्दभी खोलिङ्ग ।

(छ) अप्, अप्सरस्, जञ्जीकम्, (पुष्पार्थे) समनस्, और सिक-
ता शब्द खोलिङ्ग ।

(ज) समूहार्थ और मायार्थमे विहित 'तल्'-प्रत्ययान्त शब्द खो-

* किन्तु 'दार'-शब्द पुलिङ्ग, 'कलत्र'-शब्द स्त्रीवालेङ्ग ।

लिङ्ग ; यथा—जनता (जनसमूह) ; लघुता, गुरुता, मूर्खता ।

(झ) क्ति, अ, अङ्, क्यप्, श और अनि-प्रत्ययान्त शब्द स्त्रीलिङ्ग ; यथा—(क्ति) मतिः ; (अ) प्रशंसा ; (अङ्) भीषा ; (क्यप्) विद्या ; (श) क्रिया ; (अनि) तरणिः—किन्तु 'अशनि'-शब्द पु०, स्त्री० ।

स्वरान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके साधारण सूत्र ।

१५२ । आकारान्त और ईकारान्त शब्दके 'सु' का लोप होता है ; यथा—लता + सु = लता ; नदी + सु = नदी ।*

१५३ । आकारान्त और इकारान्त शब्दके 'औ' के स्थानमे 'ई', और उकारान्त शब्दके 'औ' के स्थानमे 'ऊ' होता है ; यथा—लता + औ = लता + ई = लते ; मति + औ = मति + ई = मती ; धेनु + औ = धेनु + ऊ = धेनू ।

१५४ । 'टा' और 'ओस्' परे रहनेसे, आकारके स्थानमे 'अय्' होता है ; यथा—लता + टा = लत् + अय् + आ = लतया ; लता + ओस् = लत् + अय् + ओः = लतयोः ।

१५५ । 'डे', 'डसि', 'डस्' और 'डि' परे रहनेसे, आकारके पश्चात् अकारान्त 'य' होता है, और 'डि' के स्थानमे 'आम्' होता है ; यथा—लता + डे = लता + य + ए = लतायै , लता + डसि = लता + य + अः = लतायाः ; लता + डस् = लता + य + अः = लतायाः ; लता + डि = लता + य + आम् = लतायाम् ।

१५६ । आकारान्त शब्दके 'आम्' के स्थानमे 'नाम्' होता है ;

* तन्त्री, तरी, लक्ष्मी, श्री, ह्री, भी प्रभृतिके नहीं होता ।

यथा—लता + आम् = लता + नाम् = लतानाम् ।

१५७ । आकारान्त शब्दके मध्योचनमे 'उ' का लोप, और आकारके स्थानमे एकार होता है ; यथा—लता + उ = लत् + ए = लते ।

१५८ । इकारान्त, उकारान्त और घातुनिव्यञ्ज-मिश्र ईकारान्त तथा ङकारान्त शब्दके 'अम्' और 'शम्' के अकारका लोप होता है ; यथा—मति + अम् = मति + म् = मतिम् ; धेनु + अम् = धेनु + म् = धेनुम् ; नदी + अम् = नदी + म् = नदीम् ; नदी + शम् = नदी + अः = नदी + : = नदीः ।

१५९ । 'शम्' परे रहनेसे, पूर्वस्वर दीर्घ होता है ; यथा—मति + शम् = मती + अः = मती + : = मतीः । धेनु + शम् = धेनू + अः = धेनू + : = धेनूः ।

१६० । इकारान्त और उकारान्त शब्दके 'हे' के स्थानमे 'ऐ', और 'हसि' तथा 'उम्'के स्थानमे 'आः' होता है—विकल्पसे । विकल्पपक्षमे—इकारके स्थानमे एकार, और उकारके स्थानमे ओकार होता है ; पश्चात् 'हसि' और 'उम्' के अकारका लोप होता है । यथा—मति + हे = मति + ऐ = मत्यै ; पथे—मति + हे = मत् + ए + हे = मते + ए = मतये । धेनु + हसि = धेनु + आः = धेन्याः ; पथे—धेनु + हसि = धेनू + ओ + हसि = धेनो + अः = धेनो + : = धेनोः ।

१६१ । इकारान्त, उकारान्त और ऋकारान्त शब्दके 'आम्' के स्थानमे 'नाम्' होता है, और पूर्वस्वर दीर्घ होता है ; यथा—मति + आम् = मति + नाम् = मती + नाम् = मतीनाम् ; धेनु + आम् = धेनु + नाम् = धेनूनाम् ; स्वस् + आम् = स्वस् + नाम् = स्वस् + नाम् = स्वस्नाम् ।

(सू० १००) ।

१६२ । इकारान्त और उकारान्त शब्दके 'ङि' के स्थानमे 'आम्' और 'औ' होते हैं ; औकार पर रहनेसे, इकार और उकारका लोप होता है। यथा—मति + ङि = मति + आम् = मत्याम् ; पक्षे—मति + ङि = मति + औ = मत् + औ = मतौ । धेनु + ङि = धेनु + आम् = धेन्वाम् ; पक्षे—धेनु + ङि = धेनु + औ = धेन् + औ = धेनौ ।

१६३ । इकारान्त और उकारान्त शब्दके सम्बोधनके एकवचनमे 'इ' के स्थानमे 'ए', और 'उ' के स्थानमे 'ओ' होता है ; यथा—मति + छ = मते (१३५ सू०) ; धेनु + छ = धेनो ।

१६४ । ईकारान्त और ऊकारान्त शब्दके 'ङे' के स्थानमे 'ऐ', 'इसि' तथा 'इस्' के स्थानमे 'आः', और 'ङि' के स्थानमे 'आम्' होता है ; धातुनिष्पन्न होनेसे विकल्पसे होता है । यथा—नदी + ङे = नदी + ऐ = नद्यै ; वधू + ङि = वधू + आः = वध्वाः ; वधू + ङि = वधू + आम् = वध्वाम् । (धातुनिष्पन्न) श्री + ङे = श्री + ऐ = श्रू + इय् + ऐ = श्रियै (१४२ सू०) ; पक्षे—श्री + ङे = श्री + ए = श्रिये (१४२ सू०) ; श्री + ङि = श्री + आः = श्रू + इय् + आः = श्रियाः (१४२ सू०) ; भू + ङि = भू + आम् = भू + उव् + आम् = भुवाम् (१४२ सू०) ; पक्षे—भू + ङि = भू + इ = भू + उव् + इ = भुवि (१४२ सू०) ।

१६५ । ईकारान्त और उकारान्त शब्दके 'आम्' के स्थानमे 'नाम्' होता है ; यथा—नदी + आम् = नदीनाम् ; वधू + आम् = वधूनाम् ; स्त्री + आम् = स्त्री + नाम् = स्त्रीणाम् (१०० सू०) ; भू + आम् = भूनाम् ।

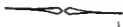
१६६ । धातुनिष्पन्न-भिन्न ईकारान्त और ऊकारान्त शब्दके सम्बोधनमे 'ए' का लोप और अन्त्यस्वर ह्रस्व होता है ; यथा—नदी + ए = नदि ; वधू + ए = वधु ।

१६७ । स्वरवर्ण परे रहनेसे, धातुनिष्पन्न ईकारान्त शब्दके 'ई' के स्थानमे 'इप्', और ऊकारान्त शब्दके 'ऊ' के स्थानमे 'उप्' होता है ; 'आम्' परे विकल्पसे होता है ; 'इप्' और 'उप्' होनेसे 'भाम्' के स्थानमे 'नाम्' नहीं होता ; यथा—धो + औ = ध् + इप् + औ = ध्रियौ ; भू + औ = भू + उप् + औ = भुजौ ; श्रो + आम् = श् + इप् + आम् = ध्रियाम्, (पष्ठे) श्रीणाम् (१६८ सू) ; भू + आम् = भू + उप् + आम् = भुवाम्, (पष्ठे) भूनाम् (१६९ सू०) ।

१६८ । ऋकारान्त शब्दके 'ऋम्' के अकारका लोप होता है, और अन्त्यस्वर दीर्घ होता है ; यथा—स्वस् + ऋम् = स्वस् + ऋः = स्वस् + ः = स्वः ।

सर्वनाम स्त्रीलिङ्ग शब्दका साधारण मूत्र ।

१६९ । आकारान्त सर्वनाम शब्दके 'हे' के स्थानमे 'ह्ये', 'तसि' तथा 'हम्' के स्थानमे 'स्याः', 'हि' के स्थानमे 'स्याम्', और 'आम्' के स्थानमे 'साम्' होता है ; 'स्य' परे आकारके स्थानमे अकार होता है ; अवशिष्ट विभक्तियोंमे 'तता'-शब्दके तुल्य ।

स्वरान्त स्त्रीलिङ्ग शब्द ।

आकारान्त ।

लता शब्द (वेल A creeper) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	लता	लते	लताः
द्वितीया	लताम्	लते	लताः
तृतीया	लतया	लताभ्याम्	लताभिः
चतुर्थी	लतायै	लताभ्याम्	लताभ्यः
पञ्चमी	लतायाः	लताभ्याम्	लताभ्यः
षष्ठी	लतायाः	लतयोः	लतानाम्
सप्तमी	लतायाम्	लतयोः	लतासु
सम्बोधन	लते	लते	लताः

प्रायः सत्र आकारान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके रूप 'लता'-शब्दके तुल्य ।
यथा—

विद्या (ज्ञान) ; शुश्रूषा (सेवा) ; शिखा (चूड़ा, अग्रभाग ;
ज्वाला) ; सेना (सैन्य) ; प्रभा, आभा (दोषि) ; शाखा (विट्प,
ढाली) ; पाठशाला (विद्यालय) ; प्रजा (सन्तति ; जन) ।

किन्तु 'अम्बा' (मातृवाचक)-शब्दके सम्बोधनके एकवचनमे 'अ-
म्ब' होता है ।

द्वितीया और तृतीया शब्द ।

द्वितीया और तृतीया शब्दके रूप 'लता'-शब्दके तुल्य; केवल चतु-
र्थी, पञ्चमी, षष्ठी और सप्तमी विभक्तिके एकवचनमे विकल्पसे 'सर्वा'-श-

शब्दके तुल्य ; तथा—

	४थी	५ मी और ६ थी	७ मी
द्वितीया	द्वितीयस्यै	द्वितीयस्याः	द्वितीयम्याम्
	द्वितीयायै	द्वितीयायाः	द्वितीयायाम्

✽ निवृत्ति, प्रतीकार और निमित्त अर्थमे चतुर्थी विभक्ति हांती है ; यथा—(मशक निवृत्तिके लिये धूम) मशकाय धूमः ; (रोग-प्रतीकारके लिये औषध) रोगाय औषधम्, (दानके निमित्त धन उपार्जन करो) दानाय धनम् उपार्जय, (छात्र-लोग पाठके लिये पाठशालामे जाते हैं (छात्राः पाठाय पाठशालां प्रजन्ति) ।

अनुवाद करो—दक्षि भिक्षाके लिये प्रतिहार (प्रतिहारम्) धूमते हैं (भटन्ति) । रोगी (व्याधित) चिकित्साके लिये औषध सेवन करे (सेवेत) । सबलोग जीविकाके लिये अर्थोपार्जन करे (अर्थोपार्जनं कुर्व्युः) । शिक्षाके लिये पाठमे मन लगा (मनो निवेशय) । अन्नके लिये घास । राजा प्रजाओंका (द्वितीया) पुत्रके समान (पुत्रान् इव) पालन करता है (पालयति) । दुष्मन्तने शकुन्तलाका (द्वितीया) विवाह किया था (पत्नीकृतवान्) । रामने सीताको वनमे भेजा था (निर्वासितवान्, अथवा वनं प्रजिघात) । जो सेवासे पितामाताको (पितरौ, मातापितरौ) सन्तुष्ट करता है (सन्तोषयति), ईश्वर उसका (तस्य) मन्दाय होता है (भवति) । मत्तलोग कृष्णके गलेमे माला पहनाते हैं (परिधापयन्ति) । पर्दतशिखारूप मयूर बेंका कर रहे हैं (कुर्वन्ति) ।

(क) 'शस्' से लेकर अन्य सब विभक्तियोंमें 'निशा'-शब्दके स्थानमें 'निश्', और 'नासिका'-शब्दके स्थानमें 'नस्' आदेश विकल्पसे होता है ; यथा—

निशा शब्द (रात्रि Night) ।

प्रथमा—निशा, निशे, निशाः ; द्वितीया—निशाम्, निशे, निशाः ; तृतीया—निशया निशा, निशाभ्याम् निड्भ्याम्, निशाभिः निड्भिः ; चतुर्थी—निशायै निशे, निशाभ्याम् निड्भ्याम् ; निशाभ्यः निड्भ्यः ; पञ्चमी—निशायाः निशः, निशाभ्याम् निड्भ्याम्, निशाभ्यः निड्भ्यः ; षष्ठी—निशायाः निशः, निशयोः निशोः, निशानाम् निशाम् ; सप्तमी—निशायाम् निशि, निशयोः निशोः, निशासु निड्सु ; सम्बोधन—निशे !

नासिका शब्द (नाक Nose) ।

प्रथमा—नासिका, नासिके, नासिकाः ; द्वितीया—नासिकाम्, नासिके नासिकाः नसः ; तृतीया—नासिकया नसा, नासिकाभ्याम् नोभ्याम्, नासिकाभिः नोभिः ; चतुर्थी—नासिकायै नसे, नासिकाभ्याम् नोभ्याम्, नासिकाभ्यः नोभ्यः ; पञ्चमी—नासिकायाः नसः, नासिकाभ्याम् नोभ्याम्, नासिकाभ्यः नोभ्यः ; षष्ठी—नासिकायाः नसः, नासिकयोः नसोः, नासिकानाम् नसाम् ; नासिकायाम् नसि, नासिकयोः नसोः, नासिकासु नसु ; सम्बोधन—नासिके !

(ख) विभक्तिके स्वरवर्ण परे रहनेसे, 'जरा'-शब्दके स्थानमें विकल्पसे 'जरस्' आदेश होता है ; यथा—

जरा शब्द (चाञ्चक्य Old age, decrepitude) ।

प्रथमा—जरा, जरे जरामौ, जराः जरसः ; द्वितीया—जराम् जरसम्,
जरे जरसौ, जरा. जरसः ; तृतीया—जरया जरमा, जराम्याम्, जराभिः ;
चतुर्थी—जरायै जरसे, जराम्याम्, जराम्यः ; पञ्चमी—जरायाः जरसः,
जराम्याम्, जराम्यः ; षष्ठी—जरायाः जरसः, जरयोः जरमोः, जराणाम्
जराम् ; सप्तमी—जरायाम् जरसि, जरयोः जरमोः, जरासु ; सम्बोधन—जरे !

शुद्ध कर्त्ता—नृपतां प्रजान् धर्मेण पालयति (पालन करता है) ।
गोपालः गां पालयति (पालकता है) । श्यामः निशं यापयति (गुह्यारता
है) । हे अम्बे ! सर्वाय साधुभ्यः मिश्रं देहि । कुरु कल्याणं जगदम्बे ! ।

सर्वनाम स्त्रीलिङ्ग ।

सर्वा शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सर्वा	सर्वे	सर्वाः
द्वितीया	सर्वाम्	सर्वे	सर्वाः
तृतीया	सर्वया	सर्वाभ्याम्	सर्वाभिः
चतुर्थी	सर्वस्यै	सर्वाभ्याम्	सर्वाभ्यः
पञ्चमी	सर्वस्याः	सर्वाभ्याम्	सर्वाभ्यः
षष्ठी	सर्वस्याः	सर्वयोः	सर्वासाम्
सप्तमी	सर्वस्याम्	सर्वयोः	सर्वासु
सम्बोधन	सर्वे	सर्वे	सर्वाः

विश्वा, अन्या, अन्यतरा, कतरा, कतमा, पूर्वा, परा प्रभृति शब्दके

रूप 'सर्वा'-शब्दके तुल्य ।

यद् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	या	ये	याः
द्वितीया	याम्	ये	याः
तृतीया	यया	याभ्याम्	याभिः
चतुर्थी	यस्यै	याभ्याम्	याभ्यः
पञ्चमी	यस्याः	याभ्याम्	याभ्यः
षष्ठी	यस्याः	ययोः	यासाम्
सप्तमी	यस्याम्	ययोः	यासु

तद् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सा	ते	ताः
द्वितीया	ताम्	ते	ताः
तृतीया	तया	ताभ्याम्	ताभिः
चतुर्थी	तस्यै	ताभ्याम्	ताभ्यः
पञ्चमी	तस्याः	ताभ्याम्	ताभ्यः
षष्ठी	तस्याः	तयोः	तासाम्
सप्तमी	तस्याम्	तयोः	तासु

एतद् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	एषा	एते	एताः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
द्वितीया	एताम्	एते	एताः
तृतीया	एतया	एताभ्याम्	एताभिः
चतुर्थी	एतस्यै	एताभ्याम्	एताभ्यः
पञ्चमी	एनस्याः	एनाभ्याम्	एताभ्यः
षष्ठी	एतस्याः	एतयोः	एनासाम्
सप्तमी	एनस्याम्	एतयोः	एनासु

किम् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	का	के	काः
द्वितीया	काम्	के	काः
तृतीया	कया	काभ्याम्	काभिः
चतुर्थी	कस्यै	काभ्याम्	काभ्यः
पञ्चमी	कस्याः	काभ्याम्	काभ्यः
षष्ठी	कस्याः	कयोः	कासाम्
सप्तमी	कस्याम्	कयोः	कासु

अनुवाद करो—मय देवता पूजासे सम्पुष्ट होते हैं (सम्पुष्यन्ति) ।
 किस देवताको पुण्याञ्जलि दूंगा (दास्यामि) ? समता क्या ? दयाम
 क्या वृत्तान्त (वार्ता) कहता है (कथयति) ? इसके लिये दया ।
 विशासासे आकूल होता है (आकुलीभवति) जरासे मनुष्य दुर्बल
 होता है (भवति) ।

शुद्ध करो—तेन बालिकया उपकारान् भवन्ति । तस्मै कालिकाय

उपहारान् देहि । एता एव खेलितुं वेला । या जनः एतं देवताम् उपास्ते
(उपासना करता है), अयं तस्मै स्वस्ति ददाति ।

इदम् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	इयम्	इमे	इमाः
द्वितीया	इमाम्	इमे	इमाः
तृतीया	अनया	आभ्याम्	आभिः
चतुर्थी	अस्यै	आभ्याम्	आभ्यः
पञ्चमी	अस्याः	आभ्याम्	आभ्यः
षष्ठी	अस्याः	अनयोः	आसाम्
सप्तमी	अस्याम्	अनयोः	आसु

अदस शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	असौ	अमू	अमूः
द्वितीया	अमूम्	अमू	अमूः
तृतीया	अमुया	अमूभ्याम्	अमूभिः
चतुर्थी	अमुष्यै	अमूभ्याम्	अमूभ्यः
पञ्चमी	अमुष्याः	अमूभ्याम्	अमूभ्यः
षष्ठी	अमुष्याः	अमुयोः	अमूपाम
सप्तमी	अमुष्याम्	अमुयोः	अमूषु

प्रश्न । 'अस्यै' और 'अमुष्यै'—इन दोनों पदोंमें पुलिङ्गके रूपके साथ

क्या पार्थक्य है ?

अनुवाद करो—कौन यह थालिका ? यह लड़की उस चिन्तासे विषण्ण होती है (भवति) । उस आतुरा वृद्धार्थी (द्वितीया) धृणा न करो (न अवहेल्य) । इस एज्जासे मेरे प्राण जाते हैं (प्रयान्ति) । वे गोपकन्यायें सुस्तसे (सुरेन अथवा सुप्तम्) नृत्य करती हैं (नृत्यन्ति) । उनको उपहार दो (दहि) । इस दुर्दशासे पांडित होकर (सन्) अनेक यातनायें अनुभव करता हूँ (अनुभवामि) । विविध उपचारसे इस देवताकी (द्वितीया) पूजा करो (पूजय) । यह देवता ही (एव) मङ्गल (स्वस्ति) विधान करेगा (विधास्यति) ।

इकारान्त ।

मति शब्द (बुद्धि Intollect) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	मतिः	मती	मतयः
द्वितीया	मतिम्	मती	मतीः
तृतीया	मत्या	मतिभ्याम्	मतिभिः
चतुर्थी	मत्यै, मतये	मनिभ्याम्	मतिभ्यः
पञ्चमी	मत्याः, मतेः	मतिभ्याम्	मतिभ्यः
षष्ठी	मत्याः, मतेः	मत्योः	मतीनाम्
सप्तमी	मत्याम्, मतौ	मत्योः	मतिषु
सम्बोधन	मते	मती	मतयः

सब इकारान्त सर्वालिङ्ग शब्दके रूप 'मति'-शब्दके तुल्य । यथा—

क्षिति (पृथिवी) ; बुद्धि (ज्ञान) ; गति (गमन ; उपाय) ; प्रवृत्ति (छटा) ; धूलि (धूल) ; कान्ति (सौन्दर्य) ; भ्रान्ति (भ्रम) ;

श्रान्ति (श्रम) ; आलि, श्रेणि, पङ्क्ति (कृतार) ; स्मृति (स्मरण ; धर्मशास्त्र) ; प्रणति (प्रणाम) ।

द्वि शब्द—द्वा । द्विवचनान्त ।

१मा २या ३या ४थी ५मी ६पठी ७मी
द्वे द्वे द्वाभ्याम् द्वाभ्याम् द्वाभ्याम् द्वयोः द्वयोः

त्रिशब्द । बहुवचनान्त ।

१मा २या ३या ४थी ५मी ६पठी ७मी
तिस्रः तिस्रः तिसृभिः तिसृभ्यः तिसृभ्यः तिसृणाम् तिसृषु

अनुवाद करो—श्रमशील मानव शान्ति पाता है (प्राप्नोति) । भक्ति मुक्ति देती है (ददाति) । एकमात्र (केवल) बुद्धिसे उसने यह सम्पत्ति पायी (अलभत) । दो व्रततियाँ एक तरुको वेष्टन करती हैं (वेष्टेते) । श्रान्ति बुद्धिको लुप्त करती है (लुम्पति) । वृक्षश्रेणिके बीचमे (अन्तराले) भानुकी रश्मि प्रविष्ट होती है (प्रविशति) । हमने मिताक्षराके साथ याज्ञवल्क्यकी स्मृति पढ़ी थी (पठितवन्तः) । धूलिसे दर्पण मलिन होता है (सम्पद्यते) ।

ईकारान्त ।

नदी शब्द (River) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	नदी	नद्यौ	नद्यः
द्वितीया	नदीम्	नद्यौ	नदीः
तृतीया	नद्या	नदीभ्याम्	नदीभिः
चतुर्थी	नद्यै	नदीभ्याम्	नदीभ्यः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
पञ्चमी	नद्याः	नदीभ्याम्	नदीभ्यः
षष्ठी	नद्याः	नद्योः	नदीनाम्
सप्तमी	नद्याम्	नद्योः	नदीषु
सम्बोधन	नदि	नद्यौ	नद्यः

प्रायः सब ईकारान्त खोलिग्न शब्दके रूप 'नदी'-शब्दके तुल्य ।
यथा—

मही (क्षिति) ; पृथिवी (भूमि) ; जननी (माता) ; गौरी,
पार्वती (दुर्गा) ; राक्षी (रानो) ; मञ्जरी (पल्लवाक्षुर) ।

अग्नी, तन्त्री, तरी और लक्ष्मी शब्दके प्रथमाके एकवचनमे यथा-
क्रम अग्नीः, तन्त्रीः, तरीः और लक्ष्मीः होते हैं ।

बानुवाद करो—नदीमे लौका जाती है (याति) । उत्तम स्त्रियाँ
(नारी) स्वप्रसंसाका (द्वितीया) उच्चारण नहीं करतीं (न उच्चार-
यन्ति) । प्रजायें राजाको उपहार देती हैं (दच्छन्ति) । तीन स्त्रियाँ
आती हैं (आगच्छन्ति) । बाहुओंसे मही नहीं तैरना (न तरेत्) ।

स्त्री शब्द (Woman ; female ; wife) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	स्त्री	स्त्रियौ	स्त्रियः
द्वितीया	स्त्रियम्, स्त्रीम्	स्त्रियौ	स्त्रियः, स्त्रीः
तृतीया	स्त्रिया	स्त्रीभ्याम्	स्त्रीभिः
चतुर्थी	स्त्रियै	स्त्रीभ्याम्	स्त्रीभ्यः
पञ्चमी	स्त्रियाः	स्त्रीभ्याम्	स्त्रीभ्यः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
पृष्ठी	स्त्रियाः	स्त्रियोः	स्त्रीणाम्
सप्तमी	स्त्रियाम्	स्त्रियोः	स्त्रीषु
सम्बोधन	स्त्रि	स्त्रियौ	स्त्रियः

श्री शब्द (शोभा ; सम्पत् ; लक्ष्मी Beauty ; prosperity ; the goddess of wealth) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	श्रीः	श्रियौ	श्रियः
द्वितीया	श्रियम्	श्रियौ	श्रियः
तृतीया	श्रिया	श्रीभ्याम्	श्रीभिः
चतुर्थी	श्रियै, श्रिये	श्रीभ्याम्	श्रीभ्यः
पञ्चमी	श्रियाः, श्रियः	श्रीभ्याम्	श्रीभ्यः
षष्ठी	श्रियाः, श्रियः	श्रियोः	श्रीणाम्, श्रियाम्
सप्तमी	श्रियाम्, श्रियि	श्रियोः	श्रीषु
सम्बोधन	श्रीः	श्रियौ	श्रियः

प्रायः सब धातु-निष्पन्न (क्तिवन्त) ईकारान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके रूप 'श्री'-शब्दके तुल्य । यथा—

धो (बुद्धि) ; भी (भय) ; हो (लज्जा) ।

शुद्ध करो—अयं पार्वती शिवस्य सह तिष्ठति (रहती है) । आहारेण श्रीं वर्द्धते (बढ़ती है) । एषाः स्त्रीः मुखरा । दशरथः त्रिन् स्त्रीन् पालयामास (पालन करता था) । तिस्रः व्याघ्राः धावन्ति (दौड़ते हैं) । द्वौ स्त्री दशरथं सम्मेनाते (मानती थीं) । भीना (भयसे) का-

तरं स्त्रियः ।

उकारान्त ।

धेनु शब्द (गाय Cow) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	धेनुः	धेनू	धेनवः
द्वितीया	धेनुम्	धेनू	धेनूः
तृतीया	धेन्वा	धेनुभ्याम्	धेनुभिः
चतुर्थी	धेन्वै, धेनवे	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
पञ्चमी	धेन्वाः, धेनोः	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
षष्ठी	धेन्वाः, धेनोः	धेन्वोः	धेनूनाम्
सप्तमी	धेन्वाम्, धेनौ	धेन्वोः	धेनुषु
सम्बोधन	धेनो	धेनू	धेनवः

सर्व उकारान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके रूप 'धेनु'-शब्दके लुप्त्य । यथा—

धनु (धौव) ; रज्जु (रस्सी) ; तनु (नातीर) ; रेणु (धूलि) ;

काकु (बिट्टतकलध्वनि) ।

ऊकारान्त ।

वधू शब्द (यह Bride ; wife) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	वधूः	वध्वौ	वध्वः
द्वितीया	वधूम्	वध्वौ	वधूः
तृतीया	वध्वा	वधूभ्याम्	वधूभिः
चतुर्थी	वध्वै	वधूभ्याम्	वधूभ्यः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
पञ्चमी	वध्वाः	वधूभ्याम्	वधूभ्यः
षष्ठी	वध्वाः	वध्वोः	वधूनाम्
सप्तमी	वध्वाम्	वध्वोः	वधूषु
सम्बोधन	वधु	वध्वौ	वध्वः

प्रायः सब ऊकारान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके रूरा 'वधू'-शब्दके तुल्य ।

यथा—

चञ्चू (चोंच) ; चमू (सेना) ; श्वश्रू (सास) ; तनू (शरीर) ।

✻ हिन्दीमे जहाँ 'से' चिह्न रहता है, संस्कृतमे वहाँ [अपादाने] पञ्चमी विभक्ति होती है ; यथा—(विद्यालयसे छात्र आता है) विद्यालयात् छात्रः आगच्छति ; (आदमी व्याघ्रसे डरता है) नरः व्याघ्रात् विभेति ; (लोहेसे बाण उत्पन्न होता है) लोहात् बाणः उत्पद्यते ।

अनुवाद करो—मेघसे वृष्टि होती है (भवति) । शिक्षकसे विद्या सीखता है (शिक्षते) । असाधु धर्मसे नहीं डरता (न विभेति) । चिड़ियाये (विहग) चोंचसे आहार ग्रहण करती हैं (गृह्णन्ति) । लड़के धूलसे खेलते हैं (क्रीडन्ति) । रस्सीसे गायको बाँधता है (बध्नाति) । हरि स्त्रीके साथ बात कर रहा है (आलपति) । यतिलोग सर्वदा सब स्त्रियोंका (द्वितीया) माताके समान (मातृवत्) आदर करते हैं (आद्रियन्ते) । पण्डितलोग बुद्धिसे (धी) सब भाव समझते हैं (बुध्यन्ते) । श्वशुर वहूको उपदेश देता है (उपदिशति) ।

भू शब्द (पृथिवी ; स्थान Earth ; place) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	भूः	भुवौ	भुवः
द्वितीया	भुवम्	भुवौ	भुवः
तृतीया	भुवा	भूम्याम्	भुभिः
चतुर्थी	भुवै, भुवे	भूम्याम्	भूम्यः
पञ्चमी	भुवाः, भुवः	भूम्याम्	भूम्यः
षष्ठी	भुवाः, भुवः	भुवोः	भूनाम्, भुवाम्
सप्तमी	भुवाम्, भुवि	भुवोः	भूपु
सम्बोधन	भूः	भुवौ	भुवः

भू (नेत्रके ऊर्ध्वस्थ रोमरानि) ; उभू (सुन्दरभूयुक्त) ;— इनके रूप 'भू'-शब्दके एवम् ; केवल 'उभू'-शब्दके सम्बोधनके एकवचनमे 'उभू' होता है । (पाणिनि-मते—उभूः) । "विमानना उभू ! कुतः पितृर्गृहे ?" कु. १. ४३. ।

ऋकारान्ति ।

स्वसृ शब्द (भगिनी, बहिन Sister) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	स्वसा	स्वसारौ	स्वसारः
द्वितीया	स्वसारम्	स्वसारौ	स्वसृः
तृतीया	स्वसा	स्वसृभ्याम्	स्वसृभिः
चतुर्थी	स्वस्रे	स्वसृभ्याम्	स्वसृभ्यः
पञ्चमी	स्वसुः	स्वसृभ्याम्	स्वसृभ्यः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
पृथी	स्वसुः	स्वस्रोः	स्वसृणाम्
सप्तमी	स्वसरि	स्वस्रोः	स्वसृषु
सम्बोधन	स्वसः	स्वसारौ	स्वसारः

मातृ शब्द (मा Mother) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	माता	मातरौ	मातरः
द्वितीया	मातरम्	मातरौ	मातः
तृतीया	मात्रा	मातृभ्याम्	मातृभिः
चतुर्थी	मात्रे	मातृभ्याम्	मातृभ्यः
पञ्चमी	मातुः	मातृभ्याम्	मातृभ्यः
षष्ठी	मातुः	मात्रोः	मातृणाम्
सप्तमी	मातरि	मात्रोः	मातृषु
सम्बोधन	मातः	मातरौ	मातरः

दुहितृ (कन्या) ; यातृ (पतिकी आवृत्पत्नी) ; ननन्द वा ननान्द (भर्तृभगिनी) ;—इनके रूप 'मातृ'-शब्दके तुल्य ।

ओकारान्त—गो और द्यो शब्द पुंलिङ्ग 'गो'-शब्दके तुल्य ; यथा—द्यौः, द्यावौ, द्यावः इत्यादि ।

औकारान्त—'नौ'-शब्द पुंलिङ्ग 'ग्लौ'-शब्दके तुल्य ।

शुद्ध करो—बधुः ननान्दणा सह कलहः करोति । पिताः विराय त्रीन् दुहितृन् ददाति । जलेनाहं मातृन् तर्पयामि (तर्पण करता हूँ) । विज्ञ-जनाः विधवां स्वसां विभ्रति (पोषण करते हैं) । ये आता स्वसन् न

आद्रियते, मानयाः तं निन्दन्ति । । राजा दुहिताय वासं ददाति । अस्मिन् भुवि मनुष्यः वसति । छन्दो तस्य भुवः ।

स्त्रीवल्लिङ्ग-निर्णय ।

१७०। (क) वन, आकाश, गृह, हिम, छिद्र, मांस, रक्त, सुख, मेघ, धन, पत्र, नृत्य, मोत, वाद्य, चिह्न और जल-वाचक शब्द स्त्रीवल्लिङ्ग । किन्तु (वनवाचक) अटवी शब्द—स्त्रीलिङ्ग, (आकाशवाचक) आकाश और विहायस् शब्द—पुं०, स्त्री० ; (गृहवाचक) निकाट्य, निलय और आलय शब्द—पुं० ; (धनवाचक) अर्थ, रै और विभव शब्द—पुंलिङ्ग ; (पत्रवाचक) छद् शब्द—पुं० ; (चिह्नवाचक) कलङ्क और मङ्क शब्द—पुं० ; (जलवाचक) अप् शब्द—स्त्री०, घनरस—पुं० ।

(ख) हल, स्पर्ण, लौह, साध्र, लयण, पुष्प, फल, एल, दुःख, पाप, पुण्य, शुभ और अशुभ-वाचक शब्द स्त्रीवल्लिङ्ग । किन्तु (हलवाचक) सौर शब्द—पुं० ; लोह या लौह शब्द—पुं०, स्त्री० ; (लवणवाचक) सैन्धव शब्द—पुं० ; (पापवाचक) पाप्मन् शब्द—पुं० ; (पुण्यवाचक) धर्म शब्द—पुं०, स्त्री० । विशेष विशेष फल और पुष्पके नामवाचक शब्द अन्यान्य लिङ्गमी हो सकते हैं ; यथा—रम्भा, जपा इत्यादि ।

(ग) व्यञ्जन और अनुलेपन-वाचक शब्द स्त्रीवल्लिङ्ग ।

(घ) 'मित्र'-शब्द स्त्रीलिङ्ग, किन्तु सूर्य-अर्थमे पुंलिङ्ग ।

(ङ) शतादि सङ्ख्यावाचक शब्द स्त्रीलिङ्ग । किन्तु वृन्द, सर्व, निखर्ग, शङ्ख, पद्म और सागर—पुं० ।

(च) अन्न और वस्त्र-वाचक शब्द स्त्रीवल्लिङ्ग । किन्तु (भक्षवाचक)

ओदन शब्द—पुं०, स्त्री० ; (वस्त्रवाचक) पट शब्द—पुं०, स्त्री० ।

(छ) द्विस्वरविशिष्ट 'अस्', 'इस्' और 'उस्'-भागान्त शब्द क्रीवल्लिङ्ग ; यथा—पयस्, हविस्, धनुस् । किन्तु वेधस् शब्द—पुं० ।

(ज) जिन शब्दोंकी उपधामे 'य' और 'ल' रहते हैं, वे क्रीवल्लिङ्ग होते हैं ; यथा—धान्यम्, कुलम् इत्यादि ।

(झ) भाववाच्यमे 'अनट्' (ल्युट्)-प्रत्ययान्त शब्द क्रीवल्लिङ्ग ; यथा—पानम्, ज्ञानम्, दानम्, गमनम् ।

(ञ) 'इत्र'-प्रत्ययान्त शब्द क्रीवल्लिङ्ग ; यथा—लवित्रम्, चरित्रम् ।

(ट) भावे 'क्त'-प्रत्ययान्त शब्द क्रीवल्लिङ्ग ; यथा—भाषितम्

(भाषण), गीतम् (गान) ।

(ठ) भावार्थमे 'ण्' 'ण्य' और 'त्व'-प्रत्ययान्त शब्द क्रीवल्लिङ्ग ; यथा—(ण) यौवनम् ; (ण्य) साम्यम् ; (त्व) साधुत्वम् ।

(ड) समूहार्थमे 'ण्' 'ण्य' और 'कण्'-प्रत्ययान्त शब्द क्रीवल्लिङ्ग ; यथा—(ण) भैक्षम् ; (ण्य) गाणिक्यम् ; (कण्) राजकम् ।

(ढ) विशेष्य होनेसे 'अयट्' और 'तयट्'-प्रत्ययान्त शब्द क्रीवल्लिङ्ग ; यथा—द्वयम्, त्रितयम् ।

(ण) भाववाच्यमे 'कृत्य'-प्रत्ययान्त शब्द क्रीवल्लिङ्ग ; यथा—(तव्य) भवितव्यम् ; (अनीय) भवनीयम् ; (य) भव्यम् ; (ण्यत्) भाव्यम् ; (द्यण्) वाक्यम् ; (क्यप्) कृत्यम् ।

(त) अव्ययीभाव और समाहारद्वन्द्व-समासनिष्पन्न शब्द क्रीवल्लिङ्ग ; यथा—प्रतिदिनम् ; पाणिपादम् ।

(थ) सङ्ख्यावाचक शब्द पूर्वमे रहनेसे 'रात्र'-भागान्त शब्द

छोवलिङ्ग होता है ; यथा—पूरुषाग्रम्, द्विराग्रम् ।

(६) सनाहारद्विगुसमासनिष्पन्न पात्रादि-शब्द छोवलिङ्ग ; यथा—पञ्चपात्रम्, त्रिभुवनम् इत्यादि । पात्रादि-भिन्न—त्रिचोर्मा—छोलिङ्गः ।

(७) संख्या और अव्यय-पूर्वक कृत्-समासान्त 'पथ'-शब्द छोवलिङ्ग, यथा—त्रिपथम्, चतुष्पथम्, विपथम् इत्यादि ।

(८) 'पुण्य' और 'सदिन' शब्द-पूर्वक 'मह'-भागान्त शब्द छोवलिङ्ग ; यथा—पुण्याहम्, सदिनाहम् ।

(९) क्रियाका विशेषण और अव्यय-शब्दका विशेषण छोवलिङ्ग होता है ; यथा—स्तोकं पचति ; शोभनं स्वः ।

स्वरान्त छोवलिङ्ग शब्दके साधारण सूत्र ।

१७१ । अकारान्त छोवलिङ्ग शब्दके 'ए' और 'अम्' के स्थानमे 'म्' होता है ; यथा—फल + ए = फल + म् = फलम् ; फल + अम् = फल + म् = फलम् ।

१७२ । छोवलिङ्ग शब्दके 'औ' के स्थानमे 'ई', और 'जम्' तथा 'शस्' के स्थानमे 'नि' होता है ; 'नि' और 'आम्' परे पूर्वस्वरदीर्घ होता है ; यथा—फल + औ = फल + ई = फले ; वन + जय = वन + नि = वना + नि = वनानि ; वारि + आम् = वारि + नाम् (१६१ सू) = वारी + नाम् = वारी + णाम् = वारीणाम् ।

१७३ । सम्बोधनमे छोवलिङ्ग शब्दके 'ए' का लोप होता है ; यथा—फल + ए = फल ।

१७४ । इकारान्त और टकारान्त शब्दके 'ए' और 'अम्' का लोप

होता है, और स्वरवर्ण पर रहनेसे 'नृ' होता है ; यथा—वारि + उ = वारि ; मधु + सु = मधु ; वारि + औ = वारि + नृ + ई = वारिणी ।

१७५ । सम्बोधनके एकवचनमे 'इ' के स्थानमे 'ए', और 'उ' के स्थानमे 'ओ' होता है—विकल्पसे ; यथा—वारि + सु = वारे (१३५सू), पक्षे—वारि ; अम्बु + सु = अम्बो, पक्षे—अम्बु ।

स्वरान्त क्लीबलिङ्ग शब्द ।

अकारान्त ।

फल शब्द (Fruit) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	फलम्	फले	फलानि
द्वितीया	फलम्	फले	फलानि
सम्बोधन	फल	फले	फलानि

अवशिष्ट विभक्तियोंमे पुलिङ्ग 'देव'-शब्दके तुल्य ।

प्रायः सब अकारान्त क्लीबलिङ्ग शब्दके रूप 'फल'-शब्दके तुल्य ।

यथा—

शास्त्र (ऋषिप्रणीत ग्रन्थ) ; वन, कानन, अरण्य (वन) ; पुष्प, कुसुम (फूल) ; तृण (घास) ; दाष्प (नया घास) ; सुख, आनन, आस्य, वदन (सुख) ; नयन, लोचन, नेत्र (आँख) ; उदक (जल) ; चित्त (मन) ।

✻ 'पृथक्' और 'विना'-शब्दके योगमे द्वितीया, तृतीया और वचनमी विभक्ति होती है । यथा—(रामसे श्याम पृथक्) रामं

श्यामः पृथक्; (मैं तुमसे पृथक् नहीं) नाहं त्वया पृथक्; (तुवर्णसे रौप्य पृथक्) सुवर्णान् रौप्यं पृथक् । (ज्ञान विना सुख नहीं होता) ज्ञानं विना सुखं न भवति; (उद्योग विना कार्य सिद्ध नहीं होता) उद्योगेन विना कार्यं न सिध्यति; (अधर्म विना दुःख कहाँ ?) अधर्मान् विना दुःखं कुतः ? ।

अनुराद करो—धन विना मान नहीं होता (न भवति) । जल विना पिपासा नहीं जाती (न उपशाम्यति) । गुरके उपदेश विना शिक्षा नहीं होती । यदुसे मधु पृथक् । पुष्प विना देवार्चना नहीं होती । पिपासातुर जल पीता है (पिबति) । आगसे वन दग्ध होता है (भवति) । प्रातःकाल (प्रातः) सुप्त घोना चाहिये (प्रक्षालयेत्) । जलसे तृष्णा दूर होती है (दूरीभवति) । सब शास्त्र पढ़े गये (अधीतानि) । मेरा हृदय अत्यन्त आकुल होता है (आकुलीभवति) । वृणते समस्त स्थान आच्छादित । वृत्तिकासे भू अद्वित काता है (भूकृत्यति) । जो भूमिपर (सप्तमी विभक्ति) विवरण करने हैं (विवरन्ति), उनको 'भूवर' कहते हैं (वदन्ति) । विनोद उसकी मगिनीरा (द्वितीया) आदर करता है (याद्विषते) । मसली (मध्यमा) बहुत अपनी (मयीया) ननदकी (द्वितीया) अवज्ञा करती है (अवज्ञानाति) । यह उत्तम पात्रके लिये (सम्प्रदाने चतुर्थी) दुहिताका (द्वितीया) अर्पण करता है (अर्पयति) ।

*

*

*

*

हृदय शब्द (चक्षुःस्थल ; मन Heart; mind) ।

प्रथमा—हृदयम्, हृदये, हृदयानि; द्वितीया—हृदयम्, हृदये, हृदयानि

हन्दि; तृतीया—हृदयेन हृदा, हृदयाम्भ्याम् हृदयाम्, हृदयैः हृद्भिः; चतुर्थी—
हृदयाय हृदे, हृदयाम्भ्याम् हृदयाम्, हृदयेभ्यः हृदयैः; पञ्चमी—हृदयात्
हृदः, हृदयाम्भ्याम् हृदयाम्, हृदयेभ्यः हृदयैः; षष्ठी—हृदयस्य हृदः, हृदययोः
हृदोः, हृदयानाम् हृदाम्; सप्तमी—हृदये हृदि, हृदययोः हृदोः, हृदयेषु
हृदेषु; सम्बोधन—हृदय !

अजर शब्द ।

प्रथमा—अजरम्, अजरे अजरसो, अजराणि अजरांसि; द्वितीया
विभक्तिमे प्रथमाके तुल्य; अन्यान्य विभक्तियोंमे पुलिङ्ग 'निर्जर'-शब्दके
तुल्य; सम्बोधन—अजर !

सर्वनाम क्लीवलिङ्ग ।

सर्व शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सर्वम्	सर्वे	सर्वाणि
द्वितीया	सर्वम्	सर्वे	सर्वाणि
सम्बोधन	सर्व	सर्वे	सर्वाणि

अन्यान्य विभक्तियोंमे पुलिङ्ग 'सर्व'-शब्दके तुल्य ।

सर्वादि, पूर्वादि और अन्यादि समस्त सर्वनाम शब्दके रूप 'सर्व'-
शब्दके तुल्य; केवल प्रथमा, द्वितीया और सम्बोधनके एकवचनमे
अन्यादि-शब्दके अन्तमे 'त्' होता है; यथा—अन्यत्, अन्यतरत् इत्यादि ।

यद् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	यत्	ये	यानि
द्वितीया	यत्	ये	यानि

तद् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
१ मा	तत्	ते	तानि
२ या	तत्	ते	तानि

एतद् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	एतत्	एते	एतानि
द्वितीया	एतत्	एते	एतानि

किम् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	किम्	के	कानि
द्वितीया	किम्	के	कानि

इदम् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	इदम्	इमे	इमानि
द्वितीया	इदम्	इमे	इमानि

अदस् शब्द ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	अदः	अम्	अमूनि
द्वितीया	अदः	अम्	अमूनि

अन्यान्य विभक्तियोंमें पुल्लिङ्गके तुल्य ।

✽ जिनसे हीनता या अधिम्य निर्धारित होता है, अर्थान्

जिससे दूसरेका अपकर्ष अथवा उत्कर्ष अवधारित होता है, उसके उत्तर पञ्चमी विभक्ति होती है; यथा—(रामसे श्याम कुत्सित) रामात् श्यामः कुत्सितः ; (तुम्हसे मैं बड़ा हूँ) त्वत् अहं ज्यायान् ।

अनुवाद करो—उस फलसे यह फल प्रयोजनीय । ग्रामसे नगर बड़ा (महत्) । जननीसे गुरु नहीं (नास्ति) । भाईसे बन्धु नहीं । हाथसे पाँव बड़ा (दीर्घतर) । नदीसे जल आता है (आयाति) । छत्र-द्वारा आतप निवारण करता है (निवारयति) । उस वनसे व्याघ्र स्थानान्तर-को (स्थानान्तरम्) गया (अगच्छत्) । इस वृक्षसे मीठा फल गिरता है (पतति) । जो होनेका (भाव्यम्), सो होगा (भविष्यति) ।

इकारान्त ।

वारि शब्द (जल Water) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	वारि	वारिणी	वारीणि
द्वितीया	वारि	वारिणी	वारीणि
तृतीया	वारिणा	वारिभ्याम्	वारिभिः
चतुर्थी	वारिणे	वारिभ्याम्	वारिभ्यः
पञ्चमी	वारिणः	वारिभ्याम्	वारिभ्यः
षष्ठी	वारिणः	वारिणोः	वारीणाम्
सप्तमी	वारिणि	वारिणोः	वारिणु
सम्बोधन	वारे, वारि	वारिणी	वारीणि

प्रायः सत्र इकारान्त क्लीबलिङ्ग शब्दके रूप 'वारि'-शब्दके तुल्य ।

दधि शब्द (दही Curd) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	दधि	दधिनी	दधीनि
द्वितीया	दधि	दधिनी	दधीनि
तृतीया	दध्ना	दधिभ्याम्	दधिभिः
चतुर्थी	दध्ने	दधिभ्याम्	दधिभ्यः
पञ्चमी	दध्नः	दधिभ्याम्	दधिभ्यः
षष्ठी	दध्नः	दध्नोः	दध्नाम्
सप्तमी	दध्नि, दधनि	दध्नोः	दधिषु
सम्बोधन	दधे, दधि	दधिनी	दधीनि

अस्थि (हड्डी) ; अक्षि (चक्षु) ; सस्थि (ऊरु) ;—इनके रूप 'दधि'-शब्दके तुल्य ।

शुद्ध करो—पिशसः चारि पिशति । दधिना भक्षान् खादति । मम अक्षि पश्यसि ? एकेन अक्षिणा हीनः । के फलाः ? असी वनम् । इमानि वृक्षाः । पयः काननम् । तानि पुष्पे । इदं माया । सरान् तृणान् । अन्यं मुलम् । इमे सुखानि । यानि दुःखम् । इमानि पुस्तकाः । पय शय्या । असी फलम् । अयं वनः ।

छि शब्द ।

१मा	२या	३या	४थी	५मी	६ष्टी	७मी
द्वे	द्व	द्वाभ्याम्	द्वाभ्याम्	द्वाभ्याम्	द्वयोः	द्वयोः

त्रि शब्द ।

१म	२या	३या	४थी	५मी	६ष्टी	७मी
त्रीणि	त्रीणि	त्रिभिः	त्रिभ्यः	त्रिभ्यः	त्रयाणाम्	त्रिषु

अनुवाद करो—दो मुख । तीन नेत्र । एक नक्षत्र । दो तारायें ।
तीन ब्राह्मण । तीन नदियाँ यहाँ (अत्र) मिली हैं (मिलितवत्यः) ।
यह वानर किस वनसे आया है (आगच्छत्) ? किस पुष्करिणीसे इन
पद्मोंको लाया (आनीतवान्) ? माता कौन द्रव्य देती है (ददाति) ?
मैं तीन दुहिताओंका (द्वितीया) पालन करता हूँ (पालयामि) । दुष्ट
बालकके साथ मत खेल (मा क्रीड) । शिक्षक बालकोंका देवता । जो
हित शासन करता है (शास्ति), वही शास्त्र ।

*

*

*

*

टा, डे, डसि, डस्, ओस्, डि और ओस् विभक्तिमें उक्तपुंस्क*
अर्थात् विशेषण इकारान्त, उकारान्त और ऋकारान्त क्लीवलिङ्ग शब्दके
रूप विकल्पसे पुलिङ्गके तुल्य होते हैं; यथा—शुचिने शुचये; स्वादुने
स्वादवे; पातृणा पात्रा इत्यादि ।

✻ हेतु-अर्थमें तृतीया और पञ्चमी विभक्ति होती है; यथा—
(दुःखहेतु—दुःखसे—रोता है) दुःखेन रोदिति; (हर्षहेतु—हर्ष-
से—नाचता है) हर्षात् नृत्यति ।

अनुवाद करो—गर्वके कारण किसीसे (केनचित्) बोलता नहीं
(न भाषते) । उसलिये सब व्यवहार अविद्यामूलक । जिसलिये वह
पाठ सुना न सका (श्रावयितुं न अपारयत्), तिसलिये मैं उसे दण्ड

* जो शब्द पुलिङ्ग और क्लीवलिङ्गमें एकही आकारमें एकही अर्थ प्रकाश
करता है, उसको 'उक्तपुंस्क (भाषितपुंस्क) क्लीवलिङ्ग शब्द' कहते हैं;
यथा—शुचि (पवित्र) ब्राह्मण, शुचि (पवित्र) जल ।

दुंगा (दण्डयिष्यामि) ।

उकारान्त ।

मधु शब्द (Honey) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	मधु	मधुनो	मधूनि
द्वितीया	मधु	मधुनो	मधूनि
तृतीया	मधुना	मधुभ्याम्	मधुभिः
चतुर्थी	मधुने	मधुभ्याम्	मधुभ्यः
पञ्चमी	मधुनः	मधुभ्याम्	मधुभ्यः
षष्ठी	मधुनः	मधुनोः	मधूनाम्
सप्तमी	मधुनि	मधुनोः	मधुषु
सम्बोधन	मधो, मधु	मधुनो	मधूनि

सप्त उकारान्त होवल्लिङ्ग शब्दके रूप 'मधु'-शब्दके तुल्य ।

ऋकारान्त—पातु शब्द—(१मा, २या) पातु, पातूणी,
पातूणि ; (सम्बोधन) पातु पातः, पातूणी, पातूणि । *अवशिष्ट 'दातु'-
शब्दके तुल्य ।

✽ हिन्दीमें जहाँ 'का, के, की' अथवा स्थलविशेषमें 'रा, रे,
री' रहता है, वहाँ संस्कृतमें [सम्बन्धे] षष्ठी-विभक्तिका प्रयोग
करना चाहिये ; यथा—(उसका बख्ख) तस्य बख्खम् ; (मेरा घर)

* भ्याम्, भिस्, भ्यस् और सुप्-मिञ् विभक्तियोंमें 'नृ' होता है ;
यथा—(टा) पातूणा ; (ङे) पातूणे ; (णसि) पातूणः ; (ङस्)
पातूणः ; (ओस्) पातूणोः ; (णि) पातूणि ।

मम गृहम् ।

अनुवाद करो—हमारा गुरु । तेरी पुस्तक । शङ्करकी छतरी (छत्र) । जिसको (पट्टी) विद्या है (वर्त्तते), वह सर्वत्र सम्मान पाता है (लभते) । परशुरामने पिताकी आज्ञासे माताका शिरच्छेदन किया था (चकार) । उसका पुत्र मेरा दामाद । साधुशब्दोंके परिज्ञानके लिये व्याकरणशास्त्र उपयुक्त है (उपयुज्यते) । वेगवती नदीके जलसे स्वास्थ्य बढ़ता है (वर्द्धते) । आर्य्य (Sir) ! चन्द्रकुमार मेरे हाथसे पुस्तक छीन लेता है (आच्छिनत्ति) ।

व्यञ्जनान्त पुंलिङ्ग शब्दके साधारण सूत्र ।

१७६ । व्यञ्जनान्त शब्दके 'छ' का लोप होता है; यथा—विश्व-जित् + छ = विश्वजित् ।

१७७ । 'छ' और 'छप्' परे रहनेसे चकारान्त और जकारान्त शब्दके 'च्' तथा 'ज्' के स्थानमे 'क्', और 'भ' परे रहनेसे 'ग्' होता है; यथा—जलमुच् + छ = जलमुक्; जलमुच् + भ्याम् = जलमुग् + भ्याम् = जलमुग्भ्याम्; जलमुच् + छप् = जलमुक् + छ = जलमुक् + छ (१०८ सू) = जलमुक्षु ।

१७८ । 'छ' और 'छप्' परे रहनेसे 'राज्' और 'सृज्'-भगान्त शब्दके 'ज्' के स्थानमे 'ट्', और 'भ' परे रहनेसे 'ड्' होता है; यथा—देवराज् + छ = देवराट्; विश्वसृज् + भ्याम् = विश्वसृट्भ्याम्; विश्वसृज् + छप् = विश्वसृट् + छ = विश्वसृट्छ ।

१७९ । 'छ', 'औ', 'जस्' और 'अस्' परे रहनेसे, ककार-इत्

(दातृ और स्यतृ)-प्रत्ययान्त शब्दके, और उकार-इत् (कृत्, ईषत् और मनुप्)-प्रत्ययान्त शब्दके अन्त्यस्वरके पश्चात् 'न्' होता है ; किन्तु अभ्यस्त शब्दके* नहीं होता ।

१८० । 'उ' परे रहनेसे, 'न्त' और 'न्म्'-भागके अन्त्यवर्णका लोप होता है ; यथा—पा (घातु) + दातृ (प्रत्यय) = पिबत् (शब्द) + उ = पिबन्त् + उ = पिबन् ; या (घातु) + स्यतृ (प्रत्यय) = यास्यत् (शब्द) + उ = यास्यन्त् + उ = यास्यन् ; विद् (घातु) + कृत् (प्रत्यय) = विद्वम् (शब्द) + उ = विद्वन्त् + उ = विद्वान् (१८२ सू) ।

१८१ । 'उ' परे,—'मत्', 'वत्', 'भस्', 'इन्' और 'विन्'-प्रत्ययान्त शब्दतथा 'इन्' भागान्त शब्दका अन्त्यस्वर दीर्घ होता है ; किन्तु सम्बोधनके एकवचनमे नहीं होता ; यथा—धीमत् + उ = धीमन्त् + उ (१७९ सू) = धीमन् + उ (१८० सू) = धीमान् ; विद्यावत् + उ = विद्यावन्त् + उ = विद्यावन् + उ = विद्यावान् ; वेद्यस् + उ = वेद्यः + उ = वेद्याः ; धनिन् + उ = धनी (१८३ सू) ; मेधाविन् + उ = मेधावी (१८३ सू) ; वृषद्वन् + उ = वृषदा (१८३ सू) । (सम्बोधनके एकवचनमे) धीमत् + उ = धीमन्त् + उ = धीमन् ।

१८२ । 'उ', 'औ', 'जस्' और 'अम्' परे रहनेसे, 'अन्' और 'वस्'-भागान्त शब्दके अकारके स्थानमे आकार होता है ; यथा—राजन् + उ = राजा (१८३ सू) ; राजन् + औ = राजानी ; राजन् + जस् = राजान् + अः = राजानः ; राजन् + अम् = राजानम् ; विद्वत् + उ = विद्वन्त् +

* आप्रत्, शासत्, चकासत् प्रमृति शब्द, यद्गुगन्त और ह्यादगणोय-धातुनिष्पन्न 'अत्'-भागान्त शब्द 'अभ्यस्त' ।

छ = विद्वान् ; विद्वस् + औ = विद्वन्स् + औ = विद्वांसौ (६३ सू) ;
विद्वस् + जस् = विद्वन्स् + जस् = विद्वान्स् + अः = विद्वांसः ; विद्वस् +
अम् = विद्वन्स् + अम् = विद्वांसम् ।

१८३ । 'छ', 'भ' और 'छप्' परे रहनेसे, नकारान्त शब्दके नकार-
का लोप होता है ; किन्तु सम्बोधनके एकवचनमे नहीं होता ; यथा—ध-
निन् + छ = धनी (१८१ सू) ; मेधाविन् + छ = मेधावी (१८१ सू) ;
वृत्रहन् + छ = वृत्रहा (१८१ सू) ; राजन् + छ = राजा (१८२ सू) ;
राजन् + मिः = राजभिः ; राजन् + छप् = राजह ; राजन् + छ (सम्बो-
धने) = राजन् ।

१८४ । 'छप्' परे, 'ट्' के स्थानमे 'त्' होता है ; यथा—छहट् +
छप् = छहत्छ ।

१८५ । 'शस्'-प्रभृति स्वरवर्ण परे रहनेसे, 'हन्' के स्थानमे 'घ्'
होता है ; किन्तु 'ङि' परे विकल्पसे होता है ; उस 'घ्' का 'न' मूर्द्धन्य
नहीं होता ; यथा—वृत्रहन् + शस् = वृत्रहन् + अः = वृत्रघ्न + अः = वृत्र-
घ्नः ; वृत्रहन् + ङि = वृत्रघ्न + इ = वृत्रघ्नि, (पक्षे) वृत्रहन् + ङि =
वृत्रहन् + इ = वृत्रहणि (१०० (क) सू) ।

१८६ । 'शस्'-प्रभृति स्वरवर्ण परे रहनेसे, 'भ' और 'व'-संयुक्त-
मिन्न 'अन्'-भागान्त शब्दके अकारका लोप होता है ; किन्तु 'ङि'
परे विकल्पसे होता है ; यथा—राजन् + शस् = राजन् + अः = राजः
(९१ सू) ; राजन् + ङि = राजन् + इ = राजि, (पक्षे) राजन् +
ङि = राजन् + इ = राजनि । ('भ', 'व'-संयुक्त) ब्रह्मन् + शस् =
ब्रह्मन् + अः = ब्रह्मणः ; यज्वन् + शस् = यज्वन् + अः = यज्वनः ।

१८७ । 'इद्'-'भागान्त' शब्दके 'इ' के स्थानमे 'छ' तथा 'छप्' परे 'क्', और 'भ' परे 'ग्' होता है ; यथा—इद् + छ = इदक् ; इद् + भ्याम् = इदग् + भ्याम् = इदग्भ्याम् ; इद् + छप् = इदक् + छ = इदक्षु (१०८ सू) ।

१८८ । 'शस्'-प्रभृति स्वरवर्ण परे रहनेसे, 'वस्'-भागान्त शब्दके 'व' के स्थानमे 'ठ' होता है ; 'ठ' होनेसे 'वस्' के पूर्वस्थित 'ह' का श्लेष होता है ; यथा—विद्वस् + शस् = विदुस् + अः = विदुषः (१०८ सू) ; तस्थिवस् + शस् = तस्थुस् + अः = तस्थुषः* ।

१८९ । 'वस्'-भागान्त शब्दके 'स्' के स्थानमे—'भ' परे 'द्', और 'छप्' परे 'त्' होता है ; यथा—विद्वस् + भ्याम् = विद्वद्भ्याम् ; विद्वस् + छप् = विद्वत्छ ।

१९० । 'हकारान्त' शब्दके 'ह' के स्थानमे—'छ' तथा 'छप्' परे 'द्', और 'भ' परे 'द्' होता है ; यथा—मधुलिह् + छ = मधुलिद् ; मधुलिह् + भ्याम् = मधुलिद्भ्याम् ।

१९१ । 'हकारान्त' शब्दके पूर्वमे 'द्' रहनेसे, 'ह' के स्थानमे—'छ' तथा 'छप्' परे 'क्', और 'भ' परे 'ग्' होता है ; और 'द्' के स्थानमे 'घ' होता है ; यथा—दुह् + छ = धुक् ; दुह् + भ्याम् = धुग्भ्याम् ; दुह् + छ = धुक्षु (१०८ सू) ।

* शुध्रुवस्, सुध्रुवस्, तुध्रुवस्, दुध्रुवस्—इनके 'व' के स्थानमे 'ठ' होनेसे तत्पूर्ववर्ती 'ठ' के स्थानमे 'उव्' होता है ; यथा—शुध्रुवुषः, सुध्रुवुषा इत्यादि ।

व्यञ्जनान्त पुलिङ्ग शब्द ।

चकारान्त ।

जलमुच् शब्द (मेघ Cloud) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	जलमुक्	जलमुचौ	जलमुचः
द्वितीया	जलमुचम्	जलमुचौ	जलमुचः
तृतीया	जलमुचा	जलमुग्भ्याम्	जलमुग्भिः
चतुर्थी	जलमुचे	जलमुग्भ्याम्	जलमुग्भ्यः
पञ्चमी	जलमुचः	जलमुग्भ्याम्	जलमुग्भ्यः
षष्ठी	जलमुचः	जलमुचोः	जलमुचाम्
सप्तमी	जलमुचि	जलमुचोः	जलमुक्षु
सम्बोधन	जलमुक्	जलमुचौ	जलमुचः

प्रायः सब चकारान्त शब्दके रूप जलमुच्-शब्दके तुल्य । यथा—
वारिमुच्, पयोमुच् (मेघ) इत्यादि ।

*

*

*

*

प्राच् शब्द (पूर्वकाल ; पूर्वदेश Prior; eastern) ।

प्रथमा—प्राङ्, प्राञ्चौ, प्राञ्चः ; द्वितीया—प्राञ्चम्, प्राञ्चौ, प्राचः ;
सम्बोधनमे—प्रथमाके तुल्य ; अन्यान्य विभक्तियोंमे 'जलमुच्'-शब्दके
तुल्य ।

पराच् (पराङ्मुख) और अवाच् (अधोमुख) शब्दभी 'प्राच्'-
शब्दके तुल्य ।

प्रत्यच् शब्द (पश्चाद्दर्शी ; पश्चिमदेशीय
Subsequent ; western) ।

प्रथमा—प्रत्यह्, प्रत्यह्यौ, प्रत्यह्यः ; द्वितीया—प्रत्यह्यम्, प्रत्यह्यौ,
प्रतीचः ; तृतीया—प्रतीचा, प्रत्यग्न्याम्, प्रत्यग्निमः ; चतुर्थी—प्रतीचे,
प्रत्यग्न्याम्, प्रत्यग्न्यः ; पञ्चमी—प्रतीचः, प्रत्यग्न्याम्, प्रत्यग्न्यः ;
षष्ठी—प्रतीचः, प्रतीचोः, प्रतीचाम् ; सप्तमी—प्रतीचि, प्रतीचोः, प्रत्यह्यु ;
सम्बोधन—प्रत्यह् ।

सम्प्रच् (योग्य ; यथार्थ, ठीक ; सुन्दर) ; सम्प्रच् (सहचर,
सहाय) ; न्यच् (निम्न ; नीच, क्षुद्र) ;—इन शब्दोंके रूप 'प्रत्यच्'-
शब्दके तुल्य ।

उदच् शब्द (उत्तर दिक्, देश वा काल
Northern ; subsequent) ।

(१मा) उदह्, उदह्यौ, उदह्यः ; (२या) उदह्यम्, उदह्यौ,
उदीचः ; (३या) उदीचा, उदग्न्याम्, उदग्निमः ; (४थी) उदीचे,
उदग्न्याम्, उदग्न्यः ; (५मी) उदीचः, उदग्न्याम्, उदग्न्यः ;
(६ष्ठी) उदीचः, उदीचोः, उदीचाम् ; (७मी) उदीचि, उदीचोः, उदह्यु ।
(सम्बो०) उदह् ।

अन्वच् शब्द (अनुगामी Going after, following) ।

(१मा) अन्वह्, अन्वह्यौ, अन्वह्यः ; (२या) अन्वह्यम्, अन्वह्यौ,
अन्वह्यः ; (३या) अन्वा, अन्वग्न्याम्, अन्वग्निमः ; (४थी) अन्वे,
अन्वग्न्याम्, अन्वग्न्यः ; (५मी) अन्वह्, अन्वग्न्याम्, अन्वग्न्यः ;

प्रश्न । तृतीयासे सब विभक्तियोंमें 'प्राच्' शब्दक रूप लिखो ।

(६ष्टी) अनूचः, अनूचोः, अनूचाम्; (७मी) अनूचि, अनूचोः,
अन्वक्षु; (सम्बो०) अन्वह् !

विष्वच् (सर्वव्यापी) शब्दभी इसी प्रकार ।

तिर्य्यच् शब्द (वक्रगामी; पशु, पक्षी

Oblique; animal) ।

(१मा) तिर्य्यङ्, तिर्य्यञ्चौ, तिर्य्यञ्चः; (२या) तिर्य्य-
ञ्चम्, तिर्य्यञ्चौ, तिरश्चः; (३या) तिरश्चा, तिर्य्यग्न्याम्, तिर्य्य-
ग्निः; (४थी) तिरश्चे, तिर्य्यग्न्याम्, तिर्य्यग्न्यः; (५मी)
तिरश्चः, तिर्य्यग्न्याम्, तिर्य्यग्न्यः; (६ष्टी) तिरश्चः, तिरश्चोः,
तिरश्चाम्; (७मी) तिरश्चि, तिरश्चोः, तिर्य्यक्षु; (सम्बो०) तिर्य्यङ् !

✻ हिन्दीमे जहाँ 'मे' चिन्ह रहता है, संस्कृतमे वहाँ [अधि-
करणे] सप्तमी विभक्ति होती है; यथा—(घरमे आदमी रहते
हैं) गृहे मानुषाः वसन्ति; (कुशासनमे बैठा है) कुशासने आस्ते;
(तुम्हमे दया नहीं) त्वयि दया नास्ति ।

अनुवाद करो—बरसातमे (वर्षा—बहुवचन) मेव सब स्थानो-
पर बारि बरसाता है (वर्षति) । लड़के आकशमे मेव देखते हैं ।
(पश्यन्ति) । पूर्वदेशमे उसका निवास । जलमे मछली तैरती है (सन्त-
रति) । उसके हाथमे धन नहीं । मन्दिरमें दीया जलता है (ज्वलति) ।
जिसको (पष्ठी) नेत्र नहीं, वह सदा दुःख पाता है (प्राप्नोति) । वह
मेरी पुस्तक ।

जकारान्त ।

घणिज् शब्द (व्यवसायी, बनिया Merchant) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	घणिक्	घणिजौ	घणिजः
द्वितीया	घणिजम्	घणिजौ	घणिजः
तृतीया	घणिजा	घणिग्भ्याम्	घणिग्भिः
चतुर्थी	घणिजे	घणिग्भ्याम्	घणिग्भ्यः
पञ्चमी	घणिजः	घणिग्भ्याम्	घणिग्भ्यः
षष्ठी	घणिजः	घणिजोः	घणिजाम्
सप्तमी	घणिजि	घणिजोः	घणिजु
सम्बोधन	घणिक्	घणिजौ	घणिजः

प्रायः सव जकारान्त शब्दके रूप 'घणिज्'-शब्दके तुल्य । यथा—

मिपज् (वैद्य) ; बलिमुज् (काक) ; हुतमुज् (भग्नि) ; ऋत्विज्

(पुरोहित) ; भृतिमुज् (भृत्य) ; भृशुज् (राजा) ।

परिवाज् शब्द (भिक्षु Ascetic, religious mendicant) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	परिवाट्	परिवाजौ	परिवाजः
द्वितीयः	परिवाजम्	परिवाजौ	परिवाजः
तृतीया	परिवाजा	परिवाड्भ्याम्	परिवाड्भिः
चतुर्थी	परिवाजे	परिवाड्भ्याम्	परिवाड्भ्यः
पञ्चमी	परिवाजः	परिवाड्भ्याम्	परिवाड्भ्यः
षष्ठी	परिवाजः	परिवाजोः	परिवाजाम्

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
सप्तमी	परिव्राजि	परिव्राजोः	परिव्राट्सु
सम्बोधन	परिव्राट्	परिव्राजौ	परिव्राजः

व्राज्, राज्, भ्राज्, इज्, सृज्, और सृज्-भागान्त शब्दके रूप

‘परिव्राज्’-शब्दके तुल्य *। यथा—

सम्राज् (राजाधिराज) ; देवराज् (इन्द्र) ; विराज् (क्षत्रिय ; सर्वव्यापी पुरुष—परमेश्वर) ; विभ्राज् ; परिमृज् इत्यादि ।

तकारान्त ।

भूभृत् शब्द (राजा ; पर्वत King ; mountain) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	भूभृत्	भूभृतौ	भूभृतः

* ‘विश्वसृज्’-शब्द विकल्पसे ‘वणिज्’-शब्दके तुल्य ; यथा—विश्वसृज् विश्वसृट् इत्यादि । ‘विश्वराज्’-शब्दके ‘ज्’ के स्थानमे ‘ट्’ होनेसे अकारके स्थानमे आकार-होता है ; यथा—विश्वाराट्, विश्वराजौ, विश्वराजः इत्यादि ।

प्रश्न । निम्नलिखित पदोंसे एक एक वाक्य रचना करो—

तिर्य्यञ्चः—तिष्ठन्ति । मनोयोगेन—पठन्ति ।—आकाशं—पश्यन्ति ।
प्रतीचि—विद्यते । वृक्षात्—पतति ।—गुरोः—पालयति ।—शिष्याय—
ददाति ।

उत्तर । तिर्य्यञ्चः कुलाये तिष्ठन्ति । मनोयोगेन बालकाः पुस्तकं पठन्ति ।
सर्वे आकाशं मेघाच्छन्नं पश्यन्ति । प्रतीचि देशे चन्द्रशेखरो विद्यते ।
वृक्षात् पत्रं पतति । शिष्यः गुरोः वाक्यं पालयति । गुरुः शिष्याय विद्यां
ददाति ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
द्वितीया	भूभृतम्	भूभृतौ	भूभृतः
तृतीया	भूभृता	भूभृद्भ्याम्	भुभृद्भिः
चतुर्थी	भूभृते	भूभृद्भ्याम्	भूभृद्भ्यः
पञ्चमी	भूभृतः	भूभृद्भ्याम्	भूभृद्भ्यः
षष्ठी	भूभृतः	भूभृतोः	भूभृताम्
सप्तमी	भूभृति	भूभृतोः	भूभृतु
सम्बोधन	भूभृत्	भूभृतौ	भूभृतः

प्रायः नव तकारान्त शब्दके रूप 'भूभृत'-शब्दके तुल्य । यथा—

महीभृत् (परंत) ; शतभृत् (चन्द्र) ; परभृत् (काक) ; मही-
क्षिन् (राजा) ; दिनभृत् (सूर्य) ; विपश्चिन् (पण्डित) ।

धावत् शब्द (दौड़ता हुआ Running) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	धावन्	धावन्तौ	धावन्तः
द्वितीया	धावन्तम्	धावन्तौ	धावतः
सम्बोधन	धावन्	धावन्तौ	धावन्तः

अत्राष्ट विभक्तियोमे 'भूभृत'-शब्दके तुल्य ।

भवत्, कुर्वत्, श्रुत्, जानत्, करिष्यत्, गमिष्यत् प्रभृति सत्र
'शत्' (अत्) और 'स्यत्' (स्यत्)-प्रत्ययान्त तकारान्त शब्द, और
जरत् तथा 'बृहत्' शब्दके रूप 'धावत्'-शब्दके तुल्य; किन्तु जक्षत्,
जाषत्, चक्रासत्, शासत्, ददित्व, ददत्, दधत्, विधत्, विभ्यत्,

जहत्, लेलिहत् प्रभृति शब्दके रूप 'भृभृत्'-शब्दके तुल्य ।*

✱ समुदायसे एकदेशके पृथक् करनेको 'निर्द्धारण' कहते हैं । 'निर्द्धारण'-अर्थमे समुदायवाचक शब्दके उत्तर पष्ठी और सप्तमी विभक्ति होती है ; यथा—(कवियोंके बीचमे कालिदास श्रेष्ठ) कविषु कालिदासः श्रेष्ठः ; (वर्णोंमे ब्राह्मण गुरु) वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ।

अनुवाद करो—देवताओंके बीचमे इन्द्र श्रेष्ठ । पक्षियोंमे (खग) काक धूर्त । सबके बीचमे क्षत्रिय बलवान् । हमलोगोंमे रमेश पण्डित । उमेश और सुरेशके बीचमे उमेश बुद्धिमान् । पर्वतोंमे हिमालय श्रेष्ठ ।

धीमत् शब्द (बुद्धिमान् Wise, intelligent) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	धीमान्	धीमन्तौ	धीमन्तः
द्वितीया	धीमन्तम्	धीमन्तौ	धीमतः
सम्बोधन	धीमन्	धीमन्तौ	धीमन्तः

अवशिष्ट विभक्तियोंमे 'भृभृत्'-शब्दके तुल्य ।

* 'ददत्'-प्रभृति शब्द ह्रादिगणीय धातुके उत्तर 'शतृ'-प्रत्ययान्त, और 'लेलिहत्'-प्रभृति शब्द यङ्लुगन्त धातुके उत्तर 'शतृ'-प्रत्ययान्त ।

प्रदन । निम्नलिखित शून्यस्थानसमूह पूर्ण करो—

सम्राट्—पालयति (पालन करता है) ।—विक्रीणीते (बेचता है) । भिषक्—चिकित्सति (चिकित्सा करता है) ।—ऋत्विजं—सन्तोषयति (सन्तुष्ट करता है) । भृतिभुक्—शुश्रूषते (सेव करता है) । भूभुक्—गृह्णाति (लेता है) । धीमान्—बुध्यते (समझता है) ।

मनुप्, वतुप् और कवतु (ततत्)-प्रत्ययान्त सब शब्दोंके रूप 'धीमत्'-शब्दके तुल्य । यथा—

(मनुप्)—धीमत् (शोभासम्पन्न) ; सानुमत् (पर्वत) ; भंजुमत् (सूर्य) ; नभस्वत् (वायु) ; ज्ञानरत् (ज्ञानी) । (वतुप्)—यावत् (जितना) ; तावत् (तितना) ; एतावत् (इतना) ; क्विप् (कितना) ; इषत् (इतना) । (कवतु)—गतवत् (गया या) ।

पुष्मर्थ 'भवत्' (भा + इवतु—सर्वनाम) शब्दभी 'धीमत्'-शब्दके तुल्य ।*

शुद्ध करो—चातकं न घन्तु न पिबति । तस्य मृदूनि स्वराः । विषातं प्रणम । आकाशे पयोमुषान् पश्य । प्राशि काले उदयः देवात् बहूनि तिरश्च आगताः । सर्वदा सम्राजस्य आधिपत्यम् अस्ति । मृभूतानां बलं सैन्यम् । श्रीमानस्य भोजनकालं आयातः ।

महत् शब्द (बड़ा ; प्रबल Great ; strong ; intense) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	महान्	महान्तौ	महान्तः
द्वितीया	महान्तम्	महान्तौ	महतः
सम्बोधन	महन्	महान्तौ	महान्तः

अवशिष्ट विभक्तियोंमें 'भूभृत्'-शब्दके तुल्य ।

* भवत्, भगवत् और अषवत् शब्दके सम्बोधनके एकवचनमें यथाक्रम भोः, भगोः और अघोः होते हैं—विदित्यसे ।

दकारान्त ।

सुहृद् शब्द (वन्धु Friend) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सुहृत्*	सुहृदौ	सुहृदः
द्वितीया	सुहृदम्	सुहृदौ	सुहृदः
तृतीया	सुहृदा	सुहृद्भ्याम्	सुहृद्भिः
चतुर्थी	सुहृदे	सुहृद्भ्याम्	सुहृद्भ्यः
पञ्चमी	सुहृदः	सुहृद्भ्याम्	सुहृद्भ्यः
षष्ठी	सुहृदः	सुहृदोः	सुहृदाम्
सप्तमी	सुहृदि	सुहृदोः	सुहृदसु
सम्बोधन	सुहृत्	सुहृदौ	सुहृदः

प्रायः सब दकारान्त शब्दके रूप 'सुहृद्'-शब्दके तुल्य † । यथा—

समासद् (सम्य) ; दिविपद् (देक्ता) ; उद्भिद् (तरु-लता-प्रभृति) ; निरापद् (आपद्-शून्य) ।

अनुवाद करो—भाई, सूर्यको प्रणाम करो (प्रणम) । ज्ञानवान् पुरुष कौशलसे सब कार्य्य सम्पन्न करता है (सम्पादयति) । जितने आदमी, उतनी पत्तल करो (रचय) । इतना अत्याचार कौन सह सकता

* 'सु' और 'सुप्' परे, दकारान्त शब्दके 'द्' के स्थानमे 'त्' होता है ।

† द्विपाद्, त्रिपाद्, चतुष्पाद्-प्रभृति 'पाद्'-भागान्त शब्दके 'पाद्'-के स्थानमे टा, डे, ङि, ङस्, ओस्, आम्, ङि और ओस् विभक्तिमे 'पद्' होता है ; यथा—द्विपदा, द्विपाद्भ्याम्, द्विपाद्भिः ; द्विपदे इत्यादि ।

दे (सोहुं शक्नोति) ? इतने दिवस गये (गत), तोभी (तथाऽपि) वह नहीं आया (आयात) । राम पिताके वाक्यसे वनमे (द्वितीया) गया था । यह पुस्तक श्रीमान् योगेन्द्रनाथको दो (देहि) । आपके आलयमे (द्वितीया) आज्ञा (वास्यामि) ।

नकारान्त ।

'अन्'-भागान्त—महिमन् शब्द (माहात्म्य Greatness) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	महिमा	महिमानी	महिमानः
द्वितीया	महिमानम्	महिमानौ	महिम्नः
तृतीया	महिम्ना	महिमभ्याम्	महिमभिः
चतुर्थी	महिम्ने	महिमभ्याम्	महिमभ्यः
पञ्चमी	महिम्नः	महिमभ्याम्	महिमभ्यः
षष्ठी	महिम्नः	महिम्नोः	महिम्नाम्
सप्तमी	महिम्नि	महिम्नोः	महिमसु
सम्बोधन	महिमन्	महिमानौ	महिमानः

प्रायः सब 'अन्'-भागान्त शब्दके रूप 'महिमन्'-शब्दके तुल्य । यथा—

लुपिमन् (लुपुता) ; गरिमन् (गुरुता) ; इदिमन् (इदता) ;

अदिमन् (अदुता) ; प्रेमन् (स्नेह, प्रणय) ; मूर्दन् (मस्तक) ।

राजन् शब्द (नृपति King) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	राजा	राजानौ	राजानः
द्वितीया	राजानम्	राजानौ	राजः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
तृतीया	राज्ञा	राजभ्याम्	राजभिः
चतुर्थी	राज्ञे	राजभ्याम्	राजभ्यः
पञ्चमी	राज्ञः	राजभ्याम्	राजभ्यः
षष्ठी	राज्ञः	राज्ञोः	राज्ञाम्
सप्तमी	राज्ञि, राजनि	राज्ञोः	राजसु
सम्बोधन	राजन्	राजानौ	राजानः

शून्यस्थान पूर्ण करो ।—तिष्ठति । राजनि—नास्ति । सहृदः—
शृणोति (सुनता है) ।—ददाति ।—राज्ञः—तिष्ठति ।

वृत्रहन् शब्द (इन्द्र) ।

(१मा) वृत्रहा, वृत्रहणौ, वृत्रहणः ; (२या) वृत्रहणम्,
वृत्रहणौ, वृत्रघ्नः ; (३या) वृत्रघ्ना, वृत्रहभ्याम्, वृत्रहभिः ;
(४थी) वृत्रघ्ने, वृत्रहभ्याम्, वृत्रहभ्यः ; (५मी) वृत्रघ्नः,
वृत्रहभ्याम्, वृत्रहभ्यः ; (६ष्टी) वृत्रघ्नः, वृत्रघ्नोः, वृत्रघ्नाम् ;
(७मी) वृत्रघ्नि वृत्रहणि, वृत्रघ्नोः, वृत्रहस्य ; (सम्बो) वृत्रहन् !

सत्र 'हन्'-भागान्त शब्दके रूप 'वृत्रहन्'-शब्दके तुल्य ।

अर्यमन् शब्द (सूर्य्य Sun) ।

प्रथमा और द्वितीयाके एकवचन और द्विवचनमें इसके रूप 'वृत्रहन्'-
शब्दके तुल्य ; और और विभक्तियोंमें 'महिमन्'-शब्दके सदृश ।
यथा—अर्यमा, अर्यमणौ, अर्यमणः ; अर्यमणम्, अर्यमणौ,
अर्यमणः इत्यादि ।

पूषन् शब्द (सूर्य) ।

इसके रूप 'अर्धमन्'-शब्दके तुल्य ; केवल मसृमाके एकवचनमे 'पूष्णि, पूषणि, पूषि'-ये तीन रूप होते हैं। यथा—पूषा, पूषणी, पूषणः ; पूषगम्, पूषणी, पूष्णः इत्यादि ।

आत्मन् शब्द (स्वयम्, अपना ; मन ; जीव ; परमात्मा

Oneself, mind, individual and supreme soul ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	आत्मा	आत्मानौ	आत्मानः
द्वितीया	आत्मानम्	आत्मानौ	आत्मनः
तृतीया	आत्मना	आत्मभ्याम्	आत्मभिः
चतुर्थी	आत्मने	आत्मभ्याम्	आत्मभ्यः
पञ्चमी	आत्मनः	आत्मभ्याम्	आत्मभ्यः
षष्ठी	आत्मनः	आत्मनोः	आत्मनाम्
सप्तमी	आत्मनि	आत्मनोः	आत्मसु
-सम्बोधन	आत्मन्	आत्मानौ	आत्मानः

जिन 'अन्'-भागास्त शब्दोंका अकार 'म'-संयुक्त वा 'व'-संयुक्त वर्णमे मिलित रहता है, उनके रूप प्रायः 'आत्मन्' शब्दके तुल्य । यथा—

अश्मन् (प्रस्तर) ; यश्मन् (क्षयरोग) ; मक्षन् (विधाता) ; द्विजन्मन् (ब्राह्मण) ; यज्वन् (यागकर्त्ता) ।

श्वन् शब्द (कुत्ता Dog) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	श्वः	श्वानौ	श्वानः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
द्वितीया	श्वानम्	श्वानौ	शुनः
तृतीया	शुना	श्वभ्याम्	श्वभिः
चतुर्थी	शुने	श्वभ्याम्	श्वभ्यः
पञ्चमी	शुनः	श्वभ्याम्	श्वभ्यः
षष्ठी	शुनः	शुनोः	शुनाम्
सप्तमी	शुनि	शुनोः	श्वसु
सम्बोधन	श्वन्	श्वानौ	श्वानः

युवन् शब्द (तरुण Young) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	युवा	युवानौ	युवानः
द्वितीया	युवानम्	युवानौ	यूनः
तृतीया	यूना	युवभ्याम्	युवभिः
चतुर्थी	यूने	युवभ्याम्	युवभ्यः
पञ्चमी	यूनः	युवभ्याम्	युवभ्यः
षष्ठी	यूनः	यूनोः	यूनान्
सप्तमी	यूनि	यूनोः	युवसु
सम्बोधन	युवन्	युवानौ	युवानः

अनुवाद करो—तेरे मस्तकपर केश नहीं । उसका विश्वास अति दृढ़ समझता हूँ (मन्ये) । धर्मशील राजालोग प्राणपणसे प्रजाओंकी (द्वितीया) रक्षा करते हैं (रक्षन्ति) । वह भगवान्‌के प्रेमसे आकुल । वह अपने (आत्मन्) गुणकी गरिमासे पृथ्वीपर पाँव नहीं

रक्षणा (॥ निदधाति) । यागकृत्तां यज्ञ करता है (यजते) । मैं यश्मासे
अत्यन्त (अतीव) कातर । उन स्त्रियोंके करण वाक्यसे पापाण (भद्रमन्)
भी (अपि) गल जाता है (द्रवति) । सब देवता इन्द्रका (द्वितीया)
सम्मान करते हैं (सम्मन्यन्ते) ।

*

*

*

*

मघवन् शब्द (इन्द्र) ।

(१मा) मघवा, मघवानौ मघवन्तौ, मघवानः मघवन्तः । (२या)
मघवानम् मघवन्तम्, मघवानौ मघवन्तौ, मघोनः मघवतः । (३या)
मघोना मघवता, मघवन्ध्याम् मघवद्भ्याम्, मघवभिः मघवद्भिः । (४थी)
मघोने मघवने, मघवन्ध्याम् मघवद्भ्याम्, मघवन्ध्वः मघवद्भ्यः । (५मी)
मघोनः मघवतः, मघवन्ध्याम् मघवद्भ्याम्, मघवन्ध्वः मघवद्भ्यः । (६ष्टी)
मघोनः मघवतः, मघोनोः मघवतोः, मघोनाम् मघवताम् । (७मी)
मघोनि मघवति, मघोनोः मघवतोः, मघवसु मघवत्सु । (सम्बो)
मघवन् !

अर्वन् शब्द (घोड़ा Horse) ।

(१मा) अर्वा, अर्वन्तौ, अर्वन्तः । (२या) अर्वन्तम्, अर्वन्तौ,
अर्वतः । (३या) अर्वता, अर्वद्भ्याम्, अर्वद्भिः । (४थी) अर्वते,
अर्वद्भ्याम्, अर्वद्भ्यः । (५मी) अर्वतः, अर्वद्भ्याम्, अर्वद्भ्यः । (६ष्टी)
अर्वत, अर्वतो, अर्वताम् । (७मी) अर्वति, अर्वतोः, अर्वत्सु ।
(सम्बो) अर्वन् !

‘इन्’-भागान्त—धनिन् शब्द (धनवान् Rich) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	धनी	धनिनौ	धनिनः
द्वितीया	धनिनम्	धनिनौ	धनिनः
तृतीया	धनिना	धनिभ्याम्	धनिभिः
चतुर्थी	धनिने	धनिभ्याम्	धनिभ्यः
पञ्चमी	धनिनः	धनिभ्याम्	धनिभ्यः
षष्ठी	धनिनः	धनिनोः	धनिनाम्
सप्तमी	धनिनि	धनिनोः	धनिषु
सम्बोधन	धनिन्	धनिनौ	धनिनः

प्रायः सय ‘इन्’-भागान्त शब्दके रूप ‘धनिन्’-शब्दके तुल्य । यथा—

गुणिन् (गुणवान्) ; वलिन् (बलवान्) ; ज्ञानिन् (ज्ञानवान्) ;
मेधाविन् (मेधाविशिष्ट) ; मनोहारिन् (मनोहर) ; एकाकिन्
(अकेला) ; हस्तिन्, करिन् (हाथी) ; पक्षिन् (चिड़िया) ;
अर्थिन् (याचक) ; मन्त्रिन् (अमात्य) ; वाजिन् (घोड़ा) ;
विपयिन् (संसारी) ; स्वामिन् (अधिपति) ।

शुद्ध करो—अस्य संसारे यो मनुष्याः सहृदस्य वाक्यान् न पालयति,
स कदाऽपि मातां पितामपि न साधु मन्यते । ये युवाः आत्मां व्यथयन्ति,
तस्य मङ्गलो न भवति । युवायाः कार्यान् बालः कर्तुं न शक्नोति ।
शुनोऽपि गुणीं प्रभुं सेवन्ते । मन्त्रित्य वाक्यं पालय । व्याधः पक्षीं
मारयति । धनवानस्य सर्वत्र आदरः । साध्वी स्त्री स्वामीं शुश्रूषते ।
इन्द्रजितः वृत्रघ्नं पराबभूव (हराया था) ।

✽ क्रियाविशेषण सर्वदा शीबलिङ्ग ; उसमे द्वितीया-विभक्तिका एकवचन होता है ; यथा—(शून्यपात्र अधिक शब्द करता है) शून्यपात्रम् अधिकं शब्दायते ; (घोर तुरत भागता है) तस्करः द्रुतं पलायते ।

अनुवाद करो—वह धुपचाप (नीरव) अपना काम कर रहा है (करोति) । चित्तका एकाग्रतासे तु दासका गूढ़ अर्थ सत्वर समझ सकेगा (अवगन्तुं दाक्ष्यसि) । मन्द मन्द वायु बहती है (बहति) । बच्चेको मधुर हसते (हसन्तम्) देखकर (दृष्ट्वा) माता आनन्दमे मग्न होती है (निमज्जति) । राजा दशरथने रामके दुःखसे सातिशय क्रन्दन किया था (रोद) ।

पथिन् शब्द (पथ Way, road) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	पन्थाः	पन्थानौ	पन्थानः
द्वितीया	पन्थानम्	पन्थानौ	पथः
तृतीया	पथा	पथिभ्याम्	पथिभिः
चतुर्थी	पथे	पथिभ्याम्	पथिभ्यः
पञ्चमी	पथः	पथिभ्याम्	पथिभ्यः
षष्ठी	पथः	पथोः	पथाम्
सप्तमी	पथि	पथोः	पथिषु
सम्बोधन	पन्थाः	पन्थानौ	पन्थानः

‘मथिन्’ (मन्थनदण्ड)-शब्दके रूप ‘पथिन्’-शब्दके तुल्य ।

ऋमुक्षिन् (इन्द्र)-शब्द—(१मा) ऋमुक्षाः, ऋमुक्षाणौ, ऋमुक्षाणः ;
(२या) ऋमुक्षाणम्, ऋमुक्षाणौ, ऋमुक्षः इत्यादि 'पथिन्'-शब्दके तुल्य ।

शकारान्त ।

विश् शब्द (वैश्य ; मनुष्य A man of the third caste ;
a man in' general) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	विट्*	विशौ	विशः
द्वितीया	विशम्	विशौ	विशः
तृतीया	विशा	विड्भ्याम्	विड्भिः
चतुर्थी	विशे	विड्भ्याम्	विड्भ्यः
पञ्चमी	विशः	विड्भ्याम्	विड्भ्यः
षष्ठी	विशः	विशोः	विशाम्
सप्तमी	विशि	विशोः	विट्सु
सम्बोधन	विट्	विशौ	विशः

प्रायः सब शकारान्त शब्दके रूप 'विश्'-शब्दके तुल्य ।

तादृश् शब्द (तैसा, उसके सदृश Like that ; like him &c.) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	तादृक्	तादृशौ	तादृशः
द्वितीया	तादृशम्	तादृशौ	तादृशः
तृतीया	तादृशा	तादृग्भ्याम्	तादृग्भिः
चतुर्थी	तादृशे	तादृग्भ्याम्	तादृग्भ्यः

* शकारान्त और षकारान्त शब्दकी प्रक्रिया हकारान्त शब्दके तुल्य ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
पञ्चमी	तादृशः	तादृग्भ्याम्	तादृग्भ्यः
षष्ठी	तादृशः	तादृशोः	तादृशाम्
सप्तमी	तादृशि	तादृशोः	तादृशु

सय 'दृश्'-भगान्त और 'स्पृश्'-भगान्त शब्दके रूप 'तादृश्'-शब्दके तुल्य । यथा—

यादृश् (जैसा) ; कीदृश् (कैसा) ; ईदृश्, एतादृश् (ऐसा) ; त्वादृश् (तेरे सदृश) ; मयादृश् (आपके सदृश) ; युष्मादृश् (तुम्हारे सदृश) ; मादृश् (मेरे सदृश) ; अस्मादृश् (हमारे सदृश) ; मर्म-स्पृश् (हृदयस्पर्शी) ।

अनुवाद करो—उसके समान दुष्ट नहीं । आपके सदृश पुरपोंका यह कर्त्तव्य नहीं (न कर्त्तव्यम्) । वह मर्मस्पर्शी शब्द व्यवहार करता है (व्यवहरति) । हमजैसे आदमियोंका ऐसा व्यवहार समीचीन नहीं । शत्रुके साथ मन्धि करो (सन्धेहि) । विपयीलोग विपयोंमें मत्त । राजालोग मन्त्रीके साथ मन्त्रणा करते हैं (मन्त्रयन्ते) । इस पथसे जा (याहि) ।

पकारान्त ।

द्विप् शब्द (शत्रु Enemy) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	द्विट्	द्विपौ	द्विपः
द्वितीया	द्विपम्	द्विपौ	द्विपः
तृतीया	द्विपा	द्विड्भ्याम्	द्विड्भिः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
चतुर्थी	द्विषे	द्विड्भ्याम्	द्विड्भ्यः
पञ्चमी	द्विषः	द्विड्भ्याम्	द्विड्भ्यः
षष्ठी	द्विषः	द्विषोः	द्विषाम्
सप्तमी	द्विषि	द्विषोः	द्विड्सु
सम्बोधन	द्विट्	द्विषौ	द्विषः

प्रायः सब प्रकारान्त शब्दके रूप 'द्विप्'-शब्दके तुल्य ।

सकारान्त ।

‘अस्’-भागान्त—वेधस् शब्द (विधाता Creator) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	वेधाः	वेधसौ	वेधसः
द्वितीया	वेधसम्	वेधसौ	वेधसः
तृतीया	वेधसा	वेधोभ्याम्	वेधोभिः
चतुर्थी	वेधसे	वेधोभ्याम्	वेधोभ्यः
पञ्चमी	वेधसः	वेधोभ्याम्	वेधोभ्यः
षष्ठी	वेधसः	वेधसोः	वेधसाम्
सप्तमी	वेधसि	वेधसोः	वेधःसु
सम्बोधन	वेधः	वेधसौ	वेधसः

प्रायः सब ‘अस्’-भागान्त शब्दके रूप ‘वेधस्’-शब्दके तुल्य । यथा—

चन्द्रमस् (चन्द्र) ; दिवौकस् (देवता) ; विहायस् (आकाश) ;
प्रचेतस् (वरुण) ; विमनस्, दुर्मनस् (उद्विग्न, व्याकुल ; दुःखित) ;
अनेहस् (काल) ; उशनस् (शुक्राचार्य) । किन्तु ‘अनेहस्’-शब्दकी

प्रथमाके एकवचनमे 'अनेहा' होता है ; और 'उशनस्'-शब्दकी प्रथमाके एकवचनमे 'उशाना', तथा सम्बोधनके एकवचनमे 'उशनन्' उशन, उशनः'—ये तीन पद होते हैं ।

शून्य स्थान पूर्ण करो ।—रामः—अनेन—गतवान् । कण्टकाः—विघ्नन्ते ।—पृथिवी—प्रकाशयति । पक्षिणः—विचरन्ति । सर्वे—प्रणमन्ति ।

विद्वस् शब्द (ज्ञानी, परिदुत Wise, learned) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	विद्वान्	विद्वांसौ	विद्वांसः
द्वितीया	विद्वांसम्	विद्वांसौ	विदुषः
तृतीया	विदुषा	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भिः
चतुर्थी	विदुषे	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भ्यः
पञ्चमी	विदुषः	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भ्यः
षष्ठी	विदुषः	विदुषोः	विदुषाम्
सप्तमी	विदुषि	विदुषोः	विद्वत्सु
सम्बोधन	विद्वन्	विद्वांसौ	विद्वांसः

तस्थिवस् शब्द (स्थित Stayed) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	तस्थिवान्	तस्थिवांसौ	तस्थिवांसः
द्वितीया	तस्थिवांसम्	तस्थिवांसौ	तस्थुषः
तृतीया	तस्थुषा	तस्थिवद्भ्याम्	तस्थिवद्भिः
चतुर्थी	तस्थुषे	तस्थिवद्भ्याम्	तस्थिवद्भ्यः
पञ्चमी	तस्थुषः	तस्थिवद्भ्याम्	तस्थिवद्भ्यः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
पशुः	तस्थुपः	तस्थुपोः	तस्थुपाम्
सप्तमी	तस्थुपि	तस्थुपोः	तस्थिवत्सु
सम्बोधन	तस्थिवन्	तस्थिवांसौ	तस्थिवांसः

समस्त कृष्ट (वस्)-प्रत्ययान्त शब्दके रूप 'तस्थिवस्'-शब्दके तुल्य । यथा—

निपेदिवस् (निपण्ण, उपविष्ट) ; जग्मिवस् (जो गया) ; उपेयिवस् (प्राप्त) ; पेचिवस् (जिसने पाक किया) ।

शुद्ध करो—अस्यां पथे व्याघ्रः अस्ति । दिवौकसस्य पथम् अनुसरामि । सकले वेधाम् अर्चयन्ति । इदं वेधसात् उत्पन्नः । चन्द्रमां दृष्ट्वा चित्तः सहर्षः भवति । विद्वानस्य उपदेशानि गृहाण । तत्र तस्थिवसो जनानां इमानि पुस्तकाः । कवीनाम् उशनाः कविः । धनीनां नास्ति निर्वृतिः । दधिना भोजनः छष्टु सम्पद्यते ।

गरीयस् शब्द (अतिगुरु Heavier ; more important) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	गरीयान्	गरीयांसौ	गरीयांसः
द्वितीया	गरीयांसम्	गरीयांसौ	गरीयसः
तृतीया	गरीयसा	गरीयोभ्याम्	गरीयोभिः
चतुर्थी	गरीयसे	गरीयोभ्याम्	गरीयोभ्यः
पञ्चमी	गरीयसः	गरीयोभ्याम्	गरीयोभ्यः
षष्ठी	गरीयसः	गरीयसोः	गरीयसाम्

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
सप्तमी	गरीयसि	गरीयसो	गरीयःसु
सम्बोधन	गरीयन्	गरीयांसौ	गरीयांसः

सप्त ईषत् (ईयस्)-प्रत्ययान्त शब्दके रूप 'गरीयस्'-शब्दके तुल्य । यथा—

लघीयस् (अतिलघु) ; द्रवीयस् (अतिदृढ) ; स्पेयम् (अति-
स्थिर) ; श्रेयस् (अतिप्रशस्त) ; प्रेयम् (अतिप्रिय) ; ज्यायम्
(ज्येष्ठ) ; कनीयस्, यवीयस् (कनिष्ठ) ।

'उस्'-भागान्त—दीर्घायुस् शब्द (दीर्घजीवी Long-lived) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	दीर्घायुः	दीर्घायुयौ	दीर्घायुपः
द्वितीया	दीर्घायुवम्	दीर्घायुयौ	दीर्घायुपः
तृतीया	दीर्घायुपा	दीर्घायुभ्याम्	दीर्घायुभिः
चतुर्थी	दीर्घायुपे	दीर्घायुभ्याम्	दीर्घायुभ्यः
पञ्चमी	दीर्घायुपः	दीर्घायुभ्याम्	दीर्घायुभ्यः
षष्ठी	दीर्घायुपः	दीर्घायुयोः	दीर्घायुपाम्
सप्तमी	दीर्घायुपि	दीर्घायुयोः	दीर्घायुःपु
सम्बोधन	दीर्घायुः	दीर्घायुयौ	दीर्घायुपः

सप्त 'उम्'-भागान्त शब्दके रूप 'दीर्घायुम्'-शब्दके तुल्य ।

पुम्स् शब्द (पुरुष A male ; man) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	पुमान्	पुमांसौ	पुमांसः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
द्वितीया	पुमांसम्	पुमांसौ	पुंसः
तृतीया	पुंसा	पुम्भ्याम्*	पुम्भिः
चतुर्थी	पुंसे	पुम्भ्याम्	पुम्भ्यः
पञ्चमी	पुंसः	पुम्भ्याम्	पुम्भ्यः
षष्ठी	पुंसः	पुंसोः	पुंसां
सप्तमी	पुंसि	पुंसोः	पुंसु
सम्बोधन	पुमन्	पुमांसौ	पुमांसः

अनुवाद करो—विद्वान्‌लोग इसे जानते हैं (विदन्ति) । विद्वान्‌मे सभीकी (एव) श्रद्धा रहती है (तिष्ठति) । अतिप्रिय चन्द्रको देख (पश्य) । पर्वत अत्यन्त दृढ़ । अतिस्थिर पुरुष कार्य्यदक्ष होता है (भवति) । मूर्ख अतिगुरु विषयकी (द्वितीयां) भी उपेक्षा करता है (उपेक्षते) । यही (एतत् एव) पुरुषका काम । विद्वान्‌के वाक्योंकी (द्वितीया) अवज्ञा न करो (न अवधीरय) । उत्कृष्ट पथका अनुसन्धान करो (अनुसन्धेहि) । मूर्खलोग विद्वानोको नहीं मानते (न सम्मन्यन्ते) ।

*

*

*

दोस् शब्द (वाहु Arm) ।

(१मा) दोः, दोषौ, दोषः ; (२या) दोषम्, दोषौ, दोषः
दोष्णः, (३ या) दोषा दोष्णा, दोष्ण्याम् दोषभ्याम्, दोभिः दोषभिः ;
(४थी) दोषे दोष्णे, दोष्ण्याम् दोषभ्याम्, दोर्भ्यः दोषभ्यः ; (५मी)

* पुंभ्याम्, पुंभिः, पुंभ्यः—ऐसाभी होता है ।

दोषः दोष्गः, दोर्म्याम् दोषम्याम्, दोर्म्यः दोषम्यः ; (६ षी)
 दोषः दोष्ण, दोषोः दोष्णोः, दोषाम् दोष्णाम् ; (७मी) दोषि दोष्णि,
 दोषोः दोष्णोः, दोषेः दोषेः ; (सम्बो) दोः !

हकारान्त ।

मधुलिह् शब्द (ममर Bee) ।

	एकपचन	द्विपचन	बहुपचन
प्रथमा	मधुलिह्	मधुलिहौ	मधुलिहः
द्वितीया	मधुलिहम्	मधुलिहौ	मधुलिहः
तृतीया	मधुलिहा	मधुलिह्म्याम्	मधुलिह्मिः
चतुर्थी	मधुलिहे	मधुलिह्म्याम्	मधुलिह्म्यः
पञ्चमी	मधुलिहः	मधुलिह्म्याम्	मधुलिह्म्यः
षष्ठी	मधुलिहः	मधुलिहोः	मधुलिहाम्
सप्तमी	मधुलिहि	मधुलिहोः	मधुलिहसु
सम्बोधन	मधुलिह्	मधुलिहौ	मधुलिहः

पापः सप हकारान्त शब्दके रूप 'मधुलिह्'-शब्दके तुल्य । *

अनडुह् शब्द (वृष Ox, bull) ।

(१मा) अनड्वान्, अनड्वहौ, अनड्वहः ; (२या) अनड्वहम्,
 अनड्वहौ, अनड्वहः ; (३या) अनड्वहा, अनड्वहाम्, अनड्वहिः ;
 (४थी) अनड्वहे, अनड्वहाम्, अनड्वहः ; (५मी) अनड्वहः, अनड्व-
 हाम्, अनड्वहः ; (६ष्टी) अनड्वहा, अनड्वहोः, अनड्वहाम् ; (७मी)

* 'तुरागाह्' (इन्द्र)-शब्दके रूपमी मधुलिह्-शब्दके तुल्य ; केवल
 'साट्' का दन्त्य 'स' मूर्दन्य होता है ; यथा—तुरागाट् तुरागाह्म्याम् इत्यादि ।

अनडुहि, अनडुहोः, अनडुत्थ ; (सम्बो) अनडुन् !

गोदुह् शब्द (गोप, ग्वाला Cow-milker, cowherd) ।

(१मा) गोधुक्, गोदुहौ, गोदुहः ; (२या) गोदुहम्, गोदुहौ, गोदुहः ; (३या) गोदुहा, गोधुग्भ्याम्, गोधुग्भिः ; (४थी) गोदुहे, गोधुग्भ्याम्, गोधुग्भ्यः ; (५मी) गोदुहः, गोधुग्भ्याम्, गोधुग्भ्यः ; (६ष्टी) गोदुहः, गोदुहोः, गोदुहाम् ; (७मी) गोदुहि, गोदुहोः, गोधुधु ; (सम्बो) गोधुक् !*

सत्र दकारादि हकारान्त शब्दके रूप 'गोदुह्'-शब्दके तुल्य ।

व्यञ्जनान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके साधारण सूत्र ।

१९२ । 'छ', 'छप्' और 'भ' परे रहनेसे, धातुनिष्पन्न रकारान्त शब्दके पूर्ववर्ती इकार और उकार दीर्घ होते हैं ; यथा—गिर् + छ = गीः ; घुर् + भ्याम् = घूग्भ्याम् ; घुर् + छप् = घूर् + छ = घूर् + घु = घूर्धु ।

१९३ । पकारान्त शब्दके 'प्' के स्थानमे—'छ' और 'छप्' परे 'ट्', और 'भ' परे 'ड्' होता है ; यथा—त्विप् + छ = त्विट् ; त्विप् + भ्याम् = त्विड्भ्याम् ; त्विप् + छप् = त्विट्छ ।

* पदके अन्तमे, और विभक्तिका व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, दह्, दिह्, दुह्, और द्रुह् शब्दके 'द्' के स्थानमे 'व्', और 'ह्' के स्थानमे 'क्' होता है ; यथा—(दह्) धक्, दहौ, दहः ; दहम्, दहौ, दहः ; दहा, धग्भ्याम्, धग्भिः इत्यादि । 'द्रुह्' शब्दके 'द्' के स्थानमे विकल्पसे 'ट्' होता है ; यथा—धुक् धुट्, धुग्भ्याम् धुड्भ्याम् इत्यादि ।

व्यञ्जनान्त स्त्रीलिङ्ग शब्द ।

चकारान्त ।

सर्व चकारान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके रूप 'जलमुच्' शब्दके तुल्य ।
यथा—धाच् (वाक्य) ; त्वच् (चर्म ; बलकल) ; रुच् (शोभा,
क्षीति ; स्पृहा) , ऋच् (वेदमन्त्र) ।

जकारान्त ।

सर्व जकारान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके रूप 'वणिज्'-शब्दके तुल्य ।
यथा—स्रज् (माला) ; रज् (रोग) ।

तकारान्त ।

सर्व तकारान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके रूप 'भूभृत्'-शब्दके तुल्य । यथा—
योषित् (नारी) ; सरित् (नदी) ; तदित्, विद्युत् (सौदामनी,
विज्ज्ही) ।

दकारान्त ।

सर्व दकारान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके रूप 'लुहृद्'-शब्दके तुल्य । यथा—
आपद्, विपद् (भयङ्कल) ; सम्पद् (सम्पत्ति) ; संसद्, परिपद्
(समा) ; दृषद् (प्रस्तर) ; संविद् (ज्ञान) ; उपनिषद् (वेदान्त) ;
शारद् (ऋतुविशेष) ।

घकारान्त ।

क्षुध् शब्द (क्षुधा Hunger) ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमा

क्षुत्

क्षुधौ

क्षुधः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
द्वितीया	क्षुधम्	क्षुधौ	क्षुधः
तृतीया	क्षुधा	क्षुद्भ्याम्	क्षुद्भिः
चतुर्थी	क्षुधे	क्षुद्भ्याम्	क्षुद्भ्यः
पञ्चमी	क्षुधः	क्षुद्भ्याम्	क्षुद्भ्यः
षष्ठी	क्षुधः	क्षुधोः	क्षुधाम्
सप्तमी	क्षुधि	क्षुधोः	क्षुत्सु
सम्बोधन	क्षुत्	क्षुधौ	क्षुधः*

सब घकारान्त शब्दके रूप 'क्षुध्'-शब्दके तुल्य ।† यथा—

वीरुध् (लता) ; युध् (युद्ध) ; समिध् (यज्ञकाष्ठ) ।

नकारान्त ।

सीमन् (सीमा, अवधि) ; पामन् (छुज्ली) प्रभृति नकारान्त

खोलिङ्ग शब्दके रूप 'महिमन्'-शब्दके तुल्य ।

पकारान्त ।

अप् शब्द (जल Water) । नित्य बहुवचनान्त ।

१मा	२या	३या	४थी
आपः	अपः	अद्भिः	अद्भ्यः

* घकारान्त शब्दके 'ध्'के स्थानमे—'धु' और 'धुप्' परे 'त्', और 'भ' परे 'द्' होता है ।

† पदके अन्तमे, और विभक्तिका व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, 'क्षुध्'-शब्दके 'ध्'के स्थानमे 'भ्' होता है ; यथा—भुत्, बुधौ, बुधः ; बुधम्, बुधौ, बुधः ; बुधा, भुद्भ्याम्, भुद्भिः इत्यादि ।

५मी	६ष्टी	७मी	सम्यो
अद्भ्यः	अपाम्	अप्सु	आपः

शुद्ध कर्त्ता—अन्ध पथ न पश्यति । बालक पथे कष्टम् करोति ।
 छान्द्र चन्द्रमा पश्यति । राजाः दुर्जेन धनान् ददाति । विद्वानम्य सर्वत्र
 मन्मानम् । अह यत् वाच वदामि, तस्मिन् किं दोष अस्ति ? अह स्वर्गे
 (धर्ममे) वेदना अनुभवामि । राम एकं शक वाहणे ददाति । विद्युता
 इतस्ततो यान्ति । अह सम्पदन श्रेष्ठ । निर्मलम् आपं पिय ।

भकारान्त ।

ककुम् शब्द (दिक् Direction) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	ककुप् *	ककुमौ	ककुम
द्वितीया	ककुभम्	ककुमौ	ककुम
तृतीया	ककुभा	ककुभ्याम्	ककुभिः
चतुर्थी	ककुभे	ककुभ्याम्	ककुभ्यः
पञ्चमी	ककुभः	ककुभ्याम्	ककुभ्यः
षष्ठी	ककुभः	ककुभोः	ककुभाम्
सप्तमी	ककुभि	ककुभोः	ककुप्सु
सम्योधन	ककुप्	ककुमौ	ककुम

सर्व भकारान्त शब्दके रूप 'ककुम्-शब्दके तुल्य । यथा—अनुष्टुम्,
 त्रिष्टुम् (छन्दोविशेष) ।

* भकारान्त शब्दके 'म्' के स्थानमे—सु' और 'क्षुप्' परे 'प्', और
 'म' परे 'व्' होता है ।

रकारान्त ।

द्वार् शब्द (दरवाज़ा ; उपाय Door ; means) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	द्वाः	द्वारौ	द्वारः
द्वितीया	द्वारम्	द्वारौ	द्वारः
तृतीया	द्वारा	द्वाभ्याम्	द्वाभिः
चतुर्थी	द्वारे	द्वाभ्याम्	द्वाभ्यः
पञ्चमी	द्वारः	द्वाभ्याम्	द्वाभ्यः
षष्ठी	द्वारः	द्वारोः	द्वाराम्
सप्तमी	द्वारि	द्वारोः	द्वार्षु
सम्बोधन	द्वाः	द्वारौ	द्वारः

सर्व 'कार'-भागान्त शब्दके रूप 'द्वार्'-शब्दके तुल्य ।

गिर शब्द (वाक्य Speech) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	गीः	गिरौ	गिरः
द्वितीया	गिरम्	गिरौ	गिरः
तृतीया	गिरा	गीभ्याम्	गीभिः
चतुर्थी	गिरे	गीभ्याम्	गीभ्यः
पञ्चमी	गिरः	गीभ्याम्	गीभ्यः
षष्ठी	गिरः	गिरोः	गिराम्
सप्तमी	गिरि	गिरोः	गीर्षु
सम्बोधन	गीः	गिरौ	गिरः

पुर शब्द (नगरी Town) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	पूरः	पुरौ	पुरः
द्वितीया	पुरम्	पुरौ	पुरः
तृतीया	पुरा	पूर्याम्	पूरिभिः
चतुर्थी	पुरे	पूर्याम्	पूर्य्यः
पञ्चमी	पुरः	पूर्याम्	पूर्य्यः
षष्ठी	पुरः	पुरोः	पुराम्
सप्तमी	पुरि	पुरोः	पूर्य्यु
सम्बोधन	पूरः	पुरौ	पुरः

पुर (भार)-शब्दके रूप 'पुर' शब्दके तुल्य ।

वकारान्त ।

दिष् शब्द (स्वर्ग Heaven) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	द्यौः	दियौ	दिवः
द्वितीया	दिवम्, द्याम्	दियौ	दिवः
तृतीया	दिवा	द्युभ्याम्	द्युभिः
चतुर्थी	दिवे	द्युभ्याम्	द्युभ्यः
पञ्चमी	दिवः	द्युभ्याम्	द्युभ्यः
षष्ठी	दिवः	दिवोः	दिवाम्
सप्तमी	दिवि	दिवोः	द्युपु
सम्बोधन	द्यौः	दियौ	दिवः

अनुवाद करो—क्षुधासे प्राण निकलते हैं (निर्यान्ति) । ब्राह्मण-
लोग प्रातःकालमें समिध् आहरण करते हैं (आहरन्ति) । लता
पुष्पसे सुशोभित । पिपासु जन उदर पूर्ण करके (उदरपूरम्) जल पीता
है (पिवति) । किसी प्रकारसे (कथमपि) तेरा वाक्य नहीं सुनूंगा
(श्रोष्यामि) । वह वचन-द्वारा सब लोगोंको सन्तुष्ट करता है (सन्तो-
पयति) । पुण्यात्मा विष्णुरथमें (तृतीया) स्वर्गको जाता है (याति) ।

शकारान्त ।

दिश् (दिक्), दृश् (नेत्र) शब्दके रूप 'तादृश्'-शब्दके तुल्य ;
और निश् (रात्रि)-शब्दके रूप 'विंश्'-शब्दके तुल्य ।

षकारान्त ।

रूप (क्रोध) ; विप् (विष्टा) ; विप्रुप् (बूँद) ; त्विप् (तेज,
कान्ति) प्रभृति षकारान्त शब्दके रूप 'द्विप्'-शब्दके तुल्य ।

सकारान्त ।

'अस्'-भागान्त (अप्सरस्-प्रभृति) शब्दके रूप 'वेधस्'-शब्दके
तुल्य ।

'आस्'-भागान्त—भास् शब्द (दीप्ति Lustre) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	भाः	भासौ	भासः
द्वितीया	भासम्	भासौ	भासः
तृतीया	भासा	भाभ्याम्	भाभिः
चतुर्थी	भासे	भाभ्याम्	भाभ्यः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
पञ्चमी	भासः	भाभ्याम्	भाभ्यः
षष्ठी	भासः	भासोः	भासाम्
सप्तमी	भासि	भासोः	भाःसु
सम्बोधन	भाः	भासौ	भासः

‘इस्’-भागान्त-अर्चिस् शब्द* (शिखा, ज्वाला Flame) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	अर्चिः	अर्चिपौ	अर्चिपः
द्वितीया	अर्चिपम्	अर्चिपौ	अर्चिपः
तृतीया	अर्चिपा	अर्चिभ्याम्	अर्चिभिः
चतुर्थी	अर्चिपे	अर्चिभ्याम्	अर्चिभ्यः
पञ्चमी	अर्चिपः	अर्चिभ्याम्	अर्चिभ्यः
षष्ठी	अर्चिपः	अर्चिपोः	अर्चिपाम्
सप्तमी	अर्चिपि	अर्चिपोः	अर्चिःपु
सम्बोधन	अर्चिः	अर्चिपौ	अर्चिपः

सर्व ‘इस्’-भागान्त शब्दके रूप ‘अर्चिस्’-शब्दके तुल्य ।

आशिस् शब्द (शुभाकाङ्क्षा ; आभिलाष
Benediction; desire) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	आशीः	आशिपौ	आशिपः
द्वितीया	आशिपम्	आशिपौ	आशिपः

* ‘अर्चिस्’-शब्द स्त्रीवलिङ्गमी होता है ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
तृतीया	आशिषा	आशीभ्याम्	आशीभिः
चतुर्थी	आशिषे	आशीभ्याम्	आशीभ्यः
पञ्चमी	आशिपः	आशीभ्याम्	आशीभ्यः
षष्ठी	आशिपः	आशिपोः	आशिषाम्
सप्तमी	आशिषि	आशिपोः	आशीःषु
सम्बोधन	आशीः	आशिषौ	आशिपः

शुद्ध करो—पूर्वस्मिन् दिशि निशाकरो राजते । उत्तरस्मिन् दिशि हिमालयवर्त्तते । सर्वे देवताः मयि शुभं आशीं कुर्वन्ति । तेन आशिना अहं सुस्थं भवामि । पश्चिमस्यां दिशि चन्द्रमाम् अस्तमितां पश्यामि । ग्रीष्मे काकाः वाप्याः अपं पिबन्ति । यः सत्यं गिरं वदति, स सर्वदा दिवे वसति । तव आशिपस्य अपूर्वः शक्तिः ।

हकारान्त ।

उपानहू शब्द (जूता Sandal, shoe) ।

(१मा) उपानत्, उपानहौ, उपानहः ; (२या) उपानहम्, उपानहौ, उपानहः ; (३या) उपानहा, उपानह्याम्, उपानद्भिः ; (४थी) उपानहे, उपानह्याम्, उपानद्भ्यः ; (५मी) उपानहः, उपानह्याम्, उपानद्भ्यः ; (६ष्ठी) उपानहः, उपानहोः, उपानहाम् ; (७मी) उपानहि, उपानहोः, उपानत्सु ; (सम्बो) उपानत् !

व्यञ्जनान्त क्लीबलिङ्ग शब्दके साधारण सूत्र ।

१९४ । 'उ', 'अम्' और सम्बोधनके 'उ' का लोप होता है ;

यथा—जगत् + स = जगत् ; जगत् + अम् = जगत् ।

१९५ । 'औ' के स्थानमे 'ई', और 'जम्' तथा 'शस्' के स्थानमे 'इ' होता है ; यथा—जगत् + औ = जगत् + ई = जगती ; ददत् + जस् = ददत् + इ = ददति ।

१९६ । 'जस्' और 'शस्' परे चकारान्त शब्दके 'च्' के स्थानमे 'ज्', और जकारान्त शब्दके 'ज्' के स्थानमे 'ञ' होता है ; यथा—प्रा-च् + जम् = प्राञ् + इ (१९५ सू) = प्राञ्चि ; अस्ज् + जस् = अस्ज् + इ = अस्जि ।

१९७ । 'जस्' और 'शस्' परे अन्त्यस्वरके पश्चात् 'न्' होता है ; शान्त शब्दके नहीं होता ; यथा—जगत् + जम् = जगन्त् + इ = जगन्ति ।

१९८ । 'जस्' और 'शस्' परे रहनेसे, अन्त्यस्वर शब्दके 'त्' के स्थानमे विकल्पसे 'न्त्' होता है ; यथा—जाग्रत् + जस् = जाग्रन्त् + इ = जाग्रन्ति ; पठे—जाग्रत् + जम् = जाग्रत् + इ = जाग्रति ।

१९९ । 'जम्' और 'शस्' परे नकारान्त और 'न्स्'-भागान्त शब्दका अन्त्यस्वर दीर्घ होता है ; यथा—नामन् + जस् = नामान् + इ = नामानि ; हविम् + जम् = हविन्स् (१९७ सू) + जम् = हवीन्स् + इ = हवींस् (६३ सू) + इ = हवींषि (१०८ (क) सू) ।

२०० । 'छ' परे नकारका लोप होता है ; सम्बोधनके 'छ' मे विकल्पसे होता है ; यथा—नामन् + छ (सम्बोधन) = नाम, (पठे) नामन् ।

२०१ । 'ई' परे 'अन्'-भागान्त शब्दके अकारका विकल्पसे लोप

होता है ; यथा—नामन् + औ = नामन् + ई = नामन् + ई = नामनी ;
(पक्षे) नामन् + औ = नामन् + ई = नामनी ।

व्यञ्जनान्त क्लीवलिङ्ग शब्द ।

 व्यञ्जनान्त क्लीवलिङ्ग शब्दके रूप प्रथमा, द्वितीया और सम्बोधनमे समान ; और तृतीयासे सप्तमीतक पुलिङ्गके तुल्य । इसलिये उनकी केवल प्रथमा विभक्तिके रूपही यहां लिखे जाते हैं ।

चकारान्त—प्राच् शब्द—प्राक्, प्राची, प्राञ्चि । प्रायः सब चकारान्त क्लीवलिङ्ग शब्दके रूप 'प्राच्'-शब्दके तुल्य । प्रत्यच् शब्द—प्रत्यक्, प्रतीची, प्रत्यञ्चि । उदच् शब्द—उदक्, उदीची, उदञ्चि । अन्वच् शब्द—अन्वक्, अनूची, अन्वञ्चि । तिर्य्यच् शब्द—तिर्य्यक्, तिरश्ची, तिर्य्यञ्चि ।

जकारान्त ।

असृज् शब्द (शोणित, रक्त Blood) ।

असृक्	असृजी	असृञ्चि ।
अवशिष्ट 'वणिज्'-शब्दके तुल्य ।		

प्रायः सब जकारान्त क्लीवलिङ्ग शब्दके रूप 'असृज्'-शब्दके तुल्य ।

तकारान्त ।

जगत् शब्द (विश्व World) ।

जगत्	जगती	जगन्ति ।
अवशिष्ट 'भृभृत्'-शब्दके तुल्य ।		

प्रायः सब तकारान्त स्त्रीबलिङ्ग शब्दके रूप 'जगत्'-शब्दके तुल्य ।

गच्छत् शब्द—गच्छत्, गच्छन्ती, गच्छन्ति ।—भ्वादि, दिवादि, घुरादि और णिजन्त प्रभृति धातुके उत्तर 'शत्'-प्रत्ययान्त सब स्त्रीबलिङ्ग शब्दके रूप 'गच्छत्' शब्दके तुल्य ।

इच्छत् शब्द—इच्छत्, इच्छन्ती, इच्छन्ति ।—तुदादि-गणीय धातुके उत्तर 'शत्'-प्रत्ययान्त सब स्त्रीबलिङ्ग शब्दके रूप 'इच्छत्'-शब्दके तुल्य ।

यात् शब्द—यात्, याती यान्ती, यान्ति ।—आकारान्त अदादि-गणीय धातुके उत्तर 'शत्'-प्रत्ययान्त सब स्त्रीबलिङ्ग शब्दके रूप 'यात्'-शब्दके तुल्य ।

दरिद्रत् शब्द—दरिद्रत्, दरिद्री, दरिद्रीति दरिद्रीति ।

जाग्रत् शब्द—जाग्रत्, जाग्रती, जाग्रति जाग्रन्ति ।—जक्षत्, च-कासत् प्रभृति (१४२ पृ० २० पं०) शब्दके रूप स्त्रीबलिङ्गमे 'जाग्रत्'-शब्दके तुल्य ।

भविष्यत् शब्द—भविष्यत्, भविष्यती भविष्यन्ती, भविष्यन्ति ।—सब 'स्यत्'-प्रत्ययान्त स्त्रीबलिङ्ग शब्दके रूप 'भविष्यत्'-शब्दके तुल्य ।

महत् शब्द ।

महत्

महती

महान्ति ।

दकारान्त ।

हृद् शब्द (चक्षुःस्थल, छाती ; मन Chest ; mind) ।

हृत्

हृदी

हृन्दि ।

अवशिष्ट 'सहृद्'-शब्दके तुल्य ।

सब दकारान्त क्लीवलिङ्ग शब्दके रूप 'हृद्'-शब्दके तुल्य* ।

नकारान्त ।

'अन्'-भागान्त—नामन् शब्द (आख्या Name) ।

नाम

नाम्नी, नामनी

नामानि ।

अवशिष्ट 'महिमन्'-शब्दके तुल्या† ।

प्रायः सब 'अन्'-भागान्त क्लीवलिङ्ग शब्दके रूप 'नामन्'-शब्दके तुल्य । यथा—

धामन् (गृह) ; व्योमन् (आकाश) ; दामन् (रस्सी) ; प्रेमन् (प्रणय) ; धेमन् (तांत) ; सामन् (वेदविशेष) ।

•अनुवाद करो—शरीरसे रुधिर निकलता है (निःसरति) । वृक्षके पत्र श्रीयुक्त । ग्रीष्ममे आकाश निर्मल रहता है (तिष्ठति) । ब्रजधाममे गोपियाँ वास करती हैं (वसन्ति) । प्रातःकालमे ऋषितनय साम गान करते हैं (गायन्ति) । जो वेद जानता है (वेत्ति), उसे 'वैदिक' कहते हैं (वदन्ति) । लड़के गायकी रस्सी खींचते हैं (आकर्षन्ति) । इस संसारमे सभी प्रेमसे आवद्ध । तांतसे कपड़ा बूनता है (वयति) ।

जन्मन् शब्द (उत्पत्ति Birth) ।

जन्म

जन्मनी

जन्मानि ।

* द्विपाद् शब्द—द्विपात्, द्विपदी, द्विपान्दि । सब 'पाद्'-भागान्त शब्द इसी प्रकार ।

† सम्बोधनके एकवचनमे—नाम, नामन्—ये दो पद होते हैं ।

अवशिष्ट 'आत्मन्'-शब्दके तुल्य* ।

'म' धौर 'व'-संयुक्त सब 'अन्'-भागान्त छोवलिङ्ग शब्दके रूप 'जन्मन्'-शब्दके तुल्य । यथा—

चर्मन् (चमड़ा) ; वर्मन् (कवच) ; शर्मन् (छत्र ; कल्याण) ;
कर्मन् (काम) ; नर्मन् (परिहास) ; सघ्नन् (गृह) ; भस्मन्
(राख) ; लक्ष्मन् (चिह्न) ; वर्त्मन् (पथ) ; पर्यन् (प्रस्थि ; अरसत्र) ।

अहन् शब्द (दिन Day) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	अहः	अहो, अहनी	अहानि
द्वितीया	अहः	अहो, अहनी	अहानि
तृतीया	अहा	अहोभ्याम्	अहोभिः
चतुर्थी	अह	अहोभ्याम्	अहोभ्यः
पञ्चमी	अहः	अहोभ्याम्	अहोभ्यः
षष्ठी	अहः	अहोः	अहाम्
सप्तमी	अह्नि, अहनि	अहोः	अहःसु
सम्बोधन	अहः	अहो अहनी	अहानि

'इन्'-भागान्त—स्थायिन् शब्द (स्थितिशील; स्थिर
Staying; lasting) ।

स्थायि स्थायिनी स्थायीनि

अवशिष्ट 'घनिन्' शब्दके तुल्य ।

सब 'इन्'-भागान्त छोवलिङ्ग शब्दके रूप 'स्थायिन्'-शब्दके तुल्य ।

* सम्बोधनके एकवचनमें—जन्म, जन्मन्—ये दो पद होते हैं ।

रकारान्त ।

वार् शब्द (जल Water) ।

वाः

वारि

वारि

अवशिष्ट 'द्वार्'-शब्दके तुल्य ।

शकारान्त ।

तादृश् शब्द ।

तादृक्

तादृशी

तादृशि ।

सकारान्त ।

'अस्-भागान्त—पयस् शब्द (दुग्ध ; जल Milk ; water) ।

पयः

पयसी

पयांसि

अवशिष्ट 'वेधस्'-शब्दके तुल्य ।

सर्व 'अस्-भागान्त क्लीबलिङ्ग शब्दके रूप 'पयस्'-शब्दके तुल्य ।

यथा—

अम्भस् (जल) ; रजस् (धूलि) ; तमस् (अन्धकार) ; वचस् (वाक्य) ; चेतस्, मनस् (चित्त) ; आगस् (अपराध) ; यशस् (कीर्ति) ; उरस्, वक्षस् (छाती) ; अयस् (लौह) ; वासस् (वस्त्र) ; दयस् (जीवितकालका परिमाण ; पक्षी) , छन्दस् (पद्य-बन्ध) ।

क्वस् (वस्तु)-प्रत्ययान्त—विद्वस् शब्द—विद्वत्, विदुषी, विद्वांसि । शुश्रुवस् शब्द—शुश्रुवत्, शुश्रुवुषी, शुश्रुवांसि । तस्थि-वस् शब्द—तस्थिवत्, तस्थुषी, तस्थिवांसि ।

शुद्ध करो—महान् दुःखम् । पतन् फलानि गृहाण । एष असृक्
दुष्टानि जाताः । श्रीमन्तं फल्गु अवलोकय । इयामस्य घामं गच्छामि ।
काशाघामे शिवो विद्यते । ऊर्ध्वं भस्मं मा क्षिप । चर्मात् पादुका जायते ।
वृषः दामं टिनत्ति । कर्मण फलं स्यात् । कर्मभ्यः सप्तदुःखाः जाय-
न्ते । जन्मे जन्मे विष्णुमक्तर्मरेयम् । हितं मनोहारी च दुर्लभो यवः ।

✽ व्याप्ति-अर्थमे कालवाचक और मार्गके परिमाण-वाचक
शब्दके उत्तर द्वितीया विभक्ति होती है; यथा—(एक महीनाभर
पढ़ता हूँ, तबभी कुछ हुआ नहीं) मासम् एकं पठामि, तथाऽपि
न किमपि अभवत्; (एक कोस व्यापकर यह जनपद है) क्रोशम्
एकं जनपदोऽयं तिष्ठति ।

✽ प्रयोजन सिद्ध होनेसे, उक्त कालवाचक और मार्गके परि-
माण-वाचक शब्दके उत्तर तृतीया विभक्ति होती है; यथा—(यह
पुस्तक एक महीनेमें पढ़ा है) मासेन एकेन पुस्तकम् एतत् पठित-
वान्; (कोसभरमें सूर्यस्तव पढ़ा गया) क्रोशेन एकेन सूर्यस्तोत्रं
पठितम्;—यहाँ पुस्तकका पढ़ना एक महीनेमें, और सूर्यका स्तव-
पाठ एक कोसमें समाप्त हुआ है ।

अनुवाद करो—दीर्घकाल गुरुके समीपमें (वान्तिक) यास करना
चाहिये (वसेत्) । पाँच कोस व्यापकर काशीनगरी । साथक टपासनाके
लिये सारी रात जागता है (जागति) । यह सारा दिन उपनिषद्का
अध्ययन करता है (श्रुते) । तू एकदिनमेंही इस ग्रन्थको पढ़ सकेगा
(पठितुं शक्यसि) । क्षणकाल प्रतीक्षा कर (प्रतीक्षस्व) ; तेरा मनो-
रथ सिद्ध होगा (सेत्स्यति) ।

‘इस्’-भागान्त—हविस् शब्द (घृत Clarified butter) ।

हविः

हविषी

हवीषि

अवशिष्ट ‘अर्विस्’-शब्दके तुल्य ।

सर्व ‘इस्’-भागान्त क्लीबलिङ्ग शब्दके रूप ‘हविस्’-शब्दके तुल्य ।

यथा—

ज्योतिस् (तेज ; नक्षत्र) ; रोचिस्, शोचिस् (शीति) ; वहिस् (कुश) ; सर्पिस् (घृत) ।

‘उस्’-भागान्त—धनुस् शब्द (धनुक Bow) ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	धनुः	धनुषी	धनूंषि
द्वितीया	धनुः	धनुषी	धनूंषि
तृतीया	धनुषा	धनुभ्याम्	धनुर्भिः
चतुर्थी	धनुषे	धनुभ्याम्	धनुर्भ्यः
पञ्चमी	धनुषः	धनुभ्याम्	धनुर्भ्यः
षष्ठी	धनुषः	धनुषोः	धनुषाम्
सप्तमी	धनुषि	धनुषोः	धनुषु
सम्बोधन	धनुः	धनुषी	धनूंषि

सर्व ‘उस्’-भागान्त क्लीबलिङ्ग शब्दके रूप ‘धनुस्’-शब्दके तुल्य ।

यथा—

आयुस् (जीवितकाल) ; चक्षुस् (नेत्र) ; वपुस् (शरीर) ; य-
जुस् (वेदविशेष) ।

अनुवाद करो—निष्काम कर्मसे चित्त शुद्ध होता है (भवति) ।

चमड़ेका जूता । चन्द्रमे जो मलिन चिह्न है (अस्ति), उसीको कविलोग 'मृग' कहते हैं (वदन्ति) । पूर्वजन्मकी सृष्टिसे मनुष्योंकी धर्ममे प्रवृत्ति होती है (जायते) । दो दिनमे यह काम होगा (भविष्यति) । लौहसे अच्छा उत्पन्न होता है (उत्पद्यते) । धार्मिक राजाका यश सब देशोंमे सब कोई गाते हैं (गायन्ति) । मेरा अपराध क्षमा कीजिये (क्षमस्य) । मनमे कुचिन्ता नहीं करना (न कुटुषात्) । पढ़नेमे मन लगा (संयोजय) । गोवत्स दुग्ध पान करता है (पियति) । ब्रह्मचर्यसे तेज बढ़ता है (वर्द्धते) । घृतसे (हविस्) होम करता है (जुहोति) । सूर्यकी दाँसिसे जगत् प्रकाशित होता है (प्रकाशते) । शिवजीके तीन शङ्ख । अनाचारसे आयुका क्षय होता है । लुब्धक धनुषमे बाण योजना करता है (योजयति) ।

सर्वनाम-व्यवहार ।

सर्वादि समस्त सर्वनामोंके रूप यथाक्रम पुलिङ्ग, स्त्रीलिङ्ग और ह्रीवलिङ्ग शब्द-रूपके बीचमे दिसलाये गये ।

सर्व, विश्व और सम शब्द—'सकल' यह अर्थ समझानेसेही सर्वनाम होते हैं ; अन्य अर्थमे उनके रूप साधारण शब्दके तुल्य ; यथा—

सर्व { (सकल) सबको नमस्कार—सर्वस्मै नमः ।
(शिव) शिवको नमस्कार—सर्वाय नमः ।

- विश्व { (सकल) सबमे विश्वास युक्त नहीं—विश्वस्मिन् विश्वासो
[न युज्यते ।
- (जगत्) जगत्मे सभी नश्वर—विश्वे सर्वं हि नश्वरम् ।
- सम { (सकल) सभीकाही गुरु पिता—समेपां हि गुरुः पिता ।
- (तुल्य) पशुओंके तुल्य मूर्खोंका सङ्ग छोड़ना चाहिये—प-
शुभिः समानां मूर्खाणां सङ्गं परिहरेत् ।

दिक्, देश वा काल समझानेसेही 'पूर्व'-प्रभृति सात शब्द सर्वनाम होते हैं ; अन्य अर्थमे साधारण शब्दके तुल्य ; यथा—

- पर { (काल) यतियोंका पर दिनके लिये सङ्ग्रह निपिद्ध—यतीनां
परस्मै दिनाय सङ्ग्रहो निपिद्धः ।
- (श्रेष्ठ) परम पुरुषको नमस्कार—पराय पुरुषाय नमः ।
- दक्षिण { (दिक्) दक्षिण दिशाका अधिपति यम—दक्षिणस्या
दिशः अधिपतिः कृतान्तः ।
- (निपुण) ब्रह्मविचारमे कुशल गार्गीका याज्ञवल्क्यके साथ
संवाद हुआ था—ब्रह्मविचारे दक्षिणायाः गार्ग्याः याज्ञव-
ल्क्येन समं संवादः समभवत् ।
- उत्तर { (देश) वह तपस्याके लिये उत्तर देशको गया—स तपसे
उत्तरस्मै देशाय प्रातिष्ठत ।
- (प्रतिवचन) तेरे पत्रके उत्तरके लिये व्यग्र हूँ—तव पत्रस्य
उत्तराय व्यग्रोऽस्मि ।

आत्मा (स्वयम्) और आत्मीय (स्वकीय) अर्थमेही 'स्व'-
शब्द सर्वनाम होता है ; अन्य अर्थमे सामान्य अकारान्तके तुल्य ; यथा—

(आत्मा) ज्ञानी अपनेमें रमण करता है—ज्ञानी स्व-
स्मिन् रमते ।

(आत्मीय) सब कोई स्वमीय पुत्रमें स्नेह करता है—
सर्वः स्वस्मिन् पुत्रे स्निहति ।

(धन) दूसरेके धनमें लृष्टा न करना—परस्य स्वाय न
लृष्टयेत् ।

(ज्ञाति) जातिको विद्या दान करना—प्राय विद्यां दद्यात्*

‘एक’-शब्दों—एक, अन्य, केवल, श्रेष्ठ प्रवृत्ति सभी अर्थमें सर्वनाम होता है; यथा—(एक भादमीमें पक्षगत नहीं करना) एकस्मिन् पक्ष-पातं न कुर्यात्; (अन्यन्मोग कहते हैं) एके वदन्ति; (कोई कोई आत्माको निर्गुण नहीं मानते) एके स्मरमानं निर्गुणं न मन्यन्ते; (केवल नारायणको नमस्कार) एकस्मै नारायणाय नमः; (श्रेष्ठ ज्ञानी वसिष्ठसे रामचन्द्रने तरङ्गज्ञान पाया) एकस्मात् ज्ञानिनः वसिष्ठात् राम-भद्रः तत्त्वज्ञानम् अयाप ।

इदम् और एतद्—एन ।

पुनरक्तिविषयमें, अर्थात् विलिखितका पुनरुल्लेख होनेसे, द्वितीयाके पुरुषचन, द्विवचन, बहुवचन, तृतीयाका एकवचन, और पद्यी तथा सप्तमी-के द्विवचनमें ‘इदम्’ और ‘एतद्’-शब्दके स्थानमें ‘एन’ आदेश होता है; यथा—(पुं०) एनम्, एनौ, एनान्, एनेन, एनयोः; (स्त्री०)

* ‘स्व’-शब्द—‘धन’-अर्थमें-पुं०, स्त्री०, और ‘ज्ञाति’-अर्थमें—पुं० ।

† एकोऽल्लान्य-प्रधानेषु प्रथमे केवले तथा ।

साधारणे समानेऽपि सङ्ख्यायाश्च प्रयुज्यते ॥

एनाम्, एने, एनाः, एनया, एनयोः ; (स्त्रीव०) एनत्, एने, एनानि, एनेन, एनयोः । उदाहरण—(इस छात्रकी परीक्षा करो; पीछे इसको योग्य-श्रेणीमें भरती कर लो) इमम् अथवा एतं छात्रं परीक्षस्व ; तत् एनं योग्य-श्रेण्यां प्रवेशय ।

उभ (Both) ।

‘उभ’-शब्द केवल द्विवचनमें व्यवहृत होता है ; यथा—(पुलिङ्ग)—(राम लक्ष्मण दोनो जाते हैं) उभौ रामलक्ष्मणौ यातः ; (स्त्रीलिङ्ग)—(सारदा ज्ञानदा दोनो हसती हैं) उभे सारदाज्ञानदे हसतः ; (स्त्रीव-लिङ्ग)—(एकसमय फल पत्र दोनों गिरते हैं) युगपत् उभे फलपत्रे पततः । समासमें ‘उभ’-शब्दके स्थानमें ‘उभय’ होता है ; यथा—उभौ पादवौ—उभयपादवौ ।

उभय (Both) ।

‘उभय’-शब्द द्विवचनमें व्यवहृत नहीं होता ; केवल एकवचन और बहुवचनमें व्यवहृत होता है ; यथा—(देवगण असुरगण दोनोंने समुद्र मन्थन किया था) उभयः देवाअसुरगणः समुद्रं ममन्थ ; (देवता मनुष्य दोनो नृत्य करते हैं) उभये देवमनुष्याः नृत्यन्ति ।

भवत् (आप Your honour) ।

सभ्य वचनप्रयोगमें (as a courteous form of expression) ‘भवत्’-शब्दका व्यवहार होता है ; किन्तु इसका सम्मान-अर्थ नियत नहीं । सम्मान-अर्थमें ‘भवत्’-शब्दके पूर्वमें ‘अत्र’ और ‘तत्र’ वा ‘स’ संयुक्त किये जाते हैं ; यथा—अत्रभवत् ; तत्रभवत्* वा सभवत् ।

* “पूज्ये तत्रभवानत्रभवांश्च भगवानपि” ।

इनमेंसे 'अत्रभवत्'-शब्द वक्ताके निश्चय्य व्यक्तिसे सम्बन्धमें, और 'तत्रभवत्' वा 'सभवत्' शब्द दूसरे अथवा अनुपस्थित व्यक्तिसे सम्बन्धमें प्रयुक्त होता है । उदाहरण—(आपको निवेदन करता हूँ) अत्रभवन्तं निवेदयामि ; (अरे हट जा, आप प्रकृतिस्य दुष्ट हैं) "अपेहि र, अत्रभवान् प्रकृतिम् आपन्नः" शकु० १ ; (पूज्यपाद काश्यपसे आदिष्ट हुआ हूँ) "आदिष्टोऽस्मि तत्रभवता काश्यपेन" शकु० ४ ; (ये कर्त्तव्य-विषयमें मुझे नियुक्त करते हैं) "मां विधेयविषये सभशान् (His Honour) नियुक्ते" मालती० १. १२ ।

परस्पर, अन्योन्य, इतरेतर (Each other, one another) ।

परस्पर, अन्योन्य और इतरेतर शब्दका एकही अर्थ । ये छल्लिङ्ग-के पुरुषवचनमेंही व्यवहृत होते हैं ; यथा—दुःशीलाः छात्राः परस्परं विवदन्ते (विवाद करते हैं) ; ये परस्परम् आद्रियन्ते, ते हि सशीलाः । क्वचित् बहुवचनमेंभी प्रयोग दृष्ट होता है ; यथा—"अन्योन्येपां पुष्करै-रामृतान्तः" माघ० १८. ३२ ।

सर्वनाम शब्दके उत्तर सम्बन्धार्थमें 'ईय'-प्रभृति प्रत्यय कानेमें कई विशेषणपद उत्पन्न होते हैं ; (ये सर्वनाम नहीं) । यथा—मदीय, मामक, मामकीन (मेरा) ; अस्मदीय, आस्माक, आस्माकीन (हमारा) ; त्वदीय, तावक, तावकीन (तेरा) ; युष्मदीय, यौष्माक, यौष्माकीन (तुम्हारा) ; भवदीय, भावक (आपका) ; तदीय (उसका, उनका) ; अन्यदीय (अन्योका, अन्यका) ; परकीय (दूसरेका, दूसरोंका) ; स्वादीय, स्वकीय (अपना) ।* यथा—(हमारा घर) अस्मदीयं गृहम् ;

* तावक, मामक, यौष्माक और आस्माक शब्दके छल्लिङ्गमें—तावकी,

(तेरी पुस्तक) त्वदीयं पुस्तकम् ।

अनुवाद करो—दूसरेके धनमे लोभ मत कर (मा लुभ्य) । श्याम सब बालकोंमे श्रेष्ठ । ब्राह्मण क्षत्रिय दोनो परस्पर सौहार्दसे रहें (तिष्ठेताम्) । राम श्याम दोनो गये (गतौ) । मूर्ख परस्परका (द्वितीया) उपहास करते हैं (उपहसन्ति) । बालक अन्योन्यका वस्त्र आकर्षण करते हैं (आकर्षन्ति) । हमलोग परस्परमे अनुरक्त ।

सङ्ख्यावाचक शब्द (Numerals) ।

एक, द्वि, त्रि, चतुर्, पञ्च, षष्, सप्त, अष्ट, नव, दश, एकादश, द्वादश, त्रयोदश, चतुर्दश, पञ्चदश, षोडश, सप्तदश, अष्टादश, ऊनविंशति,* विंशति, त्रिंशत्, चत्वारिंशत्, पञ्चाशत्, षष्टि, सप्तति, अशीति, नवति, शत, सहस्र, अयुत, लक्ष, नियुत, कोटि, अर्बुद, वृन्द, खर्व, निखर्व, शङ्ख, पद्म, सागर, अन्त्य, मध्य, परार्द्ध †—

मामकी, यौष्माकी और आस्माकी होते हैं । तद्धिन्न शब्द खोलिहमे आकारान्त होते हैं ।

* अथवा—एकोनविंशति, एकाद्विंशति, एकात्रविंशति ।

† विंशति और त्रिंशत् शब्द परे रहनेसे—‘द्वि’ शब्दके स्थानमे ‘द्वा’, ‘त्रि’ शब्दके स्थानमे ‘त्रयः’, और ‘अष्ट’ शब्दके स्थानमे ‘अष्टा’ होता है ; यथा—द्वाविंशति, त्रयोविंशति, अष्टाविंशति ; द्वात्रिंशत्, त्रयस्त्रिंशत्, अष्टात्रिंशत् ।

चत्वारिंशत्, पञ्चाशत्, षष्टि, सप्तति और नवति शब्द परे रहनेसे

ये सङ्ख्यावाचक शब्द* ।

एक शब्द (One)—एकवचनान्त ।

इसके रूप पुलिङ्ग और ऋवलिङ्गमे 'सर्व'-शब्दके तुल्य, स्त्रीलिङ्गमे 'सर्वा'-शब्दके तुल्य ।

द्वि शब्द (दो Two)—द्विवचनान्त ।

त्रि शब्द (तीन Three)—वहुवचनान्त ।

विकल्पसे होता है ; यथा—द्विचत्वारिंशत् द्वाचत्वारिंशत्, त्रिचत्वारिंशत् त्रयचत्वारिंशत्, अष्टचत्वारिंशत् अष्टाचत्वारिंशत् ।

'अशीति'-शब्द परे रहनेसे नहीं होता ; यथा—अशीति, त्र्यशीति, अष्टाशीति ।

११=नवचत्वारिंशत् अथवा एकोनशतम् ।

समाससूत्रानुसार 'पप्' शब्दके स्थानमे 'पद्' आदेशः, और पञ्चन्, सप्तन् प्रभृति नकारान्त शब्दके नकारका लोप होता है ; यथा—पञ्चविंशति, पञ्चाविंशति इत्यादि ।

१०१, १०२, १०३, १०४, १०५ इत्यादि=एकोत्तरशत अथवा एकाधिकशत, द्वयुत्तरशत अथवा द्व्याधिकशत, त्र्युत्तरशत वा त्र्यधिकशत, चतुस्तरशत वा चतुरधिकशत, पञ्चोत्तरशत वा पञ्चाधिकशत इत्यादि ।

२००, ३०० इत्यादि=द्विशत, त्रिशत इत्यादि ।

* एकं दश शतञ्चैव सहस्रमयुतं तथा ।

लक्षञ्च नियुतञ्चैव कोटिरधुंदमेव च ॥

वृन्दः खर्वो निखर्वश्च शङ्ख-पद्मौ च सागरः ।

अन्तर्यं मध्यं परार्द्धञ्च दशवृद्ध्या ययोत्तरम् ॥

इनके रूप समस्त लिङ्गोंमेंही दिखलाये गये ।

‘त्रि’ से ‘अष्टादशन्’ पर्यन्त शब्द बहुवचनान्त ।

चतुर् शब्द (चार Four) ।

	पुंलिङ्ग	स्त्रीलिङ्ग	क्लीवलिङ्ग
१मा	चत्वारः	चतस्रः	चत्वारि
२या	चतुरः	चतस्रः	चत्वारि
३या	चतुर्भिः	चतसृभिः	चतुर्भिः
४थी	चतुर्भ्यः	चतसृभ्यः	चतुर्भ्यः
५मी	चतुर्भ्यः	चतसृभ्यः	चतुर्भ्यः
६ष्टी	चतुर्णाम्	चतसृणाम्	चतुर्णाम्
७मी	चतुर्पु	चतसृषु	चतुर्पु
सम्बो	चत्वारः	चतस्रः	चत्वारि

शुद्ध करो—एकं मुद्रा । द्वे ब्राह्मणौ गच्छतः । द्वौ फलौ पश्यामि ।
द्वौ वस्त्रम् । तिसृभ्यः मुनिभ्यः देहि । चत्वारः पुष्पमालाः । अत्र चत्वारि
माला तिष्ठन्ति । चतस्रः मनुष्याः हसन्ति । चतुर्पु दिक्षु । चत्वारि
गृहाः विद्यन्ते । तिसृभिः बालकैः सह नद्यां गतवान् ।

पञ्चन् शब्द (पाँच Five)

१मा	पञ्च
२या	पञ्च
३या	पञ्चभिः
४थी	पञ्चभ्यः
५मी	पञ्चभ्यः

षष् शब्द (छः Six) ।

षट्
षट्
षड्भिः
षड्भ्यः
षड्भ्यः

६ष्टी	पञ्चानाम्	पण्णाम्
७मी	पञ्चसु	पट्सु

तीनो लिङ्गोंमेंही समान ।

अष्टन् शब्द (आठ Eight) ।

१मा	अष्ट, अष्टौ
२या	अष्ट, अष्टौ
३या	अष्टभिः, अष्टाभिः
४र्थी	अष्टभ्यः, अष्टाभ्यः
५मी	अष्टभ्यः, अष्टाभ्यः
६ष्टी	अष्टानाम्
७मी	अष्टसु, अष्टासु
सम्यो	अष्ट, अष्टौ

तीनो लिङ्गोंमेंही समान ।

‘पञ्चन्’ से ‘अष्टादशन्’ पर्यन्त शब्दोंके रूप तीनो लिङ्गोंमेंही एक-प्रकार । यथा—पञ्च वृक्षाः ; पञ्च स्त्रियः ; पञ्च फलानि ।

सप्तन्, नवन्, दशन् प्रभृति नकारान्त शब्दके रूप—‘पञ्चन्’-शब्दके तुल्य ।

‘ऊनविंशति’, ‘विंशति’ प्रभृति इकारान्त शब्दके रूप—‘मति’-शब्दके तुल्य ।

‘त्रिंशत्’-प्रभृति तकारान्त शब्दके रूप—‘भूमृत्’-शब्दके तुल्य ।

‘शत’-प्रभृति शकारान्त शब्दके रूप—‘फल’-शब्द के तुल्य । किन्तु वृन्द, खर्व, निखर्व, शङ्ख, पञ्च और सागर शब्दके रूप—‘देव’-शब्दके

तुल्य ।

अनुवाद करो—एक वृक्ष । दो मनुष्य जाते हैं (गच्छतः) । इस दिशामे (तृतीया) तीन बालिकायें आती हैं (आगच्छन्ति) । चार गायें इधर उधर (इतस्ततः) घूमती हैं (भ्रमन्ति) । कान्यकुब्जसे पाँच ब्राह्मण वङ्गदेशको गये थे (गतवन्तः) । छः रिपु सबको आक्रमण करते हैं (आक्रामन्ति) । वे सात भाई । आठ प्रहरोंमे (तृतीया) एक दिन । नौ बालक । दश दिक् । ग्यारह रुद्र । बारह आदित्य । तेरह आदमी इस घरमे रहते हैं (वसन्ति) । चौदह भुवन । पन्द्रह तिथि । सोलह भाग । उसने मुझे अठारह रुपये (रौप्यमुद्रा, रुप्यकम्) दिये थे ।

‘ऊनविंशति’ से ‘परार्द्ध’ पर्यन्त समस्त सङ्ख्यावाचक शब्द नित्य एकवचनान्त ।

किन्तु उनकी आवृत्ति होनेसे, अर्थात् ‘द्वि’, ‘त्रि’ प्रभृति सङ्ख्यावाचक शब्द उनका विशेषण रहनेसे, अथवा उनको बहुत्व-विवक्षा होनेसे यथासम्भव द्विवचनान्त और बहुवचनान्त होते हैं; यथा—द्वे विंशती, तिस्रो विंशतयः इत्यादि ।

सङ्ख्यावाचक शब्द विशेष्य और विशेषण दोनो होते हैं । जब सङ्ख्याको समझाते हैं, तब ‘विशेष्य’; और जब सङ्ख्याविशिष्ट पदार्थको समझाते हैं, तब ‘विशेषण’ । ये जब विशेष्य होते हैं, तब जिसकी सङ्ख्या कही जाय, उसमे पष्ठोका बहुवचन होता है ।*

* ‘एक’से ‘अष्टादशन्’ पर्यन्त शब्द तीनों लिङ्गोंमेही व्यवहृत होते हैं । किन्तु सङ्ख्या समझानेसे अर्थात् विशेष्य होनेसे क्लीबलिङ्ग होते हैं ।

(उदाहरण)

विशेषण

विशेष्य

एक ब्राह्मण—एकः ब्राह्मणः

ब्राह्मणानाम् एकम् ।

बीस फल—विंशतिः फलानि

फलानां विंशतिः ।

बाईस लड़कियाँ—द्वाविंशतिः बालिकाः

बालिकानां द्वाविंशतिः ।

पचास फल दो—पञ्चाशतं फलानि देहि

फलानां पञ्चाशतं देहि ।

सौ घोड़े—शतम् अश्वाः

अश्वानां शतम् ।

सहस्र हाथी—सहस्रं हस्तिनः

हस्तिनां सहस्रम् ।

कोटि मनुष्य—कोटिः मनुष्याः

मनुष्याणां कोटिः ।

सहस्र दरिद्रको { सहस्राय दरिद्रेभ्यो
धन दो { धनं देहि{ दरिद्राणां सहस्राय धनं
देहि ।

दो कोड़ी मनुष्य द्वे विंशती मनुष्याः

मनुष्याणां द्वे विंशती ।

दो सौ अश्व द्वे शते अश्वाः

अश्वानां द्वे शते ।

तीन सौ वृक्ष त्रीणि शतानि वृक्षाः

वृक्षाणां त्रीणि शतानि ।

कोड़ीमे कोड़ीमे

मनुष्य

{ विंशतयः मानुषाः

मानुषाणां विंशतयः ।

शत शत अश्व

शतानि अश्वाः

अश्वानां शतानि (वा शतशः *
अश्वाः) ।

सहस्र सहस्र पदाति सहस्राणि पदातयः पदातीनां सहस्राणि ।

अनुवाद करो—मनुष्यके दो हाथ, बीस अङ्गुलियाँ । तीस दिनमें
(तृतीया) एक महीना । बारह महीनेमें एक वर्ष । पन्द्रह बालक खेलते

* 'चशस्'-प्रत्ययान्त 'शतशस्'-शब्द—अव्यय ।

हैं (क्रीडन्ति) । यह सौ छात्रका शिक्षक । रावणके लक्ष पुत्र थे (आ-सन्) । इस ग्राममें चार सौ आदमी रहते हैं (निवसन्ति) । दो कोड़ी फल दो ।

पूरणवाचक शब्द (Ordinals) ।

द्वि, त्रि-प्रभृति सङ्ख्यावाचक शब्दके उत्तर 'तीय'-प्रभृति प्रत्यय करनेसे, द्वितीय तृतीय प्रभृति पूरणवाचक शब्द निष्पन्न होते हैं । वे सङ्ख्यावाचक नहीं । पूरण-अर्थमें द्वि और त्रि-शब्दके उत्तर 'तीय',* चतुर् और यप् शब्दके उत्तर 'यद्' (थ), पञ्चन्, सप्तन्, अष्टन्, नवन्, दशन् शब्दके उत्तर 'मद्' (म), सङ्ख्यापूर्व दशन् शब्दके उत्तर 'डद्' (ड), विंशति त्रिंशत् चत्वारिंशत् और पञ्चाशत् शब्दके उत्तर 'डद्' और 'तमद्', और पष्टि-प्रभृति समस्त सङ्ख्यावाचक शब्दके उत्तर 'तमद्' होता है;† किन्तु सङ्ख्यावाचक शब्द पूर्वमें रहनेसे, पष्टि सप्तति अशीति और नवति शब्दके उत्तर विकल्पसे 'डद्' होता है‡; यथा—द्वितीय, तृतीय, चतुर्थ, पञ्चम, पष्ठ, सप्तम,...दशम, एकादश,...ऊनविंश वा ऊनविंशतितम, विंश वा विंशतितम, एकविंश वा एकविंशतितम ,...ऊनत्रिंश वा ऊनत्रिंशत्तम ,...

* 'त्रि'के स्थानमें 'तृ' होता है ।

† 'डद्' प्रत्यय होनेसे,—दशन् शब्दका 'अन्', विंशति शब्दका 'शति', 'त्रिंशत् प्रभृति शब्दका 'अत्', और पष्टि प्रभृति शब्दके इकारका लोप होता है ।

‡ 'एक'-सङ्ख्याद्वारा किसीका पूरण नहीं होता । इसलिये उससे कोई पूरणवाचक शब्द उत्पन्न नहीं हो सकता । 'प्रथम'-शब्द पूरणवाचक नहीं । प्रथ् (धातु) + अम=प्रथमः ; स्त्रीलिङ्गमें—'प्रथमा' ।

ऊनचत्वारिंश वा ऊनचत्वारिंशतम, ... ऊनपञ्चाश वा ऊनपञ्चाशतम, ...
 ऊनषष्ठितम, * षष्ठितम, एकषष्ट वा एकषष्ठितम, ... ऊनसप्ततितम, सप्त-
 तितम, एकमत्तन वा एकमसप्ततितम, ... ऊनाशोतितम, अशोतितम, एका-
 शोत वा एकाशोतितम, ... ऊननवतितम, नवतितम, एकनवन वा एकन-
 वतितम, ... नवनवत वा नवनवतितम, शततम, एकाधिकशततम, ... सश-
 ततम, अयुततम, लक्षतम इत्यादि ।

द्वितीय और तृतीय शब्द खोलिङ्गमे आकारान्त, और तन्निष्ठ सम-
 स्त पूरणवाचक शब्दही खोलिङ्गमे ईकारान्त होते हैं ; यथा—द्वितीया,
 तृतीया, चतुर्थी, पञ्चमी इत्यादि ।

वचन-निर्णय ।

एकवचनान्त शब्द ।

२०२ । (क) जातिवाचक शब्द, समूहार्थ शब्द और मंसद्विबोध-
 क शब्द (Collective noun) एकवचनान्त ; यथा—वर्गानां प्रा-
 क्तो गुरुः ; छात्रगणः ; सेना ।†

* 'ऊन'-शब्द सङ्ख्यवाचक नहीं । 'ऊन'-शब्दका अर्थ—हीन, कम ।
 एक-कम षष्टि=एकौनषष्टि वा ऊनषष्टि (एकेन ऊना एधेना, एधेना षष्टि
 एकेनषष्टिः ; ऊना चासौ षष्टेयेति ऊनषष्टिः ('एकेन' पद ऊप रहता है)

† जातिवाचक शब्दका व्यक्तिगत विभिन्नतामे द्विव और बहुव
 समझनेसे द्विवचन और बहुवचनमे रूप होता है ; यथा—ब्राह्मणो, ब्राह्मणाः ।
 समूहार्थ और मंसद्विबोधक शब्दका द्विव और बहुव समझनेसे द्विवचन
 और बहुवचनमे रूप होता है ; यथा—छात्रगणाः ; उमे सेने ।

(ख) समाहार-द्वन्द्व और समाहार-द्विगु-समास-निष्पन्न शब्द एक-वचनान्त ; यथा—(द्वन्द्व) पाणिपादम् ; (द्विगु) त्रिभुवनम् इत्यादि ।

द्विवचनान्त शब्द ।

(ग) अश्विनीकुमारके नाम (अश्विनीकुमार, अश्विन्, आश्विनेय, नासत्य, दत्त), दम्पति और जम्पति शब्द द्विवचनान्त ।

बहुवचनान्त शब्द ।

(घ) दार (पत्नी) अक्षत, लाज और असु तथा प्राण (जीवन) शब्द पुंलिङ्ग और नित्य बहुवचनान्त ।

(ङ) अप्, वर्षा, सिकता और 'वृत्तान्त'-वाचक दशा शब्द नित्य बहुवचनान्त ।

(च) अप्सरस्, सुमनस् (पुष्प), जलौकस् और समा शब्द विकल्पसे बहुवचनान्त ।

(छ) 'गृह'-शब्द स्त्रीवलिङ्गमे तीनो वचनही होता है ; किन्तु पुंलिङ्गमे नित्य बहुवचनान्त ।

(ज) गौरव समझानेसे, सभी शब्द विकल्पसे बहुवचनान्त होते हैं ; यथा—'मम गुरुः' के स्थानमे 'मम गुरुवः' ।

गौरवार्थमे चरण-पर्यायक शब्दभी बहुवचनमे प्रयुक्त होता है ; यथा—पितुः श्रीचरणेषु निवेदनम् ; देवपादाः समादिशन्ति ।

(झ) विशेषणरहित 'अस्मद्'-शब्द विकल्पसे बहुवचनान्त होता है ; यथा—'अहं ब्रवीमि, आवां ब्रूवः' के स्थानमे 'वयं ब्रूमः' । विशेषण* रहनेसे—दीनोऽहं ब्रवीमि, दीनौ आवां ब्रूवः ।

* 'विशेषण'-शब्दसे यहाँ 'उद्देश्य विशेषण' विवक्षित है ।

(ज) जनपदका नाम (मुलक या ज़िलाका नाम) बहुवचनान्त ; यथा—वद्राः, कलिङ्गाः* ।

(ट) वंश, परिवार प्रवृत्ति अर्थ समझानेसे, व्यक्ति के नामके-पश्चात् प्रत्यय-लोप करके बहुवचन प्रयुक्त होता है ; यथा—“रघूनामन्ययं वश्ये” २० १ . १ ; “जनकानां पुरोहितः” ।

शुद्ध कथो—स मां सपत्नीः मुद्राः दत्तवान् । स पपु त्रिभुवनेषु सर्वस्याधिरतिर्भवति । अभिनोकुमारः सुराणां भिषक् । दारं मूर्खं त्रिवर्गस्य लोके प्राणमिव प्रियः । वर्षायां अप् वर्द्धन्ते । इन्द्रसमायाम् अप्सरसी नृतयन्ति । बालकाः राजं भक्षयन्ति ।

अव्यय और उनका व्यवहार

(Indeclinables and their use) ।

सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ।

वचनेषु च सर्वेषु यद्य द्योति, तदव्ययम् ॥ . .

किसी लिङ्गमे, किसी विभक्तिने, अथवा किसी वचनमे जिन शब्दोंका रूपान्तर नहीं होता, उन्हें ‘अव्यय’ कहते हैं ; यथा—च, वा, तु, हि इत्यादि ।

अव्यय शब्दोंके बीचमे कई विशेष्य और कई विशेषण । स्वर, अन्तर, प्रातर, दिवा, सायम्, नक्तम्, अद्य, ह्यस्, खस्, यदा, यत्न,

* जनपद-पर्यायक शब्द एख्यचनान्त ; यथा—वज्रदेशः, कलिङ्ग-विषयः ।

तदा, तत्र, इदानीम्, अधुना इत्यादि द्रव्यवाचक अव्यय-शब्द विशेष्य* ।
उच्चैस्, नोच्चैस्, शनैस्, मृषा, मिथ्या, वृथा, नाना इत्यादि गुणवाचक
अव्यय-शब्द विशेषण । च, वा, तु, हि प्रभृति कई अव्यय विशेष्यभी
नहीं, विशेषणभी नहीं ; केवल 'अव्यय'के नामसे परिचित ।

च (और, च And—Copulative conjunction) ।

हिन्दी वा अङ्गरेजीमे जिस पदके पूर्वमे 'और' अर्थका पद
वैठता है, संस्कृतमे उसी पदके पश्चात् 'च' व्यवहृत होता है ;
यथा—(राम और लक्ष्मण) रामो लक्ष्मणश्चां ; (राम, सीता
और लक्ष्मण) रामः सीता लक्ष्मणश्च ; (तू और मैं) त्वम्
अहम् ।

अपि (भी Also, too ; even) ।

(मैं जाऊंगा ; वह-भी जायेगा) अहं यास्यामि ; सोऽपि या-
स्यति । (धातुओंमे विद्वान् लोग-भी चूकते हैं) धातुषु विद्वांसोऽपि
भ्राम्यन्ति ।

वा (अथवा, या Or—Alternative or
disjunctive conjunction) ।

हिन्दी या अङ्गरेजीमे जिस पदके पूर्वमे 'वा' अर्थका पद वैठता

* 'प्रातर'-से 'अधुना'-पर्यन्त तेरह शब्द अधिकरणकारकमेही प्रयुक्त
होते हैं ।

† प्रत्येक पदका प्राधान्य अथवा प्रत्येक क्रियाकी समकालता समझानेके
लिये प्रत्येक पदके पीछे 'च' वैठाया जा सकता है ; यथा—रामश्च लक्ष्मणश्च ;
पपात च ममार च ।

है, संस्कृतमें उसी पदके पश्चान् 'वा' प्रयुक्त होता है* । यथा—
(मै या तू) अहं त्वं वा ; (अन्न या व्यञ्जन) अन्नं व्यञ्जनं वा ।

वितर्कस्थलमें भी 'वा' व्यवहृत होता है ; यथा—(यह जान-
कर वह [शायद्—सम्भवतः] क्रुद्ध हो सकता है) एतद्विदित्वा
स वा कुपितो भवेन ।

प्रश्नार्थक मर्चनामके साथ भी सम्भावना-अर्थमें 'वा'-शब्द-
का व्यवहार होता है ; यथा—“कस्य वा अन्यस्य वचसि मया
स्थातव्यम् ?” काद० (और किसका धाम्य मैं पालन करूँगा ?) ;
“परिधर्त्तानि ससारे मृतः को वा न जायते ?” पञ्च० १.२८.
(परिधर्त्तनशील संसारमें मरकर कौन जनमता नहीं ?) । “लो-
प्त्रेण गृहीतस्य कुम्भीलकस्यास्ति वा प्रतिवचनम् ?” विक्रमो० २ ।

हिन्दीमें 'नहीं तो', और अङ्गरेजीमें either—or, whether
—or के अनुवादमें 'वा'-शब्दका प्रयोग प्रत्येक पदके अन्तमें
करना चाहिये ; यथा—(वह नहीं तो मैं जाऊँगा) न वा अह
वा यास्यामि ।

तु (परन्तु, लेकिन But, on the contrary—

Adversative particle) ।

'तु'-शब्द धाम्यके आदिमें नहीं बैठता ; किसी पदके पश्चान्
इसका प्रयोग होता है ; यथा—(वह जाय ; परन्तु मैं नहीं जा-

* अथवा, किंवा, यद्वा, यदिवा—ये शब्द उस पदके पूर्वमें ही
बैठते हैं ।

† किन्तु, परन्तु—इनका प्रयोग धाम्यके आदिमें ही होता है ।

ऊंगा) स यातु ; अहन्तु न यास्यामि । “स सर्वेषां सुखानां प्रायः
अन्तं ययौ ; एकन्तु सुतमुखदर्शनसुखं न लेभे” काद० । (ययौ—
गया, प्राप्त हुआ ; लेभे—लाभ किया) ।

हि (ही—निश्चय Indeed, surely ; only,
alone—to emphasize an idea) ।

‘हि’-शब्द वाक्यके आदिमे नहीं बैठता ; यथा—“सकरुणा
हि गुरवो गर्भरूपेण” उत्तर० (गुरुजन शिशुओंमें सकरुणही होते
हैं) ; “मूढो हि मदनेन आयास्यते” काद० (मूर्खकोही काम
सताता है) । हेतु-अर्थमेभी ‘हि’ होता है ।

एव (ही—अवधारण Only, alone) ।

(हंसही जलसे दूधको निकालता है) हंस एव जलाद्दुग्धम्
उद्धरति ।

न, नो, मा* (नहीं Not) ।

ये प्रायशः क्रियापदके पूर्वमे ही बैठते हैं ; यथा—

(ऐसा प्रयोग युक्त नहीं) ईदृक् प्रयोगो न युज्यते, (अथवा)

न युक्तः ।

(नहीं जाऊंगा) नो गमिष्यामि ।

(मत कर) मा कुरु ।

✻ प्रश्नार्थक ‘या नहीं’ और ‘क्या’—इनका अनुवाद ‘न वा’
और ‘किम्’ ‘अपि’ द्वारा करना होता है ; इनमेंसे ‘अपि’ का प्रयोग

* मा—निवारणार्थक (A particle of prohibition) ;

न—अस्वीकारार्थक, वा अभावार्थक (A particle of negation) ।

वाक्यके प्रारम्भमेही होता है; यथा—(तेरा पुत्र है या नहीं ?)
तब पुत्रोऽस्ति न वा ? ; आपके पिता जीते हैं क्या ?) भवतः
पिता जीयति किम् ? (अथवा) अपि जीवति ते पिता ? ; (आप
अच्छे हैं तो ?) अपि कुशली भवान् ? (अथवा) अपि कुशलं
भवतः ?

इव ।

उपमाद्योतक 'तुल्य' 'सदृश' (Like) और उपप्रेक्षाव्य-
ञ्जक 'जैसा' 'सा' 'मानो'—इनकी संस्कृत 'इव'-शब्द-द्वारा की
जाती है; यथा—(वह सिंहके तुल्य देखता है) स सिंह इव अव-
लोकयति ; (वक्त्रके निनादसे पृथ्वी कम्पितसी होती थी) वक्त्रस्य
निनादेन पृथिवी कम्पितेव यभूष ।

नीचे हिन्दी-अङ्गरेज़ी-भर्य और दृष्टान्त-समेत प्रचलित अश्वय-
शब्द लिखे जाते हैं; यथा—

अथ, इस समय, आजकल	}	अधुना, इदानीम्, एतर्हि,
Now, now-a-days		सम्प्रति, साम्प्रतम् ।

(अथ क्या करना चाहिये ?) अधुना किं विधेयम् ? (आजकल
ब्राह्मणश्रौत वेद नहीं पढ़ते) साम्प्रतं ब्राह्मणा वेदं न अधीयते ।

'अबभी Even now—अधुनाऽपि, इदानीमपि ।

(अबभी है) अधुनाऽपि तिष्ठति ।

अभी Just now—इदानीमेव, अधुनैव ।

(अभी जा) इदानीमेव गच्छ ।

कब, किस समय When—कदा, कर्हि ।

(वह कब आया ?) कदा स आयातः ?

कभी, किसी समय At some time—कदाचित्, कर्हिचित्, कदाचन, जातु, कदाऽपि ।

(कभी यह वृत्तान्त प्रकाशित होगा) कदाचिदेष वृत्तान्तो व्यक्तो भविष्यति ; (कभी मिथ्या नहीं बोलना चाहिये) न कदापि अनृतं वक्तव्यम् । “न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति” मनु० २.

९४. (भोग्यपदार्थोंके उपभोगसे कभी कामना शान्त नहीं होती) ।

जब, जिस समय When—यदा, यर्हि
तब, उस समय Then—तदा, तदानीम्, तर्हि

(जब वह पढ़ता है, तब किसीके साथ बात नहीं करता) यदा स पठति, तदा केनापि साध्वं न आलपति । (वह उस समय ध्यानस्थ था) स तदानीं ध्यानस्थ आसीत् ।

जबही Just when—यदैव ।

(जबही—जभी—होता है, तबही—तभी—मरता है) यदैव भवति, तदैव म्रियते ।

जब-तक As long as—यावत्
तब-तक ————— तावत्

(जब-तक वह नहीं आवे, तब-तक पढ़ो) यावत् स नायाति, तावत् पठ ।
उसी समय Instantly, immediately—सद्यः, तत्क्षणात्, तत्क्षणम्, तत्कालम्, सपदि ।

(भक्ति और एकाग्रताके साथ ईश्वरका स्मरण मनुष्यको उसी समय शुद्ध करता है) भक्त्या ऐकाग्र्येण च ईश्वरस्य स्मरणं मानवं सद्यः पुनाति ।

शीघ्र Soon—अचिरान्, अद्याय, द्राक्, द्रुतम्, मङ्क्षु, मृदिति,
आशु, अब्जसा ।

(यह शीघ्र आयेगा) सः अचिरात् आगमिष्यति । (यह चिकित्सा
शीघ्र की जाय) क्रियतामेतत् चिकित्सितं द्राक् ।

अचानक Suddenly, all at once—अकस्मान्, सहसा,
एकपदे, अकाण्डे ।

(अचानक काम नहीं करना) “सहसा विदधीत न क्रियाम्”
भा० २. ३० ; (मुझे अचानक छोड़ जाते हो ?) माम् एकपदे विहाय
गच्छति ?

सबसमय Always—सदा, सर्वदा, अभीष्टम्, शश्वत्,
अजम्भम्, अनिशम्, निरन्तरम् ।

(इसी समय सबसमय पढ़ता है) शश्वत् पठति सच्छात्रः ; (सब-
समय सत्य कहना) सदा सत्यं ब्रूयात् ।

एकसमय Once upon a time—एकदा ।

(एकसमय नारद आत्मज्ञानके लिये सनत्कुमारके पास गया)
एकदा नारदः आत्मज्ञानाय सनत्कुमारम् उपससाद ।

अन्यसमय At another time—अन्यदा ।

एकसाथ Simultaneously—युगपत्, एकदा, समम् ।

(एकसाथ सब इसते हैं) युगपत् सर्वे इसन्ति । “एकदा न विगृ-
ह्णीयाद्बहून् राजा विवादिनः” हितो० ४. १६. (राजा एकसाथ
बहुतेरे विवादकारियेक साथ कलह न करे) ।

बहुधा, अकसर Mostly, generally, very often—

प्रायशः, प्रायः, प्रायेण ।

(शुभ कर्ममें अकसर बहुत विघ्न होते हैं) शुभे कर्मणि प्रायशः
बहवः अन्तरायाः भवन्ति ।

प्राचीन समयमें In former times—पुरा ।

(पूर्वकालमें ऋषिलोक तपोवनमें निवास करते थे) पुरा ऋषयः
तपोवनेषु न्यवसन् ।

आज To-day—अद्य ।

(आज मेरा जीवन सफल) अद्य मे सफलं जीवितम् ।

आजभी To this day, even now—अद्यापि ।

(आजभी दग्धप्राण नहीं निकलते !) नाद्यापि दग्धप्राणाः प्रया-
न्ति (नियाँन्ति वा) ।

आजही This very day—अद्यैव ।

(आजही वह जायेगा) अद्यैव स यास्यति ।

कल (गत), पूर्वदिन Yesterday—ह्यः, पूर्वद्युः ।

(कल उसकी चिट्ठी पायी) ह्यः तस्य लिपिः प्राप्ता ।

कल (आगामी), परदिन To-morrow—श्वः, परेद्युः, परेद्यवि ।

(कल मैं विद्यालयको नहीं जाऊंगा) श्वः अहं विद्यालयं न यास्यामि ।

परसेँ Day after to-morrow—परश्वः वा परःश्वः ।

(परसेँ हमारी परीक्षा होगी) परश्वः अस्माकं परीक्षा भविष्यति ।

उभय दिन On both days—उभयेद्युः वा उभयद्युः ।

(दोनो दिन पढ़ी है) उभयेद्युः पठ्य विद्यते ।

इस वर्षमें In the present year—ऐषमः ।

(इस वर्षमे प्रचुर शान्य उत्पन्न हुआ है) ऐषमः प्रभूतं शान्यम् उत्पन्नम् ।

गतवर्षमे Last year—परन् ।

(गतरषं वह परीक्षोत्तीर्ण हुआ) परन् स परीक्षोत्तीर्णः अभूत् ।

गतवर्षके पूर्ववर्षमे The year before last—परारि ।

(गतवर्षके पूर्ववर्षमे दुर्मिष्ट हुआ या) परारि दुर्मिष्टं सञ्जातम् ।

दिनमे In the day-time—दिवा ।

“मा दिवा स्वाप्सोः” (दिनमे मत सो) ।

प्रातःकालमे In the morning—प्रातः, प्रगे ।

(प्रातःकालमे स्नान करके सन्ध्याकी उपासना करो) प्रातः स्नात्वा सन्ध्याम् उपास्स्व ।

सायाहमे, शामको In the evening—सायम् ।

(सायंकालमे भोजन, शयन और अध्ययन नहीं करना चाहिये)

सायं भोजनं शयनम् अध्ययनञ्च न कर्त्तव्यम् ।

रात्रिमे At night—दोषा, नक्तम् ।

(रातमे अधिक नहीं जागना) नक्तं नाधिकं जागृयात् ।

पहले, पूर्वमे Before, at first—पूर्वम्, प्राक् ।

(एक मास पहले यह घटना हुई थी) मासात् पूर्वं घृत्तम् इदं सह-
दितम् (सदा पशुमीके साथ) ; (ज्ञानदाताको पहले अभिवादन
करना चाहिये) ज्ञानदातारं पूर्वम् अभिवादेत् ।

पीछे Afterwards—पश्चात्, परस्तात्, अनु ।

(पीछे यह जाना गया) परस्तात् इदम् अवगतम् । (सब विद्यार्थी

अध्यापकसे पीछे देखे) अध्यापकम् अनु उपविविधः सर्वे विद्यार्थिनः ।
पीछे, पश्चाद्भागमे Behind--पश्चात्, पृष्ठतः, अन्वक्, अनुपदम् ।
(तेरे पीछे पुस्तक है) तव पश्चात् पुस्तकं वर्त्तते । “(वृद्धान्)
गच्छतः पृष्ठतोऽन्वियात्” मनु० ४.१५४. (जाते हुए वृद्धोंका पृष्ठदेशमे
अनुगमन करना चाहिये) । “ताम् अन्वग्ययौ मध्यमलोकपालः”
२० २. १६ (द्वितीयाके साथ) ।

आगे, सामने Ahead, before, in front--पुरः, पुरतः,
पुरस्तात्, अग्रतः ।

(सामने चन्द्रमा चमक रहा है) पुरतो भाति चन्द्रमाः ।

अनन्तर Then--अथ, अथो ।

(अनन्तर उसने कहा) अथ सोऽब्रवीत् ।

कुछ पहले A little before--अनतिपूर्वम्, किञ्चित् पूर्वम् ।

(थोड़ा आगे वर्षा हुई) अनतिपूर्वं वृष्टिर्भवत् ।

इससे पीछे After it--अतः परम् ।

(इससे पीछे मेरा कहना निरर्थक है) अतः परं मम भाषणं निर-
र्थकम् (व्यर्थं वा) ।

उससे पीछे After that--ततः परम्, तत्परम् ।

(उससे पीछे वह चला गया) ततः परं स प्रस्थितः ।

जिससे पीछे After which--यतः परम्, यत्परम् ।

(शिक्षकने उस छात्रको दण्ड दिया था, जिससे पीछे उसने दुष्टता छोड़

दी) शिक्षकस्तं छात्रम् अदण्डयत्, यतः परं स दुर्वृत्ततां परिहृतवान् ।

दीर्घकाल Long--चिरम्, चिरेण, चिराय, चिरात्, चिरस्य ।

(जो कर्त्तव्य पालन नहीं करता, वह दीर्घकाल दुःख पाता है) यः कर्त्तव्यं न पालयति, स चिरं दुःखं भजते । (यथा, तेरे उपर मैं प्रसन्न हूँ; बहुत दिन जीता रह) “प्रोताऽस्मि ते ताव ! चिराय जीव” ।

कहाँ Where—कुत्र, कुतः, क ।

(कहाँ तेरी दया ?) कुत्र ते दया ?

• “इदम्विनोदः कुतः ? ” शकु० २. ९. (ऐसा आनन्द कहाँ ?) ।

(कहाँ जाता है ?) क गम्यते ?

कहाँसे Whence—कुतः ।

“कस्य एवं वा कुत आयातः ?” (तू किसका है, और कहाँसे आया ?)

कहीं Anywhere—कुत्रापि, कुत्रचिन्, कुत्रचन, क्वचिन्, क्वचन ।
(ऐसी पुस्तक और कहाँ नहीं है) एतादृक् पुस्तकं नान्यत्र कुत्रापि वर्तते ।

जहाँ, जिसमें Where—यत्र
तहाँ, तिसमें There—तत्र }
(जहाँ विद्वान् नहीं, तहाँ वास नहीं करना) यत्र विद्वान् नास्ति, तत्र न वसेत् ।

वहाँसे Thence—ततः ।

जहाँ कहीं Anywhere—यत्र कुत्रचित् ।

(जहाँ कहीं रहने दो) यत्र कुत्रचित् तिष्ठतु ।

यहाँ, इसमें Here—अत्र, इह, इतः ।

(इसमें दोष नहीं देखता हूँ) अत्र दोषं न पश्यामि । (यहाँ बैठ)

इतो निपीद ।

दक्षिणदिशामे ; दहिनी ओर To the south ; on the right side of—दक्षिणेन (द्वितीया और पष्ठीके साथ) ।

(घरके दक्षिणमे पुष्पोद्यान है) गृहं दक्षिणेन पुष्पोद्यानं विद्यते ।

“दक्षिणेन वृक्षवाटिकाम् आलाप इव श्रूयते” शकु० १. (बागीचेके दक्षिणमे बातचीतसी सुनी जाती है) ।

(गांवके दक्षिणमे) ग्रामस्य दक्षिणेन ।

उत्तरदिशामे Northward, on the north side of—उत्तरेण (द्वितीया और षष्ठीके साथ) ।

(घरके उत्तरमे जलाशय) गृहम् उत्तरेण जलाशयः ।

(निपधदेशके उत्तरमे) निपधस्योत्तरेण ।

सर्व दिशाओंमे, चारों ओर In all directions, on all sides—सर्वतः, समन्ततः, समन्तात्, परितः, अभितः ।

(सब दिशाओंमे वायु चलती है) सर्वतो वायुर्वहति । (सूर्यकी चारों ओर कहाँ अन्धकार ?) सूर्यम् अभितः कुत्रान्धकारः ?

(२याके साथ) । (जिसके चतुष्पार्श्वमे) “यस्याभितः” इति षष्ठी. उत्तर० ६. ३६.

उपर Above, over, upon—उपरि, उपरिष्ठात् ।

(अब मस्तकके उपर सूर्य है) इदानीं मस्तकस्योपरि भास्करो वर्तते । (वृक्षके उपर कबूतर था) वृक्षस्योपरि कपोत आसीत् ।

“इदम् उपरिष्ठात् व्याख्यातम्” (पश्चात् इसकी व्याख्या की गयी) ।

नीचे Below, beneath, under—अधः, अधस्तात् ।

(पथिक वटवृक्षके नीचे श्रम दूर करता है) वटवटपिनः अघस्ताद्
श्रमं शमयति पान्थः ।

ऊँचा, उन्नत High ; loudly—उच्चैः, उच्चकैः ।

(अपना उच्च कुल विचारकर नीचकर्ममें प्रवृत्त मत हो) आत्मन उ-
च्चैः कुलं विचार्य नीचकर्मणि मा प्रवर्त्तस्व । (उसने ऊँचा हसकर
कहा) ■ उच्चैर्विहस्य अवदत् ।

‘अत्यन्त’-अर्थमें भी ‘उच्चैः’-शब्द प्रयुक्त होता है ; यथा—“विदधति
भयमुच्चैर्वाक्ष्यमाणा धनान्ताः” ऋतु० १. २२. (वनप्रदेश हृदयमान
होकर अत्यन्त भय उत्पादन करते हैं) ।

नीचा, निम्न Low, in a low tone—नीचैः ।

“नीचैर्गच्छत्युपरि च दशा चक्रनेमिक्रमेण” मेघ० १०९. (चक्रके
प्रान्तभागकी रीतिसे मनुष्यकी अवस्था कभी नीचे कभी उपर
जाती है) ।

“नीचैः शंस” (धीरे धीरे) ।

अन्तर Inside—अन्तः ।

बाहर Outside—बहिः ।

(घरके भीतर) अन्तर्वेश्मनि (ससमीके साथ) ।

(प्राणियोंके भीतर और बाहर) “बहिरन्तश्च भूतानाम्” गीता.
१३. १५. (पक्षीके साथ) ।

(नगरसे बाहर) पुरादूबहिः (पक्षमीके साथ) । (बाहर जा)
बहिर्गच्छ ।

बीचमें Between, in the middle—अन्तरा ।

(राम और श्यामके बीचमें वह है) रामं श्यामञ्चान्तरा सोऽ-
स्ति । “मैनमन्तरा प्रतिवक्षीत” शकु० ६. (इसको बीचमें
मत रोको) ।

पास Near, by—समया, निकषा । आरात् ।

(मेरे पास रह) मां निकषा तिष्ठ ।

दूर Far—आरात् ।

एकस्थानमे Together—एकत्र ।

(वे एकस्थानमे रहते हैं) एकत्र ते तिष्ठन्ति ।

प्रत्यक्षमे In the presence of—साक्षात् ।

(प्रत्यक्षमे कहूंगा) साक्षात् वदिष्यामि ।

“साक्षाद्यमः” (मूर्तिमान् इत्यर्थः) ।

छिपेछिपे, निर्जनमे Secretly, in private—रहः, उपांशु, मिथः ।

(वे छिपेछिपे बात करते हैं) ते रह आलपन्ति । (छिपकर रहो)

उपांशु वस ।

(उसने उसे निर्जनमे कहना आरम्भ किया) स तं मिथो वक्तुं

प्राक्रमत ।

इधर उधर Here and there—इतस्ततः, इतश्चेतश्च ।

(बन्दर इधर उधर दौड़ते हैं) शाखांमृगा इतस्ततो धावन्ति । “क

सुखं धनलुब्धानाम् इतश्चेतश्च धावताम् ?” (इधर उधर दौड़ते हुए

अर्थलोभियोंको सुख कहाँ ?) ।

ओर Towards—प्रति (द्वितीयाके साथ) ।

(वह शिशु सुन्दर पक्षीकी ओर देखता है) असौ शिशुः सुन्दरं

पक्षिणं प्रति दृष्टिं निक्षिपति ।

परलोकमे In after-life—प्रेत्य, अमुत्र, परत्र ।

“यावज्जीवं ॥ तत् कुर्व्याद्ध्येनामुत्र सुखं वसेत्” (सारा जीवन वह काम करना चाहिये, जिससे परलोकमे सुखसे रहे) । “सन्ततिः शुद्ध-
बन्धया हि पापेह च क्षमणे” २० १. ६९. (शुद्धबन्धोत्पन्न सन्तान
इहलोक और परलोकमे सुखके लिये होती है) ।

कैसा, किस प्रकार How—कथम्, कथङ्कारम् ।

(मैं कैसे तुझपर विश्वास करूँ ?) कथम् अहं त्वयि विश्वासं-
कुर्व्याम् ? (वह कैसे सम्भव है ?) कथङ्कारम् इदं सम्भवति ?

क्यों Why—कथम्, किम्, कुतः ।

(तू क्यों हसता है ?) कथं हससि ?

(क्यों उत्तर नहीं देता ?) कि नोत्तरयसि ?

(क्यों नहीं पढ़ता है ?) कुतो न पठ्यते ?

जैसा, जिस प्रकार As—यथा
वैसा, तिस प्रकार So—तथा }

(जैसा वृक्ष, वैसा फल) यथा वृक्षस्तथा फलम् ;

(जैसा बीज, वैसा अङ्कुर) यथा बीजं तथाऽङ्कुरः ।

ऐसा, इस प्रकार Thus—इत्थम्, एवम् ।

(वह ऐसा कहता है) ॥ इत्थं वदति ।

किसी प्रकारसे, कष्टमे Somehow, with great diffi-
culty—कथमपि, कथञ्चित्, कथञ्चन ।

(दरिद्र किसी प्रकारसे जीवन यापन करता है) दीनः कथमपि

जीवनं यापयति ।

जिस किसी प्रकारसे Anyhow, in whatever way—
यथाकथञ्चित्, यथाकथमपि, यथातथा ।

(जिस किसी प्रकारसे विद्या उपार्जन करना) यथाकथञ्चित्
विद्याम् उपार्जयेत् ।

अच्छे प्रकारसे, बहुत अच्छा Well, very nice—सुष्टु, सम्यक्,
साधु ।

(उसने इस कार्यको अच्छी तौरसे किया) स कृत्यमिदं सुष्टु
सम्पादितवान् । (बहुत अच्छा गाया) साधु गीतम् । (वाः
वाः !—शाबादा !) साधु साधु ।

यथार्थरूपसे, ठीक, यथायोग्य Really, truly, rightly—
यथार्थतः, यथायथम्, यथातथम्, यथास्वम्, वस्तुतः,
अद्धा, अञ्जसा ।

(सभाओंमें विद्वान् यथार्थरूपसे कहता है) यथातथं वक्ति सभासु
विद्वान् । “यथाश्रुतं यथादृष्टं सर्वमेवाञ्जसा वद” मनु० ८. १०१.
(जैसा सुना है, जैसा देखा है, सभी ठीक कहो) । [यत्सत्यम्—
सच पूछो तो] ।

सब प्रकारसे In every way, by all means सर्वथा ।

(जिस कालमें जो करना चाहिये, सब प्रकारसे उसेही करना)
सर्वथा कालोचितमेव कर्तव्यम् ।

नहीं तो; अन्य प्रकार Or else, otherwise—अन्यथा ।

(तू जा, नहीं तो वह नहीं जायेगा) त्वं याहि, अन्यथा स न

यास्यति ।

“स्वभावो नोपदेशेन शक्यते कर्तुमन्यथा” पञ्च० (उपदेशसे स्वभाव अन्यप्रकार नहीं किया जा सकता) ।

तीन प्रकार In three ways, or in three parts—त्रिधा ।

(तीन प्रकार उपाय) त्रिधा गतिः । “एकैव मूर्तिर्विभिदे त्रिधा सा” कु० ७.४४. (वह एकही मूर्ति तीन प्रकारसे विभक्त हुई) ।

चार प्रकार In four ways—चतुर्धा ।

(इससे चार भाग करके रखो) इसं चतुर्धा विनम्य स्थापय ।

धीरे Slowly—शनैः ।

(धीरे चल) शनैर्घञ् ।

धीरे धीरे Slowly—शनैः शनैः ।

(कड़वा धीरे धीरे गया था) कृमः शनैः शनैरगच्छत् ।

बलपूर्वक, ज़ुर्न Forceibly—प्रसङ्ग ।

(पुलिस चोरको बलपूर्वक पकड़के अदालतमे ले जाती हैं) रक्षा-पुरया मलिम्लुधं प्रसङ्गं पृत्वा अधिकांशं प्रापयन्ति ।

एकवार Once—सट्टन् ।

(एकवार देखो) सट्टन् अवलोक्य ।

दोवार Twice--द्विः ।

(इस वाक्यको दोवार पढ़ो) वाक्यमेतत् द्विः पठ ।

तीनवार Thrice—त्रिः ।

(तीनवार आचमन करो) त्रिः आचाम ।

चारवार Four times—चतुः ।

(इस औपधको चारवार पिलाना) औपधमिदं चतुः पायय ।

फिर Again—पुनः, भूयः ।

(फिर ऐसा मत कहो) एवं भूयो मा वोचः ।

चारवार Again and again, repeatedly—पुनःपुनः,

भूयोभूयः, असकृत्, अभीक्ष्णम्, मुहुः, मुहुर्मुहुः ।

(अधीतविषयोंका बार-बार आलोचन करना चाहिये) अधीत-
विषयाणां मुहुरालोचनं विधेयम् ।

भाग्यवंशान् Fortunately, (an exclamation of joy or gratification)—दिष्ट्या* ।

“दिष्ट्या प्रतिहतं दुर्जातम्” मालती० ४. (भाग्यवशात् सङ्कट मिटा) । “दिष्ट्या सोऽयं महाबाहुरञ्जनानन्दवर्द्धनः” उत्तर० १.३२. ।

लिये For, on account of—अर्थे, कृते (पट्टीके साथ अथवा समासमे) ।

“आत्मायै पृथिवीं त्यजेत्” (अपने लिये पृथिवी छोड़ना) ।

(किसके लिये अर्थ सञ्चय करते हो ?) कस्य कृते वित्तं सञ्चिनोपि ?

“काव्यं यशसेऽर्थकृते” (काव्य यश और अर्थके लिये) काव्यप्रकाशः १. ।

इसलिये Hence, for this reason—इतः ।

जिस कारण Since—यतः, यत्, हि

तिस कारण Therefore—ततः, तत्

(जिस कारण मैं केवल उसीकी चिन्ता करता हूँ, तिस कारण वैसा स्वप्न दीख पड़ा) यतोऽहं केवलं तदेव चिन्तयामि, ततो दृष्टस्तथा-

* ‘दिष्ट्या’ इति आनन्देऽव्ययम् ।

विधः स्वप्नः ।

निश्चित Surely—नूनम्, अवश्यम्, ध्रुवम्, खलु, किल, एव ।

(यह निश्चित परीक्षामे उत्तीर्ण होगा) नूनम् अनेन परीक्षोत्तीर्णेन भाज्यम् ।

यदि If—चेन्, यदि ।

(यदि वह आवे) स चेत् आयाति ।

['चेत्' यावयके आरम्भमे नहीं दृढता । 'यदि'के पश्चात् 'तदा' 'तर्हि' औरकहाँ कहीं 'ततः' 'तत्' अथवा 'अत्र' व्यवहृत होता है ।]

या (वितर्क, संशय) Whether—or (doubt)—आहो, आहोस्वित्, उत, उताहो, किमु, किमुत, नु ।

(देव या गन्धर्वः ?) देव आहो गन्धर्वः ? (यह रस्सो या सांप ?) रज्जुस्थितम्, उत सर्पः ? "किमु विपविसर्पः किमु मदा ?" उत्तर० १. ३९. । "स्वप्नो नु माया नु मतिभ्रमो नु ?" शकु० ६. ९. ।

क्या (प्रश्नमे) Interrogation—किम्, किमु, कश्चिन्, अपि, किंस्वित् (वितर्क) ।

(वह आयेगा क्या ?) स विम् आगमिष्यति ? "कश्चिन्मृगाणाम-नद्या प्रसूतिः ?" १० ९. ७. (हरिणिर्जोको सन्तान अच्छो है तो ?) ।

[कश्चित् "कामप्रोदने"—इष्टार्थप्रदाने, स्वाभिलाषज्ञापनायं कृतेः प्रदाने] ।

हाँ Yes—वाढम्, अथ किम्, ओम्, एवम्, परमम् ।

"धाणक्यः—चन्दनदास ! एष ते निश्चयः ?

चन्दन—वाढम्, एष मे स्थितो निश्चयः ।" सुद्रा० १. ।

“अपि वृषलम् अनुरक्ताः प्रकृतयः ?

अथ किम् ?” मुद्रा० १. (वृषलम्—चन्द्रगुप्तम्) ।

“सीता—अहो ! जाने, तस्मिन्नेव काले वत्ते ।

रामः—एवम् ।” उत्तर० १. (जाने—जानता हूँ ; वत्ते—हूँ) ।

“ततः परममित्युक्ता प्रतस्थे मुनिमण्डलम्” कु० ६.३५. (ओम् इत्युक्ता—अनुमन्य इत्यर्थः) ; (उक्ता—कहकर ; प्रतस्थे—प्रस्थान किया ; परमम्—अच्छा) । [अच्छा—बादम्] ।

(हाँ, स्मरण हुआ) आं ज्ञातम् ।

अत्यन्त Very, very much—अति, अतीव, अत्यन्तम्, नितराम्, सुतराम्, बलवत्, निकामम्, प्रकामम्, परम्, परमम् । (उसकी साधुता देखकर मेरा चित्त अत्यन्त प्रसन्न होता है) तस्य साधुतां वीक्ष्य नितरां प्रसीदति मे चेतः । “छतरां दयालुः” २० २. ५२. । “बलवत् दूयमानं हृदयम्” शकु० ५.३१. (दूयमानम्—परितप्तम्, खेद्युक्तम्) । “प्रकाममप्रीयत यज्वनां प्रियः (हरिः)” माघ० १.१७. (अप्रीयत—प्रीत हुआ) ।

कुछ, थोड़ा Somewhat, a little—किञ्चित्, किञ्चन, ईषत्, मनाक् ।

“(स सिंहः) किञ्चिद्विहस्यार्थपतिं वभापे” २० २.४६. (उस सिंहने थोड़ा हसकर राजाको कहा) । “रे पान्थ ! विद्वलमना न मनागपि स्याः” भामिनी० १.३६. (रे पथिक, कुछभी व्याकुलहृदय मत हो) ।

कुछ अच्छा, किसीकी अपेक्षा उत्कृष्ट Better than—वरम् ।

(घरसे वन अच्छा) गृहात् वनं वारम् ।

“वरं मौनं कार्यं, न च वचनमुक्तं यदनृणम् ”

“वरं भिक्षादित्वं, न च परधनास्वादनलुप्तम्”

“वरं प्राणत्वागो, न पुनरुपमानासुपगमः” हितो० १. ।

शुप Quiet, silently—तूष्णीम्, जोषम् ।

(शुप रह, जब तक मैं छूँ) तूष्णीं भव—जोषम् आसूस्व—पावत,
अहम् आकर्णयामि । (आप क्यों शुप हो रहे ?) किं भर्तास्तूष्णीमास्ते?

.निष्प्रयोजन No need of, (having a prohibitive force)—

अलम् (तृतीया अथवा ‘त्का’-प्रत्ययान्त पदके साथ) । कृतम्
(श्याके साथ) ।

(विवादमे प्रयोजन नहीं) विवादेनालम् । “अलम् अन्यथा
गृहीत्या” मालविका० १.२०. (अन्यप्रकार मत समझो) । “कृतं
सन्देहेन” शकु० १. (संशय नहीं करना) ।

समर्थ Able, competent—अलम् (चतुर्य्य अथवा तुमन्त
पदके साथ) ।

(वह विचारमे समर्थ) अलं म विचाराय ।

“भालप्यालमिदं, बभ्रोर्यत् ॥ दारानपाहरत् ।

कथाऽपि स्रज्जु पापानामलमग्रेषते यतः ॥” माघ० २.४०. ।

“लोकान् अलं दग्धुं हि तत्तपः” कु० २.५६. (उसकी तपस्या
लोकोंको जलानेमे समर्थ) ।

[पर्याप्त, काफी—अलम्] ।

निरर्थक In vain—वृथा, मुधा ।

(निरर्थक समय नष्ट मत करो) वृथा अनेहसं मा क्षपय ।

“वृथा श्रमः” ।

युक्त, उचित Rightly, properly, justly—स्थाने, साम्प्रतम् ।

“स्थाने त्वां स्थावरात्मानं विष्णुमाहुः” कु० ६.६७. (तुम्हें—हिमालयको—जो स्थावररूपी विष्णु कहते हैं, सो युक्तही है) ।

“सेवां लाघवकारिणीं कृतधियः स्थाने श्ववृत्तिं विदुः” मुद्रा० ३.१४.१

टेढ़ा Crookedly, obliquely—साचि, तिरः, तिर्यक् ।

(वह मुझे तिरछा देखता है) स मां साचि विलोकयति ।

झूठ Falsely—मिथ्या, मृषा ।

(झूठ-मूठ किसीके ठपर दोष नहीं लगाना) न कस्मिन्नपि मृषा दोषम् आरोपय । “यदुवाच न तन्मिथ्या” र० १७.४२. (वह जो वचन कहता, सो झूठ नहीं होता) ।

आप, खुद Oneself—स्वयम् ।

(अपना काम आपही करना चाहिये) स्वकीयं कर्म स्वयमेव सम्पाद्यम् ।

प्रकाश In sight—प्रादुः, आविः ।

भू, कृ और अस् धातुके साथ व्यवहृत होते हैं ; यथा—प्रादु-र्भवति, प्रादुरस्ति ; आविर्भवति, आविरस्ति (प्रकाशित होता है) । प्रादुष्करोति, आविष्करोति (प्रकाशित करता है) ।

(दिवाकर प्रादुर्भूत हुआ) प्रादुरासीद्दिवाकरः ।

अदर्शन—अस्तम् ।

गम्, या, इ और आप् धातुके साथ व्यवहृत होता है ; यथा—

अस्तं गच्छति, अस्तं याति, अस्तम् एति, अस्तं प्राप्नोति ।

(सूर्य उगता है—अदृश्य होता है) रविः अस्तमेति ।

हाय (रोद) Alas ! ah !—हन्त, वत, अहह, अहो, अहोवत, हा, कष्टम् ।

(हाय ! मर्मभेदि वाक्य एता) अहह ! अस्तुर्द ययः श्रुतम् ।

“हा धिक् पष्टम्” ।

कोप, स्पर्द्धा ; वेदना Anger; pain—आ ।

“आः पापे, तिष्ठ तिष्ठ” मालती० ८. । “आः शीतम् !”

छिः छिः (तिरस्कार) Fie, shame—धिक् ।

“धिगिमां देहभूतामसारताम्” १० ८.५० (देहधारियोकी इस असारताको धिक्कार) ।

विना, सिवा Without, except—विना, अन्तरेण, श्रुते, अन्तरा ।

“यथा तान विना रामो, यथा मानं विना शूयः ।

यथा दानं विना हस्ती, तथा ज्ञानं विना यतिः ॥” भामिनी० १.११६. ।

“पट्टैर्विना सरो भाति, सद्ः खलजैर्विना ।

कटुवर्जिता काव्यं, मानसं विषयैर्विना ॥” भामिनी० १.११३. ।

“मार्मिकः को मरन्दानामन्तरेण मधुव्रतम् ?” भामिनी० १.११४. ।

(भौरेसो छोड़ पुष्पमधुओंका मर्म कौन जानता है ?) ।

“रत्नाकरात् कृते कुतश्चन्द्रलेखायाः प्रसृतिः ?” नायानन्दम् ।

“न च प्रयोजनमन्तरा चाणस्यः सृज्येऽपि चेष्टते” सुद्रा० ३. ।

साथ With—साकम्, सार्द्धम्, समम्, सह ।

(उसके साथ जा) तेन साकं व्रज ।

से From, ever since, beginning with—प्रभृति, आरभ्य

(पञ्चमीके साथ) ।

(शैशवसे धर्मपरायण हो) शैशवात् प्रभृति धार्मिको भव ।

(तबसे) ततः प्रभृति, तदाप्रभृति ; (अबसे) अतः प्रभृति ;

(आजसे) अद्य प्रभृति ।

सम्बोधन Vocative particle, oh !—अङ्ग, अयि, अये, हे, भोः ।

“अङ्ग ! कच्चित् कुशली तातः ?” काद० ; “अयि भो महर्षिपुत्र !”

शकु० ७ ; “कः कोऽत्र भोः !” शकु० २. ।

नीच सम्बोधन—रे, अरे, अरेरे ।

(नीचाशय ! गर्व मत कर) रे नीचाशय ! गर्वं मा कुरु ।

परस्पर Each other, one another—मिथः ।

(वे परस्पर सौहार्दसे रहते हैं) ते मिथः सौहार्देन वसन्ति ।

नमस्कार Salutation—नमः (चतुर्थीके साथ) ।

(देवताओंको नमस्कार) नमो देवेभ्यः ।

मन्त्रार्थमे—स्वाहा, स्वधा, वषट् ।

इन्द्राय स्वाहा ; पितृभ्यः स्वधा ; पूष्णे वषट् ।

मङ्गल May it be well with (one)—स्वस्ति ।

(सर्वजनोका मङ्गल हो) स्वस्त्यस्तु सर्वजनेभ्यः ।

प्रश्नमाला ।

निम्नलिखित शब्दोंके रूप कहो—

नर, गज, विधि, हरि, पति, सखि, भूपति, हतधी, अपगो, एभी, विधु, बन्धु, ऊरु, स्वयम्भू, धातृ, धातृ, नृ, गो । देवता, यक्षधा, अम्बा, जगदम्बा, जता, गति, बुद्धि, लक्ष्मी, स्त्री, श्री, तनु, रज्जु, उध्रू, स्वयं, मातृ, दुहितृ, गो, घो, नौ । वन, वारि, दधि, अक्षि, अस्थि ।

पयोमुष्ट्, भूभुज्, सम्राज्, विपश्चित्, परीक्षित्, उदन्वत्, सानु-
मत्, जाग्रत्, वृहत्, महत्, ज्योतिर्विद्, द्विजन्मन्, अश्वन्, लघिमन्,
अव्ययधामन्, राजन्, वयन्, युजन्, पक्षिन्, पयिन्, द्विप् ; चन्द्रमस्,
वशानस्, अनेहस्, दोस्, पुम्स्, विद्स्, शुश्रुवस्, उपेयिवस्, मधुलिङ्,
तुरासाह । स्वच्, विष्णुच्, शतृच्, मृद्, विपद्, क्षुप्, अप्, द्वार, । गार्,
पुर, दिग्, प्रावृप्, भास्, आगिस् । भवत् (शतृ-प्रत्ययान्त), भवत्
(पुष्मदर्थ) । प्राच् (पुंलिङ्ग और स्त्रीवलिङ्गमे), धामन्, चर्मन्,
अहन, मनस्, आयुस्, चक्षुस् ।

सर्व, उभ, अन्य, पूर्व, स्व, तद्, एतद्, इदम्, किम्, पुष्मद् ।
अस्मद्, अदस्, त्रि, चतुर्, सप्तन्, पञ्चाशत्, सहस्र, मिथ्या ।

तिङन्त-प्रकरण ।

२०३ । प्रयोगकालमे धातुके उत्तर तिङ्-विभक्ति होती है । 'तिङ्'-विभक्तिके योगसे जो पद निष्पन्न होता है, उसको 'तिङन्त पद' कहते हैं ।

२०४ । 'तिङ्'-विभक्ति दश-प्रकार—लट्, लोट्, लङ्, विधिलिङ्, लृट्, लिट्, लुङ्, लुट्, लृङ् और आशीर्लिङ् । 'लट्'-प्रभृतिको 'लकार' कहते हैं† । प्रत्येक लकार दो पदोंमे विभक्त—परस्मैपद और आत्मनेपद । प्रत्येक पदके तीन तीन पुरुष हैं—प्रथम पुरुष, मध्यम पुरुष और उत्तम पुरुष । और प्रत्येक पुरुषके तीन तीन वचन हैं—एकवचन, द्विवचन और बहुवचन‡ ।

* प्रथम विभक्ति 'तिप्'-का आद्य अक्षर 'ति', और शेष विभक्ति 'माहिङ्'-का अन्त्य अक्षर 'ङ्' लेकर धातुविभक्तियोंका नाम 'तिङ्' रखा गया ।

† 'दशलकार' कहनेसे लट्, लोट् प्रभृति दशोंकोही समझना ; और 'चतुर्लकार' कहनेसे लट्, लोट्, लङ्, विधिलिङ्—इन चार प्रथम लकारको समझना ।

‡ अतः 'तिङ्'-विभक्तिकी सङ्ख्या १८० ।

तिङ्-विभक्तिकी आकृति (Inflectional termination) ।

लट् (वर्त्तमाना) ।

परस्मैपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ति	तस्	अन्ति
मध्यमपुरुष	सि	थस्	थ
तृत्तमपुरुष	मि	वस्	मस्

आत्मनेपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ते	आते	अन्ते
मध्यमपुरुष	से	आथे	थे
तृत्तमपुरुष	ए	वदे	मदे

लोट् (पञ्चमी) ।

परस्मैपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	तु	ताम्	अन्तु
मध्यमपुरुष	हि	तम्	त
तृत्तमपुरुष	आनि	आव	आम

आत्मनेपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ताम्	आताम्	अन्ताम्

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	स्व	आथाम्	ध्वम्
उत्तमपुरुष	ऐ	आवहै	आमहै

लङ् और लुङ् (ह्यस्तनी और अद्यतनी) ।

परस्मैपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	इ	ताम्	अन्
मध्यमपुरुष	स्	तम्	त
उत्तमपुरुष	अम्	व	म

आत्मनेपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	त	आताम्	अन्त
मध्यमपुरुष	यास्	आथाम्	ध्वम्
उत्तमपुरुष	इ	वहि	महि

विधिलिङ् (सप्तमी) ।

परस्मैपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	यात्	याताम्	युस्
मध्यमपुरुष	यास्	यातम्	यात
उत्तमपुरुष	याम्	याव	याम

आत्मनेपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ईत	ईयाताम्	ईरन्
मध्यमपुरुष	ईयास्	ईयायाम्	ईध्वम्
उत्तमपुरुष	ईय	ईयहि	ईमहि

लृट् (भविष्यन्ती) ।

परस्मैपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	स्यति	स्यतस्	स्यन्ति
मध्यमपुरुष	स्यसि	स्यथस्	स्यथ
उत्तमपुरुष	स्यामि	स्यावम्	स्यामम्

आत्मनेपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	स्यते	स्येते	स्यन्ते
मध्यमपुरुष	स्यसे	स्येथे	स्यध्वे
उत्तमपुरुष	स्ये	स्यावहे	स्यामहे

लिट् (परोक्ष) ।

परस्मैपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अ	अतुस्	उस्
मध्यमपुरुष	य	अथुस्	अ
उत्तमपुरुष	अ	व	म

आत्मनेपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ए	आते	इरे
मध्यमपुरुष	से	आथे	ध्वे
उत्तमपुरुष	ए	वहे	नहे

लुट् (श्वस्तनी) ।

परस्मैपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ता	तारौ	तारस्
मध्यमपुरुष	तासि	तास्थस्	तास्थ
उत्तमपुरुष	तास्मि	तास्वस्	तास्मस्

आत्मनेपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ता	तारौ	तारस्
मध्यमपुरुष	तासे	तासाथे	ताध्वे
उत्तमपुरुष	ताप्ते	तास्वहे	तास्महे

लृट् (क्रियातिपत्तिः) ।

परस्मैपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	स्यत्	स्यताम्	स्यन्
मध्यमपुरुष	स्यस्	स्यतम्	स्यत
उत्तमपुरुष	स्यम्	स्याव	स्याम

आत्मनेपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	स्यत	स्येताम्	स्यन्त
मध्यमपुरुष	स्ययास्	स्येयाम्	स्यध्वम्
उत्तमपुरुष	स्ये	स्यावहे	स्यामहे

आशीर्लिङ् (आशीः) ।

परस्मैपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	यात्	यास्ताम्	यासु
मध्यमपुरुष	यास्	यास्तम्	यास्त
उत्तमपुरुष	यासम्	यास्व	यास्म

आत्मनेपद ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	सीष्ट	सीयास्ताम्	सीरन्
मध्यमपुरुष	सीष्टास्	सीयास्याम्	सीध्वम्
उत्तमपुरुष	सीय	सीवहि .	सीमहि

पुरुष ।

२०५ । पुरुष तीन-प्रकार—प्रथम पुरुष (Third person), मध्यम पुरुष (Second person) और उत्तम पुरुष (First person) । 'युष्मद्'-अस्मद्-मिन्न नाम (शब्द)-मात्रकोही 'प्रथमपुरुष' कहते हैं । 'युष्मद्'-शब्दको 'मध्यम-

पुरुष',* और 'अस्मद्'-शब्दको 'उत्तमपुरुष' कहते हैं ।

२०६ । तिङन्त क्रियाके तीन वाच्य (Voice)—(१) कर्तृवाच्य (Active voice), (२) कर्मवाच्य (Passive voice) और (३) भाववाच्य (Intransitive-passive voice) । क्रियापद जिसको समझाता है, उसे 'वाच्य' कहते हैं । जो क्रिया कर्त्ताको समझाती है, उसे 'कर्तृवाच्य' ; जो क्रिया कर्मको समझाती है, उसे 'कर्मवाच्य' ; और जो क्रिया 'भाव' अर्थात् धातुके अर्थको समझाती है, उसे 'भाववाच्य' कहते हैं । यथा—स पश्यति (वह देखता है)—यहाँ 'देखता है' यह क्रिया जो देखता है उसको समझाती है, इसलिये यह कर्तृवाच्य । तेन चन्द्रो दृश्यते (उससे चन्द्र देखा जाता है)—यहाँ 'देखा जाता है' यह क्रिया जो देखा जाता है उसको समझाती है, इसलिये यह कर्मवाच्य । तेन दृश्यते (उसका देखना)—यहाँ 'देखना' यह क्रिया 'दृश्'-धातुके अर्थकोही समझाती है, इसलिये यह भाववाच्य ।

कर्तृवाच्य-प्रयोग ।

✱ कर्तृवाच्यमे—कर्त्तामे प्रथमां, और कर्ममे द्वितीया विभक्ति

* 'भवत्'-शब्दका अर्थ 'युष्मद्' होनेपरभी, वह 'युष्मद्'-शब्दसे भिन्न, इसलिये उसकी क्रियामे प्रथमपुरुषकी विभक्ति होगी ; यथा—भवान् गच्छति । किन्तु 'भवत्'-शब्दका प्रयोग न करनेसे, 'युष्मद्'-शब्दही उक्त होता है, इसलिये मध्यमपुरुषही होगा ।

† "धात्वर्थः केवलः शुद्धो भाव इत्यभिधीयते" ।

होती है, और क्रियापदके पुरुष और वचन कर्त्ताके अनुसार होते हैं (अर्थान् नाम—‘युष्मद्’-‘अस्मद्’-भिन्न शब्द--कर्त्ता होनेसे प्रथमपुरुषकी विभक्ति होती है; ‘युष्मद्’-शब्द कर्त्ता होनेसे मध्यमपुरुषकी विभक्ति होती है; और ‘अस्मद्’-शब्द कर्त्ता होनेसे उत्तमपुरुषकी विभक्ति होती है; और कर्त्ताका जो वचन, क्रिया-काभी वही वचन होता है); यथा—(बालक पुस्तक पढ़ता है) शिशुः पुस्तकं पठति, (दो बालक पुस्तक पढ़ते हैं) शिशू पुस्तकं पठतः, (बालक पुस्तक पढ़ते हैं) शिशवः पुस्तकं पठन्ति; (तू सत्यका पालन कर) त्वं सत्यं पालय, (तुम दोनों सत्यका पालन करो) युवां सत्यं पालयतम्, (तुम सत्यका पालन करो) यूयं सत्यं पालयत; (मैं चन्द्र देखता हूँ) अहं चन्द्रं पश्यामि, (हम दोनों चन्द्र देखते हैं) आवां चन्द्रं पश्यामः, (हम चन्द्र देखते हैं) वयं चन्द्रं पश्यामः ।

२०७ । वाच्यके अनुसार धातुके भिन्न भिन्न रूप होते हैं । धातु दश गणोमे, विभक्त—भ्रादि, अदादि, ह्रादि (जुहोत्यादि), दद्यादि, स्वादि, तुदादि, रुधादि, तनादि, कयादि और चुरादि* ।

२०८ । धातु दो प्रकार—अकर्मक (Intransitive or neuter) और सकर्मक (Transitive) । जिन धातुओं

* भ्राद्यदादी जुहोत्यादिर्दिवादिः स्वादिरेव च ।

तुदादिश्च रुधादिश्च तन-कयादि-चुरादयः ॥

का कर्म नहीं रहता, वे 'अकर्मक'*, और जिनका कर्म रहता है, वे 'सकर्मक' ।

(क) सकर्मक धातुओंके बीचमे दुह्, याच् प्रभृति कई धातुओंके कभी कभी दो कर्म रहते हैं, तब उनको 'द्विकर्मक' कहते हैं ।†

* सत्ता-लज्जा-स्थिति-जागरणं

वृद्धि-क्षय-भय-जीवन-मरणम् ।

शयन-क्रीडा-रुचि-दीप्त्यर्था

धातव एते कर्मविहीनाः ॥

कर्मकारकका उल्लेख न रहनेसे सकर्मक धातु अकर्मक होता है ; यथा—स चन्द्रं पश्यति—यहाँ 'दृश्'-धातु सकर्मक ; स पश्यति—यहाँ अकर्मक । उपसर्गके योगसे अर्थान्तर होनेपर अकर्मक धातुभी सकर्मक होता है ; यथा—दुःखमनुभवति (दुःख भोगता है) । अकर्मक धातु णिजन्त होनेसे सकर्मक होता है ।

† दुहिर्याञ्जा-घ्रुवर्थौ च पचतिश्चि-जि-दण्डयः ।

रुधिः प्रच्छिर्मन्धतिश्च सुपिः शासिर्दुहादयः ॥

न्यादयो नयतिः प्रोक्ताः कर्पतिर्हरतिर्वहिः ॥

दुह्, याच् (याञ्जार्थ—अर्थ, नाथ्, भिक्ष् प्रभृति समस्त धातु), घ्रू (घ्नार्थ—कथ, वच्, वद्, भाप् प्रभृति समस्त धातु), पच्, चि, जि, दण्डि, रुध्, प्रच्छ् (प्रश्नार्थ समस्त धातु), मन्थ्, सुप्, शास्—ये दुहादि ; और नी, कृप्, ह, वह्—ये न्यादि ।

‡ जब एकही कर्म रहता है, तब केवल सकर्मक ।

(२) सकर्मक धातु कर्तृवाच्यमे, और अकर्मक धातु कर्तृ-
वाच्य तथा भाववाच्यमे प्रयुस्त होते हैं ।

धातु औरमी तीन प्रकारों मे विभक्त—परस्मैपदी, आत्मने-
पदी और उभयपदी । परस्मैपदी धातुके उत्तर परस्मैपदकी,
आत्मनेपदी धातुके उत्तर आत्मनेपदकी, और उभयपदी धातु-
के उत्तर परस्मैपद और आत्मनेपद इन उभयपदोंकी
विभक्ति होती है ।*

संज्ञा ।

सगुण विभक्ति ।

२०९ । 'तिङ्'-विभक्तियोंके बीचमे, लट्—ति, सि, मि ; लोट्—तु,
आनि, आर, आम, ऐ, आवहै, आम्है ; लृट्—द्, स्, अम् ; लिट्—
प्रथम और उत्तमपुरुषके 'अ', मध्यमपुरुषके एकवचनका 'थ' ; लुङ्,
लुट् लृट् और लृङ्की समस्त विभक्ति ; और आर्शांलिङ् आत्मनेपदकी
समस्त विभक्ति सगुण ।†

* जहाँ फलवाक्छा रहती है, वहाँ कर्ता स्वयं फलभागी होनेसे,
उभयपदी धातुके उत्तर आत्मनेपद होता है, और दूसरा कोई फलभागी
होनेसे, परस्मैपद होता है ; यथा—(मे दान करूंगा) अहं दानं करिष्ये ;
(मैं पिताजीकी स्वर्गकामनामे दान करूंगा) अहं पितुः स्वर्गकामः दानं
करिष्यामि । उपसर्गविशेषके योगसे कोई कोई परस्मैपदी धातु आत्मनेपदी,
और आत्मनेपदी धातु परस्मैपदी होता है (५१८ और ५२२ सूत्र द्रष्टव्य) ।
† वैयाकरणलोग ति, सि, मि, तु, आनि, आव, आम, ऐ, आवहै,

अगुण विभक्ति ।

२१० । ति, सि, मि भिन्न समस्त लट् ; तु, आनि, आव, आम, ऐ, आवहै, आमहै भिन्न समस्त लोट् ; द्, स्, अम् भिन्न समस्त लङ् ; प्रथम तथा उत्तम पुरुषके एकवचनके 'अ' और मध्यमपुरुषके एकवचनके 'थ' भिन्न समस्त लिट् ; समस्त विधिलिट् ; और आशीर्लिङ्-का समस्त परस्मैपद अगुण ।

२११ । गुण—इ ईके स्थानमे 'ए', उ ऊके स्थानमे 'ओ', ऋ ॠके स्थानमे 'अर्', और 'लृ'के स्थानमे 'अल्' होनेका नाम 'गुण' ।

२१२ । वृद्धि—'अ'के स्थानमे 'आ', इ ईके स्थानमे 'ऐ', उ ऊके स्थानमे 'औ', ऋ ॠके स्थानमे 'आर्', और 'लृ'के स्थानमे 'आल्' होनेका नाम 'वृद्धि' ।

२१३ । उपधा—अन्त्यवर्णके पूर्ववर्णको 'उपधा' कहते हैं ; यथा—रू + उ + च् = रुच्—यहाँ चकारसे पूर्ववर्ण 'उकार' उपधा ।

२१४ । आगम—प्रकृति और प्रत्ययका अनिष्ट न करके जो होता है, उसे 'आगम' कहते हैं ; यथा—भू + ति = भू + अ + ति—इस स्थलमे मध्यस्थित 'अ' आगम* ।

आमहै—इन विभक्तियोंके अन्तमे 'प्' युक्त करके पढ़ते हैं ; यथा—तिप्, सिप् इत्यादि ; और लट्के द्, स्, अम्के स्थानमे दिप्, सिप्, अम्प्, तथा लिट्के परस्मैपदके एकवचनमे णप्, थप्, णप् पढ़ते हैं ।

* मित्रवदागमः ।

२१५ । आदेश—प्रकृति वा प्रत्ययके स्थानमे जो होता है, उसका नाम 'आदेश' ; यथा—स्था + ति = तिष्ठ् + अ + ति = तिष्ठति—यहाँ 'स्था'के स्थानमे तिष्ठ् आदेश हुआ है ।*

२१६ । टि—प्रकृतिका शेषस्वरवर्ण और तत्परस्थित व्यञ्जनवर्णको 'टि' कहते हैं ।

उपसर्ग (Prefix) ।

२१७ । प्र, परा, अप, सम्, अनु, अव, निर्, दुर्, अभि, वि, अधि, सु, उत्, अति, नि, प्रति, परि, अपि, उप, आङ्—ये अव्यय धातुके पूर्वमे संयुक्त होनेसे इनको 'उपसर्ग' कहते हैं ।†

† शत्रुवददेशः ।

* प्र-पराप-समन्वव-निर्-दुरभि-

व्यधि-सूदति-नि-प्रति-पर्यापयः ।

उप आबिति विंशतिसङ्ख्यमिमं

कुरु कण्ठगतं ह्युपसर्गगणम् ॥

प्रादिके अर्थ—प्र=प्रकर्ष ; परा=अपकर्ष, प्रत्यावृत्ति ; अप=अपकर्ष ;

सम्=सम्यक् ; अनु=पश्चात्, सादृश्य, वीप्सा, सामीप्य ; अव=निधय,

अपकर्ष ; निर् निस्=निधय, निषेध, बहिष्करण ; दुर् दुस्=वृष्ट, निन्दा ;

अभि=समन्तात्, उभय, आभिमुख्य ; वि=विवेचन, वैपरीत्य ; अधि=

उपरि ; सु=शोभन, प्रशंसा, आतिशय्य ; उत् उत्=ऊर्द्ध, उत्कर्ष ; अति=

आतिशय्य, अतिक्रम, प्रशंसा ; नि=निधय, निषेध ; प्रति=प्रत्यर्पण, सादृश्य,

वीप्सा ; परि=सर्वतोभाक्, वीप्सा ; अपि=सम्भावना, समुच्चय ; उप=

सामीप्य, पश्चात्, आधिक्य ; आङ्=समन्तात्, ईप्सा, संज्ञा, व्याप्ति ।

(क) उपसर्गोंके योगसे धातुके भिन्न भिन्न अर्थभी होते हैं ; यथा—‘ह’-धातुका अर्थ—हरण ; किन्तु प्र + ह = प्रहार, आ + ह = आहार, सम् + ह = संहार, वि + ह = विहार, परि + ह = परिहार ।*

“धात्वर्थं बाधते कश्चित्”—कोई उपसर्ग धातुके अर्थका निरास करता है ; यथा—‘आदत्ते’—यहाँ दानार्थक ‘दा’-धातुमे ‘आ’ उपसर्ग युक्त होनेसे ‘ग्रहण’ अर्थ हो गया ।

“कश्चित् तमनुवर्त्तते”—कोई उपसर्ग धातुके अर्थका अनुसरण करता है ; यथा—‘प्रसूते’—यहाँ ‘प्रसव—उत्पादन’ ‘सू’-धातुका अर्थ ‘प्र’-उपसर्गके योगसेभी पूर्ववत् रहा ।

“तमेव विशिनष्ट्यन्यः”—और कोई उपसर्ग धातुके अर्थको बढ़ाता है ; यथा—‘सन्तुष्यति’ ‘सम्पश्यति’—यहाँ ‘तुप्’-धातुका अर्थ ‘तुष्ट होना’, और ‘दृश्’-धातुका अर्थ ‘देखना’ ‘सम्’ उपसर्गके योगसे ‘अत्यन्त’ तुष्ट होना और ‘अच्छे प्रकारसे देखना’ हुआ ।

“उपसर्गगतिस्त्रिधा”—इस रीतिसे उपसर्गकी प्रवृत्ति तीन प्रकारकी होती है ।

(ख) ‘अव’ और ‘अपि’ उपसर्गके आदिस्थित अकारका विकल्पसे लोप होता है ; यथा—अवगाहः, वगाहः ; अवगाहते, वगाहते ; अवगाह्य, वगाह्य ; अपिधानम्, पिधानम् ; अपिहितम्, पिहितम् ; अपिदधाति, पिदधाति ; अवतंसः, वतंसः ।

(ग) क्तिप्-घञ्-प्रभृति-प्रत्ययान्त शब्द परे रहनेसे, उपसर्गका अन्त्य-

* उपसर्गेण धात्वर्थो बलादन्यत्र नीयते ।

प्रहाराहार-संहार-विहार-परिहारवत् ॥

स्वर कभी कभी दीर्घ होता है ; यथा—प्रावृत्, नीवृत्, उगान्, प्रामादः (देव-भृशुजां गृहे), नीकाश, अपामार्गः, नीहारः, नीसारः, नीवारः, प्राकारः (प्राचीरे); अतीसारः, अतिमारः; प्रतीकार, प्रतिकारः; प्रतीहारः, प्रतिहारः; परोहासः, परिहासः; परीमादः, परिमादः; प्रतीकाशः, प्रतिकाशः इत्यादि ।

(घ) अय् धातु परे रहनेसे, उपसर्गके 'र' के स्थानमे 'ल' होता है । यथा—प्र + अयने = प्लावने ; परा + अयनम् = पलायनम् ।

लकारार्थ-निर्णय ।

२१८ । वर्त्तमान-कालमे—लट् (Present tense); अतीत-कालमे—लङ् (First preterite), लिट् (Second preterite) और लुङ् (Third preterite, Aorist); भविष्यत्-कालमे—लुट् (First future) और लृट् (Second future); अनुज्ञामे—लोट् (Imperative mood); विधि-अर्थमे—विधिलिङ् (Potential mood); आशीर्वाद-अर्थमे आशीर्लिङ् (Benedictive mood); और क्रियातिगच्छि अर्थात् क्रियाद्वयकी अनिपेक्षि अर्थमे—लृङ् (Conditional mood) होता है ।

२१९ । लट्—(वह जाता है) स गच्छति ।

(क) वर्त्तमानसामोप्यमे अर्थात् वर्त्तमानके समीपस्य अतीत और भविष्यत् कालमेभी 'लट्' होता है ; यथा—(मैं अभी जाया हूँ) एषोऽहमागच्छामि, अयमागच्छामि, "अयमहमागच्छामि" शकु० ३. (अभी जाता हूँ—जाऊंगा) ; (मैं अभी जाऊंगा) इदानीमेव गच्छामि,

अयमहं गच्छामि, एष गच्छामि ।

(ख) 'स्म'-शब्दके योगसे अतीतकालमे 'लट्' होता है ; यथा—
(वह मेरे घरमे आया था) स मद्वृहम् आगच्छति स्म ; (उसने व्याकरण
'पढ़ा) स व्याकरणम् अधीते स्म ।

(ग) 'यावत्' और 'पुरा' शब्दके योगसे भविष्यत्-कालमे 'लट्'
होता है ; यथा—“यावत् अस्य दुरात्मनः समुन्मूलनाय शत्रुघ्नं प्रेषयामि”
उत्तर० १. (इस दुरात्माके विनाशके लिये शत्रुघ्नको भेजूंगा) ; “पुरा
भवति” नै० १.१८. (भविष्यति—होगा) ; “आलोके ते निपतति पुरा
(सा)” मेघ० ८५. (वह तेरे दृष्टिपथमे पड़ेगी) ; “पुरा सप्तद्वीपां जयति
वसुधाम्” शकु० ७.३३. (सप्तद्वीपसमन्विता वसुधामती जय करेगा) ;
“(सा) व्रजति पुरा परासुतां त्वदर्थं” भा० १०. ५०. (वह तेरे लिये
भरेगी) ; “प्रत्यासीदति मुक्तिस्त्वां पुरा” भा० ११. ३६. (मुक्ति तेरे
पास आयेगी) ; “पुरा दूषयति स्थलीम् (गन्धेनाशुचिना)” र० १२. ३०.
(दुर्गन्धसे आश्रमस्थानको दूषित करेगा ।

‘जव-तक’ (Till, before) इस अर्थमेभी ‘यावत्’-शब्दके
योगसे ‘लट्’ होता है ; यथा—(वह जव-तक नहीं आयेगा, तव-तक
पढ़ूंगा) स यावत् न आगच्छति, तावत् पठिष्यामि ; “यावन्न परा-
पतति, तावत् अपमर्षत अनेन तरुगहनेन” उत्तर० ४. (जव-तक वह न
लौटे, तव-तक इस जङ्गलसे सिधारे) ।

(घ) ‘कदा’ और ‘कहिं’ शब्दके योगसे भविष्यत्-कालमे विक-
ल्पसे ‘लट्’ होता है ; यथा—(न जाने, कब जाऊंगा) न जाने, कदा
गच्छामि, गमिष्यामि वा ।

(ङ) प्रश्नोत्तर कथनमें 'ननु' शब्दके योगसे अतीत-कालमें 'लट्' होता है ; यथा—प्रश्न—(वह आया है क्या ?) स किमागच्छत् ? उत्तर—(आया है) ननु आगच्छति ।

२२० । लोट्—वर्तमान कालमें अनुज्ञा (अनुमति) अर्थमें 'लोट्' होता है ; यथा—(मद्या, घर जा) वरस ! गृहं गच्छ ।

(क) समर्थना अर्थात् अशक्य कर्ममें उत्साह समझानेसे 'लोट्' होता है ; यथा—(समुद्रकोभी शोषण कर सक्ता हूँ) सिन्धुमपि शोषयामि ।

(ख) आशीर्वाद अर्थमेंभी 'लोट्' होता है, (तव 'तु' और 'हि' विभक्तिके स्थानमें विस्वरूपसे 'तात्' होता है) ; यथा—(वह दीर्घकाल जीता रहे) स चिरं जीवतु, जीवतात् वा ; (तू दीर्घकाल जीता रह) त्वं चिरं जीव, जीवतात् वा ।

(ग) अनेक क्रियाओंके प्रयोगसे पौनःपुन्य वा आतिशय्य अर्थमें सब काल, सब पुरुष और सब वचनोमेही 'हि' 'त', 'स्व' तथा 'ध्वम्' होते हैं (परस्मैपदी धातुके उत्तर 'हि' तथा 'त', और आत्मनेपदी धातुके उत्तर 'स्व' तथा 'ध्वम्' होते हैं) ; यथा—“पुरीमवत्स्कन्दः सुनीहि नन्दनं, सुपाण रत्नानि, हरामराज्ञनाः” माघ० १. ९१. (रावण पुनः पुनः नगर आक्रमण करता, पुनः पुनः नन्दन-काननको छेदन करता, पुनः पुनः रत्नोको छीन लेता, पुनः पुनः देवरास्त्रियोंको हरण करता) ।

२२१ । विधिलिङ्—वर्तमान-कालमें 'विधि' अर्थमें 'विधिलिङ्' होता है । विधि दो-प्रकार—प्रवर्त्तना और निवर्त्तना । सत्कर्ममें प्रवर्त्तित करनेका नाम 'प्रवर्त्तना' ; यथा—(दीनमें दया करना) दीने दयं

कुर्वात् ; (क्षुधार्तको अन्न देना चाहिये) क्षुधिताय अन्नं दद्यात् । असत्कर्मसे निर्वर्तित करनेका नाम 'निवर्त्तना' ; यथा—(गुरुओंकी निन्दा न करना) गुरुन् न निन्देत् ; (परधन हरण नहीं करना) परस्वं नापहरेत् ; (यत्नपूर्वक क्रोध त्यागना चाहिये) क्रोधं यत्नेन वर्जयेत् ; (आलस्य छोड़ना चाहिये) आलस्यं परिहरेत् ।

(क) सम्भावना और शक्ति अर्थमे 'विधिलिङ्' होता है ; यथा—सम्भावना—(पढ़ूंगा, यदि वह पढ़ावे) पठिष्यामि, यदि स पाठयेत् ; शक्ति—(मैं भार वहन कर सकता हूँ) अहं भारं वहेयम् ।

(ख) दो क्रियाओंका कार्यकारणभाव समझानेसे, दोनोंकेही उत्तर भविष्यत्-कालमे विकल्पसे 'विधिलिङ्' होता है ; पक्षे—लट् ; यथा—(यदि लड़कपनमे पढ़े, तो सारा जीवन सुख पायेगा) यदि बाल्ये पठेत्, यावज्जीवं सुखम् आप्नुयात् ; (पक्षे) यदि बाल्ये पठिष्यति, यावज्जीवं सुखम् आप्स्यति ;—यहाँ बाल्यकालका अध्ययन यावज्जीवन सुखलाभका कारण है ।

(ग) निमन्त्रण (विधिपूर्वक आह्वान), आमन्त्रण* (आह्वान), अध्येषणा (सम्मान-पूर्वक प्रवर्त्तन अर्थात् प्रेरणा), सम्प्रश्न (निरूपणार्थ जिज्ञासा) और प्रार्थना (याचना) अर्थमे 'विधिलिङ्' और 'लोट्' दोनों होते हैं । यथा—निमन्त्रण—(आज मेरे पितृश्राद्धमे आप यहाँ

* जिसके प्रत्याख्यान अर्थात् अस्वीकारसे प्रत्यवाय (अपराध) होता है, उसको 'निमन्त्रण' कहते हैं । जिसके प्रत्याख्यानसे प्रत्यवाय नहीं होता, परन्तु जिसका स्वीकार वा अस्वीकार इच्छानुसार किया जा सकता है, उसको 'आमन्त्रण' कहते हैं ।

भोजन करेंगे) अद्य मे भित्तिघादेऽग्र मुक्ता भवान् ; (पक्षे) मुक्ताम् ।
 आमन्त्रण—(आप यहाँ बैठिये) इह आसीत भवान् ; (पक्षे) आस्ताम्
 (इच्छा हो तो) । अध्येयता—(आप मेरे पुत्रको पढ़ाइये) मम पुत्रम्
 अध्यापयेद् भवान् ; (पक्षे) अध्यापय । सम्प्रश्न—(कहिये,—मैं
 क्या कारण पढ़ूँ, या साहित्य ?) किं मो व्याकरणम् अधीयोऽयं, उत
 साहित्यम् ? ; (पक्षे) अध्ययं । प्रार्थना—(मैं भिक्षा पाऊँ, अर्थात्
 मुझे भिक्षा दो) मो भिक्षां लभेय ; (पक्षे) देहि मे भिक्षाम् ।

(घ) इच्छार्थं घातुके योगसे 'विधिलिट्' और 'लोट्' दोनों होते
 हैं । यथा—(मैं चाहता हूँ, आप इस पुस्तकको पढ़ें) इच्छामि, भवान्
 पुस्तकमेतन् पठेत्, पठतु वा ।

२२२ । लङ्—अनद्यतन अतीत कालमें 'लङ्' होता है, (वर्तमान
 दिन, पूर्वरात्रिके दोप प्रहर और पाराशिके प्रथम प्रहरको 'अद्यतन'
 कहते हैं, तद्विना काल 'अनद्यतन') ; यथा—(कल वह गया) ह्यः
 सोऽगच्छन् ।

(क) 'मात्म'-शब्दके योगसे सब कालोंमेंही 'लङ्' होता है ।
 यथा—(मत जा) मात्म गच्छः ।

२२३ । लिट्—अनद्यतन अथवा परोक्ष (जो वक्ताका प्रत्यक्ष नहीं
 ऐसे) अतीत-कालमें 'लिट्' होता है ; यथा—(रामने रावणको मारा
 था) रामो रावणं जवान । उत्तमपुरुषकी क्रिया किसी प्रकारसे वक्ताका
 परोक्ष नहीं हो सकती, इसलिये उत्तमपुरुषमें कभीभी लिट्का प्रयोग
 नहीं होता ; केवल चित्तविक्षेप (मनकी चञ्चलता) और अत्यन्तापह्नव
 (सम्पूर्णरूपसे अस्वीकार) समझानेसे होता है ; यथा—(मैं सोता

सोता रोया था) सुप्तोऽहं सरोद ; ('तुझे नदीमे पैरनेको देखा है')
 'त्वं नदीं सन्तरन् दृष्टोऽसि' ऐसा किसीको कहनेसे, उसने उत्तर दिया—
 ('मैं नदीमे नहीं गया') 'नाहं नदीं जगाम' ।

२२४ । लुङ्—अद्यतन, अनद्यतन और परोक्ष—सर्वप्रकार अतीत-
 कालमेही 'लुङ्' होता है ; यथा—(आज वह गया है) अद्यासौ अगमत् ।

(क) 'मा' *और 'मास्म' शब्दके योगसे सबकालोंमेही 'लुङ्'
 होता है ; यथा—(मत कर) मा कार्पीः, मास्म कार्पीः ।

२२५ । लृट्—अनद्यतन भविष्यत्-कालमे 'लृट्' होता है ; यथा—
 (कल जाऊंगा) द्रवो गन्तास्मि ।

२२६ । लृट्—भविष्यत्-कालमात्रमेही 'लृट्' होता है ; यथा—
 (मैं जाऊंगा) अहं गमिष्यामि ।

२२७ । लृङ्—क्रियातिपत्ति अर्थात् दो क्रियाओंकी अनिष्पत्ति
 (असम्पूर्णता) समझानेसे, अतीत और भविष्यत् कालमे 'लृङ्' होता
 है ; यथा—(ज्ञान होता, तो सुख होता) ज्ञानं चेत् अभविष्यत्, सुखम्
 अभविष्यत् (अर्थात् ज्ञानभी नहीं हुआ, सुखभी नहीं हुआ) ; (यदि
 समुद्र शुष्क हो, तो मनुष्य अमर होंगे) सागरश्चेत् शुष्कोऽभविष्यत्,
 तदा मानुषाः अमराः अभविष्यन् (अर्थात् समुद्रभी शुष्क नहीं होगा,
 मनुष्यभी अमर नहीं होंगे) ।

२२८ । आशीर्लिङ्—आशीर्वाद अर्थमे भविष्यत्-कालमे 'आशी-
 लिङ्' होता है ; यथा—(तेरी कुशल हो) तव कुशलं भूयात् ; (सज्जन

* 'मा'-शब्दके योगसे 'लोट्' भी होता है ; यथा—"मद्वाणि ।
 मा कुरु विषादमनादरेण" भाषिणी० ४. ४१ ।

यहुत दिन जीता रहे) सञ्जनश्चिरं जीव्यात् ।

Note.—व्याकरणमे लट् और लुङ्का अर्थभेद रहनेपरमी प्रयोगमें उनका कुछ भेद नहीं दीग्यता ; छतरां अतीतकालमात्रमेही उनका प्रयोग किया जा सकना है । ऐसे लुट् और लट्कामी प्रयोगमे कुछ भेद नहीं ।

धातुसम्बन्धी णत्व-विधि ।

२२९ । प्र, परा, परि, निर्—इन चार उपसर्गोंके, और 'अन्तर'-शब्दके परवर्ती 'नद्'-प्रभृति धातुका दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य होता है ; यथा—प्रणदति, प्रणमति, परिहण्यते इत्यादि । किन्तु 'हन्'-धातुके 'हन्'के स्थानमे 'हन' होनेसे मूर्द्धन्य 'ण' नहीं होता ; यथा—परिहन्ति ।

(क) 'नद्'-धातुके 'नद्'के स्थानमे 'प्' होनेसे दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—प्रनष्ट, परिनष्ट इत्यादि । किन्तु 'प्रणाश'—इत्-शब्दमे मूर्द्धन्य 'ण' हुआ ।

२३० । प्र, परा, परि, निर्—इन उपसर्गोंके, और 'अन्तर' शब्दके परवर्ती धातुके उत्तर विहित छोट्को 'आनि'-विभक्तिका दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य होता है ; यथा—प्रभवानि ।

२३१ । 'गद्'-प्रभृति* धातु परे रहनेसे, प्र, परा, परि, निर्—इन

* नद्, नम्, नद्, नह्, नी, नु, नुद्, अन्, हन् ।

नदो नमो नशयेव नह-नी-नु-नुदस्तथा ।

अनो हनयेति नव नदादिर्गण इष्यते ॥

* गद्, नद्, पद्, पव्, वप्, वह्, शम्, हन्, दिह्, दा, धा, या, वा, द्रा, प्सा (मक्षणे—अदा० प०), चि ।

उपसर्गोंके, और 'अन्तर'-शब्दके परवर्ती 'नि' उपसर्गका 'न' मूर्द्धन्य होता है ; यथा—प्रणिगदति, प्रणिपतति इत्यादि ।

२३२ । प्र, परा, परि, निर्,—और 'अन्तर'-शब्दके परवर्ती 'हिनु' और 'मीना' (मी वधे) का दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य होता है ; यथा—ग्रहिणोति, ग्रहिणुतः, ग्रहिण्वन्ति ; प्रमीणाति ।

२३३ । प्र, परा, परि, निर्,—और 'अन्तर'-शब्दके परवर्ती 'हन्'-धातुका 'न' व अथवा म-संयुक्त होनेसे विकल्पसे मूर्द्धन्य होता है ; यथा—ग्रहणिम, ग्रहन्मि ; ग्रहण्वः, ग्रहन्वः ।

२३४ । प्र, परा, परि, निर्,—और 'अन्तर'-शब्दके परवर्ती निन्द्, निक्ष् (चुम्बने—भ्वा० प०) और निस् (चुम्बने—अदा० आ०) धातुका दन्त्य 'न' विकल्पसे मूर्द्धन्य होता है ; यथा—प्रणिन्दति, प्रनिन्दति ; प्रणिक्षणम्, प्रनिक्षणम् ; प्रणिसितव्यम्, प्रनिसितव्यम् ।

*

*

*

*

२३५ । प्र, परा, परि, निर्,—और 'अन्तर'-शब्दके परवर्ती धातुके उत्तर विहित 'कृत्'-प्रत्ययका दन्त्य 'न' मूर्द्धन्य होता है ; यथा—प्रसाणम्, परिमाणम् ।

किन्तु भा, भू, पू, कम्, गम्, घ्याय्, वेप् और कम्प् धातुके उत्तर विहित 'कृत्'-प्रत्ययका 'न' मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—(भू) परिभवनीयम् ।

२३६ । प्र, परा, परि, निर्,—और 'अन्तर'-शब्दके परवर्ती व्यञ्जनादि धातुके उत्तर विहित 'कृत्'-प्रत्ययका 'न' विकल्पसे मूर्द्धन्य होता है ; यथा—(कुप्) प्रकोपणीयम्, प्रकोपनीयम् ; (गुप्)

परिगोपणम् , परिगोपनम् ।

किन्तु धातुको उपधामे 'अ' अथवा 'आ' रहनेसे नित्य होता है ;

यथा—(वह्) प्रवहणम् , प्रवहमाणः ।

२३७ । प्र, परा, परि, निर्,—और 'अन्तर'-शब्दके परवर्ती गिजन्त धातुके उत्तरा त्रिहित 'हृन्'-प्रत्ययका 'न' विरुद्धसे मूर्द्धन्य होता है ; यथा—(यापि) प्रयापणम् , प्रयापनम् ।

किन्तु २३६ सुप्रोक्त 'भा'-प्रभृति धातु गिजन्त होनेसेभी मूर्द्धन्य 'ण' नहीं होता ; यथा—(भू) परिभावनीयम् ।

२३८ । व्यञ्जनवर्गमे मिलित होनेसे 'हृन्' प्रत्ययका 'न' मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—पन्नः, परिपन्नः ।

धातुसम्यन्धी पत्व विधि ।

२३९ । इकारान्त और डकारान्त उपवर्गके परस्परित 'हृ'-प्रभृति* धातुका दन्त्य 'स' मूर्द्धन्य 'य' होता है ; यथा—(ह्) अभिपुणोति ; (सृ) अभिपुनति ; (सो) अभिप्यति ; (स्तु) अभिष्टौति ; (स्तुम)

* सु, सृ (तुदादि), सो, स्तु, स्तुभ्, स्या, सेनि ('सेना'-शब्द+णिच्), सिध्, सिच्, सञ्ज्, स्वञ्ज्, सद, स्तम् ।

सुः सुः सोः स्तुः स्तुमश्चैव स्याः सेनिश्च सिधः सिचः ।

सञ्जः स्वञ्जः सदः स्तम्भः—स्वादिरेते त्रयोदश ॥

† लृट्, और लृट् विभक्ति तथा 'स्यत्' प्रत्यय परे रहनेसे नहीं होता ; यथा—(लृट्) अभिसोप्यति ; (लृट्) अभ्यसोप्यत् ; (स्यत्) अभिसोप्यत् ।

प्रतिष्ठोभते ; (स्था) अधिष्ठास्यति, अनुष्ठास्यति ; (सेनि) अभिषे-
णयति ; (सिध्)* प्रतिषेधति ; (सिच्) निषिञ्चति ; (सञ्ज्)
निपजति, अनुपजति ; (स्वञ्ज्) परिष्वजते ; (सद्) विपीदति † ;
(स्तम्भ्) प्रतिष्ठन्नोति ‡ ।

‘अट्’-व्यवधानसेभी मूर्द्धन्य होता है ; यथा—अभ्यपेणयत्, न्यपि-
ञ्चत्, व्यपीदत् § ।

२४० । भोजन-अर्थमे ‘वि’ और ‘अव’-पूर्वक ‘स्वन्’-धातुका ‘स’
मूर्द्धन्य होता है ; यथा—विष्वणति, अवष्वणति (सशब्दं भुङ्क्ते इत्यर्थः) ।
(अन्यत्र) विस्वनति वीणा (शब्दायते इत्यर्थः) ।

२४१ । नि, वि, परि उपसर्गके परवर्त्ती सेट्, सिट् और सह् ॥ धातुका

* गमनार्थ ‘सिध्’ धातुका नहीं होता ; यथा—स गङ्गां विसेधति ।

† ‘प्रति’-पूर्वक ‘सद्’ धातुका नहीं होता ; यथा—प्रतिसीदति ।

‡ आलम्बन और सामीप्य अर्थमे ‘अव’-पूर्वक ‘स्तम्भ्’-धातुका ‘स’
मूर्द्धन्य होता है ; यथा—अवष्टभ्राति यष्टिम् (अवलम्बते) ; अवष्टभ्यते
गौः (सामीप्ये निरुध्यते) । ‘क्त’-प्रत्यय करनेसे, नि और प्रति उपसर्गके
परवर्त्ती ‘स्तम्भ्’-धातुका ‘स’ मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—निस्तब्धः, प्रति-
स्तब्धः । णिजन्त करनेसे, लुङ्-विभक्तिमे, ‘स्तम्भ्’-धातुका ‘स’ मूर्द्धन्य
नहीं होता ; यथा—पर्य्यतस्तम्भत् ।

§ परि, नि, वि-पूर्वक ‘स्तु’ और ‘स्वञ्ज्’ धातुका विकल्पसे होता है ;
यथा—पर्य्यष्टावीत्, पर्य्यस्तावीत् ; पर्य्यष्वजत, पर्य्यस्वजत ।

॥ ‘सह्’ के स्थानमे ‘सोढ’ होनेसे मूर्द्धन्य ‘प’ नहीं होता ; यथा—
परिसोढा, निसोढुम, विसोढः ।

‘स’ मूर्द्धन्य हाता है ; यथा—निपेयते, परिपोष्यति, विपहते । ‘अट्’-व्यवधानसेभी होता है ; किन्तु ‘सेम्’-धातुका नित्य ; ‘सिच्’ और ‘सह्’ धातुका विकल्पसे ; यथा—(सेच्) पठ्यंपेयत ; (सिच्) पठ्य-पोष्यत्, पठ्यंसीष्यत् ; (सह्) न्यपहत, न्यसहत । गिजन्त करनेमें, लुङ्-विभक्तिमें सिच् और सह् धातुका ‘स’ मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—(सिच्) पठ्यंसीमिषत् ; (सह्) पठ्यंसीसहत् ।

२४२ । ‘परि’ उपसर्गके परवर्ती ‘स्कृ’-धातुका ‘स’ मूर्द्धन्य होता है ; यथा—परिष्करोति, परिष्कारः । ‘अट्’-व्यवधानमें विकल्पसे ; यथा—पठ्यंष्करोत्, पठ्यंस्करोत् ।

२४३ । अनु, नि, वि, परि और अभि उपसर्गके परवर्ती ‘स्यन्द’-धातुका ‘स’ विकल्पमें मूर्द्धन्य होता है ; यथा—अनुस्यन्दते निस्यन्दते विष्यन्दते धृतम् ; (पथे) अनुस्यन्दते इत्यादि । किन्तु प्राणी कर्त्ता होनेसे मूर्द्धन्य ‘प’ नहीं होता ; यथा—निस्यन्दते मत्स्यः ।

२४४ । परि और वि उपसर्गके परवर्ती ‘स्कन्द’-धातुका ‘स’ विकल्पसे मूर्द्धन्य होता है ; यथा—परिस्कन्दति, परिस्कन्दति ; विस्कन्दति विष्कन्दति । किन्तु ‘निष्ठा’-प्रत्यय (ष, क्तवत्) परे रहनेसे, वि-पूर्वक स्कन्द-धातुका ‘स’ मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—विष्कसः, विस्कप्रधान् ।

२४५ । निर्, नि और वि उपसर्गके परवर्ती स्फुर् और स्फुल् धातुका ‘स’ विकल्पसे मूर्द्धन्य होता है ; यथा—(स्फुर्) विष्फुति, विस्फुरति ; (स्फुल्) विष्फुलति, विस्फुलति ।

२४६ । ‘वि’-पूर्वक ‘स्कम्’-धातुका ‘स’ मूर्द्धन्य होता है ; यथा—विष्कम्नाति, विष्कम्मः, विप्सम्भकः ।

२४७ । सु, वि, निर् और दुर् उपसर्गोंके परवर्त्ता 'स्वप्'-धातुके स्थानमें जात 'सुप्'का 'स' मूर्द्धन्य होता है; यथा—सुपुसः; दुःपुपुवतुः ।

२४८ । इकारान्त और उकारान्त उपसर्गोंके और 'प्रादुः'-शब्दोंके परस्थित 'अस्'-धातुका 'स' मूर्द्धन्य होता है; यथा—निपन्ति, निप्यात्; प्रादुःपन्ति, प्रादुःप्यात् । किन्तु वं, म और त-संयुक्त 'स' मूर्द्धन्य नहीं होता; यथा—निस्वः, निस्मः, निस्तः ।

* * * *

२४९ । पोपदेश धातुका* अभ्यस्त (द्विरक्त) करनेसे, परभागका 'स' यदि इ, उ, ए, ओ—इन चार वर्णोंके परस्थित हो, तो मूर्द्धन्य होता है; यथा—(सिच्) सिपेच; † (सिध्) सिपेध; (स्तु) तुष्टाव ।

२५० । धातुके उत्तर विहित 'सन्'-प्रत्ययका 'स' मूर्द्धन्य होनेसे, धातुका 'स' मूर्द्धन्य नहीं होता; यथा—(सिच्) सिसिक्षति; (सेव्) सितेविपते ।

* सञ्ज्, सद्, सह्, साध्, सिच्, सिध्, सिव्, सु, सू, सेव्, सो, स्तम्भ्, स्तु, स्तुम्, स्तयै, स्था, स्ना, स्निह्, स्नु, स्मि, स्वञ्ज्, स्वद्, स्वप्, स्विद् इत्यादि ।

सञ्जः सद्ः सहः साधः सिच्-सिधौ सिव् च सुस्तथा ।

सूः सेवः सोस्तथा स्तम्भः स्तु-स्तुभौ स्त्यायतिस्तथा ॥

स्था-स्ना-स्निह-स्तवः स्मिश्च स्वञ्जः स्वद्-स्वप्-स्विदस्तथा ।

एते चान्ये च बहवः पोपदेशाः प्रकीर्तिताः ॥

† 'यद्'-प्रत्यय होनेसे, 'सिच्'-धातुका 'स' मूर्द्धन्य नहीं होता; यथा—सिसिच्यते ।

‘सन्’का ‘स’ दन्त्य रहनेसे, धातुका ‘स’ मूर्द्धन्य होता है ; यथा—
(स्या) तिष्ठासति ; (स्वप्) सुप्सति । किन्तु ‘स्तु’-धातुके उत्तर
विहित ‘सन्’-प्रत्ययका ‘स’ और धातुका ‘स’—दोनोंही मूर्द्धन्य होते
हैं ; यथा—सुधूपति ।

२५१ । गिजन्त धातुके योचमे, ‘सन्’-प्रत्ययका ‘स’ मूर्द्धन्य होने-
से, केवल म्यिद्, स्यद् और सद् धातुका ‘स’ मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—
(सिव्) सिम्येदयिपति ; (स्यद्) सिम्वेदयिपति ; (सद्) सिसा-
दयिपति । एतद्भिन्न गिजन्त धातुका होता है ; यथा—(सिच्)
सिपेचयिपति इत्यादि ।

२५२ । इकारान्त और टकारान्त उपसर्गके परस्थित ‘सेनि’-प्रभृति
धातु* अभ्यस्त होनेसे, दोनों ‘स’ मूर्द्धन्य होते हैं ; यथा—(सेनि)
अमिपिपेनयिपति ; (मिच्) अमिपिपेच ; (सेव्) परिपिपेच ।

लिट्-विभक्तिमें स्वञ्ज् और सद् धातुके अभ्यस्त परभागका ‘स’
मूर्द्धन्य नहीं होता ; यथा—(स्वञ्ज्) परिपस्वजे ; (सद्) निपसाद ।

२५३ । इकारान्त और उकारान्त उपसर्गके परस्थित अभ्यस्त स्या
और स्तम्भ् धातुका ‘स’ ‘त’-व्यवधानसेभी मूर्द्धन्य होता है ; यथा—
(स्या) अनुतष्टी, अधितष्टी ; (स्तम्भ्) अभितष्टम् ।

२५४ । यस्, घस्, शास् और सद् यथाक्रम—उस्, जक्स्,
शिस् और साद् होनेसे ‘स’ मूर्द्धन्य होता है ; यथा—उप्यते ; जक्षतुः ;

* सेनि, सिघ्, सिच्, सञ्ज्, स्वञ्ज्, सद्, सेव् ।

सेनिः सिघः सिचथैव सञ्जः स्वञ्जः सदस्तथा ।

सेव इत्येष विज्ञेयः सेन्यादिः सप्तको गणः ॥

शिष्यते ; तुरापाट् ।

कर्तृवाच्यमे लट्, लोट्, लङ्, विधिलिङ् विभक्ति, और शतृ, शानच् प्रत्यय परे रहनेसे, धातुके उत्तर गणानुसार कई 'आगम' होते हैं । किस किस गणमे कौन कौन आगम होता है, सो छात्रोंके लिये नीचे एकत्र लिखा जाता है:—

गणोंके नाम	आगम	उदाहरण
१. भ्वादि	अ (शप्)	भू—भवति
२. अदादि	कुछ नहीं	अद्—अत्ति
३. ह्वादि	कुछ नहीं	हु—जुहोति
४. दिवादि	य (श्यन्)	दिव्—दीव्यति
५. स्थादि	नु (श्नु)	सु—सुनोति, सुनुते
६. तुदादि	अ (श)	तुद्—तुदति, तुदते
७. रुधादि	न (श्नम्)	रुध्—रुणद्धि, रुन्धे
८. तनादि	उ	तन्—तनोति, तनुते
९. कृयादि	ना (श्ना)	क्री—क्रीणाति, क्रीणीते
१०. चुरादि	अ	चुर्—चोरयति

ये आगमके अक्षर धातुके अन्तिम वर्णके साथ युक्त होते हैं ; केवल रुधादि-गणमे आगमका 'न' धातुके अन्त्यस्वरमे मिलता है ।

तुदादि ।

क्रियाघटन-सूत्र ।

[एतद् (३) विहित सूत्रोंसे साधारण सूत्र समझना ; अर्थात् विशेष-सूत्र द्वारा याचित न होनेसे समस्त तिङन्त-प्रकरण और कृदन्त प्रकरणमें उन विहित सूत्रोंका कार्य होगा ।]

२५५ । * अनुलंकार परे रहनेसे, कर्तृवाच्यमें तुदादि और भ्वा-दिगर्णीय धातु, तथा स्वार्थमें अथवा प्रेरणार्थमें विहित गिजन्त, मनन्त, यङन्त और न.मधातुके उत्तर 'अ' आगम होता है ; यथा—विश् + ति = विश् + अ + ति = विनाति ।

२५६ । * विभक्तिका अकार या एकार परे रहनेसे, पूर्ववर्ती अकार-का लोप होता है ; यथा—विश् + मन्ति = विश् + अ + मन्ति = विनामि ।

२५७ । * विभक्तिका 'व' अथवा 'म', परे रहनेसे, पूर्ववर्ती अकारके स्थानमें आकार होता है ; यथा—विश् + मि = विश् + आ + मि = विनामि ।

२५८ । * अ, उ, तु—इन तीन आगमोंके परस्थित 'हि'-विभक्ति-का लोप होता है ; यथा—(अ) विश् + हि = विश् + अ + हि = विश् + अ = विना ; (उ) कृ + हि = कुरु ; (तु) श्रु + हि = श्रु । किन्तु 'तु' व्यञ्जनवर्णमें मिलित होनेसे लोप नहीं होता ; यथा—आप्नुहि ।

२५९ । * अकारके परस्थित विधिलिङ्के 'ग्राम्' के स्थानमें

‘इयम्’, ‘युस्’ के स्थानमे ‘इयुस्’, तद्धित ‘या’-भागके स्थानमे ‘इ’ होता है ; यथा—विश् + याम् = विश् + अ + इयम् = विशेष्यम् ; विश् + युस् = विश् + अ + इयुस् = विशेष्युः ; विश् + यात् = विश् + अ + इत् = विशेषत् ।

२६० । * पदके अन्तमे स्थित ‘युट्’ (६३ सू० टिप्पनी)-वर्णके स्थानमे प्रथम वर्ण होता है ।

२६१ । * लङ्, लुङ्, लृङ् विभक्ति परे रहनेसे, धातुके आदिमे ‘अट्’ होता है ; ‘अट्’ का ‘अ’ रहता है ; यथा—विश् + ट् = अ + विश् + अ + ट् = अविशट् = अविशत् (२६० सू०) । किन्तु ‘मा’ और ‘मास्म’ के योगसे ‘अट्’ नहीं होता ; यथा—मा विशत्, मास्म विशत् ।

२६२ । चतुर्थकार परे रहनेसे, कर्तृवाच्यमे, इप्—इच्छ्, कृत्—कृन्त्, प्रच्छ्—पृच्छ्, मसृज्—मज् होता है ; यथा—इप् + ति = इच्छ् + अ + ति = इच्छति ; कृत् + ति = कृन्त् + अ + ति = कृन्तति ; प्रच्छ् + ति = पृच्छ् + अ + ति = पृच्छति इत्यादि ।

२६३ । * ‘अट्’ होनेसे, धातुके आदिस्थित इ ई के स्थानमे ‘ए’, उ ऊ के स्थानमे ‘ओ’, ऋ ॠ के स्थानमे ‘अर्’ होता है ; यथा—इप् + ट् = अ + इच्छ् + अ + ट् = अ + एच्छ् + अ + ट् = ऐच्छत् ।

२६४ । चतुर्थकार परे रहनेसे, ऋ—रिप्, ॠ—इर् होता है ; यथा—मृ + ते = म् + रिप् + अ + ते = म्रियते ; कृ + ति = क् + इर् + अ + ति = किरति ।

२६५ । * अकारके प्रवर्त्ती आते, आथे, आताम्, आथाम्

विभक्तिमें 'आ' के स्थानमें 'इ' होता है ; यथा—मृ + अ + आते = मृ + रिप् (२६४ सू०) + अ + इते = म्रियेते ।

२६६ । चतुर्थकार पर रहनेसे, कर्तृशास्त्रमें, मुच्—मुञ्च्, सिच्—सिञ्च्, लुप्—लुम्प्, लिप्—लिम्प्, विद्—विन्द्, भ्रस्ज्—भृम् होता है ।

लट्, लोट्, लृट्, विधिलिट्—इन चार विभक्तियोंमें गणभेद-से धातुके रूपकी विभिन्नता है ; इस कारण, इन चार विभक्तियोंमें एक एक गणके धातुके रूप यहाँ पृथक् प्रदर्शित होने हैं । एतद्विध और और विभक्तियोंमें गणभेदसे रूपभेद नहीं होता ; इसलिये उनको एक एक विभक्तिमें सब गणोंके धातुकेही रूप पश्चात् दिखलाये जायेंगे । परन्तु संस्कृतशब्दनाम्नामके लिये 'लृट्' के रूपभी यहाँ लिगे जाते हैं ; 'लृट्' की साधनप्रणाली पश्चात् प्रदर्शित होगी ।

(कर्तृवाच्यमे धातुरूप)

Conjugation.

तुदादि ।

सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

विश्* प्रवेशे—घुसना To enter.

* 'कथ' प्रगृह्ये कई चुरादिगणाय धातु अकारान्त ; उनको 'अदन्त चुरादि' कहते हैं ; तद्विध सभी धातु दलन्त होते हैं ; किन्तु उनको अकारान्त करके उच्चारण करना चाहिये ; यथा—'विश्' धातुको 'विश' धातु पढ़ना ।

(विशति तपोवनं मुनीन्द्रः ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	विशति*	विशतः	विशान्त
मध्यमपुरुष	विशसि	विशथः	विशथ
उत्तमपुरुष	विशामि	विशावः	विशामः

लोट् ।

	विशतु	विशताम्	विशन्तु
प्रथमपुरुष	विश	विशतम्	विशत
मध्यमपुरुष	विशानि	विशाव	विशाम

लङ् ।

	अविशत्	अविशताम्	अविशन्
प्रथमपुरुष	अविशः	अविशतम्	अविशत
मध्यमपुरुष	अविशम्	अविशाव	अविशाम

विधिलिङ् ।

	विशेत्	विशेताम्	विशेयुः
प्रथमपुरुष	विशेः	विशेतम्	विशेत
मध्यमपुरुष	विशेयम्	विशेव	विशेम

* विशति, विशतः, विशन्ति ; विशसि, विशथः, विशथ ; विशामि, विशावः, विशामः—ऐसा पढ़ना होगा ।

लृट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	वेदयति	वेदयतः	वेदयन्ति
मध्यमपुरुष	वेदयसि	वेदयथः	वेदयथ
उत्तमपुरुष	वेदयामि	वेदयाथः	वेदयामः

१०० आ + विद्—प्रश्ने । उप + विद्—उपप्रेक्षणे (ईदृशा) ; अकर्मक । नि + विद्—प्रश्ने ; अवस्थाने (अक०) ; उपप्रेक्षणे च (म००)—आत्मनेपदी ; निविशते । नि + विद् + जिह्—स्थापने ; निवेशयति । अमि + नि + विद्—मनोनिवेशे ; आधये च ; आत्मनेपदी । निर + विद्—उपभोगे ; विग्राहे च । प्र + विद्—प्रश्ने । सम् + विद्—निद्रायाम् (अक०) । १०१

प्रच्छ्, शीप्तायाम् (जिज्ञासायाम्)—पृच्छता To ask.

(द्विकर्मक—पृच्छति वार्तां गुहं शिष्यः ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	पृच्छति	पृच्छतः	पृच्छन्ति
मध्यमपुरुष	पृच्छसि	पृच्छथः	पृच्छथ
उत्तमपुरुष	पृच्छामि	पृच्छाथः	पृच्छामः

लोट् ।

	पृच्छतु	पृच्छताम्	पृच्छन्तु
प्रथमपुरुष	पृच्छतु	पृच्छताम्	पृच्छन्तु
मध्यमपुरुष	पृच्छ	पृच्छतम्	पृच्छत
उत्तमपुरुष	पृच्छानि	पृच्छाव	पृच्छाम

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अपृच्छत्	अपृच्छताम्	अपृच्छन्
मध्यमपुरुष	अपृच्छः	अपृच्छतम्	अपृच्छत
उत्तमपुरुष	अपृच्छम्	अपृच्छाव	अपृच्छामः

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	पृच्छेत्	पृच्छेताम्	पृच्छेयुः
मध्यमपुरुष	पृच्छेः	पृच्छेतम्	पृच्छेत
उत्तमपुरुष	पृच्छेयम्	पृच्छेव	पृच्छेम

लृट् ।

प्रथमपुरुष	प्रक्ष्यति	प्रक्ष्यतः	प्रक्ष्यन्ति
मध्यमपुरुष	प्रक्ष्यसि	प्रक्ष्यथः	प्रक्ष्यथ
उत्तमपुरुष	प्रक्ष्यामि	प्रक्ष्यावः	प्रक्ष्याम

❀ आ + प्रच्छ्—आमन्त्रणे (गमनानुज्ञार्थं प्रस्थानकाले सम्भाष-
णे—विदा लेना) ; आत्मनेपदी ; आपृच्छते । ❀

इष् (इषु) इच्छायाम्—चाहना To desire, wish.

(इच्छति धनं लोकः ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	इच्छति	इच्छतः	इच्छन्ति
मध्यमपुरुष	इच्छसि	इच्छथः	इच्छथ
उत्तमपुरुष	इच्छामि	इच्छावः	इच्छामः

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	इच्छतु	इच्छताम्	इच्छन्तु
मध्यमपुरुष	इच्छ	इच्छतम्	इच्छत
उत्तमपुरुष	इच्छानि	इच्छाव	इच्छाम

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ऐच्छत्	ऐच्छताम्	ऐच्छन्
मध्यमपुरुष	ऐच्छः	ऐच्छतम्	ऐच्छत
उत्तमपुरुष	ऐच्छम्	ऐच्छाव	ऐच्छाम

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	इच्छेत्	इच्छेताम्	इच्छेयुः
मध्यमपुरुष	इच्छेः	इच्छेतम्	इच्छेत
उत्तमपुरुष	इच्छेयम्	इच्छेव	इच्छेम

लृट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	एपिष्यति	एपिष्यतः	एपिष्यन्ति
मध्यमपुरुष	एपिष्यसि	एपिष्यथः	एपिष्यथ
उत्तमपुरुष	एपिष्यामि	एपिष्यावः	एपिष्यामः

११ अनु + इप्—अमिलापे । अनु + इप् + गिच्—अनुगन्धाने ।
 अन्वेषयति । प्रति + इप्—ग्रहणे ; सम्मानने ; प्रतीक्षायाश्च । १२

स्पृश् स्पृशे—छूना To touch.

(स्पृशति हस्तेन कुमारं जनकः ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	स्पृशति	स्पृशतः	स्पृशन्ति
मध्यमपुरुष	स्पृशसि	स्पृशथः	स्पृशथ
उत्तमपुरुष	स्पृशामि	स्पृशावः	स्पृशामः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	स्पृशतु	स्पृशताम्	स्पृशन्तु
मध्यमपुरुष	स्पृश	स्पृशतम्	स्पृशत
उत्तमपुरुष	स्पृशानि	स्पृशाव	स्पृशाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अस्पृशत्	अस्पृशताम्	अस्पृशन्
मध्यमपुरुष	अस्पृशः	अस्पृशतम्	अस्पृशत
उत्तमपुरुष	अस्पृशम्	अस्पृशाव	अस्पृशाम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	स्पृशेत्	स्पृशेताम्	स्पृशेयुः
मध्यमपुरुष	स्पृशेः	स्पृशेतम्	स्पृशेत
उत्तमपुरुष	स्पृशेयम्	स्पृशेव	स्पृशेम

लृट् ।

प्रथमपुरुष	{ स्पृक्षति स्पृक्ष्यति	{ स्पृक्षतः स्पृक्ष्यतः	{ स्पृक्ष्यन्ति स्पृक्ष्यन्ति
------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------------

मध्यमपुरुष	{ स्पृक्ष्यसि स्पृक्ष्यसि	{ स्पृक्ष्यथः स्पृक्ष्यथः	{ स्पृक्ष्यथ स्पृक्ष्यथ
उत्तमपुरुष	{ स्पृक्ष्यामि स्पृक्ष्यामि	{ स्पृक्ष्यावः स्पृक्ष्यावः	{ स्पृक्ष्यामः स्पृक्ष्यामः

११ स्पृक्ष् + लिच्—दाने, स्पृक्ष्यति । उप + स्पृक्ष्—आचमने,
स्नाने च । १२

अनुवाद करो—मुझे मत छूना । माता मर्दा सन्तानका मङ्गल
चाहती है । यह धन ग्रहण करो । कभी लोभसे परद्रव्य स्पर्श करना
नहीं चाहिये । इससे तुझे पाप स्पर्श करेगा । आपलोग पूजिये । कल
एक चोर उसके घरमें घुसा था । तू क्या पूजना है ? भोजनके पूर्वमें
आचमन करना चाहिये । उसने राजासे धन नहीं चाहा । मेरी पुस्तक
खूँटें । पूर्वकालमें पतिप्रतापे पतिके साथ अग्निमें प्रवेश करती थीं ('स्म'-
योगमें म्रिया बनाना) ।

* * * *

तुदादि सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

उज्ज् स्वागे—छोड़ना To abandon—(लृट्) उज्जति । (लृट्)
उज्जिष्यति । “सपदि विगतनिद्रस्तत्पुमुज्जाञ्जरा” २० ६. ७५. ।
उज्ज् (उज्जि) कणश आदाने (भूमौ पतितानामेकैकम्योपादाने)—
सुनना, बिनना To glean, gather (bit by bit)—
उज्जति ; उज्जिष्यति । “शिलानप्युज्जत.” मनु० ३. १०० ;
“धूलमं शस्यमुज्जन्ति यद्वेशे मतिनो द्विजाः” हलायुधः ।

प्र + उञ्च्—मार्जने ; “प्रोञ्छन्ति प्रचुरेणैषामन्नेन दीनतां प्रजाः”
हलायुधः ।

कृत् (कृती) छेदने—काटना To cut—कृन्तति ; कर्त्तिष्यति, कत्स्न्यति ।

“कृन्तत्यरिशिरांसि सः” ।

नि + कृत्—छेदने ।

कृ विक्षेपे (क्षेपणे)—विक्षेरना, फेंकना To scatter, throw
about—किरति ; करिष्यति, करीष्यति । “नरि नरि किरति द्राक्
सायकान् पुष्पधन्वा” ।

अव + कृ—आच्छादने । उत् + कृ—उत्क्षेपणे । प्रति + कृ—
हिंसायाम् ; प्रतिस्किरति । वि + कृ—विक्षेपे । वि + नि + कृ—
निक्षेपे । प्र + कृ—प्रक्षेपे ।

गुम्फ् (गुन्फ्) ग्रन्थने—गूथना To string or weave to-
gether—गुम्फति ; गुम्फिष्यति । गुम्फति मालां मालिकः ।

गु निगरणे (भक्षणे)—निगलना To swallow—गिरति, गिलति ;
गरिष्यति, गरीष्यति । गिरत्यन्नं लोकः ।

उत् + गु—व्रमने ; वागादीनां वहिष्करणे च । नि + गु—
निगरणे । सम् + गु—प्रतिज्ञायाम् ; आत्मनेपदी ; सङ्गिरते ।

मिप् स्पर्द्धायाम् ।—दर्शने To look at, look helplessly ;

“(हृद्यं) जातवेदोमुखान्मायो मिपतामाच्छिनत्ति नः” कु० २.४६ ।

उत् + मिप्—(अक०) नेत्रोन्मीलने (आँख खोलना) ;

“उन्मिमेप तदा मुनिः” भागवतम् ;—विकासे ; प्रकाशे च ।

नि + मिप्—(अक०) नेत्र-निमीलने (आँख मीचना) ; “मत्स्यः

छतो न निमिषति" महामा० । ११

मृद् स्पृशे—छूना To touch—मृशति ; अद्वयति, मन्थति । प्रायशः उपसर्गके सायदा प्रयुक्त होता है ।

११ अमि + मृद्, अज + मृद्—स्पृशे । आ + मृद्—स्पृशे ; आक-
मणे च । परा + मृद्—स्पृशे ; चिन्तने, विचारे ; उद्देने च । रि +
मृद्—विचारणे । ११

रज् (रजो) भञ्जने—तोड़ना To break—रजति ; रोक्षति ।
“नदी कूलानि रजति” ।—(२) पीडने To pain ; “सम्य-
घर्मरते रोगा न रजन्ति प्रजामपि” ; “महते रजन्मपि गुणाय
महान्” मा० ६. ७. ।

लिख् अक्षरविन्यासे (लेखने)—लिखना To write—लिखति ;
लेखिष्यति, लिखिष्यति । लिखति पुस्तकं लेखकः ।—(२) चित्रो-
परणे To paint ; “मृगमदतिष्ठकं लिखति” गीतगो० ७. २२ ।—
(३) घर्षणे To scratch ; “न किञ्चिद्दूधे, चरणेन केवलं लिखेत्
वाष्पाकुललोचना भुजम्” मा० ८. १४. ।

११ अभि + लिख्—चित्रोकरणे (तस्वीर खींचना) । आ + लिख्,
वि + लिख्—चित्रोकरणे ; घर्षणे च । उद् + लिख्—विदारणे ;
कपने च । ११

सृज् निर्माणे*—उत्पादन (पैदा) करना To create—सृजति ;

* दिवादि आत्मनेपदीर्घा होता है ; सृज्यते । “उपासनामेत्य पितुः
स्म सृज्यते” नै० १. ३४ ।—[सम् + सृज्—मिलने ; “संसृज्यते सरसि-
जैरक्षणांशुभिः (विमातवायुः)” २० ५. ६९.] ।

स्रक्ष्यति । “भृतानि कालः सृजति” महाभा० ।—(२) त्यागे ;
“वाणमसृजद्वृषध्वजः” २० ११. ४४ ; “वाष्पवृष्टिमिव हिमस्रुतिं
ससर्ज” २० १६. ४४. ।

❀ सति + सृज्—दाने । उत् + सृज्, वि + सृज्—त्यागे । ❀

तुदादि अकर्मक परस्मैपदी धातु ।

कुच् सङ्कोचे—सकटना To be contracted, shrink—
कुचति ; कुचिष्यति । प्रायशः ‘सम्’ उपसर्गके साथही प्रयुक्त होता
है ; सङ्कुचति ; “सङ्कुचत्यरिनारीणां मुखं पङ्केरुहद्युति” ।

वृट् भेदे—टूटना To be broken, fall asunder—वृध्यति,
वृटति ; वृटिष्यति । “वृटन्ति सर्वसन्द्देहास्रुद्यन्ति ग्रन्थयो हृदि” ;
“यावन्मम दन्ता न वृद्यन्ति, तावत् तव पाशं छिनद्मि” हितो० ;
“अयं ते वाष्पौघस्रुष्टि इव मुक्तामणिसरः” (छिन्न इत्यर्थः)
उत्तर० १. २९. ।

मज्ज् (दुमस्र्जो) अवगाहने (सशिरस्क-स्नाने)—नहाना To
bathe—मज्जति ; मज्जयति ।—(२) जलान्तः-प्रवेशे (डूबना)
To sink ; मज्जति प्रस्तरो जले ; “लज्जे ! त्वं मज्ज सिन्धौ” ।

❀ उत् + मज्ज्—उन्मज्जने । नि + मज्ज्—निमज्जने । ❀

लुट् संश्लेषणे (सम्मग्नधीभावे) *—लोटना To roll about,
wallow, welter—लुठति ; लुठिष्यति । “मणिर्लुठति पादेषु”
हितो० २. ६६ ; “लुठति न सा हिमकरकिरणेन” गीतगो० ७ ; “हारो-
ऽयं हरिणाक्षीणां लुठति स्तनमण्डले” अमरुशतकम् १०० ; “गृहे गृहे

* ‘लुट् विचेष्टने (अङ्गपरिवर्तने)’—ऐसा-अर्थ करनेसे प्रयोग-सङ्गत हो ।

पश्य तयाङ्गुलीं सुरे! छत्राङ्गुल्यो लुटन्ति" मामिनो २. १४. ।

स्फुट् विकसने—स्फिन्ना To blossom—स्फुटति; स्फुटिष्यति ।

स्फुटनि पत्रकीकोरु ।—(२) भेद (घटना) To burst or split open; "हा हा देवि! स्फुटति हृदयम्" उत्तर ३. ३८. ।

१० प्र + स्फुट् + गिच्—निम्नुगोकरणे (घटकना); प्रस्फोटयति । ११

स्फुर् सञ्चलने—हिलना, घटकना To vibrate, flutter—स्फुरति;

स्फुरिष्यति । स्फुरति चामरम्, "सर्वं नेत्र स्फुरति" मृच्छ ० ।—

(३) प्रकाशे To glitter, "सप्तर्षिमाङ्गलं स्फुरति" माघ ० ११. ३. ।

अनुशाद करो—प्रातःकालमे नहाना चाहिये । विधाताने इस पृथ्वीको बनाया । इस पुष्पको आकुरजाके लिये (चुर्पी) उत्सर्ग करेगे (उव + सुम्) । उसरी समस्त सम्पत्तिको जलमे विमर्जन किया । राजा अन्त पुरमे घुमना दे । तू मेरे पास (अन्तिके) बैठ । मुनिलोग कुशामनमे निद्रा लेते हैं (सम् + विश्) । रात्रिमे पद्म सङ्कुचित होता है । उसने इस कार्प्यका दोष नहीं विचारा (वि + मृत्) । लौकी (अलावु—रणी०) समुद्रके जलमे डूब जाती है । लट्कोने एक एक काँचे (एकैकाः) पाँटनालामे प्रवेश किया ।

लुटादि आत्मनेपदी धातु ।

मृ (मृड्) प्राणत्यागे (मरणे)—मरना To die.

(अवर्मक—प्रियने प्राणी ।

लट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष

प्रियते

प्रियेते

प्रियन्ते

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	प्रियसे	प्रियेथे	प्रियध्वे
उत्तमपुरुष	प्रिये	प्रियावहे	प्रियामहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	प्रियताम्	प्रियेताम्	प्रियन्ताम्
मध्यमपुरुष	प्रियस्व	प्रियेथाम्	प्रियध्वम्
उत्तमपुरुष	प्रियै	प्रियावहै	प्रियामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अप्रियत	अप्रियेताम्	अप्रियन्त
मध्यमपुरुष	अप्रियथाः	अप्रियेथाम्	अप्रियध्वम्
उत्तमपुरुष	अप्रिये	अप्रियावहि	अप्रियामहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	प्रियेत	प्रियेयाताम्	प्रियेरन्
मध्यमपुरुष	प्रियेथाः	प्रियेयाथाम्	प्रियेध्वम्
उत्तमपुरुष	प्रियेय	प्रियेवहि	प्रियेमहि

लृट् ।

('लृट्'-विभक्तिमे परस्मैपदी होता है ।)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	मरिष्यति	मरिष्यतः	मरिष्यन्ति
मध्यमपुरुष	मरिष्यसि	मरिष्यथः	मरिष्यथ
उत्तमपुरुष	मरिष्यामि	मरिष्यावः	मरिष्यामः

*

*

*

*

तुदादि सकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

जुप् (जुपी) सेवने (आश्रये, उपभोगे) ; प्रीती च (अकर्मक)—
सेवन करना ; आनन्दित होना To attach oneself to, to
resort to, to enjoy ; to be pleased or satisfied—
जुपते ; जुपिष्यते । “पौलस्त्योऽजुपन शुचं विपश्चक्षुः” म० १७.
११२ ; “पौत्वोऽजिततां राहुमुनेन चान्द्रो न किं स्यात् नाकजुगो
जुपन्ते ?” राघवपाण्डवीयम् १. ४८. ।

इ (इह्) आदरे—आदर करना To have regard for—‘आ’
उपसर्गके साथही इसका प्रयोग होता है—आद्विष्यते । आदरि-
ष्यते । धर्मम् आद्विष्यते सुधः ।

तुदादि अकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

धृ (धृह्) अवस्थितौ (जीवने)—रहना, जीता रहना To be or
exist, to live, to survive—ध्रियते ; ध्रिष्यते । “ध्रियते
यावदेकोऽपि रिपुस्तावत् कुतः सुखम् ?” माघ० २. ३५. ।

वृ (वृह्) व्यापारे—व्यापृत होना (मत्तगुल या मत्तर्फ होना) To
be busy or active—“प्रायेणायं ‘व्याह्’-पूर्वः”—वि +
आ = ‘व्या’-उपसर्गके साथही प्रयुक्त होता है—व्याप्रियते ; व्या-
परिष्यते । धर्मं व्याप्रियते सुधीः ।

हृ (ओलह्जी) धीहायाम्—लजाना, शर्माना To be ashamed—
लज्जते ; लज्जिष्यते । “लज्जते न रसना तव वाम्यात् ?”
मै० ५. ११७. ।

विज् (ओविजी) भये ; चलने च—डरना ; विचलित होना To fear ;
to be agitated—‘उत्’ उपसर्गके साथही प्रयुक्त होता है—
उद्विजते (उद्विग्न होता है, घबराता है) ; उद्विजिष्यते । मनो
मे संसारात् उद्विजते । ‘नहि लोकापवादेभ्यः सतामुद्विजते मनः’ ।

तुदादि उभयपदी धातु ।

तुद् व्यथने—दुखाना To torment.

(सकर्मक—“तुदति ममांणि वाक्शरैः” ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	तुदति	तुदतः	तुदन्ति
मध्यमपुरुष	तुदसि	तुदथः	तुदथ
उत्तमपुरुष	तुदामि	तुदावः	तुदामः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	तुदतु	तुदताम्	तुदन्तु
मध्यमपुरुष	तुद	तुदतम्	तुदत
उत्तमपुरुष	तुदानि	तुदाव	तुदाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अतुदत्	अतुदताम्	अतुदन्
मध्यमपुरुष	अतुदः	अतुदतम्	अतुदत
उत्तमपुरुष	अतुदम्	अतुदाव	अतुदाम

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	तुदेत्	तुदेताम्	तुदेयुः
मध्यमपुरुष	तुदेः	तुदेतम्	तुदेत
उत्तमपुरुष	तुदेयम्	तुदेव	तुदेम

लृट् ।

प्रथमपुरुष	तोत्स्यति	तोत्स्यतः	तोत्स्यन्ति
मध्यमपुरुष	तोत्स्यमि	तोत्स्यथः	तोत्स्यथ
उत्तमपुरुष	तोत्स्यामि	नोत्स्यावः	तोत्स्यामः

(आत्मनेपद)

लट् ।

प्रथमपुरुष	तुदने	तुदन्ते	तुदन्ते
मध्यमपुरुष	तुदसे	तुदथे	तुदथे
उत्तमपुरुष	तुदे	तुदावहे	तुदामहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	तुदताम्	तुदेताम्	तुदन्ताम्
मध्यमपुरुष	तुदस्व	तुदेथाम्	तुदध्वम्
उत्तमपुरुष	तुदै	तुदावहे	तुदामहे

लृट् ।

प्रथमपुरुष	अतुदत	अतुदेताम्	अतुदन्त
मध्यमपुरुष	अतुदथाः	अतुदेथाम्	अतुदध्वम्
उत्तमपुरुष	अतुदे	अतुदावहि	अतुदामहि

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	तुदेत	तुदेयाताम्	तुदेरन्
मध्यमपुरुष	तुदेथाः	तुदेयाथाम्	तुदेध्वम्
उत्तमपुरुष	तुदेय	तुदेवहि	तुदेमहि

लृट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	तोत्स्यते	तोत्स्येते	तोत्स्यन्ते
मध्यमपुरुष	तोत्स्यसे	तोत्स्येथे	तोत्स्यध्वे
उत्तमपुरुष	तोत्स्ये	तोत्स्यावहे	तोत्स्यामहे
*	*	*	*

तुदादि सकर्मक उभयपदी धातु ।

क्षिप् प्रेरणे (क्षेपणे) — फेंकना To throw — क्षिपति, क्षिपते ;
क्षेप्स्यति, क्षेप्स्यते । क्षिपति क्षिपते शरं योधः । *

❧ अधि + क्षिप् — निन्दायाम्, तिरस्कारे । आ + क्षिप् — आकर्षणे ; निन्दायाम्, दूषणे च । उत् + क्षिप् — उत्तोलने (उठाना) ।
नि + क्षिप् — क्षेपणे ; अर्पणे, स्थापने च । परि + क्षिप् — वेष्टने । प्र +
क्षिप् — क्षेपणे । वि + क्षिप् — विकीर्णने (बिखेरना) । सम् + क्षिप् —
अल्पीकरणे । ❧

* जिसपर कुछ फेंका जाता है, उसमें सप्तमी वा चतुर्थी होती है ;
यथा — “शिलां वा क्षेप्स्यते मयि” महाभा० ; “शतघ्नीं शत्रवेऽक्षिपत्”

दिश् दाने ; आज्ञापने च—(१) देना ; (२) आज्ञा करना To give ; to order—दिशति, दिशते ; देश्यति, देश्यते । (१) “दिदेश कौत्साय समस्तमेव” १० ६. १० ; (२) “दिदेश यानाय निदेशकारिणः” मै० १. ६६. । कथनेऽपि ; धर्मं दिशति देशिकः ।
 भू + दिश्, वि + भव + दिश्—व्याजे (छल करना) ; कथने च । भा + दिश्—आज्ञायाम् ; “मार्गमादिश” । प्रति + आ + दिश्—निराकरणे, निवारणे । उप + दिश्—अभिप्राये । उप + दिश्—हितोक्तौ ; कीर्तने च । मिर् + दिश्—सूचने, कथने ; बहुव्या निर्दिशति । प्र + दिश्—दाने ; निदेशे च । सम् + दिश्—दाने ; वार्त्ता-कथने च । भू +

नुद् (पुद्) प्रेरणे (धेयने ; निगमे)—(१) चवाना ; (२) दूर करना To push or drive on ; to remove—नुदति, नुदते ; नोत्स्यति, नोत्स्यते । (१) नुदति वाजिनं सारथिः ; (२) ‘पारं नुदति साधूनां दर्शनं क्षणमात्रतः’ ।

भू + नुद्—दूरीकरणे । वि + नुद् + जिच्—भवाकरणे (दूर करना) ; प्रीणने च (बहलाना) ; विनोदयति । भू +

भस्व् पाक् (भज्जने)—भूना To fry, roast—भृजति, भृजने ; भक्ष्यति, भक्ष्यते । भृजति भृजने मत्स्यं सूकारः ।

मुच् (मुष्ल) मोक्षणे (त्यागे)—ओटना To leave—मुचति, मुचने ; मोक्षयति, मोक्ष्यते । मुचति मुचने धनं दाता ।

भू + कर्मकर्त्तरि—मुच्यते, प्रमुच्यते (मुक्त होता है) ; “महापातकिनस्तपसेन मुच्यन्ते किल्बिषाश्च ततः” मनु० ११. २३९. । भव +

मुच्—उन्मोचने (खोलना) ; अवमुञ्चति वासांसि । आ + मुच्—परिधाने ; आभरणम् आमुञ्चति । उत् + मुच्—उन्मोचने । प्रति + मुच्—प्रत्यर्पणे ; परिधाने च । वि + मुच्—त्यागे ; “नादान् विमुञ्चति” महाभा० । ❀

लिप् लेपने—लोपना, पोतना To anoint, besmear—लिम्पति, लिम्पते ; लेप्स्यति, लेप्स्यते । लिम्पति लिम्पते चन्दनेन गात्रं छली । “लिम्पतीव तमोऽङ्गानि” मृच्छ० १. ३४. ।

❀ आ + लिप्, उप + लिप्, वि + लिप्—लेपने । ❀

लुप् छेदने (विनाशने)—लोप करना To break, destroy—लुम्पति, लुम्पते ; लोप्स्यति, लोप्स्यते । “अनुभवं वचसा सखि ! लुम्पसि” नै० ४. १०९. ।

❀ लुप्—कर्मकर्त्तरि—लुप्त होना ; लुप्यते ; “तस्य भागो न लुप्यते” मनु० ९. २११. । ❀

विद् (विद्महे) लाभे—पाना To gain—विन्दति, विन्दते ; वेदिष्यति, वेदिष्यते, वेत्स्यति, वेत्स्यते । पुण्यात्मा विन्दते सुखम् ।

सिच् सेवने (आर्द्राकरणे)—सीचना To sprinkle, to water—सिञ्चति, सिञ्चते ; सेक्ष्यति, सेक्ष्यते । सिञ्चति धरणीं वारिवाहः ।

❀ अभि + सिच्—सेवने ; राज्यादौ प्रतिष्ठापने च ; अभिषिञ्चति । ❀

तुदादि अकर्मक उभयपदी धातु ।

मिल् सङ्गमे (मिलने)—मिलना (एकत्र होना, संयुक्त होना) To meet, assemble—मिलति, मिलते ; मेलिष्यति, मेलिष्यते ;

मिलिष्यति—इति सङ्घिससारम् । मिलति मिलते लता वृक्षेण ।
 “मिलन्ति प्रत्यहं यस्य वाजिनारणसम्पदः” ।

भ्वादि ।

क्रियाघटन-सूत्र ।

[तुदादिके धातुमे षार (४)-विहित जो जो साधारण सूत्र है,
 भ्वादिगणीय धातुमेगी उन सूत्रोंका कार्य होगा ।]

२६७ । चतुर्थकार परे रहनेमें, कर्तृवाच्यमें, यम् और दाण्—घञ्,
 प्रा—जिप्, स्था—तिष्ठ्, घमा—घम्, पा—पिप्, गम्—गञ्, ऋ—
 ऋञ्, एस्—एङ् होता है ।

२६८ । चतुर्थकार परे रहनेसे, कर्तृवाच्यमें, छिप्—छीप्, गुह्—गूह्,
 आ + वम्—आवाम्, सन्ज्—सज्, स्वन्ज्—स्वज्, दन्श्—दश्,
 सद्—सीद्, और परस्मैपदमें कम्—काम् होता है ।

२६९ । चतुर्थकारमें भ्वादिगणीय धातुके उत्तर विहित ‘अ’ परे
 रहनेसे, धातुके अन्त्यस्वर और उपधा लघुस्वरका गुण होता है ; यथा—
 (अन्त्यस्वर) जि + ति = जि + अ + ति = जे + अ + ति = जयति ; (उपधा
 लघुस्वर) शुच् + ति = शुच् + अ + ति = शोच् + अ + ति = शोचति ।

२७० । चतुर्थकार परे रहनेसे, कर्तृवाच्यमें, सन्स्—संस्, भन्स्—
 भंस्, कृप्—कृप्, और शन्स्—शंस् होता है ।

भवादि ।

अकर्मक परस्मैपदी धातु ।

पत् (पतलृ) पतने*—गिरना To fall.

(पतति पत्रं वृक्षात् ।—(२) धर्मश्रंशे ; “पलाण्डुं गृह्णन्ञ्चैव मत्स्या जग्ध्वा पतेद्द्विजः” मनु० ९. १९. ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	पतति	पततः	पतन्ति
मध्यमपुरुष	पतसि	पतथः	पनथ
उत्तमपुरुष	पतामि	पतावः	पतामः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	पततु	पतताम्	पतन्तु
मध्यमपुरुष	पत	पततम्	पतत
उत्तमपुरुष	पतानि	पताव	पताम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अपतत्	अपतताम्	अपतन्
मध्यमपुरुष	अपतः	अपततम्	अपतत
उत्तमपुरुष	अपतम्	अपताव	अपताम

* ‘पतलृ गतौ’ इति धातुपाठः ; पत्—जाना To go—सकर्मक ; यथा—[सः] पपात पथः” भा० ४. १८. (सः अर्जुनः पथः मार्गान् पपात जगाम इत्यर्थः) ।

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	पतेत्	पतेताम्	पतेयुः
मध्यमपुरुष	पतेः	पतेतम्	पतेत
उत्तमपुरुष	पतेयम्	पतेव	पतेम

लृट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	पतिष्यति	पतिष्यतः	पतिष्यन्ति
मध्यमपुरुष	पतिष्यसि	पतिष्यथः	पतिष्यथ
उत्तमपुरुष	पतिष्यामि	पतिष्यावः	पतिष्यामः

भू + पत्—अनुपारणे । अभि + पत्—अभिधावने ; आक्रमणे च । आ + पत्—आगमने ; उपस्थितौ च । उत् + पत्—उद्धरणे (उटना) । नि + पत्—अधःपतने ; उपस्थितौ च । प्र + नि + पत्—प्रगमे ; प्रणिपतति । सम् + नि + पत्—मिलने । निर् + पत्—निर्गमे (निकलना) ; निष्पतति । भू

हस् (हसे) हसने—हसना To laugh.
(मधुरं हसति शिशुः । उपहासे—शोषदशनपूर्वकहासे—
श्टा करना—तु सकर्मकः ; हसन्ति साधवश्चौरम् ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	हसति	हसतः	हसन्ति
मध्यमपुरुष	हससि	हसथः	हसथ
उत्तमपुरुष	हसामि	हसावः	हसामः

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	हसतु	हसताम्	हसन्तु
मध्यमपुरुष	हस	हसतम्	हसत
उत्तमपुरुष	हसानि	हसाव	हसाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अहसत्	अहसताम्	अहसन्
मध्यमपुरुष	अहसः	अहसतम्	अहसत
उत्तमपुरुष	अहसम्	अहसाव	अहसाम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	हसेत्	हसेताम्	हसेयुः
मध्यमपुरुष	हसेः	हसेतम्	हसेत
उत्तमपुरुष	हसेयम्	हसेव	हसेम

लृट् ।

प्रथमपुरुष	हसिष्यति	हसिष्यतः	हसिष्यन्ति
मध्यमपुरुष	हसिष्यसि	हसिष्यथः	हसिष्यथ
उत्तमपुरुष	हसिष्यामि	हसिष्यावः	हसिष्यामः

❧ अव + हस्, उप + हस्—उपहासे । परि + हस्—परिहासे । ❧

भू सत्तायाम्—होना To be, become.

(“सत्सङ्गाद्भवति हि साधुता खलानाम्” चाणक्यः ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	वहुवचन
प्रथमपुरुष	भवति	भवतः	भवन्ति
मध्यमपुरुष	भवसि	भवथः	भवथ
उत्तमपुरुष	भवामि	भवाथः	भवामः

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	वहुवचन
प्रथमपुरुष	भवतु	भवताम्	भवन्तु
मध्यमपुरुष	भव	भवतम्	भवत
उत्तमपुरुष	भवानि	भवाथ	भवाम

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	वहुवचन
प्रथमपुरुष	अभवत्	अभवताम्	अभयन्
मध्यमपुरुष	अभवः	अभवतम्	अभवत
उत्तमपुरुष	अभवम्	अभवाथ	अभवाम

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	वहुवचन
प्रथमपुरुष	भवेत्	भवेताम्	भवेयुः
मध्यमपुरुष	भवेः	भवेतम्	भवेत
उत्तमपुरुष	भवेयम्	भवेव	भवेम

लृट् ।

	एकवचन	द्विवचन	वहुवचन
प्रथमपुरुष	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति
मध्यमपुरुष	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ
उत्तमपुरुष	भविष्यामि	भविष्याथः	भविष्यामः

भू + भु + मृ—बोधे । अभि + भू—पराजये । उत + भू—उत्पत्तौ ।

परा + भृ—पराभवे । परि + भृ—अनादरे । प्र + भृ—उत्पत्तौ ; सामर्थ्ये च (सकना) । वि + भृ + णिच्—चिन्तायाम् ; ज्ञाने ; प्रकाशने च ; विभावयति । सम् + भृ—सम्भावनायाम् (मुमकिन होना) ; उत्पत्तौ ; मिलने च । सम् + भृ + णिच्—सम्मानने ; चिन्तने, विवेचने च ; “विलोचनं दक्षिण-मञ्जनेन सम्भाव्य” २० ७. ८. इत्यत्र ‘सम्भाव्य अलङ्कृत्य’ इत्यर्थः ।
स्था (ष्टा) गतिनिवृत्तौ (अचस्थाने)—रहना, ठहरना To stay.
(तिष्ठति साधुर्धर्मं ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	तिष्ठति	तिष्ठतः	तिष्ठन्ति
मध्यमपुरुष	तिष्ठसि	तिष्ठथः	तिष्ठथ
उत्तमपुरुष	तिष्ठामि	तिष्ठावः	तिष्ठामः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	तिष्ठतु	तिष्ठताम्	तिष्ठन्तु
मध्यमपुरुष	तिष्ठ	तिष्ठतम्	तिष्ठत
उत्तमपुरुष	तिष्ठानि	तिष्ठाव	तिष्ठाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अतिष्ठत्	अतिष्ठताम्	अतिष्ठन्
मध्यमपुरुष	अतिष्ठः	अतिष्ठतम्	अतिष्ठत
उत्तमपुरुष	अतिष्ठम्	अतिष्ठाव	अतिष्ठाम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	तिष्ठेत्	तिष्ठेताम्	तिष्ठेयुः
------------	----------	------------	-----------

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	तिष्ठेः	तिष्ठेतम्	तिष्ठेत
उत्तमपुरुष	तिष्ठेयम्	तिष्ठेय •	तिष्ठेम

लृट् ।

प्रथमपुरुष	स्थास्यति	स्थास्यतः	स्थास्यन्ति
मध्यमपुरुष	स्थास्यसि	स्थास्यथः	स्थास्यथ
उत्तमपुरुष	स्थास्यामि	स्थास्याथः	स्थास्यामः

११ अधि + स्था—स्थितौ; परामर्शे; प्रभुत्वे च—(सकर्मक); “आ-
 भ्रमवद्विषुक्षमूलमधितिष्ठति” उत्तर० ४. । अनु + स्था—करणे । अव +
 स्था—अवस्थितौ; आत्मनेपदी; अवतिष्ठने । प्रति + अव + स्था—
 विरोधे, आक्षेपे, अङ्गुष्याम्, प्रातिष्ठत्ये । आ + स्था—आश्रये; “संवने
 यत्रमातिष्ठेत्” मनु० २.८८. । उत् + स्था—उत्थाने (उठना) । उप +
 स्था—उपस्थितौ (हाजिर होना); आत्मनेपदी; उपतिष्ठने । प्र +
 स्था—प्रस्थाने (चले जाना); आत्मनेपदी; प्रतिष्ठने । सम् + स्था—
 अवस्थाने; आत्मनेपदी; सन्तिष्ठने । १२

अनुवाद करो—आपकी पत्रिका प्राप्त होकर (अवाच्य) मैं सुखी
 हुआ । अब यदि वृष्टि हो, तो प्रचुर शक्य होगा । उनका महल हो ।
 तुमलोग चिरजीवी हो । तुम दोनों भाई यहाँ रहो । वे क्या घरमें थे ?
 जो लोग सर्वदा गुरुके पास रहते हैं, उनका कभी अमहल नहीं होता ।
 यहाँ और अधिक दिन नहीं रहूँगा । तू मिथ्यावादी होगा, तो नरकमें
 गिरेगा । आंधीमें (तूँझा) वृक्षसे आम गिरते हैं । ऐसी आंधीसे सब
 फल गिर जायेंगे । उसकी बात सुनकर (श्रुत्वा) सब हस पड़े । नहुष

ऋषियोंके शापसे स्वर्गसे गिरा । अविश्वासी नहीं होना चाहिये । वह यदि चार दिन वहाँ रहे, तो उसका सब कार्य सफल होगा । दूसरेका दुःख देखकर (दृष्ट्वा) कभी हसना नहीं चाहिये । अन्वे और लङ्गड़ेका (द्वितीया) उपहास न करना । नारदको दूरसे देखकर अच्युत (कृष्ण) आसनसे उठे ।

सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

गम् (गम्लृ) गतौ—जाना To go.

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	गच्छति	गच्छतः	गच्छन्ति
मध्यमपुरुष	गच्छसि	गच्छथः	गच्छथ
उत्तमपुरुष	गच्छामि	गच्छावः	गच्छामः

लोट् ।

	गच्छतु	गच्छताम्	गच्छन्तु
प्रथमपुरुष	गच्छतु	गच्छताम्	गच्छन्तु
मध्यमपुरुष	गच्छ	गच्छतम्	गच्छत
उत्तमपुरुष	गच्छानि	गच्छाव	गच्छाम

लङ् ।

	अगच्छत्	अगच्छताम्	अगच्छन्
प्रथमपुरुष	अगच्छत्	अगच्छताम्	अगच्छन्
मध्यमपुरुष	अगच्छः	अगच्छतम्	अगच्छत
उत्तमपुरुष	अगच्छम्	अगच्छाव	अगच्छाम

विधिलिङ् ।

	गच्छेत्	गच्छेताम्	गच्छेयुः
प्रथमपुरुष	गच्छेत्	गच्छेताम्	गच्छेयुः

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	गच्छे:	गच्छेतम्	गच्छेत
उत्तमपुरुष	गच्छेयम्	गच्छेद्य	गच्छेम

लृट् ।

प्रथमपुरुष	गमिष्यति	गमिष्यतः	गमिष्यन्ति
मध्यमपुरुष	गमिष्यसि	गमिष्यथः	गमिष्यथ
उत्तमपुरुष	गमिष्यामि	गमिष्याथः	गमिष्यामः

१११ गम् + पिच्—भवबोधने (समझाना) ; गमयति ; “द्वौ नम्रौ प्रहृतार्थं गमयतः” (Two negatives make one affirmative) । अति + गम्—अतिक्रमं । अधि + गम्—प्राप्तौ ; ज्ञाने च । अनु + गम्—अनुसरणे । अप + गम्—अपसरणे, दूरीभावे । अव + गम्—ज्ञाने । आ + गम्—आगमने ; प्राप्तौ च । उप + आ + गम्—मिलने । उत् + गम्—उद्गमे । प्रति + उत् + गम्—प्रत्युत्तौ, सम्मानार्थं पुरोगमने । उव + गम्—प्राप्तौ । अभि + उप + गम्—स्वीकारे । निर् + गम्—वहिर्गमने । परि + गम्—प्राप्तौ ; ज्ञाने ; वेष्टने च । सम् + गम्—मिलने । साधुः साधुभिः सह सङ्गच्छते ; (२) योर्यतायाश्च ; तत्र सङ्गच्छते । ११२

• पा पाने—पीना To drink.

(पिबति पयः पान्थः ।)

लृट् ।

प्रथमपुरुष	पिबति	पिबतः	पिबन्ति
मध्यमपुरुष	पिबसि	पिबथः	पिबथ

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	पिबामि	पिवावः	पिवामः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	पिबतु	पिबताम्	पिबन्तु
मध्यमपुरुष	पिब	पिबतम्	पिबत
उत्तमपुरुष	पिवानि	पिवाव	पिवाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अपिबत्	अपिबताम्	अपिबन्
मध्यमपुरुष	अपिबः	अपिबतम्	अपिबत
उत्तमपुरुष	अपिबम्	अपिवाव	अपिवाम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	पिवेत्	पिवेताम्	पिवेयुः
मध्यमपुरुष	पिवेः	पिवेतम्	पिवेत
उत्तमपुरुष	पिवेयम्	पिवेव	पिवेम

लृट् ।

प्रथमपुरुष	पास्यति	पास्यतः	पास्यन्ति
मध्यमपुरुष	पास्यसि	पास्यथः	पास्यथ
उत्तमपुरुष	पास्यामि	पास्यावः	पास्यामः

दृश् (दृशिर्) प्रेक्षणे : (ज्ञाने ; साक्षात्कारे)—देखना To see.

(पश्यति चन्द्रं लोकः ; “आत्मवत् सर्वभूतेषु यः पश्यति स पण्डितः”

चाणक्यः । “पशुः पश्यति गन्धेन, बुद्ध्या पश्यन्ति पण्डिताः ।

राजा पश्यतिः कर्णान्यां, भूते पश्यन्ति बर्चसाः ॥”)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	पश्यति	पश्यतः	पश्यन्ति
मध्यमपुरुष	पश्यसि	पश्यथः	पश्यथ
उत्तमपुरुष	पश्यामि	पश्यावः	पश्यामः

लोट् ।

	पश्यतु	पश्यताम्	पश्यन्तु
प्रथमपुरुष	पश्य	पश्यतम्	पश्यत
मध्यमपुरुष	पश्यानि	पश्याव	पश्याम

लङ् ।

	अपश्यत्	अपश्यताम्	अपश्यन्
प्रथमपुरुष	अपश्यः	अपश्यतम्	अपश्यत
मध्यमपुरुष	अपश्यम्	अपश्याव	अपश्याम

विधिलिङ् ।

	पश्येत्	पश्येताम्	पश्येयुः
प्रथमपुरुष	पश्येः	पश्येतम्	पश्येत
मध्यमपुरुष	पश्येयम्	पश्येव	पश्येम

लृट् ।

	द्रक्ष्यति	द्रक्ष्यतः	द्रक्ष्यन्ति
प्रथमपुरुष	द्रक्ष्यसि	द्रक्ष्यथः	द्रक्ष्यथ
मध्यमपुरुष	द्रक्ष्यामि	द्रक्ष्यावः	द्रक्ष्यामः

॥ अनु + हन्—आलोकने (देखना) ; आलोचनायाश्च । उप,

परि, प्र, सम् + दृश् + णिच्—प्रदर्शने (दिखलाना) ; उपदर्शयति &c. ११६

अनुवाद करो—बच्चा, तू जा, वहभी जाय, परन्तु मैं नहीं जाऊंगा ।
वे कल पढ़नेको (पठितुम्) गये थे ; तू गया था क्या ? यदि क्याम
आवे, तो मैंभी जाऊंगा । पहले इसे देखो, पीछे जल पीना । शरीरपुष्टिके
लिये घृत पान करना चाहिये । कभी मद्य नहीं पीना । प्रणिधानसे क्या
देखते हो ? मैं शीघ्र उस देशको देखूंगा । तू जल पीयेगा क्या ?

*

*

*

*

भ्वादि सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

अञ्च् (अन्चु) गतौ ; पूजने च—(१) जाना ; (२) पूजा (सम्मान)
करना To go ; to worship (honour)—अञ्चति ;
अञ्चिष्यति । (१) “स्वतन्त्रा कथमञ्चसि ?” भ० ४. २२ ;
(२) “भीमोऽयं शिरसाञ्चति” वेणी० ५. २७. ।

अट् भ्रमणे—घूमना To wander—अटति ; अटिष्यति ।

महीमटति परित्राट् ।

परि + अट्—पर्य्यटने ; “तीर्थानि पर्य्यटस्व” महाभा० ।

अर्च् पूजायाम्—पूजा करना To adore—अर्चति ; अर्चिष्यति ।

“रत्नपुष्पोपहारेण च्छायामानर्च पादयोः” २० ४. ८४. ।

अर्ज् अर्जने—कमाना To earn—अर्जति ; अर्जिष्यति । “यद्वध-
मर्जति दाता” नै० ५. ८४. ।

अर्द् गतौ ; याचने ; पीडने च—(१) जाना ; (२) माङ्गना ; (३) सताना,

मारना To move ; to beg ; to afflict—अर्दति ; अर्दि-
ष्यति । (२) “शरद्वधनं नार्दति चातकोऽपि” २० ५. १७. ।

-अर्हं, योग्यत्वं ; पूजने च—(१) योग्य होना To deserve, merit;
 (२) पूजा करना—अर्हति ; अर्हिष्यति । (१) दण्डमर्हति दुर्वृत्तः ;
 (अक०) अर्हति रिप्रो वेदं पठितुम् ।

‘तुमुनन्त’-पदके साथ मध्यमपुरपमे और कर्मा प्रथमपुरपमे प्रयुक्त होनेसे, ‘अर्हं’-धातु—मृदु अनुज्ञा, उपदेश, वा विनीत प्रार्थना सूचित करता है ; और अङ्कुरेफोमे उसका अनुवाद ‘Pray’, ‘deign’, ‘be pleased to’, ‘will be pleased to’ द्वारा करना होता है : यथा—“द्विप्राण्यहान्यर्हसि सोढुमर्हन् !” २० ६. २५ (Pray wait &c) ; “नार्हसि मे प्रणयं विहन्तुम्” २० २. ६८ ; “तं सन्तः श्रोतुमर्हन्ति” २० १. १०. (Will be pleased or be good enough to listen to it) ।

अव् रक्षणे ; प्रीणने च—(१) रक्षा करना ; (२) प्रीत करना (खुश करना) To protect ; to satisfy—अयति ; अविष्यति ।
 (१) “अयतु वो गिरिहता” ; (२) “न मामयति सद्भीषा रत्नसुरपि मेदिनी” २० १. ६६. ।

-इ गतौ—अयति ; एष्यति ।

११ उल् + इ—उद्देश्ये ; “उदयति चित्तोर्द्ध्वरश्मिरज्जावहिमरुचौ हिम-
 धाम्नि याति चास्तम् । वहति गिरिरथं विलम्बिष्यन्ताद्वयपरिवारित-
 वारणेन्द्रलीलाम् ॥” माघ० ४. २० (अनेनेय श्लोकेन कविना ‘घण्टा-
 माघः’ इति नाम लङ्प्रमिति केचिद्वर्णयन्ति) ; “अयमुदयति मु-
 द्रामजनः पद्मिनीनाम्” ; “उदयति यदि भानुः पश्चिमे दिग्विभागे”
 उद्भटः । ११

उक्ष् सेवने—सीचना To wet, moisten—उक्षति ; उक्षिष्यति ।
उक्षति वृक्षं मेघः ।

❧ अभि + उक्ष्, प्र + उक्ष्—समन्तात् वारिविन्दुप्रक्षेपे (छिड़-
कना) ; “प्रोक्षितं भक्षयेन्मांसम्” (यज्ञार्थं मन्त्रैः संस्कृतम् इत्यर्थः)

मनु० ९. २७. । ❧

ऋ गतौ ; प्राप्तौ च—(१) जाना ; (२) पाना To go; to obtain—
ऋच्छति ; अरिष्यति । (२) ऋच्छति धनं कृती ; “वण्डालपुक्कसा-
नाञ्च ब्रह्महा योनिमृच्छति” मनु० १२. ९९. ।

❧ ऋ + णिच्—(१) दाने ; (२) स्थापने च ; अर्पयति । (२) “अप-
थे पदसर्पयन्ति हि श्रुतवन्तोऽपि रजोनिमीलिताः” २० ९. ७४. । ❧

कप् हिंसायाम् To injure ; (२) घर्षणे To rub, scratch ; (३)
परीक्षणे (निकषोपरि घर्षणेन स्वर्णस्य)—कसौटीमे विसर्कर सुवर्णकी
परीक्षा करना To test, rub on a touchstone (as gold) ;

“छद्देहम कपन्निवालसत् कपपापाणनिमे नमस्तले” नै० २. ६९. ।

कस् गतौ—कसति ; कसिष्यति ।

❧ वि + कस्—विकासे (खिलना और विस्तृत होना—अक०) ;

“विकसति हि पतङ्गस्योदये पुण्डरीकम्” मालती० १. २८. । वि +

कस् + णिच्—To cause to expand—विकासयति ; “कोप-

कुष्ठमं व्यचीकसत्” माघ० १९. १२ ; “चन्द्रो विकासयति कैरवचक्र-

वालम्” भर्तृ० । प्र + वि + कस्—प्रकाशे । निर् + कस् + णिच्—

निःसारणे ; निष्कासयति । ❧

काङ्क्ष् (काक्षिः) वाञ्छायाम्—आकाङ्क्षा करना, चाहना To wish—

काहति ; काह्तिष्यति । मनुष्यतः काहति बल्गन् ।

११ आ + काह्—आकाहायाम् । ११

किल् रोगापनयने (व्याधिप्रतीकारे)—इलाज करना To heal, cure—
चिकित्सति ; चिकित्सिष्यति ।

११ वि + किल्—संशये । ११

कृप् आकर्षणे ; विटेलने च—(१) खींचना ; (२) जोतना To pull ;
to till—कर्षति , कर्षयति , कर्षयति । (१) कर्षन्ति मृगा रम्भम् ;
(२) इक्षुधेयं कर्षति कृषीन्तल ।—(३) प्रापणे (ले जाना) ;
द्विर्मक ; कर्षति दाप्ता घामन् ।

११ आ + कृप्, वि + कृप्—आकर्षणे । अप + कृप्—अपसारणे
(हटाना), नाशने ; “धैव्यं शोकोऽपकर्षति” रामा० ; (२) न्यूनी
करणे च (घटाना) । उल् + कृप्—उत्थोलने ; उद्धरणे (निकाल
लेना, छुड़ाना) ; आकर्षणे ; वर्द्धने च (बढ़ाना) । निर + कृप्—
बलादपहणे, आहरणे । प्र + कृप्, उल् + कृप्—कर्मकर्त्तरि—मा-
पिक्ये, वृद्धौ, घेष्टतायाम् (अधिक होना, बढ़ना, घेष्ट होना) ।
प्रकृष्यते, उत्कृष्यते । वि + प्र + कृप्—दूरीकरणे । ११

क्रम् (क्रमु) पादविशेष (गतौ)—कदम रखना, चलना To step,
walk—क्रामति, क्राम्यति, क्रम्यति ; क्रमिष्यति ।—आक्रमणे
च ; “कृष्णोरगौ पदा क्रामसि पुच्छदेने” महामा० ।

११ अति + क्रम्—(१) उल्लङ्घने (पार होना) ; (२) अतिवा-
हने (काटना) ; (३) अत्यये च (गुजरना—अक०) ; यथा—
(२) आहारखेला नातिक्रामेत् ; (३) “अतिव्रामति देवार्चन-

विधिवेला” काद० । वि + अति + क्रम्—उल्लङ्घने, भङ्गे (तोड़ना) ;
 “कृच्छ्रेष्वपि न मय्यांदां व्यतिक्रमेत्” पञ्च० १.५९. । अप + क्रम्—
 अपसरणे (हटना) । आ + क्रम्—आक्रमणे । उत् + क्रम्—उद्गमने ;
 अतिक्रमे च । उप + क्रम्, प्र + क्रम्—आरम्भे ; आत्मनेपदी ; उप-
 क्रमते, प्रक्रमते । निर् + क्रम्—निर्गमने ; निष्क्रामति । परा + क्रम्,
 वि + क्रम्—शौर्याविष्कारे (बहादुरी या हिम्मत दिखाना) ; “व-
 कत्रचिन्तयेदर्थान् सिंहवच्च पराक्रमेत्” मनु० ७.१०६. । परि + क्रम्—
 इतस्ततः पादचारे (चलना फिरना) । सम् + क्रम्—प्रवेशे । ❀

खाद् भक्षणे—खाना To eat—खादति ; खादिष्यति । “खादति पृष्टमां-
 सम्” (चुग्ली खाता है) हितो० १.८२. ।

गद् भाषणे—कहना To say—गदति ; गदिष्यति । “वेदान् गदति वि-
 स्पष्टम्” ।

❀ नि + गद्—कथने । ❀

गुप् (गुप्) रक्षणे—रक्षा करना, बचाना To protect—गोपायति ;
 गोप्स्यति, गोपिष्यति, गोपायिष्यति । “गोपायन्ति कुलस्त्रिय आत्मा-
 नम् आत्मना” महाभा० ।

गै गाने (कीर्तने)—गाना To sing—गायति ; गास्यति । गीतं
 गायति गायनः । “प्राणरक्षणाच्च न परं पुण्यजातं जगति गीयते
 जनेन” श्रीहर्षचरितम् ।

❀ उव + गै—उच्चैर्गाने । परि + गै—कीर्तने । वि + गै—निन्दा-
 याम् । ❀

घृप् (घृप्) घर्षणे—घिसना To rub—घर्षति ; घर्षिष्यति । घर्षति

चन्दनं लोकः ।

घ्रा गन्धग्रहणे (आघ्राणे)—सुंघना To smell—जिघ्रति ; घ्रास्यति ।
जिघ्रति पुष्पं लोकः । “दीपनिर्वागगन्धश्च न जिघ्रन्ति गतायुषः” ।

१११ शप्, आ, तप् + घ्रा—आघ्राणे । १११

चम् (चमु) भक्षणे—खाना ; पीना To eat ; to drink—चमति ;
चमिष्यति । “चचाम मधु माघ्नीकम्” म० १४. १४. ।

१११ आ + चम्—आचमने ; आचामति । पाने—“मण्डम् आचामति मृगाः” उचर० ४. १. । १११

चर् गतौ (घ्रमणे) ; भक्षणे च—(१) विचरमा ; (२) खाना To travel ;
to eat, graze—चरति ; चरिष्यति । (१) “नटाशङ्खा हरिण-
शिपावो मन्दमन्दं चरन्ति” ; (२) वृणानि चरति ।—(३) आचरणे ;
“शम्भूको नाम तपश्चरति” उचर० ।

१११ अति + चर्—एदने । अनु + चर्—अनुगमने ; सेयायाश्च ।
अभि + चर्—(१) अतिक्रमे ; “पतिं या अभिचरति” मनु० ६.
१६५ ; (२) मारणे च ; “द्वेनेनाभिचरन्” । वि + अभि + चर्—
अतिक्रमे ; अन्यथाभावे च । आ + चर्—व्यवहारे ; “जानन्नपि हि
मेघावी जडवल्लोक आचरेत्” मनु० २. ११०. । सम् + आ + चर्—
अनुष्ठाने, करणे । उत् + चर्—उदये (उठना) ; मूत्रपुरीषोत्सर्गौ ;
उच्चारणे च । उत् + चर् + णिच्—उच्चारणे ; उच्चारयति । उप +
चर्—पूजायाम्, सेवयाम् । परि + चर्—सेवयाम् । वि + चर्—
भ्रमणे (डोलना) । वि + चर् + णिच्—मीमांसायाम्, निर्णये ;
विचारयति । सम् + चर्—गमने ; “करणकारकका प्रयोग रहनेसे

आत्मनेपदी—अद्वेन सञ्चरते । ❀

चुम्ब् (चुवि) वक्त्रसंयोगे (चुम्बने)—चूमना To kiss—चुम्बति;
चुम्बिष्यति । चुम्बति बालं माता ।

चूप् पाने—चूमना To suck up or out—चूपति । चूपत्याञ्जं
लोकः ।

जप् मानसे (हृदुच्चारे)—जप करना To repeat internally
or mutter—जपति ; जपिष्यति । मन्त्रं जपति साधकः ।

❀ उप + जप्—भेदे । ❀

जल्प् कथने—कहना, बात करना To speak, talk—जल्पति ; जल्पि-
ष्यति । “एकेन जल्पन्त्यनल्पाक्षरम्” पञ्च० १. १४७. ।

जि अभिभवे ; उत्कर्षप्राप्तौ च—(१) जीतना ; (२) जययुक्त होना
(अक०) To conquer ; to be supreme or pre-emi-
nent—जयति ; जेप्यति । (१) जयति शत्रुं बली ; (२) “जयति
रघुवंशतिलकः” महाना० १. ३. ।*

❀ निर् + जि—अभिभवे । परा + जि—पराजये ; आत्मनेपदी ;

पराजयते । वि + जि—(१) पराभवे (सक०) ; (२) उत्कर्षप्राप्तौ

च (अक०) ; आत्मनेपदी ; विजयते ; यथा—(१) “चक्षुर्मेचकम-

म्बुजं विजयते” विद्ध० १. ३३ ; (२) “भो राजन् ! विजयतां

भवान्” शकु० ९. । ❀

* “अनभिधानादस्मात् तुवन्त्वोः प्रयोगाभावः, किन्तु तयोः स्थाने
तिवन्ती इति । किञ्च तुपः स्थाने तातङ् दृश्यते, तथा—“भार्वगम्यलयः को-
ऽपि जयताद्वागगोचरः” इति । ” इति कविकल्पद्रुमटीकाकृद्दुर्गादासः ।

तश्च (तश्च) तनूकृत्य (तृणोक्त्यर्थे)—टोलना, कटाना To pare, chop, cut off—तश्चति, तश्चोति; तश्चिष्यति, तश्च्यति ।
तश्चति तश्चोति काष्ठं तश्चा ।

तप् सन्तापे (दाहे; शोके)—सन्तापित करना (दुःखाना—मक०);
सन्तप्त होना (दुःख पाना—मक०) To burn, to afflict;
to suffer pain—तपति; तपस्यति । “तपति तनुगात्रि ! मदन्-
स्त्वाम्” शकु० ३. १७; “तपति न सा किमन्यतपनेन” गीतगो०
७. ॥ प्रकाशेऽपि—रविस्तपति ॥ “अर्मनाथे शास्त्रमनेषु यद् यद् च—
तप्यते तपस्तापसः”—सहितस्यारम् ।

भू + तप्—कर्मकर्त्तरि—यज्ञात्तापे (मक०); अनुतप्यते । परि +
तप्—परितापे, व्यापाम् (कर्मकर्त्तरि); “परितप्यते नोत्तमः
पराधृष्टिभिः” माय० १६. २३. । सम् + तप्—सन्तापे (कर्मकर्त्तरि);
“दिवाऽपि मयि निष्कान्ते मन्तप्येने गुरु मन” महाना० । भू

तृ तरणे (अतिक्रमणे); उचने (जलोपरिस्थितौ) च—(१) पार होना ;
(२) तैना (मक०) To cross; to float—तरति; तरि-
ष्यति । (१) तरति नदी भेदकेन पान्थः; “तरति सहस्रदुःखं वामनं
भारयेत्पु.”; (२) तरति शुष्ककाष्ठे जडे ।

भू + अति + तृ—अतिक्रमे । अव + तृ—अवरोहणे (उतरना) ।
उत् + तृ, निर् + तृ—अतिक्रमे; निस्तरति । प्र + तृ + णिच्—प्रश्नने
(ठगना); प्रतारयति । वि + तृ—दाने । सम् + तृ—सन्तारणे
(पैरना); अतिक्रमे च; “सर्वं ज्ञानउचनेनैव भुजिनं सन्तरिष्यसि”
गीता. ४. ३६. । भू

त्यज् त्यागे—छोड़ना To leave—त्यजति ; त्यक्ष्यति । त्यजति दुष्ट-
लोकं जनः ।

परि + त्यज् , सम् + त्यज्—वर्जने ।

दश् (दनुश्) दंशने (दन्तव्यापारे)—डसना To bit—दशति ;
दक्ष्यति । “पदा स्पृशन्तं दशति द्विजिह्वः” २० १४. ४; दशति
विम्बफलं शुकशावकः ।

दह् भस्मीकरणे (दाहे ; सन्तापे)—(१) जलाना ; (२) दुःख देना
To burn ; to torment—दहति ; धक्ष्यति । (१) दहत्यग्निः
काष्ठम् ; (२) “आत्मकृतमप्रतिहतं चापलं दहति” शकु० ५. ।

निर + दह्—दाहे ; प्रणामे च ; “एनो निर्दहन्त्याशु तपसा”
मनु० ११. २४१. ।

दा (दाण्) दाने—देना To give—यच्छति ; दास्यति ।

प्र + दा—प्रदाने ।

द्रु गतौ (पलायने) ; द्रवीभावे च—(१) जाना, भागना ; (२) पिघलना
(अक०) To run, flow, fly ; to melt—द्रवति ; द्रोष्य-
ति । (१) “नद्यः समुद्रं द्रवन्ति” गीता. ११. २८ ; “रक्षांसि
भीतानि दिशो द्रवन्ति” गीता. ११. ३६ ; (२) “द्रवति च हिम-
रश्माबुद्धते चन्द्रकान्तः” उत्तर० ६. १२. ।

अनु + द्रु—अनुसरणे । उप + द्रु—अभिमुखधावने, आक्रमणे ।
प्र + द्रु, वि + द्रु—पलायने ।

धि (धेद्) पाने—पीना To drink—धयति ; धास्यति । “न चारयेद्-
गांधयन्तीम्” मनु० ४. ५९. ।

ध्मा शब्दे (शब्दादिवादने) ; अग्निमंयोगे (अग्निरुज्ज्वलीकरणे, अग्निफुल्ल-
तौ) च—फूँकना, धौंकना To blow (as a wind-instru-
ment or a fire)—धमति ; ध्मास्यति । धमति शब्दं जदः
(सराब्दं करोति) ; “धमति एवणं वणिक् (अग्निसंयुक्तं करोति) ;
“को यमेच्छान्तञ्च पावकम् ?” महामा० ।

ध्मा + ध्मा—स्फीती (फूलना) ; दर्पाध्मातः ; “आध्मातमुदरं
मृशम्” छधृत० । ध्मा

ध्वै चिन्तने—ध्यान करना To contemplate, meditate upon—
ध्यायति ; ध्यास्यति । ध्यायति विष्णुं वैष्णवः ; “ध्यायत्यनिष्टं
चेतसा” मनु० ९. २१. ।

ध्मा अनु + ध्वै—चिन्तायाम् । अनुषे च । नि + ध्वै—स्मरणे ;
इति च ; “धिरं निदध्यौ दुहतः स गोदुहः” माघ० १२. ४०. । ध्मा

नम् (णम्) नतौ (नमस्करणे ; नम्रीभावे च)—(१) नमस्कार करना
(सक०) ; (२) झुकना (अक०) To salute ; to bend—नमति ;
नंस्यति । (१) नमति गुरुं लोकः ; (२) “नमन्ति कलिनो वृक्षाः” ।

ध्मा अव, ध्मा + नम्—अवनतौ । उव + नम्—उन्नतौ । उप + नम्—
उपस्थितौ । परि + नम्—परिपाके, जीर्णभावे—“शास्त्रामृतां परि-
णमन्ति न पशुवानि” भा० ६. ३७ ; रूपान्तरीभावे च (तृतीयाके
साय)—“क्षीरं जलं वा स्वयमेव दधिहिमभावेन परिणमते” शारीर-
कभाष्यम् । वि + परि + नम्—विरूपावस्थायाम् । प्र + नम्—
प्रणामे । ध्मा

निन्द् कुत्सायाम्—निन्दा करना To blame—निन्दति ; निन्दिष्यति ।

० निन्दति दुष्टं लोकः ।

पठ् पाठे (कथने)—पठ्ना To read—पठति ; पिठिष्यति । पठति श्लोकं धीरः ।

भण् कथने—कहना To say, speak—भणति ; भणिष्यति । “छिन्न-
वन्धे सत्स्ये पलायिते, निर्विण्णो धीवरो भणति—धर्मो मे भविष्य-
तीति” विक्रमो० ।

आ अभ्यासे (पौनःपुन्येनानुशोले)—आवृत्ति करना, दुहराना To
repeat (in the mind)—मनति ; आस्यति । मनति
सन्ध्यां ब्राह्मणः ।

॥ आ + मन्—आवृत्तौ ; उक्तौ च ; “प्रायश्चित्त इव राजदण्डेऽप्ये-
नसो निष्क्रयमामनन्ति धर्माचार्याः” महावीर० ४. । ॥

रक्ष् पालने (रक्षणे)—वचाना, हिफाजत करना To protect, take
care of—रक्षति ; रक्षिष्यति । “आत्मानं सततं रक्षेत्” मनु०
७. २१७. ।

लप् कथने—कहना To speak—लपति ; लपिष्यति । “लपति
स्निग्धया वाचा” ।

॥ अप + लप्—अपह्वये, अस्वीकारे (इनकार करना) । अभि +

लप्—कथने । आ + लप्—आलापे (बातचीत करना) । प्र +

लप्—प्रलापे, अनर्थकवाक्ये (वकना) । वि + लप्—विलापे

(अफसोस करना) । सम् + लप्—मियोभापणे । ॥

लिङ् (लिङि) गतौ—लिङ्गति ; लिङ्गिष्यति ।

॥ आ + लिङ्—आलिङ्गने (गले लगाना) To clasp ॥

वद् कथने—बोलना To say—वदति; वदिष्यति । “सत्यं वदति सर्वत्र” । “वद, प्रदोषे स्फुटचन्द्रतारका विमात्रा यदृष्ट्याय कल्पते” कु० १. ४४. ।

११ वद् + णिच्—वादने (बजाना) ; वादयति; “वादयते ‘मृदु वेषुम्’ गीतगो० १. ९. । अनु + वद्—अनुकरणे; पुनः कथने च । अप् + वद्—निन्दायाम् । अभि + वद् + णिच्—अभिवादाने, प्रणामे; “भगवन् ! अभिवादये” विक्रमो० ६; “सात ! प्राचेतमान्ते-वासी लवोऽभिवादयते” उत्तर० ६. । परि + वद्—निन्दायाम् । प्रति + वद्—प्रतिवचने (जवाब देना) । वि + वद्—कलहे; आरम्भेपक्षे; विवादते । सम् + वद्—साद्वचने । वि + सम् + वद्—वैलक्षण्ये, विरोधे । ११

वम् (डुवम्) उत्रिणे (धमने)—उबकना To vomit—धमति, धमिष्यति । “फणी पीतया क्षीरं धमति गरलम्” ।

११ उप् + धम्—निःसारणे, प्रकटने । ११

वाञ्छ् (वाछि) वामे—इच्छा करना To wish—वाञ्छति; वाञ्छिष्यति । “(धनुर्भृतस्तस्य) प्रियाणि वाञ्छन्त्यसभिः समीक्षितुम्” भा० १. १९. ।

वृष् (वृष्) सेचने (वर्षणे)—बरसाना To rain or pour down—वर्षति; वर्षिष्यति । “वर्षतोवाञ्जनं नमः” मृच० १. ३४; “काले वर्षन्तु मेघाः” (अक०) ।

व्रज् गतौ—(१) जाना; (२) पाना To go; to attain—व्रजति; व्रजिष्यति । (१) “नाविनीतैर्मजेद्विष्येः” मल० ४. ६७;

“इयं व्रजति यामिनी, त्यज नरेन्द्र ! निद्वारसम्” विक्रमाङ्कदेवचरितम् ११. ७४ ; (२) “व्रजति शुचिपदं त्वयि प्रीतिमान्” भा० १८. २६ ; “मामेकं शरणं व्रज” गीता. १८. ६६. ।

❧ अनु + व्रज्—अनुगमने ; समीपगतौ, आश्रये, सहवासे—“मृगा मृगैः सङ्गमनुव्रजन्ति” पञ्च० १. । परि + व्रज्—सन्त्यासपूर्वक-भ्रमणे । प्र + व्रज्—सर्वसङ्गत्याग-पूर्वक-चतुर्थाश्रमग्रहणे । प्र + व्रज् + णिच्—प्रवासने, निर्वासने ; “चतुर्दश समा रामं प्राव्राजयत्” र० १२. ६. । ❧

शंस् (शनृष्ठ) कथने ; स्तुतौ च—(१) कहना ; (२) प्रशंसा करना To tell ; to praise—शंसति ; शंसिष्यति । (१) “न मे हिया शंसति किञ्चिदीप्सितम्” र० ३. ५ ; (२) “साधु साध्विति भूतानि शशंसुर्मास्तात्मजम्” रामा० ।

❧ आ + शंस्—कथने । प्र + शंस्—प्रशंसायाम् । ❧

शुच् शोके (पुत्रादेरदर्शनाददुःखानुभवे)—शोक करना, गुम खाना To mourn—शोचति ; शोचिष्यति । “न शोचति सदाचारो यो मृता-नपि बान्धवान्” ।

❧ अनु + शुच्—अनुशोचने (अफसोस करना) ; “नष्टं मृतमति-क्रान्तं नानुशोचन्ति पण्डिताः” पञ्च० १. ३६३. । ❧

ष्ठिच् (छिबु) निरासे (मुखेन श्लेष्मादेर्वमने)—थूकना, उगालना To spit, throw out—छीवति ; छेविष्यति । “पोतमिन्दुं छीवाम” भ० १२. १८. । दिवादिगणीय परस्मैपदीभी होता है ; छीन्यति ।

❧ नि + छिच्—निछीवने (थूकना) ; निक्षेपे च । ❧

सिध् (पिध्) गत्याम्—जाना—सेधति ; सेधिष्यति ।

सिध् (पिध्) शासने ; मादृश्ये च—सेधति ; सेत्स्यति, सेधिष्यति ।

१११ नि + सिध्, प्रति + सिध्—नियारणे (रोकना) ; निषेधति,

प्रतिषेधति । १११

सु गतौ—चलना To go, move—सरति (वेगगमने—घायति) ; सरिष्यति ।

१११ अनु + सु—अनुगमने । अप + सु—पलायने (हटना, सर-
कना) । अभि + सु—सद्वैसम्मानगमने ; 'णिच्'-भी होता है ।

उत् + सु + णिच्—दूरीकरणे ; उत्सारयति । उप + सु—समीपगम-
ने । निर + सु—निष्क्रमणे (निकलना) ; निःसरति । प्र + सु, वि +

सु—स्थापौ । सम् + सु—देहधारणे । १११

सुर्, (सुपृष्ठ) गतौ—सर्पति ; सप्स्यंति, सप्स्यति ।

१११ अप + सुर्,—अपसरणे । उत् + सुप्—उद्ध्वगमने ; उल्लङ्घने च ।

उप + सुप्—समीपगमने । प्र + सुप्, वि + सुप्—गमने ; वि-
स्तारे च (फैलना) । सम् + सुप्—सङ्क्रमणे, सञ्चारे । १११

स्कन्द (स्कन्दिर्) गतौ ; शोषणे च ।

१११ अय + स्कन्द, धा + स्कन्द—आक्रमणे । ॥ + स्कन्द—कम्प-

प्रदाने (कूदना) ; पतने च—“तस्य रेतः प्रचस्कन्द” महाभा० ।

स्कन्द + णिच्—निःसारणे, विमोचने, पातने ; “एकः शयीत सर्वत्र

न रेतः स्कन्दयेत् कचित्” मनु० २. १८०. । १११

स्मृ चिन्तायाम् (स्मरणे)—याद करना To remember, call
to mind—स्मरति ; स्मरिष्यति । हरि स्मरति शुम्भुः ।

ॐ वि + स्मृ—विस्मरणे (भूलना) । ॐ

अनुवाद करो—नमस्यको नमस्कार करना । किसीको कटु वाक्य नहीं कहना । साधुलोग तीर्थ पर्यटन करते हैं । जो धर्मका (द्वितीया) आचरण करता है, छोटे बड़े सब उसका (द्वितीया) आदर करते हैं । पुत्र-शोकसे कौशल्यादेवीने विलाप किया था । शरणागतका (द्वितीया) परित्याग करना नहीं चाहिये । प्रातःकालमे प्रतिदिन (अनुदिनम्) अपना पाठ पढ़ना । ईश्वर हमारी (द्वितीया) रक्षा करेंगे । जननी पुत्रका मुख चुम्बन करती है । कभी किसीकी (द्वितीया) निन्दा करनी नहीं चाहिये । सज्जन सर्वदा गुणियोंकी (द्वितीया) प्रशंसा करते हैं । राजा दशरथने रामके लिये अत्यन्त शोक किया और अन्तमे वह मर गया ।

भ्वादि अकर्मक परस्मैपदी धातु ।

इङ् (इगि) गतौ (चलने, कम्पने)—चलना, हिलना To move, shake—इङ्गति ; इङ्गिष्यति । “त्वयां सृष्टमिदं विश्वं यच्चेङ्गं यच्च नेङ्गति” महाभा० । “यथा दीपो निवातस्थो नेङ्गते” गीता. ६. १९. इत्यत्र आत्मनेपदम् आर्पम् ।

एज् (एजृ) कम्पने—कांपना, विचलित होना To tremble, stir—एजति ; एजिष्यति । “धृतराष्ट्रोऽयमेजति” महाभा० ।

कृज् अव्यक्तशब्दे (कूजने)—चहचहाना To make an inarticulate sound, coo, warble—कृजति ; कृजिष्यति । कृजति कोकिलः ; “सुकृज कूले कलहंसमण्डली” नै० १. २७. ।

क्रन्द् (क्रदि) रोदने—रोना To cry, weep—क्रन्दति ; क्रन्दिष्यति । “मा पितः क्रन्द मा तात” महाभा० ।—(२) सकृणाह्वाने च

(रोकर पुकारना—सक्र०) To call out pitceously to any-
one ; “क्रन्दत्यविरतं सोऽथ भ्रातृमातृसुतान्” मार्कण्डेयपुराणम् ।

११ आ + क्रन्द्—रोदने ; आह्वाने च । ११

क्रोड् विहारे (खेलने)—खेलना To play—क्रोडति ; क्रोडिष्यति ।
क्रोडति बालः शिशुभिः ।

क्रुग् रोदने ; आह्वाने (चीत्कारे) च—(१) रोना ; (२) चिल्लाना
To weep ; to cry out, yell, scream—क्रोगति ;
क्रोक्ष्यति । (२) “एष क्रोशति दास्युहः” रामा० ।

११ आ + क्रुग्—(१) चीत्कारे ; (२) भस्त्रने च ; “शतं ब्राह्मण-
माक्रुक्ष क्षत्रियो दण्डमहन्ति” मनु० ८. २६७. । वि + क्रुग्—ची-
त्कारे ; “आक्रोश विक्रोश लपाधिचण्डम्” मृच्छ० १. ४१. । ११

क्वण् शब्दे (घीणादिने)—सद्गुणना To sound (indistinctly),
jingle, tinkle—क्वणति ; क्वणिष्यति । “क्वणम्मणिनुपुरौ” ।

क्षर् क्षरणे ; मोचने च—(१) बहना, क्षरना, टपकना ; (२) बहाना,
निकालना (सक्र०) To flow, trickle ; to emit—क्षरति ;
क्षरिष्यति । (१) क्षरति क्षतजं क्षतात् ; (२) “श्रोतोभिस्त्रिदश-
गजा मदं क्षरन्तः” भा० ७. ८. ।

खेल् (खेल्ट) क्रीडायाम्—खेलना To play—खेलति ; खेलिष्यति ।

“भास्वत्वन्या सैका धन्या

यस्याः कृत्ते कृणोऽखेलत् ॥” छन्दोमञ्जरी ।

गर्ज् शब्दे (गर्जने)—गरजना, गाजना To roar, growl ; to
emit a deep and thundering sound, thunder—

गर्जति ; गर्जिष्यति । गर्जति सिंहः ; गर्जति वारिदपटली ; “गर्जति शरदि न वर्षति, वर्षति वर्षास्र निःस्वनो मेघः” ; “रणे न गर्जन्ति वृथा हि शूराः” रामा० ।

गल् क्षरणे ; पतने च—(१) झरना ; (२) गिरना To ooze ; to drop or fall down—गलति ; गलिष्यति । (१) “स्वयं हाराकारा गलति जलधारा कुवल्यात्” (२) “प्रतोदा जगलुः” भ० १४. ९९. ।—(३) नाशे To vanish ; “किं शास्त्रं ? श्रवणेन यस्य गलति द्वैतान्धकारोदयः” भामिनी० १. ८४. ।
 ग्लृ निर + गल्—निःसरणे ; निष्कपे च—इति निर्गलितोऽर्थः ।
 वि + गल्—भ्रंशे । ग्लृ

गुञ्ज् (गुजि) अव्यक्तशब्दे (गुञ्जने)—गुनगुनाना, भिनभिनाना To hum, buzz—गुञ्जति ; गुञ्जिष्यति । “अयि दलदरविन्द ! स्यन्दमानं मरन्दं तव किमपि लिहन्तो मञ्जु गुञ्जन्तु भृङ्गाः” भामिनी० १. ४. ।

ग्लै विपादे ; क्लमे च—उदास होना ; थकना To be dejected ; to be fatigued—ग्लायति ; ग्लास्यति । ग्लायति लोकः शोकात् ।

चञ्च् (चनृच्) चलने—चलना, हिलना To move, shake—चञ्चति । “चण्डि चञ्चन्ति वाताः” छन्दोमञ्जरी ।

चल् कम्पने (अस्थैर्ये) ; गतौ च—(१) कांपना (अस्थिर होना), हिलना ; (२) जाना (सक०) To shake ; to go—चलति ; चलिष्यति । (१) “न चलति खलु वाक्यं सज्जनानां कदाचित्” ;

(२) “चल सखि ! कुञ्जम्” गीतगो० ६. ११. ।

११ उल् + चल्—प्रस्थाने । प्र + चल्—गमने ; कम्पे ; प्रसिद्धौ च ।

वि + चल्—कम्पे ; क्षोभे ; भ्रंशे च । ११

च्युत् (च्युतिर्) क्षरणे (स्तब्धने च)—छूना ; गिरना To trickle ; to slip—च्योतति ; च्योतिष्यति ।

जीव् प्राणधारणे (जीवने)—जीता रहना To live—जीवति ; जीविष्यति । “त्वयि जीवति जीवामि” ।—(२) जीविकानिर्वाहे (गुत्तरान काना To subsist on) ; “स्वाहारात् किञ्चिद्बृहत् ददति, तेनासौ जीवति” हितो० ।

“चौराः प्रमत्ते जीवन्ति, व्याधितेषु चिकित्सकाः ।

प्रमदाः कामयानेषु, यजमानेषु पाचकाः ।

राजा विप्रदमानेषु, नित्यं मूर्खेषु पण्डिताः ॥” महाभा० ।

११ जप् + जीव्, उप + जीव्—माधये । उल् + जीव्—पुनर्जीवने ।

सम् + जीव्—जीवने । ११

ज्वर्, रोगे—रोगग्रस्त होना, बीमार होना ; ज्वरयुक्त होना To be diseased ; to be feverish—ज्वरति ; ज्वरिष्यति । “पूतस्मिन् भ्रान्तिकाष्ठेऽथ शतरेषु ज्वरत्स्वय । स्वयमेव ज्वरामोति मन्यते हि

कुटुम्बियम् ॥” पञ्चदशी. ७. ३२. ।

ज्वल् दीप्तौ (ज्वलने)—जलना To shine, blaze—ज्वलति ; ज्वलिष्यति । ज्वलति वद्वि ।—दादे ; “धिमिदमंशुकं ज्वलति”

रत्ना० ४. १७. ।

११ उल् + ज्वल्, प्र + ज्वल्—दीप्तौ । ११

दल् भेदे—फटना To crack—दलति; दलिष्यति । “दलति न सा
हृदि विरहभरेण” गीतगो० ७. ३९. १—(२)विकासे (खिलना) To
bloom; “दलन्नवनीलोत्पलश्यामलं देहसौभाग्यम्” उत्तर० १. १
ध्वन् रवे—ध्वनि करना; बजना To sound—ध्वनति; ध्वनिष्यति ।
“अयं धीरं धीरं ध्वनति नवनीलो जलधरः” भामिनी० १. ५९ :-
ध्वनति मृदङ्गः ।

नट् नर्त्तने—नाचना To dance—नटति ।

नट् + णिच्—नटयति; “तत् त्वां पुनः पलितवर्णकभाजमेनं
नाट्येन केन नटयिष्यति दीर्घमायुः” (इत्यात्मानं प्रति कञ्चुकी-
वाक्यम्) अनर्घ० ३. १४ ।

नड् (णड्) शब्दे—नाद करना To sound—नडति । नडति घण्टा ।
“नवाम्बुमत्ताः शिखिनो नडन्ति” घटकपर्पः २. ।

नन्द् (टुनदि) हर्षे—खुश होना To be glad—नन्दति; नन्दि-
ष्यति । “ननन्द पश्यन्नुपसीम स स्थलीः” भा० ४. २. ।

अभि + नन्द्—सत्कारे; प्रशंसायाम्; अनुमोदने; कामना-
याञ्च । आ + नन्द्—आनन्दे । प्रति + नन्द्—संवर्द्धने, स-
म्मानने ।

फल् निष्पत्तौ (पूर्त्तौ)—फलना, सफल होना To be fruitful—
फलति; फलिष्यति । “भाग्यं फलति सर्वत्र” ।—(२) निष्पादने
(सक०) To accomplish; “फलन्ति विविधश्रेयांसि मन्नी-
तयः” मुद्रा० २. १६; “वाल्मीकिः फलति स्म दिव्या गिरः”
अनर्घ० १. ८. ।

१११ प्रति + फल्—प्रतिविम्बने । १११

फुल्, विकासे—फूलना To bloom, expand—फुलति । फुलति मल्लिकालिका ।

अम् चलने (भ्रमणे)—भ्रमना To rove, ramble—भ्रमति ; भ्रमिष्यति । “भ्रमति भुवने कन्दर्पांशुः” मालता० १. २०. । कवित् मरुर्मकोऽपि ; “दिङ्मण्डलं भ्रमति मानव ! चापटेन” मर्तु० ; भिक्षां भ्रमति ।

१११ उट् + भ्रम्—परिभ्रमणे । १११

मोल् निमेषे (सङ्कोचे)—मूढ जाना, छुटवना To be closed or shut (as eyes or flowers)—मोचति ; मोलिष्यति । मोलति चक्षुः (पद्मभिरावृतं स्यात्) ; “मोलन्ति रिपुनारीणां सुगन्धघवनानि च” ।

१११ डल् + मोल्—डम्बेपे, विकासे । नि + मोल्—मुद्रणे । १११

मूच्छ् (मूच्छां) मोह (ज्ञानरहितीभावे) ; वृद्धौ च—(१) पेहोश होना । (२) वदना To faint or swoon ; to increase—मूच्छति ; मूच्छिष्यति । (१) मूच्छति रोगी ; (२) “मुमूच्छं सख्यं रामस्य” २० १२. ५७. ।

म्है क्षान्तिक्षये—मलिन होना To fade—म्लायति ; म्लायति चन्द्रो दिवसे । “धनोन्मणा म्लायत्यलं लनेव मनस्विता” श्रीहर्षचरितम् ।

यम् उपरमे (निवृत्तौ)—परहेज् करना To abstain from—यच्छति ; यंम्यति । यच्छति पापात् साधुः ।—(२) निषेधे च

(सक०) To control ; “वियं यच्छ च बुद्धिसाक्षिणि”
विवेकचूडामणिः ३७० ।

११ आ + यम्—दीर्घाकरणे । उत् + यम्—उत्तोलने ; उद्योगे च ।
उप + यम्—विवाहे ; स्वीकारे च । सव आत्मनेपदी, यथा—आय-
च्छते, उद्यच्छते, उपयच्छते । नि + यम्—दमने, निवारणे, शासने,
व्यवस्थापने । प्र + यम्—दाने । सम् + यम्—नियमने; यन्त्रने च । ११

रस् शब्दे—आवाज करना To roar ; to sound—रसति ; रसि-
ष्यति । “करीव वन्यः परुषं ररास” २० १६. ७८ ; “राजन्योपनिम-
न्त्रगाय रसति स्फीतं यशोदुन्दुभिः” वेणी० १. २५ ; “रस्तु
रसना” गीतगो० १०. ६ ।

रह् उद्भवे—उत्पन्न होना To grow—रोहति ; रोक्ष्यति । “छिन्नो-
ऽपि रोहति तरुः” भर्तृ० ।

११ रह् + णिच्—रोपणे (रोपना, बोना) ; रोपयति । अधि +
रह्, आ + रह्—आरोहणे (चढ़ना—सक०) ; “मूर्द्धानमधिरो-
हति” माघः २. ४६ ; “सिंहासनमारोह” काद० । अव + रह्—
अवतरणे (उतरना) । प्र + रह्, वि + रह्, सम् + रह्—उत्पत्तौ ;
“न पर्वताग्रे नलिनी प्ररोहति” मृच्छ० ४. १७. । वि + रह् +
णिच्—घ्नणप्रशमने (घाव आराम करना) To heal (as a
wound) ; घ्नणं विरोपयति । ११

लग् (लगे) सङ्गे—लगना To adhere or stick to—लगति ;
लगिष्यति । ओष्ठेऽधरो लगति ; “हंसस्य पश्चाद्विगतं स्म”
नै० ३. ८ ।

लङ् विलासे (क्रीडायाम्)—खेलना To play, sport—लडति ।

ड-लयोरेकत्वस्मरणात्—लडति । “पनसफलानीव वानरा लडन्ति”

मृच्छ० ८. ८, “मज्जलमा इव बन्धुला ललाम.” मृच्छ० ४. २८. १

लस् दीप्तौ—चमरना To shine, glitter—लसति ; लसिष्यति ।

“मुक्ताहारेण लसता हसतोव स्तनद्वयम्” कान्यप्रकाशः १० ; “भग्न

मञ्जरानि ! करवाणि चरणद्वय सरसलसदलककरागम्” गीतगो०

१०. ७ ; “रौप्य लसद्भिम्बमिन्दुचिम्बम्” नै० २२. ०३. १

श्रुः डत् + लस्—स्फुरणे । वि + लम्—प्रकाशे ; क्रीडायाम् । श्रुः

वलङ् गतौ (चलने ; प्लुतगतौ)—(१) हिलना ; (२) पृदना, डपटना,

सरपट जाना To move, shake ; to bounce, go by

leaps, gallop—वलङ्गति ; वलङ्गिष्यति । (१) “वलङ्गदूगरीषः-

स्तनरुम्प्ररुन्धुक्” माघ० १२. ३० ; (२) “ववलङ्गुश्च पदात्तय”

भ० १४. ९ ; “वलङ्गु वलङ्गन्ति सूक्तय.” पञ्च० १. ६६ ; “विष्ठा-

सघनिर्गलत्कण्मुपो वलङ्गन्ति चेत् पामरा.” (सगर्बं विचरन्ति

इत्यर्थः) भामिनी० १ ७१. १—(३) नर्तने (नाचना) To

dance, prance ; “द्वारे हेमविभूषणाश्च तुरगा वलङ्गन्ति यद्

दर्पिता” भर्तृ० ; “कवन्धाद्भूयो विभ्ये वलङ्गतः सानिपाणेः”

माघ० १८. ५३. १

वप् निवासे—वसना, रहना To reside, stay—वसति ; वस्त्यति ।

“वसति वने वनमाली” गीतगो० ५. ८ ; “वसन्ति हि प्रेम्णि गुणा

न वस्तुनि” मा० ८. ३७. १

श्रुः अधि + वप्, वा + वस्—वासे (सक०) । उप + वस्—

उपवासे, भोजननिवृत्तौ ; “एकादशीमुपवसन्ति निरम्बुमक्षाः” ।
 नि + वस्—निवासे । निर् + वस् + णिच्—निर्वासने, नगराद्वहि-
 ष्करणे (निकाल देना) ; निर्वासयति । प्र + वस्—विदेशावस्थाने ।
 प्र + वस् + णिच्, वि + वस् + णिच्—निर्वासने । प्रति + वस्—
 निवासे । ॥

वेल्ल् कम्पने—हिलना, चलना To shake, move about—
 वेल्लति ; वेल्लिष्यति । “उद्वेल्लन्ति पुराणचन्दनतस्स्कन्धेषु कुम्भी-
 नसाः” उत्तर० २. २९. ।

श्च्युत् (श्च्युतिर्) क्षरणे—टपकना To trickle—श्च्योतति ; श्च्यो-
 तिष्यति । “मधुनो धाराः श्च्योतन्ति” उत्तर० ३. ३४. ।

सञ्ज् (पञ्ज्) सङ्गे (संश्लेषे)—चिपटना To stick or adhere
 to—सजति ; सङ्गयति । “सजति वपुषि वासः” ।

॥ अनु + सञ्ज्—सम्वन्धे ; आसक्तौ (कर्मकर्त्तरि) ; अनुपज्यते ;
 “धर्मपूते च मनसि नभसीव न जातु रजोऽनुपज्यते” दशकु० ।
 अव + सञ्ज्, आ + सञ्ज्—योजने, स्थापने । प्र + सञ्ज्—
 आसक्तौ ; “प्रसजन्निन्द्रियाथेषु नरः पतनमृच्छति” ; कर्मकर्त्तरि—
 प्रसङ्गे, सम्वन्धे—प्रसज्यते । ॥

सद् (पद्लृ) विपादे (आकुलीभावे)—उदास होना To be
 dejected or low-spirited—सीदति ; सत्स्यति । “सीदति
 राधा वासगृहे” गोतगो० ६. २. ।—उपवेशने ; नाशे ; क्लेशे ;
 क्लान्तौ च ।

॥ अव + सद्—श्रान्तौ ; विनाशे च । आ + सद्—सन्निकर्षे

(नजदीक जाना) । उच् + सद्—नाथे । उच् + सद् + णिच्—
उन्मूलने ; उत्सादयति । उप + सद्—समीपगतौ । नि + सद्—
उपवेशने ; “उष्णालु शिशिरे निषीदति तरोर्मूलालगले शिखी”
विक्रमो० २. २३. । प्र + सद्—अनुपदे ; प्रसन्नतायाम् (खुश
होना) ; निर्मलीभारे च (साफ़ होना) । वि + सद्—विषादे ;
विषीदति । ११

स्खल् सखलने (स्खलने, झंके)—खिसलना, फिसलना, रपटना To
stumble, slip—स्खलति ; स्खलिष्यति । “स्खलति चरणं
भूमौ” मृच्छ० ९ १३ ; स्खलति पत्रं वृक्षस्य ।

स्रु क्षरणे—बहना, झरना To flow, ooze—स्रवति ; स्रोष्यति ।
“न हि निम्बात् स्रोत क्षौद्रम्” रामा० ।

स्वन शब्दे—शब्द करना To sound ; to hum (as a bee)—
स्वनति । “प्रेगरः कीचकास्ते स्युर्वे स्वनन्त्यनिलोद्धताः” अमरकोषः ।
हस् मरपीभारे—घटना To become small or diminished
or lessened—हसति ; हसिष्यति । “आयुर्हसति पादशः”
मनु० १. ८३. ।

अनुवाद करो—राजा दशरथ कैकेयीके उस कठोर वाक्यसे मूर्च्छित
हुआ । इस वर्ष दुर्मिक्षके कारण हम अतिकष्टसे जीते हैं । सर्वदा साधुके
सङ्गमे वास करना चाहिये । इस स्थानमे प्रतिदिन लड़के खेलते हैं ।
तुम्हारे व्यवहारसे वे सर्वदा सन्तुष्ट होते हैं । वहाँ बहुत आमके पेड़ उगे
थे । मेरी बातसे वे हसंगे, परन्तु मेरा चित्त उससे कुठमी विचलित नहीं
होगा । मैं इस माँवमे और नहीं बसूँगा ।

भ्वादि सकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

लभ् (डुलभष्) प्राप्तौ—पाना To gain.

(लभते धार्मिकः सुखम् ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	लभते	लभेते	लभन्ते
मध्यमपुरुष	लभसे	लभेथे	लभध्वे
उत्तमपुरुष	लभे	लभावहे	लभामहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	लभताम्	लभेताम्	लभन्ताम्
मध्यमपुरुष	लभस्व	लभेथाम्	लभध्वम्
उत्तमपुरुष	लभै	लभावहै	लभामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अलभत	अलभेताम्	अलभन्त
मध्यमपुरुष	अलभथाः	अलभेथाम्	अलभध्वम्
उत्तमपुरुष	अलभे	अलभावहि	अलभामहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	लभेत	लभेयाताम्	लभेरन्
मध्यमपुरुष	लभेथाः	लभेयाथाम्	लभेध्वम्
उत्तमपुरुष	लभेय	लभेवहि	लभेमहि

लृट् ।

प्रथमपुरुष	लप्स्यते	लप्स्येते	लप्स्यन्ते
------------	----------	-----------	------------

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	लप्स्यसे	लप्स्येथे	लप्स्यध्वे
उत्तमपुरुष	लप्स्ये	लप्स्यावहे	लप्स्यामहे

११ आ + लम्—प्राप्तौ ; स्वर्णे ; हिंसायाञ्च । उप + आ + लम्—भर्त्सने । उप + लम्—प्राप्तौ ; अनुमते ; ज्ञाने च । वि + प्र + लम्—प्रतारणायाम् । ११

* * * *

भ्वादि सकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

अप् गतौ—मयते ; अविप्यते ।

११ प्र, परा + अप्—पलायने (भागना) ; प्लायते, पलायते । ११
इक्ष् दर्शने—देखना To see—इक्षते ; इक्षिष्यते । इक्षते चन्द्र लोकः ।
—(२) पथ्यालोचने (सोचना, विचारना) To consider ;
“न कामवृत्तिर्धनीयमीक्षते” कु० ६. ८२. ।

११ अप + इक्ष्—अपेक्षायाम् (छहरना) । अव + इक्ष्—परिदर्शने ;
आलोचनायाञ्च । उप + इक्ष्—अवज्ञायाम् । निर् + इक्ष्—निरी-
क्षणे (देखना) । परि + इक्ष्—परीक्षायाम् । प्र + इक्ष्—दर्शने ।
उत् + प्र + इक्ष्—उत्प्रेक्षणे, सम्भावने (क्रियास करना To
guess) । प्रति + इक्ष्—प्रतीक्षायाम् । वि + इक्ष्—दर्शने ।
सम् + इक्ष्—परिदर्शने ।

ऊह् वितर्के (अप्याहारे ; सम्भाषणे)—(सन्देहाद्विचारो वितर्कः)—
विचार करना, अनुमान करना To conjecture, infer—
ऊहते ; ऊहिष्यते । “ऊहते धर्मं धीरः” । “अनुत्तमप्यूहति

पण्डितो जनः” पञ्च० १. ४४—इत्यत्र परस्मैपदं दृश्यते ।

❧ अप + ऊह—अपनोदने ; “हुङ्कुरेणैव धनुषः स हि विघ्नान-
पोहति” शकु० ३. १. । (“उपसर्गादात्मनेपदं वेति वक्तव्यम्”—
उपसर्गके योगसे विकल्पसे आत्मनेपदी होता है) । वि + अप +
ऊह—विनाशे ; “आदित्यस्तमो व्यपोहति” महाभा० । प्रति +
ऊह—विधाते । वि + ऊह—रचनायाम्, विन्यासे । सम् + ऊह—
समाहारे, एकत्रीकरणे । ❧

कथ् श्लाघायाम् (आत्मगुणाविष्करणे)—प्रशंसा करना ; गर्व करना
(अक०) To praise ; to boast—कथ्यते ; कतिष्यते ।
“कथ्यते गुणिनं गुणी” ; “यः स्वप्नेनापि नात्मीयं गुणं कुत्रापि
कथ्यते” । “कृत्वा कतिष्यते न कः ?” भ० १६. ४. ।

❧ वि + कथ्—विकथ्यते, श्लाघायाम्, निजगुणख्यापने (शेखी
करना To vaunt) ।

कम् (कम्) वाञ्छायाम्—कामना करना To long for, wish—
कामयते ; कामयिष्यते । “चेतो न लङ्कामयते मदीयम्” नै० ३. ६७. ।

क्षम् (क्षमूप्) सहने (क्षमायाम् ; शक्तौ च)—(१) सहना, क्षमा
करना ; (२) सकना (अक०) To forgive ; to endure ;
to be competent or able (to do anything)—
क्षमते ; क्षमिष्यते, क्षम्यते । (१) “क्षमस्व परमेश्वर !” ; “नाज्ञा-
भङ्गकरान् राजा क्षमेत् स्वछतानपि” हितो० २. १०७ ; (२)
“ऋते रवेः क्षालयितुं क्षमेत् कः क्षपातमस्काण्डमलीमसं नभः ?”
साध० १. ३८. ।

गर्ह् कुत्सायाम्—निन्दा करना To blame, censure—गर्हते ;
गर्हिष्यते ।

१११ वि + गर्ह्—निन्दायाम् । १११

गाह् (गाह्) विलोढने (प्रवेशे ; प्राप्ते च)—(१) आलोढन
करना ; (२) धुसना ; (३) प्राप्त होना To dive or
plunge into ; to enter deeply into—गाहते ; गाहि-
ष्यते, घाह्यते । (१) “गाहन्तां महिषा निपानसकिलम्” शकु०
२. ४२ ; “गाहते शास्त्रमत्यर्थम्” ; (२) “कदाचित् काननं जगादे”
काद० ; (३) “मनस्तु मे संशयमेव गाहते” कु० ६. ४६. ।

१११ अव + गाह्—निमग्नने, जाने ; प्रवेशे च ; “तमोऽपहन्त्री
तमसां वगाह” १० १४. ७६. । वि + गाह्—निमग्नने ; प्रवेशे ;
विलोढने च । १११

ग्रस् (ग्रस्) मक्षणे—खाना To swallow, devour—ग्रसते ;
ग्रसिष्यते । “यावतो ग्रसते प्रासान्” मनु० ३. १३३. ।—(२)
आक्रमणे To seize ; to eclipse ; “हिमांशुमाशु ग्रसते तन्त्र-
दिग्मः स्फुटं फलम्” माघ० २. ४९. ।

गौक् (गौक्) गती—जाना To go, approach ; “शान्तं बने रात्रि-
चरी हुदौके” अ० २. २३. ।

१११ गौक् + गिच्—प्राप्ते (ले जाना) ; “तन्मांसं च गोमायोस्तेः
क्षगादाशु दौकितम्” महाभा० । उप + गौक्—उपदौकने, उपदारे
(वध्ना, नष्ट करना) ; “एकैकं पशुमुपदौक्यामः” पञ्च० १. । १११

त्र* (त्रैङ्) पालने (रक्षणे)—त्राण करना To protect, defend from—त्रायते ; त्रास्यते । “क्षतात् किल त्रायत इत्युदग्रः क्षत्र-
स्य शब्दो भुवनेषु रुढः” २० २. ५३. ।

‡ परि + त्रै—परित्राणे (रक्षणे) । ‡

दय् अनुकम्पायाम्—दया करना To pity—दयते ; दयिष्यते । दयते
दीनं दयालुः ; “तेषां दयसे न कस्मात् ?” भ० २. ३३ (अत्र
कर्मणि पठ्यते) ।

नाथ् (नाथृ) याचने—प्रार्थना करना To beg—नाथते ; नाथिष्यते ।
“मोक्षाय नाथते मुनिः” ; “नाथसे किमु पतिं न भूभृतः ?” भा०
१३. ५९. । “सन्तुष्टमिष्टानि तमिष्टदेवं नाथन्ति के नाम न लोकना-
थम् ?” नै० ३. २५—इत्यत्र परस्मैपदमपि ।

पण् व्यवहारे (क्रयविक्रयरूपे वाणिज्ये)—खरीद व फरोख्त करना To
buy and sell—पणते ; पणिष्यते ।—घूतक्रीडायां ग्लहस्यापने
(बाज़ी लगाना To bet or stake at play) ; जिस
वस्तुका पण रखा जाता है, उसमे पट्टी, और कहीं द्वितीयाभी
होती है ; “प्राणानामपणिष्टासौ” भ० ८. १२१ ; “पणस्व कृष्णां
पाञ्चालीम्” महाभा० ।

‡ वि + पण्—विक्रये ; “आभीरदेशे किल चन्द्रकान्तं त्रिभिर्वराटै-
र्विपणन्ति गोपाः” सुभाषितम् । ‡

वाघ् (वाध) पीडने ; प्रतिबन्धे च—(१) दुख देना ; (२) रोकना

* शिष्टप्रयोगमे अदाद्रिगणाय ‘त्रा’-धातुमी है ; यथा—“त्राहि मां
मधुमूदन !” ।

To torment ; to obstruct—बाधते ; बाधिष्यते । (१)

“मां बाधने ॥ हि तथा विपिनेषु वासः” महाना० ३. ३७ ; “न
तथा बाधते स्कन्धो यथा ‘बाधति’ बाधते” ; (२) “वोराणां
समयः स्नेहकर्म बाधते” उत्तर० ५. १९. ।

भू१ आ + बाध्—इमने । प्र + बाध्—परिपीडने । भू१

भाप् कथने—भाष्य करना To speak—भाषने ; भाधिष्यते । द्विक-
र्मक—“तं वाक्यमिदं वभाषे” ।

भू१ अप + भाप्—निन्दायाम् ; “म केवलं यो महतोऽपभाषते,
शृणोति तस्मादपि यः स पापभाष्” कु० ५. ८३. । आ + भाप्—
आलापे, कथने । प्रति + भाप्—प्रत्युक्तौ । सम् + भाप्—
सम्भाषणे । भू१

भिष् याचने—माङ्गना To beg—भिक्षते ; भिक्षिष्यते । द्विकर्मक—
भिक्षने दातारं धनं भिक्षुः ।

रम्—आ + रम्—आरम्भे To begin—आरभते ; आरप्स्यते ।
शास्त्रं पठितुम् आरभते शिष्यः ।

भू१ परि + रम्—आलिङ्गने । सम् + रम्—कोपे । भू१

लोक (लोह) दर्शने—देखना To behold—लोकने ; लोकिष्यते ।

भू१ अन् + लोक, आ + लोक, वि + लोक—दर्शने । भू१

चन्द् (वदि) अभिवादाने ; स्तुतौ च—नमस्कार करना ; स्तव करना To
salute ; to extol—चन्दते ; चन्दिष्यते । चन्दते गुरुं लोकः ।

वेष्ट् वेष्टने—घेरना ; लपेटना To surround, envelop ; to wind
or twist round—वेष्टते ।—णिजन्तभी इसी खंमे प्रयुक्त

होता है; वेष्टयति; “ग्रीवायां वेष्टयित्वैनं स गजो हन्तुमैहत । कर-
वेष्टं भीमसेनो भ्रमं दत्त्वा व्यमोचयत् ॥” महाभा० ।

१११ णिजन्त आ + वेष्ट् और परि + वेष्ट् भी प्तदर्थक । सम् + वेष्ट् +
णिच्—तद् काना To fold; “संवेष्टितप्रसारितपटन्यायेनैवानन्यत
कारणात् कार्यम्” शारीरकभाष्यम् । ११२

शङ्क (शकि) संशये; चासे च—(१) शङ्का करना, सन्देह करना; (२)
डरना (अक०) To doubt; to fear—शङ्कते; शङ्किष्यते । (१)
शङ्कते पुरुषत्वं स्थाणौ (स्थाणुर्वा पुरुषो वा इति संशयमारोपयता-
त्यर्थः) ; (२) शङ्कते व्याघ्राज्जनः ।

११३ आ + शङ्क—सन्देहे । ११४

शंस (शसि) इच्छायाम्; आशिषि (इष्टार्थशंसने) च—(१) चाहना;
(२) आशीर्वाद करना To hope for; to bless—नित्यम्
‘आङ्-योगः—आ + शंस—आशंसते; आशंसिष्यते । (१) “मनो-
रथाय नाशंसे” शकु० ७. १३; (२) “इत्याशशंसे कणैरवाह्यैः”
२० १४. ५०. ।

शिक्ष् विद्याग्रहणे (शिक्षणे)—सोखना To learn—शिक्षते; शिक्षि-
ष्यते । “अशिक्षतास्त्रं पितुर्ग्व मन्त्रचित्” २० ३. ३१. ।

श्लाघ् (श्लाघ्) कथ्यने (प्रशंसायाम्)—सराहना To commend—
श्लाघते; श्लाघिष्यते । “श्लाघते गुणिनं गुणोः” ।

“गुण-दोषौ बुधो गृह्णन्, इन्दु-क्षेडाविवेश्वरः ।

शिरसा श्लाघते पूर्वं, परं कण्ठे नियच्छति ॥”

सह् (पह्) सहने; क्षमायाञ्च—(१) सहना; (२) क्षमा करना

To endure ; to forgive—सहते ; सहिष्यते । (१)
 सहते दुःखं सजनः ; (२) “अपराधमिमं ततः सहिष्ये” शकु०
 ३. १—(३) शक्तौ (सकना) ; “सहतां च शास्त्रगम्य उपायः तत्
 (दुःसप्तयम्) ढच्छेत्तुम्” साङ्ख्यतत्त्वकौमुदी १. १

शु० उद् + सह्—उत्साहे, सामर्थ्ये (सकना) Expressed by
 ‘can’—dare, venture ; “तत्रानुवृत्ति न च कर्तुंमुत्सहे” कु०
 ६. ६५. । शु०

सेत् आराधने ; उपभोगे ; आश्रये च—सेवा करना To worship ; to
 enjoy ; to resort to—सेवते ; सेविष्यते । विष्णुं सेवते—एवं
 सेवते—तीर्थं सेवते साधुः ।

शु० आ + सेष्—उपभोगे । नि + सेच्—आश्रये ; उपभोगे च ;
 निषेवते । शु०

स्वञ्ज् (प्वञ्ज्) आलिङ्गने—गले लगाना, बगलगीरी करना To
 embrace—स्वजते ; स्वङ्गयते । स्वजते तनयं माता ।

शु० परि + स्वञ्ज्—आलिङ्गने ; परिष्वजते । शु०

स्वद् (प्वद्) आस्वादेने (अनुभवे) ; रुचौ च—(१) चखना ;
 (२) रुचना (भक्षण) To taste , relish ; to be
 pleasant to the taste—स्वदते ; स्वदिष्यते । (१) स्वदस्व
 हव्यानि ; “स्वदते विविधं स्वादु” ; (२) “अपां हि वृत्ताय न
 वारिधारा स्वादुः सगन्धिः स्वदते गुपारा” नै० ३. ६३. ।

अनुवाद करो—कभी सत्कार्थ्यमे वाधा मत डालो । सर्वान्तःकरणसे
 गुरुजनोकी (द्वितीया) सेवा करुंगा । अपव्यवहारसे उनको पीड़ा देना उचित

नहीं । जो दुःखीपर दया करता है, ईश्वर उसका सहाय । सद्विषय
बालकके पासभी सीखना । शिक्षक सर्वदा हमारा मङ्गल चाहते हैं ।
आज तुम्हारी परीक्षा करूंगा । दीनका (द्वितीया) त्राण करो, नहीं
तो ईश्वर तुम्हारा (द्वितीया) त्राण नहीं करेंगे । साधुपुरुष जब जिस
कार्यका (द्वितीया) आरम्भ करते हैं, प्राणान्तमेभी (प्राणात्ययेऽपि) उसे
नहीं छोड़ते । मैं तेरे शत अपराध क्षमा करूंगा । पिता पुत्रका (द्वितीया)
आलिङ्गन करता है । राम मेरी (द्वितीया) प्रतीक्षा कर रहा है ।

भवादि अकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

ईह्, वाञ्छायाम् ; चेष्टने च—(१) इच्छा करना ; सक० ; (२) यत्
करना, कोशिश करना To wish ; to endeavour—ईहते ;
ईहिष्यते । (१) “ईहन्ते कामभोगार्थमन्यायेनार्थसञ्चयान्”
गीता. १६. १२ ; (२) माधुर्यं मधुविन्दुना रञ्चितुं क्षाराम्बुधे-
रीहते” भर्तृ० ।

❦ सम् + ईह्—“सर्वः स्वार्थं समीहते” माघ० २. ६९. । ❦

पृध् वृद्धौ—वृद्धना To increase ; to prosper—पृधते ; पृधिष्यते ।
“हिंसास्तश्च यो नित्यं नेहासौ सुखमेधते” मनु० ४. १७० ; “अध-
मेणैधते तावत् ततो भद्राणि पश्यति । ततः सपत्नान् जयति, समू-
लस्तु विनश्यति ।” मनु० ४. १७४. ।

कण्ठ् (कठि) शोके (उत्कण्ठायाम्, औत्सुक्ये)—शोक इह आध्या-
नम् (उत्कण्ठापूर्वकस्मरणम्)—उत्कण्ठित होना, उत्सुक होना
To be anxious for, yearn, long for ; be eagerly
desirous of, remember with regret—उत् उपसर्ग-

वे साथ प्रयुक्त होता है—उत्कण्ठने ; उत्कण्ठित्वेन । “स्वर्गाय नो-
त्कण्ठने” विक्रमो० ३.४ ; “उत्कण्ठने च युष्मत्सन्निकर्षव्य” उत्त०
६ ; “रेयासेषमि वेतयोत्कण्ठने चैनः समुत्कण्ठने” ।

कम्प् (कपि) कम्पने (कम्पने)—कांश्वा To shake—कम्पने ; कम्पि-
व्यते । कम्पने दायुना वक्षः ।

कम्प अनु + कम्प्—कम्पयाम् । सम् + कम्प् + कम्प्—कम्पयाम् । उत्,
प्र, वि + कम्प्—कम्पयाम् । कम्प

काश् (काशू) दासौ (प्राप्ते)—कम्पना To shine—काशने ;
काशित्वेन । काशने चन्द्रः ।

काश् प्र + काश्—प्रकाशे । प्र + काश् + णिच्—प्रकाशने (उज्जाला
काना) ; प्रकाशयति ; “प्रकाशयति लोकं रविः” गोता. १३.
३३. । वि + काश्—विकाशे । काश्

कृप् (कृप्) सामर्थ्य ; योग्यभावात्—(१) सतर्ज होना ; (२) योग्य होना
To be able, to be ab'le; to be fit or adequate
for—कम्पने ; कम्पित्वेन, कम्पित्वेन । (१) “सुदृष्टे तपस्यापराधाय
दृष्टे कम्पित्वेन लोकाय कथं तमिन्ना १” २० ८. १३ ; (२) “प्रति-
कारिधानमायुषः सति शीघ्रे हि कथय कम्पने” २० ८. ४१. ।

कृप् अ + कृप्—कम्पित्वे । अ + कृप्—कम्पित्वे ; सम्पत्तयापाद्य ।
वि + कृप्—कम्पित्वे । कृप्

गल्प् (गल्प्) प्रगल्भतायाम्, दाढित्वे, साहसे) उद्धत होना, साहसी
होना To be bold or confident—गल्पने । प्राक् ‘प्र’
उपसर्गके साथ प्रयुक्त होता है ; “न नीचिकृच्छिद्रुहोत्तमः कालका

प्रगल्भते कर्मणि टङ्किकायाः” विक्रमाङ्गदेवचरितम् १. १६; “अति हि नाम प्रगल्भसे” उत्तर ९. १.—सामर्थ्ये (‘सकना’ इस अर्थमे) ‘तुमुनन्त’-पदके साथ व्यवहृत होता है ।

घट् चेटायाम् (यत्ने) ; आपतने, निष्पत्तौ ; योग्यतायाञ्च—(१) व्यापृत होना ; (२) आ पड़ना, सिद्ध होना ; (३) सम्भव होना, योग्य होना To be busy with or strive after ; to happen ; to be possible—घटते ; घटिष्यते । (१) घटते पठितुं शिष्यः ; (२) “कृत्यं घटेत सहस्रो यदि” मालती ० १. ९ ; (३) “तथाऽपि पुंविशेषत्वाद्घटतेऽस्य नियन्तृता” पञ्च-दशी. ६. १०६. ।

❧ घट् + णिच्—संयोजने ; सम्पादने ; करणे ; नियोगे च ; घटयति ।
वि + घट्—विश्लेषे, भेदे । ❧

घूर्ण् अमणे (घूर्णने)—घूमना To roll about, whirl—घूर्णते ; घूर्णिष्यते । तुदादि परस्मैपदधीर्भा होता है—वोपदेवमते उभय-पदी । “नौर्घूर्णते चपलेव स्त्री” ; घूर्णते शिरः ; “घूर्णतीव मे मनः” महाभा ० ।

❧ आ + घूर्ण्—चक्रवद्भ्रमणे । ❧

चेष्ट् यत्ने ; व्यापारे च—(१) यत्न करना ; (२) काममे लगे रहना To endeavour ; to be active—चेष्टते ; चेष्टिष्यते ।
(१) चेष्टते पठितुं शिष्यः ; “वृत्त्यर्थं नात्तिचेष्टेत” हितो ० १. १८८ ;
(२) “सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि” गीता. ३. ३३. ।
“तं शोणितपरीताङ्गं चेष्टमानं महीतले” इत्यत्र तु लुठनार्थः

(लोटना) ।

१११ वि + चेष्ट्—लुठने, परिस्पन्दने, अद्भुतपरिवर्तने । १११

च्यु (च्युट्) पतने (च्युती, भ्रंशे, क्षरणे)—खिमलना, गिरना, च्युन होना To slip—च्यव्रते ; च्यविष्यते । घर्माग्न च्यरेत ।—नाशे ;

“इत्थयन्ते च्यव्रन्ते” मनु० १२. १६. ।

१११ प्र + च्यु—भ्रंशे ; क्षरणे च । १११

जृम्भ् (जृम्भि) जृम्भणे (मुखविकाशे, पुष्पादीनां विकाशे च)—(१)

जम्हाना ; (२) खिन्नना To yawn ; to expand—जृम्भते ;

जृम्भिष्यते । (१) “जृम्भस्व मिह ! दन्तांस्ते गणयिष्ये” शकु० ७ ;

(२) “पङ्कजं जृम्भतेऽद्य” ऋतु० ३. २२. ।—(३) वृद्धौ (वृद्धना)

To increase ; “जृम्भतां जृम्भतामप्रतिहतप्रसरं क्रोधज्योतिः”

वेगी० १. ।

१११ उत् + जृम्भ्—उदये ; विकाशे ; वृद्धौ च । वि + जृम्भ्—जृम्भणे ; व्यासौ च । १११

ही (हीट्) नमोगतौ (उड्डयने)—उड़ना To fly—उड्यते ; उडिष्यते । उड्यते पक्षी ।

१११ उत् + ही—उड्डयने । १११

अ१ (अ१प्) लज्जायाम्—लज्जित होना, शर्मिन्दा होना To be ashamed—अ१पते ; अ१पिष्यते, अ१प्यते । “अ१पन्ते तीर्थानि त्वरितमिह यम्योद्धृतिविधौ” गङ्गाहरी. २८. ।

१११ सप + अ१प्—लज्जायाम् ; “य आत्मनाऽप१पते मृशं नरः स सर्वलोकस्य गुरमवत्युत” महाभा० ; “येनाप१पते साधुरसाधुस्तेन

तुष्यति" महाभा० । ११

त्वर (जित्वरा) वेगे—त्वरा करना, जल्दी करना To hasten—
त्वरते ; त्वरिष्यते । “भवान् सुहृदर्थे त्वरताम्” मालविका० २ ।

११ त्वर् + णिच्—त्वरयति ; “दूतास्त्वरयन्ति माम्” रामा० । ११

द्युत् दीप्तौ (प्रकाशे)—चमकना To shine—द्योतते ; द्योतिष्यते ।
द्योतते रविः ।

११ उत् + द्युत्—औज्ज्वल्ये । वि + द्युत्—शोभायाम् । ११

ध्वंस् (ध्वन्स) नाशे ; अंशे (अधःपतने) च—(१) नष्ट होना ;
(२) स्वलित होना To perish ; to fall down—ध्वंसते ;
ध्वंसिष्यते । (१) “तमांसि ध्वंसन्ते” महावीर० १ ; (२)

“ध्वंसेत हृदयं सद्यः” भा० ११. ५७. ।

११ अप + ध्वंस्—निन्दायाम्, तिरस्कारे ; “ न चाप्यन्यमपध्वंसेत्
कदाचित् कोपसंयुतः” महाभा० । वि + ध्वंस्—निपाते, क्षये । ११

प्याय् (ओप्यायी)—प्यै (प्यैङ्) वृद्धौ (स्फीतौ)—वृद्धना, फूलना
To increase, swell—प्यायते ; प्यायिष्यते ।

११ आ + प्याय्, प्यै—स्फीतौ ; प्रीतौ च । आ + प्याय्, प्यै +
णिच्—वर्द्धने ; प्रीणने च ; आप्याययति । ११

प्रथ् विख्यातौ—प्रसिद्ध होना To become famous—प्रथते ; प्रथि-
ष्यते । प्रथते गुणी ।—(२) विस्तारे (फैलना) To spread
abroad (as fame, rumour &c) ; “तथा यशोऽस्य
प्रथते” मनु० ११. १५. ।

प्लु (प्लुज्) गतौ (लम्फे) ; सन्तरणे ; उत्ताणे च—(१) कूटना ;

(२) चहना, सैरना ; (३) पार होना (सक०) To leap, jump ; to float ; to cross (in ■ boat)—प्लवते ; प्लोप्यते । (१) “मृगः पुण्डुरे” म० ६. ४८ ; (२) “किं नामैतत्, अन्युनि मज्जन्त्यलावूनि, प्रायाणः प्लवन्त इति ?” महावीर० १ । (३) “पुण्डुरे सागरं नौकया” महामा० ।

प्लु + लिट्—प्लावने (डुवाना) ; प्लावयति । आ + प्लु—अत्रगाहने, स्नाने ; “मवामा जलमाप्लुम्य” मनु० ६. ७७. । उत + प्लु—उलुम्फे (पाँदना) । उप + प्लु—उत्पीडने । परि + प्लु—चहने, चाञ्चल्ये । वि + प्लु—विपत्तौ ; विनाशे च । सम् + प्लु—घृष्टौ । १५

भास् (भास्) दीप्ती (स्फुरणे, स्फुटीकारे, भाविभरि च)—(१) चमकना ; (२) प्रकट होना To shine ; to become clear or evident—भासने ; भासिष्यते । (१) “तावत् कामनृपात्तपत्रसुषमं विम्बं वभासे विभोः” आमिनो० २. ६७ ; (२) “त्वद्गमार्दने हृष्टे कस्य चित्ते न भासते । मालती-शशभृहोन्मा कदलीनां कटोरता ? ॥” चन्द्रालोकः ६. ४२. । ‘अत्र’ और ‘प्रति’ उपसर्गके साथभी प्रयुक्त होता है ।

अंश् (अन्शु) अधःपतने—अष्ट होना To fall or drop down—अगतने ; अंशिष्यते । “अंशने दुरितं राष्ट्रे प्रजाभ्यो यन्प्रमावतः” । १५ परि, प्र + अंश्—अपुनी । १५

आज् (आजृ, डुआजृ) दीप्ती (शोभायाम्)—चमकना To shine—आजते ; आजिष्यते । “विआजसे मरुत्केतनमर्चयन्ती” रत्ना-१. २१. ।

मुद् हर्षे—आनन्दित होना To rejoice—मोदते ; मोदिष्यते ।
मोदते धनो ।

ॐ अनु + मुद्—अनुमोदने (पसन्द करना) । प्र + मुद्—हर्षे । ॐ
यत् (यती) यत्ने—प्रयत्न करना To attempt, strive—यतते ;
यतिष्यते । यतते पठितुं शिष्यः ।

ॐ आ + यत्—वशीभावे (आयत्त होना, अधीन होना, निर्भर
करना) ; सप्तमीके साथ ; “वयं त्वय्यायतामहे” महावीर० १.
४९. । प्र + यत्—प्रयत्ने । ॐ

रम् (रमु) क्रीडायाम् (रमणे, आनन्दे ; आसक्तौ)—(१) खेलना ;
(२) आनन्दित होना To sport ; to take delight in,
to be gratified—रमते ; रंस्यते । (१) “रमे मुहुर्मध्यगता
सखीनाम्” कु० १ . २९ ; (२) “लोलापाङ्गैर्यदि न रमते लोचनै-
र्वञ्चितोऽसि” मेघ० २७. ।

ॐ अभि, आ + रम्—आसक्तौ ; आरमति । उप + रम्—निवृत्तौ ;
मरणे च ; उपरमति, ंते । वि + रम्—निवृत्तौ ; विरमति । ॐ

रुच् प्रीतौ ; प्रकाशे च—(१) रुचना ; (२) चमकना, शोभित
होना To be agreeable ; to shine, look beauti-
ful—रोचते ; रोचिष्यते । प्रीतिरिह अनुरागविशेषः । तत्र यस्या-
नुरागः, तस्य सम्प्रदानत्वम् । (१) रोचतेऽन्नं दुभुक्षवे ; “यदेव
रोचते यस्मै, भवेत् तत् तस्य छन्दरम्” हितो० २. ५० ; (२)
“रुचिरे रुचिरेक्षणविभ्रमाः” माघ० ६. ४६. ।

ॐ वि + रुच्—दीप्तौ । ॐ

लम्ब् (लवि) अवसंसने (लम्बने)—लटकना To hang down, dangle—लम्बते ; लम्बिष्यते । “ऋषयो ह्यत्र लम्बन्ते” महाभा० ।
 ११ अव + लम्ब्—आश्रये । आ + लम्ब्—आश्रये ; आदाने च ।
 वि + लम्ब्—विलम्बे । ११

वल् चलने—जाना, चलना To go, to move, to turn to—
 चलने ; वलिष्यते । “अलिकदम्बकं चलतेऽभिमुखं तत्र” माघ०
 ६. ११ ; “हृदयमदये तस्मिन्नेवं पुनर्वलन्ते वलात्” गीतगो० ७.४०. ।
 “त्वदमितरणरभसेन चलन्ती” गीतगो० ६. ३ ; “दृष्टिरन्यतो न
 चलति” काद०—इत्यादौ परस्मैपदमपि ।

वृत् (वृत्) वर्त्तने (स्थितौ, विद्यमानतायाम्)—रहना To exist, remain, stay—वर्त्तते ; वर्त्तिष्यते, वर्त्स्यति । “अत्र विषयेऽस्माकं महत् कुतूहलं वर्त्तते” पञ्च० १. ।

१० वृत् + णिच्—आजीविकायाम्, वृत्तिकरणे, प्राणधारणे (गुज-
 रान करना To live on, subsist) ; वर्त्तयति । “रामोऽपि सह
 वेदेष्टा घने वन्येन वर्त्तयन्” २० १२. २०. । क्वचित् आत्मनेपदमपि,
 यथा—“मदसिक्तमुल्लूमुंगाधिपः करिभिर्वर्त्तयते स्वयं हृत्तेः” भा०
 २. १८. । अति + वृत्—अतिक्रमे, उल्लङ्घने (सक०) । अनु +
 वृत्—अनुसरणे (सक०) । अप + वृत्—प्रतिनिवृत्तौ (लौटना) ।
 वि + अप + वृत्—निवृत्तौ । अभि + वृत्—अभिमुखगमने, आगमने
 (सक०) । आ + वृत्—आगमने । आ + वृत् + णिच्—दुष्कादिराफे
 (औटाना) ; आवृत्तौ (फेरना To repeat) च ; आवर्त्तयति ।
 अप + आ + वृत्, उप + आ + वृत्, परा + वृत्, वि + आ +

वृत्—निवृत्तौ (लौटना) । नि + वृत्—निवृत्तौ । निर् + वृत्—
निष्पत्तौ, समाप्तौ । प्र + वृत्—प्रवृत्तौ । वि + वृत्—घूर्णने,
भ्रमणे । सम् + वृत्—सत्तायाम् (होना) ; “स्विन्नाङ्गुलिः संवृते
कुमारी” २० ७. २२. । ❀

वृध् (वृधु) वृद्धौ—वृद्धना To increase—वर्द्धते ; वर्द्धिष्यते, वर्त्स्यति ।
“वर्द्धते ते तपः” भ० ६. ६८. ।

❀ सम् + वृध् + णिच्—वर्द्धने, प्रतिपालने ; सम्मानने च ; संव-
र्द्धयति । ❀

वेप् (द्वेष्ट) कम्पने—कांपना To shudder, tremble—वेपते ;
वेपिष्यते । वेपते वायुना वृक्षः ।

व्यथ् भये ; चलने ; दुःखानुभवे च—डरना ; विचलित होना ; दुःख
पाना—To be agitated ; to be afflicted, to be
sorry—व्यथते ; व्यथिष्यते । व्यथते लोकः (दुःखमनुभवति,
कम्पते, बिभेति वा) ।

शुभ् दीप्तौ (शोभायाम्)—शोभित होना To look beautiful or
handsome—शोभते ; शोभिष्यते । “सुष्ठु शोभते एतेन विनय-
माहात्म्येन” उत्तर० १ ; “सुखं हि दुःखान्यनुभूय शोभते” मृच्छ०
१. १०. (To appear to advantage).

श्वित् (श्वित्ता) शौक्ये—सफेद होना To be white—श्वेतते ।
श्वेतते प्रासादः । “व्यतिकरितदिगन्ताः श्वेतमानैर्यशोभिः” मालती०
२. ९. । नै० १२. २२. ।

स्पन्द् (स्पदि) किञ्चिच्चलने (ईप्सकम्पने, स्फुरणे)—कांपना, फड़फड़ाना

To throb, palpitate—स्पन्दते ; स्पन्दिष्यते । “स्पन्दते दक्षिणो भुजः” मृच्छ० ; “पस्पन्दे चामनयनं जानकी-जामदग्न्ययोः” महाना० ६. २८. ।

‘परि’ उपसर्गके साथभी प्रयुक्त होता है ।

स्पृष्ट् संघर्षे (पराभिमतं ज्ञायाम्)—स्पृष्ट् करना, घराबरी करना, झगड़ना To contend or vie with—स्पृष्टते ; स्पृष्टिष्यते । स्पृष्टते बहिरा यम बली ।

स्मि (स्मिद्) ईषदस्मने—मुस्कुराना To smile, laugh (gently)—स्मयते ; स्मेप्यते । स्मयते वधूः । “स्मयमानं वदन्तान्बुजं स्मरामि” भामिनी० २. २७. ।

१११ वि + स्मि—विस्मये (ताज्जुव करना, मुताजिब होना) । ११० स्पन्द (स्पन्द्) क्षरणे (क्षरणे)—चूना, बहना To drop, trickle, flow—स्पन्दते ; स्पन्दिष्यते । अरविन्दात् मकरन्दः स्पन्दते । ११० अमि + स्पन्द—द्रवीभाने, क्षरणे ; “अभिम्यन्देत हृदयम्” उत्तर० । १११

जम् (जम्ब) अघे (अधःपतने)—च्युत होना To fall down—जम्बते ; जम्बिष्यते । “गान्धीवं जम्बते हस्तात्” गीता. १. ३०. ।

ह्लाद् (ह्लादी) हर्षे—हृष्ट होना To be glad or delighted—ह्लादते ; ह्लादिष्यते । “अविज्ञातेऽपि वन्धौ हि बन्धात् प्रह्लादने मनः” भा० ११. ८. । “घन्यानां विरजस्तमा भगवतो चप्येवमाह्लादने” (सुसप्तति) अनर्थ० २. २९.—इत्यत्र सकर्मकः ।

अनुवाद करो—तुम्हारी उन्नतिसे मेरा मन हृष्ट होता है । व्याघ्रका

गर्जन सुनकर (ध्रुत्वा) सभीका हृदय कांप उठता है । दरिद्र शिशुओंके उपकारके लिये सर्वदा यत्न करूंगा । पूर्व दिशामे चन्द्रमा शोभा पाता है,—यह देखकर (दृष्ट्वा) कौन आनन्दित नहीं होता ? रामके कुव्यवहारसे श्याम निजान्त लज्जित हुआ है । कायमनोवाक्यसे प्रयत्न करो ।

भवादि सकर्मक उभयपदी धातु ।

☞ भवादि उभयपदी धातु परस्मैपदमे 'प्' धातु, और आत्मने-पदमे 'लभ्' धातुके तुल्य ।

खन् (खनु) अयद्वारेणे (खनने)—खोदना To dig—खनति, खनते ; खनिष्यति, खनिष्यते । “नृपितो जाह्नवीतीरे कृपं खनति दुर्मतिः” ।

☞ उत् + खन्—खनने ; उत्पादने, उत्मूलने च । नि + खन्—रोपणे, ल्शपने, प्रवेशने (गाढ़ना) ; “ऊनद्विषं निखनेत्” याज्ञवल्क्यः । ☞

गुह् (गुहू) संवरणे (आच्छादने, गोपने)—ढकना, छिपाना To cover, hide—गूहति, गूहते ; गूहिष्यति, गूहिष्यते, धोक्ष्यति, धोक्ष्यते । “गुह्यञ्च गूहति गुणान् प्रकटीकरोति” भर्तृहरिः ।

☞ उप + गुह्—आलिङ्गने । नि + गुह्—गोपने । ☞

चाय् (चायु) दर्शने (आलुपज्ञाने)—देखना To observe, discern, see—चायति, चायते ; चायिष्यति, चायिष्यते । “तं पर्वतीयाः प्रमदाश्चचायिरे” माघः १२. ५१. ।

☞ नि + चाय्—दर्शने । ☞

धाव् (धावु) शुद्धौ (क्षालने) ; द्रुतगमने च—(१) धोना ; (२) दौड़ना (अकः)—To wash, cleanse ; to run—धावति, धावते ; धाविष्यति, धाविष्यते । (१) “दधावाद्दिस्ततश्चक्षुः सुग्रीवस्य विभी-

पगः" भ० १४. १० ; (२) "धावन्त्यर्मा मृगजवाक्षमर्धेव रथ्याः"

शकु० १. ८. ।

११ अनु + धाव्—पश्चाद्वावने ; अनुसन्धाने च । अमि + धाव्—
अभिमुखगतौ । निर् + धाव्—मार्जने । ११

४ (धृज्) धारणे—पकड़ना To hold—धरति, धरते ; धरिष्यति,
धरिष्यते ।

११ अव + धृ + णिष्, अथवा धुरादि—निश्चयं, निरूपणे ; अवधार-
यति । उद् + धृ—उद्दारे, मोचने । ११

नी (नीज्) प्रापणे (नयने)—ढे जाना To carry, lead, take,
convey—नयति, नयते ; नेष्यति, नेष्यते । द्विकर्मक—नयति
नयते गां धनं गोपः (प्रापयतीत्यर्थः) । "मामपि सत्र नय" हितो० ।
—(२) अतिवाहने To pass (as time) ; "संविद्धः कुदाशयने
मिशां निनाय" १० १. १६. ।

११ अनु + नी—प्रायेणायाम् ; प्रसादने च । अप + नी—अपसारणे ।
अमि + नी—अभिनये, अनुकरणे । आ + नी—आनयने । आ +
नी + णिच्—मङ्गानां ; आनाययति । प्रति + आ + नी—प्रत्या-
नयने । उद् + नी—उत्क्षेपणे ; अनुमाने च । उप + नी—उपनयने ;
"माणवकम् उपनयते" ; (२) प्रापणे च ; "आर्यस्यासनमुपनय"
मृच्छ० । निर् + नी—अवधारणे । पारे + नी—द्विवाहे । प्र + नी—
रचनायाम् ; प्रापणे च । वि + नी—अपनयने ; शासने, शिक्षायाञ्च । ११

पच् (हुपच्) पाके (रन्धने)—पकाना To cook—पचति, पचते ;
पक्ष्यति, पक्ष्यते । द्विकर्मक—पचति पचते तण्डुलान् ओदनं लोहः ।

—(२) जीर्णीकरणे (परिपाक करना, हज्म करना) ; “पचाम्यत्रं चतुर्विधम्” गीता. १५. १४. ।

❀ कर्मकर्त्तरि—परिणामे, परिणतावस्थायाम्—पच्यते ; “सद्य एव छट्वां हि पच्यते कल्पवृक्षफलधर्मि काङ्क्षितम्” २० ११. ५० ;

(२) विनाशोन्मुखीभावे ; “नरके पच्यते घोरे” । ❀

भज् भागे ; सेवायाम् (अनुरागे ; आश्रये, स्वीकारे ; प्राप्तौ) च—(१) बांटना ; (२) सेवा करना, भक्ति करना ; (३) आश्रय करना ; (४) प्राप्त होना To divide ; to worship ; to resort to ; to obtain, experience—भजति, भजते ; भक्ष्यति, भक्ष्यते । (१) “भ्रातरः समं भजेरन् पैतृकं रिक्थम्” मनु० ९. १०४ ; (२) हरिं भज ; (३) “शिलातलं भजे” काद० ; “मात-लंक्षि ! भजस्व कञ्चिदपरम्” भर्तृ० ३ ; (४) “अभितप्तमयोऽपि मार्दवं भजते, कैव कथा शरीरिषु ?” २० ८. ४३. ।

❀ वि + भज्—विभागे (हिस्सा करना) । ❀

भृ (भृन्) भरणे (पूरणे ; पोषणे, प्रतिपालने)—(१) भरना ; (२) पालन करना To fill ; to support—भरति, भरते ; भरिष्यति, भरिष्यते । (१) भरति कुम्भमद्भिर्जनः ; (२) “दरिद्रान् भर कौन्तेय ! मा प्रयच्छेश्वरे धनम्” हितो० १. १४.

यज् देवपूजायाम् (यागे) ; दाने च—(१) पूजा वा याग कस्ता ; (२) देवताके उद्देशमे उत्सर्ग करना To worship with sacrifices ; to make an oblation to—यजति, यजते ; यक्ष्यति, यक्ष्यते । (१) यजति यजते त्रिणुं सुधीः (पूजयतीत्यर्थः) ।

यागार्थमे नृतीयान्त यत्-याचक शब्दे साध प्रयुक्त होता है ; “यजेत राजा प्रभुभिः” मनु० ७. ७९ ; “अधर्ममेत यजेत” । (२) उत्स-
गार्थमे द्वितीयान्त देवता याचक और नृतीयान्त उत्सृष्टवस्तुयाचक
शब्दे साध प्रयुक्त होता है ; “पशुना रई यजते” (पशुं हृदाप
द्वदार्तास्वर्थः) ; “यस्तिर्त्यजते पितृन्” महाभा० ।

याच् (दुयाचू) याचने (प्रायेणायाम्)—याचना करना, माङ्गना To
ask, solicit, implore—याचति, याचते ; याचिष्यति,
याचिष्यते । द्विर्मक—यलि याचने यङ्गाम् । याचति याचते कृप
विप्रः ; “वित्तं प्रणिपत्य पादयोरपरित्यागनयाचतात्मनः” २०
८. १२. ।

लप् रट्हायाम्—इच्छा करना, मन्त्रिण्य करना To desire or
wish for—लपति, लपते ; लप्यति, लप्यते ; लपिष्यति, लपि
ष्यते । प्रायेण अयम् ‘अभि’ पूर्वकः—अभिष्यति, अभिलप्यति ।
“तेन दत्तमभिप्रेतुङ्गना मुपमयम्” २० १९. १२ ; “मानुषानभि-
लप्यन्ती” भ० ४. २२. ।

वप् (हुवप्) बीजयने ; तन्तुयने ; मुण्डने च—(१) बीज बोना ;
(२) बुनना ; (३) मुण्डना To sow ; to weave ;
to shave—वपति, वपते ; वप्स्यति, वप्स्यते । (१) “वाहसं
वपते बीजं ताटं लभते फलम्” ; (२) वपति तन्तुं तन्त्रशयः ;
(३) वपति मस्तकं नागिनः ।

भृत् नि + वप्, निर् + वप्—उत्पन्न, दाने । प्रति + वप्—अनुयेने
(जड़ना) ; निह्वने, विन्यासे च । भृत्

वह् प्रापणे ; धारणे च—(१) ले जाना ; (२) धारण करना To carry ;
to bear, support—वहति, वहते ; वक्ष्यति वक्ष्यते । (१)
द्विकर्मक—वहति वहते भारं ग्रामं जनः (प्रापयतीत्यर्थः) ; (२)
“न गर्दभा वाजिधुरं वहन्ति” मृच्छ० ४. १७. १—(३) वायो-
गंतौ (अक०) ; “मन्दं वहति मारुतः” रामा० १—(४) स्व-
न्दने, स्रवणे, क्षरणे (अक०) ; “परोपकाराय वहन्ति नद्यः” ।
ॐ अति + वह् + णिच्—अतिवाहने, यापने, अतिक्रमणे ; अतिवा-
हयति । अप + वह्—उत्सारणे ; निरासे च ; “अपोवाह वासोऽस्या
मारुतः” महाभा० । अप + वह् + णिच्—अपसारणे ; अपवाहयति ।
आ + वह्—उत्पादने ; धारणे च । उव् + वह्—विवाहे ; धारणे च ।
निर् + वह्—निष्पत्तौ ; सम्पादने ; स्थितौ च—“सर्वथा सत्यवचने
देहो न निर्वहेत्” भागवत-टीका ८. १९. ४१ ; “कारणमसदिति
कथयन् वन्ध्यापुत्रेण निर्वहेत् कार्यम्” स्वात्मनिरूपणम् ७८. ।
प्र + वह्—वहने, प्रवाहे । वि + वह्—विवाहे । सम् + वह् + णिच्—
संवाहने, अङ्गमर्दने Shampooing ; संवाहयति । ॐ

वे (वेज्) तन्तुसन्ताने (वस्त्रनिर्माणे)—बुनना 'To weave—व्रयति,
व्रयते ; वाव्रयति, वाव्रयते । व्रयति व्रयते तन्त्रं तन्त्रवायः । “यशः-
पटं व्रयति स्म तद्गुणैः” नै० १. १२. १ ।

ॐ प्र + वे—वेधने, ग्रन्थने ; “शल्यप्रोतं सुनिपुत्रम्” २० ९.
७९. १ ॐ

शप् आक्रोशे (विरुद्धानुष्ठाने, शापे, गालिदाने, भर्त्सनायाम्) ; शपय-
करणे च—(१) कोसना ; (२) सौगन्द खाना To curse,

scold, abuse ; to swear—शपति, शपते ; शप्स्यति, शप्स्यते । (१) “अशपद्भव मानुषोति ताम्” २० ८. ८० ; (२) “कृष्णाय शपते गोपी” । जिस आदर्माके पास शपथ किया जाता है, उसमे चतुर्थी, और जिस पदार्थके नामसे शपथ किया जाता है, उसमे तृतीया होती है ; “भस्तेनात्मना चाहं शपे ते मनुजाधिप ! । यथा नाम्येन तुष्येयमृते रामविवासनात्” रामा० ।

शू१ अमि + शप्—अमिशापे । शू१

धि (धिञ्) आश्रये ; प्राप्तौ च—(१) आश्रय करना ; (२) प्राप्त होना To resort to, have recourse to ; to attain to—अपति, अपते ; अपिष्यति, अपिष्यते । (१) “यं देवं अपते तमेव कुरुते बाहुप्रतापार्जितम्” हितो० १. १०९ ; (२) “परीता रक्षोभिः अपति विवशा कामपि दशाम्” मामिनो० १. ८३. ।

शू१ आ + धि—अवलम्बने (सहारा लेना) । सम् + धि—आश्रय । शू१

ह (ह्रज्) हरणे (प्रापणे ; स्तेये ; नाशने च)—(१) ले जाना ; (२) चोरी करना ; (३) नष्ट करना To convey ; to steal ; to destroy—हरति, हरते ; हरिष्यति, हरिष्यते । (१) द्विर्भक्त—हरति हरते गां धनं गोपः ; “सन्देशं मे हर” मेघ० ७ ; (२) “दुर्वृत्ता जारजन्मानो हरिष्यन्तीति शङ्क्या । मदीयपथरत्नानां मञ्जूर्पथा मया कृता” मामिनो० ४. ४६ ; (३) “नापेशा च दाक्षिण्यं न प्रीतिर्न च सद्गतिः । तथाऽपि हरते तापं लोकानामुन्नतो घनः ॥” मामिनो० १. ३८. ।

हृ + णिच्—प्रापणे (किसीके द्वारा कुछ भेजना) ; नाशे, अंशे, वियोगे (खोना To lose) ; पराजये (हराणा) च ; हारयति ।
 अनु + हृ—अनुकरणे । अप + हृ—अपहरणे (छीन लेना ; चुराना) ।
 अभि + अव + हृ—अभ्यवहारे, भोजने । वि + अव + हृ—व्यवहारे ।
 आ + हृ—आहरणे, आनयने । उत् + आ + हृ—दृष्टान्तोपन्यासे (नज़ीर देना) ; कथने च । वि + आ + हृ—व्याहारे, उक्तौ ।
 सम् + आ + हृ—सङ्गृहे । उत् + हृ—उद्धारे (मोचने ; उन्मूलने च) । उप + हृ—अन्तिकप्रापणे (पास ले जाना) ; उपढौकने च (भेंट करना) । निर् + हृ—अपनयने ; प्रेतवहने च । परि + हृ—परित्यागे । प्र + हृ—प्रहारे, ताडने । वि + हृ—क्रीडायाम् ।
 सम् + हृ—नाशने ; प्रत्याकर्षणे (समेटना) ; सङ्क्षेपे च । उप + सम् + हृ—उपसंहारे, समापने । ॥

ह्वे (ह्वेज्) स्पर्द्धायाम् (पराभिभवेच्छायाम्) ; आह्वाने च—(१) लड़ाई माङ्गना ; (२) पुकारना To challenge ; To call by name—ह्वयति ह्वयते मल्लो मल्लम् (अभिभवितुमिच्छति) ; (२) ह्वयति जनं लोकः (आह्वयतीत्यर्थः) ; “तां पार्वतीति नाम्ना जुहाव” कु० १. २६. ।

ह्वे आ + ह्वे—आह्वाने To call, summon, invite—परस्मैपदी—पुत्रमाह्वयति ;—(२) स्पर्द्धायाम्—आत्मनेपदी—कृष्णश्चाणूस्माह्वयते । ॥

भ्वादि अकर्मक उभयपदी धातु ।

राज् (राजृ) दीप्तौ (शोभायाम्)—शोभित होना To glitter,

appear splendid or beautiful—राजति, राजने ; राजि-
प्यति, राजिष्यते । “राजन् ! राजति बोरपेरिवनितादैधव्यदस्ते
भुज ” काव्यप्रकाशः १०. ।

११ पि + राज्—सदीप्तौ । निर् + राज् + गिच्—प्रकाशने, विभू-
पणे ; नीराजने, निर्मण्डने च (आरतो करना) ; नीराजयति ;
“नीराजयन्ति भूपालाः पादपीठान्तभूतजम्” प्रबोध० २. ८. । १२
अनुवाद फतो—दिनमे दोपहरके समय धूममे मत दौड़ो । साधुपुर-
के पास प्रार्थना निष्फल होनीभी अच्छी, तोभी कृपणके पास कुठमी नहीं
माङ्गना । अपने गुणोको ठिसा रखो । सर्वान्त-करणसे ईश्वरका (द्वितीया)
-भजन करो । महातपा दुर्यासाने शकुन्तलाको अभिशाप दिया था । वर्षा-
मे किसानलोग खेतमे बीज बोते हैं । इस पुस्तकको घरमे लं जाऊंगा ।
विपद्मे जिनका (द्वितीया) आश्रय करोगे, प्राणान्तमेभी उसके उपर
-कृपाव नहीं लाना ।

दिवादि ।

क्रियाघटन-सूत्र ।

[इस प्रकरणमे यथामन्त्र त्वादिके धार(६)-विहित मूर्धोका
कार्य होगा ।]

७१ । चतुर्थवार परे रहनेसे, कर्तृवाच्यमे दिवादिगणोय धातुके
-उत्तर ‘य’ होता है ; यथा—दिच् + ति = दिच् + य + ति—

७२ । २ ‘य’ परे रहनेसे, दिच्—दीच्, सिच्—सीच्, वृ—दीर्,
जृ—जार्, व्यच्—विच्, और जन्—जा होता है । दीच् + य + ति =

दीव्यति ।

२७३ । 'य' परे रहनेसे, कर्तृवाच्यमे शम्—शाम्, भ्रम—भ्राम्, अम्—आम्, क्षम्—क्षाम्, तम्—ताम्, दम्—दाम्, कृम्—कृाम्, मद्—माद्, अनुश्—अश्, और रन्ज्—रज् होता है ।

२७४ । चतुर्लकार परे रहनेसे, अन्त्य ओकारका लोप होता है यथा—शो + य + ति = श्यति ।

दिवादि परस्मैपदी धातु ।

दिव् (दिवु) क्रीडायाम्—खेलना To play.

(अकर्मक—द्वितीयान्त अथवा तृतीयान्त 'अक्ष'-वाचक शब्दके साथ—

अक्षैः अक्षान् वा दीव्यति ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	दीव्यति	दीव्यतः	दीव्यन्ति
मध्यमपुरुष	दीव्यसि	दीव्यथः	दीव्यथ
उत्तमपुरुष	दीव्यामि	दीव्यावः	दीव्यामः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	दीव्यतु	दीव्यताम्	दीव्यन्तु
मध्यमपुरुष	दीव्य	दीव्यतम्	दीव्यत
उत्तमपुरुष	दीव्यानि	दीव्याव	दीव्याम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अदीव्यत्	अदीव्यताम्	अदीव्यन्
मध्यमपुरुष	अदीव्यः	अदीव्यतम्	अदीव्यतः

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

उत्तमपुरुष

अदीव्यम्

अदीव्याव

अदीव्याम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष

दीव्येत्

दीव्येताम्

दीव्येयुः

मध्यमपुरुष

दीव्येः

दीव्येतम्

दीव्येत

उत्तमपुरुष

दीव्येयम्

दीव्येव

दीव्येम

लृट् ।

प्रथमपुरुष

देविष्यति

देविष्यतः

देविष्यन्ति

मध्यमपुरुष

देविष्यसि

देविष्यथः

देविष्यथ

उत्तमपुरुष

देविष्यामि

देविष्यावः

देविष्यामः

दिवादि सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

अस् (अध) धेपणे—फेंकना To cast—अस्यति ; असिष्यति । “तस्मिन्नास्थदिपीकास्त्रम्” २० १२. २३. १—(२) अपनोदने ; “स्त्रीणामास अमम्” नलोदयः ४. ३६. ।

भू + अस्—आरोपे । अप + अस्—अपसारणे ; त्यागे च ।
अभि + अस्—अभ्यासे, आवृत्तौ, पुनरनुष्ठाने, मुहुः करणे । उत् + अस्, वि + उत् + अस्—निरासे, अपनयने । नि + अस्—निक्षेपे, अभ्यापने ; त्यागे च । वि + नि + अस्—स्थापने । उप + नि + अस्—प्रस्तापने । सम् + नि + अस्—सन्न्यासे ; “सन्दृश्य क्षणमहुरीतदखिलं धन्यस्तु सन्न्यस्यति” भर्तृ० । निर् + अस्—दूरीकरणे । परि + अस्—विस्तृत्तौ ; धेपणे ; पातने च । वि + परि + अस्—विपर्यये । प्र + अस्—अक्षेपे । वि + अस्—अपनयने ; विभागे च ।

सम् + अस्—सङ्क्षेपे, समासे, संयोगे । ॥

इप् गतौ—इष्यति ; एषिष्यति ।

॥ अनु + इप्—अन्वेषणे (ढूँढना) । प्र + इप् + णिच्—प्रेषणे (भेजना) ; क्षेपणे च ; प्रेषयति । ॥

क्षम् (क्षम्) सहने (मर्षणे, क्षमायाम्)—क्षमा करना To forgive—क्षाम्यति ; क्षमिष्यति । क्षाम्यति दोषं साधुः ।

गृध् (गृधु) लिप्सायाम् (आकाङ्क्षायाम्)—लालच करना To covet—गृध्यति ; गर्धिष्यति । गृध्यति धनं लुब्धः ।

पुप् पोषणे (उपचये) ; पुष्टौ च—(१) पुष्ट करना, बढ़ाना ; (२) पुष्ट होना (अक०) To nourish, to enhance, to display ; to grow strong or fat—पुष्यति ; पोक्ष्यति । (१) “कामप्यभिल्यां स्फुरितैरपुष्यदासन्नलावण्यफलोऽधरोष्ठः” कु० ७. १८ ; “वर्णं पुष्यत्यनेकं सरयूप्रवाहः” २० १६. ५८ ; “देहमपुष्यः सुरामिषैः” भ० १७. ७२. ।

लुभ् आकाङ्क्षायाम् (लोभे)—लालच करना To covet—लुभ्यति ; लोभिष्यति । लुभ्यति धनं लुब्धः । परन्तु चतुर्थी और सप्तमीके साथ प्रयुक्त होता है ; “तथाऽपि रामो लुलुभे मृगाय” ; “धर्मं लुभ्यति यः सदा” ।

व्यध् ताडने (पीडने, वेधने)—वीधना, चुभाना, छेदना To hurt, pierce—विध्यति ; व्यत्स्यति । विध्यति शत्रुं शूरः ; “विविधुस्तोमरैः” भ० १४. २४. ।

॥ अनु + व्यध्—सम्पर्के ; व्यापने ; ग्रन्थने च । अप + व्यध्—

निक्षेपे ; निरासे ; त्यागे ; प्रेरणे च । आ + व्यध्—क्षेपे, निःसारणे ; धारणे, परिधाने च । ११

शा तीक्ष्णोकरणे—दैनाना 'To sharpen, whet—श्यति ; शारयति ।

११ नि + शो—निशाने, तेजने, तीक्ष्णीकरणे । ११

श्लिप् (श्लिप्) आलिङ्गने ; योगे च—(१) गले लगाना ; (२) दंष्ट्रु होना (भक्तः) To embrace ; to adhere to—श्लिष्यति ; श्लिष्यति । (१) श्लिष्यति वृक्षं लता ।

११ आ + श्लिप्—आलिङ्गने ; योगे च । वि + श्लिप्—वियोगे ।

प्र + श्लिप्—वियोगे । सम् + श्लिप्—संयोगे । ११

सिप् (पिडु) तन्तुविस्तारे (सीवने, तन्तुभिर्गन्धने)—सीना To sew—सीव्यति ; सेविष्यति । सीव्यति वस्त्रं सौचिकः ।

सो (पो) नाशने—नष्ट करना To kill, destroy—स्यति ; मारयति । स्यति यमो जन्तू ।

११ अय + सो—अवसाने, समाप्तौ । अधि + अव + सो—अव्यवसाये (वरसादे ; निधये च) । परि + अव + सो—पर्यवसाने, समाप्तौ, परिणामे । प्रति + अव + सो—प्रत्यवसाने, भोजने । वि + अय + सो—व्यवसाये, उद्यमे, चेष्टायाम् । अनु + वि + अय + सो—अनुव्यवसाये (कुदार्थस्य पुनर्वोधे) । ११

दिवादि अकर्मक परस्मैपदी धातु ।

क्रुप् क्रोधे—क्रुद होना To be angry—क्रुष्यति ; क्रोषिष्यति ।

जिसपर क्रोध किया जाता है, उसमे प्रायशः चतुर्थी होती है ; क्रुष्यति माता शिशवे ; “क्रुष्यन्ति हितवादिने” काद० । किन्तु ‘प्रति’-शब्द-

के योगसे द्वितीया, और 'उपरि'-शब्दके साथ षष्ठीभी होती है ;

“मां प्रति स कुपितः” ; “कुपितश्चन्द्रगुप्तश्चाणक्यस्योपरि” मुद्रा० २ ।

✽ प्र + कुप्—अतिकोपे ; प्राबल्ये च—“दोषाः प्रकुप्यन्ति”

सञ्भृत० । ✽

क्रुष् कोपे—रोष करना—क्रुष्यति ; क्रोत्स्यति ।

कृम् (कृमु) रलानौ (श्रमे)—कृन्त होना, थकना To be fatigued or tired—कृम्यति ; कृमिष्यति । “कायः कृम्यति यस्य प्रहरतो रिपून्” ।

क्लिद् (क्लिद्) आर्दीभावे—भीगना To become wet—क्लिद्यति ; क्लेदिष्यति, क्लेत्स्यति । क्लिद्यति वस्त्रं पयसा ।

क्षुम् सञ्चलने* (क्षोभे, विकारे, उद्वेगे)—क्षुब्ध होना, विचलित होना, घबराना To shake, to be agitated or disturbed—क्षुम्यति ; क्षोभिष्यति । “महाहृद इव क्षुम्यन्” भ० ९. ११८. ।

✽ प्र + क्षुम्, सम् + क्षुम्—सञ्चलने । वि + क्षुम् + णिच्—विलोडने ; विक्षोभयति । ✽

जृ (जृप्) वयोहानौ (जरायाम्, जीर्णीभावे, क्षये ; विलये ; परिपाके)—
(१) जीर्ण होना, क्षीण होना ; (२) नष्ट होना ; (३) पचना To grow old, wear out, decay ; to perish ; to be digested—जीर्यति ; जरिष्यति, जरीष्यति ; (१) “जीर्यन्ते जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः । जीर्यतश्चक्षुषी श्रोत्रे,

* इसी अर्थमे ‘क्षुम्’-धातु भ्वादिगणीय आत्मनेपदीभी होता है ;

लट्—क्षोभते ।

तृष्णैका तरुणायते ॥” पञ्च० ५. १६ ; (२) “सौहृदानि जीव्यन्ति कालेन” महामा० ; (३) “उदरे चाजरघ्नये” भ० १६. १५०. ।

तम् (तम्) ग्लानौ (रोदे, श्रान्तौ ; व्यथायाम् ; कृतीभावे)—(१) श्रान्त होना ; (२) परेशान होना, (३) मुस्काना To be exhausted or fatigued, to be distressed (in body or mind) ; to pine or waste away—ताम्यति ; तमिष्यति । (१) “ललितशिरोपपुपहनैरपि ताम्यति यत्” मालती० ५. ३१ ; (२) “प्रविशति मुहुः कुञ्जं, गुम्फन् मुहुयंदु ताम्यति” गीतगो० ५. १६ ; (३) “गाढोत्कण्ठा लुलितलुलितैरङ्गकैस्ताम्य-सीति” मालती० १. १८. ।

१११ उत् + तम्—उत्कण्ठायाम् । सम् + तम्—ग्लानौ । ११२

तुप् प्रीतौ—तुष्ट होना To be contented or satisfied with anything—तुष्यति ; तोक्ष्यति । “तुष्यन्ति ब्राह्मणा नित्यम्” । तृतीयान्त पदके साय—“रत्नैर्महाहैस्तुतुर्न देवा.” भर्तृ० ।

११३ परि + तुप्, प्र + तुप्—रस्तोषे । सम् + तुप्—सन्तोषे । ११४

तृप् तृप्तौ—तृप्त होना, राजी होना, To become satisfied—तृप्यति ; तर्पिष्यति, तृप्स्यति, प्रप्स्यति । प्रायतः तृतीयाके साय, पाठु कहीं पछी और सप्तमीके सायमी प्रयुक्त होता है ; “को न तृप्यति वित्तेन १” हितो० २. १७३ ; “नामिन्तृप्यति काष्ठानाम्” पञ्च० १. १४८ ; “तस्मिन् हि तत्पुद्गेवास्तते यजे” महामा० ।

११५ परि + तृप्—सम्यक् तृप्तौ । ११६

तृप् (जितृप्) पिपासायाम् (तृष्णायाम् ; आकाङ्क्षायाम्)—प्यासा होना

To be thirsty—तृष्यति ; तर्पिष्यति । “क्षताश्च कपयोऽनु-
पन्” म० १६. ६१. ।

त्रस् (त्रसी) उद्वेगे (त्रासे)—दरना To fear, dread—त्रस्यति,
त्रसति ; त्रसिष्यति । “प्रमदवनात् त्रस्यति” काद० ; “त्रसति कः
सति नाश्रयवाधने ?” नै० ४. १६. ।

दम् (दसु) उपशमे (शान्तीभावे) ; शान्तीकरणे (शासने, दमने)
च—(१) शान्त होना ; (२) दवाना (सक०) To be calm
or tranquil, to subdue—दाम्यति ; दमिष्यति । (१)
दाम्यति मुनिः ; (२) “यमो दाम्यति राक्षसान्” म० १८. २०. ।

दुप् वैकृत्ये (अशुद्धीभावे, दोषे)—दोषयुक्त वा अशुद्ध होना To
be bad or corrupted, to become impure or
contaminated—दुष्यति ; दोक्ष्यति । दुष्यति लोकः पापात् ;
“देवान् पितृश्चार्चयित्वा खादन् मांसं न दुष्यति” मनु० ९. ३२. ।

❧ प्र + दुप्—व्यभिचारे । ❧

दृप् गर्वे (दर्पे)—घमण्ड करना To be proud—दृष्यति ; दर्पि-
ष्यति, द्रप्स्यति, दर्प्स्यति । “स किल नात्मना दृष्यति” उत्तर०
९ ; “को न दृष्यति वित्तेन ?” हितो० ३. १७३. ।

दृ विदारे—फटना To burst or break asunder, split
open—दीर्घ्यति ; दरिष्यति, दरीष्यति । “हृदयं दीर्घ्यतीव मे”
महाभा० ।

❧ अव + दृ + णिच्—अवदारणे, खनने ; अवदारयति । वि +
दृ—विदारे ; “वैदेहिबन्धोर्हृदयं विदद्रे” २० १४. ३३. । वि + दृ +

णिच्—विदारणे (फाड़ना) ; विदारयति । १५

द्रुह् जिघांसायाम् (अनिष्टचिन्तने, अपकारे)—बुराई चाहना, बेश करना To seek to hurt or injure, meditate mischief—द्रुहति ; द्रोहिष्यति, ध्रोक्ष्यति । जिमपर द्रोह किया जाता है, उसमे चतुर्थी होतो है ; द्रुहति खलः साधरं ; “योऽन्वेनि मां द्रुहति मद्यमेव साऽग्नेत्युपालम्भि सदाऽऽलिवर्गः” ने० ३. ७. ।

१५ अभि + द्रुह्—अपकारे । १५

नश् (णश्) भाशे (क्षये, मरणे) ; नश्यने (लुकायने ; पश्यायने) च—
(१) नष्ट होना ; (२) नष्टद्व होना, छिप जाना ; (३) भागना To be destroyed, perish ; to disappear ; to escape—
नश्यति ; नशिष्यति, नक्ष्यति । (१) “जीवनाशं ननाश च” अ० १४. ३१ ; (२) “भुवाणि तस्य नश्यन्ति” दितो० १. २२६ ;
(३) “नेष्टुश्चिप्रा निनाशताः” अ० १४. ११२. ।

१५ प्र + नश्—‘नश्’-वत् ; प्रणाशः ; प्रनष्टः । वि + नश्—
विनाशे । १५

नृत् (नृती) नर्चने—नाचना To dance—नृत्यति ; नर्त्तिष्यति,
नर्त्स्यति । “नृत्यति युवतिव्रजेन समं सखि !” गीतगो० १. ।

पुष्प् बिकाशे—खिलना To open, bloom—पुष्प्यति ; पुष्पिष्यति ।
पुष्प्यति कुन्दकोरकम् ; सरदि पुष्प्यन्ति सप्तच्छदाः ।

भ्रंश् (भ्रन्शु) भ्रम.पतने—भ्रष्ट होना, च्युत होना To tumble ;
to stray from—भ्रश्यति ; भ्रंशिष्यति । “भ्रश्यन्ति कर्मात्प-
लप्रन्ययः” महाना० १. ३९ ; “सत्यान्नाभ्रश्यत स्वर्गफलाद्गुहर्नः”

२० १४. १६. । प्रायशः पञ्चमीके साथ ।

❧ परि + अंश्, प्र + अंश्—च्युतौ, हानौ । ❧

अम् (अमु) चञ्जे (अमणे),; आन्तौ (अयथार्थज्ञाने) च—(१) घूमना; (२) चूकना To rove, move; to err—आम्यति ; अमिष्यति । (१) “सूर्यो आम्यति नित्यमेव गगने” भर्तृ० ; (२) “आभरणकारस्तु तालव्य इति वभ्राम” ।

मद् (मदी) हपें ; मत्ततायाञ्च—(१) आनन्दित होना ; (२) मतवाला होना To be glad or rejoiced; to be drunk or intoxicated—माद्यति ; मदिष्यति । (१) “सर्वलोका-
तिशायिन्या विभूत्या न च माद्यति” ; (२) “वीक्ष्य मद्यमितरा
तु ममाद” माघ० १०. २७. ।

❧ उत् + मद्—उन्मादे, चित्तविकारे । प्र + मद्—प्रमादे, अनव-
धानतायाम् (शाफ़िल होना) ; “न प्रमाद्यन्ति प्रमदाद्य विपश्चितः”
मनु० २. २१७. । ❧

मुह् अविवेके (मोहे, ज्ञानरहितीभावे)—मुग्ध होना, विवेकरहित
होना, संज्ञाहीन होना To be infatuated, to be per-
plexed or bewildered ; to faint, swoon—मुह्यति;
मोहिष्यति, मोक्ष्यति । “आपत्स्वपि न मुह्यन्ति नराः पण्डितकु-
क्षयः” हितो० १. १७९ ; “स शुश्रुवांस्तद्वचनं मुमोह” भ०
१. २०. ।

यस् (यत्) प्रयत्ने ; यस्यति ।

❧ आ + यस्—प्रयत्ने ; “दैत्याङ्गन्मुखदर्शनापलपनैः पिण्डार्थ-

मायम्यत सेवां लाघवकारिणीं कृतधियः स्याने इववृत्तिं विदुः”
मुदा० ३ १४ ; खेदे च—“आयस्यसि तपस्यन्ती” म० ६. ६९. ।
आ + यस् + णिच्—पीडने ; “आयासयति मां जलाभिलापः”
काद० । प्र + यस्—प्रयत्ने ; “पुनः पुनः प्रायसदुत्प्लवाय सः” नै०
१. १२५. । ११

राध् सिद्धौ (निष्पत्तौ)—निष्पन्न होना To be accomplished
or finished—राध्यति ; रात्स्यति । राध्यत्योदन. ।

११ अप + राध्—अपराधे, अनिष्टाचरणे (कुसूर करना) ; व्यक्ति
और वस्तु-वाचक शब्दकी पट्टी तथा सप्तमीके साथ—“अपराधोऽ-
स्मि तत्रभवत्. कव्यस्य” शकु० ७ , “यस्मिन् कस्मिन्नपि पूजा-
होऽपराधा शकुन्तला” शकु० ४ ; वहाँ चतुर्थीके साथभी प्रयुक्त
होता है—“न दूये, सात्वतामूनुर्यन्महामपराध्यति” माघ०
२. ११. । रि + राध्—अपकारे, दोहे । “क्रियासमभिहारेण विरा-
ध्यन्त क्षमेत कः ?” माघ० २. ४३ ; “विराद्ध एषं भवता विराद्धा
बहुधा च न” माघ० २. ४१. । ११

शम् (शम्) उपशमे (शान्तभावे ; निवृत्तौ)—शान्त होना To
be calm, quiet or tranquil, be appeased or
pacified ; to cease—शाम्यति ; शमिष्यति । “शाम्येन् प्रत्यप-
कारेण नोपकारेण दुर्जेन” कु० २. ४० ; “न जातु काम कामाना-
मुपभोगेन शाम्यति” मनु० २. ९४. ।

११ उप + शम्—‘शम्’-वत् । नि + शम्—श्रवणे* । नि +

शम् + णिच्—श्रवणे* ; दर्शने च ; “निशमयति वचः” (शृणो-
तीत्यर्थः) ; दर्शने तु—“ रूपं निशामयति ” । “ निशामय
प्रियसखि ! ” मालती० ७.—इत्यत्र तु श्रवणार्थः । ❀

शुध् शौचे(शुद्धौ)—शुद्ध होना To become pure or purified—
शुध्यति ; शोत्स्यति । “अद्भिर्गान्त्राणि शुध्यन्ति, मनः सत्येन
शुध्यति” मनु० ६. १०९. ।

❀ शुध् + णिच्—उन्मूलने ; ऋणोद्वारे ; अशुद्धिसंशोधने च ; शोध-
यति । परि + शुध् + णिच्—ऋणोद्वारे ; कण्टकाद्यपसारणे ; अमा-
दिसंशोधने च । वि + शुध्—शुद्धौ । ❀

शुप् शोपे (स्नेहरहितीभावे)—सूखना To be dried—शुप्यति ;
शोक्षयति । शुप्यति धान्यमातपेन ।

❀ परि, वि, सम् + शुप्—अतिशोपे । ❀

श्रम् (श्रमु) तपसि ; खेदे (श्रमे, क्लान्तौ ; दुःखे) च—(१) तप-
स्या करना ; (२) थकना ; दुखी होना To perform au-
sterities ; to be wearied ; to be afflicted—श्राम्य-
ति ; श्रमिष्यति । (१) “कियच्चिरं श्राम्यसि गौरि ?” कु० ९.
९० ; (२) “आतिथेयमनिवारितातिथिः कर्तुमाश्रमगुरुः स नाश्र-
मत्” माघ० १४. ३८ ; “यो वृन्दानि त्वरयति पथि श्राम्यतां प्रोपि-
तानाम्” मेघ० ९९. ।

❀ परि + श्रम्—परिश्रमे । वि + श्रम्—विश्रामे । ❀

साध् निष्पत्तौ—निष्पन्न होना To be completed or accom-

plished—साध्यति ; सात्स्यति । साध्यति घञः (निष्पन्नः स्यात् इत्यर्थः) ।

॥ साध् + णिच्—सम्पादने ; प्राप्ता ; पराजये ; वधे ; गमने च—
“साधयाम्यहमविघ्नमस्तु ते” १० ११. ११ ; साधयति । प्र + साध्
+ णिच्—अलङ्कारे ; कण्ठरुसोधने, चैरनिर्यातने च । ॥

निष् (णिच्) संरादौ (निष्पत्तौ)—सिद्ध होना To be accomplish-
ed or fulfilled—सिध्यति ; सैत्स्यति । “अद्यमेन हि सिध्य-
न्ति काम्याणि न मनोरथैः” हितो० ३६. ।

स्निह् (णिच्) प्रीतौ (स्नेहे)—प्यार करना To feel or have
affection for, love, be fond of—स्निह्यति ; स्नेह्यति-
ति, स्नेह्यति । स्निह्यति वचुः । जिसपर स्नेह किया जाता है,
उसमें ससमी होती है ; “किं तु खलु बालेऽस्मिन् औरस इव पुत्रे
स्निह्यति मे मनः ?” दाकु० ७. ।

स्विद् (मिप्विच्) मात्रप्रक्षरणे (धर्मच्युतौ)—पसीजना To sweat,
perspire—स्विद्यति ; स्यैत्स्यति । “न च स्विद्यति तस्याङ्गम्” ।

टप् हुष्टौ (आकांक्षे)—पुर्ण होना To rejoice, be delight-
ed—हृष्यति ; हृषिष्यति । हृष्यति लोभः सत्त्वात् ।—(२)
लोभद्वये (बाल खड़ा होना) ; “हृष्यन्ति रोमहृषानि” महाभा० ।

दिचादि आत्मनेपदी धातु ।

मन् शाने (सम्भावने)—सोचना To think, believe,
imagine.

(सकर्तृक—“आत्मानं मन्यते बलिर्न वली” भ० ६. २६ ; “त्वत्सम्मा-

वितमात्मानं बहु मन्यामहे वयम्” कु० ६. २०.—बहु मन्—श्लाघायाम्

To esteem highly. कथं भवान् मन्यते ?—आपका

मत क्या ? What is your opinion ?)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	मन्यते	मन्येते	मन्यन्ते
मध्यमपुरुष	मन्यसे	मन्येथे	मन्यध्वे
उत्तमपुरुष	मन्ये	मन्यावहे	मन्यामहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	मन्यताम्	मन्येताम्	मन्यन्ताम्
मध्यमपुरुष	मन्यस्व	मन्येथाम्	मन्यध्वम्
उत्तमपुरुष	मन्यै	मन्यावहै	मन्यामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अमन्यत	अमन्येताम्	अमन्यन्त
मध्यमपुरुष	अमन्यथाः	अमन्येथाम्	अमन्यध्वम्
उत्तमपुरुष	अमन्ये	अमन्यावहि	अमन्यामहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	मन्येत	मन्येयाताम्	मन्येरन्
मध्यमपुरुष	मन्येथाः	मन्येयाथाम्	मन्येध्वम्
उत्तमपुरुष	मन्येय	मन्येवहि	मन्येमहि

लृट् ।

प्रथमपुरुष	मंस्यते	मंस्येते	मंस्यन्ते
------------	---------	----------	-----------

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	मंस्यसे	मंस्येथे	मंस्यध्वे
उत्तमपुरुष	मंस्ये	मंस्यावहे	मंस्यामहे

११ अनु + मन्—अनुमतौ, आदेशे ; स्वीकारे—“देवराय प्रदातव्या यदि कन्याऽनुमन्यते” मनु० ९. ९७. । अभि + मन्—चिन्तने, विचारणे, विरोधने ; इच्छायाश्च । अय + मन्—अवज्ञायाम् । सम् + मन्—सम्मानने, पूजायाम् । ११

जन् (जनी) प्रादुर्भाये (उत्पत्तौ)—उत्पन्न होगा ;
होना To be born or produced ; to become.
(भकर्मक—घटो जायते ; गोमयाद्बृञ्जिको जायते । “अनिष्टादिष्ट-
लाभेऽपि न गतिर्जायते शुभा” हितो० १. ९. ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	जायते	जायेते	जायन्ते
मध्यमपुरुष	जायसे	जायेथे	जायध्वे
उत्तमपुरुष	जाये	जायावहे	जायामहे

लोट् ।

	जायताम्	जायेताम्	जायन्ताम्
प्रथमपुरुष	जायताम्	जायेताम्	जायन्ताम्
मध्यमपुरुष	जायस्य	जायेथाम्	जायध्वम्
उत्तमपुरुष	जायै	जायावहै	जायामहै

लङ् ।

	अजायत	अजायेताम्	अजायन्त
प्रथमपुरुष	अजायत	अजायेताम्	अजायन्त

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	अजायेथाः	अजायेथाम्	अजायध्वम्
उत्तमपुरुष	अजाये	अजायावहि	अजायामहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	जायेत	जायेयाताम्	जायेरन्
मध्यमपुरुष	जायेथाः	जायेयाथाम्	जायेध्वम्
उत्तमपुरुष	जायेय	जायेवहि	जायेमहि

लृट् ।

प्रथमपुरुष	जनिष्यते	जनिष्येते	जनिष्यन्ते
मध्यमपुरुष	जनिष्यसे	जनिष्येथे	जनिष्यध्वे
उत्तमपुरुष	जनिष्ये	जनिष्यावहे	जनिष्यामहे

❧ उत्पत्ति अर्थमे—अभि, उप, प्र, वि और सम् उपसर्गके साथ 'जन्'-धातु प्रयुक्त होता है । किन्तु 'प्र' और 'वि' उपसर्गके साथ सकर्मकभी कहीं होता है—'प्रसव करना' अर्थमे ; "प्रजायन्ते सुतान् नार्यः" । ❧

सू (पृङ्) प्रसवे (जनने, उत्पादने)—पैदा करना, जनना

To bring forth ; to produce.

(सकर्मक—सूयते पुत्रं नारी ; धर्मोऽयं सूयते ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	सूयते	सूयेते	सूयन्ते
मध्यमपुरुष	सूयसे	सूयेथे	सूयध्वे

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

उत्तमपुरुष

सूये

सूयावहे

सूयामहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष

सूयताम्

सूयेताम्

सूयन्ताम्

मध्यमपुरुष

सूयस्य

सूयेथाम्

सूयध्वम्

उत्तमपुरुष

सूयै

सूयावहे

सूयामहे

लङ् ।

प्रथमपुरुष

असूयत

असूयेताम्

असूयन्त

मध्यमपुरुष

असूयथाः

असूयेथाम्

असूयध्वम्

उत्तमपुरुष

असूये

असूयावहि

असूयामहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष

सूयेत

सूयेयाताम्

सूयेरन्

मध्यमपुरुष

सूयेथाः

सूयेयाथाम्

सूयेध्वम्

उत्तमपुरुष

सूयेय

सूयेवहि

सूयेमहि

लृट् ।

प्रथमपुरुष

$$\left\{ \begin{array}{l} \text{सविष्यते} \\ \text{सोष्यते} \end{array} \right.$$

सविष्येते

सविष्यन्ते

सोष्येते

सोष्यन्ते

मध्यमपुरुष

$$\left\{ \begin{array}{l} \text{सविष्यसे} \\ \text{सोष्यसे} \end{array} \right.$$

सविष्येथे

सविष्यध्वे

सोष्येथे

सोष्यध्वे

उत्तमपुरुष

$$\left\{ \begin{array}{l} \text{सविष्ये} \\ \text{सोष्ये} \end{array} \right.$$

सविष्यावहे

सविष्यामहे

सोष्यावहे

सोष्यामहे

अनुवाद करो—तुमरोगोंने मेरे उन बच्चोंको सीखा था क्या ? उन्होंने

यहां नृत्य किया था । ज्वरसे उसका शरीर जीर्ण हो गया । ध्रुवने विजयवनमे कृष्णकी (द्वितीया) आराधना की थी, इसलिये उसका मनोरथ सिद्ध हुआ । उस हरिणको बाणसे विद्ध मत करो । कुटिल मनुष्य अपना भाव हृदयमे पोषण करते हैं । प्रचण्ड आतपतापसे देहका रक्त शुष्क होता है । माता पुत्रको आलिङ्गन करती है ।

*

*

*

*

दिवादि सकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

पद् गतौ (प्राप्तौ च)—(१) जाना ; (२) पाना To go ; to attain—पद्यते ; पत्स्यते । (२) “ज्योतिषामाधिपत्यञ्च प्रभावञ्चाप्यपद्यते” महाभा० ।

अनु, अभि + पद्—प्राप्तौ । आ + पद्—प्राप्तौ ; विपत्प्राप्तौ च—“अर्थधर्मौ परित्यज्य यः काममनुवर्त्तते । एवमापद्यते क्षिप्रं राजा दशरथो यथा ॥” रामा० । वि + आ + पद्—मरणे । वि + आ + पद् + णिच्—व्यापादने, हनने ; व्यापादयति । उत् + पद्—उत्पत्तौ । वि + उत् + पद्—व्युत्पत्तौ । उप + पद्—(१) योग्यतायाम् ; “मज्जावायोपपद्यते” (उपयुक्तो भवति) गीता. १३. १८ ; “नैतत् त्वय्युपपद्यते” (योग्यं न भवति) गीता. २. ३ ; (२) सम्भावने ; “पुत्रदौहित्रयोर्विशेषो नोपपद्यते” (न सम्भाव्यते) मनु० १. १३९ ; (३) प्राप्तौ ; “उपपद्यस्व स्वकर्मोच्चितां गतिम्” दशकु० ; (४) सिद्धौ, सम्पन्नतायाम् ; “सर्वं सखे त्वय्युपपन्नमेतत्” (सिद्धम्) कु० ३. १२. । अभि + उप + पद्—अनुग्रहे । निर + पद्—निष्पत्तौ, सिद्धौ । प्र + पद्—गतौ ; प्राप्तौ च ; “वे

यथा मां प्रपद्यन्ते" (समाश्रयन्ते) गीता. ४. ११. । प्रति + पद्—प्राप्तौ ; ज्ञाने ; अङ्गीकारे ; उत्तरदाने च—“कथं प्रतिवचनमपि ॥ प्रतिपद्यसे ?” सुद्रा० ६. । प्रति + पद् + णिच्—बोधने । वि + प्रति + पद्—निरोधे, विरुद्धज्ञाने ; सशये । वि + पद्—विपत्तौ ; मरणे च । सम् + पद्—सम्पन्नतायाम् (होना) ; “सम्पत्स्यन्ते यः कामोऽयम्” जु० २. ५४ ; “सम्पत्स्यन्ते नमसि भगवतो राज-हमाः सहाया.” (भविष्यन्ति) मेव० ११ ; “साधोः शिक्षा गुणाय सम्पद्यते, नासाधोः (गुणम् दत्त्वा दयति इत्यर्थः) पञ्च० १.—सदा चतुर्थीके साथ । सम् + पद् + णिच्—सम्पादने ; सम्पादयति । १११
बुध् ज्ञाने ; जागरणे च—(१) समझना ; (२) जागना (अक०)
To understand ; to wake up—बुध्यते ; भोत्स्यते ।
(१) बुध्यन्ते शास्त्रं वधीः ; (२) “ते च प्राप्नुवन्तु बुद्धे चादिपूरणः” १० १०. ६. ।
११० अनु + बुर्—स्मरणे ; ज्ञाने । अव + बुष्—ज्ञाने । उत् + बुर्—विकासे ; जागरणे च । नि + बुष्—ज्ञाने ; श्रवणे ॥
भ्यादि परस्मैपदा—निबोधति । प्र + बुष्—जागरणे ; विकासे ; ज्ञाने च । प्रति, वि + बुर्—जागरणे । सम् + बुष्—ज्ञाने । १११

दिवादि अकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

खिद् दैन्यं (दीनमात्रे, उपतप्तमात्रे, दुःखानुभवे)—दुःख पाना, तिर्र होना To suffer pain or misery, to be depressed or exhausted—खिद्यते ; ह्येत्यते । “स्वल्पानिरभिलाषः खिद्यते लोकेतः” शकु० ५. ७ ; “म पुरणो यः खिद्यते नेन्द्रियैः”

हितो० २. १३९. ।

ढी उड़यने (नभोगमने)—उड़ना To fly—डीयते ; डयिष्यते ।

दीप् (दीपी) दीप्तौ (उज्ज्वलीभावे, प्रकाशे, शोभायाम्, ज्वलने)—
चमकना To shine, to burn or be lighted—दीप्यते ;
दीपिष्यते । दीप्यते निशि चन्द्रमाः ।

❧ उव, प्र, सम् + दीप्—ज्वलने । ❧

दू (दुः) उपतापं (खेदं)—दुःखित होना To be afflicted, to
be sorry—दूयते ; दूयिष्यते । “दुर्जनोक्त्या न दूयते” ।

प्री (प्रीङ्) प्रीतौ—प्रीत होना To be satisfied or pleased—
प्रीयते ; प्रेप्यते । “प्रकाममप्रीयत यज्वनां प्रियः” माघ० १. १७. ।

युज् समाधौ (चित्तवृत्तिनिरोधे) ; योग्यभावे च—(१) चित्तको
पुकाग्र करना ; (२) योग्य होना To concentrate the
mind ; to be fit or right, be proper—युज्यते ;
योध्यते । (१) युज्यते योगी ; (२) शेषोक्त अर्थमे पृष्टी और
सप्तमीके साथ प्रयुक्त होता है ; “या यस्य युज्यते भूमिका, तां
खलु भावेन तथैव सर्वे वर्याः पाठिताः” मालती० १ ; “त्रैलोक्य-
स्यापि प्रभुत्वं त्वयि युज्यते” हितो० १. ।

युव् युद्धे (अभिभवेच्छायाम्)—लड़ाई करना To fight—युज्यते ;
योत्स्यते । “तुण्डघातमयुज्यत” म० ५. १०१. ।

ली (लीङ्) श्लेषे (लीनभावे)—लीन होना (चिपटना ; छिपकर
रहना, गायब होना ; गलना) To stick or adhere
firmly to ; to lurk ; to disappear ; to melt away—

लीयते ; छेद्यते । लीयते चन्द्रः सूर्ये ; “(मृत्पाकनाः) लीयन्ते मुकुलान्तरेषु शनैः सञ्जातलज्जा इव” रत्ना० १. २६. ।

१५० नि + ली—संदलेपे ; निमृतावस्थाने (छिपना) च । वि + ली—नाशे ; दधीमारे (पिघलना) ; अवस्थाने च—“पुरोऽस्य यावन्न भुवि स्थलीयत” माघ० १. १२. । वि + ली + लिप्—दधीकरणे । १५०

विद् सत्तायाम् (विद्यमानतायाम्)—रहना To be, exist—विद्यते ; धत्स्यते । “अपापानां कुटे जाते मयि पापं न विद्यते” मृच्छ० १. ३७. ।

१५० निर् + विद्—आत्मावशायाम् ; अनुतापे ; ईराग्ये च । १५०

दिवादि सकर्मक उभयपदी धातु ।

नह् (णह्) बन्धने—बांधना To tie, bind ; gird round—नहति, नह्यते ; नत्स्यति, नत्स्यते । “पूरावभासे विपणिस्थपण्या सर्गं कनदाभरणेषु नारी” २० १६. ४१ ; “शैलेयनद्धेषु शिलातलेषु निपेदुः” (व्याप्तेषु इत्यर्थः) कु० १. ९९. ।

१५० अपि + नह्—बन्धने ; आच्छादने च ; प्रायः अक्षरका लोप होता है ; “मन्दारमाला हरिणा पिनद्धा” शकु० ७. २ ; “करघ पिनद्धा” भ० ३. ५७. । टल् + नह्—उग्रमध्य बन्धने । परि + नह्—येष्टने । सम् + नह्—आच्छादने ; मिलने ; उद्वोगे (आत्मनेपदी) च—“छेत्तुं वज्रमणीन् शिरीषकुसुमप्रान्तेन सन्नहते” भर्तृ० । १५०

मृप् तितिक्षायाम् (क्षमायाम्)—सदना ; क्षमा करना To put up with ; to pardon—मृप्यति, मृप्यते ; मर्पिष्यति, मर्पिष्यते ।

“वासन्ती—तत् किमिदमकार्यमनुष्ठितं देवेन ? रामः—लोको न मृष्यतीति” उत्तर० ३ ; “मृष्यन्तु लवस्य बालिशतां तातपादाः”

उत्तर० ६. ।

दिवादि अकर्मक उभयपदी धातु ।

क्लिश् उपतापं (क्लेशे)—क्लिंश पाना To be afflicted—क्लिश्यति, क्लिश्यते ; क्लेशिष्यति, क्लेशिष्यते । वोपदेवमते—उभयपदी ; पाणिनि-मते—आत्मनेपदी । “त्रयः परार्थे क्लिश्यन्ति साक्षिणः प्रतिभूः कुञ्जम्” मनु० ८. १६९. ।

रञ्ज् (रन्ज्) रागे (आसक्तौ ; रक्तीभावे च)—(१) अनुरक्त होना, मायल होना ; (२) लाल होना To be attached or devoted to ; to become red—रज्यति, रज्यते ; रङ्गयति, रङ्गयते । (१) “देवानियं निषधराजरुचस्त्यजन्ती रूपादरज्यत नले न विदर्भस्रूः” नै० १३. ३८ ; (२) “नेत्रे स्वयं रज्यतः” उत्तर० ५. ३५. ।

रङ्ग् + णिच्—लाक्षादिना रक्तीकरणे (रङ्गना) ; प्रसादने च (खुश करना) ; रङ्गयति । अनु + रञ्ज्—अनुरागे । अप + रञ्ज्—विरागे । उप + रञ्ज्—उपरागे, राहुग्रासे । वि + रञ्ज्—विरागे ।

अनुवाद करो—विनोदिनीने दो सन्तानका (द्वितीया) प्रसव किया है । लक्ष्मणने इन्द्रजित्के साथ युद्ध किया था । वे पद-पदमे (प्रति-पदम्) विपन्न होते हैं । यह काम तीन दिनोमे सम्पन्न हुआ था । जो इसे समझेगा, वह फल पायेगा । उसके परुष भाषणसे सब कोई दुःखित हुए । यदि वनमे व्याघ्र न रहे, तो जाओ । हम कभी उसके वचनसे खिन्न

नहीं होंगे । सब लोगोंने वक्ताके वास्यका आशय अच्छे प्रकारसे नहीं समझा ।

स्वादि ।

क्रियाघटन-सूत्र ।

[इस प्रकरणमें २५८ । २६० । २६१ सूत्रोंका कार्य होगा ।]

२५० । अनुर्लङ्कार परे रहनेसे, कर्तृशब्दमें स्वादिगणोप धातुके उत्तर 'नु' आगम होता है ; यथा—उ + ति = उ + नु + ति—

२५१ । * सगुण (ति, मि, मि, तु, द्, स्, जानि, आव, आम, अम्, ऐ, आर्षद्, आमद्) विभक्ति परे रहनेसे, 'नु' और 'ठ' इन दोनों आगमोका गुण होता है ; यथा—उनोति । उ—तनु + ठ + ति = तनोति ।

२५२ । 'नु' परे रहनेसे, 'ध्रु' के स्थानमें 'श्र', और 'धिद्' के स्थानमें 'धि' होता है ; यथा—श्रु + ति = ध्रु + नु + ति = श्र + शु + ति = श्र + णो + नि = श्रणोति ; धिद् + ति = धिद् + नु + ति = धि + नु + ति = धि + नो + ति = धिनोति ॥

२५३ । * विभक्तिका अगुण स्वरवर्ण परे रहनेसे, स्वरवर्णके परस्मित 'नु' और 'ठ' आगमोके ठकारके स्थानमें 'व्', और व्यञ्जनवर्णके परस्मित 'नु' के ठकारके स्थानमें 'ठव्' होता है ; यथा—(स्वर) श्रु + अन्ति = ध्रु + नु + अन्ति = श्र + शु + अन्ति = श्र + ण् + व् + अन्ति = श्रण्वन्ति । (व्यञ्जन) शक् + अन्ति = शक् + नु + अन्ति = शक् + न् + ठन् + अन्ति = शक्नुवन्ति ।

२५४ । * 'व' और 'म' परे रहनेसे, 'नु' और 'ठ' आगमोके

ऌकारका विकल्पसे लोप होता है ; किन्तु 'नु' व्यञ्जनवर्णमे मिलित होनेसे नहीं होता ; यथा—(नु) शृणु + वः = शृण्वः, शृणुवः । (उ) तन् + उ + वः = तन्वः, तनुवः । व्यञ्जन—शक्नुवः ।

२८० । * अकार-भिन्न अन्य वर्णके परस्थित 'अन्ते,' 'अन्ताम्' और 'अन्त' विभक्तिके नकारका लोप होता है ; यथा—अश्नुव् + अन्ते = अश्नुव् + अन्ते = अश्नुवन्ते ।

स्वादि परस्मैपदी धातु ।

श्रु श्रवणे—सुनना To hear.

(सकर्मक—“मागं तावच्छृणु कथयतस्त्व-

त्प्रयाणानुरूपम्” मेघ० १३. ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	शृणोति	शृणुतः	शृण्वन्ति
मध्यमपुरुष	शृणोषि	शृणुथः	शृणुथ
उत्तमपुरुष	शृणोमि	शृण्वः, शृणुवः	शृणमः, शृणुमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	शृणोतु	शृणुताम्	शृण्वन्तु
मध्यमपुरुष	शृणु	शृणुतम्	शृणुत
उत्तमपुरुष	शृणुवानि	शृणुवाच	शृणुवाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अशृणोत्	अशृणुताम्	अशृण्वन्
मध्यमपुरुष	अशृणोः	अशृणुतम्	अशृणुत

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	अष्टुयाम्	अष्टुयव, अष्टुयुव	अष्टुयम, अष्टुयुम-
		विधिलिङ् ।	

प्रथमपुरुष	अष्टुयात्	अष्टुयाताम्	अष्टुयुः
मध्यमपुरुष	अष्टुयाः	अष्टुयातम्	अष्टुयात
उत्तमपुरुष	अष्टुयाम्	अष्टुयाव	अष्टुयाम
		लृट् ।	

प्रथमपुरुष	श्रोष्यति	श्रोष्यतः	श्रोष्यन्ति
मध्यमपुरुष	श्रोष्यसि	श्रोष्यथः	श्रोष्यथ
उत्तमपुरुष	श्रोष्यामि	श्रोष्यावः	श्रोष्यामः

श्रु० आ + श्रु, प्रति + श्रु—प्रतिज्ञायाम् । सम् + श्रु—अकर्मकात्
आत्मनेपदम् ; संश्रुणे ; “हिताद्यथः संश्रुणे स किंप्रभुः” भा० १.७.। श्रु०

शक् (शकलृ) सामर्थ्ये—सकना To be able.

(अकर्मक ; ‘शुभ्रन्’-अन्त क्रियापदके साथ प्रायशः प्रयुक्त होता

है—भक्तः शक्नोति हरिं श्रद्धाम् । सकर्मक धातुके योगसे सकर्मक

होता है ; इदं वक्तुं शक्यते ; “भवयोऽस्य मन्पुर्भवता

विनेतुम्” १० २. ४९ ; अन्यत्रापि—“शरया

मतेनापि मुदोऽमराणाम्”—अम्पायाः

इत्यर्थः—नी= ६. ९८ ।)

लृट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	शक्नोति	शक्नुतः	शक्नुवन्ति

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
अध्यमपुरुष	शक्नोपि	शक्नुथः	शक्नुथ
उत्तमपुरुष	शक्नोमि	शक्नुवः	शक्नुमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	शक्नोतु	शक्नुताम्	शक्नुवन्तु
अध्यमपुरुष	शक्नुहि	शक्नुतम्	शक्नुत
उत्तमपुरुष	शक्त्वानि	शक्त्वाव	शक्त्वाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अशक्नोत्	अशक्नुताम्	अशक्नुवन्
अध्यमपुरुष	अशक्नोः	अशक्नुतम्	अशक्नुत
उत्तमपुरुष	अशक्त्वम्	अशक्नुव	अशक्नुम

विधिलिङ्—शक्नुयात् । लृट्—शक्यति ।

अनुवाद करो—सबसमय गुरुजनोका वाक्य सुनना । कभी अश्लील वाक्य सुनना नहीं चाहिये । मैंने प्रातःकालमे मेघका गर्जन सुना था । तू कोकिलको मधुर ध्वनि नहीं सुनता है क्या ? राम दयाम दोनो भाई गान सुन रहे हैं ।

*

*

*

*

स्वादि सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

आप् (आप्लृ) प्राप्तौ—पाना To obtain—आप्नोति ; आप्स्यति ।

ज्ञानात् कैवल्यमाप्नोति ।

अव + आप्—प्राप्तौ, लाभे । प्र + आप्—प्राप्तौ ; उपगमने

च—“जटायुः प्राप रावणम्” म० ९. ९६ ; “प्रापद्वाश्रमम्” २०

१. ४९. । सम् + प्र + आप्—सम्प्राप्तौ । वि + आप्—व्याप्तौ ।
सम् + आप्—प्राप्तौ । सम् + आप् + णिच्—समापने, समाप्ति-
करणे ; समापयति । ॥

क्षि हिंसायाम् (नाशे)—नष्ट करना To destroy—क्षिगोति ; क्षेप्य-
ति । “न तद्वशः क्षिण्वतां क्षिगोति” २० २. ४०. ।

॥ कर्मकर्त्तरि—क्षीयते (क्षीण होना) ; “प्रतिक्षगमयं कायः क्षीय-
माणो न लक्ष्यते” हितो० ४. ६९ ; “प्रस्थातव्यविपत्तिमूढमनसां
प्रायो मतिः क्षीयते” पञ्च० २. ४. । ॥

दु (डुडु) उपतापने (पीडने)—दुखाना, सताना To torment,
afflict—दुनोति ; दोष्यति । “वर्णप्रकृषं सति कर्णिकारं दुनोति
निर्गन्धतया स्म चेत्” कु० ३. २८. । “मन्मथेन दुनोमि” गोतगो०
३. ९.—इत्यत्र अकर्मकः ।

धिन् (धिवि) प्रीणने—सन्तुष्ट करना To please, satisfy—
धिनोति ; धिन्विष्यति । “धिनोति हव्येन हिरण्यरेतसम्” भा०
१. २२. ।

४ प्रीणने—पृणोति ; परिव्यति । अतिथीन् पृणोति ।

हि प्रेरणे—प्रेरण करना ; निक्षेप करना To send forth, impel ;
to throw or discharge—हिनोति ; हेप्यति । “गदा शक्र-
जिता जिघ्ये” अ० १४. ३६. ।

॥ प्र + हि—प्रेरणे (भेजना) ; निक्षेपे च । ॥

स्वादि सकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

अशू (अशू) व्याप्तौ (पूरणे, आच्छादने ; प्राप्तौ)—(१) व्याप्त

करना ; (२) प्राप्त होना To pervade, fill completely ;
to get, obtain.

((१) “क्षमातलं वलजलराशिरानशे” भाव० १७. ४६ ; (२) “अत्यु-
त्कटैः पुण्यपापैरिहैव फलमश्नुते” हितो० १. ८४. ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अश्नुते	अश्नुवाते	अश्नुवते
मध्यमपुरुष	अश्नुषे	अश्नुवाथे	अश्नुध्वे
उत्तमपुरुष	अश्नुवे	अश्नुवहे	अश्नुमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	अश्नुताम्	अश्नुवाताम्	अश्नुवताम्
मध्यमपुरुष	अश्नुष्व	अश्नुवाथाम्	अश्नुध्वम्
उत्तमपुरुष	अश्नुवै	अश्नुवावहै	अश्नुवामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	आश्नुत	आश्नुवाताम्	आश्नुवत
मध्यमपुरुष	आश्नुथाः	आश्नुवाथाम्	आश्नुध्वम्
उत्तमपुरुष	आश्नुवि	आश्नुवहि	आश्नुमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	अश्नुवीत	अश्नुवीयाताम्	अश्नुवीरन्
मध्यमपुरुष	अश्नुवीथाः	अश्नुवीयाथाम्	अश्नुवीध्वम्
उत्तमपुरुष	अश्नुवीय	अश्नुवीवहि	अश्नुवीमहि

लृट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	{ अशिष्यते अद्यते	{ अशिष्येत अद्येते	{ अशिष्यन्ते अद्यन्ते
मध्यमपुरुष	{ अशिष्यसे अद्यसे	{ अशिष्येथे अद्येथे	{ अशिष्यध्वे अद्यध्वे
उत्तमपुरुष	{ अशिष्ये अद्ये	{ अशिष्यावहे अद्यावहे	{ अशिष्यामहे अद्यामहे

स्वादि सकर्मक उभयपदी धातु ।

वृ (वृञ्) धरणे (प्रार्थनायाम्)—मनोनीत कृता, पसन्द
करना, चाहना To choose, select (as a boon).

(“ ववार रामस्य वनप्रयाणम् ” अ० ३. ६ ;

“ यदेव वसे तदपश्यदाहृतम् ” १० ३. ६. १)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	वृणोति	वृणुनः	वृण्वन्ति
मध्यमपुरुष	वृणोषि	वृणुथः	वृणुथ
उत्तमपुरुष	वृणोमि	वृणवः, वृणुवः	वृणमः, वृणुमः
		लोट् ।	
प्रथमपुरुष	वृणोतु	वृणुताम्	वृण्वन्तु

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	वृणु	वृणुतम्	वृणुत
उत्तमपुरुष	वृणवानि	वृणवाव	वृणवाम
लङ् ।			
प्रथमपुरुष	अवृणोत्	अवृणुताम्	अवृणवन्
मध्यमपुरुष	अवृणोः	अवृणुतम्	अवृणुत
उत्तमपुरुष	अवृणवम्	अवृणव, अवृणुव	अवृणम, अवृणुम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	वृणुयात्	वृणुयाताम्	वृणुयुः
मध्यमपुरुष	वृणुयाः	वृणुयातम्	वृणुयात
उत्तमपुरुष	वृणुयाम्	वृणुयाव	वृणुयाम

लृट्—वरिष्यति, वरीष्यति ।

(आत्मनेपद्)

लट् ।

प्रथमपुरुष	वृणुते	वृणवाते	वृणवते
मध्यमपुरुष	वृणुषे	वृणवाथे	वृणुध्वे
उत्तमपुरुष	वृणवे	वृणुवहे	वृणुमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	वृणुताम्	वृणवाताम्	वृणवताम्
मध्यमपुरुष	वृणुष्व	वृणवाथाम्	वृणुध्वम्
उत्तमपुरुष	वृणवै	वृणवावहै	वृणवामहै

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अवृणुत	अवृणवाताम्	अवृणवत
मध्यमपुरुष	अवृणुथाः	अवृणवायाम्	अवृणुध्वम्
उत्तमपुरुष	अवृण्वि	अवृणुवहि	अवृणुमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	वृणोत	वृणोयाताम्	वृणोन्
मध्यमपुरुष	वृणोथाः	वृणोयाथाम्	वृणोध्वम्
उत्तमपुरुष	वृणोय	वृणोवहि	वृणोमहि

लृट्—घरिष्यते, घरीष्यते ।

११ अप + वृ, अप + आ + वृ—उन्मोचने, प्रकाशने । आ + वृ—
गोपने ; आच्छादने ; रोधे च । प्र + आ + वृ—परिधाने । नि + वृ + णिष्—
निवारणे ; निवारयति । निर् + वृ—निर्तृता, छले, स्वस्थतायाम् ।
वि + वृ—व्याख्याने ; प्रकाशने च । परि + वृ—येष्टने । सम् + वृ—
गोपनं ; मिश्रोणे च । ११

*

*

*

*

स्वादि सकर्मक उभयपदी धातु ।

चि (चिप्) चयने (राशीकरणे, सङ्ग्रहणे)—चुनना, बटोरना, इकट्ठा
करना To collect, gather, accumulate—चिनोति,
चिनुते ; चेष्यति, चेष्यते । द्विकर्मक—वृक्षं पुष्पं चिनोति ।

११ कर्मकर्त्तरि—वृद्धौ (वृद्धना) ; चीयते ; “राजर्हस ! तव सैव
शुभ्रता चीयते न च न चापचीयते” काव्यप्रकाशः ; “चीयते वालिश-

स्यापि सत्क्षेत्रपतिता कृपिः” मुद्रा० १. ३. । अप + चि—कर्मकर्त्तरि—हानौ, क्षये ; अपचीयते । अव + चि—चयने । आ + चि—सञ्चये, सङ्गृहे ; व्यासौ, आच्छादने च । उत् + चि—सङ्गृहे । उप + चि—वर्द्धने (वृद्धाना) ; “यशःस्तोमानुच्चैरुपचिनु” अनर्व० १. ३५;—कर्मकर्त्तरि—वृद्धौ ; उपचीयते ; “बलेनैव सहोपचीयते मदः” काद० । नि + चि—व्यासौ ; प्रधानतः ‘क्त’-प्रत्ययान्तर्ही व्यवहृत होता है ; “शकुन्तनीडनिचितं विभ्रज्जटामण्डलम्” शकु० ७. ११. । निर् + चि—निश्चये । परि + चि—ज्ञाने ; अभ्यासे च । प्र + चि—कर्मकर्त्तरि—वृद्धौ ; प्रचीयते । वि + चि—सञ्चये ; अन्वेषणे च—“विष्णुं विचिन्वन्ति योगिनो विमुक्तये” (ध्यायन्तीत्यर्थः) २० १०. २३. । सम् + चि—सञ्चये । ❀

धु (धुञ्), धू (धूञ्) कम्पने—हिलाना To shake—धुनोति, धुनुते ; धूनोति, धूनुते ; धु—अनिट्, धू—वट् ; धोष्यति धोष्यते ; धविष्यति धविष्यते । “धूनोति चम्पकवनानि धुनोत्यशोकं (वायुः)” । (२) अपनोदने ; “स्रजमपि शिरस्यन्धः क्षिप्तां धुनोत्यहिशङ्कया” शकु० ७. २४. ।

❀ अव + धू—निरासे । आ + धू—ईषत्कम्पे । उत् + धू—उत्क्षेपे । निर् + धू, वि + धू—निरासे, नाशे । ❀

धु (धुञ्) घ्रासन्धाने ; सोमादेः पीडने ; मन्यने ; स्नाने च—(१) मद्य चुआना ; (२) सोमलताप्रभृतिको निचोड़ना ; (३) मथना ; (४) नहाना (अक०) To distil ; to press out or extract juice ; to churn ; to bathe—धुनोति, धुनुते ;

सोप्यति, सोप्यते ।

१११ अभि + स—स्नाने ; अभिपुणोति ; “वारांस्त्रीनभिपुण्वते” अनयः २. २९. । १११

स्तृ (स्तृञ्) आच्छादने—झाँपना, बिछाना To spread, strew, cover—स्तृगोति, स्तृणुते ; स्तरिष्यति, स्तरिष्यते । “दितोमि मंहो तस्तार” १० ४. ६२. ।

११२ आ + स्तृ—विस्तारे (बिछाना) । परि + स्तृ—विस्तारे ; आवरणे च । वि + स्तृ—विस्तारे । ११२

अनुवाद करो—जो सर्वान्तःकरणसे प्रयत्न करता है, वह उपयुक्त फल पाता है । इस वर्ष धनिक-लोगोंने धानिइसे लक्ष रुपये प्राप्त किये हैं । परिधमका फल तुमने पाया, परन्तु डपने क्यों नहीं पाया ? मनुष्य पूर्ण अव्यवसायसे क्या नहीं पा सकता ? मेघ चारों दिशाओं व्याप्त करता है । प्रबल क्षमावातसे घुससमूह कम्पित होते हैं । भक्तगण प्रातःकालमे उठकर (उठ्याय) पुष्प धपन करते हैं । परिमित और नियमित भोजनसे शरीरका स्वास्थ्य और बल बढ़ते हैं । बाल्यकालसेही प्रतिदिन थोड़ी थोड़ी विद्या सञ्चय करना और उसके लिये (तर्पणम्) सङ्गुरका (द्वितीया) वरण करना चाहिये । शत्रु मत करो । मेरे साथ रामचन्द्रको प्रेरण करो । राक्षस हमे अत्यन्त मत्ताते हैं । रामचन्द्र अवश्य राक्षसोंका (द्वितीया) संहार करनेने (संहर्तुम्) समर्थ होगा ।

तनादि ।

क्रियाघटन-सूत्र ।

[इस प्रकरणमे २५८ । २६० । २६१ । २७६ । २७८ । २७९ । २८० सूत्रोंका कार्य्य होगा ।]

२८१ । चतुर्लकार परे रहनेसे, कर्तृवाच्यमे तनादिगणीय धातुके उत्तर 'उ' आगम होता है ; यथा—तन् + ति = तन् + उ + ति = तनोति ।

२८२ । सगुण विभक्ति परे रहनेसे, कृ—कर्, अन्यत्र 'कुर' होता है ।

२८३ । व, म और य परे रहनेसे, 'कृ' धातुके उत्तर विहित 'उ' आगमका लोप होता है ।

तनादि सकर्मक उभयपदी धातु ।

कृ (डुकृञ्) करणे—करना To do.

("तात ! किं न करवाण्यहम् ?" ; "सत्सङ्गतिः

कथय किं न करोति पुंसाम्" भर्तृ० ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	करोति	कुरुतः	कुर्वन्ति
मध्यमपुरुष	करोषि	कुरुथः	कुरुथ
उत्तमपुरुष	दरोमि	कुर्वः	कुर्मः

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	करोतु	कुरुताम्	कुर्वन्तु
मध्यमपुरुष	कुरु	कुरुतम्	कुरुत
उत्तमपुरुष	करवाणि	करवाथ	करवाम

लङ् ।

	अकरोत्	अकुरुताम्	अकुर्यन्
प्रथमपुरुष	अकरोः	अकुरुतम्	अकुरुत
मध्यमपुरुष	अकरयम्	अकुर्य	अकुर्म
उत्तमपुरुष			

यिधिलिङ् ।

	कुर्यात्	कुर्याताम्	कुर्युः
प्रथमपुरुष	कुर्याः	कुर्यातम्	कुर्यात
मध्यमपुरुष	कुर्याम्	कुर्याथ	कुर्याम
उत्तमपुरुष			

लृट् ।

	करिष्यति	करिष्यतः	करिष्यन्ति
प्रथमपुरुष	करिष्यसि	करिष्यथः	करिष्यथ
मध्यमपुरुष	करिष्यामि	करिष्यावः	करिष्यामः
उत्तमपुरुष			

(आत्मनेपद)

लृट् ।

	कुरुते	कुर्वति	कुर्वते
प्रथमपुरुष	कुरुषे	कुर्वाथे	कुरुष्वे
मध्यमपुरुष	कुर्वे	कुर्वहे	कुर्महे
उत्तमपुरुष			

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	कुरुताम्	कुर्वाताम्	कुर्वताम्
मध्यमपुरुष	कुरुष्व	कुर्वाथाम्	कुरुध्वम्
उत्तमपुरुष	करवै	करवावहै	करवामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अकुरुत	अकुर्वाताम्	अकुर्वत
मध्यमपुरुष	अकुरुथाः	अकुर्वाथाम्	अकुरुध्वम्
उत्तमपुरुष	अकुर्वि	अकुर्वहि	अकुर्महि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	कुर्वीत	कुर्वीयाताम्	कुर्वीरन्
मध्यमपुरुष	कुर्वीथाः	कुर्वीयाथाम्	कुर्वीध्वम्
उत्तमपुरुष	कुवाय	कुर्वीवहि	कुर्वीमहि

लृट् ।

प्रथमपुरुष	करिष्यते	करिष्येते	करिष्यन्ते
मध्यमपुरुष	करिष्यसे	करिष्येथे	करिष्यध्वे
उत्तमपुरुष	करिष्ये	करिष्यावहे	करिष्यामहे

॥ अलम् + कृ—भूषणे (सजाना) ; अलङ्करोति । उरी, उररी + कृ—स्वीकारे । पुरस् + कृ—पूजायाम् ; अग्रतः करणे च । तिरस् + कृ—भर्त्सने ; आच्छादने च । बहिस् + कृ—दूरीकरणे ; बहिष्करोति । सत् + कृ—आदरे । नमस् + कृ—नमस्कारे । सजूः + कृ—सहायीकरणे । अधि + कृ—स्वामित्वे ; नियोगे ; विषयीकरणे च । अनु + कृ—अनुकरणे । अप +

हृ—अपकारे; जिसका अपकार किया जाय, उसमें प्रायशः पठो होती है ;
 “किं तस्या मयाऽपकृतम् ?” पञ्च० ४; कहीं द्वितीया और सप्तमीर्मा
 होती है ; “अथवा संनिष्ठाः केचिदपकुर्व्युंयुधिष्ठिरम्” महाभा० ; “न
 पांषु महौजसन्तलादपकुर्वन्ति मलिम्लुचा इव” भाष० १६. ५२. । आ
 + हृ + णिष्—आह्वाने; आकारयति । अप + आ + हृ—अपसारणे ।
 उप + आ + हृ—उपसारपूर्वकउपग्रहणे ; संस्कारपूर्वकपशुहनने च ; “सौ-
 मित्रे ! गोसहस्रमुपाकुर” रामा० । निर् + आ + हृ—निराकरणे, निरासे ।
 वि + आ + हृ—व्याख्यायाम् । उप + हृ—उपकारे; प्रायशः पठोने
 साथ; “न हि दीपौ परस्परस्योपकुस्त.” शारीरकभाष्यम् ; (२) कारणे च ;
 “किं ते भूयः प्रियमुपकरोमि ?” । परा + हृ—परिहरणे । परि + हृ—
 भूपणे ; शोधने, निर्मूलोकरणे च ; परिक्रोति, पर्यस्करोत् । वि + प्र +
 हृ—रीढ़ने ; “किं सत्त्वानि विप्रकरोषि ?” शकु० ७ ; (२) विकारप्रापणे
 च ; “कमपरमवशां न विप्रकृत्युर्विभुमपि तं यदमां स्पृशन्ति भावाः ?”
 कु० ६. ९९. । प्रति + हृ—प्रतिकारे । वि + हृ—विकारे ; “उपयन्नपयन्
 धर्मो विकरोति हि धर्मिणम्” ; “चित्तं विकरोति काम.” ; अकर्मक
 होनेसे आत्मनेपदी होता है ; “हीनाभ्यनुपकृतुणि प्रवृद्धानि विकुर्वन्ते
 (मित्राणि)” १० १७. ५८. (विरुद्धं चेष्टन्ने. अपकुर्वन्ते इत्यर्थः) ।
 सम् + हृ—अलङ्करणे ; शोधने च ; संस्करोति । १५

*

*

*

*

तन् (तनु) विस्तारे (प्रसारणे)—तानना, पसारना, फैलाना To spread,
 stretch, extend—तनोति, तनुते ; तनिष्यति, तनिष्यते ।
 “तनोति रविरातपम्” कु० २. ३३. १—(२) कारणे, उत्पादने :

“त्वयि विमुखे मयि सपदि-सुधानिधिरपि तनुते तनुदाहम्” गोतगो० ४. ७ ; “पितुर्मुदं तेन ततान सोऽर्भकः” २० ३. २५ ; (३) अनुष्ठाने, निष्पादने ; “नवतिं नवाधिकां महाक्रतूनां ततान” २० ३. ६९ ; (४) रचने च ; “तनुते टीकाम्” ।

❧ अव + तन्—व्याप्तौ । आ + तन्—व्याप्तौ ; “आतेने वनगहनानि वाहिनी सा” भा० ७. २५ ; (२) उत्पादने ; “जडतामातनोति” उत्तर० ३. १२ ; (३) करणे ; “सपर्यामाततान” काद० । प्र + तन्—विस्तारे । वि + तन्—विस्तारे ; व्याप्तौ ; करणे ; उत्पादने ; रचने च । वि + तन् + णिच्—दीर्घीकरणे, विस्तारे ; वितानयति । सम् + तन्—विस्तारे । ❧

तनादि सकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

मन् (मनु) बोधे—जानना, समझना To consider, regard, deem—मनुते ; मंस्यते । “मनुते मनुतुल्योऽसौ प्रजानात्मजवत् प्रभुः” ; “समीभूता दृष्टिस्त्रिभुवनमपि ब्रह्म मनुते” भर्तृ० ।

अनुवाद करो—सभी अपना अपना काम करो । उन्होंने इस कामको उत्तमरूपसे किया । भोजनके पश्चात् और रात्रिमें स्नान नहीं करना । जो लोग असत् कार्य करते हैं, वे अवश्य दुःख पाते हैं । तू कर, मैं भी करूँ । वह करे तो करे, मैं नहीं करूँगा । रामकी माताने मनोयोगसे गृहसंस्कार किया है । शिष्यगण गुरुका (द्वितीया) अनुकरण करते हैं । मैं उसका प्रतिकार करूँगा । प्राणपणसे दूसरेका उपकार करना ।

कयादि ।

क्रियाघटन-सूत्र ।

[इस प्रकरणमें २६० । २६१ । २६३ । २८० सूत्रोंका कार्य होगा ।]

२८४ । चतुर्थकार पर रहनेसे, कर्तृवाच्यमें क्रियादिगणीय धातुके उत्तर 'ना' आगम होता है ; यथा—अश् + ति = अभ्राति ।

२८५ । 'अम्'-भित्त विभक्तिका स्वरवर्ण परे, 'ना'—'न्' होता है ; यथा—अश् + अन्ति = अश् + ना + अन्ति = अश् + न् + अन्ति = अ-अन्ति ।

२८६ । 'ना' पर रहनेसे, धातुके उपशा मकारका लोप होता है ; यथा—मण् + ति = मण् + ना + ति = मण्नाति ।

२८७ । अगुण व्यञ्जनवर्ण पर रहनेसे, 'ना'—'नी' होता है ; यथा—अश् + ना + ति = अभीतः ।

२८८ । 'ना' पर रहनेसे, पू, लू, धू, गू, दू, वू और झू धातुका अन्त्य स्वर ह्रस्व होता है ; यथा—पू + ना + ति = पुनाति ।

२८९ । व्यञ्जनवर्णके परस्थित 'ना'—'हि' के साथ मिलकर 'मान' होता है ; यथा—अश् + हि = अश् + ना + हि = अश् + मान = अगान ।

२९० । 'ना' पर रहनेसे, ग्रह—गृह, और ज्ञा—जा होता है ; यथा—ग्रह + ति = गृह्णाति ; ज्ञा + ति = जानाति ।

क्रयादि ।

सकर्मक उभयपदी धातु ।

क्री (डुकीजू) कये (मूल्यदानेन द्रव्यग्रहणे)—

मोल लेना To buy.

(क्रीणाति क्रीणीते धान्यं धनेन लोकः ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	क्रीणाति	क्रीणीतः	क्रीणन्ति
मध्यमपुरुष	क्रीणासि	क्रीणीथः	क्रीणीथ
उत्तमपुरुष	क्रीणामि	क्रीणीवः	क्रीणीमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	क्रीणातु	क्रीणीताम्	क्रीणन्तु
मध्यमपुरुष	क्रीणीहि	क्रीणीतम्	क्रीणीत
उत्तमपुरुष	क्रीणानि	क्रीणाव	क्रीणाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अक्रीणात्	अक्रीणीताम्	अक्रीणन्
मध्यमपुरुष	अक्रीणाः	अक्रीणीतम्	अक्रीणीत
उत्तमपुरुष	अक्रीणाम्	अक्रीणाव	अक्रीणीम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	क्रीणीयात्	क्रीणीयाताम्	क्रीणीयुः
------------	------------	--------------	-----------

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	क्रीणीयाः	क्रीणीयातम्	क्रीणीयात
उत्तमपुरुष	क्रीणीयाम्	क्रीणीयाव	क्रीणीयाम्

लृट्—क्रेष्यति ।

(आरमनेपद)

लट् ।

प्रथमपुरुष	क्रीणीते	क्रीणाते	क्रीणते
मध्यमपुरुष	क्रीणीषे	क्रीणाथे	क्रीणीध्वे
उत्तमपुरुष	क्रीणे	क्रीणीवहे	क्रीणीमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	क्रीणीताम्	क्रीणाताम्	क्रीणताम्
मध्यमपुरुष	क्रीणीष्व	क्रीणाथाम्	क्रीणीध्वम्
उत्तमपुरुष	क्रीणै	क्रीणावहे	क्रीणामहे

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अक्रीणीत	अक्रीणाताम्	अक्रीणत
मध्यमपुरुष	अक्रीणीथाः	अक्रीणाथाम्	अक्रीणीध्वम्
उत्तमपुरुष	अक्रीणि	अक्रीणीवहि	अक्रीणीमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	क्रीणीत	क्रीणीयाताम्	क्रीणीरन्
मध्यमपुरुष	क्रीणीथाः	क्रीणीयाथाम्	क्रीणीध्वम्
उत्तमपुरुष	क्रीणीय	क्रीणीवहि	क्रीणीमहि

लट् ।

प्रथमपुरुष	क्रेप्यते	क्रेप्येते	क्रेप्यन्ते
मध्यमपुरुष	क्रेप्यसे	क्रेप्यथे	क्रेप्यध्वे
उत्तमपुरुष	क्रेप्ये	क्रेप्यावहे	क्रेप्यामहे

❧ परि + क्री—क्रयविशेषे (किराया लेना To hire, purchase for a time) । वि + क्री—विक्रये ; विक्रीणीते ; 'विनिमय' (बदला बदला करना To barter, exchange) अर्थमे परस्मैपदी होता है ; "विक्रीणाति तिलैस्तिलान्" पञ्च० २. ७२. । ❧

ज्ञा बोधे (ज्ञाने)—जानना To know.

❧ "आपत्सु मित्रं जानीयात्" हितो० १. ७४. । उपसर्गविहीन उभयपदी ; "जाने तपसो वीर्यम्" शकु० ३. २ ; "न त्वं दृष्ट्वा न पुनरलकां ज्ञास्यसे कामचारिन् !" मेघ० ६३ ; "सन्दर्भ-शुद्धिं गिरां जानीते जयदेव एव" गीतगो० १. ४. ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	जानाति	जानीतः	जानन्ति
मध्यमपुरुष	जानासि	जानीथः	जानीथ
उत्तमपुरुष	जानामि	जानीवः	जानीमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	जानातु	जानीताम्	जानन्तु
मध्यमपुरुष	जानीहि	जानीतम्	जानीत

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	जानानि	जानाथ	जानाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अजानात्	अजानाताम्	अजानन्
मध्यमपुरुष	अजानाः	अजानीतम्	अजानीतः
उत्तमपुरुष	अजानाम्	अजानीथ	अजानीम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	जानीयात्	जानीयाताम्	जानीयुः
मध्यमपुरुष	जानीयाः	जानीयातम्	जानीयान
उत्तमपुरुष	जानीयाम्	जानीयाथ	जानीयाम

लृट् ।

प्रथमपुरुष	ज्ञास्यति	ज्ञास्यतः	ज्ञास्यन्ति
मध्यमपुरुष	ज्ञास्यसि	ज्ञास्यथः	ज्ञास्यथ
उत्तमपुरुष	ज्ञास्यामि	ज्ञास्यावः	ज्ञास्यामः

(आत्मनेपद्)

लङ् ।

प्रथमपुरुष	जानीते	जानाते	जानते
मध्यमपुरुष	जानीथे	जानाथे	जानीध्वे
उत्तमपुरुष	जाने	जानीवहे	जानीमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	जानीताम्	जानाताम्	जानताम्
मध्यमपुरुष	जानीष्व	जानाथाम्	जानीध्वम्

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	जानै	जानावहै	जानामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अजानीत	अजानाताम्	अजानत
मध्यमपुरुष	अजानीथाः	अजानाथाम्	अजानीध्वम्
उत्तमपुरुष	अजानि	अजानीवहि	अजानीमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	जानीत	जानीयाताम्	जानीरन्
मध्यमपुरुष	जानीथाः	जानीयाथाम्	जानीध्वम्
उत्तमपुरुष	जानीय	जानीवहि	जानीमहि

लृट् ।

प्रथमपुरुष	ज्ञास्यते	ज्ञास्येते	ज्ञास्यन्ते
मध्यमपुरुष	ज्ञास्यसे	ज्ञास्येथे	ज्ञास्यध्वे
उत्तमपुरुष	ज्ञास्ये	ज्ञास्यावहे	ज्ञास्यामहे

॥ अनु + ज्ञा—अनुमती ; “तदनुजानीहि मां गमनाय” उत्तर०
 ३. । अनु + ज्ञा + णिच्—गमनाय आदेशग्रहणे, आमन्त्रणे, आप्रच्छने ;
 अनुज्ञापयति ; “स मातरमनुज्ञाप्य तपस्येव मनो दधे” महाभा० ।
 अस्मि + ज्ञा—अनुस्मृतौ ; ज्ञाने च । प्रति + अस्मि + ज्ञा—अनुस्मरणे ।
 अव + ज्ञा—अनादरे, अवमाननायाम् । आ + ज्ञा—ज्ञाने । आ + ज्ञा +
 णिच्—आदेशे, ज्ञासने; विज्ञापने च । उप + ज्ञा—आद्यज्ञाने ; “पाणिनिना
 उपज्ञातं व्याकरणम्” (विनोपदेशेन ज्ञातम्) । परि + ज्ञा—परिज्ञाने,
 निश्चये । प्र + ज्ञा—सम्यग्बोधे, परिज्ञाने । प्रति + ज्ञा—प्रतिज्ञायाम् ;

आत्मनेपदी ; “हरचापारोपणेन कन्धादानं प्रतिजानोने” प्रसन्नराघवम् ४. ।
 वि + ज्ञा—विशिष्टज्ञाने । वि + ज्ञा + जिव्—विज्ञापने ; विज्ञायति । १५

ग्रह उपादाने (ग्रहणे, स्वीकारे)—लेना

To take, accept.

(“प्रजानामेव भूतयं स ताम्यो बलिमग्रहोत्” २० १. १८. १—(२)

धारणे ; “तं कण्ठे जग्राह” काद० ; (३) वदोकरणे ; “ग्रही-

तुमाप्यान् परिचट्रंथा सुहुर्महाष्टभावा हि नितान्तम-

यिनः” माघ० १. १७ ; (४) ज्ञाने ; “मयाऽपि

मृत्पिण्डबुद्धिना तथैव गृहीतम्” शकु० ६ ;

“नेत्रवक्त्रविकारैश्च गृह्यतेऽन्तर्गतं

मनः” मनु० ८. २६ ; (५)

आश्रये ; “शत्रौर्दं न

गृहीपाप” ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष

गृह्णाति

गृह्णीतः

गृह्णन्ति

मध्यमपुरुष

गृह्णासि

गृह्णीथः

गृह्णीथ

उत्तमपुरुष

गृह्णामि

गृह्णीवः

गृह्णीमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष

गृह्णातु

गृह्णीताम्

गृह्णन्तु

मध्यमपुरुष

गृह्णाण

गृह्णीतम्

गृह्णीत

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

उत्तमपुरुष

गृह्णानि

गृह्णाव

गृह्णाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष

अगृह्णात्

अगृह्णीताम्

अगृह्णन्

मध्यमपुरुष

अगृह्णाः

अगृह्णीतम्

अगृह्णीत

उत्तमपुरुष

अगृह्णाम्

अगृह्णीव

अगृह्णीम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष

गृह्णीयात्

गृह्णीयाताम्

गृह्णीयुः

मध्यमपुरुष

गृह्णीयाः

गृह्णीयातम्

गृह्णीयात

उत्तमपुरुष

गृह्णीयाम्

गृह्णीयाव

गृह्णीयाम

लृट्—ग्रहीष्यति ।

(आत्मनेपद्)

लट् ।

प्रथमपुरुष

गृह्णीते

गृह्णाते

गृह्णते

मध्यमपुरुष

गृह्णीषे

गृह्णाथे

गृह्णीध्वे

उत्तमपुरुष

गृह्णे

गृह्णीवहे

गृह्णीमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष

गृह्णीताम्

गृह्णाताम्

गृह्णताम्

मध्यमपुरुष

गृह्णीष्व

गृह्णाथाम्

गृह्णीध्वम्

उत्तमपुरुष

गृह्णै

गृह्णावहै

गृह्णामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष

अगृह्णीत

अगृह्णीताम्

अगृह्णत

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	अगृहीथाः	अगृहायाम्	अगृहीध्वम्
उत्तमपुरुष	अगृह्ण	अगृहीवहि	अगृहीमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	गृहीत	गृहीयाताम्	गृहीरन्
मध्यमपुरुष	गृहीथाः	गृहीयाथाम्	गृहीध्वम्
उत्तमपुरुष	गृहीय	गृहीवहि	गृहीमहि

लृट् ।

प्रथमपुरुष	ग्रहीष्यते	ग्रहीष्येते	ग्रहीष्यन्ते
मध्यमपुरुष	ग्रहीष्यसे	ग्रहीष्येथे	ग्रहीष्यध्वे
उत्तमपुरुष	ग्रहीष्ये	ग्रहीष्यावहे	ग्रहीष्यामहे

१११ ग्रह् + णिच्—शिष्यते ; ग्राहयति । अनु + ग्रह्—अनुग्रहे ।
 “महात्मानोऽनुगृह्णन्ति भजमानानरानपि” माघ० २. १०. । अव +
 ग्रह्—निग्रहे । उद् + ३ + णिच्—उपन्यासे ; उद्ग्राहयति । उप + ग्रह्—
 परिग्रहे ; “अव्यवसायिन प्रमदेव वृद्धपति नेषुत्त्युपग्रहीतुं रुहमीः” हितो० ।
 नि + ग्रह्—पीडने । परि + ग्रह्—आदाने, स्वीकारे । प्र + ग्रह्—प्रकरणे
 ग्रहणे । प्रति + ग्रह्—स्वीकारे ; आक्रमणे च । वि + ग्रह्—युद्धे, कलहे ;
 समस्तस्य शृङ्खलाके च । सम् + ग्रह्—सङ्ग्राहे । ११२

* * * *

क्रयादि सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

अश् भोजने—छाना To eat—कश्नाति ; अशिष्यति । अश्नात्यन्नं

बुभुक्षितः ।

❧ उप + अश्—उपभोगे; प्राप्तौ च । प्र, सम् + अश्—भोजने । ❧
कुप् निष्कपे (निःसारणे, बहिष्करणे)—फाड़के निकालना To tear,
extract, pull or draw out—कुष्णाति; कोपिष्यति ।
“शिवाः कुष्णन्ति मांसानि” भ० १८. १२. ।

❧ निर् + कुप्—बहिर्निःसारणे, विदारणे; निष्कुष्णाति; निष्को-
क्ष्यति, निष्कोपिष्यति । ❧

(छिद्यु) बाधने (पीडने)—दुख देना To torment,
afflict, molest, distress—छिद्यति; छेदिष्यति,
छेक्ष्यति । “स छिद्यति भुवनत्रयम्” कु० २. ४०. ।

गृ शब्दे (उक्तौ, उच्चारणे; स्तुतौ)—(१) कहना; (२) स्तवः
करना To speak, utter, relate; to praise, extol—
गृणाति; गरीष्यति, गरीष्यति । (१) गृणाति वाक्यं लोकः;
(२) “केचिद्धीताः प्राञ्जलयो गृणन्ति” गीता. ११. २१. ।

ग्रन्थ् सन्दर्भे (ग्रन्थने; रचनायाम्)—(१) गूथना; (२) बनाना
To tie or string together; to write, compose—
ग्रथ्नाति; ग्रन्थिष्यति । (१) ग्रथ्नाति मालां मालिकः; “काचं
मणिं काञ्चनमेकसूत्रे ग्रथन्ति मूढाः” ; (२) “ग्रथ्नामि काव्यश-
शिर्नं विततार्थरदिमम्” काव्यप्रकाशः १०. ।

❧ उद् + ग्रन्थ्—बन्धने । सम् + ग्रन्थ्—रचनायाम् । ❧

दृ विदारणे—फाड़ना To tear, rend, sunder—दृणाति; दरि-
प्यति, दरीष्यति । “दृणाति च रिपून् रणे” ।

११ वि + दृ—विदारणे ; “स्तनं विदार काकः” अनर्थः । ११

पुप् पोषणे (भरणे ; वर्द्धने)—(१) पालना ; (२) बढ़ाना To nourish, maintain, support ; to increase, augment—पुष्पाति ; पोषिष्यति । (१) “तेनाद्य दत्समिव काकमसुं पुषाण” भर्तुं० ; (२) “पुषोप ह्यव्ययमवान् विशेषान्” कु० १. २६. १—(३) प्रकाशने, धोऽने ; “न ह्यधिरव्याहृतयः कदाचित् पुष्पन्ति लोके विपरीतमर्थम्” कु० ३. ६३. ।

बन्ध् बन्धने—बाँधना To bind, tie, fasten—बध्नाति ; भन्त्स्यति । “प्रस्थानभिन्नां न बध्न्थ नोवीम्” २० ७. ९. १—(२) परिधाने ; “न हि चूडामणिः पादे प्रमत्तानीति वक्ष्यते” पञ्च० १. ७८ ; (३) रचने ; “श्लोक एव त्वया बद्धः” रामा० ।

११ अनु + बन्ध्—सम्बन्धे, अपरित्यागे, अनुवर्त्तने ; “सह्योऽर्थ जनप्रवाधो यद्विपद्विपदं मन्त्रत् सम्पदमनुबन्धाति” काद० । भा + बन्ध्—बन्धने ; करणे च—‘आवद्धाञ्जलिः’ । डत् + बन्ध्—गलरज्ज्वादिना ऊर्द्धबन्धने । मि + बन्ध्—बन्धने ; स्थिरीकरणे ; रचनाप्राप्त । निर् + बन्ध्—आग्रे । प्र + बन्ध्—रचनायाम् । प्रति + बन्ध्—व्याघाते, निरोधे ; “प्रतिबध्नाति हि धेयः पूज्यपूजाव्यतिक्रमः” २० १. ८०. । सम् + बन्ध्—सम्बन्धे, संयोगे । ११

मन्य् विलोडने* (मन्यते ; संशोभे ; पीडने ; विनाशे)—(१) मथना ; (२) हिलाना, विचलित करना ; सताना (३) विनष्ट करना

* ‘मन्य्’ (मथि) घातु भ्वादि परस्मैपदीभ्यो होता है ; मन्यति ।

‘मथ’ (मथे) धनुभ्यो होता है भ्वादि परस्मैपदी ; मथति ।

To churn ; to agitate ; to oppress, afflict ; to destroy—मथ्नाति ; मन्थिष्यति । (१) मथ्नाति दधि बलवी ; द्विकर्मक—सुधां सागरं ममन्थुः ; (२) “मां मथ्नातीव मन्मथः” महाभा० ; “मन्मथो मां मथन् निजनाम सान्वयं करोति” दशकु० ; (३) “मथ्नामि कौरवशतं समरे न कोपात् ?” वेणी० १.१५.१ ।

मुप् (मुपु) स्तेये (चौर्ये, लुण्ठने ; अपाकरणे)—(१) चोरी करना ; (२) दूर करना To steal, rob, plunder ; to dispel—मुष्णाति ; मोषिष्यति । (१) “मुषाण रत्नानि” माघ० १. ५१ ; द्विकर्मक—देवदत्तं शतं मुष्णाति ; (२) “दैवं प्रज्ञां मुष्णाति” महाभा० ; “विषयबाहुल्यं कालविप्रकर्षश्च नः स्मृतिं मुष्णाति” महावीर० ।

मृद् क्षोदे (मर्दने ; चूर्णीकरणे ; विनाशने)—(१) मीड़ना, मलना ; चूरना ; (२) विनष्ट करना To rub, press, squeeze ; to pound, pulverize ; to destroy—मृद्नाति ; मर्दिष्यति । (१) “मम च मृदितं क्षौमं बाल्ये त्वदङ्गविवर्त्तनैः” वेणी० ५. ४०. ; “मृद्नाति द्विपतां दर्पं यो भुजान्भ्यां भुवः पतिः” ; (२) “बलान्यमृद्नान्नलिनाभवत्” २० १८. ५. ।

अभि, अव + मृद्—निष्पेषणे, पीडने, दलने, उच्छेदे । उप + मृद्—हनने, विनाशने । वि + मृद्—वर्षणे । सम् + मृद्—पीडने, सञ्चूर्णने ।

श हिंसने (हनने ; छेदने)—हिंसा करना, मारना ; टुकड़ा करना To kill, destroy ; to tear to pieces—शृणाति ; शरि-

प्यति, दातीप्यति । “वनाश्रयाः कस्य मृगाः परिपदाः ? शृणाति यस्तान् प्रममेन तस्य ते” भा० १४. १३ ; “पशुमिव पशुः पर्व-
शम्भवां शृणातु” महावीर० ३. ३२. ।

स्तम् (स्तम्भु) रोधने ; जडोक्त्यर्थे च—(१) रोधना ; (२) निश्चय
करता, ये-होग करना To stop, hinder, suppress ; to
stupefy, paralyze, benumb—स्तम्नाति, स्तम्नोति
(स्वादि) ; स्तम्भिप्यति । (१) “कण्डः स्तम्भितवाप्यवृत्तिः फलुपः”
शकु० ४. ५ ; (२) “प्राणा दृष्टं सिते, गात्रं तस्तम्भे च प्रिये हते”
भा० १४. ५५. ।

भू + स्तम्भ्—भवलम्बने ; निरोधे च । डट् + स्तम्भ्—धार-
णे, आश्रये । डट् + स्तम्भ्—आश्रये । वि + स्तम्भ्—प्रतिबन्धे,
निवारणे ; स्थापने ; धारणे च । सम् + स्तम्भ्—निरोधे ; स्थिरी-
करणे च । भू +

क्रयादि सकर्मक उभयपदी धातु ।

धृ (धृज्) कम्पने—दिलाना To shake—धुनाति, धुनीते ; धोप्य-
ति धोप्यते, धविप्यति धविप्यते । चूर्णं धुनाति वायुः ।

धृ (धृज्) शोधने (पवित्रीकरणे)—शुद्ध करना, पवित्र करना To
purify, cleanse—धुनाति, धुनीते ; पविप्यति, पविप्यते ।
“जाह्नवी न धुनातु” ; “भागोरवि ! धुनोहि माम्” ; “पुण्याश्रमद-
र्शनेन तावदात्मानं धुनीमहे” शकु० १. ।

प्री (प्रीज्) प्रीणने—प्रीत करना, पुष्ट करना To satisfy—
प्रीणाति, प्रीणीते ; प्रीप्यति, प्रीप्यते । “प्रीणाति यः सुखरिते पितरं

स पुत्रः" भर्त्तृ० । "प्रभुः प्रीणातु विश्वभुक्" ; "कच्चिन्मनस्ते प्रीणाति वनवासे ?" महाभा०—इत्यत्र अकर्मकोऽपि ।

च (वृज्) वरणे—प्रार्थना करना To choose, ask for—वृणाति, वृणीते ; वरिष्यति वरिष्यते, वरीष्यति वरीष्यते । "पुत्र ! वरं वृणीष्व" २० २. ६३. ।

लू (लृज्) छेदने—काटना, लावनी करना To cut, sever, reap—लुनाति, लुनीते ; लविष्यति, लविष्यते । "शरासनज्यामलुनाद्विदौजसः" २० ३. ५९. ; "लुनीहि नन्दनम्" माघ० १. ५१. ।

स्तृ (स्तृज्) आच्छादने—ढांकना, बिछाना To cover, stre w—स्तृणाति, स्तृणीते ; स्तरिष्यति स्तरिष्यते, स्तरीष्यति स्तरीष्यते ।

अनुवाद करो—ग्वालेलोग सांझके समय दूध मथते हैं । दूसरेका द्रव्य नहीं चुराना । लड़के फूलसे माला गूथते हैं । रावणने त्रिभुवनको सताया था । माता दुग्धसे बालकका (द्वितीया) पोषण करती है । चावाहे इस मैदानमे गायोंको बांधते हैं । बाज़ारमे (विपणि, आपणः) सब लोग द्रव्यादि क्रय करते हैं । यहाँ दूकानदारलोग (आपणिक, विपणिन्) सब द्रव्य बेचते हैं । धर्मशील पुत्र पिताको पवित्र काता है । मैं कभी-भी सत्यमार्ग नहीं छोड़ूंगा,—उसने यह प्रतिज्ञा की थी । हमलोगोंको भोजनके लिये अनुज्ञा कीजिये । किसानलोग दान्न-द्वारा धान्य छेदन करते हैं । मलयपवन वृक्षको हिलाता है । असत् उपायसे उरार्जित वस्तु ग्रहण नहीं करना । धर्मके लिये सद्ब्रह्म करो ।

चुरादि ।

क्रियाघटन-सूत्र ।

२९१ । चुगदिगणीय धातुके उत्तर स्वार्थमे 'णिच्' होता है ; 'णिच्' का 'इ' रहता है ।

२९२ । * 'णिच्' पर रहनेसे, धातुके उपधा अकार तथा अन्त्य-स्वरकी वृद्धि, और उपधा लघुस्वरका गुण होता है ; यथा—(वृद्धि) वृ + इ = वारि ; (गुण) चुर + इ = चोरि ।

२९३ । * 'णिच्' पर रहनेसे, पूर्ववर्ती अकारका लोप होता है ; यथा—कथ + इ = कथि ।

२९४ । 'णिच्' पर रहनेसे, कृत्-कोत्, और कृप्—कल्प होता है ।

२९५ । * गिजन्त, सनन्त, वञ्चन्त और काम्यादि*-प्रत्ययान्त-की फिर 'धातु'-संज्ञा होती है, और चतुर्थकारमे भ्यादिगणीय धातुके तुल्य कार्य्य होना है ; यथा—कथि + ति = कथि + अ + ति = कथे + अ + ति = कथयति ।

चुरादि सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

भक्ष् अदने (भक्षणे)—खाना To eat.

(भक्षयति तण्डुलान् मृषिकः ।)

लट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष

भक्षयति

भक्षयतः

भक्षयन्ति

* काम्य, कथ, कथद्, क्विप् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	भक्षयसि	भक्षयथः	भक्षयथ
उत्तमपुरुष	भक्षयामि	भक्षयावः	भक्षयामः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	भक्षयतु	भक्षयताम्	भक्षयन्तु
मध्यमपुरुष	भक्षय	भक्षयतम्	भक्षयत
उत्तमपुरुष	भक्षयाणि	भक्षयाव	भक्षयाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अभक्षयत्	अभक्षयताम्	अभक्षयन्
मध्यमपुरुष	अभक्षयः	अभक्षयतम्	अभक्षयत
उत्तमपुरुष	अभक्षयम्	अभक्षयाव	अभक्षयाम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	भक्षयेत्	भक्षयेताम्	भक्षयेयुः
मध्यमपुरुष	भक्षयेः	भक्षयेतम्	भक्षयेत
उत्तमपुरुष	भक्षयेयम्	भक्षयेव	भक्षयेम

लृट् ।

प्रथमपुरुष	भक्षयिष्यति	भक्षयिष्यतः	भक्षयिष्यन्ति
मध्यमपुरुष	भक्षयिष्यसि	भक्षयिष्यथः	भक्षयिष्यथ
उत्तमपुरुष	भक्षयिष्यामि	भक्षयिष्यावः	भक्षयिष्यामः

✽

✽

✽

✽

चुरादि सकर्मक परस्मैपदो धातु ।

अञ् (अनृच्) विशेषणे (प्रकाशने, जनने, वर्द्धने)—प्रकाश करना, बढ़ाना

To manifest, produce, increase—अञ्जयति ; अञ्जयि
प्यति । “मुदमञ्जय” गोतमो० १०. ११. ।

अर्चं पूजायाम्—पूजा करना, सम्मान करना To adore, worship,
honour—अर्चयति । “दूरस्थो नार्चयेद्गुल्म्” मनु० २. २०२. ।

॥ अर्चि लौर मम् उपसर्गके सायमी हवी अर्थमे प्रयुक्त होता है ॥ ॥
अर्ज् अर्जने—कमाना To earn—अर्जयति ।

॥ उप + अर्ज्—उपाजने ; “चिरकालोपार्जितः सुहृत्” हितो० । ॥
अर्हं पूजायाम्—अर्हयति ।

ईर् प्रेरणे , छेपणे ; थालने ; कपने च—(१) फेंकना ; (२) हिङ्गाना ;
(३) फटना To throw, cast ; to move, shake ; to
utter, say—ईरयति । (१) “पेरिष महाद्रुमम्” म० १५. ५२ ;
(२) “वातेरितपुत्राहुलिभिः” शकु० १ ; (३) “न च सप्तमने-
त्वपि तेन वागपत्पा परपाक्षरमीरिता” २० ९. ८. ।

॥ उत् + ईर्—उच्चारणे, उक्ती ; उत्छेपणे ; प्रकाशने, उत्पादने च ।
अभि + उत् + ईर्—उक्ती । प्र + ईर्—प्रेरणे । सम् + ईर्—विछे-
पणे ; कपने च । ॥

कृत् संशब्दने (कीर्त्तने)—कथन करना mention, repeat, utter,
declare—कीर्त्तयति । “कीर्त्तयन्ति च गोष्ठेषु यद्गुणान्पतो-
गणाः” ; “विप्रसेदं शूद्रस्य प्रशस्तं कर्म कीर्त्तयेत्” मनु० १०. १२३. ।

कल्प् (कृप्) कल्पने (विन्यासे, रचनायाम्, निर्माणे ; निरूपणे)—
(१) सोचना ; (२) तैयार करना ; (३) निर्देश करना To con-
sider, imagine ; to prepare ; to compose ; to

settle—कल्पयति । (१) “मत्सरस्तु मे विपरीतं कल्पयति” मुद्रा० ७ ; (२) “शयनमस्याकल्पयम्” काद० ; “इदं शास्त्रमकल्पयत्” मनु० १. १०२ ; (३) “आसनं कल्पयामास” महाभा० ।

❧ अव + कल्प्—सम्भावनायाम् । उप + कल्प्—विन्यासे, आयोजने । परि + कल्प्—करणे ; निश्चये च । प्र + कल्प्—उद्भावने ; निरूपणे च । वि + कल्प्—संशये । सम् + कल्प्—सङ्कल्पे, मानस-क्रियायाम् , इच्छायाम् । ❧

क्षल् शोधने (क्षालने)—धोना To wash, purify—क्षालयति ।
“क्षालयामि तत्र पादपङ्कजे” महाना० ३. ४९. ।

❧ प्र + क्षल्, वि + क्षल्—प्रक्षालने । ❧

खण्ड् (खडि) भेदने (भञ्जने, खण्डने, छेदने ; विनाशे)—(१) टुकड़ा करना, काटना ; (२) नष्ट करना To break to pieces, cut ; to destroy—खण्डयति । (१) “खण्डं खण्डमखण्डयद्वाहुसहस्रम्” महाना० २. ४ ; (२) “रजनीचरनाथेन खण्डिते तिमिरे निशि” हितो० ।

गर्ह् कुत्सायाम्—निन्दा करना To blame—गर्हयति । “विपमां हि दशां प्राप्य देवं गर्हयते नरः” हितो० ४. ३.—इत्यत्र आत्मनेपदमपि । “तं विगर्हन्ति साधवः” मनु० ९. ६८. (भ्वादि० उभयपदी) ।

गुप् गोपने—छिपाना To conceal—गोपयति । “वित्तं न गोपयति यस्तु वनीयकेभ्यः” ।

यद् संघाते (योजनायाम्)—जोड़ना To join, unite—घाटयति ।

घाटयति कषाट द्वारि जनः (संयोजयतीत्यर्थः) ।

११ उत् + घट्—उद्धाटने (खोलना) ; “मञ्जूषां यन्त्रैरुद्धाटयामास” ; “कषाटमुद्धाटयामि” मृच्छ० ३. । ११

घट् चालने—हिलाना To shake—घट्टयति ।

११ आ + घट्—आघाते । वि + घट्—ममिघाते । सम् + घट्—सङ्घर्षे । ११

घुप् (घुप्तिर्) विज्ञादने (कथने, आविष्करणे, घोषणायाम्) ढण्डोरा करना, झुहर्त देना, मनादी करना To cry or proclaim aloud, announce or declare publicly—घोषयति । “हति घोषयतां ढिण्डिमः” हितो० २. ८४ ; “वमूर्म्य जयमघोषयत्” २० ९. १०. ।

११ आ, वि + घुप्—घोषणायाम् । प्र + उत् + घुप्—निनादने । ११
चद् भेदने—चाटयति ।

११ उत् + चद्—उच्चाटने, अपसारणे ; “उच्चाटनीयः कर्तालिकानां दानादिशानो भवतीमिरेषः १” मै० ३. ७. । ११

चर्च अध्ययने (अनुशीलने)—चर्चा करना To peruse, study repeatedly—चर्चयति । चर्चयति वेद विप्रः ।—अनुलेपने ; “चन्दनचर्चितनीलकलेवर०” गीतगो० १. ४०. ।

चर्च् अदने (चर्जणे)—चयाना To chew, eat, browse—चर्चयति, चर्वति । चर्वयति चर्वति तण्डुलं बालकः ; “श्चं वक्त्रे निक्षिप्य दशनैश्चर्चयति” सप्तशती ।

चिन्त् (चिति) स्मृत्याम् (चिन्तायाम्)—चिन्ता करना, गौर करना To

think, reflect—चिन्तयति । “चिन्तय तावत् केनापदेशेन पुनराश्रमपदं गच्छामः” शकु० २. ।—उद्गावने To devise ; “कोऽप्युपायश्चिन्त्यताम्” हितो० १. ।

चुद् परि, वि, सम् + चिन्त्—अत्यन्तचिन्तायाम्, ध्याने, स्मरणे । चुद् प्रेरणे (क्षेपणे ; चालने ; नियोगे ; प्रदने च)—(१) फेंकना ; (२) चलाना ; (३) नियुक्त करना ; (४) पूछना, शङ्का करना To throw ; to drive on ; to prompt, impel ; to ask, to adduce as an argument or objection—चोदयति । (१) “शरैर्मन्मथचोदितैः” महाभा० ; (२) “चोदयाश्चान्” शकु० १ ; (३) “तान् वधे मातुरचोदयत्” महाभा० ; “चोदयामास तं, सभा वै क्रियतामिति” महाभा० ; (४) “शिष्यान् समानीयाच्च व्योऽर्थमचोदयत्” महाभा० ।

चुद् प्र + चुद्, सम् + चुद्—प्रेरणे ;—कथने च ; परिवेषयेत् प्रयतो गुणान् सर्वान् प्रचोदयन्” मनु० ३. २२८ ; “सच्चोदयामास शीघ्रं याहीति सारथिम्” रामा० ।

चुर् स्तेये (चौर्ये)—चोरी करना To steal—चोरयति । चोरयति धनं चोरः ; “अचूचुरच्चन्द्रमसोऽभिरामताम्” माघ० १. १६. ।

चूर्णं पेषणे (चूर्णीकरणे)—चूरना To pulverize, pound—चूर्णयति । “चूर्णयत्यरिमण्डलं यः” ।

छद् अपवारणे (आच्छादने, गोपने)—ढकना, छिपाना To cover hide, conceal, veil—उभयपदी ; छादयति, छादयते ; छदति, छदते । छादयति छादयते दिशं मेघः ।

११ अव, आ, प्र + छद्—आच्छादने, संवरणे, गोपने । सम् + छद्—आच्छादने, व्यापने । १२

छन्द—१२ उप + छन्द—प्रलोभने ; प्रार्थनायाश्च—उपछन्दयति । १३

जम् हिंसायाम् ; ताडने च—जामयति ।

१४ उव् + जम्—उन्मूलने To kill, destroy, extirpate—उज्जासयति । पट्टके साथ ; निजौजसोजासयितुं जगद्गुहाम्” माघ० १. ३७. । १५

ट (टकि) पन्थने—टांकना To tie, fasten ; to stitch—टङ्कयति ।

१६ उव् + टङ्—टल्लेगे ; सर्वेऽपि घातवोऽत्र सायां उट्टङ्किताः । १७/ तत् भाषाते (ताडने)—मारना, पीटना To beat, strike—ताडयति । “लालयेत् पश्येत्पाणि दशरपाणि ताडयेत्” चाणक्यः ।—वादाने ; “अताडयन् मृदङ्गांश्च” अ० १७. ७. ।

तप् दोहे (टप्णीकाले ; व्यथनेव)—(१) गर्म करना ; (२) पीड़ा देना To heat ; to torment—तापयति । (१) “न हि तापयितुं शक्यं सागराम्भस्तृणोलङ्कया” हितो० १. ८७ ; मृशं तापितः कन्दर्पेण” गीतगो० २१. २२. ।

तर्त् वितर्त्ते (विचार्ये, उद्दे, संशये)—गुमान करना, विचार करना, अनुमान करना To conjecture, infer, suspect—तर्त्तयति । “त्वं तावत् कतमां तर्त्तयसि ?” शकु० ६ ; “वृक्षसर्वनाद-प्रमवर्त्ता परिश्रान्तां तर्त्तयामि” शकु० १ ; “(पातुं) त्वं चेदच्छ-स्फटिकविशदं तर्त्तयेस्तिष्ठत्यङ्गम्” मेघ० ६१. ।

❧ प्र, वि + तर्क्—वितर्क । ❧

तिज् निशाने (तीक्ष्णीकरणे)—तेज करना, पैसाना To sharpen, whet—तेजयति । “कुसुमचापमतेजयदंशुभिर्हिमकरः” २० ९.३९.१

❧ उत् + तिज्—उद्दीपने, प्रोत्साहने, व्यग्रकरणे ; तीक्ष्णीक जे च । ❧

तुल् उन्माने (परिमाणे)—तोलना To weigh, measure—तोलयति । तोलयति काञ्चनं वणिक् ।—उत्थापने ; “कैलासे तुलिते” महावीर० ९. ३७. ।

❧ उत् + तुल्—उत्तोलने, उर्ध्वनयने । ❧

दुल् वत्क्षेपे—दुलाना, झुलाना To swing, shake to and fro—दोलयति । “तं दोलयति मुदा छद्ददाली” ।

ध धारणे ; गृहीतापरिशोधने च—(१) धारण करना ; (२) धारना To hold, sustain ; to assume ; to put on (clothes, ornaments &c) ; to owe anything to a person—धारयति । (१) “धारयन् सस्कृत्तितम्” भ० ९. ६३ ; (२) “तस्मै तस्य वा धनं धारयसि” ।

पट् विदारणे (छेदने)—चीरना, फाड़ना ; तोड़ना To split, tear up ; to break—पाटयति । “कञ्चिन्मध्यात् पाटयामास दन्ती” माघ० १८. ५१. । “अन्यासु भित्तिषु मया निशि पाटितास्तु” मृच्छ० ३. १४. ।

❧ ट् + पट्—उत्पाटने, उन्मूलने (उखाड़ना) । ❧

पाल् रक्षणे (पालने)—पालना To protect, nourish—पालयति । अपत्यवत् पालयति प्रजा नृपः ।

पीड् बाधने (पीडने, क्लेशदाने)—दुखाना To pain, torment—
पीडयति । पीडयति शत्रुं लोकः ।—मर्दने च (दाबना) ; “लभेत
सिद्धतां सैवमपि यत्नतः पीडयन्” भर्तृ० ।

पी + ड + पीड्—सद्बोधे ; उत्सारणे, मोदने ; पीडने च । ड +
पीड्—मंदरेणे ; पीडने च । नि + पीड्—पीडने ; धारणे ; आलि
ङ्गने च । निर + पीड्—निर्पीडणे, आर्द्रवस्त्रादेर्निर्जलांकाणे
(निचोदना) । पी

पुष् बारणे (पोषणे)—पोषण करना To nourish, bring up,
maintain—पोषयति । “परिण्डेनात्मानं पोषयामि” द्वितो० ।

पूज् पूजायाम् (सम्माने, प्रशंसायाम्)—पूजा करना To worship,
revere—पूजयति । “राजानं पूजयति” रसा० १. ।

पूर् आप्यायने (पूरणे)—पूर्ण करना To fill, to fulfil, satisfy—
पूरयति । “पूरय मधुरिपुकानम्” गीतगो० ६. १४. ।

भृ पिप्तायाम् ; शोधने ; मिश्रणे ; उत्पादने ; दर्दने च—(१) विन्ता
करना ; (२) छुद करना ; (३) मिलाना ; (४) पैदा करना ;
(५) वटाना To think or reflect, consider ; to
purify ; to mingle or mix ; to produce ; to
foster, cherish—भावयति । (१) “अर्थमनर्थं भावय
नित्यम्” मोहमुद्गरः ; (२) “तवया भावितात्मानो ज्ञानं विन्दन्ति
निश्चिनम्” ; (३) “भूतानि भावयति जनयति यद्वयतीति वा
भूतभावनः” विष्णुसहस्रनामभाष्यम् ; (४) “देवान् भावयतानेन,
ते देवा भावयन्तु वः । परस्परं भावयन्तः श्रेयः परमवाप्स्यथ ॥”

गीता ३. ११. ।

भृप् अलङ्करणे (भृषणे)—सिङ्घारना To adorn—भृषयति । “शुचि
भृषयति श्रुतं वपुः, प्रशमस्तस्य भवत्यलङ्किया” भा० २. ३२. ।

मण्ड् (मडि) भृषायाम्—भृषित करना To adorn, decorate—
मण्डयति । मण्डयति हारो जनम् ।

मान् पूजायाम् (सम्मानने)—सम्मान करना To honour,
respect—मानयति । “मान्यान् मानय” मत्तृ० ।

मार्गं अन्वेषणे (प्रतिसन्धाने)—ढूँढ़ना To seek for—मार्गयति,
मार्गति । मार्गयति मार्गति गुणं गुणी ।

मार्ज्, मृज् (मृजू) शोधने (मार्जने ; दूरीकरणे)—मलना ; हटाना
To purify, cleanse ; to wipe—मार्जयति । “यो मार्ज-
यति सात्राज्यश्रियश्चापत्यवाच्यताम्” ।

मृप् तितिक्षायाम् (क्षमायाम्)—क्षमा करना To endure ; to
pardon, excuse—उभयपदी ; मर्षयति, मर्षयते । “आर्य्य !
मर्षय मर्षय” वैष्णो० १. ।

मोक्ष् मोचने—मुक्त करना ; छोड़ना, फेंकना To release ; to
cast—मोक्षयति । “त्वां शापान्मोक्षयिष्यति” महाभा० ; “सङ्क्षयेषु
मोक्षयति यश्च शरं मनुष्ये” ।

यत् परिभवे (ताडने) ; अलङ्करणे च—यातयति ।

निर् + यत्—प्रत्यर्पणे (फेर देना To return) ; प्रतिदाने,
वैरशुद्धौ च (बदला लेना To requite, repay, retaliate)—
“रामलक्ष्मणयोर्वैरं स्वयं निर्यातयामि वै” रामा० । ११

यन्त्र (यत्रि) यन्त्रने (नियमने)—रोकना, अटकाना, दवाना To restrain, curb, check—यन्त्रयति । “स्नेहकारण्ययन्त्रित” महाभा० ।

१११ नि + यन्त्र—‘यन्त्र’ वत् । १११

लक्ष् दर्शने (ज्ञाने), अङ्कने (चिह्नीकरणे) च—(१) देणना, (२) चिह्नित करना To perceive, to apprehend, to mark—उभयपदा, लक्षयति, लक्षयत । लक्षयति लक्षयते घटं लोक (पश्यति, चिह्नयुक्त करोति वा इत्यर्थे), “वस्तिताग्यग्य लक्षय” महाभा० ।

१११ आ + लक्ष्—‘गालोचन, ज्ञाने’ च । उप + लक्ष्—ज्ञाने, अनुमने, विशेषणे—“वेदैरपलक्षित”, लक्षणया बोधो च—“कावेभ्यो दधि रक्षयतामित्यादौ दध्युपघातकर्तृत्वेन आदिरुपलक्ष्यते” । सम् + लक्ष्—सम्यग्दृष्टौ, परीक्षायाम् । १११

लङ् (लघि) लङ्घने (क्षतिग्रमणे)—लांघना, पार होना To leap or pass over—लङ्घयति । “गिरिमलङ्घयत्” २० ४ ५२, “यशो भवद्गुह्यं लङ्घयितुं ममोद्यत” २० ३ ४८ । आदिगर्णीय उभयपदाभा होता है, लङ्घति, लङ्घते, “लङ्घते स्म मुनीष विमानान्” ने० ६ ४ ।

१११ उप, वि + लङ्घ्—‘लङ्घने’ । १११

लट् उपसेवायाम् (अत्यन्तपालने, लालने)—लाट करना To caress, fondle—लाडयति । लाडयति । “लालने बहवो दोषास्ताडने बहवो गुणा । तस्मात् पुत्रञ्च शिष्यञ्च ताडयन्न लाटयेत् ॥” चाणक्य ।

❧ उप + लङ्—“वालकमुपलालयन्” शकु० ७ । ❧

लोक् (लोक्) दर्शने—देखना To behold—लोकयति ।

❧ अव, आ, वि + लोक—दर्शने । ❧

लोच् (लोचृ)—❧ आ + लोच्, परि + आ + लोच्—चिन्तने, विचारणे,
निरूपणे । ❧

वच् परिभाषणे (वाचने, पाठे)—वाचना To read, peruse—वाच-
यति । “नानादेशसमुद्भूतां वाचयत्यखिलां लिपिम्” ।

वण्ट् (वटि) विभाजने (वण्टने)—वांटना To divide—वण्टयति ।
पक्षे—भ्वादि परस्मैपदी—वण्टति । “वण्टयन्ति नृपा रत्नं, विप्रा
वण्टन्ति हाटकम्” ।

वृ वारणे—रोकना To prevent—वारयति । यवेभ्यो गां वारयति ;
“प्रविशन्तं न कश्चिद्वारयत्” ।

❧ अप + वृ—आच्छादने, गोपने । ❧

वृज् (वृजी) वर्जने (त्यागे)—छोड़ना To shun, give up,
abandon—वर्जयति । “वर्जयेदसतां सङ्गम्” ।

❧ अप + वृज्—त्यागे ; दाने ; छेदने च । आ + वृज्—आनसने ;
दाने ; प्रसादने च । वि + वृज्—परित्यागे । ❧

शिप् असर्वोपयोगे (पारशेपीकरणे)—बचाना, छोड़ देना, बाकी रखना
To leave as a remainder, spare—शेषयति, शेषति ।
शेषयति शेषति यशोराशिं लोकः (अवशिष्टं करोतीत्यर्थः) ।

❧ अच् + शिप्, परि + शिप्—अवशेषे । वि + शिप्—अतिशा-
यने, अतिक्रमे, पराभवे, तिरस्कारे । निर् + शिप्—शून्यीकरणे,

उन्मूलने, उत्सादने, विलोपने । १५१

अण् ज्ञाने To give away, bestow—पायेगायं 'वि'.पूर्ः—
विधाणयति । “विधाणयति यः श्रोमान् विप्रेभ्यो विपुलं वड” ।

सद्—१५१ आ + सद्—प्राप्तौ ; गमने (सन्निकर्षे) च—पाना ; जाना
To obtain, to go to, approach—आसादयति ।
“आसादयति विद्यानां पारम्” ; “नक्तः स्वप्नानमासाद्य गजेन्द्र-
मणिं कर्षयति” । १५१

सान्त्स् समाधामने (सान्त्वरनायाम्)—चमडौ देना To soothe,
comfort—सान्त्सयति । सान्त्सयति शोकात्तं दयालुः ।

सृद्—१५१ नि + सृद्—हिसने To kill—निसृदयति, निसृदयति । १५१

स्फुद् भेदने—फोड़ना To burst or rend asunder, split—
स्फोटयति ।

१५१ आ + स्फुद्—गाहुताडने ; “बाहु चास्फोट्यच्छनै.” महाभा० १५१
स्वद् आस्वादाने (रसोपादाने)—चखना To taste—स्वादयति ।
स्वादयति क्षीरं लोकः ।

१५१ आ + स्वद्—आस्वादाने, अनुभवे । १५१

चुरादि सकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

कृत् अवशेषं (निन्दायाम्)—निन्दा करना To abuse—कृतसयने ।

“पूजयेदज्ञानं निन्ध्यमद्याचेतदकुत्सयन्” मनु० २. ५४.—इत्यत्र परस्मै-
पदी, आर्षप्रत्ययेषु पदनियमाभावात् ।

चिन् ज्ञाने—जानाना To know—चेनयते* । “कादम्बतीसभरेण

* ज्ञानार्थमे ‘चित्’ (चिती)-धातु भ्रादिगगीय परस्मैपदीमी होना

समस्त एव मत्तो न किञ्चिदपि चेतयते जनोऽयम्” कादम्बरी ।

तन्त्र् कुटुम्बधारणे (धारणे, पोषणे)—To support, maintain (as a family)—तन्त्रयते ।—शासने, नियमने; “प्रजाः प्रजाः स्वा इव तन्त्रयित्वा” शकु० ५. ५. ।

तर्ज् भर्त्सने—डांटना, झिड़कना To scold ; to threaten—तर्जयते । बहुशः परस्मैपदमेभी महाकविप्रयोग दीखता है; “सखी-मङ्गुल्या तर्जयति” शकु० १; “अहिताननिलोद्धूतैस्तर्जयन्निवः केतुभिः” २० ४. २८. ।

भर्त्स् भर्त्सने (धमकाना)—भर्त्सयते । परस्मैपदी—वोपदेवः ।

भल्—^१ नि + भल्—दर्शने—निभालयते । परस्मैपदी अपि । ^२

मन्त्र् (मन्त्रि) गुप्तभाषणे (मन्त्रणायाम्)—सलाह करना To consult—मन्त्रयते । “हृत् तस्य यां मन्त्रयते” नै० ३. १०७. । क्वचित् परस्मैपदीभी होता है; “किमेकाकिनी मन्त्रयसि?” शकु० ६; “हला ! सङ्गीतशालापरिसरेऽवलोकिताद्वितीया त्वं किं मन्त्रयन्त्यासीः ?” मालती० २. ।

^१ अनु, अभि + मन्त्र्—अभिमन्त्रणे, मन्त्रकरणकसंस्करणे ।

आ + मन्त्र्—कथने; प्रस्थानानुसतिप्रार्थने; सम्बोधने; निमन्त्रणे

च । नि + मन्त्र्—निमन्त्रणे । ^२

वञ्च् (वञ्चु) विप्रलम्भे (प्रतारणे, वञ्चनायाम्)—धोका देना.

है; यथा—चेतति; चेतिष्यति । “अविद्यानिद्रयाऽऽकान्ते जगत्त्रेकः स चेतति” (जागर्ति, प्रबुध्यते इत्यर्थः); “गर्भवासस्थितं रेतश्चेतति” (चैतन्ययुक्तं भवतीत्यर्थः) पञ्चदशी. ६. १४७; “चिचेत रामस्तत् कृच्छ्रम्” ।

टगना To cheat, deceive—वञ्चयते । “इयमथ वञ्चयते जनमनुगतमयमशरज्जरदूनम्” गीतगो० ८. ७. । परस्मैपदीभी होता है ; “ (वञ्चनं) वञ्चयन् प्रणयिनीरयाप सः” २. १९. १७. ।

सकर्मक अदन्त चुरादि घातु ।

अङ्क एङ्गणे (चिह्नोकरणे)—चिह्नित करना, निशान करना To mark—अङ्कयति । अङ्क्यापयति । “अङ्कयामास वत्स्याम्” महाभा० ।

अर्थ याचने—माङ्गना To beg, ask, solicit—आत्मनेपदी ; अर्थ-यने । द्विकर्तृक—“त्वामिममर्थमर्थयते” दशकु० ; “वैष्यं गत्वाऽर्थयस्व धनम्” महाभा० ।

१११ वाभि + अर्थ, प्र + अर्थ—प्रार्थनायाम् । सम् + अर्थ—चिन्तने ; हकीकरणे, प्रमाणीकरणे च । १११

अवधीर अवजायाम्—अनादर करना To disregard—अवधीरयति । “अवधीरयति साधुमसाधुः” ।

१११ इडा—अवधीर्ष्य ; “हितवचनमवधीर्ष्य” हितो० ; “इतीव धारामवधीर्ष्य” नै० १. ७२. । १११

आन्दोल दोलने—मुलाना, हिलाना To swing, to shake—आन्दोलयति । “मन्दमारुतान्दोलिता रुनेय” दशकु० ।

कथ वाक्यप्रवत्ये (कथने, वर्णने)—रुहना To tell, relate—कथयति । प्रायतः चतुर्थ्यन्त व्यक्तिवाचक शब्दके साथ ; “राममित्र-सनदर्शनोत्सुकं मैथिलाय कथयाम्वभूव सः” २० ११. ३७. ।

कर्ण भेदने ।—१११ आ + कर्ण—श्रवणे ; आकर्णयति । १११

कउ गतौ ; सङ्ख्यायाम् (गणनायाम्) च—कन्दयति । “कलिः काम-

धेनुः” ।—(१) धारणे, ग्रहणे To hold, bear, assume, put on ; “म्लेच्छनिवहनिधने कलयसि करवालम्” गीतगो० १. ; “कलयति हि हिमांशोर्निष्कलङ्कुस्य लक्ष्मीम्” मालती० १. २२ ; “कलय वलयध्रेणीं पाणौ” गीतगो० १२. २६. ।—(२) गणनायाम् To count, reckon ; “कालः कलयतामहम्” गीता. १०. ३०. ।—(३) करणे To make ; “सदा पान्थः पूषा गगनपरिमाणं कलयति” भर्तृ० ; “मधुमिलितमधुपकुलकलितरावे (केलिसदने)” गीतगो० ११. १९. ।—(४) ज्ञाने To know ; “कलयन्नपि सव्यथोऽवतस्थे” माघ० ९. ८३ ; “रूपा निषिद्धालिजनां यदैनां छायाद्वितीयां कलयाञ्चकार” नै० ३. १२. ।—(५) चिन्तने, विचारणे To think, consider ; “व्यालनिलयमिलनेन गरलमिव कलयति मलयसमीरम्” गीतगो० ४. ७ ; “कलयामि मणिभूषणं बहुदूषणम्” गीतगो० ७. ७. ।—(६) निर्माणे To form ; “मरकतशकलकलितकलधौतलिपेः” गीतगो० ८. ४. ।

॥ आ + कल—बोधे ; बन्धने ; आक्रमणे, ग्रहणे, अधिकारे च ।
परि + कल—ज्ञाने । सम् + कल—सङ्कुलने (योजने ; सङ्गृहे च) To add or sum up. । वि + अव + कल—व्यवकलने, वियोजने To subtract or deduct. ॥

क्षप क्षेपणे (दूरीकरणे ; अतिवाहने)—(१) दूर करना ; (२) काटना, गवाना To cast ; to remove ; to pass—क्षपयति ।
(२) “पक्षिणी क्षपयेज्जिज्ञाम्” स्मृतिः ।

गण सङ्ख्याने (गणनायाम् ; विचारे, ज्ञाने)—गिनना To count,

number; to consider—गणयति । “लीलाकमलपत्राणि गणयामास पार्वती” कु० ६. ८४ ; “पावकस्य महिमा स गण्यते, कक्षवज्ज्वलति सागरेऽपि यः” २० ११. ७५. ।

गुं + गण—ज्ञाने ; निश्चये । अव + गण—अवज्ञायाम् । गुं

गवेप मार्गणे (अन्येषणे, अनुसन्धाने)—हूँवना To seek—गवेपयति । गवेपयति गुणं गुणो ; “तस्मादेप यतः प्राप्तस्तत्रैवान्यो गवेप्यताम्” कयासरित्सागरः । “गवेपमाणं महिषीकुलं जलम्” ऋतु० १. २१.—इत्यत्र भ्वादिगणीय आत्मनेपदा ।

गुण अभ्यासे (गुणने, पूरणे ; ‘आग्नेदने’ इति मल्लिनाथः—माघ० २. ७०.) गुण करना, पूर्ण करना To multiply—गुणयति । “इन्ति पूर्तिश्च गुणने” इति अशुविदः ।

चित्र चित्राकरणे (आलेख्यकरणे)—तस्वीर या शरीर् खीचना To paint—चित्रयति । चित्रयति प्रतिमां लोकः । “वाग्देवताघरित-विप्रितचित्तसग्ना” (अलङ्कृत) गीतगो० १. २ ; “कौन्टपशालीचि-प्रिततीरा” छन्दोमञ्जरी ।

दण्ड दण्डनिपातने—दण्ड देना, डाण्डना To punish—दण्डयति । दण्डापयति । दण्डयति अपराधिनां राजा । द्विकर्मक—“तान् सहस्रं दण्डयेत्” मनु० ९. २३४ ; “अनृतम्बु वदन् दण्डयः स्वप्रित्तस्यांशम-ष्टमम्” मनु० ८ ३६. । “कौटसाह्यं कुर्वाणान् दण्डयित्वा प्रवास-येत्” मनु० ८. ३६. ।

पार कर्मसमाप्तौ (शक्ती)—सक्ता To be able—पारयति । “न खलु मातापितरौ मर्त्यवियोगदुःखितां दुहितरं द्रष्टुं पारयत.” शकु० ६ ५

“अधिकं न हि पारयामि वक्तुम्” भामिनी० २. ५९. ।

मह पूजायाम् To honour, worship—महयति । “गोक्षारं न निधीनां महयन्ति महेश्वरं विबुधाः” ; “स्त्री पुमानित्यनास्यैषा वृत्तं हि महितं सताम्” कु० ६. १२. ।

मिश्र सम्पर्के (मिश्रणे, संयोजने)—मिलाना To mix—मिश्रयति । मिश्रयति घृतेनान्नं लोकः ; “वाचं न मिश्रयति यद्यपि मद्ब्रूचोभिः” शकु० १. २६. ।

मूत्र प्रस्रावे—पेशाव करना To make water—मूत्रयति । “तिष्ठन् मूत्रयति” महाभा० ।

मृग अन्वेषणे—हूँदना To search for—आत्मनेपदी ; मृगयते । “रामो मृगं मृगयते वनवीथिकासु” महाना० ३. ५६. ।

रच रचनायाम् (प्रणयने, निर्माणे, करणे)—रचना, तैयार करना To prepare ; to make ; to compose—रचयति । “रचयति शयनं सचकितनयनम्” गीतगो० ५. १० ; “मौलौ वा रचयाञ्जलिम्” वेणी० ३. ४२ ; “अश्वघाटीं जगन्नाथो विश्वहृद्यामरोरचत्” ; “रचयति चिकुरे कुरवककुसुमम्” (विन्यस्यति) गीतगो० ७. २३ ; “विरचितानुरूपवेदाः” र० ५. ७६. ।

रस आस्वादने—चखना To taste, relish—रसयति । रसयति मधु द्विरेफः ; “मृद्वीका रसिता” भामिनी० ४. १४. ।

रह त्यागे—छोड़ना To quit, abandon—रहयति । रहयति शोकं धीरः ; “रहयत्यापदुपेतमायतिः” भा० २. १४. ।

रूप रूपकरणे—बनाना To form—रूपयति । रूपयति प्रतिमां शिल्पी ।

—(५) अभिनये (नाट्येन प्रकाशने—नाटकमे दिखयाना) To represent on the stage; “शकुन्तला घोडां रूपयति” शकु० ४ ।

११ नि + रूप—निरूपणे (निर्णये, निश्चये ; दर्शने ; विवरणे, स्वरूप-यने च) । ११

वर ईप्सायाम्—वरण करना, पसन्द करना To ask for, choose, seek to get—वरयति । “कन्या वरयते रूपम्” ।

वर्ण शुद्धादिवर्णकरणे (रङ्गने) ; वर्णने ; स्तुतौ च—(१) रङ्गना । (२) वर्णन करना ; (३) स्तुति करना To colour ; to describe ; to praise—वर्णयति । (१) प्रतिमां वर्णयति । (२) कथां वर्णयति ; (३) हरिं वर्णयति ।

११ निर् + वर्ण—दर्शने । ११

वास डरसेवायाम् (गुणान्तराधाने, धरमोकरणे)—धगन्धित करना, सु-रुत्तर करना To scent, perfume—वासयति । वासयति वस्त्रं चन्दनः । “छेदे चन्दनतरुर्जामयति सुखं कुटारस्य” हितो० ।

११ अपि + वास—‘वास’-वत् । ११

विडम्ब अनुकरणे (सदृशीकरणे) ; धञ्जने च—(१) अनुकरण करना, नकल करना ; (२) टगना To imitate, copy, resemble ; to cheat ; to ridicule—विडम्बयति । (१) “(तं) क्रतुर्विडम्बयामास, न पुनः प्राप तच्छिष्यम्” र० ४. १७ ; (२) “एवमात्मा-मिप्रायसम्भावितेष्टजनचित्तवृत्तिः प्रार्थयिता विडम्ब्यते” शकु० २ ।

वीज व्यजने (वायुसञ्चालने)—पह्ला झालना To fan—वीजयति । सख्यौ शकुन्तलां वीजयतः ; “वीज्यते स हि संछस्रश्रामरः”

कु० २. ४२. ।

व्यय वित्तसमुत्सर्गं (धनव्यये)—व्यय करना, खर्च करना, To expend—व्यययति । “बहु व्यययति द्रव्यम्” ।

शील अभ्यासे (अनुशीलने)—अभ्यास करना To practise repeatedly, study—शीलयति । “शीलयन्ति यतयः सुशीलताम्” भा० १३. ४३. ।—(२) परिधाने ; “शीलय नीलनिचोलम्” गीत-गो० ५. ११. ।—आश्रयणे, गमने ; “यदनुगमनाय निशि गहनमपि शीलितम्” गीतगो० ७. ४ ; “स्मेरानना सपदि शीलय सौधमौलिम्” भामिनी० २. ४. ।

श्लथ दौर्बल्ये (शिथिलीकरणे)—शिथिल (ढीला) करना To slacken, loosen, relax—श्लथयति । “परित्राणस्नेहः श्लथयितुमशक्यः खलु यथा” गङ्गालहरी. ३७. ।

सभाज पूजने (सत्कारे) ; प्रीणने च—सम्मान करना ; आनन्दित करना To salute, greet, pay respects, congratulate ; to please, gratify—सभाजयति । “स्नेहात् सभाजयितुमेत्य” उत्तर० १. ७ ; “सुचरितनन्दिन ऋपयो देवं सभाजयितुमागता इति तर्कयानि” शकु० ५. १—अलङ्कुरणे ; “वटुपरिपदं पुण्यश्रीकः श्रियैव सभाजयन्” उत्तर० ४. १९. ।

सूच व्यक्तीकरणे—सूचित करना, प्रकाश करना, ज्ञाहिर करना To indicate, reveal—सूचयति । “त्वां सूचयिष्यति तु माल्यसमुद्भवोऽयं (गन्धः)” मृच्छ० १. ३५ ; “मन्त्रो गुप्तद्वारो न सूच्यते” र० १७. ५०. ।

स्तेन चौर्यं—चोरी करना To steal—स्तेनयति ।

“वाच्यया नियताः सर्वे वाङ्मूला वाग्बिनिःसृताः ।

तां तु यः स्तेनयेद्वाचं स सर्वस्तेयद्वज्रः ॥” मनु० ४. २५६. ।

स्पृह इच्छायाम्—चाहना To wish, long for—स्पृहयति । चतुर्थी-
के साथ ; पुष्पेभ्यः स्पृहयति ; “न मैथिलेयः स्पृहवान्मृगं भर्तुं
दिनो, नाप्यलङ्घयति” २० १६. ४२. ।

अनुवाद करो—कमी अपरिमित भोजन नहीं करना । कोई द्रव्य
एकाकी भाजन नहीं करना । तू अब खा, मैं उसके साथ बात करूँ ।
आज शिक्षक हमलोगोंको नीतिवाक्य कहेंगे । किसीके साथ झूठ मत
कहो । आपने मुझे क्या कहा ? किसीका द्रव्य चुराना नहीं चाहिये ।
रामदास एक एक करके (एकैकशः) रुपया गिनता है । रातमें दही नहीं
पाना । किसीकी (द्वितीया) अवज्ञा मत करो । वह जितना कमाता है,
मैं भी व्यय करता है । इन फलोंको बाँट दो । सबका गुण कीर्तन करो ।
धर्मियोंको तसल्ली देते थे । दुष्ट लोग जहाँ तहाँ सभीका दोष कीर्तन
करते हैं । बाहमीकिर्तने छललित पद्योंमें रामचन्द्रका चरित्र समग्र वर्णन
किया है । साधुलोग सर्वदा सद्बिषयकी (द्वितीया) आलोचना करते हैं ।

रुधादि ।

क्रियाघटन-सूत्र ।

[इस प्रकरणमें २६० । २६१ सूत्रोंका वाच्य होगा ।]

२९६ । चतुर्थकार पर रहनेसे, कर्तृवाच्यमें रुधादिगणीय धातुके
अन्त्यस्वरके पश्चात् ‘नृ’ होता है ; यथा—रुध् + ति = रुध् + ति—

२९७ । सगुण विभक्ति परे रहनेसे, 'नृ'के स्थानमे स्वरान्त 'न' होता है ; यथा—रुन्ध् + ति = रुणध् (१०० (क) सूत्र) + ति—

२९८ । * धकारसे परे 'त' अथवा 'थ' रहनेसे, दोनो मिलकर 'द्ध' होता है ; यथा—रुणध् + ति = रुणद्धि ।

२९९ । * एक वर्गके तीन वर्ण एकत्र होनेसे, मध्यम वर्गका लोप होता है ; यथा—रुन्ध् + तः = रु (नृद्ध) = रुन्धः ।

३०० । * 'स' परे रहनेसे, 'द्र' और 'ध्'के स्थानमे 'त्' होता है ; यथा—रुणध् + सि = रुणत्सि ।

३०१ । * व्यञ्जनवर्णके परस्थित 'हि'—'धि' होता है ; यथा—रुध् + हि = रुन्ध् + धि = रुन्द्धां + धि = रुन्धि (२९९ सू०) ।

३०२ । * व्यञ्जनवर्णके परस्थित लङ् का 'द्र' और सकारका लोप होता है ; यथा—अ + रुणध् + द्र = अरुणध् = अरुणत् (२६० सू०) ।

३०३ । * लङ्के सकारका लोप होनेसे, धातुके 'द्र' और 'ध्'के स्थानमे विकल्पसे रेफ होता है ; यथा—अरुणत्, अरुणः ।

३०४ । * 'च' अथवा 'ज'—परस्थित तकारमे मिलकर 'क्त', और थकारमे मिलकर 'क्थ' होता है ; यथा—भुज् + ते = भुन्ज् + ते = भुन् + क्ते = भुङ्क्ते ।

३०५ । * च, छ, ज, श, ष, ह और घ—परस्थित दन्त्य सकारमे मिलकर 'क्ष' होता है ; यथा—भुन्ज् + से = भुङ्क्षे ।

३०६ । * 'व' परे रहनेसे, 'च' और 'ज'के स्थानमे 'ग' होता है,

† एक वर्गके दो चतुर्थ वर्ण एकत्र होनेसे, आदिका वर्ण तृतीय वर्ण होता है ।

और विराममे अर्थात् कोई वर्ण परे न रहनेसे अन्तस्थित 'च्' और 'ज्' के स्थानमे 'क्' होता है ; यथा—भुन्ज् + ध्वे = भुन्ग्ध्वे = भुह्ध्वे ; भुन् + दू = अभुनम् ।

३०७ । चतुर्लङ्कार परे रहनेसे, कर्तृप्राच्यमे 'हिन्म्'के स्थानमे 'हिह्' होता है ; यथा—हिन्म् + नि = हिनस्ति ।

३०८ । * 'ध' परे रहनेसे, पूर्ववर्ती 'स' के स्थानमे 'व' होता है, अथवा सकारका लोप होता है ; यथा—हिन्म् + हि = हिन्म् + धि = हिन्द् + धि = हिन्धि ।

३०९ । ति, सि, मि, तु, द्, स्—इन विभक्तियोंके परे रहनेसे, 'वृह्' धातुका 'न्'—'ने' होता है ; यथा—वृह् + ति = वृन्द् + ति = वृणेद् + ति—

३१० । य, र, ल, व, ह, ज, ण, न, म भिन्न व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, 'ह'के स्थानमे 'ढ' होता है ; यथा—वृणेद् + ति = वृणेद् + ति—

३११ । * टवर्ग और मृदन्त्य पकारके परस्थित तत्त्वके स्थानमे टवर्ग होता है ; परन्तु 'ढ'के परस्थित 'त' और 'य' के स्थानमे 'ठ' होता है ; यथा—वृणेद् + ति = वृणेद् + टि—

३१२ । 'ढ' परे रहनेसे, पूर्व टकारका लोप होता है, और ऋ भिन्न उपधा स्वर दीर्घ होता है ; यथा—वृणेद् + टि = वृणेदि । वृह् + तः = वृन्द् + तः = वृन्द् + तः = वृन्द्धः = वृण्डः । (दीर्घ) मुह् + ऋ = मूढ ।

३१३ । * कोई वर्ण परे न रहनेसे, धातुके छ, श, प और ण के स्थानमे 'ट' अथवा 'ढ' होता है ; और 'य' परे रहनेसे, 'ढ' होता है ;

यथा—अतृणेह् = अतृणेट् अथवा अतृणेड् ।

३१४ । * वर्गके प्रथम और द्वितीय वर्ण तथा श, ष, स परे रहने-से, श, ष, स, ह भिन्न 'धुट्'-वर्णके स्थानमे प्रथमवर्ण होता है ; यथा—
छिद् + ति = छिनत्ति ।

रुधादि ।

संकर्मक परस्मैपदी धातु ।

भञ्ज् (भनञ्जो) आमर्दने (भङ्गे)—तोड़ना To break.

(“भनक्त्युपवनं कपिः” भ० ९. २ ; “भनज्मि सर्वमर्यादाः”

६. ३८. ।—पराभवे ; “क्षत्राणि रामः परिभूय रामात्

क्षत्रादूययाऽभज्यत स द्विजेन्द्रः” नै० २२. १३३. ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	भनक्ति	भङ्कः	भञ्जन्ति
मध्यमपुरुष	भनक्ति	भङ्कथः	भङ्कथ
उत्तमपुरुष	भनज्मि	भञ्ज्वः	भञ्ज्मः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	भनक्तु	भङ्काम्	भञ्जन्तु
मध्यमपुरुष	भङ्कधि	भङ्कम्	भङ्क
उत्तमपुरुष	भनजानि	भनजाव	भनजाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अभनक्	अभङ्काम्	अभञ्जन्
------------	-------	----------	---------

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	अभनक्	अभङ्कुन्	अभङ्कु
उत्तमपुरुष	अभनजम्	अभञ्ज्व	अभञ्जम

विविलिङ् ।

प्रथमपुरुष	भञ्ज्यान्	भञ्ज्याताम्	भञ्ज्युः
मध्यमपुरुष	भञ्ज्याः	भञ्जयन्तम्	भञ्ज्यात
उत्तमपुरुष	भञ्ज्याम्	भञ्ज्याव	भञ्ज्याम

लट्—भङ्गा ते, भङ्गा तः, भङ्गान्ति ।

हिंस् (हिमि) हिंसायाम्—मार डालना, नष्ट करना

To kill, destroy completely.

(“हिनस्ति दुष्कृतं सूत्रा वाक्” ।)

, लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	हिनस्ति	हिंस्तः	हिंसन्ति
मध्यमपुरुष	हिनस्सि	हिंस्यः	हिंस्य
उत्तमपुरुष	हिनस्मि	हिंस्वः	हिंसमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	हिनस्तु	हिंस्ताम्	हिंसन्तु
मध्यमपुरुष	हिन्धि	हिंस्तम्	हिंस्त
उत्तमपुरुष	हिनस्तानि	हिनसाव	हिनसाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अहिनः	अहिंस्ताम्	अहिंसन्
------------	-------	------------	---------

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	अहिनः	अहिंस्तम्	अहिंस्त
उत्तमपुरुष	अहिनसम्	अहिंस्व	अहिंस्म

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	हिंस्यात्	हिंस्याताम्	हिंस्युः
मध्यमपुरुष	हिंस्याः	हिंस्यातम्	हिंस्यात
उत्तमपुरुष	हिंस्याम्	हिंस्याव	हिंस्याम

लृट्— हिंसिष्यति, हिंसिष्यतः, हिंसिष्यन्ति ।

पिप् (पिप्लृ) सञ्चूर्णे (पेपणे)—गीसना To pound, grind, crush—पिनष्टि ; पेक्ष्यति । पिनष्टि लोको गोधूमम् ।

शिप् (शिप्लृ) अवशेषे ; विशेषणे (विशेषकरणे) च—(१) बाकी रखना ; (२) विशेष करना, इमतियाज़ करना, तमीज़ करना, फर्क करना To leave as a remainder ; to distinguish or discriminate from others—शिनष्टि ; शेक्ष्यति ।
 शिप्—कर्मकर्त्तरि—बाकी रहना ; शिष्यते ; “तेषामेकः शिष्यते, अन्ये लुप्यन्ते” । अव + शिप्—कर्मकर्त्तरि ; “यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते” गीता. ७. २. । वि + शिप्—वदंते ;—कर्मकर्त्तरि ; अतिशये (विहतर होना, अफूज़ल होना) ; “मौनात् सत्यं विशिष्यते” मनु० २. ८३ ; “सर्वेषामेव दानानां ब्रह्मदानं विशिष्यते” मनु० ४. २३३. । परि + शिप्—अवशेषे ।

वृह् हिंसयाम् (वध्रे)—To kill, hurt, injure.

(“वृणे वृणेदि ज्वलतः खलु ज्वलन् क्रमात् कटीप-

द्विमहाण्डमण्डलम् ॥” नै० ९. १५१.१)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	तृणेढि	तृणदः	तृंहन्ति
मध्यमपुरुष	तृणेत्ति	तृणदः	तृणद
उत्तमपुरुष	तृणेहि	तृंहः	तृंहः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	तृणेदु	तृणदाम्	तृंहन्तु
मध्यमपुरुष	तृणिद	तृणदम्	तृणद
उत्तमपुरुष	तृणहानि	तृणहाव	तृणहाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अतृणेद्	अतृणदाम्	अतृंहन्
मध्यमपुरुष	अतृणेद्	अतृणदम्	अतृणद
उत्तमपुरुष	अतृणहम्	अतृंह	अतृंह

चिधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	तृंघात्	तृंघाताम्	तृंघुः
मध्यमपुरुष	तृंघाः	तृंघातम्	तृंघात
उत्तमपुरुष	तृंघाम्	तृंघाव	तृंघाम

लृट्—तर्हिष्यति, तर्ह्यति ।

अञ्ज् (अनूज्) अक्षणे (लेपने) ; व्यक्तीकरणे च—(१) लेपन करना, तैल लगाना ; (२) प्रकाश करना 'To anoint ; to show—
अनक्ति । (१) “अनक्ति मात्रं तैलेन जनः” ; (२) मा नाञ्जी

राक्षसीर्मायाः” भ. ९. ४९. ।

ॐ अञ्ज् + णिच्—अञ्जन लगाना ; अञ्जयति ; “नाञ्जयन्तीं स्वके नेत्रे, न चाभ्यक्तामनावृताम् (पश्येद्भाष्यां द्विजोत्तमः)” मनु० ४. ४४. । अभि + अञ्ज्—अभ्यङ्गे, तैलादिमर्दने । वि + अञ्ज्—व्यक्तौ, प्रकाशने । अभि + वि + अञ्ज्—अभिव्यक्तौ ; प्रकटने । ॐ

रुधादि सकर्मक उभयपदी धातु ।

रुध् (रुधिर्) आवरणे (रोधे)—रुद्ध करना, रोकना

To obstruct, oppose ; to besiege.

(“इदं रुणद्धि मां पञ्चमन्तःकृजितपदपद्मम्”

विक्रमो०. ४. २१ ; “रुन्धन्तु* वारणघटा

नगरं मदीयाः” सुद्रा० ४. १७. ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	रुणद्धि	रुन्धः	रुन्धन्ति
मध्यमपुरुष	रुणत्सि	रुन्धः	रुन्ध
उत्तमपुरुष	रुणधिमि	रुन्ध्वः	रुन्धमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	रुणद्धु	रुन्धाम्	रुन्धन्तु
मध्यमपुरुष	रुन्धि	रुन्धम्	रुन्ध
उत्तमपुरुष	रुणध्वानि	रुणध्वाव	रुणध्वाम

* ‘रोत्त्यन्ति’ इति पाठान्तरम् ।

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अरुणत्	अरुन्धाम्	अरुन्धन्
मध्यमपुरुष	अरुणत्, अरुणः	अरुन्धम्	अरुन्ध
उत्तमपुरुष	अरुणधम्	अरुन्ध्य	अरुन्धम्

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	रुन्ध्यात्	रुन्ध्याताम्	रुन्धुः
मध्यमपुरुष	रुन्ध्याः	रुन्ध्यातम्	रुन्ध्यात
उत्तमपुरुष	रुन्ध्याम्	रुन्ध्याव	रुन्ध्याम

लृट्—रोत्स्यति, रोत्स्यतः, रोत्स्यन्ति ।

(आत्मनेपद)

लट् ।

प्रथमपुरुष	रुन्धे	रुन्धाते	रुन्धते
मध्यमपुरुष	रुन्धे	रुन्धाथे	रुन्ध्वे
उत्तमपुरुष	रुन्धे	रुन्ध्वहे	रुन्ध्वहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	रुन्धाम्	रुन्धाताम्	रुन्धताम्
मध्यमपुरुष	रुन्धन्व	रुन्धाथाम्	रुन्ध्वम्
उत्तमपुरुष	रुन्ध्वै	रुन्ध्वहै	रुन्ध्वामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अरुन्ध	अरुन्धाताम्	अरुन्धत
मध्यमपुरुष	अरुन्धाः	अरुन्धाथाम्	अरुन्ध्वम्

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	अरुन्धि	अरुन्ध्वहि	अरुन्धमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	रुन्धीत	रुन्धीयाताम्	रुन्धीरन्
मध्यमपुरुष	रुन्धीथाः	रुन्धीयाथाम्	रुन्धीध्वम्
उत्तमपुरुष	रुन्धीय	रुन्धीवहि	रुन्धीमहि

लृट्—रोत्स्यते, रोत्स्येते, रोत्स्यन्ते ।

॥ अनु + रुध्—दिवादिगणीय आत्मनेपदी—अनुवर्त्तने ; अनुरुध्यते ; “सद्वृत्तिमनुरुध्यन्तां भवन्तः” महावीर० २ ; “हन्त तिर्यञ्चोऽपि परिचयमनुरुध्यन्ते” उत्तर० ३ ; “वात्सल्यमनुरुध्यन्ते महात्मानः” महावीर० ६ ; “मद्ववनमनुरुध्यते वा भवान् ?” काद० । अव + रुध्—अवरोधे । उप + रुध्—निर्वन्धे ; प्रतिवन्धे ; अवरोधे To besiege ; आच्छादने च । नि + रुध्—निरोधे, नियमने । प्रति + रुध्—प्रतिरोधे । वि + रुध्—कर्मकर्त्तरि—विरोधे (अनैक्ये ; कलहे च) ; विरुध्यते । सम् + रुध्—प्रतिवन्धे ; संयमने च । ॥

भुज् पालनं To rule, govern ; to protect.

(भुनक्ति पृथिवी राजा ।)

(परस्मैपदी)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	भुनक्ति	भुङ्क्तः	भुञ्जन्ति
मध्यमपुरुष	भुनक्ति	भुङ्क्थः	भुङ्क्थ

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	भुनजिम्	भुञ्ज्यः	भुञ्ज्मः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	भुनक्तु	भुङ्क्षाम्	भुङ्क्षन्तु
मध्यमपुरुष	भुङ्क्षि	भुङ्क्षम्	भुङ्क्ष
उत्तमपुरुष	भुनजानि	भुनजाव	भुनजाम

लट् ।

प्रथमपुरुष	अभुनक्	अभुङ्क्षाम्	अभुङ्क्षन्
मध्यमपुरुष	अभुनक्	अभुङ्क्षम्	अभुङ्क्ष
उत्तमपुरुष	अभुनजम्	अभुञ्ज्य	अभुञ्ज्म

विधिलिङ्—भुञ्ज्यात्, भुञ्ज्याताम्, भुञ्ज्युः ।

लृट्—भोक्षति, भोक्षतः, भोक्षन्ति ।

भुज् अभ्यवहारे (भोजने) ; उपभोगे (अनुभवे) च-

(१) गाना ; (२) भोग करना To eat ;

to enjoy ; to suffer.

((१) "शयनस्यो ॥ भुञ्जीत" मनु० ४. ७४ ; (२) "मर्षं ॥

केवलं भुङ्क्ते यः पचत्यात्मकारणात्" मनु० ३. ११८ ।

"इदो गनो दुःखरातानि भुङ्क्ते" ।)

(आत्मनेपदी)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	भुङ्क्ते	भुङ्क्ताते	भुङ्क्ते

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	भुङ्क्ते	भुञ्जाथे	भुङ्ग्ध्वे
उत्तमपुरुष	भुञ्जे	भुञ्ज्वहे	भुञ्जमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	भुङ्क्षाम्	भुञ्जाताम्	भुञ्जताम्
मध्यमपुरुष	भुङ्क्ष्व	भुञ्जाथाम्	भुङ्ग्ध्वम्
उत्तमपुरुष	भुनजै	भुनजावहै	भुनजामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अभुङ्क्ष	अभुञ्जाताम्	अभुञ्जत
मध्यमपुरुष	अभुङ्क्ष्वाः	अभुञ्जाथाम्	अभुङ्ग्ध्वम्
उत्तमपुरुष	अभुञ्जि	अभुञ्ज्वहि	अभुञ्जमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	भुञ्जीत	भुञ्जीयाताम्	भुञ्जीरन्
मध्यमपुरुष	भुञ्जीथाः	भुञ्जीयाथाम्	भुञ्जीध्वम्
उत्तमपुरुष	भुञ्जीय	भुञ्जीवहि	भुञ्जीमहि

लृट्—भोक्ष्यते, भोक्ष्येते, भोक्ष्यन्ते ।

❀ उप + भुज्—उपभोगे । परि, सम् + भुज्—सम्भोगे । ❀

छिट् (छिदिर्) द्वैधीकरणे (छेदने ; नाशने)—(१)

काटना ; (२) नष्ट करना To cut ; to destroy.

((१) “नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि” गीता. २. २३ ;

(२) “तृष्णां छिन्धि” भर्तृ० ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	छिनत्ति	छिन्तः	छिन्दन्ति
मध्यमपुरुष	छिनत्सि	छिन्थः	छिन्थ
उत्तमपुरुष	छिनन्ति	छिन्दः	छिन्मः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	छिनत्तु	छिन्ताम्	छिन्दन्तु
मध्यमपुरुष	छिन्धि	छिन्तम्	छिन्ता
उत्तमपुरुष	छिनदानि	छिनदाथ	छिनदाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अच्छिनत्	अच्छिन्ताम्	अच्छिन्दन्
मध्यमपुरुष	अच्छिनत्, अच्छिनः	अच्छिन्तम्	अच्छिन्न
उत्तमपुरुष	अच्छिनदम्	अच्छिन्द	अच्छिन्म

विधिलिङ्—छिन्थात्, छिन्थाताम्, छिन्थुः ।

लृट्—छेत्स्याते, छेत्स्यतः, छेत्स्यन्ति ।

(आत्मनेपद)

लट् ।

प्रथमपुरुष	छिन्ते	छिन्दाते	छिन्दने
मध्यमपुरुष	छिन्तसे	छिन्दाथे	छिन्ध्वे
उत्तमपुरुष	छिन्दे	छिन्दहे	छिन्महे

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	छिन्ताम्	छिन्दाताम्	छिन्दाताम्
मध्यमपुरुष	छिन्त्स्व	छिन्दाथाम्	छिन्ध्वम्
उत्तमपुरुष	छिनदै	छिनदावहै	छिनदामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अच्छिन्त	अच्छिन्दाताम्	अच्छिन्दत
मध्यमपुरुष	अच्छिन्थाः	अच्छिन्दाथाम्	अच्छिन्ध्वम्
उत्तमपुरुष	अच्छिन्दि	अच्छिन्द्वाहि	अच्छिन्द्वाहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	छिन्दीत	छिन्दीयाताम्	छिन्दीरन्
मध्यमपुरुष	छिन्दीथाः	छिन्दीयाथाम्	छिन्दीध्वम्
उत्तमपुरुष	छिन्दीय	छिन्दीवहि	छिन्दीमहि

लृट्—छेत्स्यते, छेत्स्येते, छेत्स्यन्ते ।

❧ आ + छिद्—आकृष्य ग्रहणे (छीन लेना) ; छेदने च । उव् + छिद्—उन्मूलने । परि + छिद्—इयत्तया अवधारणे, निर्णये । वि + छिद्—छेदे, विभागे । ❧

*

*

*

*

भिद् (भिदिर्) विदारणे (भङ्गे, विच्छेदे)—तोड़ना, भेद करना To break, pierce—मिनत्ति, मिनत्ते ; भेत्स्यति, भेत्स्यते । मिनत्ति मिनत्ते कूलं नदी ; “तेषां कथं नु हृदयं न मिनत्ति लज्जा ?” सुद्रा० ३. ३३. ।

भू० कर्मकर्त्तरि—मिच्छ हाना ; मिच्छते ; “पैशुन्याद्भिमिच्छे स्नेहः”
 पञ्च० १. १११. (नश्यति इत्यर्थः) ; “पट्कर्णो भिद्यते मन्त्रः”
 (प्रकाशते इत्यर्थः) पञ्च० १. १०८. । दृत् + भिद्—कर्मकर्त्तरि—
 उद्गमे, प्रकाशे ; “अद्यापि पक्षावपि नोद्भिद्येते” काद० । निर् +
 भिद्—भेदने ; प्रकाशने च । प्रति + भिद्—भर्त्सने । सम् + भिद्—
 मिश्रणे, संश्लेषे । भू०

युज् (युजिर्) योगे (युज्जति)—संयुक्त करना, मिलाना, जोड़ना To
 join, unite—युनक्ति, युक्ते ; योक्षयति, योक्षयने । युनक्ति युक्ते
 घृतेनाग्नं लोकः । “यम युनजिम कालेन” भ० ६. ३७ ।

भू० ‘उत्’ और स्वरान्त उपसर्गके योगसे आत्मनेपदी होता है ।
 अनु + युज्—प्रश्ने ; अनुयुक्ते । अभि + युज्—उद्योगे ; आक्रमणे ;
 अराधयोजने च ; अभियुक्ते । आ + युज्—संयमने ; आयुक्ते ।
 उत् + युज्—उद्योगे ; उद्युक्ते । उप + युज्—प्रयोगे ; सेवने ;
 हरभोगे च ; हरयुक्ते । नि + युज्—नियोगे, प्रेरणे, आदेशे ;
 नियुक्ते । नि + युज् + णिच्—नियोगे ; नियोजयति । प्र + युज्—
 प्रयोगे ; निदेशे च ; प्रयुक्ते । वि + युज्—स्यागे ; वियोजने च ;
 वियुक्ते । सम् + युज्—संयोजने । भू०

रिच् (रिचिर्) विरेचने (शून्यीकरणे)—सूना करना, खाली करना To
 empty, evacuate, clear—रिणक्ति, रिक्ते ; रेक्षयति,
 रेक्षयते । “रिणक्षिम जलधेस्तोयम्” भ० ६. ३६ ; “तिमिरिच्यमानं
 पूर्वदिद्भुस्रमालोक्युद्यमं दृश्यते” विक्रमो० ३. ।

भू० अति + रिच्, वि + अति + रिच्, उत् + रिच्—कर्मकर्त्तरि—

अतिशये ; पञ्चमीके साथ ; “अश्वमेधसहस्रेभ्यः सत्यमेवातिरिच्यते”

हितो० ४. १३५ ; “स्तुतिभ्यो व्यतिरिच्यन्ते दूराणि चरितानि ते”

२० १०. ३० ; “ममैवोद्विच्यते जन्म—तव जन्मनः” महाभा० । १११

विच् (विचिर्) पृथक्करणे—अलग करना To separate, dis-
criminate—विनक्ति, विद्धे ; वेक्ष्यति, वेक्ष्यते । वोपदेवमते—
द्वादिगणोपभी होता है ; वेवेक्ति, वेवेक्ते ।

१११ वि + विच्—पृथक्करणे ; विचारणे, निर्णये च । १११

अनुवाद करो—राजा विद्रोहियोंको रूढ़ करता है । अशोकवनमें
सीताको अवलूढ़ किया था । राम और लक्ष्मण दोनों भाइयोंने तीन वाणो-
से खर-द्रुपणका मस्तक छेदन किया था । यदि फल चाहो, तो पुष्प मत
तोड़ो । नौकरलोग कुठारसे लकड़ी फाड़ते हैं । आदमी आलस्यके कारण
दुःख भोगता है । बार-बार भोजन करना नहीं चाहिये । तुम्हारे पुत्रको
असव-सङ्गसे वियुक्त करो । वहाँ तान आदमी भेजो । उस कार्यमें निर-
र्थक आदमी नियुक्त मत करो ।

अदादि ।

क्रियाघटन-सूत्र ।

[इस प्रकरणमें तुदादि और रुधादिके धार (#)-चिह्नित सूत्रोंका
कार्य यथासम्भव होगा ।]

३१५ । ‘अद्’-धातु लङ्के ‘इ’ और ‘स्’ में मिलकर यथाक्रम ‘आदत्’
और ‘आदः’ होता है ; यथा—अद् + इ = आदत् ; अद् + स् = आदः ।

३१६ । * शकार, छ और च्छ—परस्थित ‘त’ और थकारमें मिल-

का यथाक्रम 'ष्ट' और 'ष्ट' होता है ; यथा—वद् + ति = वष्टि ।

३१७ । * अगुण विभक्ति या प्रत्यय पर रहनेसे, 'वद्' के स्थानमे 'उद्' होता है ; यथा—वद् + थः = उष्टः ।

३१८ । * य, व और म भिन्न अगुण व्यञ्जनवर्ण पर रहनेसे, 'हन्' धातुके नकारका लोप होता है ; और अन्ति, अन्तु तथा अन् पर रहनेसे, 'हन्' के स्थानमे 'म्' होता है ; यथा—हन् + तः = हतः ; हन् + अन्ति = मन्ति । हन् + यात् = हन्यात् ; हन् + वः = हन्यः ; हन् + मः = हन्मः ।

३१९ । * 'हि' क साथ मिलकर हन्—जहि, अस्—एधि, और शास्—शाधि होता है ; यथा—हन् + हि = जहि ; अस् + हि = एधि ; शास् + हि = शाधि ।

३२० । विधिलिङ्, और लट् लोट्की अगुण विभक्ति पर रहनेसे, 'अस्' धातुके अकारका लोप होता है ; और लट्का 'सि' पर रहनेसे, 'अस्' धातुके सकारका लोप होता है ; यथा—अस् + यात् = स्यात् ; अस् + तः = स्तः ; अस् + ताम् = स्ताम् ; अस् + सि = असि ।

३२१ । लङ्के 'द्' और 'स्' पर रहनेसे, 'अस्' धातुके उत्तर 'ई' होता है ; यथा—अस् + द् = आसीत् ; अस् + स् = आसीः ।

३२२ । * सगुण लट् आदि चार विभक्ति पर रहनेसे, अदादि और ह्लादिगणीय धातुके अन्त्यप्वर और उपधा लघुस्वरका गुण होता है ; यथा—द्विप् + ति = द्वेष्टि (३११ सूत्रानुसार 'त' के स्थानमे 'ट') ।

३२३ । * द्विप्, विद् और आकारान्त धातुके परस्थित 'अन्' विकल्पसे 'उस्' होता है ; यथा—द्विप् + अन् = अद्विप्, अद्विपन् ।

३२४ । * अगुण व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, 'शास्'के स्थानमे 'शिप्' होता है ; यथा—शास् + तः = शिप् + तः = शिष्टः ।

३२५ । * अभ्यस्त धातुकी परल्यित 'अन्'—'उस्' होता है ; 'उस्' परे अन्त्यस्वका गुण होता है, और 'अन्ति' तथा 'अन्तु'के नकारका लोप होता है ; यथा—शास् + अन् = अशासः ; शास् + अन्ति = शासति ।

३२६ । * लङ्का 'द्' परे रहनेसे, धातुके अन्त्य 'स्'के स्थानमे 'त्', और 'स्' परे रहनेसे, विकल्पसे 'त्' होता है ; यथा—चकास् + द् = अचकात् ।

३२७ । * सगुण विभक्ति परे रहनेसे, 'मृज्'के स्थानमे 'मार्ज्' होता है ; और विभक्तिका अगुण स्वर परे, विकल्पसे 'मार्ज्' होता है ; यथा—मृज् + ति = मार्ज् + ति—

३२८ । * त, थ, ध परे रहनेसे, मृज्, सृज्, यज् और असृज् धातुके 'ज्'के स्थानमे मूर्द्धन्य 'प्' होता है ; यथा—मार्ज् + ति = मार्ष्टि ; मृज् + तः = मृष्टः ; मृज् + हि = मृज् + धि (३०१ सू०) = मृष्ट् + धि = मृड् + धि (३१३ सू०) = मृड्ढि (३११ सू०) ।

३२९ । अन्तल्यित 'मृज्' धातुके 'ज्'के स्थानमे 'द्' अथवा 'ड्' होता है ; यथा—मृज् + द् = अमार्ज् = अमार्द अमार्द ।

३३० । लट्, लोट्, लङ् विभक्तिका व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, रुद्, स्वप्, खस्, अन् और जक्ष् धातुके उत्तर 'ड्' होता है ; और 'द्' 'स्'

† द्विस्त धातु, और जक्ष्, जागृ, दरिद्रा, चकास्, शास् धातुकी 'अभ्यस्त'-संज्ञा होती है ।

परे 'इ' अथवा 'अ' होता है ; यथा—रुद् + ति = रोदिति (३२२ सू०)
रुद् + द् = अरोदीत्, अरोदत् ।

३३१ । ति, सि, मि, तु, द्, स् परे रहनेसे, 'यु' धातुके उत्तर 'इ' होता है ; और वह 'इ' परे रहनेसे, गुण होता है ; यथा—यू + ति = प्रवोति ।

३३२ । * अगुण स्वर परे रहनेसे, धातुके इयणोंके स्थानमे 'इय्', और उयणोंके स्थानमे 'उय्' होता है : यथा—अधि + इ + आते = अधि + इय् + आते = अधीयाते ; यू + अन्ति = युवन्ति ।

३३३ । ऐ, आवहै, आनहै परे रहनेसे, 'सू' धातुके 'ऊ'के स्थानमे 'उय्' होता है ; यथा—सू + ऐ = छवै ।

३३४ । * दुहादि धातुका 'ह' परस्थित 'त', 'य' और धकारमे मिलकर 'ग्घ' होता है ; और 'स' 'ज्व' परे रहनेसे, अथवा कोई वर्ण परे न रहनेसे, आदिस्थित 'द'के स्थानमे 'घ', और अन्तस्थित 'ह'के स्थानमे 'रु' होता है । यथा—दुह् + ति = दोग्धि ; दुह् + सि = धोक्षि ; दुह् + द् = अदोह् = अधोक् ।

३३५ । चतुर्थकारमे 'शी' धातुका गुण होता है ; और 'अन्ते,' 'अन्ताम्', 'अन्त' विभक्ति परे रहनेसे, 'शी' धातुके उत्तर 'र' होता है ; यथा—शी + ते = शेते ; शी + अन्ते = शेरते (२८० सू०) ।

३३६ । त, थ, ध, ■ परे रहनेसे, 'चक्ष्'के स्थानमे 'चप्' होता है ; यथा—चक्ष् + ते = चष्टे ।

३३७ । लट्, लोट्, लङ्के 'स' 'घ' परे रहनेसे, 'ईत्' और 'ईड्' धातुके उत्तर 'इ' होता है ; यथा—ईत् + से = ईशिपे ; ईड् +

ते=ईडिपे ।

३३८ । * अगुण वयञ्जनवर्ण परे, 'दरिद्रा' धातुके 'आ'के स्थानमे 'इ' होता है; और 'अम्' भिन्न विभक्तिका स्वर परे रहनेसे, 'दरिद्रा' धातुके आकारका लोप होता है; यथा—दरिद्रा + तः = दरिद्रितः; दरिद्रा + अन्ति = दरिद्रिति ।

३३९ । अगुण स्वर परे रहनेसे, 'इण्' धातुके 'इ'के स्थानमे 'य्' होता है; यथा—इ + अन्ति = यन्ति ।

३४० । ति, लि, मि, तु, द्, स् परे रहनेसे, 'रु' और 'स्तु' धातुके उत्तर विकल्पसे 'ई' होता है, और 'ई' परे गुण होता है; पक्षे वृद्धि होती है; यथा—रु + ति = र्वीति, रौति ।

अदादि ।

सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

अद् भक्षणे—खाना To eat

(फलमस्ति विहङ्गमः ।)

लट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष अस्ति

अतः

अदन्ति

मध्यमपुरुष अस्ति

अतः

अतः

उत्तमपुरुष अस्ति

अदः

अदः

लोट् ।

प्रथमपुरुष अस्तु

अताम्

अदन्तु

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	अद्धि	अत्तम्	अत्त
उत्तमपुरुष	अदानि	अदाव	अदाम

लट् ।

प्रथमपुरुष	आदत्	आत्ताम्	आदन्
मध्यमपुरुष	आदः	आत्तम्	आत्त
उत्तमपुरुष	आदम्	आद्व	आद्व

विधिलिट् ।

प्रथमपुरुष	अद्यात्	अद्याताम्	अद्युः
मध्यमपुरुष	अद्याः	अद्यातम्	अद्यात
उत्तमपुरुष	अद्याम्	अद्याव	अद्याम

लृट्--अत्यति, अत्स्यतः, अत्स्यन्ति ।

हन् हिंसायाम् (प्रहारे, ताडने ; त्यागे च)—(१) बध करना, विनष्ट करना ; (२) मारना, पीटना ; (३) छोड़ना To kill, destroy ; to strike, beat ; to abandon.

((१) मृगं प्लवन्ति मृगाविधः ; (२) “प्रेक्षितेन कुम्भे ज्वान”

र० ५. ५० ; (३) “मा धमं जहि” महाभा० ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	हन्ति	हन्तः	हन्ति
मध्यमपुरुष	हसि	हयः	हय
उत्तमपुरुष	हन्मि	हन्वः	हन्मः

लोट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष हन्तु

हताम्

घ्नन्तु

मध्यमपुरुष जहि

हतम्

हत

उत्तमपुरुष हनानि

हनाव

हनाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष अहन्

अहताम्

अघ्नन्

मध्यमपुरुष अहन्

अहतम्

अहत

उत्तमपुरुष अहनम्

अहन्व

अहन्म

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष हन्यात्

हन्याताम्

हन्त्युः

मध्यमपुरुष हन्याः

हन्यातम्

हन्यात

उत्तमपुरुष हन्याम्

हन्याव

हन्याम

लृट् — हनिष्यति, हनिष्यतः, हनिष्यन्ति ।

अप + हन् — ध्वंसने, दूरीकरणे । अभि + हन् — आघाते, प्रहारे ; वादने च । अव + हन् — कण्ठने । आ + हन् — आघाते, प्रहारे ; वादने च ; — अपना कोई अङ्ग-प्रत्यङ्ग कर्म होनेसे 'आ + हन्' आत्मनेपदी होता है ; "आहते स्वं वक्षः" । वि + आ + हन् — व्याघाते, प्रतिबन्धे । उप + हन् — प्रहारे ; नाशने च । नि + हन् — विनाशे ; आघाते ; वादने च । वि + हन् — विनाशे ; प्रतिबन्धे च । सम् + हन् — सङ्घाते, योगे ।

द्विप् अग्रीतौ (द्वेषे, निन्दायाम्, विरोधे) — द्वेष

करना, बैर करना, नफरत करना To hate,

, dislike, be hostile towards.

(धातुपाठे—ठभयपदी । “द्वियन्ति मन्दाश्रितं

महात्मनाम्” कु० १. ७५. ।)

लट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष

ठेष्टि

द्विष्टः

द्विपन्ति

मध्यमपुरुष

द्वेत्ति

द्विष्टः

द्विष्ट

उत्तमपुरुष

ठेप्सि

द्विष्यः

द्विष्मः

लोट् ।

प्रथमपुरुष

ठेष्टु

द्विष्टाम्

द्विपन्तु

मध्यमपुरुष

द्विष्टु

द्विष्टम्

द्विष्ट

उत्तमपुरुष

ठेप्थाणि

द्वेप्थाश्च

द्वेप्थाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष

अठेष्ट्

अद्विष्टाम्

अद्विष्टुः, अद्विपन्

मध्यमपुरुष

अद्वेष्ट्

अद्विष्टम्

अद्विष्ट

उत्तमपुरुष

अठेप्सम्

अद्विष्य

अद्विष्म

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष

द्विष्यात्

द्विष्याताम्

द्विष्युः

मध्यमपुरुष

द्विष्याः

द्विष्यातम्

द्विष्यात

उत्तमपुरुष

द्विष्याम्

द्विष्याव

द्विष्याम

लृट्—द्वेक्षति, द्वेक्ष्यतः, द्वेक्ष्यन्ति ।

शास् (शासु) अनुशासने (उपदेशे ; शासने ; आशायाम्)—

(१) शिक्षा देना ; (२) पालन करना, हुक्मत करना ; (३) आदेश करना To teach ; to rule, govern ; to order.

(१) द्विकर्मक—“माणवकं धर्मं शास्ति” ; “स किंस्तथा साधु न शास्ति योऽधिपम्” भा० १. ५ ; (२) “राज्यं रजोरिक्तमनाः शशास” २० १४. ८५ ; (३) “शाधि नः कर्वाम किम्” कु० ६. २४. १)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	शास्ति	शिष्टः	शासति
मध्यमपुरुष	शास्सि	शिष्टः	शिष्ट
उत्तमपुरुष	शास्मि	शिष्वः	शिष्मः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	शास्तु	शिष्टाम्	शासतु
मध्यमपुरुष	शाधि	शिष्टम्	शिष्ट
उत्तमपुरुष	शासानि	शासाव	शासाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अशात्	अशिष्टाम्	अशासुः
मध्यमपुरुष	अशात्, अशाः	अशिष्टम्	अशिष्ट
उत्तमपुरुष	अशासम्	अशिष्व	अशिष्म

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	शिष्यात्	शिष्याताम्	शिष्युः
------------	----------	------------	---------

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष शिष्या

शिष्यातम्

शिष्यात

मध्यमपुरुष शिष्याम्

शिष्याय

शिष्याम

उत्तमपुरुष शिष्याम्

शिष्याय

शिष्याम

लट्—शासिष्यति, शासिष्यत, शासिष्यन्ति ।

११ मनु + दास्—उपदेशे, आदेश दण्डने च । प्र + दास्—
‘शास’ वत् । ११

मृजू (मृजू) शुद्धीकरणे (मार्जने)—साफ करना,

पोंचना To wipe or wash off, cleanse.

(“त्यदलवान् ममार्ज” माघ० ३ ७९, “दोषप्रवा

दममृजन्” माघ० ५. २८. ।)

लट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष मर्ष्टि

मृष्ट

मृजन्ति, मार्जन्ति

मध्यमपुरुष मर्ष्टि

मृष्ट

मृष्ट

उत्तमपुरुष मर्ष्टिम्

मृज

मृजम्

लोट् ।

प्रथमपुरुष मर्ष्टुं

मृष्टाम्

मृजन्तु, मार्जन्तु

मध्यमपुरुष मर्ष्टु

मृष्टम्

मृष्ट

उत्तमपुरुष मार्जानि

मार्जाय

मार्जाम्

लङ् ।

प्रथमपुरुष अमर्ष्टि

अमृष्टाम्

अमृजन्, अमार्जन्

मध्यमपुरुष अमर्ष्टि

अमृष्टम्

अमृष्ट

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	अमार्जम्	अमृज्व	अमृज्म

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	मृज्यात्	मृज्याताम्	मृज्युः
मध्यमपुरुष	मृज्याः	मृज्यातम्	मृज्यात
उत्तमपुरुष	मृज्याम्	मृज्याव	मृज्याम

लृट्—मार्जिष्यति मार्ज्यति, मार्जिष्यतः

मार्ज्यतः, मार्जिष्यन्ति मार्ज्यन्ति ।

वश् इच्छायाम्—कामना करना To desire, long for.

(“निःस्वो वष्टि शतं, शती दशशतम्” शान्तिशतकम् ;

“अमी हि वीर्य्यप्रभवं भवस्य जयाय सेनान्य-

मुशन्ति देवाः” कु० ३. १९. १)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	वष्टि	उष्टः	उशन्ति
मध्यमपुरुष	वष्टि	उष्टः	उष्ट
उत्तमपुरुष	वष्टिम	उष्टवः	उष्टमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	वष्टु	उष्टाम्	उशन्तु
मध्यमपुरुष	उष्टि	उष्टम्	उष्ट
उत्तमपुरुष	वशानि	वशाव	वशाम्

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अवट्	अौष्टाम्	अौशन्
मध्यमपुरुष	अवट्	अौष्टम्	अौष्ट
उत्तमपुरुष	अवशम्	अौश्च	अौश्म

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	उश्यात्	उश्याताम्	उश्युः
मध्यमपुरुष	उश्याः	उश्यातम्	उश्यान्
उत्तमपुरुष	उश्याम्	उश्याच्च	उश्याम

लृट्—वशिष्यति ।

वच् परिमाणे (कथने)—कहना To say, speak.

("वितं मितश्च यो वक्ति" ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	वक्ति	वक्तुः	* * †
मध्यमपुरुष	वक्ति	वक्षथः	वक्षथ
उत्तमपुरुष	वक्षिम्	वक्ष्यः	वक्ष्मः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	वक्तुः	वक्ताम्	वचन्तु
मध्यमपुरुष	वक्षि	वक्तम्	वक्त
उत्तमपुरुष	वक्षानि	वक्षाव	वक्षाम

† अयम् 'अन्ति'-परो न प्रयुज्यते ; बहुवचनपर इत्यन्ये ।

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अवक्	अवक्ताम्	अवचन्
मध्यमपुरुष	अवक्	अवक्तम्	अवक्त
उत्तमपुरुष	अवचम्	अवच्च	अवचम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	वच्यात्	वच्याताम्	वच्युः
मध्यमपुरुष	वच्याः	वच्यातम्	वच्यात
उत्तमपुरुष	वच्याम्	वच्याव	वच्याम

लृट्—वक्ष्यति, वक्ष्यतः, वक्ष्यन्ति ।

❦ निर् + वच्—निरुक्तौ, व्याख्यायाम् । प्र + वच्—कथने, वर्णने ।

प्रति + वच्—प्रतिवचने । ❦

विद् ज्ञाने—ज्ञानना To know.*

(“विद्धि व्याधिव्यालप्रस्तम्

लोकं शोकहतञ्च समस्तम् ।” मोहमुत्तरः ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	वेत्ति	वित्तः	विदन्ति

* “सत्तायां विद्यते, ज्ञाने वेत्ति, विन्ते विचारणे ।

विन्दते विन्दति प्राप्तौ, श्यन्-लुक्-श्नम्-शेष्विदं क्रमात् ॥”

“वेत्ति सर्वाणि शास्त्राणि, गर्वस्तस्य न विद्यते ।

विन्ते धर्मं सदा सद्भिः, तेषु पूजाञ्च विन्दति ॥”

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	वेत्सि	वित्यः	विन्थ
उत्तमपुरुष	वेद्मि	विद्वः	विद्मः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	वेत्तु	वित्ताम्	विदन्तु
मध्यमपुरुष	विद्धि	वित्तम्	वित्त
उत्तमपुरुष	वेदानि	वेदाय	वेदाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अवेत्	अविताम्	अविदुः, अविदन्
मध्यमपुरुष	अवेत्, अवेः	अवित्तम्	अवित्त
उत्तमपुरुष	अवेदम्	अविद्व	अविद्म

विधिलिट् ।

प्रथमपुरुष	विधात्	विधाताम्	विद्युः
मध्यमपुरुष	विद्याः	विद्यातम्	विद्यात
उत्तमपुरुष	विद्याम्	विद्याय	विद्याम

लृट्—वेदिष्यति, वेदिष्यतः, वेदिष्यन्ति ।

विद् धातुं लट् और लोट्मे और एकप्रकार रूप होने हैं; यथा—

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	वेद	विदतुः	विदुः
मध्यमपुरुष	वेत्थ	विदथुः	विद
उत्तमपुरुष	वेद	विद्व	विद्म

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	विदाङ्करोतु	विदाङ्कुरुताम्	विदाङ्कुर्यन्तु
मध्यमपुरुष	विदाङ्कुरु	विदाङ्कुरुतम्	विदाङ्कुरुत
उत्तमपुरुष	विदाङ्करवाणि	विदाङ्करवाय	विदाङ्करवाम

११ आ + विद् + णिच्—आवेदने, ज्ञापने; आवेदयति । नि + विद् + णिच्—निवेदने, ज्ञापने; उत्सर्गो च । ११

इ (इण्) गतौ (प्राप्तौ च)—(१) जाना; (२) पाना To go to, come to or near; to obtain, attain to.

((१) “शशिनं पुनरेति शर्वरी” २० ८. ५६ ; (२) “निर्वृद्धिः

क्षयमेति” मृच्छ० १. १४. १)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	एति	इतः	यन्ति
मध्यमपुरुष	एषि	इथः	इथ
उत्तमपुरुष	एमि	इवः	इमः

लोट् ।

	एतु	इताम्	यन्तु
प्रथमपुरुष	एतु	इताम्	यन्तु
मध्यमपुरुष	इहि	इतम्	इत
उत्तमपुरुष	अयानि	अयाव	अयास

लङ् ।

	पेत्	पेताम्	आयन्
प्रथमपुरुष	पेत्	पेताम्	आयन्

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	पेः	पेतम्	पेत
उत्तमपुरुष	आयम्	पेव	पेम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	इयात्	इयाताम्	इयुः
मध्यमपुरुष	इयाः	इयातम्	इयात
उत्तमपुरुष	इयाम्	इयाव	इयाम

लृट्—एष्यति, एष्यतः, एष्यन्ति ।

भृ + अति + इ, वि + अति + इ—अतिक्रमे । अनु + इ—अनुगमने ; अन्ये च । अप + इ—अपगमे, क्षये । वि + अप + इ—व्यपगमे, निवृत्तौ । अभि + इ—अभिमुखगतौ ; प्राप्ताय च । अव + इ—ज्ञाने । सम् + अव + इ—समसाये, मिलने (मेलने या), संयोगे । आ + इ—आगमने, प्राप्ताय ; ऐति । उत् + इ—उदये, उद्गमने, उद्गमे । अभि + उत् + इ—उदये ; उद्गतौ च । उप + इ—पर्यापगमने ; प्राप्ताय च । अभि + उप + इ—उप-
लब्धितौ ; स्वीकारे च । पठा + इ—पठायने ; प्राप्ताय च । परि + इ—प्रद-
क्षिणीकरणे ; वेष्टने च । वि + परि + इ—विपर्यये, वैपरीत्ये, अन्यथाभावे । प्र + इ—परलोकगतौ, मरणे । अभि + प्र + इ—अभिप्राये, आशये (इच्छा काना, इरादा करना, मकसद रखना) । प्रति + इ—प्रतीतौ, ज्ञाने, विश्वासे ; प्रतिगमने च । भृ

अनुवाद करो—देखो, एक हरिण निविष्टचित्तसे घास खा रहा है । निरपराध जन्तुओंका (द्वितीया) हनन करना नहीं चाहिये । व्यर्थ मुझे मत मारो । मछर स्वभावसेही देवताओंके प्रति द्वेष करते हैं । दुष्टका

(द्वितीया) शासन को । विडाल भोजनके पश्चात् मुख मार्जन करता है ।
जो आत्मा का तत्त्व अच्छे प्रकारसे जानता है, वह अनायास मुक्त होता है ।
आत्मज्ञानकोही सब धर्मोंसे श्रेष्ठ जानना । आओ, चलें ।

अदादि अकर्मक परस्मैपदी धातु ।

अस् सत्तायाम् (विद्यमानतायाम्, स्थितौ)—रहना
To be, exist.

("नास्त्यगतिर्मनोरथानाम्" विक्रमो० ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अस्ति	स्तः	सन्ति
मध्यमपुरुष	असि	स्थः	स्थ
उत्तमपुरुष	अस्मि	स्वः	स्मः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	अस्तु	स्ताम्	सन्तु
मध्यमपुरुष	एधि	स्तम्	स्त
उत्तमपुरुष	असानि	असाव	असाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	आसीत्	आस्ताम्	आसन्
मध्यमपुरुष	आसीः	आस्तम्	आस्त
उत्तमपुरुष	आसम्	आस्व	आस्म

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	स्यात्	स्याताम्	स्युः
मध्यमपुरुष	स्याः	स्यातम्	स्यात
उत्तमपुरुष	स्याम्	स्याथ	स्याम

लृट्—भविष्यति ।

रुदादि* ।

रुद् (रुदिद्) अभ्रुविमोचने (रोदने)—रोना

To cry, weep, lament.

(अभ्रुविमोचनमात्रेऽकर्मकः—रोदिति लोक् शोकात् । आह्वानविशिष्ट-
रोदने तु सकर्मकः—“नामप्राहमरोदीत् सा भ्रातरौ” म० १. १. ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	रोदिति	रुदितः	रुदन्ति
मध्यमपुरुष	रोदिवि	रुदिथः	रुदिथ
उत्तमपुरुष	रोदिमि	रुदिवः	रुदिमः

लोट् ।

	प्रथमपुरुष	रोदितु	रुदिताम्	रुदन्तु
--	------------	--------	----------	---------

* रोदितिः स्वपितिर्द्यैव दक्षसितिः ॥ णितिस्तथा ।

जक्षितिर्द्यैव विज्ञेयो रुदादि पञ्चको गण ॥

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	रुदिहि	रुदितम्	रुदित
उत्तमपुरुष	रोदानि	रोदाव	रोदाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	{ अरोदीत् अरोदत्	अरुदिताम्	अरुदन्
मध्यमपुरुष	{ अरोदीः अरोदः	अरुदितत्	अरुदित
उत्तमपुरुष	अरोदम्	अरुदिव	अरुदिम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	रुद्यात्	रुद्याताम्	रुद्युः
मध्यमपुरुष	रुद्याः	रुद्यातम्	रुद्यात
उत्तमपुरुष	रुद्याम्	रुद्याव	रुद्याम

लृट्—रोदिष्यति, रोदिष्यतः, रोदिष्यन्ति ।

स्वप् (जिप्स्वप्) शयने (निद्रायाम्)—सोना To sleep.

५ ' गुणानामेव दौर्गात्म्याद्दुरि धुर्व्यो नियुज्यते । असञ्जातकिगस्कन्धः

सुखं स्वपिति गौर्गण्डिः ॥' काव्यप्रकाशः १०. १)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	स्वपिति	स्वपितः	स्वपन्ति
मध्यमपुरुष	स्वपिषि	स्वपिथः	स्वपिथ

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	स्वपिमि	स्वपिवः	स्वपिमः
		लोट् ।	
प्रथमपुरुष	स्वपितु	स्वपिताम्	स्वपन्तु
मध्यमपुरुष	स्वपिहि	स्वपितम्	स्वपित
उत्तमपुरुष	स्वपानि	स्वपाय	स्वपाम
		लङ् ।	

प्रथमपुरुष	{ अस्यपीत् अस्वपत्	अस्वपिताम्	अस्वपन्
मध्यमपुरुष	{ अस्यपीः अस्वपः	अस्वपितम्	अस्वपित
उत्तमपुरुष	अस्वपम्	अस्वपिय	अस्वपिम
		विधिलिङ् ।	
प्रथमपुरुष	स्वप्यात्	स्वप्याताम्	स्वप्युः
मध्यमपुरुष	स्वप्याः	स्वप्यातम्	स्वप्यात
उत्तमपुरुष	स्वप्याम्	स्वप्याय	स्वप्याम

लृट्—स्वप्स्यति, स्वप्स्यतः, स्वप्स्यन्ति ।

श्वस् प्राणने (श्वासे ; जीवने)—दम लेना ; जीना To breathe, respire, draw breath ; to live.

(“क्षमप्यवतिष्ठने श्वसन् यदि जन्तुर्न”

छामवानमौ ।” २० C. ८७. १)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	श्वसिति	श्वसितः	श्वसन्ति
मध्यमपुरुष	श्वसिषि	श्वसिथः	श्वसिथ
उत्तमपुरुष	श्वसिमि	श्वसिवः	श्वसिमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	श्वसितु	श्वसिताम्	श्वसन्तु
मध्यमपुरुष	श्वसिहि	श्वसितम्	श्वसित
उत्तमपुरुष	श्वसानि	श्वसाव	श्वसाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	{ अश्वसीत् अश्वसत्	अश्वसिताम्	अश्वसन्
मध्यमपुरुष	{ अश्वसीः अश्वसः	अश्वसितम्	अश्वसित
उत्तमपुरुष	अश्वसम्	अश्वसिव	अश्वसिम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	श्वस्यात्	श्वस्याताम्	श्वस्युः
मध्यमपुरुष	श्वस्याः	श्वस्यातम्	श्वस्यात
उत्तमपुरुष	श्वस्याम्	श्वस्याव	श्वस्याम

लृट्—श्वसिष्यति, श्वसिष्यतः, श्वसिष्यन्ति ।

❁ आ + श्वस्, सम् + आ + श्वस्—आश्वसे, सान्त्वनायाम् ।

ठन् + इवस्—उच्छ्वासे (यदिर्मुखश्वासे ; अन्तर्मुखश्वासे इत्यन्ये) ।
 नि + इवस्, निर् + इवस्—निश्वासे (अन्तर्मुखश्वासे ; यदिर्मुख-
 श्वासे इत्यन्ये) । वि + इवस्—विश्वासे ; प्रायः सप्तमीके साध ; “पुंषि
 विश्वसिति कुप्र कुमारी १” नै० ६. ११०. । १५

प्र + प्रन्—प्राणने (श्वासत्यागे ; जीवने)—साँस
 छोड़ना ; जीता रहना To respire ; to
 live, be alive.

(“प्रथमसौ क्षीणा क्षणं प्राणिति १” गीतगो० ४. २६. ।)

लट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष	प्राणिति	प्राणतः	प्राणन्ति
मध्यमपुरुष	प्राणिषि	प्राणिथः	प्राणिथ
उत्तमपुरुष	प्राणिमि	प्राणिथः	प्राणिमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	प्राणितु	प्राणिताम्	प्राणन्तु
मध्यमपुरुष	प्राणिहि	प्राणितम्	प्राणित
उत्तमपुरुष	प्राणानि	प्राणाव	प्राणाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	प्राणीत्, प्राणत्	प्राणिताम्	प्राणन्
मध्यमपुरुष	प्राणीः, प्राणः	प्राणितम्	प्राणित
उत्तमपुरुष	प्राणम्	प्राणिव	प्राणम

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	प्राण्यात्	प्राण्याताम्	प्राण्युः
मध्यमपुरुष	प्राण्याः	प्राण्यातम्	प्राण्यात
उत्तमपुरुष	प्राण्याम्	प्राण्याव	प्राण्याम

लृट्—प्राणिष्यति, प्राणिष्यतः, प्राणिष्यन्ति ।

जक्षादि ।*

जक्ष भक्षणे—खाना To eat.

(सकर्मक—“जक्षिमोऽनपराधेऽपि नरान्” भ० ४. ३९. ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	जक्षिति	जक्षितः	जक्षति
मध्यमपुरुष	जक्षिषि	जक्षिथः	जक्षिथ
उत्तमपुरुष	जक्षिमि	जक्षिवः	जक्षिमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	जक्षितु	जक्षिताम्	जक्षतु
मध्यमपुरुष	जक्षिहि	जक्षितम्	जक्षित
उत्तमपुरुष	जक्षाणि	जक्षाव	जक्षाम

* जक्ष्, जाय्, दरिद्रा, चकास्, शास् ।

जक्ष जाय् दरिद्रा च चकास्तिः शास्तिरेव च ।

दीधी वेवी च विज्ञेयो जक्षादिः सप्तको गणः ॥

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	{ अजक्षीत् अजक्षत्	अजक्षिताम्	अजक्षुः
मध्यमपुरुष	{ अजक्षीः अजक्षः	अजक्षितम्	अजक्षित
उत्तमपुरुष	अजक्षम्	अजक्षिव	अजक्षिम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	जक्ष्यात्	जक्ष्याताम्	जक्ष्युः
मध्यमपुरुष	जक्ष्याः	जक्ष्यातम्	जक्ष्यात
उत्तमपुरुष	जक्ष्याम्	जक्ष्याथ	जक्ष्याम

लृट्—जक्षिष्यति ।

आगृ निद्राक्षये (जागरणे)—जागना To be awake.

("दण्डः क्षतेषु जागर्ति, दण्डं धर्मं विदुर्मुखाः" मनु० ७. १८. १)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	जागर्ति	जागृतः	जाग्रति
मध्यमपुरुष	जागर्षि	जागृत्यः	जागृत्य
उत्तमपुरुष	जागर्मि	जागृत्यः	जागृतमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	जागर्तुं	जागृताम्	जाग्रतु
मध्यमपुरुष	जागृहि	जागृतम्	जागृत

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	जागराणि	जागराव	जागराम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अजागः	अजागृताम्	अजागरुः
मध्यमपुरुष	अजागः	अजागृतम्	अजागृत
उत्तमपुरुष	अजागरम्	अजागृव	अजागृम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	जागृयात्	जागृयाताम्	जागृयुः
मध्यमपुरुष	जागृयाः	जागृयातम्	जागृयात
उत्तमपुरुष	जागृयाम्	जागृयाव	जागृयाम

लृट्—जागरिष्यति ।

चकास् (चकास्) दीप्तौ (शोभायाम्)—चमकना
To shine, be bright.

(“गण्डश्रणिङ् ! चकास्ति नीलनलिनीश्रीमोचनं लोचनम्”

गीतगो० १०. १४ ; “चकास्ति योग्येन हि

योग्यसङ्गमः” नै० ६. १६. १)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	चकास्ति	चकास्तः	चकासति
मध्यमपुरुष	चकास्सि	चकास्थः	चकास्थ
उत्तमपुरुष	चकास्मि	चकास्वः	चकास्मः

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	चकाम्तु	चकास्ताम्	चकासतु
मध्यमपुरुष	चकाधि, चकाद्वि	चकास्तम्	चकास्त
उत्तमपुरुष	चकास्तानि	चकासाथ	चकासाम

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अचकात्	अचकास्ताम्	अचकांसुः
मध्यमपुरुष	अचकात्, अचकाः	अचकास्तम्	अचकास्त
उत्तमपुरुष	अचकासम्	अचकास्थ	अचकास्म

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	चकास्यात्	चकास्याताम्	चकास्युः
मध्यमपुरुष	चकास्याः	चकास्यातम्	चकास्यात
उत्तमपुरुष	चकास्याम्	चकास्याथ	चकास्याम

लृट्—चकासिष्यति ।

अदादि आकारान्त सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

पा रक्षणे (पालने)—रक्षा करना To protect.

("अथर्माग्मां पाहि" महामा० ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	पाति	पातः	पान्ति
मध्यमपुरुष	पासि	पाथः	पाथ
उत्तमपुरुष	पामि	पाथः	पामः

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	पातु	पाताम्	पान्तु
मध्यमपुरुष	पाहि--	पातम्	पात
उत्तमपुरुष	पानि	पाव	पाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अपात्	अपाताम्	अपुः, अपान्
मध्यमपुरुष	अपाः	अपातम्	अपात
उत्तमपुरुष	अपाम्	अपाव	अपाम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	पायात्	पायाताम्	पायुः
मध्यमपुरुष	पायाः	पायातम्	पायात
उत्तमपुरुष	पायाम्	पायाव	पायाम

लृट्—पास्यति ।

❦ प्रति + पा + णिच्—(१) प्रतिपालने, रक्षणे ; (२) प्रतीक्षा-
याञ्च ; प्रतिपालयति ; “अन्यासक्तो देवः, तदवसरं प्रतिपालयामि”
शकु० ५ ; “प्रतिपालय माम्, यावदुपसर्पामि” वेणी० ६. । ❦

*

*

*

*

ख्या कथने—कहना To tell, declare—ख्याति ; ख्यास्यति ।

“ख्याति साधुः कथां हरेः” ।

❦ ख्या + णिच्, अमि + ख्या + णिच्—ख्यापने, विज्ञापने, प्रका-
शने ; ख्यापयति । सा + ख्या—कथने, वर्णने । उप + आ + ख्या—

वर्णने । प्रति + जा + रुधा—निराकरणे ; अस्वीकारे । वि + जा + रुधा—व्याख्यायाम्, विवरणे । सम् + रुधा—गणनायाम् । १११
 मा माने (परिमाणे)—नापना To measure—माति ; मास्यति ।
 माति भूमिं नलेन राजा । “न माति मानिनो यस्य यतस्त्रिभुवनो-
 दरे” ; “तनौ ममुस्तत्र न कैटभद्विपस्तशोधनाभ्यागमपद्मवा मुदः”
 माघ० १. २३.—इत्यादिषु अन्तर्मांवाच्यं अकर्मकः ; न माति—न
 परिमाण गच्छति, अतिरिच्यते इत्यर्थः (नर्द्दा समात्ता Is not
 contained or comprised in, does not find room
 or space in) ।

११२ अनु + मा—अनुमाने । उप + मा—उपमाने । निर् + मा—
 निर्माणे ; “निर्मांति यः पूर्वेणि पूर्वमिन्द्रुम्” मै० ३. ३२. । परि +
 मा—परिमाणे ; “उदरं परिमाति मुष्टिना” मै० २. ३९. । प्र +
 मा—प्रमायाम्, निश्चयज्ञाने । ११३

या गतौ (प्राप्तौ च)—(१) जाना ; (२) पाना To go ; to at-
 tain to—याति ; यास्यति । (१) “यथौ तदीयामरुहम्भ्य चाकु-
 लिम्” २० ३ २५ ; (२) “सुखात् तु यो याति नरो दक्षिणां पुनः
 शरीरेण मृत ॥ जीवति” मृच्छ० १. १०. ।

११४ या + गिच्—अतिवाहने, क्षपणे ; यापयति । अति + या—अति-
 क्रमे । अनु + या—अनुवर्त्तने ; अनुकरणे, मादृश्ये ; सहगमने ॥
 अप + या—पलायने । अभि + या—समोपगमने ; आक्रमणे च ।
 आ + या—आगमने ; प्राप्तौ च । उत् + या—उत्थाने, उद्गती ;
 उत्पत्तौ च । प्रति + उत् + या—प्रत्युद्गमने, सम्मानार्थं पुरोगमने ।

प्र + या—प्रयाणे, गमने, प्रस्थाने । ॥

रा दाने—देना To bestow—राति ; रास्यति । “न राति रोगिणेऽपथं वाञ्छतेऽपि भिषक्तमः” ।

ला आदाने (ग्रहणे)—लेना To take, receive—लाति ; लास्यति । “ललुः खद्गान्” भ० १४. ९२. ।

अदादि आकारान्त अकर्मक परस्मैपदी धातु ।

द्रा पलायने—भागना To run away—द्राति ; द्रास्यति ।

॥ नि + द्रा—निद्रायाम् । ॥

भा दीप्तौ (शोभायाम् ; प्रकाशे)—चमकना ; ज़ाहिर होना To shine ; to seem, appear—भाति ; भास्यति । “तावद्भा भारवेभाति यावन्माघस्य नोदयः” उद्भटः ; “बुभुक्षितं न प्रति भाति किञ्चित्” महाभा० ।

॥ आ + भा, प्रति + भा—शोभायाम् ; स्फुरणे, प्रकाशे, ज्व-भासे च । ॥

वा गतौ (वायोर्गतौ)—हवा चलना To blow—वाति ; वास्यति । वाति वायुः ।

॥ निर् + वा—निर्वाणे (शीतलतायाम्, शान्तौ, निर्वृत्तौ) ; “निर्वात् कृशानुः” राघवपाण्डवीयम् ८. ४२ ; “तस्य वपुर्जलाद्रापवनैर्न निर्व्ववौ” माघ० १. ६६. । निर् + वा + णिच्—निर्वापणे (छण्डा करना, बुझाना) ; निर्वापयति । ॥

स्ना शौचे (ज्ञाने)—नहाना To bathe—स्नाति ; स्नास्यति । “स्नाति गङ्गाजलैर्नित्यम्” ; “मृगतृष्णाम्भसि स्नातः” ।

दरिद्रा दुर्गतौ (ह्येनेनावस्थाने, अकिञ्चनोभावे)—दरिद्र होना To be poor or needy—(लट्) दरिद्राति, दरिद्रितः, दरिद्रति ; (लोट्) दरिद्रातु, दरिद्रिताम्, दरिद्रितु ; (लङ्) अदरिद्रात्, अदरिद्रिताम्, अदरिद्रिः ; (लृट्) दरिद्रिष्यति । “उपध्व्युपरि पश्यन्तः सर्वे एव दरिद्रति” हितो० २. २. ।

अदादि उकारान्त सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

तु (णु) स्तुतौ—स्तव करना, प्रशंसा करना

To praise, extol.

(“सास्वती तन्मिथुने नुनाथ” कु० ७. १०. ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	नौति	नुतः	नुयन्ति
मध्यमपुरुष	नौषि	नुथः	नुथ
उत्तमपुरुष	नौमि	नुवः	नुमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	नौतु	नुताम्	नुवन्तु
मध्यमपुरुष	नुहि	नुतम्	नुत
उत्तमपुरुष	नयानि	नवाथ	नवाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अनौत्	अनुताम्	अनुवन्
मध्यमपुरुष	अनौः	अनुतम्	अनुत
उत्तमपुरुष	अनवम्	अनुव	अनुम

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	नुयात्	नुयाताम्	नुयुः
मध्यमपुरुष	नुयाः	नुयातम्	नुयात
उत्तमपुरुष	नुयाम्	नुयाव	नुयाम

लृट्—नविष्यति, नोष्यति ।

अदादि उकारान्त अकर्मक परस्मैपदी धातु ।

छु (डुछु) शब्दे (छुते)—छोँकना To sneeze—क्षौति ; अविष्यति ।
क्षौति कफो ।

रु शब्दे (रवे)—आवाज् करना To sound ; to hum (as bees)—रौति रवीति, रतः र्वीतः, र्वन्ति ; रविष्यति रोष्यति ।

“कर्णे कलं किमपि रौति शनैर्विचित्रम्” हितो० १. ८२. ।

अदादि सकर्मक आत्मनेपदी ।

‘अधि’-पूर्वक इ (अधीङ्) अध्ययने—पढ़ना

To read, study.

(अध्यापकाद्व्याकरणमधीते ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अधीते	अधीयाते	अधीयते
मध्यमपुरुष	अधीषे	अधीयाथे	अधीध्वे
उत्तमपुरुष	अधीये	अधीवहे	अधीमहे

लोट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष अधीताम्

अधीयाताम्

अधीयताम्

मध्यमपुरुष अधीष्व

अधीयाथाम्

अधीष्वम्

उत्तमपुरुष अध्ययै

अध्ययावहे

अध्ययामहे

लङ् ।

प्रथमपुरुष अभ्येत

अभ्यैयाताम्

अभ्यैयत

मध्यमपुरुष अभ्यैथाः

अभ्यैयाथाम्

अभ्यैष्वम्

उत्तमपुरुष अभ्ययि

अभ्यैवहि

अभ्यैमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष अधीयीत

अधीयीयाताम्

अधीयीरन्

मध्यमपुरुष अधीयीथाः

अधीयीयाथाम्

अधीयीष्वम्

उत्तमपुरुष अधीयीय

अधीयीवहि

अधीयीमहि

लृट् ।

प्रथमपुरुष अभ्येप्यते

अभ्येप्येते

अभ्येप्यन्ते

मध्यमपुरुष अभ्येप्यसे

अभ्येप्येधे

अभ्येप्यध्वे

उत्तमपुरुष अभ्येप्ये

अभ्येप्यावहे

अभ्येप्यामहे

सू (पूङ्) प्रसवे (जनने, उत्पादने)—जनना, पैदा
करना To bring forth, produce.

(विहलता पञ्चमं सूते ; “कीर्तिं सूते स्मृतां वाक्” ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	सूते	सुवाते	सुवते
मध्यमपुरुष	सूषे	सुवाथे	सूध्वे
उत्तमपुरुष	सुवे	सूवहे	सूमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	सूताम्	सुवाताम्	सुवताम्
मध्यमपुरुष	सूष्व	सुवाथाम्	सूध्वम्
उत्तमपुरुष	सुवै	सुवावहै	सुवामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	असूत	असुवाताम्	असुवत
मध्यमपुरुष	असूथाः	असुवाथाम्	असूध्वम्
उत्तमपुरुष	असुवि	असूवहि	असूमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	सुवीत	सुवीयाताम्	सुवीरन्
मध्यमपुरुष	सुवीथाः	सुवीयाथाम्	सुवीध्वम्
उत्तमपुरुष	सुवीय	सुवीवहि	सुवीमहि

लृट्—सविष्यते, सोष्यते ।

अनुवाद को—सुख दुःख निरन्तर जाता आता है । नदीके तटमे वृक्षावली शोभा पाती है । मैं तुझे विपद्से रक्षा करूंगा । उस दिन मैंने गङ्गामे स्नान किया था । जो सबके मङ्गलकी (द्वितीया) कामना करते हैं, सर्वान्तःकरणसे उनकी (द्वितीया) प्रशंसा करनी चाहिये । भक्तगण

भक्तिभरसे महामायाकी स्तुति करते हैं । गङ्गादेवीने महात्मा भीष्मका (द्वितीया) प्रसन्न किया था । उनसे अनुग्रहसे हम जीने हैं । दूतके मुख-से सीताका जनापवाद सुनकर (श्रुत्वा) रामने दीर्घ निश्वास छोड़ा । लड़के ! तुमलोग कड़व मत करो ।

चक्ष् (चक्षिङ्) कथने—कहना To speak, tell,

(प्रावेणायम् 'आह्' पूर्वः—आचष्टे धर्म धीरः ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	चष्टे	चक्षते	चक्षते
मध्यमपुरुष	चक्षे	चक्षथे	चक्ष्वहे
उत्तमपुरुष	चक्षे	चक्षथे	चक्ष्वहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	चष्टाम्	चक्षताम्	चक्षताम्
मध्यमपुरुष	चक्ष्व	चक्षथाम्	चक्ष्वम्
उत्तमपुरुष	चक्षे	चक्षथै	चक्ष्वामहे

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अचष्ट	अचक्षताम्	अचक्षत
मध्यमपुरुष	अचक्ष्वाः	अचक्ष्वाथाम्	अचक्ष्वम्
उत्तमपुरुष	अचक्षि	अचक्ष्वहि	अचक्ष्वमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	चक्षीत	चक्षीयाताम्	चक्षीरन्
मध्यमपुरुष	चक्षीथाः	चक्षीयाथाम्	चक्षीध्वम्

एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष चक्षीय	चक्षीवहि	चक्षीमाहि

लृट्—ख्यास्यति, ख्यास्यते ; क्शास्यति, क्शास्यते ।

प्रति + आ + चक्ष्—प्रत्याख्याने, अस्वीकारे । वि + आ + चक्ष्—व्याख्याने, विवरणे । प्र, परि + चक्ष्—कीर्तने, कथने ।

*

*

*

*

ईड् स्तुतौ—स्तव करना To praise—(लट्) ईडे, ईडाते, ईडते ; ईडिपे, ईडाथे, ईडिध्वे ; ईडे, ईडिवहे, ईडिमहे । (लृट्) ईडिष्यते ।

“तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे” शङ्करः ।

ईश् ऐश्वर्य्यं (प्रभुतायाम्)—प्रभु होना, प्रभुत्व करना, हुकूमत करना
To rule, be master of, govern, command—(लट्)
ईष्टे, ईशाते, ईशते ; ईशिपे, ईशाथे, ईशिध्वे ; ईशे, ईश्वहे, ईशमहे ।
(लृट्) ऐष्ट, ऐशाताम्, ऐशत ; ऐष्टाः, ऐशाथान्, ऐशिध्वम् ;
ऐशि, ऐश्वहि, ऐशमहि । (विधि) ईशीत । (लृट्) ईशिष्यते ।
प्रायः पष्ठीके साथ प्रयुक्त होता है ; “नायं गात्राणामीष्टे” काद० ;
“अर्थानामीशिपे त्वं, वयमपि च गिरामीशमहे यावदर्थम्” भर्तृ० ।—
(२) सामर्थ्य्यं (सकना) ; “माधुर्य्यमीष्टे हरिणान् ग्रहीतुम्” २० १८.
१३ ; “न तत् सोढुमीशे” २० १४. ३८ ; “कमिवेशते रमयितुं न
शुणाः ?” भा० ६. २४. ।

वस् आच्छादने (परिधाने)—पहरना To put on—वस्ते, वसाते,
वसते ; वस्ते, वसाथे, वस्ये ; वसे, वस्वहे, वस्महे । वसिष्यते ।
“वसने परिधूसरे वसाना” शङ्क० ७. २१. ।

इ + शास् (शाह) इच्छायाम् ; आशिषि (इष्टार्थोद्देशने) च—(१) चाहना ; (२) आशीर्वाद करना To desire ; to bless, pronounce or give a blessing—(छट्) आशास्ते, आशासाते, आशासने ; आशास्ते, आशासाये, आशाष्ये ; आशासे, आशास्वदे, आशास्मदे । (छट्) आशासिन्धते । (१) कुतस्तस्य विजयादन्यत्, यस्य भगवान् पुराणपुरुषो नारायणः स्वयं मङ्गलान्वाशास्ते ?" पैगी० ६ ; (२) "किमन्यदाशास्मदे ? केवलं वीरप्रसन्नमूषाः" उचर० १. ।

(छट्) अपनयने (अपहृये, गोपने ;—चौट्ये इति बोधदेवः)—(१) दूर करना ; अपहरण करना ; (२) छिपाना To take away, deprive (one) of ; to conceal, hide—हुते, हुयाते, हुयते ऽहोष्यते । प्रायेण 'अप'-पूर्वकः, 'नि'-पूर्वकश्चायं प्रयुज्यते ।

॥ अप + हु—अपहृयं, अस्वीकारे, गोपने । नि + हु—गोपने ॥ ॥

अदादि अकर्मके आत्मनेपदी ।

आस् उपवेशने (वासे ; स्थितौ ; सत्तायाम्)—

(१) बैठना ; (२) रहना To sit ; to dwell ; to remain ; to exist.

((१) आस्ते सिद्धासने नृपः ; (२) "यत्रास्मै रोचते, तत्रायमास्ताम्" काद० ; "जगन्ति यस्यां सत्रिकाशप्रासत"

माघ० १. २३ ; आकाशमास्ते ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	आस्ते	आसाते	आसते
मध्यमपुरुष	आस्से	आसाथे	आद्धे, आध्वे
उत्तमपुरुष	आसे	आस्वहे	आस्महे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	आस्ताम्	आसाताम्	आसताम्
मध्यमपुरुष	आस्व	आसाथाम्	आद्धम्, आध्वम्
उत्तमपुरुष	आसै	आस्तावहै	आसामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	आस्त	आसाताम्	आसत
मध्यमपुरुष	आस्थाः	आसाथाम्	आद्धम्, आध्वम्
उत्तमपुरुष	आसि	आस्वहि	आस्महि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	आसीत	आसीयाताम्	आसीरन्
मध्यमपुरुष	आसीथाः	आसीयाथाम्	आसीध्वम्
उत्तमपुरुष	आसीय	आसीवहि	आसीमहि

लृट्—आसिष्यते, आसिष्येते, आसिष्यन्ते ।

❀ अधि + आस्—उपवेशने ; अधिवासे, अधिष्ठाने च ; सकर्मक ।
 अनु + आस्—पश्चादुपवेशने ; उपासनायाम् ; सकर्मक । उत् + आस्—
 उदासीनतायाम्, उपेक्षायाम् । उप + आस्—समीपेपवेशने ; उपासना-
 याम् ; अनुष्ठाने च—“अग्निहोत्रमुपासते” मनु० ११. ४२. । परि +

टप् + आप् - सेवायाम् । ११

शी (शीट्) स्वप्ने (शयने)—सोना

To lie down, sleep.

("किं नि.शब्दं धेपे ?

धेपे ययसः समागतो मृत्युः ।

अथवा सुखं शयीथा

निकटे जागर्ति जाह्नवी जननी ॥"

भामिनी० ४. ३०. ।)

लट् ।

	एकपचन	द्विपचन	बहुपचन
प्रथमपुरुष	शेते	शयाते	शेरते
मध्यमपुरुष	शेपे	शयाथे	शेष्वे
उत्तमपुरुष	शये	शेवहे	शेमहे

लोट् ।

	शेताम्	शयाताम्	शेरताम्
प्रथमपुरुष	शेताम्	शयाताम्	शेरताम्
मध्यमपुरुष	शेष्व	शयाथाम्	शेष्वम्
उत्तमपुरुष	शयै	शयावहे	शयामहे

लङ् ।

	अशेत	अशयाताम्	अशेरत
प्रथमपुरुष	अशेत	अशयाताम्	अशेरत
मध्यमपुरुष	अशेथाः	अशयाथाम्	अशेष्वम्
उत्तमपुरुष	अशयि	अशेवहि	अशेमहि

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	शयीत	शयीयाताम्	शयीरन्
मध्यमपुरुष	शयीथाः	शयीयाथाम्	शयीध्वम्
उत्तमपुरुष	शयीय	शयीवहि	शयीमहि

लृट्—शयिष्यते, शयिष्येते, शयिष्यन्ते ।

❧ अति + शी—अतिक्रमे, अतिवर्त्तने ; सकर्मक । अधि + शी—
अधिष्ठाने (सक०) । अनु + शी—अनुशये, अनुतापे (सक०) । सम् +
शी—संशये । ❧

अदादि सकर्मक उभयपदी ।

स्तु (ण्डुञ्) स्तुतौ (प्रशंसायाम्)—स्तव करना
To praise, extol, glorify.

("किं निन्दान्यथवा स्तवानि कथय क्षीरार्णव !

त्वामहम्" भामिनी० १. ४०. ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	स्तौति, स्तवीति	स्तुतः	स्तुवन्ति
मध्यमपुरुष	स्तौपि, स्तवीपि	स्तुथः	स्तुथ
उत्तमपुरुष	स्तौमि, स्तवीमि	स्तुवः	स्तुमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	स्तौतु, स्तवीतु	स्तुताम्	स्तुवन्तु
------------	-----------------	----------	-----------

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	स्तुहि	स्तुतम्	स्तुत
उत्तमपुरुष	स्तवानि	स्तवाव	स्तवाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अस्तौत्, अस्तवीत्	अस्तुताम्	अस्तुवन्
मध्यमपुरुष	अस्तौः, अस्तवीः	अस्तुतम्	अस्तुत
उत्तमपुरुष	अस्तवम्	अस्तुय	अस्तुम

यिधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	स्तुयात्	स्तुयाताम्	स्तुयुः
मध्यमपुरुष	स्तुयाः	स्तुयातम्	स्तुयात
उत्तमपुरुष	स्तुयाम्	स्तुयाव	स्तुयाम

लृट्—स्तोप्यति ।

। (आत्मनेपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	स्तुते	स्तुधाते	स्तुधते
मध्यमपुरुष	स्तुपे	स्तुवाथे	स्तुध्पे
उत्तमपुरुष	स्तुपे	स्तुवहे	स्तुमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	स्तुताम्	स्तुताताम्	स्तुवताम्
मध्यमपुरुष	स्तुष्व	स्तुवाथाम्	स्तुध्वम्
उत्तमपुरुष	स्तवै	स्तवावहै	स्तवामहै

लङ् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष	अस्तुत	अस्तुवाताम्	अस्तुवत
मध्यमपुरुष	अस्तुथाः	अस्तुवाथाम्	अस्तुध्वम्
उत्तमपुरुष	अस्तुवि	अस्तुवहि	अस्तुमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	स्तुवीत	स्तुवीवाताम्	स्तुवीरन्
मध्यमपुरुष	स्तुवीथाः	स्तुवीवाथाम्	स्तुवीध्वम्
उत्तमपुरुष	स्तुवीय	स्तुवीवहि	स्तुवीमहि

लृट्—स्तोस्यते, स्तोप्येते, स्तोप्यन्ते ।

ॐ प्र + स्तु—प्रस्तावे, प्रारम्भे । ॐ

ब्रू (ब्रूञ्) कथने—बोलना To tell ; to declare.

(“ब्रुवते हि फलेन साधवो न तु कण्ठेन निजो-

पयोगिताम् ।” नै० २. ४८. ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

प्रथमपुरुष	ब्रवीति, आह*	ब्रूतः, आहतुः	ब्रुवन्ति, आहुः
मध्यमपुरुष	ब्रवीषि, आत्थ	ब्रूयः, आहथुः	ब्रूथ
उत्तमपुरुष	ब्रवीमि	ब्रूवः	ब्रूमः

* शिष्टप्रयोगमे ‘आह’-पद अतीतकालमे प्रयुक्त होता है ; यथा—
 “अथाह वर्णा” (आह—उवाच इत्यर्थः) कु० ५. ६५.—अत्र टीकायाम्
 “आहेति भूतार्थे ‘लट्’-प्रयोगो भ्रान्तिमूल इत्याह वामनः” इति महिनाथः ।

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ब्रवीतु	ब्रूनाम्	ब्रुवन्तु
मध्यमपुरुष	ब्रूहि	ब्रून्म	ब्रून्
उत्तमपुरुष	ब्रवाणि	ब्रवाथ	ब्रवाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अब्रवीत्	अब्रूनाम्	अब्रुवन्
मध्यमपुरुष	अब्रवीः	अब्रून्म	अब्रूत
उत्तमपुरुष	अब्रवम्	अब्रूथ	अब्रूम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	ब्रूयात्	ब्रूयाताम्	ब्रूयुः
मध्यमपुरुष	ब्रूयाः	ब्रूयातम्	ब्रूयात
उत्तमपुरुष	ब्रूयाम्	ब्रूयाथ	ब्रूयाम

लृट्—वदयति ।

(आत्मनेपद)

लट् ।

प्रथमपुरुष	ब्रूने	ब्रुवाने	ब्रुवते
मध्यमपुरुष	ब्रूणे	ब्रुवाथे	ब्रूध्वे
उत्तमपुरुष	ब्रुवे	ब्रुवहे	ब्रूमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	ब्रूताम्	ब्रुगताम्	ब्रुवताम्
मध्यमपुरुष	ब्रूष्व	ब्रुवाथाम्	ब्रूध्वम्

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	ब्रवै	ब्रवावहै	ब्रवामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अब्रूत	अब्रुवाताम्	अब्रुवत
मध्यमपुरुष	अब्रूथाः	अब्रुवाथाम्	अब्रूध्वम्
उत्तमपुरुष	अब्रुवि	अब्रूवहि	अब्रूमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	ब्रुवीत	ब्रुवीयाताम्	ब्रुवीरन्
मध्यमपुरुष	ब्रुवीथाः	ब्रुवीयाथाम्	ब्रुवीध्वम्
उत्तमपुरुष	ब्रुवीय	ब्रुवीवहि	ब्रुवीमहि

लृट्—वक्ष्यते ।

दुह् प्रपूरणे (दोहने, निष्कासने)—(१) दोहना, निकालना ;

(२) पूर्ण करना To milk or squeeze out,
extract ; to yield or grant (any

desired object).

((१) द्विकर्मक—“पयो घटोक्षोरपि गा दुहन्ति” अ० १२. ७३ ;

“स्तानि धरित्रीं दुदुहुः” कु० १. २ ; (२)

“कामान् दुग्धे सूता वाक्” ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	दोग्धि	दुग्धः	दुहन्ति

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	धोति	दुग्धः	दुग्ध
उत्तमपुरुष	दोहि	दुहः	दुह्यः
		लोट् ।	
प्रथमपुरुष	दोग्धु	दुग्धाम्	दुहन्तु
मध्यमपुरुष	दुग्धि	दुग्धम्	दुग्ध
उत्तमपुरुष	दोहानि	दोहाय	दोहाम
		लङ् ।	
प्रथमपुरुष	अधोक्	अदुग्धाम्	अदुहन्
मध्यमपुरुष	अधोक्	अदुग्धम्	अदुग्ध
उत्तमपुरुष	अदोहम्	अदुह	अदुह्य

प्रिधिलिङ्—दुह्यात् । लृट्—धोक्ष्यति ।

(आत्मनेपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	दुग्धे	दुहाते	दुहते
मध्यमपुरुष	धुक्षे	दुहाथे	धुग्धे
उत्तमपुरुष	दुहे	दुहहे	दुह्यहे
		लोट् ।	
प्रथमपुरुष	दुग्धाम्	दुहाताम्	दुहताम्
मध्यमपुरुष	धुक्त्व	दुहायाम्	धुग्धम्
उत्तमपुरुष	दोहै	दोहावहै	दोहामहै

लङ् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष

अदुग्ध

अदुहाताम्

अदुहत

मध्यमपुरुष

अदुग्धाः

अदुहाथाम्

अधुग्धम्

उत्तमपुरुष

अदुहि

अदुहहि

अदुहहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष

दुहीत

दुहीयाताम्

दुहीरन्

मध्यमपुरुष

दुहीथाः

दुहीयाथाम्

दुहीध्वम्

उत्तमपुरुष

दुहीय

दुहीवहि

दुहीमहि

लृट्—धादयते ।

दिह् लेपने ; उपचये (वृद्धौ ; वृद्धिकरणे) च—(१) लीपना ; (२) वद्धना (अक०) ; वद्धाना To anoint, smear ; to increase—
देग्वि, दिग्धे ; धेक्ष्यति, धेक्ष्यते । (१) देग्वि सौधं सुत्रया लेपकः ;
(२) देग्वि दिग्धे देहः (प्रतिदिनमुपचितः स्यात्) ।

❧ रुद्र + दिह्—सन्देहे, संशये । ❧

लिह् आस्वादने (लेहने)—चाटना To taste, to lick.

(“पिण्डमुत्सृज्य करं लेढि” इति न्यायः ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष

लेढि

लीढः

लिहन्ति

मध्यमपुरुष

लेदि

लीढः

लीढ

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	लेहि	लिहः लोद् ।	लिहः
प्रथमपुरुष	लेदु	लीढाम्	लिहन्तु
मध्यमपुरुष	लीदि	लीढम्	लीढ
उत्तमपुरुष	लेहानि	लेहाथ लङ् ।	लेहाम
प्रथमपुरुष	अलेद्	अलीढाम्	अलिहन्
मध्यमपुरुष	अलेद्	अलीढम्	अलीढ
उत्तमपुरुष	अलेहम्	अलिह	अलिह

विधिलिङ्—लिहात् । लृट्—लेदयति ।

(आत्मनेपद्)

		लट् ।	
प्रथमपुरुष	लीढे	लिहाते	लिहने
मध्यमपुरुष	लिह्ये	लिहाथे	लीढे
उत्तमपुरुष	लिहे	लिह्यहे	लिह्यहे
		लोद् ।	
प्रथमपुरुष	लीढाम्	लिहाताम्	लिहताम्
मध्यमपुरुष	लिह्य	लिहाथाम्	लीढम्
उत्तमपुरुष	लेहै	लेहावहै	लेहामहै
		लङ् ।	
प्रथमपुरुष	अलीढ	अलिहाताम्	अलिहत

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	अलीढाः	अलिहाथाम्	अलीढ्वम्
उत्तमपुरुष	अलिहि	अलिह्वहि	अलिह्वहि
विधिलिङ् ।			
प्रथमपुरुष	लिहोत	लिहीयाताम्	लिहीरन्
मध्यमपुरुष	लिहीथाः	लिहीयाथाम्	लिहीध्वम्
उत्तमपुरुष	लिहीय	लिहीवहि	लिहीमहि

लृट्—लेद्यते ।

अनुवाद करो—विषद् सम्पदमे ईश्वर सर्वदा रक्षा करता है, और वह सबके पाप-पुण्यकी (द्वितीया) संख्या करता है । दक्षिणसे मलय-पर्वत आता है । मेरे शरीरमे आनन्द नहीं समाता । वृक्षकी शाखामे चिड़ियाँ रव करती थीं । आमो, हमलोग ईश्वरकी (द्वितीया) स्तुति करें ।

ह्लादि ।

क्रियाघटन-सूत्र ।

[इस प्रकरणमे यथासम्भव पूर्व पूर्व प्रकरणोके धार (*)-चिह्नित सूत्रोंका कार्य्य होगा ।]

३४१ । चतुर्लकार परे रहनेसे, कर्तृवाच्यमे ह्लादिगणीय धातु अभ्यस्त (द्विरुक्त) होता है ; और अभ्यस्त छोड़, हु—जुहु, भौ—विभौ, भृ—भृ, हा—जहा, ही—जिही, दा—ददा, धा—दधा, निज्—नेनिज् और विज्—वेविज् होता है; यथा—हु + ति = जुहु + ति = जुहोति (३२२सू०) ।

३४२ । अगुण स्वर परे रहनेमें, 'हु' धातुके उकारके स्थानमें 'ह्' होता है; और 'हु' धातुके परस्मैपद 'हि' के स्थानमें 'धि' होता है; यथा—हु + अन्ति = हुवति (३२५ सू०); हु + हि = हुधि ।

३४३ । लट् आदिका अगुण व्यञ्जनगण परे रहनेसे, परस्मैपदो अभ्यस्त 'हा' और 'भो' धातुके अन्तमें विकल्पसे 'ह' होता है; यथा—यिमी + तः = यिमितः, (पथे) यिभीतः; जहा + तः = जहितः, (पथे)—

३४४ । अगुण स्वर परे रहनेमें, अभ्यस्त आकारान्त धातुके आकारका लोप होता है; और व्यञ्जनगण परे रहनेसे, आकारके स्थानमें 'ई' होता है; परन्तु 'दा' और 'धा' धातुका आ—ई नहीं होता; यथा—जहीतः; (अगुण स्वर) जहा + अन्ति = जहति ।

३४५ । अगुण स्वर परे रहनेसे, अनेकम्बरविहित धातुके 'ह' 'ई' के स्थानमें 'य्' होता है; यथा—यिमी + अन्ति = यिम्यति; जिही + अन्ति = जिह्यति (३३२ सूत्रानुसार 'इय्') ।

३४६ । धिधिलिट्का 'य' परे रहनेमें, परस्मैपदो 'हा' धातुके अन्तप आकारका लोप होता है; और 'हि' परे हा—जहा, जहि तथा जही होता है ।

३४७ । स, ध, त और ण परे रहनेसे, ददा—धद्, और ददा—दद् होता है; और 'हि' परे रहनेसे, ददा—दे, और दधा—धे होता है; यथा—दधा + ते = धत्ते; ददा + ते = दत्ते; दधा + हि = धेहि; ददा + हि = देहि ।

३४८ । लट्-आदिका अगुण स्वर परे रहनेसे, अभ्यस्त (द्विरुक्त) धातुकी उपधाका गुण नहीं होता; यथा—नेनिज् + आनि = नेनिजानि ।

३४९ । चतुर्लकार परे रहनेसे, कर्तृवाच्यमे मा—मिमा, और आत्म
नेपदी हा—जिहा होता है ।

ह्रादि सकर्मक परस्मैपदी धातु ।

हु दाने (प्रक्षेपे, वैधे आधारे देवतोद्देश्यकहविस्त्यागे,

होमे)—हवन करना To offer or present

(as an oblation to fire), sacrifice.

(जुहोति घृतमग्नौ हुण्याय होता ; “जगधरः सन्

जुहुधीह पावकम्” भा० १. ४४. १)

लट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष जुहोति

जुहुतः

जुहति

मध्यमपुरुष जुहोषि

जुहुथः

जुहुथ

उत्तमपुरुष जुहोमि

जुहुवः

जुहुमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष जुहोतु

जुहुताम्

जुहतु

मध्यमपुरुष जुहुधि

जुहुतम्

जुहुत

उत्तमपुरुष जुहवामि

जुहवाव

जुहवाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष अजुहोत्

अजुहुताम्

अजुहवुः

मध्यमपुरुष अजुहोः

अजुहुतम्

अजुहुत

उत्तमपुरुष अजुहवम्

अजुहुव

अजुहुम

विधिलिङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	जुहुयात्	जुहुयाताम्	जुहुयुः
मध्यमपुरुष	जुहुयाः	जुहुयातम्	जुहुयात
उत्तमपुरुष	जुहुयाम्	जुहुयाथ	जुहुयाम

लृट्—होप्यति ।

हा (ओहाक्) त्यागे—छोड़ना To leave, abandon.
(“मूढ ! जडोहि धनागमवृण्णाम्” मोहमुद्रः ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	जहाति	जहितः, जहीतः	जहनि
मध्यमपुरुष	जहासि	जहियः	जहिय
उत्तमपुरुष	जहाभि	जहियः	जहिमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	जहातु	जहिताम्	जहतु
मध्यमपुरुष	जहिहि जहीहि जहाहि	जहितम्	जहित
उत्तमपुरुष	जहानि	जहाव	जहाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अजहात्	अजहिताम्	अजहुः
मध्यमपुरुष	अजहाः	अजहितम्	अजहित

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	अजहाम्	अजहिव	अजहिम

विधिलिङ्—जह्यात् । लृट्—हास्यति ।

❧ कर्मकर्त्तरि—न्यूनीभावे ; हीयते ; “हीयते हि मतिस्तात ! हीनैः सह समागमात्” हितो० ४२. । ❧

ह्लादि अकर्मक परस्मैपदी धातु ।

भी (जिभी) भये—डरना To fear, to be afraid of.

(“मृत्योर्विभेपि किं बाल ! न स भीतं विमुञ्चति” ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	विभेति	विभीतः*	विभ्यति
मध्यमपुरुष	विभेपि	विभीथः	विभीथ
उत्तमपुरुष	विभेमि	विभीवः	विभीमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	विभेतु	विभीताम्	विभ्यतु
मध्यमपुरुष	विभीहि	विभीतम्	विभीत
उत्तमपुरुष	विभयानि	विभयाव	विभयाम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अविभेत्	अविभीताम्	अविभयुः
मध्यमपुरुष	अविभेः	अविभीतम्	अविभीत

* अगुण व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, ‘भी’-धातुके इकारके स्थानमे विकल्प-से ह्रस्व इकार होता है ; यथा—विभीतः, विभितः ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	अविमयम्	अविमीव	अविमीम

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	विभीयात्	विभीयानाम्	विभीयुः
मध्यमपुरुष	विभीयाः	विभीयातम्	विभीयात
उत्तमपुरुष	विभीयाम्	विभीयाथ	विभीयाम

लृट्—भेज्यति ।

ह्री लज्जायाम्—शर्मिन्दा होना To blush,
to be ashamed.

(स्वयम् अथवा पञ्चमी पद्यीके साथ प्रयुक्त होता है ; “जिहेम्याद्यर्थ-
पुत्रेण सह गुरममीरं गन्तुम्” शकु० ७ ; “जिहेति भीचसङ्गेभ्यः” ;

“अन्योग्यम्यापि जिहीमः, किं पुनः सहस्रासिनाम्”

भा० ११. ५८. १)

लृट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	जिहेति	जिहीतः	जिह्वियति
मध्यमपुरुष	जिहेषि	जिहीथः	जिहीथ
उत्तमपुरुष	जिहेमि	जिहीवः	जिहीमः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	जिहेतु	जिहीताम्	जिह्वियतु
मध्यमपुरुष	जिहीहि	जिहीतम्	जिहीत
उत्तमपुरुष	जिह्वयाणि	जिह्वयाथ	जिह्वयाम

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अजिहेत्	अजिह्वीताम्	अजिह्वुः
मध्यमपुरुष	अजिहेः	अजिह्वीतम्	अजिह्वीत
उत्तमपुरुष	अजिह्व्यम्	अजिह्वीव	अजिह्वीम

विधिलिङ्—जिह्वीयात् । लृट्—हेष्यति ।

ह्यादि सकर्मक आत्मनेपदी धातु ।

मा माने—मापना, नापना To measure.

(“न्यधित मिमान इवावर्ति पदानि” माघ० ७. १३ ;

“पुरः सखीनाममिमीत लोचने” कु० १. ११. ।)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	मिमीते	मिमाते	मिमते
मध्यमपुरुष	मिमीषे	मिमाथे	मिमिध्वे
उत्तमपुरुष	मिमै	मिमिबहे	मिमिबहे

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	मिमीताम्	मिमाताम्	मिमताम्
मध्यमपुरुष	मिमिष्व	मिमाथाम्	मिमिध्वम्
उत्तमपुरुष	मिमै	मिमावहै	मिमामहै

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अमिमीत	अमिमाताम्	अमिमत
मध्यमपुरुष	अमिमिथाः	अमिमाथाम्	अमिमिध्वम्

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

उत्तमपुरुष

अमिमि

अमिमीवहि

अमिमीमहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष

मिमोत

मिमोयोताम्

मिमोरन्

मध्यमपुरुष

मिमोथाः

मिमोयाथाम्

मिमोध्वम्

उत्तमपुरुष

मिमोय

मिमोयहि

मिमोमहि

लृट्—मास्यते ।

११ अनु + मा—अनुमाने ; “अलिङ्गां प्रवृत्तिं स्वाहुर्लिङ्गैरनुमिमोमहे”
महाना० । उप + मा—उपमाने । निर् + मा—निर्माणे ; “खृष्टिस्त्विति-
विलयमजः स्येच्छथा निर्मिमोते” महाना० १. १. । परि + मा—परि-
माणे । प्र + मा—निश्चयज्ञाने ; “न परोपहितं न च स्वतः प्रमिमोनेऽनुम-
वाष्टनेऽल्पधी.” माघ० १६, ४०. । ११

हा (ओहाङ्) गती—जाना To go, move.

(“निहीने समनाश्रयम्” ।)

लट् ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष

जिहीते

जिहाते

जिहतं

मध्यमपुरुष

जिहीवे

जिहाथे

जिहीध्वे

उत्तमपुरुष

जिहे

जिहीमहे

जिहीमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष

जिहीताम्

जिहाताम्

जिहताम्

मध्यमपुरुष

जिहीध्व

जिहाथाम्

जिहीध्वम्

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	जिहै	जिहावहै	जिहामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अजिहीत	अजिहाताम्	अजिहत
मध्यमपुरुष	अजिहीथाः	अजिहाथाम्	अजिहीध्वम्
उत्तमपुरुष	अजिहि	अजिहीवहि	अजिहीमहि

विधिलिङ—जिहीत, जिहीयाताम्, जिहीरन् ।

लृट्—हास्यते ।

❧ उप + हा—आगमने ; उपाजिहीथा न महीतलं यदि” माव० १. ३७. । उत् + हा—उदये ; “उजिहीते हिमांशुः” महाना० ४. ३९ ; अपगमे च ; “उजिहानजीविताम्” मालती० १०. । ❧

ह्रादि सकर्मक उभयपदी धातु ।

भृ (डुभृञ्) धारणे ; पोषणे च—(१) धारण करना ;

(२) पोषण करना To bear ; to maintain.

((१) “कूर्मां विभर्त्ति धरणीं खलु पृष्ठकेन” चौरपञ्चाशिका. ५० ;

(२) सार्व्वी भाय्यां विभृयात्” मनु० ९. ९९. ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	विभर्त्ति	विभृतः	विभ्रति
मध्यमपुरुष	विभर्षि	विभृथः	विभृथ
उत्तमपुरुष	विभर्मि	विभृवः	विभृमः

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	विभर्तु	विभृताम्	विभ्रतु
मध्यमपुरुष	विभृहि	विभृतम्	विभृत
उत्तमपुरुष	विभराणि	विभराथ	विभराम

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अविभः	अविभृताम्	अविभरः
मध्यमपुरुष	अविभः	अविभृतम्	अविभृत
उत्तमपुरुष	अविभरम्	अविभृथ	अविभृम

विधिलिङ्—विभृयात्, विभृयाताम्, विभृयुः ।

लृट्—भरिष्यति ।

(आत्मनेपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	विभृते	विभ्राते	विभ्रते
मध्यमपुरुष	विभृपे	विभ्राथे	विभृध्ये
उत्तमपुरुष	विभ्रे	विभृवहे	विभृमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	विभृताम्	विभ्राताम्	विभ्रताम्
मध्यमपुरुष	विभृष्व	विभ्राथाम्	विभृध्वम्
उत्तमपुरुष	विभरै	विभरावहै	विभरामहै

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अविभृत	अविभ्राताम्	अविभ्रत
मध्यमपुरुष	अविभृथाः	अविभ्राथाम्	अविभृध्वम्
उत्तमपुरुष	अविभ्रि	अविभृवहि	अविभृमहि

विधिलिङ्—विभ्रीत, विभ्रीयाताम्, विभ्रीन् ।

लृट्—भरिष्यते ।

११ सन् + भृ—सञ्चये, संग्रहे ; निष्पादने ; उत्पादने च । ११

दा (डुदाञ्) दाने—देना To give.

(“अवकाशं किलोदन्वान् रामायाम्यर्थितो ददौ” २० ४. ५८ ;

“कथमस्य स्तनं दास्ये ?” हरिवंशम् ।)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ददाति	दत्तः	ददति
मध्यमपुरुष	ददासि	दत्थः	दत्थ
उत्तमपुरुष	ददामि	दद्धः	दद्मः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	ददातु	दत्ताम्	ददतु
मध्यमपुरुष	देहि	दत्तम्	दत्त
उत्तमपुरुष	ददानि	ददाव	ददास

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अददात्	अदत्ताम्	अददुः
मध्यमपुरुष	अददाः	अदत्तम्	अदत्त
उत्तमपुरुष	अददाम्	अदद्व	अददन्

विधिलिङ्—दद्यात्, दद्याताम्, दद्युः ।

लृट्—दास्यति ।

(आत्मनेपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	दत्ते	ददाते	ददते
मध्यमपुरुष	दत्ते	ददाथे	दद्वे
उत्तमपुरुष	ददे	दद्वहे	ददमहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	दत्ताम्	ददाताम्	ददताम्
मध्यमपुरुष	दत्स्य	ददाथाम्	दद्वम्
उत्तमपुरुष	ददै	ददायहे	ददामहे

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अदत्त	अददाताम्	अददत्
मध्यमपुरुष	अदत्थाः	अददाथाम्	अदद्वम्
उत्तमपुरुष	अददि	अदद्वहि	अददमहि

विधिलिङ्—ददीत, ददीयाताम्, ददीरन् ।

लृट्—दास्यते ।

ॐ आ + दा, उप + आ + दा—ग्रहणे, स्वीकरणे ; आत्मनेपदी ।
वि + आ + दा—व्यादाने, प्रसारणे । प्र + दा—प्रदाने । सम् + प्र +
दा—सम्प्रदाने, समन्त्रकत्यागे । ॐ

धा (डुधाञ्) (१) धारणे ; (२) पोषणे च To hold
up, sustain ; to maintain.

((१) “शिरसि मसीपटलं दधाति दीपः” भामिनी० १. ७४ ; (२)

“सम्पद्विनिमयेनोभौ दधतुर्भुवनद्वयम्” २० १. २६. १—(३) स्थापने

To put, place ; “विज्ञातदोषेषु दधाति दण्डम्” महाभा० ;

“धत्ते चक्षुर्मुकुलिनि रणत्कोकिले बालचूते” मालती० ३. १२ ;

“धर्मे दध्यान्मनः” मनु० १२. २३ ;—(४) दाने To be-

stow anything upon one ; “धुष्यां लक्ष्मी-

मय मयि नृशं धेहि देव ! प्रसीद” मालती० १. ९. १)

(परस्मैपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	दधाति	धत्तः	दधति
मध्यमपुरुष	दधासि	धत्थः	धत्थ
उत्तमपुरुष	दधामि	दध्वः	दध्मः

लोट् ।

प्रथमपुरुष	दधातु	धत्ताम्	दधतु
मध्यमपुरुष	धेहि	धत्तम्	धत्त

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
उत्तमपुरुष	दधानि	दधाव	दधाम
		लङ् ।	
प्रथमपुरुष	अदधात्	अधत्ताम्	अदधुः
मध्यमपुरुष	अदधाः	अधत्तम्	अधत्त
उत्तमपुरुष	अदधाम्	अदध्व	अदध्म

पिथिलिङ्—दध्यात्, दध्याताम्, दध्युः ।

लृट्—धास्यनि ।

(आत्मनेपद)

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	धत्ते	दधाते	दधते
मध्यमपुरुष	धत्से	दधाथे	धत्से
उत्तमपुरुष	दधे	दध्वहे	दध्महे

लोट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	धत्ताम्	दधाताम्	दधताम्
मध्यमपुरुष	धत्स्व	दधाथाम्	धत्तुम्
उत्तमपुरुष	दधै	दधावहै	दधामहै

लङ् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अधत्त	अदधाताम्	अदधत्
मध्यमपुरुष	अधत्थाः	अदधाथाम्	अधत्तुम्
उत्तमपुरुष	अदधि	अदध्वहि	अदध्महि

विधिलिङ्—दधीत, दधीयाताम्, दधीरन् ।

लृट्—धास्यते ।

११ अन्तर् + धा—अभ्यन्तरीकरणे, स्वीकरणे ; “दिश्वम्भरे देवि !
मामन्तर्धातुमर्हसि” २० १९. ८१ ; आदरणे, आच्छादने ; “पितुरन्तर्दधे
कीर्त्तिं शीलवृत्तिसमाधिभिः” महाभा० ; अन्तर्धाने च (छिप जाना,
ग्रायव होना, पोशीदा होना—अक०)—आत्मनेपदी (पञ्चमीके साथ) ;
—कर्मकर्त्तरि ; अन्तर्धीयते ; “इषुभिर्व्यतिसर्पङ्गिरादित्योऽन्तरधीयत” महा-
भा० ; “रात्रिरादित्योदयेऽन्तर्धीयते” निरुक्तम् । तिरस् + धा—अन्तर्धाने ।
पुरस् + धा—पुरस्कारणे, अग्रतः स्थापने । श्रद् + धा—श्रद्धायाम्, वि-
श्वासे (द्वितीयान्त वस्तुके साथ) ; “कः श्रद्धास्यति भृतार्थम् ?” मृच्छ०
३. २४. । अपि + धा—आच्छादने । अभि + धा—आख्याने, कथने ।
अव + धा—स्थापने ; प्रणिधाने, मनःसंयोगे च ; आत्मनेपदी । वि +
अव + धा—व्यवधाने, अन्तरे । आ + धा—स्थापने ; धारणे ; अर्पणे ;
उत्पादने च । सम् + आ + धा—एकाग्रीकरणे ; सिद्धान्ते, विरोधभञ्जने ;
प्रतिकारे च । उप + धा—स्थापने ; उपधानीकरणे ; प्रयोगे ; अर्पणे च ।
नि + धा—स्थापने, न्यासे । प्र + नि + धा—स्थापने, अर्पणे ; प्रसारणे
च । सम् + नि + धा—स्थापने ; —कर्मकर्त्तरि—उपस्थितौ ; सन्निधीयते ।
परि + धा—परिधाने । वि + धा—करणे, अनुष्ठाने । अनु + वि + धा—
अनुवर्त्तने । प्रति + वि + धा—प्रतिकारे । सम् + धा—संयोजने ; मिलने,
सौहार्दस्थापने ; आरोपणे (वाणादीनां धनुषि) ; उत्पादने च । अति +
सम् + धा—वृद्धने, प्रतारणे । अनु + सम् + धा—अन्येपणे ; चिन्तने,
विचारणे ; अनुसरणे च । अभि + सम् + धा—उद्देशे, अभिप्राये ; वृद्धना-

याम् ; वक्तोकरणे च । ११

*

*

*

*

निज् (गिजिर्) शौचे (निर्मलीकरणे)—धोना To wash, cleanse, purify—(छट्) नेनेक्ति, निनेक्तिः, नेनिजति ; नेनिक्ते, नेनिजाते, नेनिजते । (छोट्) नेनेक्तु ; हि—नेनिरिध ; आनि—नेनिजानि । (छट्) अनेनेक्, अनेनेक्ताम्, अनेनेनिहुः ; अम्—अनेनेजम् ; अनेनेक्ति । (विधिलिङ्) नेनेज्यात् ; नेनेज्यीत । (छट्) नेक्ष्यति, नेक्ष्यते ।

११ अब + निज्—अवनेजने, प्रक्षालने । निर् + निज्—निर्नेजने, शोधने । ११

विज् (विजिर्) पृथक्करणे—अलग करना To separate—इसके रूप 'निज्'-धातुवत् ।

विप् (विप्लृ) व्याप्तौ—व्याप्त होना, फैलना To pervade—(छट्) वेवेष्टि, वेवेष्टिः, वेवेष्टिपति ; वेवेष्टि । (हि) वेवेष्टि । (छट्) अवेवेष्ट, अवेवेष्टाम्, अवेवेष्टिपुः ; अम्—अवेवेष्टम् ; अवेवेष्टि । (विधिलिङ्) वेवेष्ट्यात् ; वेवेष्ट्यीत । (छट्) वेक्ष्यति, वेक्ष्यते ।

११ परि + विप् + णिच्—परिवेषणे, अन्नाद्युपसमर्पणे (परोसना) ; वेष्टने च ; परिवेषयति । ११

अनुवाद करो—देवतालोग घृत नमन करते हैं । घृतसे अग्निमें दहन करो । ब्राह्मणोंको प्रतिदिन होम करना चाहिये । छोटे बड़े सब कोई दुष्टसे डरते हैं । देवतालोग अछाँसे बड़े डरते थे । असत् कर्मका (द्वितीया) त्याग करो । मुझे दो वस्त्र दीजिये । उन्होंने मुझे ऐसा कहा है । अब करदें पहनो ।

शत्रुके साथ सन्धि नहीं करना । अनन्तर वे अन्तर्हित हो गये । गुरु और शास्त्रके वाक्यमे श्रद्धा करनी चाहिये ।

✱ एक कालकी क्रिया समझानेसे, प्रथम, मध्यम, उत्तर— इन तीन पुरुषोंके बीचमे इसी क्रमसे परवर्ती पुरुषके अनुसार क्रियाका पुरुष, और समष्टि-सङ्ख्याके अनुसार क्रियाका वचन होगा ; अर्थात् कर्ता—प्रथम और मध्यम पुरुष होनेसे मध्यम पुरुषके अनुसार, कर्ता—प्रथम और उत्तम पुरुष होनेसे उत्तम पुरुषके अनुसार, और कर्ता—प्रथम, मध्यम तथा उत्तम पुरुष होनेसे उत्तम पुरुषके अनुसार क्रिया होगी ; यथा—(वह और तू जाओ) स त्वञ्च यातम् ; (वह और मैं जायें) स च अहञ्च यावः ; (वह, तू और मैं जायें) स त्वम् अहञ्च यावः ।

कर्ता व्यस्तरूपसे अर्थात् अनियमसे विन्यस्त होनेपरभी इसी नियमानुसार क्रिया होगी ; यथा—(तू और वह जाओ) त्वं स च यातम् ; (मैं और तू जायें) अहञ्च त्वञ्च यावः ; (मैं, तू और वह जायें) अहं त्वं स च यावः ।*

* पुलिङ्ग और स्त्रीलिङ्ग पदका एकही विशेषण होनेसे, वह पुलिङ्ग होता है ; और उनमे एकके अथवा दोनोंके साथ क्लीबलिङ्ग पद रहनेसे, उनका विशेषण क्लीबलिङ्ग होता है । यथा—महान्तौ वृक्षः शाखा च ; महान्तो वृक्षः शाखा प्रशाखाश्च ; महती वृक्षः पत्रञ्च ; महान्ति वृक्षः शाखा पत्रञ्च । वृक्षः शाखा च पतितौ ; वृक्षः फलञ्च पतिते ; वृक्षः शाखा फलञ्च पतितानि ।

क्लीबलिङ्गके स्थलमे विकल्पसे एववचनान्त होता है । यथा—महत वृक्षः पत्रञ्च ; महत् वृक्षः शाखा पत्रञ्च ।

अनुवाद करो—तू और मैं चन्द्र देखते हैं । राम, दयाम और मैं जायेंगे । तुम और वे क्यों नहीं आये ? मैं, तू और वह कभी इस नहीं कहेंगे । तुम और वे काम क्यों नहीं करते ? वे और हम खा चुके हैं ।

✽ एक क्रिया और काल समझानेमें, हिन्दीमें व्यवहृत 'वा', 'अथवा', 'या' (or, either—or, neither—nor)—इन अव्ययोंके योगसे क्रियाके पास जो कर्त्ता रहता है, उसीके अनुसार क्रियाके पुरुष और वचन होते हैं, यथा—(तू या मैं जाऊंगा) त्वम् अहं वा यान्यामि ; (तुम अथवा वे जायें) यूयं ते वा यान्तु ; (वे अथवा तू गया था) ते त्वं वा अगच्छः ।

अनुवाद करो—एकके या शिक्षक जानता है । उस पुस्तकको मैं अथवा तू पढ़ । मेरे पढ़नेका व्यवसाय पिता या भ्राता देता था । उसने, नहीं तो एने, मेरी छात्रा नहीं है । इस वस्त्रको मैं अथवा तू पहनेगा । इस बातसे तू या वह हसा है ।

शिष्टप्रयोगमें अन्तिम पद वा निकटवर्ति पदके अनुसारभी विशेषण वा क्रियापदके लिंग वचन होते हैं ; यथा—'जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गादपि गरीयसी' ; 'स्त्रियो धनं सुतो यातौ' ; 'विषादप्यमृतं श्राद्धम् , अमेध्यादापि काशनम् । नानादप्युत्तमा विद्या, क्षौरलं दुष्कुलादपि ॥' "यस्य वीर्येण कृत्स्नो वयस्य मुदनात्तु च" उत्तर० १. ३२ (मुदनात्तु कृतीनि) ; "कामधनुर्गुणो नवार्थवनश्च" मालती० १. ३५ ।

विषय-सूची ।

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
इद्-विधान ...	४७५	भाववाच्य ...	५६५
अनिट्धातु ...	४७५	कर्मकर्तृवाच्य ...	५७३
लट्—साधनप्रणाली ...	४७८	वाच्यान्तरप्रणाली ...	५७४
लङ् ...	४८१	संक्षिप्त कृत्-प्रकरण	५७६
लुट् ...	४८२	तुमुन् ...	५७८
आशीर्लिङ् परस्मैपद ...	४८४	त्का ...	५७९
आशीर्लिङ् आत्मनेपद...	४८५	त्यप् ...	५८३
लिट्—साधनसूत्र ...	४८७	तव्य ...	५८५
लिट्—धातुरूप ...	४९४	अनीय ...	५८५
लुङ्—साधनसूत्र ...	५११	यत् ...	५८६
लुङ्—धातुरूप ...	५१८	ण्यत् ...	५८७
प्रत्ययान्तधातु ...	५३१	व्यण् ...	५८७
णिजन्तधातु ...	५३१	क्यप् ...	५८८
इत्कार्य ...	५३२	शत् ...	५९०
सनन्तधातु ...	५४१	शानच् ...	५९१
यङन्तधातु ...	५४६	क्त ...	५९४
यङ्लुगन्तधातु ...	५४८	क्तवत् ...	६०२
नामधातु ...	५४९	कसु ...	६०३
परस्मैपद और		कानच् ...	६०४
आत्मनेपद-विधान ...	५५५	स्यत् ...	६०५
कर्मवाच्य और		स्यमान ...	६०५

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
णमुल	६०७	तत्पुरुष-समास	६५६
प्रश्नमाला	६१०	प्रथमातत्पुरुष .	६५७
कारक-प्रकरण	६११	द्वितीयातत्पुरुष ..	६५८
कर्त्ता ...	६१२	तृतीयातत्पुरुष ..	६५९
कर्म	६१२	चतुर्थीतत्पुरुष	६६०
करण ...	६१४	पञ्चमीतत्पुरुष	६६१
सम्प्रदान ..	६१४	षष्ठीतत्पुरुष	६६१
अपादान	६१६	सप्तमीतत्पुरुष ...	६६३
अधिकरण .	६१९	नञ्त्तत्पुरुष .	६६४
विभक्ति-निर्णय		कर्मधारय-समास	६६५
प्रथमा	६२१	उपमानकर्मधारय	६६८
द्वितीया ...	६२३	उपमितकर्मधारय ...	६६९
तृतीया ..	६२५	रूपकर्मधारय ...	६६९
चतुर्थी	६२९	मध्यपदलोपी कर्मधारय .	६७०
पञ्चमी	६३२	छिगु-समास ...	६७१
षष्ठी .	६३६	नित्यसमास ...	६७२
सप्तमी	६४५	द्वन्द्व-समास ...	६७७
विधेय-विशेषण	६४९	इतरेतरद्वन्द्व ..	६७७
प्रश्नमाला ..	६५१	समाहारद्वन्द्व ..	६७८
समासप्रकरण	६५४	एकपदद्वन्द्व ...	६८१
समासलक्षण	६५४	बहुव्रीहि-समास	६८२
समासविभाग	६५४	मध्यपदलोपी बहुव्रीहि	६८४

विषय-सूची ।

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
तुल्ययोगे बहुव्रीहि ...	६८५	अनद् (ल्युद्) ...	७२८
व्यतिहारे बहुव्रीहि ...	६८५	अप् ...	७१७
अव्ययीभाव-समास ६८५		उ ...	७३१
पृषोदरादि-निपातन-		क ...	७१८
समास ...	६८९	कि ...	७२९
अलुक्समास ...	६८९	कि ...	७३२
पूर्वनिपात वा प्राग्भाव ...	६९०	क्यप् ...	७३५
समासकार्य्य (पूर्व-		कनिप् ...	७३३
पदमे) ...	६९३	क्लिप् ...	७३३
पदकार्य्य ...	६९९	खच् ...	७१९
पुंवद्भाव ...	६९९	खल् ...	७२०
समासकार्य्य (उत्तर-		खश् ...	७२०
पदमे) ...	७०१	खि (इन्) ...	७२९
समासप्रत्यय ...	७०२	घञ् ...	७१६
समासप्रत्ययनिषेध ...	७११	घिनुण् ...	७३१
समासविच्छेद ...	७१२	ट ...	७२१
प्रश्नमाला ...	७१३	टक् ...	७२२
कृत्-परिशिष्ट		ड ...	७२३
अ ...	७१४	णक (ण्वुल्) ...	७२५
अङ् ...	७१५	णिन् (णिनि) ...	७३०
अच् ...	७१५, ७१७	तृच् ...	७२६
अण् ...	७२४	वनिप् (इवनिप्) ...	७३३
अन (ल्यु) ...	७२६	विण् (ण्वि) ...	७३५

विषय-सूची ।

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
पक (प्लुन्)	७२६	इन्	७६९
अधु-प्रभृति	७३६	इनि	७७८
स्त्रीप्रत्यय-प्रकरण		इमन्	८०६
आप्	७४०	इय	७८२, ७८६, ७९१, ७९६
ईप्	७४१	इल	७६२
आनीप्	७६०	इष्ठ	७७०
ऊप्	७६१	ईन	७९६
प्रश्नमाला	७६२	ईय	७८६, ८००
तद्धित-प्रकरण		ईयसु	७७०
तद्धितशार्ङ्ग्यं	७६२	उर	७६२
अच्	७६४	एषुस्	८२०
अतसु	८२२	एनप्	८२२
अन्	७८८	कण्	७८०, ७८४, ७९२, ७९७, ८०३, ८१०
असि	८२२	कन्	७६४, ७६६, ७८८
अस्तात्	८२१, ८२२	कल्प	७६८
आस्मिन्	७६९	काण्ड	७९८
आच्	८२२	स्मिन्	७६३
आसि	८२२	कृत्वसुच्	८१८
आमिन्	७६३	खण्ड	७९८
आलु	७६३	ग्राम	७९९
आहि	८२२	चण	७९०
इत्	७७८	चतमाम्	७७३
इधुक्	८०८		

विषय-सूची ।

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
चतराम्	... ७७३	णीन	... ७८६,
चन	... ८२६	७८७, ७९१, ८००, ८१०, ८१२	
चरट्	... ७६९	तनट्	... ८११
चशस्	... ८१७	तम	... ७७०
चित्	... ८२६	तमट्	... ८०७
चित्र	... ८२३	तयट्	... ७७६
चुञ्चु	... ७९०	तर	... ७७०
जातीय	... ७६९	तरट् (टरच्)	... ७६७
जाह	... ८०६	तल्	... ७६६,
ठ	... ८१५	७९८, ८०४	
ड	... ७७८	तसिल्	... ८१८
डट्	... ८०६	ति	... ८०६
डतम	... ७७३	तिकन्	... ७६६
डतर	... ७७३	तिथुक्	... ८०८
डति	... ७७६	तीय	... ८०७
डयट् (अयच्)	... ७७७	त्य	... ८११
डाच्	... ८२४	त्यण्	... ८११
डामह	... ८०८	त्रल्	... ८१९
डिम	... ८१२	त्राच्	... ८२४
डुल	... ८०८	त्व	... ८०४
ड्वतुप् (ड्वमत्तुप्)	... ७६९	थट्	... ८०७
ड्वलप्	... ७६३	थाच्	... ८२१

विषय सूची ।

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
दधनद्	७७४	वतिष्	... ८१७
दा	८१९, ८२०	वतुप्	... ७७६
दानोम्	८२०	वल	.. ७६३
देशीय	७६८	विन्	... ७६९
देश्य	७६८	व्य	... ८०८
द्वपसद्	.. ७७४	दा	... ७६१
धाच्	.. ८१६	व्या (अण्)	... ७६४,
धेष	... ७६६		७८१, ७८२, ७८३,
पाश	... ७६९		७८४, ७८५, ७८६,
म	... ७६४		७८७, ७८८, ७८९,
मद्	.. ८०६		७९२, ७९४, ७९७,
म	... ८१२		७९९, ८००, ८०२,
मतुप्	... ७६६		८०४, ८०९
मयद्	.. ८०१	व्यायन (फक्)	... ७९४
मात्रद्	... ७७४	प्णि (इम्)	... ७९३
य	... ७९८	प्णिक (टक्)	... ७६४,
यन्	.. ७८१,		७८०, ७८१, ७८३,
	७८६, ७८६,		७८४, ७८५, ७८६,
	७९१, ७९२, ७९६		७८७, ७८८, ७८९,
यु	.. ७६४		७९०, ७९१, ७९२,
र	... ७६२, ७६७		७९८, ८०९, ८१२
रूप	... ७६८	व्याक (ईकक्)	... ७६८, ७८०
ल	... ७६१		

विषय सूची ।

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
ष्णीय (छ) ...	७८६,	स	... ७६६
७८८, ७९६, ८१०		सातिच्	... ८२३, ८२४
ष्णेय (ढक्, ढञ्) ...	७८२,	सुच्	... ८१६
७८६, ७८७,		स्थान	... ७९०
७९६, ८१०, ८१२		स्थानीय	... ७९०
ष्णय (व्य, ण्य, यञ्, ण्यञ्) ७६४,		स्न	... ७६६
७८२, ७८८, ७९२, ७९४, ७९८,		हिल्	... ८१९, ८२०
८००, ८०२, ८०३,		प्रश्नमाला	... ८२६
८१०, ८१२			

पाठ-परिशुद्धि ।

पृष्ठ २८ पंक्ति ८ मे—'खिद्यंस्तदतरुः' के स्थानमे 'म्लायंस्तदतरुः' पढ़ना ।

पृष्ठ ४३ पं० ७ के नीचे पढ़ना—'विश्लेष करो—राम उवाच, अत एव,
देव ऋषिः ।'

पृष्ठ १०२ पं० १७ (च) मे पढ़ना—'कोटि'-शब्दभी स्त्रीलिङ्ग ।

पृष्ठ १८२ पं० ६ मे पढ़ना—'(पूज्य अध्यापक कहां ?) क तत्रभवान्
अध्यापकः ? ।'

पृष्ठ २०३ पं० १ के नीचे पढ़ना—'यहांसे Hence—इतः ।'

पृष्ठ २०७ पं० ८ मे—'अच्छे तौरसे' पढ़ना ।

पृष्ठ २१६ पं० ६ मे—'बुद्धि'-शब्दके पश्चात् 'देवी'-शब्द पढ़ना ।

पृष्ठ २२४ पं० ३ मे पढ़ना—'क्रियामे प्रथमपुरुषकी विभक्ति होती है ।'

पृष्ठ २२६ पं० १ मे पढ़ना—'सकर्मक धातु कर्तृवाच्य तथा कर्मवाच्यमे ।'

पाठ परिशुद्धि ।

- पृ० २७१ पं० ७ के पश्चात् ('गम् मती' के नीचे) पढ़ना—("सर्वे
गत्ययाः प्राप्त्ययाः ज्ञानार्थाश्च" । "काव्यशास्त्रविनोदेन कालो गच्छति
धोमताम्" हितो० ।—प्राप्ता, यथा—वृत्तिगच्छति, विपादं गच्छति ।)
- पृ० २७२ पं० १२ में 'उप + आ + गम्' के पश्चात् निम्नलिखित अंश
गूट गया ; सो ठीक करके पढ़ना—
'उप + आ + गम्—प्राप्ता । प्रति + आ + गम्—प्रत्यावर्त्तने
(लौटना) । सम् + आ + गम्—मिलने ।'
- पृ० ३२३ पं० १५ में पढ़ना—'ह्वयति, ह्वयते ; ह्वास्यति, ह्वास्यते ।
(१) ह्वयति ह्वयते मल्लो मल्लम् ।'
- पृ० ३४२ पं० १० में—'बुध्यते शास्त्रं धर्माः' पढ़ना ।
- पृ० ३७२ पं० १३ में—'सम्पत् सम्पदमनुवन्नाति' पढ़ना ।
- पृ० ५५६ पं० २२ में—'म० ८. १६.' पढ़ना ।
- पृ० ५६४ पं० ३—'गिज्जस्त घातु' यह शीर्षक ५३९ सूत्रके उपर
होना चाहिये ।
- पृ० ५६७ पं० १७ में—'अगुग य' के स्थानमें 'अगुग य' पढ़ना ।
- पृ० ६१३ पं० १२ में—'जिससे' के स्थानमें 'जिमसे' पढ़ना ।
- पृ० ६२६ पं० १० में—'एकेन ऊना गणिता दशप्रहाः' के स्थानमें
'ऊना निलीकेन मता दशप्रहाः' पढ़ना ।
- पृ० ६४३ पं० १२—'तृतीयाप्रतिषेधः' इत्यादि टिप्पणीम्यत्रिपय टिप्पणी-
विभाजक 'छाहन' के नीचे आना चाहिये ।
- पृ० ७०६ पं० १९ में—'१० १४.३३' पढ़ना ।
- पृ० ११३ 'देहि'—'सर्वनाम छोलिङ्ग शब्द' पढ़ना ।

इट्-विधान ।

३९० । लट्, लोट्, लङ् और य भिन्न व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, धातुके उत्तर 'इट्' होता है; 'ट्' नहीं रहता । जिन धातुओंके उत्तर 'इट्' होता है, उनको 'सेट् धातु' कहते हैं ।

३९१ । दरिद्रादि (१)-भिन्न आकारान्त, इवर्णान्त, उकारान्त, ऋकारान्त धातु, और शकादि (२) व्यञ्जनान्त धातुके उत्तर 'इट्' नहीं होता । जिन धातुओंके उत्तर 'इट्' नहीं होता, उन्हें 'अनिट् धातु' कहते हैं ।

३९२ । स्तृ, चाय्, स्फाय्, प्याय्, सू (अदादि), सू (दिवादि), धू, रधादि (३) धातु, ऊकार-इत् (४) धातु, और रु, दु, छ, नु धातुके उत्तर विकल्पसे 'इट्' होता है । इनको 'वेट् धातु' कहते हैं । यथा—रध् + स्यति = रधिष्यति, रत्स्यति ।

नीचे आकारान्त-आदि-क्रमसे अनिट्

धातु लिखे जाते हैं—

दरिद्रादि । (१)

आकारान्त—'दरिद्रा'-भिन्न सव ।

आकारान्ता अदरिद्रा अनिटः परिकीर्त्तिताः ।

इकारान्त—श्चि और श्वि भिन्न सव ।

श्चि-श्वि-भिन्ना इकारान्ताश्चानिटः कथिता बुधैः ।

ईकारान्त—ढी शी दीधी वेवी भिन्न सव ।

ढी-शी-वेवी-दीधी-भिन्ना ईकारान्तास्तथाऽनिटः ।

उकारान्त—यु रु नु-स्तु क्षु ष्णु ऊर्णु भिन्न सव ।

वर्जयित्वा यु-रू ॥ स्न् क्षु-क्ष्ण् कर्णञ्च सप्तमम् ।

अनिटः स्युस्कारान्ताः ।

अकारान्त—यृ और जागृ भिन्न सव ।

अकारान्ता यृ-जागृभ्यां विना सर्वेऽनित्यो मताः ।

शकादि । (२)

कान्त—केवल शक् धातु ।

कान्तेषु शक् एवानिट् ।

चान्त—पच् मुच् रिच् वच् विच् सिच् ।

चान्तेषु पच्-मुच्-रिचो वच् विचौ सिच एव च ।

अनिटः पद् परिशेषाः ।

छान्त—केवल प्रच्छ् धातु ।

प्रच्छदछान्तेष्वनिट् स्मृतः ।

जान्त—स्पज् निज् भज् भनज् भुज् भ्रसज् मसज् मृज्

यज् युज् रनज् रज् विज् सनज् सृज् स्वनज् ।

स्पजो निजो भजो भनजो भुज्-भ्रसजो मसज्-मृज्-यजः ।

युजो रनजो रज् विजो सृज्-सनजो स्वनज् एव च ।

पोडशैतान् जकारान्तान् जानीयादिद्विवर्जितान् ॥

दान्त—अद् छुद् खिद् छिद् तुद् नुद् पद् भिद् विद्*

विन्द्वां शद् सद् स्कन्द् खिद् हद् ।

अद्, छुद्, खिद्श्चैत्र छिद्-नुदौ नुद्-पदौ भिद्ः ।

* दिवादि ।

† व्याघ्रभूत्यादिमतेऽयं सेट्, चान्द्रादिमतेऽनिट् ।

विदो विन्दः शद-सदौ स्कन्द-स्विद-हदास्तथा ।

दकारान्तेषु विज्ञेया इमे पञ्चदशानिटः ॥

धान्त—क्रुध् क्षुध् वुध् बन्ध् युध् राध् रुध् व्यध् शुध् साध् सिध् * ।

क्रुधः क्षुधो वुधो बन्धो युधो राधो रुधो व्यधः ।

शुधः साधः सिधश्चेति धान्तेष्वेकादशानिटः ॥

नान्त—मन् और हन् धातु ।

अनितौ मन्-हनौ नान्ते ।

पान्त—आप् क्षिप् छुप् तप् तिप् तृप् त्रप् दृप् लिप् लृप् वप् शप्
सृप् स्वप् ।

आपः क्षिपश्छुपश्चैव तप्-तिप्-तृप्-त्रप्-दृपो लिपः ।

लृप्-वप्-शप्-सृप्-स्वपः पान्तेष्वनितः स्युश्चतुर्दश ॥

भान्त—यभ् रभ् लभ् ।

यभ्-रभ्-लभो भकारान्तेष्वनितो गदितास्त्रयः ॥

मान्त—गम् नम् यम् रम् ।

गम्-नमौ यम्-रमौ चेति भकारान्तेष्विमेऽनितः ।

शान्त—क्रुश् दनुश् दिश् दृश् मृश् रिश् रुश् लिश् विश् स्पृश् ।

क्रुश्-दनुश्-दिश्-दृश्-मृश्-रिश्-रुश्-लिश्-विश्-स्पृश्-स्तथा ।

स्पृश्-श्चेति शकारान्तेष्वनितः कीर्त्तिता दश ॥

पान्त—कृप् तुप् त्विप् दुप् द्विप् पिप् पुप् † मृप् विप् शिप् शुप् णिप् ।

कृप्-तुप्-त्विप्-दुप्-द्विप्-पिप्-पुप्-मृप्-विप्-शिप्-णिप्-स्तथा ।

* दिवादि ।

† दिवादि पुप् । कयादि पुप् सेट् ।

घृप्-दिलपौ चेति कथ्यन्ते पान्तेषु द्वादशानिष्टः ॥

सान्त—घस् और वस् धातु ।

अनिटौ घस् वसौ सान्ते ।

हान्त—दह् दिह् दुह् नह् मिह् रह् लिह् वह् ।

दहो दिहो दुहश्चैव नहो मिह-रहौ लिहः ।

वहश्चेति हकारान्तेष्वनिटोऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः ॥

रधादि । (३)

रष् तृप् हृप् द्रुह् नश् मुह् स्निह् स्नुह् ।

रथ्यतिस्त्वप्य-हृष्यौ च द्रुह्यतिर्नश्यतिस्तथा ।

मुह्यतिः स्निह्यतिः स्नुह्यो रधादावष्ट धातवः ॥

ऊकार-इत् (ऊदित्) धातु । (४)

मृज्, लिप्, तृप्, हृप्, क्षम्, गुह्, मुह्, अश् (स्वादि), गाह्, वह्, लिह्, क्लृप् (कृप्), स्निह्, नश्, द्रुह् इत्यादि ।

लृट् ।

[यथासम्भव पूर्वं पूर्वं प्रकरणोक्ते स्वर (३)-विहित सूत्रोंका फायदा होगा ।]

३६३ । * लृट्, लुङ् और लुट् विभक्ति परे रहनेसे, धातुके अन्त्य-स्वर और उपधा लघुस्वरका गुण होता है ; यथा—भू + स्वति = भविष्यति ; (ज्ञानार्थ) विद् + लृट् = वेदिष्यति ; कथि—कथयिष्यति ।

३६४ । * 'स्य' परे रहनेसे, ऋकारान्त धातु और हृन् धातुके उत्तर 'इट्' होता है ; और वृत्, क्लृप् (कृप्)-प्रभृति धातुके उत्तर

परस्मैपदके 'स्य' परे 'इट्' नहीं होता, किन्तु आत्मनेपदमे नित्य, अन्यत्र विकल्पसे होता है; यथा—(कृ) करिष्यति; (हन्) हनिष्यति; (वृत्) वत्स्यति, वर्त्तिष्यते ।

३९५ । * लृट्, लृङ् परे रहनेसे, नृत्, छृट्, चृत्, कृत् और तृट् धातुके उत्तर, और आशीर्लिङ्के आत्मनेपदमे नृत्-आदि, वृ तथा ऋकारान्त धातुके उत्तर विकल्पसे 'इट्' होता है; यथा—(नृत्) नर्त्तिष्यति, नत्स्यति ।

३९६ । * 'स' परे रहनेसे, परस्मैपदमे गम् धातुके उत्तर 'इट्' होता है; आत्मनेपदके योग्य होनेसे विकल्पसे होता है; यथा—गमिष्यति ।

३९७ । * चतुर्लकार परे रहनेसे अकर्त्तृवाच्यमे, और लृट्-आदि विभक्ति वा प्रत्यय परे रहनेसे समस्त वाच्यमे, एकारान्त, ऐकारान्त तथा ओकारान्त धातु आकारान्त होता है; यथा—(धे) धास्यति; (गै) गास्यति; (शो) शास्यति ।

३९८ । * उक्त विषयमे द्रू—वच्, अस्—भू, चक्ष्—कृशा अथवा ख्या होता है; यथा—द्रू + स्यति = वक्ष्यति (३०९ सू०); (अस्) भविष्यति; (चक्ष्) कृशास्यति, कृशास्यते; ख्यास्यति, ख्यास्यते ।

३९९ । * स्वरवर्ण परे गुह्—गूह् होता है; यथा—गुह् + स्यति = गूहिष्यति (३९२ सू०) । सर्वत्र कलृप् (कृप्)—कल्प् होता है; केवल 'कृपण'-प्रभृति स्थानमे नहीं होता; यथा—कल्प्स्यते ।

३६० । * 'स' परे रहनेसे, 'भ' के स्थानमे 'प', और वध्, वन्ध्, बुध् धातुके 'ब' के स्थानमे 'भ' होता है; गुह् और गाह् धातुके 'ग' के

† अन, उस्, अस् परे नहीं होता । कृशा और ख्या उभयपदी ।

स्यानमे 'घ' होता है ; यथा—(लम्) लस्यते ; (बुध्) भोत्स्यते ;
(गुह्) घोक्ष्यति ।

३६१ । * कुटादिधातुके उत्तर गुण नहीं होता ; परन्तु लिट्का
सगुण 'अ' और ण-इत् (णित्) प्रत्यय परे रहनेसे होता है ; यथा—
(कुट्) कुटिष्यति ।

३६२ । * चतुर्लकार-भिन्न सगुण विभक्तिमे अस्ज् के स्यानमे—मर्ज्
और अज् होते हैं ; यथा—अस्ज् + स्यति = मर्ह्यति, अह्यति
(३०५ सू०) ।

३६३ । * लृट्-भादि विभक्ति वा प्रत्यय परे रहनेसे, दरिद्रा धा-
तुका 'भा' लुप्त होता है ; परन्तु सन्, अक, अन परे रहनेसे नहीं होता ;
लुट् परे विकल्पसे लोप होता है ; यथा—दरिद्रा + स्यति = दरिद्रिष्यति ।

३६४ । प्रह् धातुके उत्तर विहित 'इट्' दीर्घ होता है ; और घृ
तया ऋकारान्त धातुके उत्तर विहित 'इट्' विकल्पसे दीर्घ होता
है ; किन्तु लिट् और आशीर्लिङ्मे नहीं होता ; यथा—(प्रह्) प्रहोष्यति ;
(तृ) तरोष्यति, तरोष्यति ।

३६५ । * सगुण घृट्-वर्ग परे रहनेसे, कृप्, सृष्ट्, स्पृष्ट्, तृप्,
दृप् और स्वप् धातुके 'ऋ' के स्यानमे विकल्पसे 'र' होता है ; दृप् और
सृष्ट् धातुके 'ऋ' के स्यानमे नित्य 'र' होता है ; यथा—(कृप्) कर्ह्यति,
कर्ह्यति ; (दृष्ट्) द्रह्यति ।

३६६ । * 'स' परे रहनेसे, 'स्' के स्यानमे 'त्' होता है ; यथा—

† कुटादि—कुट्, पुट्, लुट्, स्फुट्, *फुर, स्फुल्, जुट्, बिज्
इत्यादि । मिल् और लिख् धातु विकल्पसे कुटादि ।

(वस्) वत्स्यति ।

३६७ । * 'स' और 'त' परे रहनेसे, नश् और मस्ज् धातुके अकारके पश्चात् अनुस्वार होता है ; यथा—(नश्) नङ्क्ष्यति ; (मस्ज्) मङ्क्ष्यति ।

लृङ् ।

[लृङ्-विभक्तिमे धातुके जिसप्रकार रूप होते हैं, लृङ्-विभक्तिमेभी उसीप्रकार रूप होंगे ; केवल अधिक २६१ और २६३ सूत्रोंका कार्य्य होगा ; यथा—(भृ) अभविष्यत् ; (विद्—अदादि) अवेदिष्यत् ।]

कृ धातु ।

(परस्मैपद)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अकरिष्यत्	अकरिष्यताम्	अकरिष्यन्
मध्यमपुरुष	अकरिष्यः	अकरिष्यतम्	अकरिष्यत
उत्तमपुरुष	अकरिष्यम्	अकरिष्याव	अकरिष्याम

(आत्मनेपद)

प्रथमपुरुष	अकरिष्यत	अकरिष्येताम्	अकरिष्यन्त
मध्यमपुरुष	अकरिष्यथाः	अकरिष्येथाम्	अकरिष्यध्वम्
उत्तमपुरुष	अकरिष्ये	अकरिष्यावहि	अकरिष्यामहि

३६८ । लृङ्-विभक्ति परे रहनेसे, 'अधि'-पूर्वक 'इ' धातुके स्थानमे विकल्पसे 'गी' होता है ; यथा—अधि + इ + स्यत् = अद्यगीष्यतां ;

† 'गी' का गुण नहीं होता ।

(पक्षे) अभ्यैष्यत ।

अनुवाद करो—उसका घन होता, तो मुझे देता । विद्या रहतो, तो
श्यामका (द्वितीया) सन कोई आदर करते । ज्ञान होता, तो सुख होता ।
मैं भक्त होता, तो ईश्वरकी कृपा पाता । सामर्थ्य रहता, तो अभी इस
कामको करता ।

लुट् ।

[इस प्रकरणमें यथासम्भव पूर्व पूर्व स्वर (#)-चिह्नित सूत्रोंका
कार्य होगा ।]

३६९ । # 'त' पर रहनेसे, लृ, लृत्, लृच्, लृङ्, रिप्, रप्, लृम्,
अङ् और इप् धातुके उत्तर विकल्पसे 'इट्' होता है ; यथा—(लृ)
भरिता, भर्ता ; (लृत्) स्तविता, स्तोता इत्यादि ।

३७० । # सङ् और षङ् धातुका 'ङ्' परस्थित सकारमे मिलकर
'ठ' होता है, और पूर्वस्थित अकारके स्थानमे ओकार होता है ; यथा—
सङ् + ता = सङ्ठिता, (पक्षे) सोढा ; षङ् + ता = षोढा ।

३७१ । 'भ'—परस्थित 'त' अथवा 'भ'मे मिलकर 'ब्ध' होता है ;
यथा—लृम् + ता = लृब्धता ।

परस्मैपदी—भू धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	भविता	भवितारौ	भवितारः
मध्यमपुरुष	भवितासि	भवितास्यः	भवितास्य
उत्तमपुरुष	भवितास्मि	भवितास्वः	भवितास्मः

आत्मनेपदी—शी धातु ।

एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष शयिता	शयितारौ	शयितारः
मध्यमपुरुष शयितासे	शयितासाथे	शयिताध्वे
उत्तमपुरुष शयिताहे	शयितास्वहे	शयितास्महे
कृ—कर्त्ता ।	दृश्—द्रष्टा (३१६।३६५ सू०) ।	
भृ—भरिता, भर्त्ता ।	नश्—नंष्टा, नशिता (३५२ सू०) ।	
तृ—तरीता, तरिता (३६४ सू०) ।	प्रच्छ्—प्रष्टा (३१६ सू०) ।	
जि—जेता ।	गम्—गन्ता ।	
नी—नेता ।	मन्—मन्ता ।	
श्रु—श्रोता ।	हन्—हन्ता ।	
गै—गाता (३५७ सू०) ।	वच्—वक्ता (३०४ सू०) ।	
अधि + इ—अध्येता ।	लभ्—लब्धा ।	
कृप् (कृप्)—कल्पता ।	वस्—वस्ता ।	
ग्रह्—ग्रहीता (३६४ सू०) ।	रुध्—रोद्धा (२९८ सू०) ।	
चल्—चलिता ।	शक्—शक्ता ।	
त्यज्—त्यक्ता ।	असृज्—भर्षा, अष्टा (३६२ सू०) ।	
दह्—दग्धा (३३४ सू०) ।	मसृज्—मंष्टा ।	
	दरिद्रा—दरिद्रिता (३६३ सू०) ।	

दिवादि विट्—वेत्ता,; अदादि विट्—वेदिता ।

सृज्—सृष्टा । या—याता । दा—दाता । सह्—सहिता, सोढा । बह्—बोढा ।

† लुट्के परस्मैपदमे कलप् (कृप्)-धातुके उत्तर 'इट्' नहीं होता ।

अनुवाद करो—कल राम राजा होगा । परसो तुम्हारे घर जाऊगा ।
तू शीघ्र इसका फल पायेगा । राजा शत्रुओंके साथ युद्ध करेगा । वे तुझे
किसी कार्यमें नियुक्त करेंगे । तू अवश्य युद्धमें शत्रुओंको जीतेगा ।

आशीर्लिङ्-परस्मैपद ।

३७२ । * आशीर्लिङ्के परस्मैपदमें दा, धा, धे, पा, मा, हा और
मी धातुके अन्तमें 'ए' होता है ; यथा—दा + यात् = देयात् ; (धा)
धेयात्, (पा) पेयात् ; (मा) मेयात् ; (हा) हेयात् ; (मी) मेयात् ।

३७३ । * अगुण 'य' परे रहनेसे, अन्त्य 'इ' और 'उ' दीर्घ होते
हैं ; यथा—(जि) जीयात् ; (क्षु) क्षयात् ।

३७४ । * संयुक्तवर्णादि आकारान्त धातुका 'आ' विकल्पसे 'ए' होता
है, परन्तु रया धातुके अन्तमें नित्य 'ए' होता है ; यथा—(घ्रा) घ्रेयात्,
घ्रायात्, (स्था) स्थेयात् ।

३७५ । * अगुण 'य' परे रहनेसे, ह्रस्व ऋ—'रि' होता है ; यथा—
(हृ) क्रियात् ।

३७६ । * अगुण 'य' और लिट्की अगुण विभक्ति परे रहनेसे, संयुक्त-
वर्णादि ऋकारान्त धातु, और ऋ, जायृ धातुका गुण होता है ; यथा—
(स्मृ) स्मर्यात्, (ऋ) अर्यात् ; (जायृ) जागर्यात् ।

३७७ । * अगुण 'य' वा प्रत्यय परे रहनेसे, धातुके 'ऋ' के स्थानमें
'ईर्' होता है ; यदि वह 'ऋ' ओष्ठ्यवर्णमें युक्त हो, तो 'ऊर्' होता
है ; यथा—(कृ) कीर्यात् ; (पृ) पूर्यात् ।

३७८ । * अगुण विभक्ति वा प्रत्यय परे रहनेसे, ग्रह्—गृह्, प्रच्छ्—

पृच्छ्, व्यध्—विध्, यज्—इज् और द्वे—हु होता है; यथा—
(ग्रह्) गृह्यात्; (प्रच्छ्) पृच्छयात्; (व्यध्) विध्यात्; (यज्)
इज्यात्; (द्वे) ह्यात् (३७३ सू०) । किन्तु लिट् परे प्रच्छ्—पृच्छ्
नहीं होता ।

३७९ । * अगुण विभक्ति वा प्रत्यय परे रहनेसे, वद्—उद्, वच्—
उच्, वप्—उप्, वस्—उस्, वह्—उह् और स्वप्—सुप् होता है; यथा—
(वद्) उद्यात्; (वच्) उच्यात्; (वप्) उप्यात्; (वस्)
उप्यात्; (वह्) उह्यात्; (स्वप्) सुप्यात् ।

३८० । * अगुण विभक्ति वा प्रत्यय परे रहनेसे, निन्दादि†-भिन्न
धातुके उपधा नकारका लोप होता है; यथा—दन्श् + यात् = दश्यात्;
(शनस्) शस्यात् ।

भू धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	भूयात्	भूयास्ताम्	भूयासुः
मध्यमपुरुष	भूयाः	भूयास्तम्	भूयास्त
उत्तमपुरुष	भूयासम्	भूयास्व	भूयास्म

आशीर्लिङ्—आत्मनेपद ।

३८१ । आशीर्लिङ्के आत्मनेपदमे धातुके अन्त्यस्वर और उपधा
लघुस्वरका गुण होता है; यथा—(शी) शयिपीष्ट; (द्युत्) द्योतिपीष्ट ।

† निन्दादि—निन्द्, चिन्त्, कम्प्, लङ्, वन्द्, काङ्, वण्ट्, मन्त्
इत्यादि ।

३८२ । आशीर्लिङ्का आत्मनेपद परे रहनेसे, अनिद् धातुके अन्तस्थित ऋकारका और उपधा लघुस्वरका गुण नहीं होता ; यथा—
 (कृ) कृषीष्ट ; (भुज्) भुक्षीष्ट (३०६ सू०) । (वृ) वरिषीष्ट, वृषीष्ट ।

३८३ । * मकार आकार-भिन्न स्वरके परस्पर्शी लृट्, लिट् और आशीर्लिङ्के 'ध' के स्थानमे 'ढ' होता है ; यथा—कृ + सीध्वम् = कृषीद्धम् । परन्तु 'इद्'-युक्त इ, य, ध, र और लकारके परस्थित 'ध' विकल्पसे 'ढ' होता है ; यथा—(सेव्) सेविषीद्धम्, सेविषीध्वम् ।

मृ धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	मृषीष्ट	मृषीयास्ताम्	मृषीरन्
मध्यमपुरुष	मृषीष्ठाः	मृषीयास्थाम्	मृषीद्धम्
उत्तमपुरुष	मृषीय	मृषीयहि	मृषीमहि

शी धातु ।

प्रथमपुरुष	शयिषीष्ट	शयिषीयास्ताम्	शयिषीरन्
मध्यमपुरुष	शयिषीष्ठाः	शयिषीयास्थाम्	शयिषीद्धम्, शयिषीध्वम्
उत्तमपुरुष	शयिषीय	शयिषीयहि	शयिषीमहि

सेव् धातु ।

प्रथमपुरुष	सेविषीष्ट	सेविषीयास्ताम्	सेविषीरन्
मध्यमपुरुष	सेविषीष्ठाः	सेविषीयास्थाम्	सेविषीद्धम्, सेविषीध्वम्

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

उत्तमपुरुष सेविपीय

सेविपीवहि

सेविपीमहि

अनुवाद करो—उस दुःखिनीका एकमात्र पुत्र रामजीवन दीर्घकाल जाता रहे । ईश्वर तुम्हारा मङ्गल करे । आप मुझे आशीर्वाद करें, जिससे मैं कृतकार्य्य हो सकूँ । दरिद्रोंका दुःख दूर हो (अप+इ) । पिपासार्त्त जल पान करे । छात्रलोग सर्वदा गुरुके आज्ञानुवर्त्ती हों ।

लिट् ।

[इस प्रकरणमे यथासम्भव पूर्व पूर्व स्तर (*)-चिह्नित

सूत्रोंका कार्य्य होगा ।]

३८४ । लिट्का व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे, सेट् अनिट् समस्त धातुओंके उत्तर 'इट्' होता है ।

३८५ । दु, श्रु, चु, स्तु, कृ, भृ, सृ धातुके उत्तर 'इट्' नहीं होता ।

३८६ । 'थ' परे रहनेसे, दृश्, सृज्, स्वरान्त और अनिट् अकारवान् धातुके उत्तर विकल्पसे 'इट्' होता है; केवल स्वरान्त व्ये और अकारवान् अद् धातुके उत्तर नित्य 'इट्' होता है ।

३८७ । 'थ' परे रहनेसे, ऋकारान्त धातुके उत्तर 'इट्' नहीं होता । ऋ, वृ, स्कृ धातुके उत्तर नित्य, और स्वर धातुके उत्तर विकल्पसे 'इट्' होता है ।

३८८ । लिट्-विभक्ति परे रहनेसे, धातु अभ्यस्त (द्विरुक्त) होता है; यथा—नम् + अ = नम् नम् + अ—

३८९ । अभ्यस्तधातुके पूर्वभागके आदिस्वरके पश्चात् जो वर्ण रहता है, उसका लोप होता है; यथा—नम् नम् + अ = ननम् + अ—

३९० । लिट्के प्रथमपुरषके एकवचनका 'अ' परे रहनेसे, धातुका उपधा अकार और अन्त्यस्वर वृद्धि प्राप्त होता है ; यथा—ननाम ।

३९१ । लिट्के उत्तमपुरुषके एकवचनका 'अ' परे रहनेसे, धातुके उपधा अकारकी विकल्पसे वृद्धि होती है, और अन्त्यस्वरभी गुण व वृद्धि दोनोंही प्राप्त होता है ; यथा—ननम् + अ = ननाम, ननम ।

३९२ । सगुण लिट्-विभक्ति परे रहनेसे, अन्त्यस्वर और उपधा लघुस्वरका गुण होता है ; परन्तु वृद्धिकी सम्भावना रहनेसे नहीं होता ; यथा—विद् + अ = विद् विद् + अ = विविद् + अ = विरेद् ।

३९३ । * धातु अभ्यस्त होनेसे, पूर्वभागके क, ख, च, छ के स्थानमे—'घ' ; ग, घ, ज, झ, ङ के स्थानमे—'ज' ; ट, ठ के स्थानमे—'ड' ; ड, ढ के स्थानमे—'उ' ; त, थ के स्थानमे—'त' ; द, ध के स्थानमे—'द' ; प, फ के स्थानमे—'प' ; ब, भ के स्थानमे—'य' ; दीर्घके स्थानमे—इस्व ; और ऋ, ॠ के स्थानमे—'अ' होता है ; यथा—कुप् + अ = कुप् कुप् + अ = कुकुप् + अ = चुकोप ।

३९४ । * अभ्यस्त धातुके पूर्वभागमे संयुक्तवर्ण रहनेसे, अन्त्य व्यञ्जनवर्णका शेष होता है ; यथा—क्रम् + अ = क्रम् क्रम् + अ = क्रक्रम् + अ = क्रयम् + अ = चनाम ।

३९५ । * अभ्यस्त धातुके पूर्वभागमे स्क, स्त, श्र, इउ, ए, ऋ, स्त, स्य, स्प, स्फ रहनेसे, आदिवर्णका शेष होता है ; यथा—स्खल् + अ = स्खल् स्खल् + अ = पम्पल् + अ = चस्खाल ।

३९६ । लिट्के प्रथम और उत्तम पुरुषका 'अ' परे रहनेसे, आकारान्त धातुका 'आ' परस्थित अकारमे मिलकर 'औ' होता है ; यथा—

स्था + अ = तस्था + अ = तस्थौ ।

३९७ । अनिट् 'थ'-भिन्न लिट् परे रहनेसे, आकारान्त धातुके आकारका लोप होता है ; यथा—तस्थिथ, (अनिट् 'थ') तस्थाथ ।

३९८ । * असमानस्वरवर्ण परे रहनेसे, अभ्यस्त धातुके पूर्वभागस्थित उ, ऊ के स्थानमे—'उव्' ; और इ, ई के स्थानमे—'इय्' होता है ; यथा—उप् + अ = उप् उप् + अ = उ उप् + अ = उ ओप् + अ = उव् ओप् + अ = उवोप ; इ + अ = इ इ + अ = इ ऐ + अ = इय् ऐ + अ = इयाय ।

३९९ । लिट् परे रहनेसे, अभ्यस्त होकर भू—वभूव्, चि—चिकि और चिचि, जि—जिगि, और हि—जिघि होता है ; यथा—(भू) वभूव ; (चि) चिकाय, चिचाय ; (जि) जिगाय ; (हि) जिघाय ।

४०० । प्रथम और उत्तम पुरुषके एकवचनके 'अ'-भिन्न सगुण अगुण समस्त लिट् परे रहनेसे, दीर्घ 'क्' और संयुक्तवर्णमे मिलित ह्रस्व 'क्' का गुण होता है ; यथा—कृ + थ = चकृ + इ + थ = चकरिथ ; स्मृ + थ = सस्मृ + थ = सस्मर्थ ।

४०१ । लिट्का अगुण स्वर परे रहनेसे, ऋकारान्त धातुके 'क्' के स्थानमे 'र्' होता है ; यथा—कृ + अतुः = चकृ + अतुः = चक्रतुः ।

४०२ । अगुण लिट् परे रहनेसे, इदित् (निन्द्-प्रभृति) और पूजार्थ 'अञ्'-'भिन्न धातुका उपधा 'न' विकल्पसे लुप्त होता है ; यथा—दन्श् + अतुः = ददन्शतुः, ददंशतुः । (निन्द्) मिनिन्दतुः ।

४०३ । स्वादिगणीय अश् धातु, ऋकारादि धातु, और जिसके अन्तमे संयुक्तवर्ण रहे ऐसे अकारादि धातुके पूर्वभागके स्थानमे 'आन्'—

होता है; यथा—(अद्) आनये; (ऋत्) आनर्त्त, आनृततु; (अर्च्) आनर्त्त, आनर्त्ततु; आनर्त्तुः ।

४०४ । लिट् विभक्ति परे रहनेसे, अभ्यस्त व्यथादि धातुके पूर्वभाग-
के स्वरयुक्त 'य' के स्थानमे 'इ' होता है; यथा—व्यध् + ए = व्यध् व्यध्
+ ए = विव्यधे; व्यध् + अ = विव्याध; व्यच् + अ = विव्याच; घृन् +
ए = विघृते ।

४०५ । लिट्-विभक्ति परे रहनेसे, व्ये धातुका 'ए'—'भा' नहीं
होता, और पूर्वभागके स्वरयुक्त 'य' के स्थानमे 'इ' होता है; यथा—व्ये
+ अ = विव्याध ।

४०६ । सगुण लिट् परे रहनेसे, अभ्यस्त होकर यज्—इयज्, और
अगुण लिट् परे 'ईज्' होता है; यथा—यज् + अ = इयाज; यज् + अतुः
= ईजतुः ।

(३७८ सूत्रानुसार) ग्रह् + अतुः = गृह् + अतुः = गृह् गृह् + अतुः
= गृहृतुः; किन्तु—(प्रच्छ्) प्रच्छतुः ।

४०७ । सगुण लिट् परे, अभ्यस्त वपादि*धातुके पूर्वभागके स्वरयुक्त
'व' के स्थानमे 'उ' होता है; और अगुण लिट् परे, पूर्वभाग तथा परभाग
उभयत्र 'व' के स्थानमे 'उ' होता है; यथा—सगुण—वप् + अ = वप् वप्
+ अ = ववप् + अ = उवाप; (वस्) उवास; (वह्) उवाह; (वद्)
उवाद; (घू और वच्) उवाच । अगुण—वप् + अतुः = ववप् + अतुः =
उवतुः; (वस्) उवतुः; (वह्) ऊहतुः; (वद्) ऊदतुः; (घू और

* वपादि—वपो बहो वराशैव वचो वद-वसौ तथा ।

एते वयश्च कथिता विशिष्टिर्विर्वादादयः ॥

वच्) ऊचतुः ।

४०८ । लिट् परे रहनेसे, 'वे' धातुके स्थानमे विकल्पसे 'वय्' होता है ; और अगुण लिट् परे, 'वे' धातुके स्थानमे 'ऊच्' और 'ऊय्' होते हैं ; यथा—वे + अ = वय् + अ = ववय् + अ = उवाय ; (अगुण) वे + अतुः = ऊचतुः, ऊयतुः । (विकल्पपक्षमे) वे + अ = ववौ ; वे + अतुः = ववतुः ।

४०९ । लिट् परे रहनेसे, अभ्यस्त होकर 'दे'—दिगि, प्याय्—पिपी, ह्वे—जुहु, शिव—शुशु और शिश्वि होता है ; यथा—दे + ए = दिग्ये ; प्याय् + ए = पिप्ये ; ह्वे + अ = जुहाव ; ह्वे + अतुः = जुहुवतुः ; शिव + अ = शुशाव, शिषाय ; शिव + अतुः = शुशुवतुः, शिश्वियतुः ; श्वि + थ = शुश्विथ, शिश्वयिथ ।

४१० । सगुण लिट् परे रहनेसे, अभ्यस्त होकर स्वप्—छप्स्वप् ; और अगुण लिट् परे, 'छपुप्' होता है ; यथा—स्वप् + अ = छप्स्वाप ; स्वप् + अतुः = छपुपतुः ; (थ) छप्स्वपिथ, छपुपथ ।

४११ । लिट् परे रहनेसे, अभ्यस्त होकर हन्—जवन् ; अद्—जवस् और आद् होता है ; यथा—हन् + अ = जवान ; अद् + अ = जवास, आद् ।

४१२ । अगुण लिट् परे रहनेसे, अभ्यस्त होकर गम्—जग्म्, खन्—चखन्, जन्—जङ्, वस्—जक्ष्, और हन्—जघ्न् होता है ; यथा—गम् + अतुः = जग्मतुः ; (खन्) चखन्तुः ; (अद्) जक्षतुः, आदतुः ; (हन्) जघन्तुः ; जन् + ए = जङ्गे ।

४१३ । अनिट् 'थ' परे रहनेसे, दृश् और सृज् धातुके ककारके स्थानमे 'र' होता है ; और कृपादि धातुके 'कृ' के स्थानमे विकल्पसे 'र'

होता है ; यथा—दृश् + य = ददर्शिय, ददृष्ट ; (कृप्) चकृषिय, चकृष्ट, चकृष्टं ; (तृप्) ततर्षिय, तत्रप्य, ततर्ष्य ; (हृप्) ददर्षिय, ददृष्य, ददर्ष्य ; (मृश्) ममर्शिय, ममृष्ट, ममर्ष्ट ; (सृप्) ससर्षिय, ससृष्ट, ससर्ष्य ।

४१४ । आदि और अन्तमे संयुक्तव्यञ्जनवर्ण न रहनेसे, शीवमे अकार-युक्त अभ्यस्त धातुके उत्तर प्रथम और उत्तम पुरुषके एकवचनके 'अ' भिन्न लिट् परे, पूर्वभागका छोप होता है, और परभागके अकारके स्थानमे एकार होता है ; यथा—चल् + अ = चचाल ; (अतुः) चेलतुः । (य) चेलिय ।

४१५ । जिन अभ्यस्त धातुओंका पूर्वभाग रूपान्तरित होता है, उन सब धातुओंका और अन्तःस्थ-वकारादि धातुका पूर्वसूत्रानुसार कार्य नहीं होता ; यथा—(गृ) जगाद, जगदतुः, जगदुः ; (वृ) बवाज, बरजतुः । (मृ) मनन्द, मनन्दतुः ।

४१६ । प्रथम और उत्तम पुरुषके 'अ'-भिन्न लिट् परे रहनेसे, अभ्यस्त होकर तु—तेर्, फल्—फेल्, भृज्—भेज्, और प्रप्—प्रेप् होता है ; यथा—तृ + अ = ततार ; (अतुः) तेरतुः । फल् + अ = पफाल ; (अतुः) फेरतुः । भृज् + अ = बभाज ; (अतुः) भेजतुः । प्रप् + अ = प्रेपे ।

४१७ । प्रथम और उत्तम पुरुषके 'अ'-भिन्न लिट् परे रहनेसे, अभ्यस्त होकर राज्—रेज् और रराज् ; अम्—अेमम् और बभ्रम् ; वम्—वेम् और ववम् होते हैं ; यथा—राज् + अ = रराज ; (अतुः) रेजतुः, रराजतुः । अम् + अ = बभ्राम ; (अतुः) अेमतुः, बभ्रमतुः । वम् + अ =

ववाम; (अतुः) वैमतुः, ववमतुः ।

४१८ । लिट् परे, 'अधि'-पूर्वक 'इ' धातुके स्थानमे—'गा', और अज् धातुके स्थानमे—'वी' होता है; पश्चात् अभ्यस्त होता है; यथा—
अधि + इ + ए = अधिजगे; अज् + अ = विवाय ।

४१९ । लिट् परे रहनेसे, द्यू, अय्, आम्, अनेकस्वरविशिष्ट धातु और आकार-भिन्न-गुरुस्वरादि धातुके उत्तर 'आम्' होता है; 'आम्' परे, धातुके अन्त्यस्वर और उपधा लघुस्वरका गुण होता है; और 'आम्'-अन्त धातुके उत्तर कृ, भू, अस् धातुकी लिट्-विभक्तिका रूप होता है; यथा—
(द्यू) दयाम्बभूव, दयामास, दयाञ्चकार; अनेकस्वर—(कारि) कारयाम्बभूव, कारयामास, कारयाञ्चकार; गुरुस्वरादि—(ईह्) ईहाम्बभूव, ईहामास, ईहाञ्चकारे । *

४२० । लिट् परे रहनेसे, हु, भी, ही, भृ, जागृ, दरिद्रा, काश्, कास् और उप् धातुके उत्तर विकल्पसे 'आम्'† होता है; 'आम्' परे, धातुका गुण होता है; यथा—(हु) जुह्वाम्बभूव, जुह्वामास, जुहवाञ्चकार; (पक्षे) जुहाव । (भी) विभयाम्बभूव; (पक्षे) विमाय । (ही) जिह्वाम्बभूव; (पक्षे) जिह्वाय । (भृ) विभ्राम्बभूव; (पक्षे) वभार । (जागृ) जागराम्बभूव; (पक्षे) जजागार । (दरिद्रा) दरिद्राम्बभूव; (पक्षे) ददरिद्रौ—'ददरिद्र' इति केचित् । (काश्)

* कर्तृवाच्यमे 'आम्'-अन्त धातुके उत्तर प्रयुक्त 'भू' और 'अस्' परस्मैपदी रहते हैं । परस्मैपदी धातुके उत्तर 'कृ' परस्मैपदी, आत्मनेपदी धातुके उत्तर आत्मनेपदी, और उभयपदी धातुके उत्तर उभयपदी होता है ।

† 'आम्' परे, हु, भी, ही, भृ धातुका अभ्यस्त-कार्य होता है ।

काशाम्बभूव ; (पञ्चे) चकाशे । (काम्) काशाम्बभूव ; (पञ्चे) चकामे । (उप्) ओषाम्बभूव ; (पञ्चे) उओष ।

४२१ । लिट् परे रहनेसे, अदादि विद् धातुके उत्तर विकृतिसे 'ङाम्' होता है ; 'आम्' अवशिष्ट रहता है ; यथा—विद् + म = विदाम्बभूव, विदाञ्चकार, विदामास । विकृतरूपके रूप पश्चात् दिखलाये जायेंगे ।

(लिट्-रूप)

परस्मैपदी ।

पा धातु ।

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष

पपौ

पपतुः

पपुः

मध्यमपुरुष

पपिथ, पपाथ

पपथुः

पप

उत्तमपुरुष

पपौ

पपिव

पपिम

स्था धातु ।

प्रथमपुरुष

तस्थौ

तस्थतुः

तस्थुः

मध्यमपुरुष

तस्थिथ, तस्थाथ

तस्थथुः

तस्थ

उत्तमपुरुष

तस्थौ

तस्थिव

तस्थिम

इ धातु ।

प्रथमपुरुष

इयाय

ईयतुः

ईयुः

मध्यमपुरुष

इययिथ, इयेथ

ईयथुः

ईय

उत्तमपुरुष

इयाय, इयय

ईयिव

ईयिम

जि धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	जिगाय	जिग्यतुः	जिग्युः
मध्यमपुरुष	जिगयिथ, जिगेथ	जिग्यथुः	जिग्य
उत्तमपुरुष	जिगाय, जिगय	जिग्यिव	जिग्यिम

श्रु धातु ।

प्रथमपुरुष	शुश्राव	शुश्रुवतुः	शुश्रुवुः
मध्यमपुरुष	शुश्रोथ	शुश्रुवथुः	शुश्रुव
उत्तमपुरुष	शुश्राव, शुश्रव	शुश्रुव	शुश्रुम

भू धातु ।

प्रथमपुरुष	वभूव	वभूवतुः	वभूवुः
मध्यमपुरुष	वभूविथ	वभूवथुः	वभूव
उत्तमपुरुष	वभूव	वभूविव	वभूविम

सृ धातु ।

प्रथमपुरुष	ससार	सस्रतुः	सस्रुः
मध्यमपुरुष	ससर्थ	सस्रथुः	सस्र
उत्तमपुरुष	ससार, ससर	सस्रव	संस्रम

स्मृ धातु ।

प्रथमपुरुष	सस्मार	सस्मरतुः	सस्मरुः
मध्यमपुरुष	सस्मर्थ	सस्मरथुः	सस्मर
उत्तमपुरुष	सस्मार, सस्मर	सस्मरिव	सस्मरिम

कृ धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	चकार	चकारतुः	चकरुः
मध्यमपुरुष	चकारिथ	चकरथुः	चकार
उत्तमपुरुष	चकार	चकारिव	चकारिम

प्रच्छ् धातु ।

प्रथमपुरुष	पप्रच्छ	पप्रच्छतुः	पप्रच्छुः
मध्यमपुरुष	पप्रच्छिथ, पप्रष्ठ	पप्रच्छथुः	पप्रच्छ
उत्तमपुरुष	पप्रच्छ	पप्रच्छिव	पप्रच्छिम

दृश् धातु ।

प्रथमपुरुष	ददर्श	ददृशतुः	ददृशुः
मध्यमपुरुष	ददर्शिथ, दद्रष्ठ	ददृशथुः	ददृश
उत्तमपुरुष	ददर्श	ददृशिव	ददृशिम

सृज् धातु ।

प्रथमपुरुष	ससर्ज	ससृजतुः	ससृजुः
मध्यमपुरुष	ससर्जिथ, सस्रष्ठ	ससृजथुः	ससृज
उत्तमपुरुष	ससर्ज	ससृजिव	ससृजिम

त्यज् धातु ।

प्रथमपुरुष	तत्याज	तत्यजतुः	तत्यजुः
मध्यमपुरुष	तत्यजिथ, तत्यक्थ	तत्यजथुः	तत्यज
उत्तमपुरुष	तत्याज, तत्यज	तत्यजिव	तत्यजिम

गम् धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	जगाम	जग्मतुः	जग्मुः
मध्यमपुरुष	जगमिथ, जगन्थ	जग्मथुः	जग्म
उत्तमपुरुष	जगाम, जगम	जग्मिव	जग्मिम

हन् धातु ।

प्रथमपुरुष	जघान	जघ्नतुः	जघ्नुः
मध्यमपुरुष	जघनिथ, जघन्थ	जघ्नथुः	जघ्न
उत्तमपुरुष	जघान, जघन	जघ्निव	जघ्निम

वस् धातु ।

प्रथमपुरुष	उवांस	ऊपतुः	ऊपुः
मध्यमपुरुष	उवसिथ, उवस्थ	ऊपथुः	ऊव
उत्तमपुरुष	उवांस, उवस	ऊपिव	ऊपिम

हस् धातु ।

प्रथमपुरुष	जहास	जहसतुः	जहसुः
मध्यमपुरुष	जहसिथ	जहसथुः	जहस
उत्तमपुरुष	जहास, जहस	जहसिव	जहसिम

पत् धातु ।

प्रथमपुरुष	पपात	पेततुः	पेतुः
मध्यमपुरुष	पेतिथ	पेतथुः	पेत
उत्तमपुरुष	पपात पपत	पेतिव	पेतिम

इप् धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	इयेष	ईपतुः	ईषुः
मध्यमपुरुष	इयेषिथ	ईपथुः	ईष
उत्तमपुरुष	इये	ईषिष	ईषिम

प्र + आप् धातु ।

प्रथमपुरुष	प्राप	प्रापतुः	प्रापुः
मध्यमपुरुष	प्रापिथ	प्रापथुः	प्राप
उत्तमपुरुष	प्राप	प्रापिष	प्रापिम

रुद् धातु ।

प्रथमपुरुष	रुरोद्	रुरुदतुः	रुरुदुः
मध्यमपुरुष	रुरोदिथ	रुरुदथुः	रुरुद
उत्तमपुरुष	रुरोद्	रुरुदिष	रुरुदिम

विद् धातु ।

प्रथमपुरुष	विवेद्	विविदतुः	विविदुः
मध्यमपुरुष	विवेदिथ	विविदथुः	विविद
उत्तमपुरुष	विवेद्	विविदिष	विविदिम

मृज् धातु ।

प्रथमपुरुष	ममार्जं	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ममार्जंतुः} \\ (३२७ \text{ सू०}) \\ \text{ममृजतुः} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ममार्जुः} \\ \text{ममृजुः} \end{array} \right.$
------------	---------	---	---

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	{ ममार्जिथ ममार्ष्ट	{ ममार्जथुः ममृजथुः	{ ममार्ज ममृज
उत्तमपुरुष	ममार्ज	{ ममार्जिव ममृजिव	{ ममार्जिम ममृजिम

आत्मनेपदी ।

अधि + इ धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अधिजगे	अधिजगाते	अधिजगिरे
मध्यमपुरुष	अधिजगिषे	अधिजगाथे	अधिजगिद्वे
उत्तमपुरुष	अधिजगे	अधिजगिवहे	अधिजगिमहे

अप् धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	त्रेपे	त्रेपाते	त्रेपिरे
मध्यमपुरुष	त्रेपिषे	त्रेपाथे	त्रेपिद्वे
उत्तमपुरुष	त्रेपे	त्रेपिवहे	त्रेपिमहे

लभ् धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	लेभे	लेभाते	लेभिरे
मध्यमपुरुष	लेभिषे	लेभाथे	लेभिद्वे
उत्तमपुरुष	लेभे	लेभिवहे	लेभिमहे

उभयपदी ।

दा धातु ।

(परस्मैपद)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ददौ	ददतुः	ददुः
मध्यमपुरुष	ददिष, ददाथ	ददथुः	दद
उत्तमपुरुष	ददौ	ददिष	ददिम

(आत्मनेपद)

प्रथमपुरुष	ददे	ददाते	ददिरे
मध्यमपुरुष	ददिषे	ददाथे	ददिद्वे
उत्तमपुरुष	ददे	ददिषहे	ददिमहे

ज्ञा धातु ।

(परस्मैपद)

प्रथमपुरुष	जज्ञौ	जज्ञतुः	जज्ञुः
मध्यमपुरुष	जज्ञिथ, जज्ञाथ	जज्ञथुः	जज्ञ
उत्तमपुरुष	जज्ञौ	जज्ञिथ	जज्ञिम

(आत्मनेपद)

प्रथमपुरुष	जज्ञे	जज्ञाते	जज्ञिरे
मध्यमपुरुष	जज्ञिषे	जज्ञाथे	जज्ञिद्वे
उत्तमपुरुष	जज्ञे	जज्ञिषहे	जज्ञिमहे

नी धातु ।

(परस्मैपद)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	निनाय	निन्यतुः	निन्युः
मध्यमपुरुष	निनयिथ, निनेथ	निन्यथुः	निन्य
उत्तमपुरुष	निनाय	निन्यिव	निन्यिम

(आत्मनेपद)

प्रथमपुरुष	निन्ये	निन्याते	निन्यिरे
मध्यमपुरुष	निन्यिषे	निन्याथे	निन्यिद्वे
उत्तमपुरुष	निन्ये	निन्यिवहे	निन्यिमहे

कृ धातु ।

(परस्मैपद)

प्रथमपुरुष	चकार	चक्रतुः	चक्रुः
मध्यमपुरुष	चकर्थ	चक्रथुः	चक्र
उत्तमपुरुष	चकार, चकर	चकृव	चक्रम

(आत्मनेपद)

प्रथमपुरुष	चक्रे	चक्राते	चक्रिरे
मध्यमपुरुष	चकृषे	चक्राथे	चकृद्वे
उत्तमपुरुष	चक्रे	चकृवहे	चक्रमहे

हृ धातु ।

(परस्मैपद)

प्रथमपुरुष	जहार	जहतुः	जहुः
------------	------	-------	------

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	जहर्थ	जहथुः	जह
उत्तमपुरुष	जहार, जहर	जहिव	जहिम
(आत्मनेपद)			
प्रथमपुरुष	जहे	जहाते	जहिरे
मध्यमपुरुष	जहिषे	जहाथे	जहिद्वे (ध्वे)
उत्तमपुरुष	जहे	जहिवहे	जहिमहे
ग्रह्, धातु ।			
(परस्मैपद)			
प्रथमपुरुष	जग्राह	जगृहतुः	जगृहुः
मध्यमपुरुष	जगृहिथ	जगृहथुः	जगृह
उत्तमपुरुष	जग्राह, जग्रह	जगृहिव	जगृहिम
(आत्मनेपद)			
प्रथमपुरुष	जगृहे	जगृहाते	जगृहिरे
मध्यमपुरुष	जगृहिषे	जगृहाथे	जगृहिद्वे (ध्वे)
उत्तमपुरुष	जगृहे	जगृहिवहे	जगृहिमहे
गृ धातु ।			
(परस्मैपद)			
प्रथमपुरुष	उवाच	ऊचतुः	ऊचुः
मध्यमपुरुष	उवचिथ, उवकथ	ऊचथुः	ऊच
उत्तमपुरुष	उवाच	ऊचिव	ऊचिम

(आत्मनेपद)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	ऊचे	ऊचाते	ऊचिरे
मध्यमपुरुष	ऊचिपे	ऊचाथे	ऊचिद्वे
उत्तमपुरुष	ऊचे	ऊचिवहे	ऊचिमहे

भक्षयामास् ।

प्रथमपुरुष	भक्षयामास	भक्षयामासतुः	भक्षयामासुः
मध्यमपुरुष	भक्षयामासिथ	भक्षयामासथुः	भक्षयामास
उत्तमपुरुष	भक्षयामास	भक्षयामासिव	भक्षयामासिम

भक्षयाम्भू ।

प्रथमपुरुष	भक्षयाम्भूव	भक्षयाम्भूवतुः	भक्षयाम्भूवुः
मध्यमपुरुष	भक्षयाम्भूविथ	भक्षयाम्भूवथुः	भक्षयाम्भूव
उत्तमपुरुष	भक्षयाम्भूव	भक्षयाम्भूविव	भक्षयाम्भूविम

भक्षयाङ्कु ।

प्रथमपुरुष	भक्षयाञ्चकार	भक्षयाञ्चक्रतुः	भक्षयाञ्चक्रुः
मध्यमपुरुष	भक्षयाञ्चकर्थ	भक्षयाञ्चक्रथुः	भक्षयाञ्चक्र
उत्तमपुरुष	भक्षयाञ्चकार	भक्षयाञ्चक्रव	भक्षयाञ्चक्रम

*

*

*

*

आकारान्त-प्रभृति-क्रमसे कई प्रचलित धातुओंके 'अ, अतुस्; थ', और आत्मनेपदमे 'ए; से' विभक्तियोंके रूप नीचे लिखे जाते हैं । इन विभक्तियोंके रूप जाननेसे अवशिष्ट रूप अनायास समझे जा सकते ।

ख्या—चख्यौ, चख्यतुः ; चख्यथ चख्याथ ।

घ्रा—जघ्नौ, जघ्नतुः ; जघ्निय जघ्नाय ।

घ्म—दध्मौ, दध्मतुः ; दध्मिय दध्माय ।

भा—बभौ, बभतुः ; बभिय बभाय ।

स्ना—सस्नौ, सस्नतुः ; सस्निय सस्नाय ।

हा—जहौ, जहतुः ; जहिय जहाय ।

मा, या, वा—‘हा’-धातुवत् ।

घा—‘दा’-धातुकं तुल्य ।

चि—चिकाय चिषाय, चिक्वतुः चिक्वतुः ; चिक्रिय चिक्रेथ, चिक्विय चिक्वेथ । चिक्वेथ । चिक्वेथे चिक्वेथे ।

स्मि—सिप्मिये ; सिप्मियिथे ।

क्री—बिकाय, बिक्रियतुः ; बिक्रिय चिक्रेथ । बिक्रिये ; बिक्रियिथे ।

भी—बिमयाम्बभूव, बिमयामास, बिमयाञ्जकार ; बिमयाम्बभूवतुः इत्यादि ; बिमयाम्बभूविथ इत्यादि । (पठे) बिभाय, बिभ्यतुः ; बिभियथ, बिभेथ ।

शी—शिक्षे ; शिदियथे ।

दु—दुदाव, दुदुवतुः ; दुदविय ।

र—रराय, ररवतुः ; ररविय ।

हु—जुहवाम्बभूव इत्यादि ; जुहवाम्बभूविय इत्यादि । (पठे) जुहाव ; जुहविय जुहोय ।

सू—सुपुने ; सुपुविथे । (तुदादि) सुथाव, सुपुवतुः ; सुपविय ।

जागृ—जजागार, जजागरतुः ; जजागरिय । (पठे) जागरामास इत्यादि ।

दृ—दद्रे; दद्विपे ।

धृ—दधार, दध्रतुः; दधर्थ; दध्रे; दध्रिपे ।

भृ—(भ्वादि) वभार, वभ्रतुः; वभर्थ; वभ्रे; वभ्रपे । (ह्वादि)
विभराम्बभ्रव; (पक्षे) वभार । ('ए'-विभक्तिमे) विभरा-
म्बभ्रव, विभरामास, विभराञ्चक्रे; (पक्षे) वभ्रे ।

मृ—ममार, मम्रतुः; ममर्थ; मम्रिव । (परस्मैपद होता है) ।

वृ—वचार, वव्रतुः; ववरिथ; ववृव । वव्रे; वव्रपे ।

स्तृ—तस्तार, तस्तर्तुः; तस्तर्थ; तस्तरिव । तस्तरे; तस्त्रिपं ।

तृ—ततार, तेरतुः, तेरुः; तेरिथ ।

दृ—ददार, ददरतुः ददृतुः; ददरिथ ।

हृ—हुदाव, जुहुवतुः; जुहविव जुहोय ।

गृ—जगौ, जगतुः; जगिव जगाथ ।

त्रै—तत्रे; तत्रिपे ।

ध्यै—दध्यौ, दध्यतुः; दध्यिव दध्याथ ।

तर्क्—तर्कयामास इत्यादि; तर्कयामासतुः इत्यादि; तर्कयामासिव ।

लोक्—लुलोके; लुलुकिपे ।

शक्—शशाक, शेक्तुः; शेक्तिथ शशक्य ।

शङ्क्—शशङ्के; शशङ्किपे ।

लिख्—लिखेख, लिलिखतुः; लिखेखिव ।

लङ्—ललङ्, ललङ्गतुः; ललङ्गिव । (उपवासायं) ललङ्गे; ललङ्गिपे ।

शलाघ्—शशलाघे; शशलाघिपे ।

पच्—पपाच, पेचतुः; पेचिथ पपक्य । पेचे; पेचिपे ।

- मुच्—मुमोच, मुमुचतुः ; मुमोचिथ । मुमुचे ; मुमुचिपे ।
 याच्—ययाच, ययाचतुः ; ययाचिथ । ययाचे ; ययाचिपे ।
 शुच्—शुशोच, शुशुचतुः ; शुशोचिथ ।
 सिच्—सिपेच, सिपिचतुः ; सिपेचिथ । सिपिचे ; सिपेचिपे ।
 भञ्ज्—बभञ्ज, बभञ्जतुः ; बभञ्जिथ । बभञ्जिथ बभङ्ग्य ।
 भुञ्—बुभोज, बुभुजतुः ; बुभोजिथ । बुभुजे ; बुभुजिपे ।
 मञ्ज्—ममञ्ज, ममञ्जतुः ; ममञ्जिथ । ममञ्जिथ ममङ्ग्य ।
 यञ्—इयाज, ईजतुः ; इयजिथ इयष्ट । ईजे ; ईजिपे ।
 युञ्—युयोज, युयुजतुः ; युयोजिथ । युयुजे ; युयुजिपे ।
 रञ्ज्—ररञ्ज, ररञ्जतुः ; ररञ्जिथ । ररञ्जिथ ररङ्ग्य । ररजे ररञ्जे ।
 सञ्ज्—ससञ्ज, ससञ्जतुः ; ससञ्जिथ । ससञ्जिथ ससङ्ग्य ।
 जप्—जपेठे ; जपदिपे ।
 पैप्—पेपेठे ; पेपेदिपे ।
 पप्—पपाठ, पेठतुः ; पेठिथ ।
 म्नाप्—मिक्रीड, मिक्रीडतुः ; मिक्रीडिथ ।
 कृप्—ककृत्, ककृतुः ; ककृत्तिथ ।
 नृप्—ननर्त्त, ननृतुः ; ननर्त्तिथ ।
 यत्—येते ; येतिपे ।
 वृत्—ववृते ; ववृतिपे ।
 व्यप्—विव्यये ; विव्ययिपे ।
 क्रन्द्—चक्रन्द, चक्रन्दतुः ; चक्रन्दिथ ।
 खाद्—चखाद, चखादतुः ; चखादिथ ।

छिद्—चिच्छेद, चिच्छिदतुः ; चिच्छेदिय ।

पद्—पेदे ; पेदिपे ।

वद्—उवाद, ऊदतुः ; उवदिय ।

विद्—(दिवादि) विविदे ; विविदिपे ।

सद्—ससाद, सेदतुः ; सेदिय ससत्थ ।

स्पन्द्—पस्पन्दे ; पस्पन्दिपे ।

क्रुध्—क्रुक्रोध, क्रुक्रुधतुः ; क्रुक्रोधिय ।

वन्ध्—ववन्ध, ववधतुः ववन्धतुः ; ववन्धिय ववन्ध ।

वाध्—ववाधे ; ववाधिपे ।

बुध्—बुबोध, बुबुधतुः ; बुबोधिय । (दिवादि) बुबुधे ; बुबुधिपे ।

रुध्—'बुध्'-धातुवत् ।

युध्—युयुधे ; युयुधिपे ।

वृध्—ववृधे ; ववृधिपे ।

व्यध्—विव्याध, विविधतुः ; विव्यधित विव्यद्ध ।

सिध्—सिपेध, सिपिधतुः ; सिपेधिय सिपेद्ध । (गति और निष्प-
त्यर्थमे 'इट्' नित्य) ।

जन्—जज्ञे ; जज्ञिपे ।

मन्—मेने ; मेनिपे ।

क्षिप्—चिक्षेप, चिक्षिपतुः ; चिक्षेपिय । चिक्षिपे ; चिक्षिपिपे ।

गुप्—गोपायाञ्चकार इत्यादि ; गोपायाम्बभूवतुः इत्यादि ; गोपाया-
म्बभूविथ । (पक्षे) जुगोप, जुगुपतुः ; जुगोपिथ जुगोप्य ।

तप्—तताप, तेपतुः ; तेपिथ ततप्य ।

तृप्—ततर्प, ततृपतुः ; ततर्पिथ ततर्प्य ततर्प्य ।

दृप्—‘तृप्’-धातुवत् ।

दीप्—दिदीपे ; दिदीपिपे ।

लुप्—लुलोप, लुलुपतुः ; लुलोपिथ । लुलुपे ।

वृप्—उवाप, ऊपतुः ; उवपिथ उवप्य ।

वेप्—वेनेपे ; वेनेपिपे ।

शप्—शशाप, शेपतुः ; शेपिथ शशाप्य । शेपे ; शेपिपे ।

स्वप्—सृप्वाप, सृपुपतुः ; सृप्वपिथ सृप्वप्य ।

लभ्य्—लभ्ये ; लभ्यिपे ।

क्षुम्—क्षुक्षेम, क्षुक्षमतुः ; क्षुक्षेमिथ । क्षुक्षमे ; क्षुक्षमिपे ।

रम्—रेमे ; रेमिपे ।

लभ्—‘रम्’-धातुवत् ।

क्षुम्—क्षुक्षमे ; क्षुक्षमिपे ।

कम्—कामयाम्बभूव, कामयामास, कामयाञ्चक्रे ; कामयाम्बभूविथ,

कामयामासिथ, कामयाञ्चकृपे । (पक्षे) चक्रमे ; चक्रमिपे ।

कृम्—चक्राम, चक्रमतुः ; चक्रमिथ ।

नम्—नताम, नेमतुः ; नेमिथ ननन्थ ।

अम्—यधाम, अ्रेमतुः यधमतुः ; अ्रेमिथ यधमिथ ।

वम्—‘अम्’-धातुवत् ।

यम्—ययाम, येमतुः ; येमिथ ययन्थ ।

रम्—रेमे ; रेमिपे ।

शम्—शशाम, शेमतुः ; शेमिथ ।

श्रम्—शश्राम, शश्रमतुः ; शश्रमिथ ।

चर्—चचार, चेरतुः ; चेरिथ ।

त्वर—तत्त्वरे ; तत्त्वरिपे ।

पूर—पुपूरे ; पुपूरिपे ।

स्फुर्—पुस्फोर, पुस्फुरतुः ; पुस्फोरिथ ।

चल्—चचाल, चेलतुः ; चेलिथ ।

ज्वल्—जज्वाल, जज्वलतुः ; जज्वलिथ ।

जीव्—जिजीव, जिजीवतुः ; जिजीविथ ।

दिव्—दिदेव, दिदिवतुः ; दिदेविथ ।

धाव्—दधाव, दधावतुः ; दधाविथ ।

सेव्—सिपेवे ; सिपेविपे ।

अश्—आनशे ; आनशिपे आनक्षे ; आनशिद्धे आनद्धे ।

काश्—काशाम्बभूव, काशामास, काशाञ्चक्रे ; काशाम्बभूविथ, का-

शामासिथ, काशाञ्चकृपे । (पक्षे) चकाशे ; चकाशिपे ।

क्लिश्—चिक्लेश, चिक्लिशतुः ; चिक्लेशिथ चिक्लेष्ट ।

दन्श्—ददंश, ददंशतु ददशतुः ; ददंशिथ ददशिथ ददंष्ट ।

दिश्—दिदेश, दिदिशतुः ; दिदेशिथ । दिदिशे ; दिदिशिपे ।

नश्—ननाश, नेशतुः ; नेशिथ ननंष्ट ; नेशिव नेश्व ।

भ्रन्श्—वभ्रंश, वभ्रशतुः वभ्रंशतुः ; वभ्रंशिथ ।

विश्—विवेश, विविशतुः ; विवेशिथ ।

स्पृश्—पस्पृश, पस्पृशतुः ; पस्पृशिथ ।

ईक्ष्—ईक्षाम्बभूव, ईक्षामास, ईक्षाञ्चक्रे ; ईक्षाम्बभूविथ, ईक्षामासिथ,

ईशाञ्चकृषे ।

काह्—चकाह, चकाहृतुः ; चकाह्विथ ।

चक्ष्—चक्षयौ ; चक्ष्ये चक्षे ।

कृप्—चकृष, चकृषतुः ; चकृषिथ ।

जृप्—जजृष, जजृषतुः ; जजृषिथ ।

तुप्—तुतोष, तुतुषतुः ; तुतोषिथ ।

तुप्—‘तुप्’-धातुवत् ।

द्विप्—दिद्वेप, दिद्विषतुः ; दिद्वेपिथ । दिद्विदे ।

पिप्—विपेप, विविषतुः ; विपेपिथ ।

पुप्—‘पिप्’-धातुवत् ।

भाप्—बभाषे ; बभाषिषे ।

मृप्—ममर्ष, ममृषतुः ; ममर्षिथ । (दिवादि—बभषवदी) ममृषे ; ममृषिषे ।

रक्ष्—ररक्ष, ररक्षतुः ; ररक्षिथ ।

शुप्—शुशोष, शुशुषतुः ; शुशोषिथ ।

श्लिप्—शिश्लेप, शिश्लिषतुः ; शिश्लेपिथ ।

जृप्—जजृष, जजृषतुः ; जजृषिथ ।

अस्—अभूच इत्यादि । (दिवादि) आस, आसतुः आसिथ ।

आस्—आसाम्यभूच, आसामास, आसाञ्चके ; आसाम्यभूविथ,
आसामासिथ, आसाञ्चकृषे ।

वस्—(अदादि) ववसे ; ववसिषे ।

शश्वम्—शश्वस, शश्वसतुः ; शश्वसिथ ।

शस्—शशाम, शशामतुः ; शशामिथ ।

गाह्—जगाहे ; जगाहिपे जवाहे ।

दह्—ददाह, देहतुः ; देहिय ददग्ध ।

दुह्—दुदोह, दुदुहतुः ; दुदोहिय । दुदुहे ; दुदुहिपे ।

सुह्—सुमोह, सुसुहतुः ; सुमोहिय ।

रह्—ररोह, ररुहतुः ; ररोहिय । ररुहे ; ररुहिपे ।

लिह्—लिलेह, लिलिहतुः । लिलिहे ; लिलिहिपे ।

वह्—उवाह, ऊहतुः ; उवहिय उवाह । ऊहे, ऊहिपे ।

सह्—सेहे ; सेहिपे ।

अनुवाद करो—भीमने दुर्योधनका ऊरु भग्न किया था । हमने कभी उसे नहीं खाया । उसने ज्वराक्रान्त होकर (सन्) भर्त्सना की थी । प्राचीन कालमें छात्रलोग प्राणपणसे गुल्का वाक्य पालन करते थे । व्यास-देवजी महाभारतका वृत्तान्त जानते थे । भीमने दुःशासनका रक्त पान किया था । राम और लक्ष्मण पिताकी आज्ञासे वनमें गये थे । लक्ष्मणने इन्द्रजितको मारा था । वानर किष्किन्ध्यामें रहते थे । शिविने दूसरे-के लिये प्राण दान किया था । देवताओंने असुरोंके भयसे विष्णुका स्तव किया था ।

लुङ् ।

[इस प्रकरणमें २५७, २६०, २६१, २६३, २८०, २९८, २९९, ३००, ३०४, ३०५, ३०६, ३०८, ३१४, ३१६, ३२४, ३२५, ३२७, ३२८, ३३४ सूत्र, और इट्विधान, आशीर्लिङ् तथा अन्यान्य प्रकरणके स्वर(※)-चिन्हित सूत्रोंका यथासम्भव कार्य्य होगा ।]

४२२ । लुङ्-विभक्ति परे रहनेसे, धातुके उत्तर 'सि' (सिच्) होता है ; इकार हट, 'स्' रहता है ; यथा—भू + दू = अभू (२६१ सू०) + स् + दू—

४२३ । परस्मैपदकी विभक्ति परे रहनेसे, भू, स्या, दा, धा, (पा-तार्थ) पा और इ धातुके उत्तर विहित 'सि' का लोप होता है ; यथा—अभूच् = अभूत् (२६० सू०) ; (ताम्) अभूताम् ।

४२४ । लुङ्-विभक्तिका स्वरवर्ण परे रहनेसे, भू—भूच् होता है ; यथा—भू + भन् = अभूवन् ।

४२५ । 'सि' के परस्थित 'अन्'—'उस्' होता है ; 'उम्' परे आकारान्त धातुका आकार लुप्त होता है ; यथा—स्था + अन् = अस्था + स् + अन् = अस्था + उस् = अस्थुः ।

४२६ । आत्मनेपदमे स्या, दा और धा धातुका 'आ'—'इ' होता है ; यथा—दा + त = अदा + स् + त = अदित (४३१ सू०) । (ताम्) अदिपाताम् ।

४२७ । लुङ् परे रहनेसे, 'इ'—'गा' होता है ; यथा—इ + दू = अगा + स् + दू = अगात् ; (ताम्) अगाताम् ; (भन्) अगुः ।

४२८ । परस्मैपदकी विभक्ति परे रहनेसे, घ्रा, घे, छो, शो और सो धातुके उत्तर विहित 'सि' का विकल्पसे लोप होता है ; यथा—घ्रा + दू = अघ्रा + स् + दू = अघ्रात् ; (पञ्चे) अघ्रा + स् + दू—

४२९ । लुङ्के 'द्' और 'स्' परे रहनेसे, धातुके उत्तर विहित 'सि' के पश्चात् 'ई' (ईट्) होता है ; यथा—अघ्रा + स् + ई + दू = अघ्रासीत् ।

४३० । द्, स् भिन्न विभक्तिमे परस्मैपदो आकारान्त धातुके उत्तर

विहित 'सि' के पूर्वमे 'स्' और 'इट्' होते हैं ; यथा—ज्ञा + ताम् = अज्ञा + स् + ताम् = अज्ञा + स् + इ + स् + ताम् = अज्ञासिष्टाम् ।

४३१ । त, थ, ध परे रहनेसे, ह्रस्वस्वर तथा वर्गके पञ्चमवर्ण और य, र, ल, व भिन्न व्यञ्जनवर्णके परस्थित 'सि' का लोप होता है ; और 'ई' परे रहनेसे, 'इट्' के परस्थित 'सि' का लोप होता है ; यथा—कृ + त = अकृ + स् + त = अकृत ; (आताम्) अकृपाताम् ; (अन्त) अकृपत (२८० सू०) ।

४३२ । 'सि' परे रहनेसे, परस्मैपदमे स्वरान्त धातुके अन्त्यस्वर, और अनिट् व्यञ्जनान्त धातुके उपधा लघुस्वरकी वृद्धि होती है ; किन्तु णिजन्त धातु, श्वि और जागृ धातुका गुण होता है ; यथा—नु + द् = अनु + स् + द् = अनु + इ + स् + ई + द् = अनौ + इ + ई + द् = अनावीत्, (पक्षे) अनौपीत् । श्वि + द् = अश्वि + स् + द् = अश्वि + इ + स् + ई + द् = अश्वे + इ + ई + द् = अश्वयीत् ।

४३३ । लुङ्-विभक्ति परे रहनेसे, परस्मैपदमे उपधा लघुस्वरका, और आत्मनेपदमे अन्त्यस्वर तथा उपधा लघुस्वरका गुण होता है ; यथा—सिध् + द् = असिध् + स् + ई + द् = असिध् + इ + स् + ई + द् = असेधीत् ; (पक्षे) असिध् + स् + ई + द् = असैत्सीत् (३०० सू०) । (आत्मनेपदमे) शी + त = अशी + इ + स् + त = अशयिष्ट ; द्युत् + त = अद्योतिष्ट ।

४३४ । 'सि' परे रहनेसे, आत्मनेपदमे अनिट् ककारान्त धातुका गुण नहीं होता ; यथा—कृ + आताम् = अकृ + स् + आताम् = अकृपाताम् ।

४३५ । 'सि' परे रहनेसे, परस्मैपदमे व्रज्, वद्, 'अर्'-अन्त और

‘अल्’-अन्त धातुके उपधा अकारकी वृद्धि होती है; यथा—अज् + द् = अमज् + स् + द् = अमज् + इ + स् + ई + द् = अमाजीत्; (ताम्) अमाजिष्टाम् । चद् + द् = अवादीत्; (ताम्) अवादिष्टाम् । चर् + द् = अचारीत्; (ताम्) अचारिष्टाम् । चल् + द् = अचालीत्; (ताम्) अचालिष्टाम् ।

४३६ । ‘सि’ परे रहनेसे, परस्मैपदमे व्यञ्जनादि अर्थात् जिसके आदिमे व्यञ्जनवर्ण रहे ऐसे सेट् धातुका उपधा अकार विकल्पसे वृद्धि प्राप्त होता है; किन्तु हान्त, भान्त, यान्त, क्षण्, इवस्, वध् और एकार-इत् (पदित्) धातुका नहीं होता; यथा—गद् + द् = अगादीत्, अगदीत् । (हान्त) चद् + द् = अचदीत्; (भान्त) क्रम् + द् = अक्रमीत्; (यान्त) हर्ष् + द् = अहर्षीत्; क्षण् + द् = अक्षणीत्; इवस् + द् = अवसीत्; वध् + स् = अवधीत्; हन् + द् = अवधीत् (लुट् परे हन्-वध् होता है); (एकार-इत् *) इस् + द् = अहसीत् ।

४३७ । लृट्-विभक्ति परे रहनेसे, परस्मैपदमे यम्, रम्, नम् धातुके उत्तर विहित ‘सि’ के पूर्वमे ‘स्’ और ‘इट्’ होते हैं; यथा—यम् + द् = अयम् + स् + इ + स् + ई + द् = अयसीत् (६३ सू०); (ताम्) अयसिष्टाम् । नम् + द् = अनसीत्; (ताम्) अनसिष्टाम् । रम् + द् = अरसीत्; (ताम्) अरसिष्टाम् ।

४३८ । लृट्-विभक्ति परे रहनेसे, (अध्ययनार्थ) अधि + इ धातुके स्थानमे विकल्पसे ‘गो’ होता है; यथा—अधि + इ + त् = अध्यगीष्ट; (पक्षे) अध्यैष्ट ।

* एकार-इत् धातु—इट्, चट्, चत्, रम्, लम्, इस् इत्यादि ।

४३९ । लुङ्-विभक्तिका परस्मैपद परे रहनेसे, शास्, लकार-इत्,*
द्युतादिं और पुपादिं धातुके उत्तर 'ङ' (अङ्) होता है; 'अ' अवशिष्ट
रहता है; यथा—शास् + द् = अशिपत् (लुङ्मे शास्—शिप् होता है);
(लकार-इत्) गम् + द् = अगमत्; (द्युत्) अद्युतत् (लुङ्-विभक्तिमे
द्युत् उभयपदी), (आत्मनेपदमे) अद्योतिष्ट; (पुप्) अपुपत् ।

४४० । लुङ्-विभक्तिका परस्मैपद परे रहनेसे, 'जृ'-प्रभृतिः‡ और
'इर्'-इत्॥ धातुके उत्तर विकल्पसे 'ङ' होता है; यथा—जृ + द् = अ-
जर्त्, (पक्षे) अजारीत् ('ङ' परे, जृ—जर् होता है) । ('इर्'-इत्)
च्युत् + द् = अच्युतत्, (पक्षे) अच्योतीत्; भिद् + द् = अभिदत्,
(पक्षे) अभैत्सीत्, (ताम्) अभिदताम्, अभैत्ताम्, (अन्) अभिदन्,
अभैत्तुः ।

* लकार-इत् (लदित्) धातु—गम्, नश्, आप्, घस्, पत्,
पिप्, शद्, सृप् इत्यादि ।

† द्युतादि—द्युत्, दिवत्, स्विद् (भ्वादि), रुच्, शुब्, शुम्, क्षुम्
(भ्वादि), घ्वस्, ग्रंश् (भ्वादि), वृत्, वृध्, स्यन्द, कृप् (कलृप्), लुङ्
इत्यादि । लुङ् परे, द्युतादि उभयपदी ।

‡ पुपादि—पुप्, तुप्, शुप्, शक्, श्लिप्, दुप्, क्षुध्, कुध्,
स्विद्, तृप्, दृप्, दुह्, मुह्, स्निह्, क्षम्, कलम्, मद्, थम्, तम्,
शम्, दम्, जस्, कुप्, लुप्, लुम्, सिच् इत्यादि ।

§ ज्रादि—जृ, दिव्, स्तन्म् इत्यादि ।

॥ 'इर्'-इत् धातु—रच्युत्, स्कन्द्, रिच्, विच्, रुज्, रुद्, विज्
युज् (रुधादि), भिद्, निज्, दृश्, दुह्, च्युत्, शुप् इत्यादि ।

४४१ । कर्तृवाच्यमे लुङ्-विभक्तिमे, (मदादि) वच्, (दिवादि) अस्, रुषा और लिप्, सिच्, ङे धातुके उत्तर 'ङ' होता है; और आत्मनेपदमे लिपादि धातुके उत्तर विकल्पसे 'ङ' होता है ।

४४२ । लुङ्-विभक्तिमे धि, सु, दु और कम् धातुके उत्तर 'अङ्' होता है; दिव और घेद् धातुके उत्तर विकल्पसे 'अङ्' (चङ्) होता है; 'अ' अवशिष्ट रहता है ।

४४३ । 'ङ' परे रहनेसे, नश्—विकल्पसे नेश्, वच् और मू—वोच्, अस्—अस्थ्, रुषा—रुप्, ङे—ङ्, पत्—पस्, अद्—अप् होता है; यथा—नश् + द् = अनेशत्, अनशत्; (वच् और मू) अवोचत्, (अस्) आस्थत्; (रुषा) अरुषत्; (ङे) अङ्गत्; (पत्) अपत्तत्; (अद्) अपत्तत् ।

(आत्मनेपदमे लिपादि) लिप् + त् = अलिप्त, अलित; (सिच्) असिचत्, असिक्त; (ङे) अङ्गत्, अङ्गास्त ।

४४४ । 'अङ्' परे रहनेसे, दु—दुदुव्, सु—सुसुव्, धि—शिक्षिप्, कम्—कीकम् और चकम् होता है; यथा—(दु) अदुदुवत्, (सु) असुसुवत्; (धि) अशिक्षिपत्; (कम्) अकीकम्, अचकम् ।

४४५ । लुङ्-विभक्ति परे रहनेसे, ख और ऋ धातुके उत्तर विकल्पसे 'ङ' होता है; 'ङ' परे गुण होता है; यथा—ख + द् = अखत्, अखापीत्; (ऋ) आरत्, आरपीत् ।

४४६ । लुङ्-विभक्ति परे रहनेसे, दश् धातुके उत्तर विकल्पसे 'ङ' होता है; 'ङ' परे गुण होता है; यथा—दश् + द् = अदर्शत् ।

४४७ । 'सि' परे रहनेसे, दश्—दाश्, और खज्—खाज् होता है; यथा—दश् + द् = अदाक्षीत् (३०५ सू०); (खज्) अखाक्षीत् ।

४४८ । लुङ् परे दुहादि* धातुके उत्तर 'स' (कस) होता है ; 'स' परे गुण, इट् कुछभी नहीं होता ; और आत्मनेपदमे दुह्, गुह्, दिह्, लिह् धातुके उत्तर विकल्पसे 'स' होता है ; यथा—दुह् + दू = अदुह् + स + दू = अयुक्षत् (३०५ और ३३४ सू०) ; (आत्मनेपदमे) दुह् + त = अदुह् + स + त = अयुक्षत्, अदुग्ध ; (अन्त) अयुक्षन्त ।

४४९ । लुङ् परे रहनेसे, कृप्, मृप्, स्पृश्, दिश्, द्विप्, त्विप् और आलिङ्गनार्थं शिल्प् धातुके उत्तर विकल्पसे 'स' होता है ; यथा—कृप् + दू = अकृप् + स + दू = अकृक्षत् ।

४५० । 'सि' परे रहनेसे, कृप्—क्राप्, मृश्—त्राश्, तृप्—त्राप्, दृप्—द्राप्, सृप्—ज्ञाप् और स्पृश्—स्प्राश् होता है—विकल्पसे ; यथा—(कृप्) अक्राक्षीत् ; (पक्षे) अक्राक्षीत् (४३२ सू०) ।

४५१ । लुङ्के आत्मनेपदके 'त' और 'थास्' परे, तनादि धातुके उत्तर 'सि' का विकल्पसे लोप होता है ; और लोप होनेसे नकार लुप्त होता है ; यथा—तन् + त = अतत्, अतनिष्ट ; (थास्) अतथाः, अतनिष्ठाः ।

४५२ । लुङ्के आत्मनेपदका 'त' परे रहनेसे, पट् धातुके उत्तर 'इण्' होता है ; 'इण्' का 'ण्' इत्, 'इ' रहता है ; और उस 'इण्' के परस्थित 'त' लुप्त होता है ; यथा—पट् + त = अपट् + इ + त = अपाट्ति ; (ताम्) अपत्साताम् ।

४५३ । 'त' परे रहनेसे, प्याय्, ताय्, दीप्, पूर, जन् और बुध्

* उपधामे इकार और उकार रहे ऐसे अनिट् दुह्, मिह् प्रभृति-हान्त धातु ।

धातुके उत्तर विस्त्वसे 'इण्' होता है ; यथा—प्याय् + त = अप्यायि,
अप्यायिष्ट ; बुध् + त = अबोधि*, अबुद्ध ; (ताम्) अभुत्साताम् ;
(अन्त) अभुत्सत ।

(लुङ्-रूप)

परस्मैपदी ।

भू धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अभूत्	अभूताम्	अभूयन्
मध्यमपुरुष	अभूः	अभूतम्	अभूत
उत्तमपुरुष	अभूवम्	अभूय	अभूम

भु धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अभ्रौपीत्	अभ्रौष्टाम्	अभ्रौपुः
मध्यमपुरुष	अभ्रौपीः	अभ्रौष्टम्	अभ्रौष्ट
उत्तमपुरुष	अभ्रौपम्	अभ्रौष्व	अभ्रौष्म

तृ धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अतारीत्	अतारिष्टाम्	अतारिषुः
मध्यमपुरुष	अतारीः	अतारिष्टम्	अतारिष्ट
उत्तमपुरुष	अतारिषम्	अतारिष्व	अतारिष्म

वद् धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अवादीत्	अवादिष्टाम्	अवादिषुः

* 'इण्' परे बुध्—बोष् होता है ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	अवादीः	अवादिष्टम्	अवादिष्ट
उत्तमपुरुष	अवादिषम्	अवादिष्व	अवादिष्म

वस् धातु ।

प्रथमपुरुष	अवात्सीत्	अवात्ताम्	अवात्सुः
मध्यमपुरुष	अवात्सीः	अवात्तम्	अवात्त
उत्तमपुरुष	अवात्सम्	अवात्स्व	अवात्स्म

रुद् धातु ।

प्रथमपुरुष	{ अरुदत् अरोदीत्	{ अरुदताम् अरोदिष्टाम्	{ अरुदन् अरोदिषुः
मध्यमपुरुष	{ अरुदः अरोदीः	{ अरुदतम् अरोदिष्टम्	{ अरुदत अरोदिष्ट
उत्तमपुरुष	{ अरुदम् अरोदिषम्	{ अरुदाव अरोदिष्व	{ अरुदाम अरोदिष्म

गम् धातु ।

प्रथमपुरुष	अगमत्	अगमताम्	अगमन्
मध्यमपुरुष	अगमः	अगमतम्	अगमत
उत्तमपुरुष	अगमम्	अगमाव	अगमाम

कम् धातु ।

प्रथमपुरुष	अकमीत्	अकमिष्टाम्	अकमिषुः
मध्यमपुरुष	अकमीः	अकमिष्टम्	अकमिष्ट
उत्तमपुरुष	अकमिषम्	अकमिष्व	अकमिष्म

नम् धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अनंसीत्	अनंसिष्टाम्	अनंसिपुः
मध्यमपुरुष	अनंसीः	अनंसिष्टम्	अनंसिष्ट
उत्तमपुरुष	अनंसिषम्	अनंसिष्व	अनंसिष्म

दृश् धातु ।

प्रथमपुरुष	{ अदर्शत् अद्राक्षीत्	{ अदर्शताम् अद्राष्टाम्	{ अदर्शन् अद्राक्षुः
मध्यमपुरुष	{ अदर्शः अद्राक्षीः	{ अदर्शतम् अद्राष्टम्	{ अदर्शत अद्राष्ट
उत्तमपुरुष	{ अदर्शम् अद्राक्षम्	{ अदर्शथि अद्राक्ष्व	{ अदर्शाम् अद्राक्ष्म

स्पृश् धातु ।

प्रथमपुरुष	{ अस्पृक्षत् अस्प्राक्षीत् अस्पार्क्षीत्	{ अस्पृक्षताम् अस्प्राष्टाम् अस्पार्ष्टाम्	{ अस्पृक्षन् अस्प्राक्षुः अस्पार्क्षुः
मध्यमपुरुष	{ अस्पृक्षः अस्प्राक्षीः अस्पार्क्षीः	{ अस्पृक्षतम् अस्प्राष्टम् अस्पार्ष्टम्	{ अस्पृक्षत अस्प्राष्ट अस्पार्ष्ट
उत्तमपुरुष	{ अस्पृक्षम् अस्प्राक्षम् अस्पार्क्षम्	{ अस्पृक्षाथ अस्प्राक्ष्व अस्पार्क्ष्व	{ अस्पृक्षाम् अस्प्राक्ष्म अस्पार्क्ष्म

आत्मनेपदी ।

शी धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अशयिष्ट	अशयिषाताम्	अशयिषत
मध्यमपुरुष	अशयिष्टाः	अशयिषाथाम्	अशयिद्वम् (ध्वम्)
उत्तमपुरुष	अशयिषि	अशयिष्वहि	अशयिष्महि

सेव् धातु ।

प्रथमपुरुष	असेविष्ट	असेविषाताम्	असेविषत
मध्यमपुरुष	असेविष्टाः	असेविषाथाम्	असेविद्वम् (ध्वम्)
उत्तमपुरुष	असेविषि	असेविष्वहि	असेविष्महि

जन् धातु ।

प्रथमपुरुष	{ अजनि	अजनिषाताम्	अजनिषत
	{ अजनिष्ट		
मध्यमपुरुष	अजनिष्टाः	अजनिषाथाम्	अजनिद्वम्
उत्तमपुरुष	अजनिषि	अजनिष्वहि	अजनिष्महि

पठ् धातु ।

प्रथमपुरुष	अपादि	अपत्साताम्	अपत्सत
मध्यमपुरुष	अपत्थाः	अपत्साथाम्	अपद्धम्
उत्तमपुरुष	अपत्सि	अपत्स्वहि	अपत्स्महि

अधि + इ धातु ।

प्रथमपुरुष	{ अध्यगीष्ट	{ अध्यगीपाताम्	{ अध्यगीषत
	{ अध्यैष्ट		
		{ अध्यैपाताम्	{ अध्यैषत

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
मध्यमपुरुष	{ अध्यगीष्ठाः अध्यैष्ठाः	{ अध्यगीपाथाम् अध्यैपाथाम्	{ अध्यगीढम् अध्यैघ्वम्
उत्तमपुरुष	{ अध्यगीपि अध्यैपि	{ अध्यगीष्वहि अध्यैष्वहि	{ अध्यगीष्महि अध्यैष्महि

उभयपदी ।

दा धातु ।

(परस्मैपद)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अदात्	अदाताम्	अदुः
मध्यमपुरुष	अदाः	अदातम्	अदात
उत्तमपुरुष	अदाम्	अदाव	अदाम

(आत्मनेपद)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अदित	अदिपाताम्	अदिपत
मध्यमपुरुष	अदिथाः	अदिपाथाम्	अदिद्धम्
उत्तमपुरुष	अदिपि	अदिष्वहि	अदिष्महि

क्षा धातु ।

(परस्मैपद)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अक्षासीत्	अक्षासिष्टाम्	अक्षासिपुः
मध्यमपुरुष	अक्षासीः	अक्षासिष्टम्	अक्षासिष्ट
उत्तमपुरुष	अक्षासिपम्	अक्षासिष्व	अक्षासिष्म

(आत्मनेपद)

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अज्ञास्त	अज्ञासाताम्	अज्ञासत
मध्यमपुरुष	अज्ञास्थाः	अज्ञासाथाम्	अज्ञाध्वम्
उत्तमपुरुष	अज्ञासि	अज्ञास्वहि	अज्ञास्महि

कृ धातु ।

(परस्मैपद)

प्रथमपुरुष	अकार्षीत्	अकार्षाम्	अकार्षुः
मध्यमपुरुष	अकार्षीः	अकार्षम्	अकार्ष
उत्तमपुरुष	अकार्षम्	अकार्ष्व	अकार्ष्म

(आत्मनेपद)

प्रथमपुरुष	अकृत	अकृषाताम्	अकृषत
मध्यमपुरुष	अकृथाः	अकृषाथाम्	अकृद्धम्
उत्तमपुरुष	अकृषि	अकृष्वहि	अकृष्महि

भिद् धातु ।

(परस्मैपद)

प्रथमपुरुष	{ अभिदत् अभैत्सीत्	{ अभिदताम् अभैत्ताम्	{ अभिदन् अभैत्सुः
मध्यमपुरुष	{ अभिदः अभैत्सीः	{ अभिदतम् अभैत्तम्	{ अभिदत अभैत्त
उत्तमपुरुष	{ अभिदम् अभैत्स्वम्	{ अभिदाव अभैत्स्व	{ अभिदाम अभैत्स्म

(आत्मनेपद)

एकवचन

द्विवचन

बहुवचन

प्रथमपुरुष

अभित्त

अभित्साताम्

अभित्सत

मध्यमपुरुष

अमित्याः

अमित्साथाम्

अभिद्धम्

उत्तमपुरुष

अमित्सि

अमित्स्वहि

अमित्स्महि

दुह् धातु ।

(परस्मैपद)

प्रथमपुरुष

अधुक्षत्

अधुक्षताम्

अधुक्षन्

मध्यमपुरुष

अधुक्षः

अधुक्षतम्

अधुक्षत

उत्तमपुरुष

अधुक्षाम्

अधुक्षाव

अधुक्षाम

(आत्मनेपद)

प्रथमपुरुष

{ अधुक्षत
अदुग्ध

अधुक्षाताम्

अधुक्षत

मध्यमपुरुष

{ अधुक्षथाः
अदुग्धाः

अधुक्षाथाम्

{ अधुक्षथ्यम्
अधुग्ध्यम्

उत्तमपुरुष

अधुक्षि

{ अधुक्षावहि
अदुहहि{ अधुक्षामहि
अदुहामहि

*

*

*

आकारान्त-प्रभृति-क्रमसे कई प्रचलित धातुओंके लुङ् प्रथमपुरुष एकवचन, द्विवचन, बहुवचनके रूप दिसलाये जाते हैं । इनके जाननेसेही अवशिष्ट पद समझ होंगे ।

घ्रा—अघ्रात् अघ्रासीत्, अघ्राताम् अघ्रासिष्टाम्, अघ्नः अघ्रासिषुः ।

पा—अपात् ; (रक्षार्थमे) अपासीत् ।

भा—अभासीत्, अभासिष्टाम्, अभासिपुः ।

या, हा—‘भा’-धातुवत् ।

इ—अगात्, अगाताम्, अगुः ।

जि—अजैपीत्, अजैष्टाम्, अजैपुः ।

क्री—अक्रेपीत्, अक्रेष्टाम्, अक्रेपुः । अक्रेष्ट, अक्रेपाताम्, अक्रेपत् ।

नी—‘क्री’-धातुवत् ।

भी—‘जि’-धातुवत् ।*

स्तु—अस्तावीत् अस्तौपीत्, अस्ताविष्टाम् अस्तौष्टाम्, अस्ता-
विपुः अस्तौपुः । अस्तोष्ट ।

हु—‘श्रु’-धातुवत् ।

पू—अपावीत्, अपाविष्टाम्, अपाविपुः । अपविष्ट ।

सू—असविष्ट असोष्ट, असविपाताम् असोपाताम् ।

जागृ—अजागरीत्, अजागरिष्टाम्, अजागरिपुः ।

मृ—अमृत, अमृपाताम्, अमृपत् ।

वृ—अवारीत्, अवारिष्टाम्, अवारिपुः । अवृत अवरिष्ट अवरीष्ट, अवृ-
पाताम् अवरिपाताम् अवरीपाताम् ।

स्मृ—अस्मार्पीत्, अस्मार्ष्टान्, अस्मार्पुः ।

हृ—अहार्पीत् । अहृत ।

कृ—अकारीत्, अकारिष्टाम्, अकारिपुः ।

जृ—अजरत् अजारीत्, अजरताम् अजारिष्टाम्, अजरन् अजारिपुः ।

* ‘मा’-शब्दके योगसे—मा भैः, मा भैषीः—ये दो पद होते हैं ।

दृ—'क्'-धातुवत् ।

गै—अगासीत्, अगासिष्टाम्, अगासिषुः ।

त्रै—अत्रास्त, अत्रासाताम् ।

शक्—अशक्त, अशक्ताम्, अशक्तुः ।

शङ्—अशङ्कित, अशङ्किताम् ।

लिट्—अलेखीत्, अलेखिष्टाम्, अलेखिषुः ।

श्राप्—अश्लाघित, अश्लाघिताम् ।

पच्—अपाक्षीत्, अपाक्षाम्, अपाक्षुः । अपक्, अपक्षाताम् ।

मुच्—अमुचत्, अमुचताम्, अमुचन् । अमुक्, अमुक्षाताम् ।

याच्—अयाचीत्, अयाचिष्टाम्, अयाचिषुः । अयाचिष्ट ।

वच् और वू—अवोचत्, अवोचताम्, अवोचन् ।

शुप् (भ्यादि)—अशोचीत्, अशोचिष्टाम्, अशोचिषुः ।

सिच्—असिचत्, असिचताम्, असिचन् । असिचत असिक्, असि-
चेताम् असिक्षाताम्, असिचन्त असिश्त ।

प्रच्—अप्राक्षीत्, अप्राक्षाम्, अप्राक्षुः ।

मर्ज्—मार्जीत्, मार्जिष्टाम्, मार्जिषुः ।

व्यच्—अव्याधीत्, अव्याक्षाम्, अव्याक्षुः ।

मज्ज्—अमाह्वीत्, अमाह्वाम्, अमाह्वुः ।

भुज्—अभौशीत्, अभौक्षाम्, अभौक्षुः । अमुक्, अभुक्षाताम् ।

मज्ज्—अमाह्वीत्, अमाह्वाम्, अमाह्वुः ।

युज्—अयुजत् अयौशीत्, अयुजताम् अयौक्षाम्, अयुजन् अयौक्षुः ।

अयुक्, अयुक्षाताम्, अयुक्षत ।

राज्—अराजीत्, अराजिष्टाम्, अराजिषुः । अराजिष्ट ।

लस्ज्—अलज्जित्, अलज्जिषाताम् ।

सृज्—असृक्षीत्, असृक्षाम्, जस्ताक्षुः ।

घट्—अघटिष्ट, अघटिषाताम्, अघटिषत ।

चेष्ट्—अचेष्टिष्ट, अचेष्टिषाताम्, अचेष्टिषत ।

वेष्ट्—‘वेष्ट्’-धातुवत् ।

पठ्—अपाठीत् अपठीत्, अपाठिष्टाम् अपठिष्टाम् ।

क्रीड्—अक्रीडीत्, अक्रीडिष्टाम्, अक्रीडिषुः ।

कृत्—अकर्त्तौत्, अकर्त्तिष्टाम्, अकर्त्तिषुः ।

नृत्—अनर्त्तौत्, अनर्त्तिष्टाम्, अनर्त्तिषुः ।

पत्—अपसत्, अपसताम्, अपसन् ।

यत्—अयत्तिष्ट, अयत्तिषाताम्, अयत्तिषत ।

वृत्—अवृतत्, अवृतताम्, अवृतन् । अवत्तिष्ट, अवत्तिषाताम् ।

अद्—अघसत्, अघसताम्, अघसन् ।

क्रन्द्—अक्रन्दीत्, अक्रन्दिष्टाम्, अक्रन्दिषुः ।

खाद्—अखादीत्, अखादिष्टाम्, अखादिषुः ।

छिद्—‘छिद्’-धातुवत् ।

विद्—अवेदीत्, अवेदिष्टाम्, अवेदिषुः । (दिवादि) अवित्त, अ-

वित्साताम् । (तुदादि) अविदत्; अवेदिष्ट अवित्त ।

क्रुध्—अक्रुधत्, अक्रुधताम्, अक्रुधन् ।

यन्ध्—अभान्त्सीत्, अभान्धाम्, अभान्त्सः ।

बुध्—(भ्वादि) अबुधत् अबोधीत्; अबोधिष्ट । (दिवादि) अबो-

वि अयुद्ध, अयुत्साताम्, अयुत्सत ।

युध्—अयुद्ध, अयुत्साताम्, अयुत्सत ।

वृध्—अवृधन्, अवृधताम्, अवृधन् । अवर्द्धिष्ट, अवर्द्धिषाताम् ।

व्यध्—अव्याप्सीत्, अव्याप्ताम्, अव्यात्सः ।

जन्—अजनि अजनिष्ट, अजनिषाताम्, अजनिपत ।

मन्—अमंस्त, अमंसाताम्, अमंयन ।

हन्—अवधीत्, अवधिष्टाम्, अवधिषुः ।

आप्—आपत्, आपताम्, आपन् ।

क्षिप्—अक्षेप्सीत्, अक्षेप्ताम्, अक्षेप्सः ; अक्षिप्त, अक्षिप्साताम्,
अक्षिप्सत ।

तप्—अताप्सीत्, अताप्ताम्, अताप्सः ।

शीप्—अशीपि अशीपिष्ट, अशीपिषाताम्, अशीपिपत ।

लुप्—अलुपन्, अलुपताम्, अलुपन् । अलुप्त, अलुप्साताम्,
अलुप्सत ।

लभ्—अलब्ध, अलप्साताम्, अलप्सत ।

शुम्—अशुमत्, अशुमताम्, अशुमन् ; अशोभिष्ट, अशोभिषाताम्,
अशोभिपत ।

क्षम्—(दिवादि) अक्षमत् अक्षमीत् । (भ्वादि) अक्षमिष्ट अक्षंस्त ।

अम्—(भ्वादि) अम्रमन् अम्रमीत् ; (दिवादि) अम्रमीत् ।

यम्—अयंसीत्, अयंतिष्टाम्, अयंतिषुः ।

रम्—अरंस्त, अरंसाताम्, अरंसत ।

शम्—अशमत् । ('अक्षमन् अशमीत्' इति चोपदेवः ।)

श्रम्—अश्रमत् ।

चर्—अचारीत्, अचारिष्टाम्, अचारिषुः ।

त्वर—अत्वरिष्ट, अत्वरिपाताम् ।

पूर—अपूरि अपूरिष्ट, अपूरिपाताम् ।

स्फुर्—अस्फुरीत्, अस्फुरिष्टाम्, अस्फुरिषुः ।

ज्वल्—अज्वालीत्, अज्वालिष्टाम्, अज्वालिषुः ।

जीव्—अजीवीत्, अजीविष्टाम्, अजीविषुः ।

दिव्—अदेवीत्, अदेविष्टाम्, अदेविषुः ।

धाव्—अधावीत्, अधाविष्टाम्, अधाविषुः । अधाविष्ट, अधावि-
पाताम्, अधाविपत् ।

अश्—आशिष्ट आष्ट, आशिपाताम् आक्षाताम्, आशिपत् आक्षत् ।

(कयादि) आशीत्, आशिष्टाम् ।

दन्श्—अदाङ्गीत्, अदांष्टाम्, अदाङ्गुः ।

दिश्—अदिक्षत्, अदिक्षताम्, अदिक्षन् । अदिक्षत्, अदिक्षाताम् ।

विग्—अविक्षत्, अविक्षताम्, अविक्षन् ।

इप्—ऐपीत्, ऐपिष्टाम्, ऐपिषुः ।

ईक्ष्—ऐक्षिष्ट, ऐक्षिपाताम्, ऐक्षिपत् ।

काङ्—अकाङ्गीत्, अकाङ्गिष्टाम्, अकाङ्गिषुः ।

कृप्—‘रृष्ट’-धातुवत् ।

तुप्—अतुपत्, अतुपताम्, अतुपन् ।

पुप्, शिप्—‘तुप्’-धातुवत् ।

द्विप्—अद्विक्षत्, अद्विक्षताम्, अद्विक्षन् । अद्विक्षत्, अद्विक्षाताम्,

अद्विहन्त ।

भाप्—अभापिष्ट, अभापिपाताम्, अभापिपत ।

मृप्—(म्वादि) अमर्षीत् । (दिवादि) अमृषन्, अमृषताम्,
अमृषन् ; अमर्षिष्ट, अमर्षिपाताम्, अमर्षिपत ।

रक्ष्—अरक्षीत्, अरक्षिष्टाम्, अरक्षिपुः ।

वृप्—अवर्षीत्, अवर्षिष्टाम्, अवर्षिपुः ।

अस्—(अदादि) 'भृ'-घातुजत् । (दिवादि) आस्थन्, आ-
स्थताम्, आस्थन् ।

आस्—आसिष्ट, आसिपाताम्, आसिपत ।

वम्—(अदादि) अवसिष्ट, अवसिपाताम्, अवसिपत ।

शान्स्—अशंसीत्, अशंसिष्टाम्, अशंसिपुः ।

शाम्—अशिपत्, अशिपताम् अशिपन् ।

श्वप्—अश्वसीत्, अश्वसिष्टाम्, अश्वसिपुः ।

हस्—अहसीत्, अहसिष्टाम्, अहसिपुः ।

हिन्स्—अहिंसीत्, अहिंसिष्टाम्, अहिंसिपुः ।

गाह्—अगाहिष्ट अगाढ, अगाहिपाताम् अघाक्षाताम्, अगाहिपत
अघाक्षण ।

ग्रह्—अग्रहीत्, अग्रहीष्टाम्, अग्रहीपुः । अग्रहीष्ट, अग्रहीपाताम्,
अग्रहीपत ।

दह्—अधाक्षीत्, अदाग्धाम्, अघाक्षुः ।

रह्—अरक्षत् ।

वह्—अवाक्षीत्, अवोढाम्, अवाक्षुः । अवोढ, अवक्षाताम्, अवक्षत ।

✽ अङ्गरेजी 'Present perfect', 'past' or 'past perfect' इनके बीचमे जिस किसीका संस्कृतमे अनुवाद करना हो, उसीमे लङ्, लुङ् अथवा लिट् विभक्तिका प्रयोग करना होगा ; अर्थात् इन तीनोंके बीचमे जहाँ जिसके प्रयोगसे सुननेमे अच्छा लगता, वहाँ उसीका प्रयोग करना चाहिये । यद्यपि पूर्वकालमे 'लङ्—ह्यस्तनी, लुङ्—अद्यतनी, और लिट्—परोक्षा'—ऐसे विशिष्ट नामोंसे इनका अभिधान हुआ था, तथाऽपि साहित्यादिग्रन्थोंमे उसका व्यभिचार दृष्ट होनेसे, सम्प्रति तद्विषयक कोई निर्दिष्ट नियम नहीं किया जा सकता । यथा—

(1) I have done my duty—अहमकरवं मदीयं कृत्यम् ।

(2) I did my duty—मत्कार्यमहमकार्षम् ।

(3) He had done his duty before I came—
प्रागेव ममाभ्यागमात् स तत्कर्तव्यं चकार ।

प्रत्ययान्त धातु ।

णिच्, सन्, यङ् प्रभृति प्रत्ययोंसे कई धातु निष्पन्न होते हैं, उनको 'प्रत्ययान्त धातु' कहते हैं । प्रत्ययान्त धातु भ्वादिगणीयमे गण्य होते हैं (केवल 'यङ्लुगन्त धातु' अदादिगणीयके तुल्य) । प्रत्ययान्त धातुके बीचमे कई एकको 'नामधातु' कहते हैं ; विशेष विशेष अर्थमे नाम अर्थात् शब्दके उत्तर 'क्य, क्यङ्' प्रभृति प्रत्यय-द्वारा वे निष्पन्न होते हैं ।

णिजन्त धातु (Causative verb) ।

४५४ । 'प्रेरण'-अर्थमे धातुके उत्तर 'णिच्' होता है । एक

कर्त्ताके अन्य कर्त्ताको कार्यमें नियुक्त करनेका नाम 'प्रेष' । 'णिच्' का 'इ' रहता है । 'णिच्'-प्रत्यय करके जो धातु निष्पन्न होता है, उसको 'णिजन्त धातु' कहते हैं । णिजन्त धातु उभयपदी । यथा—(कर्त्तुं प्रेष्यति=कराता है) कारयति ।

चि + इ = चायि (२९२ सू०)—चाययति ; नो + इ = नायि—नाययति ; कृ और वृ = कारि—कारयति ; शु + इ = श्रावि—श्रावयति ; भू + इ = भावि—भावयति । (उपधा 'अ') वद् + इ = वादि—वादयति । (उपधा 'ठ') नुद् + इ = नोदि—नोदयति ; (उपधा 'इ') लिख् + इ = लेखि—लेखयति ; लिष् + इ = सेधि—सेधयति* ; (उपधा 'अ') दृश् + इ = दर्शि—दर्शयति । (उपधा 'आ') खाद् + इ = खादि—खादयति ; (उपधा 'ई') जीव् + इ = जीवि—जीवयति ।

इत्-कार्य ।

४५५ । प्रकृति, आगम और प्रत्ययके जो जो घर्ण नहीं रहते, उन्हें 'इत्' कहते हैं ; यथा—'णिच्' के 'ण्' और 'च्' इत् ।

रङ् 'इत्' के विशेष विशेष कार्य हैं, सो प्रदर्शित किये जाते हैं—

(१) उ—'उ' इत् (उदित्) होनेसे, खोलिङ्गमे 'ईप्' होता है ; यथा—बुद्धि + मनु = बुद्धिमन्—बुद्धिमती ।

(२) ऋ—'ऋ' इत् (ऋदित्) होनेसे, खोलिङ्गमे 'ईप्' होता है ; यथा—खद् + शतृ = खदत्—खदती ।

(३) क—'क' इत् (कित्) होनेसे, गुण नहीं होता ; यथा—

* दिवादि 'लिष्'-धातुके स्थानमें विकल्पसे 'साच्' होता है ।

बुध् + क्ति = बुद्धिः ; कृ + क्त = कृत ।

यज्, व्यध् और व्ये धातुके स्वरसहित 'य' के स्थानमे 'इ' होता है ;
यथा—यज् + क्त = इष्ट ।

वच्, वद्ध्, वप्, वश्, (भ्वादि) वस्, वह्, वे, श्वि, स्वप् और
ह्वे धातुके स्वरसहित 'व' के स्थानमे 'उ' होता है ; यथा—वच् + क्त =
उक्त ।

ग्रह्, प्रच्छ् और भ्रस्ज् धातुके स्वरसहित 'र' के स्थानमे 'ऋ' होता
है ; यथा—ग्रह् + क्त = गृहीत* ।

शास्-धातुके स्थानमे 'शिप्' होता है ; यथा—शास् + क्त = शिष्ट ।

(४) ख—'ख'-इत् (खित्) होनेसे, स्वरान्त उपपदके उत्तर
अर्थात् धातु और तत्पूर्ववर्ती शब्दके बीचमे 'म्' आगम होता है ; यथा—
भय + क्त + ख = भयङ्कर ; भुज + गम् + ख = भुजङ्गमः ।

(५) घ—'घ'-इत् (घित्) होनेसे, प्रकृतिके 'च्' स्थानमे 'क्', और
'ज्' के स्थानमे 'ग्' होता है ; यथा—पच् + घञ् = पाकः ; त्यज् +
घञ् = त्यागः ।

(६) ङ—'ङ'-इत् (ङित्) होनेसे, गुण नहीं होता ; यथा—
भिद् + ङङ् = भिदा ।

(७) झ—'झ'-इत् (जित्) होनेसे, धातुके सन्त्यस्वर और
उपधा अकारकी वृद्धि होती है ; यथा—हृ + घञ् = हारः ; नश् +
घञ् = नाशः ।

* स्वरसहित 'य' के स्थानमे 'इ', 'व' के स्थानमे 'उ', और 'र'
के स्थानमे 'ऋ' होनेको 'सम्प्रसारण' कहते हैं ।

उपधा लघुस्वरका गुण होता है ; यथा—शुच् + घञ् = शोकः ।

आकारान्त धातुके उत्तर 'य' होता है ; यथा—दा + घञ् = दायः ।

(८) ट—'ट्'-इत् (टित्) होनेसे, खोलिङ्गमे 'ईप्' होता है ;

यथा—अनु + चर् + ट = अनुचरः—अनुचरी ।

(९) ड—'ड्'-इत् (डित्) होनेसे, 'दि' अर्थात् प्रकृतिके अन्त्यस्वर और तत्परवर्ती व्यञ्जनगर्णका लोप होता है ; यथा—द्वि + जन् + ड = द्विजः ।

(१०) ण—'ण्'-इत् (णित्) होनेसे, 'ण्'-इत्के तुल्य कार्य होता है ; यथा—कृ + णक् = कारकः ।

तद्विषयका 'ण्'-इत् होनेसे प्रातिपदिकके आदिभ्यस्की वृद्धि होती है ; यथा—विष्णु + ण्ण = वैष्णवः ।

(११) प—'प्'-इत् (पित्) होनेसे, इत्स्वस्वरान्त धातुके उत्तर 'त्' होता है ; यथा—प्र + कृ + यप् = प्रकृत्य ; विश्व + जि + क्तिप् = विश्वजित् ।

(१२) श—'श्व'-इत् (शित्) होनेसे, इत्के तुल्य कार्य होता है ; यथा—गम् + शत् = गच्छत् ; दम् + शत् = पश्यत् ।

(१३) य—'य्'-इत् (यित्) होनेसे, खोलिङ्गमे 'ईप्' होता है ; यथा—विष्णु + ण्ण = वैष्णवः—वैष्णवी ।

४५६ । णिच् परे, जृ, जागृ, घटादि* और 'अम्'-भागान्ता धातुकी

* घटादि—घट्, व्यष्, त्वर्, ज्वर्, प्रष्, जन्, नट् (णट्)

रुग् इत्यादि ।

† किन्तु कम्, चम्, अम् धातुकी वृद्धि होती है ।

वृद्धि नहीं होती ; यथा—(जृ) जरयति ; (जागृ) जागरयति ; (घट्) घटयति ; (गम्) गमयति ।

४५७ । णिच् परे, आकारान्त धातुके उत्तर 'प' होता है* ; यथा—
(स्था) स्थापयति ।

४५८ । कई णिजन्त धातुओंकी विशेष आकृति ।—अस्—
भावि ; भावयति । इ—गमि ; गमयति । अधि + इ—(अध्ययनार्थे)
अध्यापि, (स्मरणार्थे) अध्यायि ; अध्यापयति, अध्याययति । प्रति + इ—
(ज्ञानार्थे) प्रत्यायि ; प्रत्याययति । ऋ—अपि ; अपयति । क्री—क्रापि ;
क्रापयति । गै—गापि ; गापयति । चल्—(कम्पनार्थे) चलि, (स्थानान्तर-
प्रापणार्थे) चालि ; यथा—चलयति तरुन् समीरणः, चालयति हस्तिनं
यन्ता । चि—चापि, चायि ; चापयति, चाययति । जि—जापि ; जापयति ।
ज्वल्—ज्वलि, ज्वालि, (उपसर्गयुक्त) ज्वलि ; ज्वलयति, ज्वालयति,
प्रज्वलयति । द्रुप्—द्रूपि ; द्रूपयति ; —'चित्तविकार'-अर्थमे विकल्पसे होता
है ; यथा—द्रूपयति द्रोपयति चित्तं कामः । धू—धूनि ; धूनयति ; —धावि
इति च केचित् ; धावयति । नम्—नमि, नामि, (उपसर्गयुक्त) नमि ;
नमयति, नामयति, प्रणमयति । पा—(पानार्थे) पायि, (रक्षार्थे) पालि ;
पाययति, पालयति । प्री—प्रीणि, प्रायि ; प्रीणयति, प्राययति । व्रू, वच्—
वाचि ; वाचयति । भी—भीपि, भापि, (करण-कारक रहनेसे) भायि ;
भीपि, भापि आत्मनेपदी होते हैं ; यथा—सर्पः शिशुं भीपयते, भापयते
वा—यहाँ सर्प अन्यकी अपेक्षा न करके स्वयं भयका जनक है ; पुरुषः
सर्पेण शिशुं भाययति—यहाँ पुरुष सर्प-द्वारा शिशुका भय उत्पादन

* 'प' परे 'ज्ञा'-धातुका ह्रस्वभी होता है ।

करता है, अन्यनिरपेक्ष होकर स्वयं नहीं । रद्—रोहि, रोपि ; रोहयति, रोपयति । लभ्—लभ्मि ; लभ्मयति । लो—लापि, लायि, (द्रवपदार्थ कर्म होनेसे) लालि, लीनि ; यया—लौहं विलापयति, जतु विलाययति ; विलापयति विलीनयति विलापयति विलाययति वा घृतम् । वम्—वमि, वामि, (उपसर्गयुक्त) वमि ; वमयति, वामयति, उवमयति । शब्—(गत्यर्थे) शादि, (पतनार्थे) शाति ; यया—गाः शादयति गोपालः (गमयतीत्यर्थः), पथं शातयति तुषारः (नाशयति इत्यर्थः) । शम्—शमि, (दर्शनार्थे) शामि ; यया—शामयति गेगं भिषक् ; मिशामयति रूपम् (पश्यतीत्यर्थः) । सिध्—(दिवादि) साधि ; साधयति । स्ना—स्नपि, स्नापि, (उपसर्गयुक्त) स्नापि ; स्नपयति, स्नापयति, प्रस्नापयति । स्मि—स्मापि, (करणकारक रहनेसे) स्मायि ; स्मापि आत्मनेपदी होता है ; यया—मुण्डः शिशुं विस्मापयते ; प्रेतो रूपेण मां विस्माययति । हन्—घाति, घातयति । ह्री—होपि ; होपयति । स्फुर्—स्फारि, स्फोरि ; स्फारयति, स्फोरयति ।

णिजन्त धातुके रूप ।

आवि धातु ।

हृद्—आवयति । लोद्—आवयतु । लृह्—अआवयत् । विधिलिह्—आवयेत् । लृद्—आवयिष्यति । लुद्—आवयिता । लृह्—अआवयिष्यत् । आशोः—(आशीर्लिह् परस्मैपदमे णिजन्त धातुके 'ह' का लोप होता है) आव्यात्, आव्यास्ताम्, आव्यासुः ।

लिट्—

४५९ । लिट्-विभक्तिमे णिजन्त धातुके उत्तर आम् होता है, और

‘आम्’ के उत्तर भू, कृ, अस्—इन तीन धातुओंका प्रयोग होता है ;
यथा—श्रावयाम्बभृव, श्रावयाञ्चकार, श्रावयामास ।

लुङ्—अशिश्रवत्, अशुश्रवत् ।

४६० । लुङ्-विभक्ति परे रहनेसे, णिजन्त धातुके उत्तर ‘अङ्’ होता है ; ‘ङ’ ईत्, ‘अ’ रहता है ; यथा—सेचि + द् = असेचि + अ + द्—

४६१ । ‘अङ्’ परे रहनेसे, णिजन्त धातु अभ्यस्त होता है, और ‘णिच्’के इकारका लोप होता है ; यथा—असेच् सेच् + अ + द् = असिसेच् + अ + द् (३९३ सूत्रानुसार ह्रस्व)—

४६२ । ‘अङ्’ परे, अकारान्त (अदन्त) चुरादि और शास् भिन्न अभ्यस्त धातुके परभागका दीर्घस्वर ह्रस्व होता है, और अकार-भिन्न पूर्वभागका ह्रस्वस्वर दीर्घ होता है ; यथा—असीसिच् + अ + द् = असीषिचत् ; मोचि + द् = अमूमुचत् ।

४६३ । अभ्यस्त धातुका परभाग गुरुस्वर-युक्त होनेसे, पूर्वभागका ह्रस्वस्वर दीर्घ नहीं होता ; यथा—निन्दि + द् = अनिनिन्दत् ।

४६४ । परभाग लघुस्वर-युक्त होनेसे, पूर्वभागका अकार—ईकार होता है ; यथा—पाति + द् = अ + पात् पात् + अ + द् = अपपत् + अ + द् = अपीपत् ।

४६५ । अनेकस्वरविशिष्ट धातुके पूर्वभागका ‘अ’ विकल्पसे ईकार होता है ; यथा—चकासि + द् = अचीचकासत्, अचचकासत् । (परभाग गुरुस्वर-युक्त) शासि + द् = अशशासत् ; (भक्षि) अबभक्षत् ।

४६६ । णिजन्त स्मृ, दृ, त्वर्, स्तृ, प्रथ् भिन्न संयुक्तवर्ण परे रहनेसे, पूर्वभागके अकारके स्थानमे इकार होता है ; यथा—व्यथि + द् =

अविध्यथत् ; (ज्ञापि) अजिज्ञपत् । स्मारि + दू = अस्मारत् ; (दारि)
अददरत् ; (त्वरि) अतत्वरत् ; (स्तारि) अतस्तारत् ; (प्रथि)
अपप्रथत् ।

जिजन्त चेष्ट और वेष्ट धातुका उक्त कार्य्य विकल्पसे होता है ; यथा—
(चेष्टि) अचिचेष्टत्, अचचेष्टत् ; (वेष्टि) अविवेष्टत्, अवेवेष्टत् ।

४६७ । जिजन्त भ्राजादि*धातुके परभागका उपधा गुदस्वर
विकल्पसे लुपु होता है ; यथा—भ्राजि + दू = अविभ्रजत्, अयभ्राजत् ;
(दीपि) अदीदिपत्, अदिदीपत् ।

४६८ । जिन धातुओंकी उपधामे झकार रहता है, जिजन्त करनेसे,
वे 'अट्' परे विकल्पसे धातुकी आहृति धारण करते हैं ; यथा—वर्त्ति +
दू = अवर्त्ति + अ + दू = अ + घृत् घृत् + अ + दू = अवीघृतत्, (पठे)
अववर्त्तत् ।

४६९ । 'अङ्' परे, स्वापि—सुषुप्, स्थापि—तिष्ठिप्, और (पानार्थ)
पायि—पीपी होता है ; यथा—स्वापि + दू = असुषुपत् ; (स्थापि)
अतिष्ठितत् ; (पायि) अपीप्यत् ।

४७० । 'अट्' परे, जिजन्त श्रु, श्रु, द्रु, द्रु, प्लु और ज्यु धातुके
पूर्वभागके अकारके स्थानमे विरहपसे इकार होता है ; यथा—धावि
+ दू = अग्निधवत्, अशुध्रवत् ; (द्रु) अदिदवत्, अदुदरत् ।

४७१ । 'अङ्' परे रहनेसे, अकारान्त चुरादिके पूर्वभागके अकारके
स्थानमे 'इ' नहीं होता ; यथा—रचि + दू = अररचत् ।

* भ्राजादि—भ्राज्, दीप्, भास्, माप्, जीव्, मील्, पीड्, कण्,
रण्, वण्, मण्, थण्, लप्, लृप् इत्यादि ।

४७२ । 'अङ्' परे, गण और कथ धातुके पूर्वभागका अकार विकल्प-से 'ई' होता है; यथा—गणि + द् = अजीगणत्, अजगणत्; (कथि) अचीकथत्, अचकथत् ।

गण धातु ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	अजीगणत्	अजीगणताम्	अजीगणन्
मध्यमपुरुष	अजीगणः	अजीगणतम्	अजीगणत
उत्तमपुरुष	अजीगणम्	अजीगणाच्च	अजीगणाम

४७३ । णिजन्त धातुके प्रयोगमे, जो अन्य कर्त्ताको किसी कार्यमे प्रवर्तित (प्रेरण) करता है (अर्थात् अन्यद्वारा कोई काम कराता है), उसे 'प्रयोजक कर्त्ता' कहते हैं । कर्त्तृवाच्यमे प्रयोजक कर्त्तामे प्रथमा होती है, और प्रयोजक कर्त्ताके अनुसार क्रियाके पुरुष और वचन होते हैं । प्रयोजक कर्त्ता जिसको क्रियामे नियुक्त करता है, अर्थात् प्रेरित होकर जो काम करता है, उसको 'प्रयोज्य कर्त्ता' कहते हैं । प्रयोज्य कर्त्तामे तृतीया विभक्ति होती है । यथा—गुरुः छात्रेण लेखयति (लिखन्तं छात्रं प्रेरयति—गुरु छात्र-द्वारा लिखाता है)—यहाँ 'गुरुः'—प्रयोजक कर्त्ता, 'छात्रेण'—प्रयोज्य कर्त्ता ।

किसी किसी धातुके प्रयोगसे प्रयोज्य कर्त्ता कर्म होता है । जिस जिस धातुके प्रयोगसे प्रयोज्य कर्त्ता कर्म होता है, सो नीचे दिखलाया जाता है ।

४७४ । गत्यर्थ*, प्राप्त्यर्थ†, ज्ञानार्थ‡, कथनार्थ, पठनार्थ, मोजनार्थ (अद्, खाद्-भिन्न) और अकर्मक धातुओंकी अणिजन्तावस्थामे जो कर्त्ता (प्रयोज्य कर्त्ता), वह उनकी अणिजन्तावस्थामे कर्म होता है §; (तत्र उसे 'प्रयोज्य कर्म' कहते हैं; प्रयोज्य कर्ममे द्वितीया होती है); यथा—

(गत्यर्थ) पुत्रः विद्यामन्दिरं गच्छति—पिता पुत्रं विद्यामन्दिरं गमयति ।

(प्राप्त्यर्थ) दरिद्रः धनं प्राप्नोति—आह्वयः दरिद्रं धनं प्रापयति ।

(ज्ञानार्थ) शिष्यः शास्त्रं बुध्यते जानाति वा—गुरुः शिष्यं शास्त्रं बोधयति ज्ञापयति वा ।

(कथनार्थ) छात्रः पाठं वक्ति—गुरुश्छात्रं पाठं वाचयति ।

(पठनार्थ) ब्रह्मचारी वेदं पठति—आचार्यः ब्रह्मचारिणं वेदं पाठयति ।

(ग्रहणार्थ) विप्रः दक्षिणां गृह्णाति—यजमानः विप्रं दक्षिणां ग्राहयति ।

(दर्शनार्थ) बालश्चन्द्रं पश्यति—जननी बालं चन्द्रं दर्शयति ।

(श्रवणार्थ) सभ्याः पुराणं श्रवन्ति—वाचकः सभ्यान्पुरा-

* प्रवेश, आरोहण, तरणभी गत्यर्थ ॥ 'नी'-धातुका नहीं होता ।

† 'पद्' धातुभी प्राप्त्यर्थ ।

‡ दर्शन, श्रवण, घ्राण, स्पर्श इत्यादिभी ज्ञानार्थ ।

§ गमनाद्वारबोधार्थं शब्दार्थात्मकधातुषु ।

अणिजन्तेषु यः कर्त्ता, स्याण्जन्तेषु कर्म तत् ॥

णं श्रावयति ।

(भोजनार्थ) ब्राह्मणाः अन्नं भुञ्जते—ब्रती ब्राह्मणान् अन्नं भोजयति ।

(अकर्मक) शिशुः शेते—माता शिशुं शाययति ।

४७५ । ह और कृ धातुकी अणिजन्तावस्थामे कर्त्ता (प्रयोज्य कर्त्ता) णिजन्तावस्थामे विकल्पसे कर्म होता है ; विकल्पयत्तमे तृतीया ; यथा—

(ह) चौरः धनं हरति—चौरः चौरं चौरिण वा धनं हारयति ।

भृत्यः भारं हरति—प्रभुः भृत्यं भृत्येन वा भारं हारयति ।

(कृ) दासः कर्म करोति—प्रभुः दासं दासेन वा कर्म कारयति ।

सनन्त धातु (Desiderative verb) ।

[यथासम्भव पूर्व पूर्व प्रकरणोंके स्तार (*)-चिह्नित सूत्रोंका काव्य और लिट्के तुल्य अन्त्यस्त-कार्य होगा ।]

४७६ । 'इच्छा'-अर्थमे धातुके उत्तर 'सन्'-प्रत्यय होता है ; 'सन्' का 'स' रहता है । 'सन्'-प्रत्ययान्त धातुको 'सनन्त धातु' कहते हैं । यथा—(कर्त्तुम् इच्छति—करनेको इच्छा करता है) चिकीर्षति ।

४७७ । स्वार्थमे कृतादि* धातुके उत्तर 'सन्'-प्रत्यय होता है ; यथा—कित् + स—

* कृतादि—कित्, तिज्, गुप्, वध्, मान् ।

गुपो वधेथ निन्दायां, क्षमायाश्च तथा तिजः ।

संज्ञाये च प्रतीकारे कितः सन्नभिर्धायते ॥

४७८ । 'सन्'-प्रत्यय होनेसे, ये पुनः स्वयन्त्र सनन्त धातुओंमें परिगणित होकर, चतुर्विधकार्त्तमे भ्वादिगणोंमें धातुके तुल्य रूप धारण करते हैं ; और निम्नपदी धातुके उत्तर 'सन्' होता है, पश्चात्-भी सनन्त धातु उपपदीही रहता है ।

४७९ । 'सन्' पर रहनेसे, धातु अम्ब्यस्त होता है ; यथा—किञ् + स = चिकिञ् + स (३८८ । ३८९ । ३९३ सू०)—

४८० । 'सन्' पर रहनेसे, कृतादि धातुके उत्तर 'इट्' नहीं होता ; यथा—चिकिञ्चति + ति—

४८१ । अनिट् 'सन्' पर रहनेसे, गुण नहीं होता ; यथा—चिकिञ्चति । तिञ् + स = तितिक्षने ; (गुप्) जुगुप्सते ।

४८२ । अम्ब्यस्त वध् और मान् धातुके पूर्वभागके अकारके स्थानमें 'इ' होता है ; यथा—वध् + स + ते = वध्व् + स + ते = वीमरसते (३६० सू०) ; (मान्) मीमांसते ।

४८३ । 'सन्' पर रहनेसे, सेट् धातुके उत्तर 'इट्' होता है ; यथा—पठ् + स + ति = पठि + स + ति—

४८४ । अम्ब्यस्त सनन्त धातुके पूर्वभागका 'अ'—'इ' होता है ;

'कृत्'-धातुके उत्तर रोगापनयन और संशय अर्थमें, 'तिज्'-धातुके उत्तर क्षमा-अर्थमें, 'गुप्' और 'वध्' धातुके उत्तर निन्दा-अर्थमें, और 'मान्'-धातुके उत्तर विचार-अर्थमें 'सन्' होता है ; यथा—चिकिञ्चति व्याधिम् ; चिकिञ्चति मे मनः ; तितिक्षते साधुः ; जुगुप्सते वीमरसते वा विषयं योगी ; मीमांसते शास्त्रम् । 'श्रु'-धातुके उत्तर सेवा-अर्थमेंभी 'सन्' होता है ; यथा—शुश्रूषते पितरम् ।

यथा—पिपठि + स + ति = पिपठिषति ; (जीव्) जिजीविषति ; (सेव्) सिसेविषते ।

गुणकी सम्भावना न रहनेसे, अथवा अन्य किसी विशेष नियम-द्वारा बाधित न होनेसे, यावर्तीय सेट्-धातुका रूप ऐसा होगा ।

अनिट्-धातुका रूप, यथा—नम् + स + ति = निनंसति (६३ सू०) ; दह् + स + ति = दिधक्षति (३३४ सू०) ; (मिट्) विमित्सति ; (वृध्) वृभुत्सते (३६० सू०) ; (पा) पिपासति ; (स्या) तिष्टासति । किसी विशेष नियमसे बाधित न होनेसे, समस्त अनिट्-धातुका रूप इसप्रकार ।

४८५ । 'सन्' पर रहनेसे, वृतादि* धातुके उत्तर परस्मैपदमे 'इट्' नहीं होता ; यथा—वृत् + स + ति = विवृत्सति ; (स्यन्द्) सिस्यन्त्सति, (आत्मनेपद) सिस्यन्दिपते ।

४८६ । 'सन्' पर रहकर 'इट्' होनेसे, उस 'इट्' पर उपधा लघुस्वरका गुण होता है ; किन्तु विदादि धातुका गुण नहीं होता ; यथा—वृत् + स + ते = विवर्त्तिषते । विदादि—(विट्) विविदिषति ; (रुट्) रुरुदिषति ; (मुप्) मुमुपिषति ।

४८७ । आदिमे व्यञ्जनवर्ण और उपधाने 'उ' अथवा 'इ' रहनेसे, सेट् धातुका विकल्पसे गुण होता है ; किन्तु अन्तमे 'व' रहनेसे, सित्प गुण होता है ; यथा—(व्यञ्जनादि उपधा 'इ') लिख्—लिलेखिषति, लिलिखिषति ; (उपधा 'उ') रू—रुोचिषति, रुरुचिषति ; (वान्त) दिव्—दिदेविषति ।

४८८ । 'सन्' पर रहनेसे, उवर्णान्त धातु, गुह् और ग्रह् धातुके

* वृत्, वृध्, वृध्, स्यन्द, कृप् :

उत्तर 'इट्' नहीं होता ; यथा—हु + स + ति = जुहु + स + ति—

४८९ । 'सन्' पर रहनेसे, अन्त्यम्बर दीर्घ होता है ; और हन्-धातु तथा इह् (अधि + इ) के स्थानमे जात गम्-धातुका उपधा अकार आ-कार होता है ; यथा—जुहूपति ।

४९० । 'सन्' पर रहनेसे, ग्रह्—गृह्, स्वप्—सुप्, प्रचट्—पृचट्, जि—गि, हन्—घन्, इण्—गमि, और अधि + इह्—गम् होता है ; यथा—(ग्रह्) जिघृक्षति* (३३४ सू०) ; (स्वप्) सुषुप्सति ; (जि) जिगीषति ; (हन्) जिघांसति ; (इण्) जिगमिषति ; (अधि + इ) अधिजिगांसने ।

४९१ । 'सन्' पर रहनेसे, स्मि, पू, कृ, गृ, ह, छ, रन्ज्, गम् और प्रचट् धातुके उत्तर 'इट्' होता है ; यथा—(स्मि) सिस्मयिषते ; (कृ) धिक्खिषति ; (गृ) जिगृहिषति ; (ह) दिदरिषते ; (छ) दिधरिषते ; (रन्ज्) रिरिञ्जिषते ; (गम्) जिगमिषति ; (प्रचट्) पिपृच्छिषति ।

४९२ । ज, स, ल और पवर्ग पर रहनेसे, सनन्त अभ्यस्त धातुके पूर्वभागके उकारके स्थानमे इकार होता है ; यथा—पू + स + ते = पू पू + स + ते = पु पू + स + ते = पिपिषते ।

४९३ । 'सन्' पर रहनेसे, भ्रम्जादि धातुके उत्तर विकल्पसे 'इट्' होता है ; यथा—भ्रम्ज् + स + ति = विभ्रजिषति, विभ्रजि-

* विभक्तिका 'स' पर रहनेसे, हान्त और चतुर्थवर्णान्त धातुके आदि-स्थित तृतीयवर्णके स्थानमे चतुर्थवर्ण होता है ।

† असृज्, धि, सृ, यु, ऊर्ज्, भृ (भ्वादि), दरिद्रा, सन्, तन्, पत् इत्यादि ।

पति*, विभ्रक्षति ; (श्रि) शिश्रयिपति, शिश्रीपति ; (सन्) सिसनिपति, सिपासति† ; (पत्) पिपतिपति ।

४९४ । 'सन्' परे रहनेसे, धातुके अन्तस्थित ऋवर्णके स्थानमे 'ईर्' होता है ; किन्तु ऋवर्ण ओष्ठ्यवर्णमे युक्त होनेसे 'ऊर्' होता है ; यथा—(छ) चिकीर्षति ; (मृ) मुमूर्षते ।

४९५ । 'सन्' परे, अभ्यस्त मा—मित्, दा—दित्, धा—धित्, रभ्—रिभ्, लभ्—लिप्, शक्—शिक्ष्, पद् और पत्—पित्, आप्—ईप् होता है ; यथा—(मा) मित्सति ; (दा) दित्सति ; (धा) धित्सति ; (रभ्) रिप्सते ; (लभ्) लिप्सते ; (शक्) शिक्षति ; (पद्) पित्सते ; (पत्) पित्सति ; (आप्) ईप्सति ।

४९६ । 'सन्' परे, अभ्यस्त अद्—जिघत्, दिव्—दुद्य्, (छिब्) तुष्ट्, सिव्—सृय् होता है ; यथा—(अद्) जिघत्सति ; (दिव्) दुद्युपति ; (छिब्) तुष्ट्सति ; (सिव्) सृयुपति ।

सनन्त धातुके रूप ।

चिकीर्ष धातु ।

लट्—चिकीर्षति । लोट्—चिकीर्षतु । लङ्—अचिकीर्षत् । विधि-
लिङ्—चिकीर्षेत् । लृट्—चिकीर्षिष्यति । लिट्—चिकीर्षामास, चिकीर्षा-
म्बभूव, चिकीर्षाञ्जकार (चिकीर्षाञ्जके) । लुङ्—अचिकीर्षीत् । लुट्—
चिकीर्षिता । लृङ्—अचिकीर्षिष्यत् । आशीः—चिकीर्ष्यात् ।

* 'इट्' परे, भ्रस्ज्—भर्ज् और भ्रज् होता है ।

† अनिट् 'सन्' परे, सन्—सिषा होता है ।

यङन्त धातु (Frequentative verb) ।

[पूर्व पूर्व प्रस्नणोक्त स्तार(श्)-विहित सृष यथासम्भव प्रयुक्त होंगे ।]

४९७ । पौनःपुन्य वा अतिशय अर्थमे एकस्वरविशिष्ट व्यञ्जनादि धातुक उत्तर 'यङ्'-प्रत्यय होता है । 'यङ्'का 'य' रहता है । 'यङ्'-प्रत्ययान्त धातुको 'यङन्त धातु' कहते हैं । यङन्त धातु आत्मनेपदी होना है । यथा—(पुनःपुनः अति-शयेन वा करोति—बारबार अथवा अत्यन्त करता है) चे-प्रीयते ।

४९८ । 'यङ्' पर रहनेसे, धातु अभ्यस्त होकर यायतोप अभ्यस्त काव्य प्राप्त होता है ; अभ्यस्त होनेसे, समस्तभाग धातु-संज्ञा प्राप्त होकर स्वतन्त्र यङन्त धातुमे गण्य होता है, और चतुर्लकारमे भ्वादिग-णीय धातुके तुल्य रूप धारण करता है ।

४९९ । यङन्त होनेसे, अभ्यस्त धातुके पूर्वभागके अन्त्यस्वरका गुण, और अकारकी वृद्धि होती है ; यथा—(पुनःपुनः शोचति) शुच् + य + ते = शोशुच्यते (३८९ सू०) । (लुप्) लोलुप्यते ; (रुद्) रोद-यते ; (भिद्) वेभियते ; (लप्) लालप्यते ।

५०० । 'यङ्' पर रहनेसे, अभ्यस्त नकारान्त और मकारान्त धातुके पूर्वभागके स्वरवर्णके पश्चात् 'म्' होता है ; परन्तु लान्त, धान्त और यान्त धातुसंज्ञा विरूपसे होता है ; यथा—(मन्) मम्मन्यते ; (क्रम्) चक्रम्यते (६४ सू०) । (चल्) चञ्चल्यते, चाचल्यते ।

५०१ । जिग जिम धातुकी उपधामे ऋकार रहता है, अभ्यस्त

उस उस धातुके पूर्वभागके पश्चात् 'री' होता है ; यथा—(वृत्) नरीवृत्यते ।

५०२ । यङन्त होनेसे, अभ्यस्त ऋकारान्त धातुके पूर्वभागका 'ऋ'—'ए', और परभागका 'ऋ'—'री' होता है ; यथा—(कृ) चेकी-यते ; (सृ) सेकीयते ।

५०३ । 'यङ्' परे रहनेसे, अभ्यस्त चर्—चञ्चूर्, फल्—फम्फुल्, हन्—जङ्घन् और जेघ्री, दह्—दन्दह्, शप्—शंशप्, भज्—बम्भज् होता है ; यथा—(चर्) चञ्चूर्यते ; (फल्) फम्फुल्यते ; (हन्) जङ्घन्यते, जेघ्रीयते ; (दह्) दन्दह्यते ; (शप्) शंशप्यते ; (भज्) बम्भज्यते ।

५०४ । 'यङ्' परे रहनेसे, अभ्यस्त स्तन्स्—सनीस्त्वस्, पत्—पनीपत्, पट्—पनीपट्, वच्—वनीवच्, ध्वन्स्—दनीध्वस् होता है ; यथा—(स्तन्स्) सनीस्त्वस्यते ; (पत्) पनीपत्यते ; (पट्) पनीपयते ; (वच्) वनीवच्यते ; (ध्वन्स्) दनीध्वस्यते ।

५०५ । 'यङ्' परे रहनेसे, अभ्यस्त गृ—जेगिल्, दा—देदी, जन्—जाजन् और जञ्जन्, शी—शाशय्, स्नप्—सोपुप्, घ्रा—जेघ्री, दन्श्—दन्दश्, स्था—तेष्टी, अट्—अटाट् होता है ; यथा—(गृ) जेगिल्यते ; (दा) देदीयते ; (जन्) जाजन्यते, जञ्जन्यते ; (शी) शाशय्यते ; (स्नप्) सोपुप्यते ; (घ्रा) जेघ्रीयते ; (दन्श्) दन्दश्यते ; (स्था) तेष्टीयते ; (अट्) अटाट्यते ।

५०६ । 'यङ्' परे रहनेसे, अभ्यस्त व्ये—वेवी, और चाय्—चेकी होता है ; यथा—(व्ये) वेवीयते ; (चाय्) चेकीयते ।

यङन्त धातुके रूप ।

चेक्रीय धातु ।

एट्—चेक्रीयते । छोट्—चेक्रीयताम् । लट्—अचेक्रीयत । विधिलिट्—चेक्रीयेत । लृट्—चेक्रीयिष्यते । लिट्—चेक्रीयामास, चेक्रीयाम्बभूव, चेक्रीयाम्नके । लुट्—अचेक्रीयिष्ट । लुट्—चेक्रीयिता । लृष्ट्—अचेक्रीयिष्यत । आशीः—चेक्रीयिषीष्ट ।

चतुर्लकार-भिन्न निमित्तियोंसे व्यञ्जनसंज्ञके परस्मिन् 'यङ्' का लोप होता है ; यथा—

दन्द्श्य धातु ।

एट्—दन्द्श्यते । छोट्—दन्द्श्यताम् । लट्—अदन्द्श्यत । विधिलिट्—दन्द्श्येत । लृट्—दन्द्शिष्यते । लिट्—दन्द्शामास । लुट्—अदन्द्शिष्ट । लुट्—दन्द्शिता । लृष्ट्—अदन्द्शिष्यत । आशीः—दन्द्शिषीष्ट ।

यङ्लुगन्त धातु (Frequentative verb rejecting यङ्) ।

५०७ । कई धातुओंके उत्तर विकल्पसे 'यङ्' का लोप होता है । लोप होनेसे उनको 'यङ्लुगन्त धातु' कहते हैं । यङ्लुगन्त धातु परस्मैपदी होता है । यथा—(लिट्—लेलिह्य—लेलिह्य) लेलेढि । (लप्) लालपीति, लालसि ; (सिच्) सेसे-चीति, सेसेकि ; (दीप्) देदीपीति, देदीसि ; (शुच्) शोशोचीति, शोशोकि ; (भू) बोभवीति, बोभीति ; (नृत्) नरीनर्त्ति, नर्नर्त्ति ; (घृत्) चरीवर्त्ति, घर्वर्त्ति ।

यङ्लुगन्त धातुके रूप ।

लेलिह् धातु ।

लट्—लेलेदि । लोट्—लेलेदु । लङ्—अलेलेट् । विधिलिङ्—लेलिह्यात् ।
लृट्—लेलेहिष्यति । लिट्—लेलिहामास, लेलिहाम्बभूव, लेलिहाञ्चकार ।
लुङ्—अलेलेहीव । लुट्—लेलेहिता । लृङ्—अलेलेहिष्यत् । आशीः—
लेलिह्यात् ।

नामधातु (Nominal verb) ।

५०८ । काम्य (काम्यच्)—आत्मसङ्क्रान्त (अपनी)
इच्छा समझानेसे, शब्दके उत्तर 'काम्य'-प्रत्यय होता है ;
'काम्य'-प्रत्ययान्त धातु परस्मैपदी ; यथा—(आत्मनः पुत्र-
मिच्छति—अपना पुत्र इच्छा करता है) पुत्रकाम्यति ; धन-
काम्यति ; यशःकाम्यति ।

आत्मसङ्क्रान्त इच्छा न समझाकर अन्यसङ्क्रान्त इच्छा समझा-
नेसे नहीं होता ; यथा—गुरोः पुत्रमिच्छति—इस स्थलमे 'गुरोः पुत्र-
काम्यति'—एसा प्रयोग नहीं होगा ।

'काम्य'-प्रत्ययान्त धातुके रूप ।

लट्—पुत्रकाम्यति । लोट्—पुत्रकाम्यतु । लङ्—अपुत्रकाम्यत् ।
विधिलिङ्—पुत्रकाम्येत् । लृट्—पुत्रकाम्यिष्यति । लिट्—पुत्रकाम्यामास,
पुत्रकाम्याम्बभूव, पुत्रकाम्याञ्चकार । लुङ्—अपुत्रकाम्यीव । लुट्—
पुत्रकाम्यिता । लृङ्—अपुत्रकाम्यिष्यत् । आशीः—पुत्रकाम्यात्* ।

* 'य' परे रहनेसे, व्यञ्जनवर्णके परवर्ती यकारका लोप होता है ।

५०९ । क्य (क्यच्)—आत्मसङ्क्रान्त इच्छा (निजेच्छा)
समझानेसे, मकारान्त और अन्यय-भिन्न शब्दके उत्तर 'न्य'-
प्रत्यय होता है; 'क्' इत्, 'य' रहता है; 'क्य'-प्रत्ययान्त धातु
परस्मैपदी; यथा—(आत्मनः पुत्रमिच्छति) पुत्र + य + ति—

(क) 'क्य'-प्रत्ययका 'य' परे रहनेसे, पूर्व अवर्णके स्थानमे 'इ'
होता है; यथा—पुत्रीयति । (मान्त) किंकाम्यति; (अव्यय)
स्व.राम्यति;—यहां 'क्य' नहीं हुआ ।

(र) 'क्य' और 'क्यच्' परे रहनेसे शब्दके अन्तस्थित ह्रस्वस्वर
दीर्घ होता है ।

(ग) 'आचरण' (पोषण सम्माननादिरूप व्यवहार) अर्थमे उप-
मान* कर्म और अधिकरण-कारकके उत्तर 'क्य' होता है; यथा—(शिष्यं
पुत्रमिव आचरति—शिष्यके प्रति पुत्रके मुख्य आचरण करता है He treats
his pupil like a son) पुत्रीयति शिष्यम् (पोषयति इत्यर्थः) ;
(भृत्यं सत्पापमिव आचरति) सखीयति भृत्यम् ; (मित्रं रिपुमिव आच-
रति) रिपूयति मित्रम् (पश्यतीत्यर्थः) ; (उपाध्यायं पितरमिव आच-
रति) पित्रीयति उपाध्यायम् (सम्मानयति इत्यर्थः) । (कुट्टां प्रासादं
इव आचरति—कुटीरमे प्रासादके मुख्य आचरण करता है) प्रासादीयति
कुट्टाम् ।

(घ) भोजनेच्छा-अर्थमे 'अशन'-शब्दके उत्तर, पानेच्छा अर्थमे

* जिमके साथ उपमा दी जाती है, वह 'उपमान'; और जिमकी उपमा
दी जाती है, वह 'उपमेय' ।

† 'क्य' और 'क्यच्' परे अन्तस्थित 'श्च'—'री' होता है ।

‘उदक’-शब्दके उत्तर, और आकाङ्क्षा-अर्थमे ‘धन’-शब्दके उत्तर ‘क्य’ हांता है ; ‘क्य’ पर रहनेसे, अशन—अशना, उदक—उदन्, और धन—धना होता है ; यथा—(अन्नं भोक्तुम् इच्छति—अन्न खानेको इच्छा करता है) अशना-यति अन्नम् ; (जलं पातुम् इच्छति—जल पीनेको इच्छा करता है) उदन्यति जलम् ; (धनम् अभिकाङ्क्षति—धन आकाङ्क्षा करता है) धनायति धनम् ।

(ङ) ‘करण’-अर्थमे नमस्, तपस् और वरिवस् (सेवार्थ) शब्दके उत्तर ‘क्य’ होता है ; यथा—(इवं नमस्करोति—देवताको नमस्कार करता है) नमस्यति देवम् ; (तापसः तपः करोति—चरति) तपस्यति तापसः ; (गुरुन् शुश्रूषते—परिचरति, सेवते) वरिवस्यति गुरुन् (वरिवः—परिचर्यो—करोति = वरिवस्यति) ।

‘क्य’-प्रत्ययान्त धातुके रूप ।

पुत्रीय धातु ।

लट्—पुत्रीयति । लोट्—पुत्रीयतु । लङ्—अपुत्रीयत् । विधिलिङ्—पुत्रीयेत् । लृट्—पुत्रीयिष्यति । लिट्—पुत्रीयानास, पुत्रीयाम्बभूव, पुत्रीयाञ्चकार । लृङ्—अपुत्रीयीत् । लृट्—पुत्रीयिता । लृङ्—अपुत्रीयिष्यत् । आशीः—पुत्रीय्यात् ।

५१० । (क्यङ्)—‘आचरण’-अर्थमे उपमान कर्त्तृकारकके उत्तर ‘क्यङ्’-प्रत्यय होता है ; ‘क्यङ्’ का ‘य’ रहता है ; ‘क्यङ्’-प्रत्ययान्त धातु आत्मनेपदी ; यथा—(दण्ड इव आचरति) दण्डायते ; (पुत्र इव आचरति) पुत्रायते ; (विष्णुरिव आचरति) विष्णुयते ।

(क) ‘क्यङ्’ पर रहनेसे, व्यञ्जनान्त सकारका विकल्पसे लोप

होता है; यथा—(पय इव आचरति) पयायते, पयस्यने ।

(ख) 'करण' (करना) अर्थमे—शब्द, वैर और कलह शब्दके उत्तर 'क्यङ्' होता है; यथा—(शब्दं करोति) शब्दायते; (वैरं करोति) वैरायते; (कलहं करोति) कलहायते ।

(ग) 'अनुभव'-अर्थमे—सुख, दुःख और कृच्छ्र शब्दके उत्तर 'क्यङ्' होता है; यथा—(सुखम् अनुभवति) सुखायते; (दुःखमनुभवति) दुःखायते; (कृच्छ्रमनुभवति) कृच्छ्रायते ।

(घ) 'उद्भवमन' (उद्गिरण) अर्थमे—वाष्प, फेन, धूम और उष्मन् शब्दके उत्तर 'क्यङ्' होता है; यथा—(वाष्पम् उद्भवमति) वाष्पायते; (फेनमुद्भवमति) फेनायते; (धूममुद्भवमति) धूमायते; (उष्माणमुद्भवमति) उष्मायते* ।

(ङ) 'दृग्गार-पूर्वक चर्जन' अर्थमे रोमन्ध-शब्दके उत्तर 'क्यङ्' होता है; यथा—रोमन्धायते गौः (उद्गीर्घ्य—उगालकर—चर्जयति इत्यर्थः) ।

(च) भृश, शीघ्र, चपल, मन्द, पण्डित, उत्सुक, समनम्, दुर्मनस्, उन्मनस्—इन शब्दोंके उत्तर 'अभूततद्भाव'-अर्थमे 'क्यङ्' होता है; यथा—(अभृशो भृशो भवति) भृशायते; (अशीघ्रः शीघ्रो भवति) शीघ्रायते; (अचपलश्चपलो भवति) चपलायते; (अमन्दो मन्दो भवति) मन्दायते; (अपण्डितः पण्डितो भवति) पण्डितायते;

* 'क्यङ्' परे, अन्त्य नकारका लोप होता है ।

† पूर्वमे जैसा नहीं था, वैसा होना ।

(अनुत्सृकः उत्सृको भवति) उत्सृकायते ; (असमनाः समनाः भवति) समनायते* ; (अदुर्मनाः दुर्मनाः भवति) दुर्मनायते ; (अनुन्मनाः उन्मनाः भवति) उन्मनायते ।

‘क्यङ्’-प्रत्ययान्त धातुके रूप ।

दण्डाय धातु ।

लट्—दण्डायते । लोट्—दण्डायताम् । लङ्—अदण्डायत । विधिलिङ्—दण्डायेत् । लृट्—दण्डायिष्यते । लिट्—दण्डायामास, दण्डायाम्बभूव, दण्डायाम्बभूव । लुङ्—अदण्डायिष्ट । लृङ्—दण्डायिता । लृङ्—अदण्डायिष्यत् । आशीः—दण्डायिषीष्ट ।

५११ । क्तिप्—‘आचरण’-अर्थमे उपमान कर्तृकारकके उत्तर ‘क्तिप्’-प्रत्यय होता है ; ‘क्तिप्’ का कुछभी नहीं रहता ; ‘क्तिप्’-प्रत्ययान्त धातु परस्मैपदी ; यथा—(सुजन इव आचरति) सुजनति ; (शिष्य इव आचरति) शिष्यति ; (सखा इव आचरति) सखयति ; (कविरिव आचरति) कवयति ; (वन्धुरिव आचरति) वन्धवति ; (गुरुरिव आचरति) गुरवति ; (पितेव आचरति) पितरति ; (मातेव आचरति) मातरति ।

‘क्तिप्’-प्रत्ययान्त धातुके रूप ।

सुजन धातु ।

लट्—सुजनति । लोट्—सुजनत् । लङ्—असुजनत् । विधिलिङ्—सुजनेत् । लृट्—सुजनिष्यति । लिट्—सुजनामास, सुजनाम्बभूव, सुजनाम्बभूव । लुङ्—असुजनीत् । लृङ्—सुजनिता । लृङ्—असुजनिष्यत् ।

* सुमनस्-प्रमृति शब्दके सकारका लोप होता है ।

आशा — सचन्यात् ।

५१० । णिच्—‘करण’-अर्थमें शब्दके उत्तर ‘णिच्’-प्रत्यय होता है, ‘णिच्’ होनेसे, णिच् प्रकरणमे जैसा कार्यप्रधान है, वहाँभी वैसा होगा ; यथा—(प्रश्नं करोति) प्रश्नयति, (शब्द करोति) शब्दयति, (पवित्र करोति) पवित्रयति ।

(क) ‘णिच्’ पर रहनेसे, शृणु—श्रू, मृदु—म्रू, दृढ—द्रढ्, स्थूल—स्थू, दूर—दूर, अन्तिक—नेङ्, बहुल—बहु, दीर्घ—द्राप् होता है ; यथा—(शृणुं करोति) श्रूयति ; (मृदु करोति) म्रूयति ; (दृढं करोति) द्रढयति, (स्थूल करोति) स्थूयति ; (दूरं करोति) दूरयति ; (अन्तिक करोति) नेङ्गयति ; (बहुल करोति) बहुयति ; (दीर्घं करोति) द्रापयति ।

(घ) शब्दविशेषने उत्तर अर्थविशेषमेभी ‘णिच्’ होता है ; यथा—(स्वयं गृह्णाति) स्वययति ; (पात विमोचयति) विपातयति ; (वस्त्रं समाच्छादयति) समच्छयति, (वर्मणा सन्नहति) समर्मयति । (मुण्ड करोति) मुण्डयति,—एव दलङ्गयति, लज्जयति । (सत्य करोति, आचष्टे वा) स यापयति ; (वेदमाचष्टे) वेदापयति । (वीगया उपगमयति) उरवागयति ; (बलोक्केक्ष्यन्तीति) उपदक्षोक्षयति ; (तेनश अभिमुखं याति) अभिपेक्षयति ; (पुच्छम् उत्क्षिपति) उत्पुच्छयति ।

५११ । य (यक्)—‘ऊङ्’ प्रभृति धातुमूर्धके* उत्तर स्वरार्थमे ‘य’

* इनको ‘नामधातु’ कहने हैं । ऊङ्ग गात्रविधरण (स्वजनना), अस् उपतापे, भिषन् चिकि सायाम्, चित्रन् आश्चर्य्ये ; महीद् पूजायाम् ; हृणीद् लज्जायाम् ।

होता है ; यथा—कण्ठयति, कण्ठयते ; “मृगीमकण्ठयत कृष्णसारः”
कु० ३. ३६. ।

कराद्धादि ।

असू—असूयति (असूया—दोषदर्शन—करता है ; असन्तुष्ट वा विरक्त होता है ; पराङ्मुख होता है) । प्रायः चतुर्थ्यन्त व्यक्ति वा वस्तु-
के साथ प्रयुक्त होता है ; “असूयन्ति मह्यं प्रकृतयः” विक्रमो० ४ ;
“असूयन्ति सचिवोपदेशाय” काद० ।

भिपज्—भिपज्यति (चिकित्सा करता है) ।

चित्री—चित्रोयते (विस्मय—आश्चर्य—उत्पादन करता है) ; “चित्री-
यते हेममृगः” ।

मही—महीयते (पूजां लभते—पूजित, सम्मानित होता है ; सुखी, समृद्ध होता है) ।

हृणी—हृणीयते (लज्जित होता है) ; “त्वयाऽद्य तस्मिन्नपि दण्डधा-
रिणा कथं न पत्या धरणी हृणीयते ? ” नै० १. १३३. ।

परस्मैपद और आत्मनेपद-विधान ।

भ्वादिगणोपधात् ।

५१४ । क्रम्—उपसर्गहीन क्रम् धातु विकल्पसे आत्मनेपदी होता है ; यथा—क्रमते, क्रामति । किन्तु उत्साह, अप्रतिबन्ध और वृद्धि अर्थमे नित्य आत्मनेपदी होता है ; यथा—(उत्साह) व्याकरणाध्ययनाय क्रमते (उत्सहते इत्यर्थः) ; (अप्रतिबन्ध) शास्त्रेषु क्रमते वृद्धिः (न प्रतिह-
न्यते, अप्रतिहता भवतीत्यर्थः) ; (वृद्धि) सतां श्रोः क्रमते (वर्द्धते

इत्यर्थः) ।

(क) ग्रहनक्षत्रादि ज्योतिषपदार्थका ऊर्द्धगमन समझानेसे, 'आ'-पूर्वक क्त्वा धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—आक्रमते भानु (नमो-मण्डलम् आरोहतीत्यर्थः) । ज्योतिर्मित्र अन्य पदार्थका ऊर्द्धगमन समझानेसे, नहीं होता ; यथा—आक्रामति धूमो गगनम् ; क्षीरमाक्रामति ।

(ख) 'आरम्भ'-अर्थमे, प्र और उप-पूर्वक क्त्वा धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—भोक्तुं प्रक्रमते, उपक्रमते (आरभते इत्यर्थः) ।

(ग) 'पादविक्षेप'-अर्थमे, 'वि' पूर्वक क्त्वा धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—साधु विक्रमने वाजो । अन्य अर्थमे नहीं होता ; यथा—विक्रामति राजा (विक्रमं प्रगच्छयतीत्यर्थः) ।

५१५ । क्रीड्—आ, अनु और परि-पूर्वक क्रीड् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—आक्रीडते, अनुक्रीडते, परिक्रीडते माणवकः ।

(क) 'सम्' पूर्वक क्रीड् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—“सङ्क्रोडन्ते मणिमिस्मरप्रार्थिता यत्र कन्या.” मेघ० ६८. । किन्तु 'वृज्ज' (अय्यच्छ्वनि) अर्थमे नहीं होता ; यथा—सङ्क्रोडति रथः ; सङ्क्रोडन्ति विशङ्कमाः ।

५१६ । गम्—कर्म रहनेसे, 'सम्'-पूर्वक गम् धातु (मिलनार्थ) आत्मनेपदी होता है ; यथा—“पुते भगवत्यौ कलिन्दकन्या-मन्दाकिन्यौ सङ्गच्छते” अनर्घ० ७ ; “अक्षयूँ. समगसि” दशकु० । कर्म रहनेसे, नहीं होता ; यथा—सङ्गच्छति मित्रम् (प्राप्नोतीत्यर्थः) ।

‘सम्’-पूर्वक अकर्मक क्त्वा (क्च्छ्) धातुभी आत्मनेपदी होता है ; यथा—समृच्छते ; “समारन्त ममामीष्टाः सङ्कल्पाः” म० ८. १५. ।

५१७ । चर्-सकर्मक होनेसे, 'उत्'-पूर्वक चर् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—गुरुवचनमुच्चरते (उल्लङ्घयतीत्यर्थः) । अकर्मक होनेसे, नहीं होता ; यथा—उच्चरति धूमः (उपरिष्ठात् गच्छतीत्यर्थः) ।

(क) तृतीयाविभक्त्यन्त पदके योगसे 'सम्'-पूर्वक चर् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—पादेन सञ्चरते ; रथेन सञ्चरते ; "कचित् पथा सञ्चरते घ्राणाम्" २धु० १३. १९. ।

५१८ । जि—वि और परा-पूर्वक जि धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—विजयते, पराजयते ।

५१९ । तप्—कर्म न रहनेसे, अथवा अपना अङ्ग (अवयव) कर्म होनेसे, उत् और वि-पूर्वक तप् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—उत्तपते, वितपते रविः (दीप्यते इत्यर्थः) ; उत्तपते, वितपते पाणिम् । स्वाङ्ग कर्म न होनेसे नहीं होता ; यथा—वितपति भुवं सविता ।

५२० । नी—कर्त्तामे अवस्थित किन्तु कर्त्तांक अङ्गसे भिन्न कर्म होनेसे, अपनयन-अर्थमे 'वि'-पूर्वक नी धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—क्रोधं विनयते (शमयतीत्यर्थः) । कर्त्तृगत न होनेसे नहीं होता ; यथा—गुरोः क्रोधं विनयति । अङ्ग होनेसे नहीं होता ; यथा—व्रणं विनयति ।

'शिक्षा'-अर्थमे 'वि + नी' परस्मैपदी ; यथा—"विनिन्युरेनं गुरवो गुरुप्रियम्" २० ३. २९. ।

५२१ । यम्—अकर्मक होनेसे, 'आ'-पूर्वक यम् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—आयच्छते (दीर्घो भवति इत्यर्थः) । सकर्मकका नहीं होता ; यथा—आयच्छति कृपाद्रज्जुम् (आकर्षति, उद्धरति इत्यर्थः) । अपना अवयव कर्म होनेसे आत्मनेपदी होता है ; यथा—आयच्छते पाद-

मात्मोपम् (दीर्घाकरोतीत्यर्थः) ।

(क) 'विवाह'-अर्थ समझानेसे, 'उप'-पूर्वक यम् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—सुलक्षणां कन्यामुपयच्छते ; "मेनां विधिनोपयेमे" कु० १. १८. ।

५२२ । रम्—वि, आ और परि-पूर्वक रम् धातु परस्मैपदी होता है ; यथा—"हा इन्त किमिति चित्तं विरमति नाद्यापि विपद्येभ्यः १" भामिनी० ४. २७ ; आरमति उद्याने ; "क्षणं पर्य्यरमत् तस्य दर्शनात्" (तुष्टोऽभवदित्यर्थः) म० ८. ५३. ।

(क) 'उप'-पूर्वक रम् धातु विरलपसे परस्मैपदी होता है ; यथा—इत्युपकोपराम ; "यत्रोपतमने चित्तम्" गीता. ६. २० ; "नात्र सीतेत्यु-पारंस्त" म० ८. ५५. ।

५२३ । यद्—मतमेव, कथम् अर्थमे 'वि'-पूर्वक वद् धातु आत्मने-पदी होता है ; यथा—तत्रे विवदन्ते मुनयः (नामामतं प्रकटयन्तीत्यर्थः) ; श्रेत्रे विवदन्ते कर्षकाः (विप्रतिपद्यमाना विचित्रं वदन्तीत्यर्थः) ।

(क) बहुत आदिमिथोका मिलकर स्पष्ट शब्दोच्चारण (कथन) अर्थमे 'सम् + प्र'-पूर्वक वद् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—सम्प्र-वदन्ते विप्राः (सम्भूय—मिलित्वा—व्यक्तं वदन्तीत्यर्थः) । मनुष्य-भिन्न अन्यत्र नहीं होता ; यथा—"वरतनु ! सम्प्रवदन्ति कुक्कुटाः" महा-भाष्यम् ।

(ख) कर्म रहनेसे, 'अनु'-पूर्वक वद् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—गुरोरनुवदते शिष्यः (यथा गुरुणोक्तम्, तथा शिष्यो वदतीत्यर्थः) । कर्म रहनेसे नहीं होता ; यथा—वाद्युक्तम् अनुवदति ; "गिरम् अनुवदति

शुकस्ते” २० ५. ७४. ।

(ग) अनेक मनुष्योंका एकत्र होकर परस्पर विरुद्ध वाक्यकथन अर्थमे ‘वि + प्र’-पूर्वक वद् धातु विकल्पसे आत्मनेपदी होता है ; यथा—विप्रवदन्ते विप्रवदन्ति वा वैद्याः (एको यादृक् वदति, तद्विरुद्धमपरो वदति इत्येवं सम्भूय विरुद्धमन्योन्यं वदन्तीत्यर्थः) ।

(घ) निन्दा, तिरस्कार अर्थमे ‘अप’-पूर्वक वद् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—न्यायमपवदते ।

५२४ । स्था—किसी सन्दिग्ध विषयमे निर्णयके लिये किसीका आश्रय-ग्रहण (accepting as umpire) समझानेसे, स्था धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—“संशय्य कर्णादिषु तिष्ठते यः” (कर्णादीन् निर्णेतृत्वेन आश्रयति इत्यर्थः—संशय दूर करनेके लिये कर्णप्रभृतिका आश्रय-ग्रहण करता है) भा० ३. १४.—तिष्ठतेरत्र अवस्थानमेवार्थः ।

(क) ‘अभिप्राय-प्रकाश’ अर्थमे स्था धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—रामाय तिष्ठते सीता (स्वाभिप्रायं प्रकाशयतीत्यर्थः) ।

(ख) ‘प्रतिज्ञा’ (अङ्गीकार) अर्थमे ‘आ’-पूर्वक स्था धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—शब्दं नित्यमातिष्ठते (शब्दो नित्यः इति प्रतिज्ञानीते, अभ्युपगच्छति, अङ्गीकरोतीत्यर्थः) ।

(ग) सम्, अव, प्र और कहीं वि उपसर्गके परवर्त्ती स्था धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—“दारिद्र्यात् पुरुषस्य बान्धवजनो वाक्ये न सन्तिष्ठते” मृच्छ० १. ३६ ; “क्षणमप्यवतिष्ठते श्वसन् यदि जन्तुर्ननु लाभवानसौ” २० ८. ८७ ; “हरिर्हरिप्रस्थमथ प्रतस्थे” नाव० ३. १ ; “पदैर्भुवं व्याप्य वितिष्ठमानम्” माघ० ४. ४. ।

(म) 'उत्'-पूर्वक स्था धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—मुक्ती उत्तिष्ठे (उद्गुह्ये, उद्यमं करोतीत्यर्थः) । किन्तु 'उत्थान'-अर्थमे नहीं होता ; यथा—आसनात् उत्तिष्ठति ।

(ण) देवपूजा, मिलन, मैत्रीकरण और मार्गगमन (lead to—as a way) अर्थमे, 'उप'-पूर्वक स्था धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—
 (देवपूजा) विष्णुमुपतिष्ठे चण्डः (पूजयतीत्यर्थः) ; (मिलन) यमुनामुपतिष्ठे गङ्गा (यमुनया सह सङ्गच्छते, मिलतीत्यर्थः) ;
 (मैत्रीकरण) साधुमुपतिष्ठे साधुः (मैत्रीकरोतीत्यर्थः) ; (मार्गगमन) अयं पन्थाः काशीमुपतिष्ठे (प्राप्नोतीत्यर्थः—यह मार्ग काशीको जाता है This way leads to Benares) ।

(च) 'मन्त्र-द्वारा आराधन' अर्थमे 'उप'-पूर्वक स्था धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—गायत्र्या सूर्यमुपतिष्ठे ।

(छ) 'लाभेच्छा' समझानेसे, 'उप'-पूर्वक स्था धातु विद्वत्पते आत्मनेपदी होता है ; यथा—धनिसमुपतिष्ठे उपतिष्ठति वा भिक्षुः (धनलाभेच्छया धनिसमीपं गच्छतीत्यर्थः) ।

(ज) अकर्मक 'उप'-पूर्वक स्था धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—भोजनकाले उपतिष्ठे (सन्निहितो भवतीत्यर्थः) । अकर्मक होनेसे नहीं होता ; यथा—शिष्यो गुरुमुपतिष्ठति ।

८२० । हे—स्पर्धा अर्थात् युद्धार्थ आह्वान अर्थमे 'आ'-पूर्वक हे धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—कृष्णः कंसमाह्वयते (स्पर्द्धमानः—परिमनेच्छया—आह्वानं करोतीत्यर्थः) । स्पर्द्धा-भिन्न अर्थमे नहीं होता ; यथा—पिता पुत्रमाह्वयति ।

अदादिगणीय धातु ।

५२६ । विद्—‘पहचानना’ अर्थमे ‘सम्’-पूर्वक विद् धातु आत्मनेपदी होता है; यथा—“पितरावपि मां न प्रतिसंविदाते” दशकु० ।

(क) ‘जानना’ अर्थमे अकर्मक होनेसे, ‘सम्’-पूर्वक विद् धातु आत्मनेपदी होता है; यथा—“के न संविद्रते वायोमैनाकाद्रिर्यथा सखा ? ” भ० ८. १७. ।

५२७ । हन्—आत्म-अवयव (अपना अङ्ग) कर्म होनेसे, ‘आ’-पूर्वक हन् धातु आत्मनेपदी होता है; यथा—आहते स्वं शिरः (ताडयतीत्यर्थः) । स्वाङ्ग कर्म न होनेसे नहीं होता; यथा—आहन्ति चोरम् ।

ह्वादि और स्वादिगणीय धातु ।

५२८ । दा—‘आ’-पूर्वक दा धातु आत्मनेपदी होता है; यथा—विद्यामादत्ते; शस्त्रमादत्ते । किन्तु ‘विस्तार’-अर्थमे नहीं होता; यथा—मुखं व्याददाति सिंहः (विस्तारयतीत्यर्थः); नदी कूलं व्याददाति; वैद्यो विस्फोटकं व्याददाति ।

५२९ । श्रु—कर्म न रहनेसे, ‘सम्’-पूर्वक श्रु धातु आत्मनेपदी होता है; यथा—“संश्रृणुष्व कपे !” भ० ८. १६. । “हितान्न यः संश्रृणुते स किंप्रभुः” (हितात् + न) भा० १. ५.—यहाँ कर्मकी विवक्षा नहीं, इसलिये आत्मनेपद ।

तुदादिगणीय धातु ।

५३० । कृ—चतुष्पद जन्तु अथवा पक्षी कर्त्ता होनेसे, हर्ष-हेतु अथवा आहारान्नेषणके या वासग्रहणके लिये भूमिविलेखन (पाँचसे मिट्टी खोदकर विलेखना) अर्थमे, ‘अप’-पूर्वक कृ धातु आत्मनेपदी होता है; और आदिमे

‘छट्’ का आगम होता है ; ‘छट्’ का ‘स्’ रहता है ; यथा—अपस्क्रिते
वृषभः (हर्षान् भूमिमालिषति इत्यर्थः) ; अपस्क्रिते मयूरः (भक्षार्थं
भूमिं विलिप्य विक्षिपति इत्यर्थः) ; अपस्क्रिते सारमेयः (वासार्थं,
शयनार्थं भूमिं विदारयति इत्यर्थः) । *

किन्तु—अपस्क्रिति दुसमम् ।

१३१ । गृ—‘अ’-पूर्वक गृ धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—
अवगिरतेऽग्नम् ।

(क) ‘प्रतिज्ञा’-अर्थमे, ‘सम्’-पूर्वक गृ धातु आत्मनेपदी होता है ;
यथा—सङ्क्रितं (प्रतिज्ञानोते इत्यर्थः) ; “शक्ते समगिरेताम्” वृशकु० ।

किन्तु—सङ्क्रिति प्रामम् ।

१३२ । प्रच्छ—‘विदा लेना’ अर्थमे (taking leave of,
bidding adieu to) ‘आ’-पूर्वक प्रच्छ धातु आत्मनेपदी होता है ;
यथा—“आपृच्छन्व प्रियमसममुम्” मेघ० १२. ।

१३३ । विश्—‘नि’-पूर्वक विश् धातु आत्मनेपदी होता है ;
यथा—“विष्किन्ध्याद्भि न्यविशत” (प्रविशत इत्यर्थः) भ० ६. १४३. ।

रुधादिगणीय धातु ।

१३४ । भुज्—पालन (रक्षा)-भिन्न अन्य अर्थमे, भुज् धातु
आत्मनेपदी होता है ; यथा—ओदन भुङ्क्ते (अन्यवहरतीत्यर्थः) ; “सदयं
बुभुजे समेदिनाम्” (भुक्त्वान् enjoyed) ; सुख भुङ्क्ते (अनुमयतीत्यर्थः) ।

* “छायापस्क्रितमाणविष्क्रि०” (अपस्क्रितमाणाः—भक्षार्थं चञ्च्वा
भूमिं लिखन्त इत्यर्थः) उत्तर० २. ९ ; “ऋषेस्कीर्णमहत्तटीमुवां कडुप्र-
ताम्” (अपस्कीर्ण—आलेखित) माघ० १२. ७४. ।

('पालन'-अर्थमे) “भुनक्ति स्वाराज्यम्” अनर्थ० ३. ।

१३५ । युज्—स्वरादि और स्वरान्त उपसर्ग-पूर्वक युज् धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—(स्वरादि उपसर्ग) उद्युक्ते ; (स्वरान्त उपसर्ग) प्रयुक्ते, नियुक्ते, अनुयुक्ते, उपयुक्ते । यज्ञपात्र कर्म होनेसे नहीं होता ; यथा—स्रुवं प्रयुनक्ति ।

तनादिगणीय धातु ।

१३६ । कृ—‘अनु’ और ‘परा’-पूर्वक कृ धातु परस्मैपदी होता है ; यथा—“अनुकरोति भगवतो नारायणस्य” काद० ; पराकरोति दानम् (निरस्यतीत्यर्थः) ।

क्रयादिगणीय धातु ।

१३७ । क्री—वि, परि और अव-पूर्वक क्री धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—“गवां शतसहस्रेण विक्रीणीपे स्रुतं यदि” रामा० ; परिक्रीणीते ; अवक्रीणीते ।

१३८ । ज्ञा—‘अपह्नव’ (अपलाप, गोपन) अर्थमे ‘अप’-पूर्वक ज्ञा धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—उक्तम् अपजानीते (अपलपतीत्यर्थः) ।

(क) स्मरण-भिन्न अर्थमे सम् और प्रति-पूर्वक ज्ञा धातु आत्मनेपदी होता है ; यथा—सज्जानीते (अवक्षते इत्यर्थः) ; “हरचापारोपणेन कन्यादानं प्रतिजानीते” (अङ्गीकरोतीत्यर्थः) । (‘स्मरण’-अर्थमे) गुरुः शिष्यं शिष्यस्य वा सज्जानाति (स्मरतीत्यर्थः) ।

(ख) ‘अनु’-पूर्वक ज्ञा धातु उभयपदी होता है ; यथा—“अनुजानीहि मां गमनाय” उत्तर० ३ ; “ततोऽनुजज्ञे गमनं स्रुतस्य” भ० ३. २३. ।

१३९ । गिजन्त युष्, युष्, नश्, जन् और अधि + इ (अध्ययनार्थ)

धातु परस्मैपदी होता है ; यथा—बोधयति पद्मम् ; बोधयति सेनिकम् ;
नाशयति दुःखम् ; जनयति सुखम् ; अभ्यापयति शिष्यम् ।

णिजन्त धातु ।

५४० । णिजन्त भोजनार्थ और चलनार्थ धातु परस्मैपदी होता है ;
यथा—भोजयति, आशयति, चलयति, कम्पयति । किन्तु अद् धातु
नहीं होता ; यथा—आदयने ।

५४१ । अणिजन्त अवस्थामे प्राणी अर्थात् चेतन पदार्थ कर्ता होनेसे
अकर्मक णिजन्त धातु परस्मैपदी होता है ; यथा—

अणिजन्त	णिजन्त
बालः शेते	माता बालं शाययति ।
शिशुः जागर्ति	माता शिशुं जागरयति ।

प्राणी कर्ता न होनेसे नहीं होता ; यथा—जलं शुष्यति—सूक्ष्मो जलं
शोषयति, शोषयने ; नदी वर्धते—जलदकालो नदीं वर्धयति, वर्धयते ।

समन्त धातु ।

५४२ । समन्त ज्ञा, श्रु, स्मृ और दृश् धातु आत्मनेपदी होता है ।
याप—धर्मं जिज्ञासने ; गुरुं श्रुधूपते ; नष्टं सुस्मृयते ; चन्द्रं दिदृक्षने ।

'अनु'-पूर्वक ज्ञा धातु नहीं होता ; यथा—अनुजिज्ञासति ।

* * * *

५४३ । लुङ्-विभक्तिमे सुतादि* धातु विकल्पसे परस्मैपदी होता
है ; यथा—असृत्, अघोतिष्ट ।

५४४ । 'स्य' और 'सन्' पर रहनेसे, 'वृत्'-आदि * धातु विकल्पसे परस्मैपदी होता है ; यथा—वृत् + लट् = वत्स्यति, -वर्तिष्यते ; वृत् + सन् = विवृत्सति, विवर्तिष्यते ।

५४५ । लुट्-विभक्तिमेभी कलृप् धातु विकल्पसे परस्मैपदी होता है ; यथा—कल्प्तासि, कल्पितासे ।

५४६ । लिट्, लुट्, लृट् और लृङ् विभक्तिमे 'मृ' धातु परस्मैपदी होता है ; यथा—(लिट्) ममार ; (लुट्) मर्ता ; (लृट्) मरिष्यति ; (लृङ्) अमरिष्यत् ।

कर्मवाच्य और भाववाच्य† ।

५४७ । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे समस्त धातुओंके उत्तरही आत्मनेपद होता है ।

५४८ । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे, चतुर्लकार पर रहनेसे, धातुके उत्तर 'यक्' होता है ; 'यक्' का 'य' रहता है ; 'यक्'-प्रत्यय होनेसे, सब धातुओंके रूप चतुर्लकारमे दिवादिगणीय आत्मनेपदी धातुके तुल्य ; यथा—गम् + य + ते = गम्यते ।

* वृदादि—वृत्तुवृधुः शृधुः स्यन्दुः कृपुः पञ्च वृदादयः ।

† कर्मवाच्य और भाववाच्यमे—चतुर्लकारमे, और लृङ्के प्रथमपुरुषके एकवचनमे धातुरूपकी विभिन्नता है । अन्यान्य विभक्तियोंमे कर्तृवाच्यके ही तुल्य ।

गम् धातु ।

लट् ।

	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमपुरुष	गम्यते	गम्येते	गम्यन्ते
मध्यमपुरुष	गम्यसे	गम्येथे	गम्यध्वे
उत्तमपुरुष	गम्ये	गम्यावहे	गम्यामहे

लोट् ।

प्रथमपुरुष	गम्यताम्	गम्येताम्	गम्यन्ताम्
मध्यमपुरुष	गम्यस्व	गम्येथाम्	गम्यध्वम्
उत्तमपुरुष	गम्यै	गम्यावहै	गम्यामहै

लङ् ।

प्रथमपुरुष	अगम्यत	अगम्येताम्	अगम्यन्त
मध्यमपुरुष	अगम्यथाः	अगम्येथाम्	अगम्यध्वम्
उत्तमपुरुष	अगम्ये	अगम्यावहि	अगम्यामहि

विधिलिङ् ।

प्रथमपुरुष	गम्येत	गम्येयाताम्	गम्येरन्
मध्यमपुरुष	गम्येथाः	गम्येयाथाम्	गम्येध्वम्
उत्तमपुरुष	गम्येथ	गम्येवहि	गम्येमहि

लृट् ।

प्रथमपुरुष	गंस्यते	गंस्येते	गस्यन्ते
मध्यमपुरुष	गंस्यसे	गंस्येथे	गंस्यध्वे
उत्तमपुरुष	गंस्ये	गंस्यावहे	गस्यामहे

लिट् ।

प्रथमपुरुष	जग्मे	जग्माते	जग्मिरे
मध्यमपुरुष	जग्मिषे	जग्माथे	जग्मिद्वे
उत्तमपुरुष	जग्मे	जग्मिवहे	जग्मिमहे

लुट्—रस्ता । लृट्—अणस्यत् । आशीः—अंसीष्ट ।

(३७३ सूत्रानुसार) जि + य + ते = जीयते ; श्रु—श्रूयते । (३७५ सू०) कृ—क्रियते । (३७६ सू०) स्मृ—स्मर्यते ; जागृ—जागर्यते । (३७७ सू०) कृ—कीर्यते ; तृ—तीर्यते (पृ—पूर्यते) । दा—दीयते ; धा, धे—धीयते ; (पानार्थ) पा—पीयते ; मा—मीयते ; हा—हीयते ; स्था—स्थीयते ; गै—गीयते ; सो—सीयते* । दिव्—दीव्यते ; छिव्—छीव्यते । (३७८ और ३७९ सू०) ग्रह्—गृह्यते ; प्रच्छ्—पृच्छ्यते ; व्यध्—विध्यते ; यज्—इज्यते ; ह्वे—ह्वयते ; व्रू, वच्—उच्यते ; वद्—उद्यते ; वप्—उप्यते ; वस्—उप्यते ; वह्—उह्यते ; स्वप्—सुप्यते । (३८० सू०) दन्श्—दश्यते । (३२४ सू०) शास्—शिष्यते । अस्—भूयते ; चक्ष्—ख्यायते । वे—ऊयते । कथि—कथ्यते† ; कारि—कार्यते ; स्थापि—स्थाप्यते ।

५४९ । * अगुण 'थ' परे रहनेसे, जन-धातुके स्थानमे विकल्पसे 'जा', खन-धातुके स्थानमे विकल्पसे 'खा', और शी-धातुके स्थानमे 'शय्' होता है ; यथा—(जन) जायते, जन्यते ; (खन) खायते, खन्यते ; (शी)

* 'यक्' परे रहनेसे, दा, धा, (पानार्थ) पा, मा, हादि हा, स्था, गै और सो धातुका अन्त्यस्वर 'ई' होता है ।

† 'य' परे णिच्का 'इ' लुप्त होता है ।

शय्यते ।

५५० । 'यक्'-प्रत्यय परे रहनेसे, तन्-धातुके स्थानमे-विकल्पसे 'ता' होता है ; यथा—(तन्) तायते, तन्यते ।

५५१ । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे—लुट्, लृट्, लृट् और आशी-
लिङ्,—तथा लुट्-विभक्तिमे धातुके उत्तर जात 'सि' परे रहनेसे, स्वरात्त
धातु, प्रह्, दृश् और हन् धातुके उत्तर विकल्पसे 'इण्' होता है ; 'इण्'-का
'इ' अवशिष्ट रहता है । 'ह' परे, हन्—घन, और गित्-कार्प्य अर्थात् धातुके
अन्त्यम्बर और उपधा अकारकी वृद्धि, तथा उपधा लघुस्वरका 'गुग' होता
है । विकल्पपक्षमे—कर्मवाच्यके नियमसेही धातुके रूप होंगे, केवल भा-
त्मनेपद होगा, यही विशेष । हन्—आशीलिङ्मे 'वध्' होता है । यथा—

	लुट्	लृट्	लृट्	आशीलिङ्
कृ—	{ कारिता कर्त्ता }	{ कारिष्यते करिष्यते }	{ अकारिष्यत अकरिष्यत }	{ कारिषीष्ट कृषीष्ट }
दृश्—	{ दर्शिता द्रष्टा }	{ दर्शिष्यते द्रक्ष्यते }	{ अदर्शिष्यत अद्रक्ष्यत }	{ दर्शिषीष्ट द्रक्षीष्ट }
हन्—	{ घानिता हन्ता }	{ घानिष्यते हनिष्यते }	{ अघानिष्यत अहनिष्यत }	{ घानिषीष्ट वधिषीष्ट }
ग्रह्—	{ ग्राहिता ग्रहीता }	{ ग्राहिष्यते ग्रहीष्यते }	{ अग्राहिष्यत अग्रहीष्यत }	{ ग्राहिषीष्ट ग्रहीषीष्ट }

५५२ । * गित् (ज्-इत्) और गित् (ण्-इत्) प्रत्यय परे रहनेसे,
आकारान्त धातुके उत्तर 'य' होता है ; यथा—दायिता ; (पञ्चे) दाता ।

५५३ । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे लुट्के 'त' के स्थानमे 'इण्'

(चिण्) होता है ; 'इण्' का 'इ' रहता है ; 'इण्' परे, पूर्वोक्त 'इण्' के तुल्य कार्य होता है ; यथा—श्रु + लुङ्-त = अश्रावि ; (आताम्) अश्राविपाताम् , अश्रोपाताम् ; (अन्त) अश्राविपत, अश्रोपत ।

अनुतापार्थक 'अनु + तप्' धातुके उत्तर 'इण्' नहीं होता ; यथा—
अन्वतप्त ।

लुङ्का 'त' परे रहनेसे, हन्—वध् और घन् होता है ; अन्यत्र विकल्पसे होता है ; यथा—(लुङ् प्रथमपुरुष) अवधि अघानि, अवधिपाताम् अहसाताम् अघानिपाताम् , अवधिपत अहसत अघानिपत ।

५५४ । * 'इण्' और 'कृत्'-का 'णम्' (णमुल्) परे रहनेसे, भन्ज् और लम्म् धातुके नकारका विकल्पसे लोप होता है ; यथा—भन्ज् + लुङ्-त = अभाजि, अभज्जि ; (लम्म्) अलामि, अलम्मि । (उप-सर्ग) प्रालम्मि ।

५५५ । लुट्, लृट्, लृङ्, आशीर्लिङ् विभक्तिमे पूर्वोक्त स्वरान्त-प्रभृति-धातु-भिन्न यावतीय धातुके रूप कर्तृवाच्यके नियमसे होंगे ; केवल आत्मनेपद् होगा, यही विशेष ; यथा—

	लुट्	लृट्	लृङ्	आशीर्लिङ्
त्यज्—	$\left\{ \begin{array}{l} \text{त्यक्ता} \\ \text{त्यक्तारौ} \\ \text{त्यक्तारः} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{त्यक्ष्यते} \\ \text{त्यक्ष्येते} \\ \text{त्यक्ष्यन्ते} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{अत्यक्ष्यत} \\ \text{अत्यक्ष्येताम्} \\ \text{अत्यक्ष्यन्त} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{त्यक्षीष्ट} \\ \text{त्यक्षीयास्ताम्} \\ \text{त्यक्षीरन्} \end{array} \right.$

५५६ । लिट्मे और कोई विशेष नहीं है ; कर्तृवाच्यके नियमानुसार धातुके रूप होंगे ; केवल आत्मनेपद् होगा, यही विशेष ; यथा—

सिन्—	$\left\{ \begin{array}{l} \text{सिपेने} \\ \text{सिपेगाते} \\ \text{सिपेविरे} \end{array} \right.$	भुज्—	$\left\{ \begin{array}{l} \text{बुभुजे} \\ \text{बुभुजाते} \\ \text{बुभुजिरे} \end{array} \right.$	दा—	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ददे} \\ \text{ददाते} \\ \text{ददिरे} \end{array} \right.$
-------	--	-------	--	-----	---

५५७ । कर्मवाच्यमे—कर्त्तामे तृतीया, और कर्ममे प्रथमा होती हैं; और क्रियापद कर्मके अनुसार बैठता है, अर्थान् कर्ममे जो पुरुष जो वचन रहता है, क्रियाकाभी वही पुरुष वही वचन होता है; यथा—

कर्त्तृवाच्य

स बालकं पश्यति
 त्वं बालकौ पश्यसि
 अहं बालकान् पश्यामि
 वयं त्वां पश्यामः
 ते युवां पश्यन्ति
 तौ युष्मान् पश्यतः
 युवां मां पश्ययः
 यूयम् आवां पश्यथ
 सः अस्मान् पश्यति
 अहं तम् अपश्यम्
 अहं त्वां द्रक्ष्यामि
 म चन्द्रं पश्यतु
 कः सूर्यं पश्येत् ?

कर्मवाच्य

तेन बालको दृश्यते ।
 त्वया बालकौ दृश्येते ।
 मया बालकाः दृश्यन्ते ।
 अस्माभिः त्वं दृश्यसे ।
 तैः युवां दृश्येथे ।
 ताभ्यां यूयं दृश्यध्वे ।
 युवाभ्याम् अहं दृश्ये ।
 युष्माभिः आवां दृश्यावहे ।
 तेन वयं दृश्यामहे ।
 मया सः अदृश्यत ।
 मया त्वं द्रक्ष्यसे ।
 तेन चन्द्रो दृश्यताम् ।
 केन सूर्यो दृश्येत ?

जिन धातुओंका एक कर्म, उनका वाच्यान्तर ऐसा होगा ।*

परन्तु दुहादि और न्यादि † धातुके दो कर्म रहते हैं—एक, मुख्य अथवा प्रधान कर्म; दूसरा, गौण अथवा अप्रधान कर्म ‡ ।

५५८ । कर्मवाच्यमे—दुहादि-धातुके गौण-कर्ममे, और न्यादि-धातुके मुख्य-कर्ममे प्रथमा होती है § । अन्य कर्म द्वितीयान्तही रहता है । जिस कर्ममे प्रथमा हो, कर्मवाच्यकी क्रिया उसी कर्मके अनुसार होगी ; यथा—

दुहादि—(कर्तृवाच्यमे) गोपः गां दुग्धं दोग्धि (यहाँ 'गाम्' गौण कर्म, क्योंकि वक्ताकी इच्छासे इसमे अपादान-कारकभी हो सकता था) ; (कर्मवाच्यमे) गोपेन गौः दुग्धं दुह्यते । दरिद्रः राजानं धनं याचते—दरिद्रेण राजा धनं याच्यते । शिक्तकः मां हितं वदति—शिक्षकेण अहं हितम् उच्ये । पूजकः वृक्षं पुष्पं चिनोति—

* कर्मवाच्यप्रयोगे तु तृतीया कर्तृकारके ।

कर्मणि प्रथमा प्रोक्ता, कर्माधीनं क्रियापदम् ॥

† २०८ सूत्र (क) टिप्पनी द्रष्टव्य ।

‡ क्रियाके साथ जिसका निकट-सम्बन्ध रहता है, उसे 'मुख्य कर्म', और क्रियाके साथ जिसका दूर-सम्बन्ध (और जिसमे अन्य कारकभी हो सकता है), उसे 'गौण कर्म' कहते हैं । 'भिक्षुक मुझे (मेरे पास—आधिकरण) वस्त्र माङ्गता है' कहनेसे, जिस वस्तुको माङ्गता है, उसके साथही क्रियाका निकट-सम्पर्क होनेसे, 'वस्त्र' मुख्यकर्म, और जिसके पास माङ्गता है, उसके साथ क्रियाका दूर-सम्पर्क होनेसे, 'मुझे' गौणकर्म ।

§ गौणे कर्मणि दुह्यादेः, प्रधाने नी-ह-कृप्-वहाम् ।

पूजकेन वृत्त पुष्प चीयते । राजा चौर शत दण्डयति—राज्ञा चौरः
शत दण्डयते । शिष्य गुरु धर्मं पृच्छति—शिष्येण गुरु धर्मं
पृच्छयते । देवा जलधिम् अमृतं ममन्यु—देवै जलधि अमृतं
ममन्ये । गुरु शिष्य धर्मम् अनुशास्ति—गुरुणा शिष्य
धर्मम् अनुशिष्यते ।

न्यादि-भृत्य भार गृहं नयति, हरति, कर्पति, वहति वा (कर्तृवाच्य) ।

भृत्येन भार गृहं नीयते, हियते, कृष्यते, उह्यते वा (कर्मवाच्य) ।

५५९ । णिजन्त धातुके कर्मवाच्यमे—प्रयोज्यकर्ममे प्रथमा होती
है, और प्रयोज्यकर्मानुसार क्रिया होती है ; यथा—(कर्तृवाच्यमे)
प्रभु भृत्यं ग्रामं प्रेषयति, (कर्मवाच्यमे) प्रभुणा भृत्यं ग्रामं प्रेष्यते ।

५६० । भाववाच्य*—तिङन्त क्रियाके सकर्मक धातुका भाव
वाच्य नहीं होता । भाववाच्यमे—कर्त्तामे तृतीया विभक्ति, और
क्रिया सबग्रही प्रथमपुरुषके एकवचनकी होती है † । कर्मवाच्यके
कर्त्ताके तुल्य भाववाच्यमेभी क्रियाके साथ कर्त्ताका कोई सम्पर्क
नहीं रहता । यथा—भया, युवाभ्याम्, तै वा अत्र स्थीयते । ‡

* 'भाव' शब्दका अर्थ—धात्वर्थ वा कर्म (कार्य) । कर्म—नाम,
स्त्रीबलिङ्ग और एकवचन ।

† प्रयोगे भाववाच्यस्य तृतीया कर्त्तृकारके ।

प्रथम पुरुषैकवचनस्य तु क्रियापदे ॥

‡ कृदन्त क्रिया कर्तृवाच्यमे कर्त्ताका विशेषण, कर्मवाच्यमे कर्मका
विशेषण, और भाववाच्यमे स्त्रीबलिङ्ग तथा एकवचनान्त होता है ; यथा—
स युष्मान् उक्तवान्, तेन यूयम् उक्ता, तेन उक्तम् ।

कर्मकर्तृवाच्य ।

५६१ । कार्य करनेके समय जो कर्मकारक कर्ताके सुखकर निजगुणोंसे स्वयंही सिद्ध होता है, उसको 'कर्मकर्ता' कहते हैं ।*

वस्तुतः कर्मही यदि कर्ता हो, अर्थात् क्रियाका कर्तृत्व यदि कर्ममें आरोपित हो, तो 'कर्म-कर्ता' होता है । कर्मकर्तामें प्रथमा विभक्ति होती है ; अन्य कर्मपद नहीं रहता । कर्मकर्तृवाच्यमें क्रियाका रूप कर्मवाच्यकी क्रियाके तुल्य । यथा—(कर्तृवाच्य) मृत्युः काष्ठं भिनत्ति ; (कर्म-कर्तृवाच्य) काष्ठं भिद्यते (स्वयमेव)—लकड़ी फटता है (आपसे आप) ।

अनुवाद करो—(कर्तृवाच्य और भाववाच्यमें) राजा था । गायें चरती हैं । लड़के नाचते हैं । फल गिरता है । सुख होगा । वह मरा । तुमलोग जाओ । तुम मत रोओ । हमलोगोंने वहाँ वास किया था । वे नहीं रहेंगे । वह हसा था ।

(कर्तृवाच्य और कर्मवाच्यमें) बच्चे बिछौनेमें सोते हैं । मैंने धन पाया है । वे धन पायेंगे । सब कोई सुखकी (कर्म) इच्छा करते हैं । तुम नक्षत्रोंको देखो । वह सत्य कहता है । हम काम करेंगे । मैं पुस्तक पढ़ता हूँ । हम दोनों काशी गये थे । तुम फलोंको ग्रहण करो । राजाने शत्रुओंको जीता है । तुम इसको पीछे जानोगे । असत्सङ्गका (कर्म) परित्याग करो । हनुमान्ने लङ्काको जलाया था । उसको मैंने पाठ पूछा था । जो परिश्रम करता है, वह सुख पाता है । प्राणियोंकी (कर्म) हत्या मत करो । परद्रव्य हरण नहीं करना । बिड़ाल दुग्ध पान करता है । मैं

* क्रियमाणन्तु यत् कर्म स्वयमेव प्रसिध्यति ।

सुकरैः स्वर्गुणैः कर्तुः, कर्म-कर्त्तेति तद्विदुः ॥

जल पाऊंगा । उसका नाम पूछो । मैं उसे जानता हूँ । तू क्या सोचता है ? मैं तुम्हारे साथ जाऊंगा । तुमचोग कहाँ रहोगे ? सदा सत्य कहो । मैं क्या हसते हैं ? मेरा हाथ पकड़ो* ।

वाच्यान्तर-प्रणाली ।

जिस वाच्यका प्रयोग रहता है, उसको अन्य वाच्यमे परिवर्तित करना हो, तो समापिका क्रिया और उसके कर्त्ता और कर्म को परिवर्तित करना होगा । उस कर्त्ता और कर्मका यदि विशेषण रहे, तो वहभी बदल जायेगा ; अन्यान्य पद नहीं बदलेगा । यथा—

कर्त्ता	कर्म	समापिका क्रिया	वाच्य
(१) अह	चन्द्र	पश्यामि	(कर्तृ)
मया	चन्द्र	दृश्यते	(कर्म)
कर्त्ता	कर्म	असमापिका क्रिया	समापिका क्रिया वाच्य
(२) शिशु	वाद्य	श्रुत्वा (सुनकर)	नृत्यति (कर्तृ)
शिशुना	वाद्यं	श्रुत्वा	नृत्यते (भाव)
कर्त्ता	कर्तृविशेषण		समापिका क्रिया वाच्य
(३) स	दुःखित		भवति (कर्तृ)
तेन	दुःखितेन		भूयते (भाव)
कर्त्ता	कर्म-विशेषण	कर्म	समापिका क्रिया वाच्य
(४) त्वया	पूर्ण	चन्द्र	दृश्यताम् (कर्म)
त्वं	पूर्ण	चन्द्रं	पश्य (कर्तृ)

* यह दो प्रकारसे लिखा जा सकता है—‘मेरा हाथ पकड़ो’ अथवा ‘मुझे हाथमे पकड़ो’ ।

कर्त्ता	अन्यकारक	समापिका क्रिया	वाच्य
(५) मया	गृहे	स्थीयते	(भाव)
अहं	गृहे	तिष्ठामि	(कर्त्तृ)
कर्त्ता	कर्म	कृदन्त-क्रिया	वाच्य
(६) सः	०	गतवान्*	(कर्त्तृ)
तेन	०	गतम्	(भाव)
(७) तैः	दुग्धं	पीतम्	(कर्म)
ते	दुग्धं	पीतवन्तः	(कर्त्तृ)
(८) मया	०	गन्तव्यम्	(भाव)
अहं	०	गमिष्यामि	(कर्त्तृ)
(९) अस्माभिः सत्यं		वक्तव्यम्	(कर्म)
वयं	सत्यं	ब्रूयाम	(कर्त्तृ)
कर्त्ता	क्रिया-विशेषण	विधेयविशेषण	क्रिया वाच्य
(१०) रामः	अत्यन्तं	सुशीलः	† (कर्त्तृ)
रामेण	अत्यन्तं	सुशीलेन	भूयते (भाव)

* तिङन्त-क्रिया-द्वाराही तिङन्त-क्रियाका वाच्यान्तर, और कृदन्तक्रिया-द्वाराही कृदन्त-क्रियाका वाच्यान्तर करना । किन्तु कृदन्त-क्रियाका अभाव होनेसे (अर्थात् वर्त्तमानकालके 'क्त'-प्रत्यय, और तव्य, अनीय, य प्रत्यय-के स्थलमे) तिङन्तपदद्वारा वाच्यान्तर करना होगा ; यथा—तस्य मतम्—स मन्यते ; मया गन्तव्यम्—अहं गमिष्यामि ।

† जहाँ क्रियापदका प्रयोग नहीं रहता, वहाँ 'अस्'-धातुके 'लट्' का रूप ऊह्य (Understood) करना होता है । इसलिये यहाँ 'अस्ति'-

वाचयान्तर करो—अहं गच्छामि । ते गच्छन्ति । युवां गां पश्यतम् । आवां जलं पास्यावः । युष्माभिः कथं रघने ? नगरे बहवो धनिनो वसन्ति । वर्षाष्ठ नद्यः प्रवृत्ता भवन्ति । पूजनीया हि गुप्तवः । अहं सर्वैः पशुभिः भवत्सकाशे प्रस्थापितः । यद्येव छागः केनाप्युपायेन लभ्येत (अस्माभिः) । अस्ति मालवदेशे पद्मगर्भनामधेयं सरः । दशरथो नाम राजा आसीत् । मन्वन्तं गच्छ । कश्चिद्बालको हसति । धर्मात्मा राजा धर्मेण प्रजाः पालयति ।

संक्षिप्त कृत्-प्रकरण ।*

(Verbal affix)

सगुण प्रत्यय ।

५६२ । कृत् (क्-इत्) और क्त्वि (क्-इत्)-भिन्न—तुम्, शान्, शान्, स्यन्, स्यमान्, तव्य, अनीय, य, प्यत्, ध्यण्,† दृष्ट्, विण्, अण्, धन्, ण, लृत्, अलृत्, अच्, अनच्, अन, णिन्, धितुण्, इप्, अस्, उस्, इण्, उ, णमुल्, णक्, पक्, ट, लि, आलु इत्यादि ।

किया लय है । कर्तृवाच्यमेही यह नियम ।

* रचनादिकी सुविधाके लिये कई नितान्त प्रयोजनीय 'कृत्'-प्रत्यय यहाँ अलग दिये जाते हैं । परिशिष्ट 'कृत्'-प्रत्यय समासके पश्चात् लिखे जायेंगे ।

† व्याकरणान्तरमे प्यत्, ध्यण्—इन दो प्रत्ययोंके स्थलमे एक 'प्यत्'-प्रत्ययही विहित है, परन्तु सहजमे समझानेके लिये यहाँ प्यत्, ध्यण्—दो अलग किये गये ।

अगुण प्रत्यय ।

५६३ । कित्—क्त, क्तवत्, क्त्वा, क्ति, क्त्त, कान, क्तिप्, क्तिन्, कि, टक्, क्यप्, 'क्त्वा' के स्थानमे जात 'यप्' इत्यादि ; डित्—अङ्, नङ् इत्यादि ।

५६४ । तव्य, अनीय, य, ण्यत्, व्यण्, क्यप्, केलिम*—इन प्रत्ययोंको 'कृत्य-प्रत्यय' कहते हैं ।

५६५ । क्त और क्तवत् प्रत्ययको 'निष्ठा-प्रत्यय' कहते हैं ।

५६६ । धातुके उत्तर तुम्, त्का, कृत्य, निष्ठा-प्रभृति कई प्रत्यय करनेसे शब्द उत्पन्न होता है ; उनको 'कृत्-प्रत्यय' कहते हैं ।

[कृत्-प्रकरणमेभी विशेष विशेष सूत्रोंसे बाधित न होनेसे तिङन्त-प्रकरणके स्तर (*)-चिह्नित सूत्रोंका कार्य होगा ।]

५६७ । कृत्-प्रत्यय होनेसे, धातुके अन्त्यस्वर और उपधा लघुस्वर-का गुण होता है । किन्तु क् अथवा ङ् इत् होनेसे नहीं होता ।

[४५५ (४) (५) (७) (१०) (११) सूत्रानुसार कृत्-प्रत्ययका 'इत्'-कार्य होगा ।]

५६८ । कृत्-प्रत्यय परे रहनेसे, 'णिच्'-का लोप होता है । किन्तु झलु, झणु-प्रभृति कई प्रत्यय और श्-इत् (शित्) प्रत्यय परे, तथा 'इट्'-व्यवधानसे नहीं होता । यथा—उद्भावनम् ।

५६९ । कृत्-प्रत्ययका 'य' परे रहनेसे, धातुके अन्तस्थित 'ओ' के

* कर्मकर्तृवाच्यमे धातुके उत्तर 'केलिम' (केलिमर्) प्रत्यय होता है ; 'क्' इत्, 'एलिम' रहता है ; यथा—(पच्) पचेलिम (स्वयं पक्) ; "ददर्श माल्लरफलं पचेलिमम्" नै० १. ९५ ; (भिद्) भिदेलिम (भहुर) ।

स्थानमे—भव, और 'औ' के स्थानमे—आव् होता है ।

तुमुन् (तुम्) । (Infinitive mood).

५७० । यदि उभय क्रियाका कर्त्ता एक हो, तो निमित्ता-
र्थमे भविष्यत्कालमे धातुके उत्तर 'तुमुन्'-प्रत्यय होता है ।
'तुमुन्'-का—'उ' और 'न्' इत्, 'तुम्' रहता है ; यथा—भोक्तुं
याति (भोजनके निमित्त—लिये—अर्थात् भोजन करनेको
जाता है) ।

तुमन्त-प्रिया अव्यय ; इसको 'असमापिका क्रिया' कहते हैं ।

लुट् का 'ता' परे जैसा कार्य्य हुआ है, 'तुमुन्' परेभी वैसा कार्य्य
होगा ; यथा—(दृश्) दृष्टुं याति ; (भुज्) भोक्तुम् अभिलषति ;
(कधीद्) कञ्चेतुम् इच्छति ।

दा—दातुम् ।	गै—गातुम् ।	क्रोद्—क्रीडितुम् ।
स्था—स्थातुम् ।	पृच्—पठुम् ।	गम्—गन्तुम् ।
जि—जेतुम् ।	प्रच्छ्—प्रष्टुम् ।	क्षम्—क्षन्तुम्, क्षमितुम् ।
नी—नेतुम् ।	त्यज्—त्यक्तुम् ।	मुद्—मोदितुम्, मोक्षुम्,
हृ—हृत्तुम् ।	भुज्—भोक्तुम् ।	मोदुम् ।
शु—श्रोतुम् ।	अद्—अतुम् ।	सद्—सदितुम्, सोदुम् ।
कारि—कारयितुम् । कथि—कथयितुम् ।		

५७१ । कालवाचक शब्द और समयार्थक शब्दके योगसे धातुके
उत्तर 'तुमुन्' होता है । यथा—अञ्चेतुं कालोऽयम् ; गन्तुं समयोऽयम् ;
दायितुं नेष्टेयम् । बोद्धुं समर्थः ; भोक्तुं पटुः ; वर्त्तितुं निपुणः ; कारयितुं

कुशलः ; योजयितुं प्रवीणः ; “पर्याप्तोऽसि प्रजाः पातुम्” २० १०. २९. ।

✽ हिन्दीमें जहाँ ‘खानेको, जानेको’—ऐसी क्रियाका व्यवहार होता है, वहाँ उसके अनुवादमें ‘तुमुन्’ का प्रयोग करना चाहिये ; यथा—(मैं खानेको जाऊंगा) अहं खादितुं यास्यामि, वा भोक्तुं गमिष्यामि । परन्तु ‘मुझे खानेको दो’—ऐसे स्थलमें विभिन्न कर्त्ता होनेसे—भोजनका कर्त्ता एक, और दानका कर्त्ता दूसरा—‘भोजन’-शब्दके उत्तर चतुर्थी-द्वारा अनुवाद करना होगा ; यथा—मह्यं भोजनाय देहि ।

अनुवाद करो—माधव स्नान करनेका गया था । तू खानेको जा । हमलोग विवाह देखनेको जायेंगे । ग्वाला गाय दोहनेको गया । वह आखिसे देख नहीं सकता । मुझे वह पुस्तक पढ़नेको दो । इयाम आध घण्टेमें (होरा) तीन चार पत्र लिख सकता है । पाँचोंसे चल नहीं सकूंगा । मैं उसे यह संवाद कहनेको जाऊंगा । यही खेलनेका समय । मैं पैरनेको असमर्थ । वह कुछ कहना चाहता है ।

(१) त्का ।

[किसी विशेष-सूत्र-द्वारा बाधित न होनेसे, तिङन्तप्रकरणमें रुधादि और अदादिमें ‘त’ परे व्यञ्जनान्त धातुका जैसा कार्य्य हुआ है, ‘क्त्वा’-

* ‘तुमुन्’-प्रत्ययान्त शब्द कभी क्रियावाचक विशेष्यभी होता है ; यथा—एवं कर्त्तुम् उचितम् (करणम् इत्यर्थः) । क्रियावाचक विशेष्यके उत्तर निमित्तार्थमें चतुर्थीकी प्राप्ति होनेसे, उसके स्थानमें ‘तुमुन्’-प्रत्ययान्त पदकाभी प्रयोग हो सकता है ; यथा—पाठाय उपविशति, अथवा पठितुम् उपविशति ।

प्रत्यय परेभी प्रायः दैसाही कार्य्य, और अन्यान्य सूत्रोंका कार्य्य यथा-सम्भव होगा ।]

५७२ । उभय क्रियाका एकही कर्त्ता होनेसे*, पूर्व-कालिक-क्रिया-बोधक धातुके उत्तरा अनन्तर-अर्थमे 'रका'-प्रत्यय होता है; 'क्' इत्, 'रका' अवशिष्ट रहता है; यथा—भुक्त्वा व्रजति (भोजनके अनन्तर—पश्चात्, पीछे—अर्थात् भोजन करके जाता है) ।

'क्त्वा'-प्रत्ययान्त क्रिया अव्यय; इसको 'असमापिका क्रिया' कहते हैं ।

५७३ । निषेधार्थक 'अलम्' और 'खलु' शब्दके योगसे 'क्त्वा' होता है; यथा—अलं भुक्त्वा, खलु गत्या (भोजन-गमने निषिद्धे—न भोक्तव्यम्, न गन्तव्यम् इत्यर्थः) । "निर्द्धांस्तिष्ठेद्ये छेद्येन खलुक्त्वा खलु" याचिकम्" माघ० २. ७०. ।

५७४ । क्-इत् (क्तिन्) अगुण, किन्तु 'इट्' होनेसे गुण होता है ।

रका परे, धि, उवर्णान्त, वृ और ऋदन्त धातुके उत्तर 'इट्' नहीं होता ।

ज्ञा—ज्ञात्वा; स्ना—स्नात्वा; जि—जित्वा; धि—धित्वा; मो—

मोत्वा; ध्रु—ध्रुत्वा; भू—भूत्वा; कृ—कृत्वा; वृ—वृत्वा; स्मृ—स्मृत्वा ।

* किसी किसी स्थलमे (शिष्टप्रयोगमे) 'स्थित'-पदके आध्याहारसे एक-वचनकी स्थापना होती है; यथा—चन्द्रं दृष्ट्वा [स्थितस्य जनस्य] मनसि महान् हर्षो जायते ।

† किसी किसी स्थलमे परवर्ती धातुके उत्तरभी होता है; यथा—उदरं पूरयेत्वा भुङ्क्ते; मुखं व्यादाय स्वगतिः; चक्षुः सम्प्रीत्य हसति; ठादिति कृत्वा पतति कुम्भः ।

अनिट्—(चान्त) पच्—पत्का ; सिच्—सिक्का ; मुच्—मुक्का ।
(जान्त) त्यज्—त्यक्का ; भुज्—भुक्का ; मृज्—मृष्टा । (दान्त)
भिद्—भित्वा ; छिद्—छित्वा । (धान्त) युध्—युद्धा ; वुध्—
वुद्धा ; कुध्—कुद्धा । (पान्त) क्षिप्—क्षिप्त्वा ; तप्—तप्त्वा ;
आप्—आप्त्वा । (भान्त) रभ्—रब्ध्वा ; लभ्—लब्ध्वा । (शान्त)
स्पृश्—स्पृष्ट्वा ; दृश्—दृष्ट्वा । (पान्त) कृप्—कृष्ट्वा ; पिप्—पिष्ट्वा ;
द्विप्—द्विष्ट्वा । (हान्त) दह्—दग्ध्वा ; दुह्—दुग्ध्वा ; नह्—नद्धा ।

५७५ । * कित्-प्रत्यय परे रहनेसे, दा—दत्, धा—हि, स्था—स्थि,
मा—मि, गै—गी, (पानार्थ) पा—पी, (त्यागार्थ) हा—हि, शो—शि,
सो—सि, धाव्—विकल्पसे धौ होता है ; यथा—(दा) दत्त्वा ; (धा)
हित्वा ; (स्था) स्थित्वा ; (मा) मित्वा ; (गै) गीत्वा ; (पा)
पीत्वा ; (हा) हित्वा ।

५७६ । कित् 'कृत्'-प्रत्यय परे रहनेसे, हन्, मन्, तन्, गम्,
नम्, यम्, रम्, क्षण्-प्रभृति धातुके अन्त्यवर्णका लोप होता है । 'रका'-
के स्थानमे जो 'ल्यप्' होता है, उसमेभी यही नियम ; किन्तु 'ल्यप्' परे,
गम्-आदिके अन्त्यवर्णका विकल्पसे लोप होता है ; यथा—(हन्)
हत्वा ; (मन्) मत्वा ; (गम्) गत्वा ; (नम्) नत्वा ; (रम्)
रत्वा इत्यादि ।

५७७ । 'च्का' परे रहनेसे, उदित् (उकार-इत्) धातु*और पू धातु-

* उदित् धातु—अञ्च्, (तुदादि) इप्, कम्, भ्रम्, क्लम्, श्रम्,
शम्, दम्, रम्, क्षम्, वृत्, वृप्, क्लिश्, शास्, प्रस्, मृप्, ध्वन्स्,
अनृश्, सिव्, क्षण्, कम्, धाव्, छुप्, सिध्, हप्, तन् इत्यादि ।

के उत्तर विकल्पसे 'इट्' होता है ; यथा—(अञ्) अञित्वा, अञ्ज्वा ; (इप्) एपित्वा, इष्ट्वा ; (दिप्) देवित्वा, दृष्ट्वा ; (सिप्) सेवित्वा, म्यूत्वा ; (धाप्) धावित्वा, धौत्वा ; (पू) पवित्वा, पूत्वा । अञ्-धातुके पूजा भिन्न अन्य अर्थमे नहीं होता ।

५७८ । * एका, कि, क और कञ्चतु परे रहनेसे, कम्, भ्रम्, क्षम्, श्रम्, शम्, दम्, वम् और क्षम् धातुके उपधा अकारके स्थानमे 'आ' होता है ; यथा—(कम्) कमित्वा, कान्त्वा ; (भ्रम्) भ्रमित्वा, भ्रान्त्वा ; (शम्) शमित्वा, शान्त्वा ; (यम्) यमित्वा, यान्त्वा ; (क्षम्) क्षमित्वा, क्षान्त्वा ।

(३७८ सूत्र) प्रह्—गृहीत्वा ; प्रच्छ्—पृष्ट्वा ; वपध्—विद्ध्वा ; पज्—इष्ट्वा ।

(३७९ सूत्र) वद्—उदित्वा ; वध्—उरक्ता ; वस्—उपित्वा ; वह्—ऊट्वा ; स्वप्—सुप्तत्वा ।

(३८० सूत्र) दन्श्—दष्ट्वा ।

५७९ । 'एका' परे रहनेसे, जान्त, यान्त, फान्त धातु, और वन्ध् तथा लुन्ध् धातुके उपधा नकारका विकल्पसे लोप होता है । यथा—(जान्त) भन्ज्—भक्ता, भङ्ग्वा ; रन्ज्—रक्ता, रङ्ग्वा । (यान्त) ग्रन्थ्—ग्रथित्वा, ग्रन्थित्वा ; मन्ध्—मथित्वा, मन्यित्वा । (फान्त) गुम्प्—गुफित्वा, गुम्फित्वा । वन्च्—वचित्वा, वञ्चित्वा ; लुन्च्—लुचित्वा, लुञ्जित्वा ।

५८० । 'इट्' परे रहनेसे, मृद्, मृद्, रुद्, विद्, मुप् और हिम् धातुका गुण नहीं होता ; यथा—मृदित्वा ; मृदित्वा ; रुदित्वा ; विदित्वा ;

मुपित्वा ; क्षिपित्वा , क्षिप्त्वा ।

५८१ । 'इट्' परे रहनेसे, 'मिल्'-आदि* धातुके उत्तर विकल्पसे गुण होता है ; यथा—(मिल्) मिलित्वा, मेलित्वा ; (लिख्) लिखित्वा, लेखित्वा ; (कुप्) कुपित्वा, कोपित्वा ; (द्युत्) द्युतित्वा, द्योतित्वा इत्यादि । सेट्-धातु—(शी) शयित्वा ; (कारि) कारयित्वा ।

(अट् + क्त्वा = जम्बवा ।)

✽ हिन्दीमे 'खाके खाकर, जाके जाकर' प्रभृति प्रचलित क्रियाओंका अनुवाद संस्कृतमे प्रायशः 'क्त्वा'-निष्पन्न-क्रिया-द्वारा करना होता है ; यथा—(वे खाकर जायेंगे) ते भुक्त्वा यास्यन्ति ; (मैं स्नान करके खाऊंगा) अहं स्नात्वा भक्षयिष्यामि ।

अनुवाद करो—पुष्प चयन करके ला । जल सीचकर पंड़को बड़ा । लड़के विद्यालयसे पढ़कर आते हैं । दयालु दरिद्रको धन देकर सुखी होता है । लड़के खेलकर घर लौटते हैं । बैल रस्सी तोड़कर भागा । धार्मिक बालक प्रतिदिन ईश्वरका (कर्म) स्मरण और नमस्कार करके पाठ आरम्भ करता है ।

(२) ल्यप् (यप्) ।

५८२ । 'नञ्'-भिन्ना अव्यय पदके साथ समास होनेसे धातु-के उत्तर 'क्त्वा' के स्थानमे 'ल्यप्' होता है ; 'ल्' और 'प्' इत्, 'य' रहता है । 'प्'-इत् का कार्य होता है । यथा—आ +

* मिल्, लिख्, स्तिम्, कुप्, धुप्, वृट्, द्युत्, रुप्, स्फुट्, कृष्, तृप्, मृप् ।

† 'नञ्'-अव्ययके योगसे 'ल्यप्' नहीं होता ; यथा—(न गत्वा) अगत्वा ।

दा + ल्यप् = आदाय ; (वि + जि) विजित्य ; (वि + नी) विनीय ; (प्र + हृ) ग्रहृत्य ; (आ + हृ) आहृत्य ; (वि + हा) विहाय ; (नि + पा—पानार्थ) निपाय* ।

‘ल्यप्’-प्रत्ययान्त क्रिया अव्यय ; इसको ‘असमापिका क्रिया’ कहते हैं ।

(३७७ सू०) प्र + कृ—प्रकीर्त्य ; आ + पृ—आपूर्य ।

सम् + त्यज्—सन्त्यज्य ; वि + ध्रम्—विध्रम्य ; सम् + हृन्—सहृ-
दय ; प्र + विद्—प्रविश्य ; आ + शिप्—आशित्य ; सम् + भू—
सम्भूय ।

(५७६ सू०) आ + हन्—आहृत्य ; आ + गम्—आगत्य, आग-
म्य ; प्र + नम्—प्रणत्य, प्रणम्य ; नि + यम्—नियत्य, नियम्य ; वि +
रम्—विरत्य, विरम्य इत्यादि ।

(५४९ सू०) सम् + क्षा—संक्षप्य ।

(३७८ सू०) सम् + प्रच्छ्—सम्प्रच्छय ; सम् + प्रह्—सप्रह्य ;
आ + ह्वे—आह्वय ।

(३७९ सू०) सम् + स्वप्—संस्तप्य ; प्र + वच्—प्रोच्य ; सम् +
वह्—समुद्य ।

(३८० सू०) प्र + क्षान्—प्रक्षान्त्य ; प्र + मन्थ्—प्रमथ्य इत्यादि ।

५८३ । ‘ल्यप्’ परे रहनेसे, ‘णिच्’का लोप होता है । यदि ‘णिच्’-
का पूर्ववर्ती स्वर लघु हो, तो ‘णिच्’का लोप न होकर ‘णिच्’के ‘इ’के

* निपाय—नि + पी (पानार्थ—दिवादि, आत्मने०) + ल्यप् ; “निपीय
यस्य क्षितिरक्षिणः कथाम्” नै० १. १. ।

स्थानमे 'अय्' होता है । यथा—(वि + चारि) विचार्य्य ; (प्र + काशि) प्रकाश्य । (पूर्वस्वर लघु) वि + गणि—विगण्य्य ; वि + रचि—विरच्य्य ।

(क) 'ल्यप्' परे रहनेसे, 'आपि'-धातुका 'इ' विकल्पसे 'अय्' होता है ; यथा—(प्र + आपि) प्राप्य्य, प्राप्य ।

✽ 'ल्यप्-प्रत्ययान्त क्रियाका व्यवहार 'त्का'-प्रत्ययान्त क्रियाके तुल्य ।

कृत्य-प्रत्यय (Potential passive participle) ।

(१) तव्य ।

५८४ । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे धातुके उत्तर 'तव्य'-प्रत्यय होता है ।

'लुट्'का 'ता' परे धातुका जैसा कार्य्य हुआ है, 'तव्य'-प्रत्यय परे-भी वैसा कार्य्य होता है ; यथा—दा + तव्य = दातव्य ; (शी) शयितव्य ; (नी) नेतव्य ; (श्रु) श्रोतव्य ; (भू) भवितव्य ; (कृ) कर्त्तव्य ; (हन्) हन्तव्य ; (गम्) गन्तव्य ; (प्रच्छ्) प्रष्टव्य ; (श्वस्) श्वसितव्य ; (वद्) वोढव्य ; (सह्) सोढव्य ; (विद्) वेष्टव्य ; (स्पृश्) स्पष्टव्य ; (कारि) कारयितव्य ; (भोजि) भोजयितव्य इत्यादि ।

(२) अनीय (अनीयर्) ।

५८५ । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे धातुके उत्तर 'अनीय'-प्रत्यय होता है ।

‘अनीय’ परे रहनेसे, अन्त्यस्वर और उपधा लघुम्बराका गुण होता है; यथा—पा + अनीय = पानीय; (भुज्) भोजनीय; (श्रु) श्रवणीय; (कृ) कर्णीय; (हृ) हरणीय; (रम्) रमणीय; (क्षी) क्षयनाय इत्यादि ।

(३) यत् (य) ।

५८६ । कर्मधाच्य और भावधाच्यमे स्वरान्त (इवर्णान्त और उवर्णान्त), पयर्गान्त*, और शक्, सह्-प्रभृति धातुके उत्तर ‘यत्’ होता है; ‘त्’ इत्, ‘य’ रहता है ।†

‘यत्’ परे रहनेसे, अन्त्यस्वरका गुण होता है । यथा—(स्वरान्त) सि + यत् = सेय; (जि) जेय; (नी) नेय; (ध्रु) श्रव्य; (भृ) मव्य । (पयर्गान्त) जप् + यत् = जप्य; (लभ्) लभ्य; (गम्) गम्य; (नम्) नम्य; (रम्) रम्य । (शक्) शक्य; (सह्) सद्य ।

५८७ । ‘यत्’ परे रहनेसे, आकारान्त धातु और खन्-धातुके ‘टि’ के स्थानमे ‘य’ होता है; यथा—(दा) देय; (मा) मेय; (स्या) स्थेय; (खन्) खेय ।

५८८ । उपसर्गविहीन गद्, मद्, यम् और चर् धातुके उत्तर

* लप्, वप्, चम् भिन्न ।

† स्थलविशेषमे कारकधाच्यमे तव्यादि होते हैं; यथा—वसतीति, वसन्त्यन्नति वा वास्तव्यः (ऐमे स्थलमे ‘तव्य’-ग्रन्थय परे वस् धातुकी वृद्ध होती है); जायते इति जन्यः; स्नाति अनेनेति स्नानीयम्; दीयते अस्मे इति दानीयः; विमेति जस्नात् इति मेतव्यः; रमने अस्मिन्निति रमणीयम्, रम्यम् ।

‘यत्’ होता है; यथा—(गद्) गद्य; (मद्) मद्य; (यम्) यम्य;
(चर्) चर्य्य । किन्तु ‘आ’-पूर्वक चर्-धातुके उत्तर ‘यत्’ होता है;
यथा—आचर्य्य ।

(४) ण्यत् ।

५८९ । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे उवर्णान्त धातुके
उत्तर ‘आवश्यक’-अर्थमे ‘एयत्’ होता है; ‘ण्’ और ‘त्’ इत्,
‘य’ रहता है; यथा—(स्तु) स्ताव्य (अवश्यस्तवनीय) ।

५९० । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे ऋकारान्त और
व्यञ्जनान्त धातुके उत्तर ‘ण्यत्’ होता है । यथा—(ऋकारान्त)
कृ—कार्य्य; (हृ) हाय्य; (स्मृ) स्माय्य । (व्यञ्जनान्त)
वह्—वाह्य; हन्—घात्य (‘एयत्’ परे ‘हन्’—‘घात्’ होता है);
(जन्) जन्य; (वध्) वध्य; (त्यज्) त्याज्य; (यज्)
याज्य; (बुध्) बोध्य* ; (भुज्) भोज्य; (वच्) वाच्य
इत्यादि ।

(५) द्यण् ।

५९१ । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे, ‘शब्द’-अर्थमे—वच्, ‘भोग’-
अर्थमे—भुज्, और ‘अर्ह’ (औचित्य, सामर्थ्य)-अर्थमे—युज् धातुके उत्तर
‘द्यण्’ होता है; ‘घ्’ ‘ण्’ इत्, ‘य’ रहता है; यथा—(वच्) वाक्यम्
(पदसङ्घातः) ; (भुज्) भोग्य; (युज्) योग्य ।

(क) ‘क्त’-प्रत्ययमे अनिट्, ऐसे पच्, रुज् प्रभृति धातुके उत्तरमी

* णित्-प्रत्यय परे उपधा लघुस्वरका गुण होता है ।

‘द्यप्’ होता है ; यथा—(पच्) पाक्य ; (रज्) रोग्य ।

(६) क्यप् ।

५९२ । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे इ, ट, भृ, कृ, जुप्, शास्, स्तु धातु, और उपधामे ऋकार-विशिष्ट धातुके उत्तर ‘क्यप्’ होता है ; ‘क्’ और ‘प्’ इत्, ‘य’ रहता है ; यथा—(इ) इत्य ; (ट) आट्य ; (भृ) भृत्यः ; (कृ) कृत्य (पक्षान्तरे ‘एषत्’—कार्थ्य) ; (जुप्) जुप्य ; (शास्) शिष्यः (३२४ सू०) ; (स्तु) स्तुत्य (४५५ (११) सू०) ; (दृश्) दृश्य ।

५९३ । कर्मवाच्य और भाववाच्यमे सुबन्त-पदके परवर्ती वद् धातुके उत्तर ‘क्यप्’ और ‘यत्’ होते हैं ; ‘क्यप्’-पक्षमे ‘व’ के स्थानमे ‘उ’ होता है ; यथा—ग्रह + वद् + क्यप् = ग्रहोद्यम् ; ग्रह + वद् + यत् = ग्रहयन्त्रम् ; वेदवाच्यं ग्रहज्ञानं वा इत्यर्थः । “ग्रहोद्याश्च कथाः कुप्यात्” मनु० २. २३१. (‘परमात्मविरूपणपराः कथाश्च कुप्यात्’ इति टीका) ।

‘मृपा’-शब्दके परवर्ती होनेसे केवल ‘क्यप्’ होता है ; यथा—मृपा + वद् + क्यप् = मृपोद्यम् (मिथ्याग्रचनम् इत्यर्थः) । मृपोद्य—मिथ्यावादी (विशेषण) ।

५९४ । भाववाच्यमे सुबन्त पदके परवर्ती मृ-धातुके उत्तर ‘क्यप्’ होता है ; यथा—ग्रहान् + मृ = ग्रहामृयम् (ग्रहत्वम्) ; देवभूयम् (देवत्वम्) ; विप्रभूयम् (विप्रत्वम्) ।

५९५ । भाववाच्यमे सुबन्त पदके परवर्ती हन्-धातुके उत्तर ‘क्यप्’ होता है ; और ‘न्’ के स्थानमे ‘त्’, तथा स्त्रीलिङ्ग होता है ; यथा—

स्त्रीहत्या, गोहत्या, ब्रह्महत्या ।

❧ भविष्यत्-कालमे और औचित्य, अनुज्ञा प्रभृति अर्थमे 'कृत्यप्रत्यय' होता है ।

कर्मवाच्यमे—कृत्यप्रत्ययनिष्पन्न शब्द जब क्रियाके तुल्य व्यवहृत होता है, तब कर्मका विशेषण होता है, अर्थात् कर्मका जो लिङ्ग, जो विभक्ति, जो वचन, 'कृत्य'-निष्पन्न शब्दकाभी वही लिङ्ग, वही विभक्ति, वही वचन होता है; और कर्ममे—प्रथमा विभक्ति, कर्त्तामे—तृतीया अथवा पष्ठी विभक्ति होती है । यथा—भविष्यत्-कालमे—(तू अवश्य इसका फल पायेगा) त्वया नूनमस्य फलं प्राप्तव्यम् ; (मैं काशी जाऊंगा) मया मम वा वाराणसी गन्तव्या । 'औचित्य'-अर्थमे—(असत्सङ्ग परित्याग करना चाहिये) असत्सङ्गः परिहर्त्तव्यः ; (सबसमय मातापिताकी सेवा करनी चाहिये) सर्वदा मातापितरौ सेवनीयौ ; (दुष्टोंको सर्वप्रकारसे दण्ड देना चाहिये) दुर्वृत्ताः सर्वथा दण्डनीयाः ; (दूसरेकी निन्दा नहीं करना) परनिन्दा न कर्त्तव्या ; (सब स्त्रियोंको माताके तुल्य देखना) सर्वाः स्त्रियो मातृवत् दर्शनीयाः ; (शत्रुकेभी गुण कहना, और गुरुकेभी दोष कहना) “शत्रोरपि गुणा वाच्या दोषा वाच्या गुरोरपि” ।

... “कन्याऽप्येवं पालनीया शिच्छणीयाऽतियत्नतः ।

देया वराय विदुषे धनरत्नसमन्विता ॥”

‘अनुज्ञा’-अर्थमे—(प्रातःकालमे तुम्हे पाठशालाको जाना होगा) त्वया प्रातः पाठशाला गन्तव्या ; (ब्राह्मणमुहूर्त्तमे तुम्हे वेद पढ़ना

हेगा) ब्राह्मे मुहूर्त्ते त्वया वंदोऽध्ययनीयः ।

भाववान्यमे—कृत्यप्रत्ययनिष्पन्न शब्द जब क्रियाके तुल्य व्यवहृत होता है, तब हीवलिङ्ग प्रथमाका एकप्रचन होता है; और कर्त्तामे तृतीया अथवा पष्ठी होती है; यथा—(हम स्नान करेंगे) अस्माभि अस्माकं वा स्नातव्यम् ।

✕ कृत्यप्रत्ययनिष्पन्न शब्द जब विशेषण होता है, तब विशेष्यके लिङ्ग, विभक्ति, वचन प्राप्त होता है; यथा—गन्तव्यो ग्रामः,* गन्तव्यं ग्रामम्, गन्तव्येन ग्रामेण इत्यादि; दृश्या नदीं, दृश्यां नदीम्, दृश्यया नद्या इत्यादि; पानीयं जलम् †, पानीयेन जलेन, पानीयस्य जलस्य इत्यादि ।

अनुवाद करो—दोनोको घन देना चाहिये । भूलकरभी मिथ्या नहीं बोलना । सर्वत्र गुगुका आदर करना चाहिये । दुष्ट बालकका (कर्म) शासन करना चाहिये । तू तेरे गन्तव्य स्थानमे जाना । कछ मेरे यहाँ भोजन करना ।

(Present participle)

(१) शतृ ।

५९६ । कर्तृवाच्यमे परस्मैपदो धातुके उत्तर वर्त्तमानकालमे 'शत्' प्रत्यय होता है; 'श्' और 'ञ्' इत्, 'अत्' रहता है ।

५९७ । अभ्यस्त धातु-भिन्न स्वादि-प्रभृति धातुके 'लट्'की 'अन्ति'-

* जो जाता जायेगा—ऐसा गाँव ।

† जो देखी जायेगी, अथवा देखनेके योग्य—ऐसी नदी ।

‡ जो पीया जा सकता—ऐसा जल ।

विभक्तिमे जो रूप होता है, उससे 'न्' और 'इ' निकाल देनेसेही 'शतृ'-प्रत्ययान्त शब्द बनता है; यथा—(धाव्) धावन्ति—धावत्; (दृश्) पश्यन्ति—पश्यत्; (मुञ्च्) मुञ्चन्ति—मुञ्चत्; (दिव्) दीव्यत्; (अश्) अश्वत्; (श्रु) शृण्वत्; (हिन्स्) हिंसत्; (कथि) कथयत्; (कारि) कारयत्; (चोरि) चोरयत् ।

५९८ । अभ्यस्त धातुके 'अन्ति'के रूपसे केवल 'इ' निकाल देनेसेही 'शतृ'-प्रत्ययान्त शब्द होता है; यथा—(दा) ददति—ददत्; (भी) बिभ्यति—बिभ्यत्; (हा) जहति—जहत् ।

५९९ । अदादिगणीय विद्-धातुके उत्तर 'शतृ'के स्थानमे विकल्पसे 'क्ख' (वस्) होता है; यथा—विद्वस्, विदत् ।

(२) शानच् (शान) ।

६०० । कर्तृवाच्यमे आत्मनेपदी धातुके उत्तर वर्त्तमान-कालमे 'शानच्'-प्रत्यय होता है; 'शू' 'चू' इत्, 'आन' रहता है ।

६०१ । 'आन' परे रहनेसे, लट्की 'आते'-विभक्तिका समस्त कार्य होता है । भ्वादि, दिवादि और तुदादिगणीय धातुके उत्तर विहित 'आन'-के स्थानमे 'मान' होता है । यथा—(भ्वादि) सेव्—सेवमान; (दृव्) वर्त्तमान । (दिवादि) जन्—जायमान; विद्—विद्यमान । (तुदादि) मृ—त्रियमाण; धृ—घ्रियमाण । (अदादि) शी—शयान; अधि + इ—अधीयान । (तनादि) मन्—मन्वान । (ह्वादि) मा—मिमान ।

६०२ । अदादिगणीय आस्-धातुके परस्थित 'आन'—'ईन' होता है; यथा—(आस्) आसीन ।

६०३ । कर्तृवाच्यमे उभयपदी धातुके उत्तर वर्त्तमानकालमे 'शतृ'

और 'शानच्'—दोनों होते हैं । यथा—(भ्वादि) धि—ध्रयत्, ध्रय-
माण ; यज्—यजत्, यजमान । (अदादि) स्तु—स्तुवत्, स्तुवान् ;
दुह्—दुहत्, दुहान् । (ह्वादि) दा—ददत्, ददान् ; भृ—विभ्रत्,
विभ्राण । (रधादि) रुध्—रन्धत्, रन्धान् । (तनादि) तन्—तन्वत्,
तन्वान् ; कृ—कुरुत्, कुराण । (क्रयादि) क्री—क्रीणत्, क्रीणान् ; ग्रह्—
गृह्णत्, गृह्णान् ।

६०४ । कर्मवाच्यमे धातुके उत्तर वर्त्तमानकालमे 'शानच्' होता है ।
'शानच्' परे रहनेसे, कर्मवाच्यके लट्की 'अन्ते'-विभक्तिः यावतीष
कार्प्य होता है, और 'आप्त'के स्थानमे 'मान' होता है ; यथा—(कृ)
क्रियमाण ; (वच्) उच्यमान ; (दा) दीयमान ; (पा) पीयमान ;
(ग्रह्) गृह्यमाण ; (सेव्) सेव्यमान ; (बह्) उद्यमान ; (दृश्)
दृश्यमान ; (कृप्) कृप्यमाण ; (खज्) खज्यमाण ; (ज्ञा) ज्ञायमान ।

६०५ । उपलक्षण और हेत्वर्थमेभी 'शतृ' 'शानच्' होते हैं ; यथा—
■ पण्नां वर्यं कुर्वन्नामोत् (वधक्रियया उपलक्षित इत्यर्थः) ; फलान्या-
हरन् वनं याति (फलाहरणादेतोस्त्यर्थः) ।

(क) शील (स्वभाव) और शक्ति अर्थमे परस्मैपदी धातुके उत्तर-
भी 'शानच्' होता है ; यथा—हसमानः शिशुः ; कसिं निष्णामः—द्विषम्
अभिभवमानः—सिंहः ।

✽ 'शतृ' और 'शानच्' प्रत्यय-द्वारा जो शब्द निध्न होता
है, वह विशेषण ; इसलिये विशेष्यके लिङ्ग, विभक्ति, वचन प्राप्त होता
है । यथा—(कर्तृवाच्य) पश्यन् पुरुषः,* पश्यन्तं पुरुषम्, पश्यता

* जो देखता है, ऐसा पुरुष ।

पुरुषेण ; गच्छन्ती स्त्री, गच्छन्तीं स्त्रियम्, गच्छन्त्या स्त्रियां ; पतत् फलम्, पतता फलेन, पततः फलस्य । (कर्मवाच्य) दृश्यमानः (जो देखा जाता है—ऐसा) पुरुषः ; क्रियमाणौ वटौ ; छिद्यमानानि फलानि ; तीर्य्यमाणा नदी ।

✽ ‘करके’ या ‘करते करते’ अथवा ‘जो करता है, करता था, या करता रहेगा—ऐसा’ इत्यादिरूप अर्थमे धातुके उत्तर ‘शतृ’ वा ‘शानच्’ होता है ।

‘जाते जाते गाता है’, ‘खाते खाते हसता है’—ऐसे वाक्योंके अनुवादमे—अर्थात् जहाँ एक समय दो क्रियायें चलती हैं, उसके अनुवादमे—पूर्व-क्रिया ‘शतृ’ वा ‘शानच्’-प्रत्ययान्त होगी ; यथा—(लड़के जाते जाते गाते हैं) बालका गच्छन्तो गायन्ति ; (पथ देखते देखते जा) पन्थानं पश्यन् व्रज ; (वह खाते खाते बात करता था) स भुञ्जानः आलपति स्म ।

विभिन्न कर्त्ता होनेसे, अनेक स्थलोंमे ‘खाते’ ‘जाते’—ऐसी क्रियाओंकी संस्कृत उक्त ‘शतृ’ अथवा ‘शानच्’-द्वारा की जाती है ; यथा—(मैंने उसे खाते देखा है) अहमसुं भक्षयन्तम् अपश्यम् ;—यहाँ दर्शनका कर्त्ता—‘मै’, और भक्षणका कर्त्ता—‘वह’,

समापिका क्रियाके साथ प्रयोग करनेसे, उसके प्राधान्य-हेतु, तदनुसारही वर्तमानकालमेभी अतीत और भविष्यत्कालका अर्थ प्रकाश करता है ; यथा—उद्यन्तं चन्द्रम् अहमपश्यम् (उठता था जो चन्द्र, उसे मैंने देखा) ; उद्यन्तं चन्द्रम् अहं द्रक्ष्यामि (उठेगा जो चन्द्र, उसको मैं देखूंगा) ।

इसलिये विभिन्न कर्त्ता । †

‘सुनते सुनते कथा समाप्त हुई’—इस वाक्यका अर्थ ऐसा है, कि—हम सुनते हैं, कथाभी समाप्त होती है; इसलिये इसकी संस्कृतमें पूर्य-क्रियाको कमवाच्यमें ‘शानच्’-प्रत्ययान्त करके ‘कथा’-का विशेषण कर लेना होगा; यथा—श्रूयमाणा कथा समाप्तिं याति ।

अनुवाद करो—यहाँ लड़के खेलते खेलते लड़ते थे । मैंने हसते हसते कहा था । परते परते वृद्ध हुआ हूँ । वह चिड़िया उड़ते उड़ते पृथ्वीमें गिरी । छात्रलोग अध्ययन करते करते बात कर रहे हैं । जटायु रावणको सीताहरण करते देखा ।

निष्ठा-प्रत्यय (Past participle) ।

(१) क्त ।

६०६ । अतीतकालमें धातुके उत्तर कर्मवाच्य और भाव-वाच्यमें ‘क्त’-प्रत्यय होता है; ‘क्’ इत्, ‘त्’ रहता है ।

६०७ । निष्ठा-प्रत्यय पर रहनेसे, ‘सेट्’-धातुके उत्तर ‘इट्’ होता है । तिङन्त-प्रकरणमें जो धातु ‘अनिट्’ बोलके निर्दिष्ट हुए हैं, ‘त्’-प्रत्यय पर रहनेसे, उन धातुओंके उत्तर ‘इट्’ नहीं होता ।

[तिङन्तप्रकरणमें जो समस्त स्वर (*)-विहित साधारण सूत्र

† क्रियाका अविच्छेद (Continuation) समझानेसे, ‘शतृ’ वा ‘शानच्’के साथ ‘आस्’ अथवा ‘स्था’ धातु व्यवहृत होता है; यथा—“गीतसमाप्यवसरं प्रतीक्षमाणस्तस्यै” वाद० (गीत समाप्त होनेका अवसर देखता रहा) ।

हैं, निष्ठा-प्रत्यय परेभी यथासम्भव उन सूत्रोंका कार्य्य होगा ।]

६०८ । अकर्मक धातुके उत्तर कर्त्तृवाच्य और भाववाच्यमे 'क्त' होता है ।

६०९ । गत्यर्थ और प्राप्त्यर्थ धातुके उत्तर कर्त्तृवाच्यमेभी 'क्त' होता है ; यथा—ग्रामं गतः, गृहं प्रस्थितः ; गङ्गां प्राप्तः, विद्यामधिगतः ।

६१० । उपसर्गके योगसे सकर्मक होनेपरभी शी (अधि + शी), स्था (अधि + स्था, उप + स्था), आस् (अधि + आस्, अनु + आस्, उप + आस्), वस् (अधि + वस्, उप + वस्), जन् (अनु + जन्), श्लिप् (आ + श्लिप्) और रुह् (आ + रुह्, अधि + रुह्) धातुके उत्तर कर्त्तृवाच्यमेभी 'क्त' होता है ; यथा—शय्यामधिशयितः ; आसनमधिष्ठितः, गुरुमुपस्थितः ; आश्रममध्यासितः, पितरमन्वासितः, शिवमुपासितः ; शिलातलमध्युपितः, हरिवासरमुपोपितः ; अग्रजमनुजातः ; शिशुमाश्लिष्टः ; तुरगमारुढः, योगमधिरुढः । (नम्) "वागीश्वरं पितरमेव तमानतोऽस्मि" वाणभट्टः ।

६११ । पूजार्थ, इच्छार्थ, ज्ञानार्थ और जीत् (जि-इत्) धातुके* उत्तर वर्त्तमानकालमेभी 'क्त' होता है ; यथा—मम देवः पूजितः (पूज्यते इत्यर्थः) ।

६१२ । निष्ठा-प्रत्यय परे रहनेसे,—जिन धातुओंके उत्तर विकल्पसे 'इट्' होता है, उन धातुओंके उत्तर, और श्रि, उवर्णान्त, वृ, ऋदन्त

* जीत् धातु—(भिदार्थ) फल्, भी, मिद्, सिवद्, स्वप्, त्वर्, तृष्, इन्ध् इत्यादि ।

तथा ईदिव (ईकार-इव) धातुके उत्तर 'इट्' नहीं होता ।

६१३ । निष्ठा-प्रत्यय पर रहनेसे, दिव्—च्, सिव्—स्यू, छिव्—
च्छू, प्याय्—पी और प्या, स्फाय्—स्फो और स्फा, व्ये—वो, द्वे—द्वे,
हा—ही, जन्—जा, सन्—सा, सन्—सा, धि—यू होता है ।

६१४ । 'मद्'-मिन्न दान्त, रान्त और ओदिव (ओकार-इव)
धातु, तथा ग्ले, म्ले, द्रा, स्त्यू धातुके परस्थित निष्ठा-प्रत्ययका 'त'—
'न' होता है ; 'न' पर रहनेसे, दान्त-धातुके 'द्' के स्थानमें 'न'
होता है ।

६१५ । डी, घ्रा, ग्री, जुद् और विन् धातुके उत्तर निष्ठा-प्रत्ययका
'त' विकल्पसे 'न' होता है ।

६१६ । निष्ठा-प्रत्यय पर रहनेसे, क्षुप्, वस् और लुम् धातुके
उत्तर 'इट्' होता है ; किन्तु 'लिप्सा'-अर्थमें लुम्-धातुका 'इट्' नहीं
होता ; तथा—लुभित (विमोहित, आकुलीकृत) ; (लिप्सायें) लुब्ध ।

६१७ । निष्ठा-प्रत्यय पर रहनेसे, जप्, वप्, क्षिप्, छप्, मुप्,
रप्, 'सम्'-पूर्वक धुप्, 'वि' और 'आ'-पूर्वक श्वस् धातुके उत्तर विकल्पमें
'इट्' होता है ।

६१८ । निष्ठा-प्रत्यय पर रहनेसे, छादि और ज्ञापि के स्थानमें
विकल्पसे छद् और शप् होता है ; यथा—छन्न, छादित ; ज्ञप्त, ज्ञपित ।

† ईदिव धातु—कृत्, पृच्, जन्, त्रस्, दीप्, पुप्, प्याय्, मद्
इत्यादि ।

‡ ओदिव धातु—डी, मञ्ज्, मसृज्, रुज्, विज्, मुज् (तुंदादि),
उज्, लम्ज्, दिव्, हा इत्यादि ।

६१९ । निष्ठा-प्रत्यय परे रहनेसे, दा-धातुके स्थानमे 'दत्' होता है ।

(क) 'आ' और 'प्र' उपसर्ग पूर्वमे रहनेसे, 'दा'-धातुके स्थानमे विहित 'दत्' के दकारका विकल्पसे लोप होता है ; यथा—(आ + दा) आदत्त, आत्त ; (प्र + दा) प्रदत्त, प्रत्त ।

६२० । 'इद्'-युक्त निष्ठा-प्रत्यय परे रहनेसे, पू, शी, धृप्, स्विद्, जागृ और (क्षमार्थ) मृप् धातुका गुण होता है ; यथा—(पू) पवित ; (शी) शयित ; (धृप्) धर्पित ; (स्विद्) स्वेदित ; (जागृ) जागरित ; (मृप्) मर्पित ।

६२१ । क्षै, पच् और शुप् धातु—परस्थित निष्ठाप्रत्ययके तकारमे मिलकर, यथाक्रम—क्षाम, पक्क और शुष्क होते हैं ।

६२२ । 'इद्'-युक्त निष्ठा-प्रत्यय परे रहनेसे, 'णिच्'-का लोप होता है ; यथा—(कथि) कथित ; (कारि) कारित ; (पालि) पालित ; (स्थापि) स्थापित ; (श्रावि) श्रावित ।

(उदाहरण)

'क्त'-निष्पन्न पद ।

अनिट्—(आकारान्त) ख्या—ख्यात ; घ्रा—घ्राण, घ्रात ; ज्ञा—ज्ञात ; दा—दत्त ; आ + दा—आदत्त, आत्त ; प्र + दा—प्रदत्त, प्रत्त ; द्रा—द्राण ; धा—हित ; पा—पीत ; मा—मित ; या—यात ; स्था—स्थित ; स्ना—स्नात ; हा—हीन ।

(हकारान्त) क्षि—क्षीण ; चि—चित्त ; जि—जित ; श्रि—श्रित ; श्वि—शून ।

(ईकारान्त) क्री—क्रीत ; क्षी—क्षीण ; डी—डीन ; दी—दीन ;

नी—नीत ; प्री—प्रीत ; भी—भीत ; ली—लीन ; द्वी—द्वीण, द्वीत ।

(उकारान्त) च्यु—च्युत ; दु—दून ; दृ—दृत ; चु—चुत ; यु—युत ; रु—रुत ; श्रु—श्रुत ; स्नु—स्नुत ; हु—हुत ।

(ऊकारान्त) दू—दून ; धू—धृत ; पू—पूत ; मू—मूत ; लू—लून ; सू—सूत ।

(ऋकारान्त) कृ—कृत ; हृ—हृत ; एृ—एृत ; मृ—मृत ; वृ—वृत ।

(ऋकारान्त) कृ—कर्ण ; गृ—गीर्ण ; जृ—जीर्ण ; तृ—तीर्ण ; दृ—दीर्ण ; पू—पूर्त ; शृ—शीर्ण ; स्तृ—स्तीर्ण ।

(एकारान्त) वे—ऊत ; व्ये—वीत ; ह्वे—हृत ।

(ऐकारान्त) क्षै—क्षाम ; गै—गीत ; रक्षै—रक्षान ; श्रै—श्राण, श्रात ; ध्यै—ध्यात ; म्लै—म्लान ; द्यै—दधान (शुक्क), शीन (द्रवावस्थायाः कठिनाभूत, घनीभूत, यथा—शीनं घृतम् ; स्पृशाधि—शीत, यथा—शीत ममीरण.) ; स्तै—स्त्यान ।

(ओकारान्त) दां—दित ; शो—शित, शात ; सो—सित ।

(कान्त) शक्—शक्त ।

(चान्त) पच्—पक्त ; वृच्—वृक्त ; मुच्—मुक्त ; रिच्—रिक्त ; वच्—वक्त ; सिच्—सिक्त ।

(छान्त) प्रच्छृ—प्रृष्ट ; मृच्छं—मूर्त्त ।

† इदित्) त्यज्—त्यक्त ; भज्—भक्त ; मनज्—भग्न ; भुज्—भुज् ; इत्यादि । भग्न ; मृज्—मृष्ट ; यज्—हृष्ट ; युज्—युक्त ; रज्—

† ओदित धातु- कौटिल्यार्थक 'भुज्'—भुग्न । कौटिल्यम्—वक्कीकरणम् भज्, लभज्, दिज्, हा

रक्त ; रुज्—रुण ; सन्ज्—सक्त ; सृज्—सृष्ट ।

(णान्त) क्षण्—क्षत ।

(तान्त) वृत्—वृत्त ।

(दान्त) अद्—जग्ध (भक्षयार्थे—अन्नम्) ; छिद्—छिन्न ; क्षुद्—
क्षुण्ण ; खिद्—खिन्न ; जुद्—जुन्न, जुत्त ; पद्—पन्न ; भिद्—भिन्न
(खण्डार्थे—मित्तम्) ; मद्—मत्त ; विन्द्—विन्न, वित्त (रुचात्) ;
सद्—सन्न ।

(धान्त) क्रुध्—क्रुद्ध ; वन्ध्—बद्ध ; बुध्—बुद्ध ; युध्—युद्ध ;
रुध्—रुद्ध ; व्यध्—विद्ध ; शुध्—शुद्ध ; सिध्—सिद्ध ।

(नान्त) खन्—खात ; जन्—जात ; तन्—तत ; मन्—मत ;
सन्—सात ; हन्—हत ।

(पान्त) आप्—आप्त ; क्षिप्—क्षिप्त ; गुप्—गुप्त ; तप्—तप्त ;
वृप्—वृत्त ; दीप्—दीप्त ; दृप्—दृष्ट ; लिप्—लिप्त ; लुप्—लुप्त ;
वप्—वत्त ; स्वप्—स्वप्त ।

(धान्त) रम्—रब्ध ; लम्—लब्ध ; लुम्—लुब्ध ; स्तन्म्—
स्तब्ध ।

(मान्त) कम्—कान्त ; क्रम्—क्रान्त ; क्लम्—क्लान्त ; क्षम्—
क्षान्त ; गम्—गत ; चम्—चान्त ; तम्—तान्त ; दम्—दान्त ; नम्—
नत ; भ्रम्—भ्रान्त ; यम्—यत ; रम्—रत ; शम्—शान्त ; श्रम्—
श्रान्त ।

(यान्त) प्याय्—पीन, प्यान ; स्फाय्—स्फीत, स्फात ।

(रान्त) चूर्—चूर्ण ; पूर्—पूर्ण ।

(वान्त) दिन्—द्युत ; छिन्—च्युत ; सिन्—स्युत ।

(शान्त) कुन्—कृष्ट ; दन्—दष्ट ; दिन्—दिष्ट ; दृन्—दृष्ट ; नन्—नष्ट ; भन्—भष्ट ; विन्—विष्ट ; स्पृन्—स्पृष्ट ।

(पान्त) इप्—इष्ट (दिवादि—इषित) ; कृप्—कृष्ट ; तुप्—तुष्ट ; दुप्—दुष्ट ; पुप्—पुष्ट ; वृप्—वृष्ट ; शिप्—शिष्ट ; शुप्—शुष्क ; छिप्—छिष्ट ।

(सान्त) अस्—भूत (दिवादि—अस्त) ; षम्—षस्त ; षम्—षस्त ; ध्वन्स्—ध्वस्त ; घन्स्—घस्त ; शास्—शिष्ट ; सन्स्—सस्त ।

(ङान्त) गाङ्—गाढ ; गुङ्—गूढ ; दङ्—दग्ध ; दिङ्—दिग्ध ; नङ्—नढ ; सुङ्—सुग्ध, मूढ ; रुङ्—रुढ ; लिङ्—लीढ ; वङ्—ऊढ ; सङ्—सोढ ; स्निङ्—स्निग्ध ।

सेद्—(आस्) आसित ; (ईम्) ईक्षित ; (क्षुप्) क्षुधित ; (गृह्) गृहीत ; (जागृ) जागरित ; (निन्द्) निन्दित ; (पद्) पठित ; (पप्) पतित ; (मुद्) मुदित ; (लक्ष्) लक्षित ; (लिप्) लिखित ; वद्—उदित ; वस्—उपित ; (शी) शयित ; (सेव्) सेवित ; (इस्) इषित ।

घेद्—(छिन्) छिष्ट, छिंसित ; सम् + शुप्—सद्भुष्ट, सद्भुषित ; (जप्) जप्त, जपित ; (मुप्) मुष्ट, मुषित ; (रुप्) रष्ट, रषित ; (वम्) वान्त, वमित ; आ + षस्—आषस्त, आषसित ; वि + षस्—विषस्त, विषसित ; (हप्) हष्ट, हषित ।

✽ सक्कर्मव-धातुके उत्तर कर्मवाच्यमे 'क' होता है ; इसलिये कर्मवाच्यमे 'त्' प्रत्यय-निष्पन्न शब्द कर्मका विशेषण, सुतर्प

कर्मके लिङ्ग, विभक्ति और वचन प्राप्त होता है ; यथा—ईश्वरेण जगत् सृष्टम् ; मया गुरवः समुपासिताः ; रामेण देवी आराधिता ; मित्रेण पत्र्यौ लिखिते ; मालिना पुष्पाणि चितानि ।

✽ 'किया गया, किया गया है, किया गया था'—इत्यादि सर्वप्रकार अतीत-कालकी क्रियाओंका अनुवाद 'क्त'-प्रत्ययान्त-क्रिया-द्वारा निष्पन्न हो सकता है ; यथा—(हमने अन्न खाया) अस्माभिरन्नं भुक्तम् ; (रावणसे सीता हरी गयी थी) रावणेन सीता हता ; (मैंने वेदान्तशास्त्र पढ़ा है) मया वेदान्तशास्त्रं पठितम् ; (श्राद्धमे शास्त्रज्ञ ब्राह्मणोको प्रचुर दक्षिणा दी गयी) श्राद्धे शास्त्रविद्वद्यो विप्रेभ्यः प्रभूता दक्षिणा दत्ता ।

✽ कर्तृवाच्यमे 'क्त'-प्रत्यय-निष्पन्न शब्द कर्त्ताका विशेषण ; यथा—स जागरितः ; सा भीता ; जलं शुष्कम् ; शिशुः शयितः ; वृद्धो मृतः ।

✽ भाववाच्यमे 'क्त'-प्रत्यय-निष्पन्न शब्द जब समापिका क्रियाके तुल्य व्यवहृत होता है, तब सदाही क्लीबलिङ्ग प्रथमाका एकवचन होता है ; यथा—शिशुना हसितम् ; कन्यकया रुदितम् ; श्रोतृभिरुपविष्टम् ; ताभ्यामेकासने स्थितम् ।

और जब विशेष्यशब्दके तुल्य व्यवहृत होता है, तब उसके रूप क्लीबलिङ्ग शब्दके समान ; यथा गतम्, गते, गतानि ; रुदितम्, रुदिते, रुदितानि ।

(२) क्तवतु ।

६०३ । क्तृवाच्यमे धातुके उत्तर अतीत-कालमे 'क्तवतु'-प्रत्यय होता है, 'कृ' और 'उ' इत्, 'तवत्' रहता है ।

'क्त'-प्रत्यय पर धातुका जैसा कार्य हुआ है, 'क्तवतु' परमां ठाक वैसा कार्य होगा, यथा—(कृ) कृतवान्; (स्था) स्थितवान्; (भुज्) भुज्जवान् इत्यादि ।

✕ 'क्तवतु' प्रत्यय-निष्पन्न शब्द कर्त्ताका विशेषण ; इसलिये कर्त्ताके लिङ्ग, विभक्ति, वचन प्राप्त होता है; यथा—स पुस्तक पठितवान्, तौ पुस्तक पठितवन्तौ, ते पुस्तक पठितवन्तः ; सा चन्द्रं दृष्टवती, ते चन्द्रं दृष्टयस्यौ, ताश्चन्द्रं दृष्टयस्य ; वृजान् फलं पतितवन्, वृजान् फले पतितवती, वृजान् फलानि पतितवन्ति ।

✕ हिन्दीमे व्यवहृत 'हुआ, हुआ है, हुआ था' 'किया, किया है, किया था' इत्यादि समस्तप्रकार अतीतकालकी क्रियाका अनु-वाद मसृष्टमे 'क्तवतु' प्रत्यय द्वारा किया जा सकता है; यथा—(श्याम घरसे गया) श्याम गृहान् गतवान्; (हनुमान्ने लट्का जलायी थी) हनुमान् लट्कां दग्धवान्; (अगस्त्यने समुद्रका पान किया) अगस्त्य समुद्रं पीतवान्; (उसकी एक कन्या हुई थी) तस्यैका कन्या जातवती ।

✕ 'क्तवतु' और 'क्त'-प्रत्यय-निष्पन्न शब्द समापिका क्रियाके तुल्य प्रयुक्त न होकर, केवल विशेषण-स्वरूप व्यवहृत होनेसे, विशेष्यके लिङ्ग, विभक्ति, वचन प्राप्त होता है । यथा—अधीतवान्

छात्रः*, अधीतवन्तं छात्रम्, अधीतवता छात्रेण, अधीतवते छात्राय इत्यादि । भीतः शिशुः, भीतं शिशुम्, भीतेन शिशुना इत्यादि ।

✽ 'क्त'-प्रत्ययान्त क्रिया भविष्यत् और वर्त्तमान कालकी क्रियाके साथ युक्त होनेसे, भविष्यत् और वर्त्तमानका अर्थ प्रकाश करती है; यथा—(वेद पढ़ा गया था) वेदः पठितः अभवत्; (शत्रु आहत होगा) शत्रुः आहतः भविष्यति; (धन लब्ध होता है) धनं लब्धं भवति ।

अनुवाद करो—गरमीमे सब जल सूख गया था । समस्त फल गिर गये । सभी बह खानेको गया । हमलोग नदीमे थे । तुम कहाँ थे ? क्या तू कल आया था ? कुम्भकर्णने सीताको नहीं देखा । लक्ष्मणने इन्द्रजित्-को मारा था । युधिष्ठिरने भीष्मको बहुत प्रश्न पूछे ।

(Perfect participle)

(१) कसु ।

६२४ । कर्तृवाच्यमे परस्मैपदो धातुके उत्तर अतीतकालमे 'कसु'-प्रत्यय होता है; 'क्' और 'उ' इत्, 'वस्' रहता है ।

लिट्का 'व' परे धातुका जो जो कार्य होता है, 'वस्' परेभी वही कार्य होगा; यथा—(भू) बभूवस्; (श्रु) श्रुश्रुवस्; (स्तु) तुष्टुवस्; (विद्) विविद्वस् ।

६२५ । 'क्व' परे, घस्, हण् और आकारान्त धातुके उत्तर 'इट्' होता है; यथा—(वस्) जक्षिवस्; (हण्) ईयिवस्; (ल्या) तल्यिवस्; (दा) ददिवस्; (पा) पपिवस् ।

* जिसने अध्ययन किया था—ऐसा छात्र ।

६२६ । अन्त्यस्त-कार्यके पश्चात् जो धातु एकस्वर-विशिष्ट रहते हैं, 'ववसु' प्रत्यय परे, उन धातुओंके उत्तर 'इट्' होता है; यथा—(पच्) पेटिवस्; (पत्) पेटिवस्; (वच्) ऊचिवस्; (वस्) ऊपिवस्; (यञ्) ईजिवस्; (सट्) सेदिवस् ।

६२७ । 'ववसु'-प्रत्यय परे रहनेसे, गम्, हन्, विस्, दृश् और एदादि विट् (विन्ट्) धातुके उत्तर विकल्पसे 'इट्' होता है; यथा—(गम्) जग्मिवस्,* जगन्वस्; (हन्) जह्मिवस्, जघम्वस्; (विस्) विविशिवस्, विविश्वस्; (दृश्) ददृशिवस्, ददृश्वस्; (विन्ट्) विविदिवस्, विविद्वस् ।

(२) कानच् (कान) ।

६२८ । अतीतकालमे आत्मनेपदी धातुके उत्तर 'कानच्'-प्रत्यय होता है; 'क्' इत्, 'आन' रहता है ।

लिट्की 'जाते'-विभक्तिमे जो जो कार्य होता है, 'आन' परेभो वही कार्य होगा; यथा—(युष्) युयुवान्; (रुच्) ररुचान्; (वन्) ववन्दान्; (सिष्) सिशिक्षान्; (व्यष्) विव्ययान्; (सह्) सेहान्; (सेष्) सिपेवान्;† (कृ) चक्रान्; (वच्) ऊचान् ।

✽ 'किया है जिसने—ऐसा'—इस अर्थमे धातुके उत्तर 'ववसु' और 'कानच्' होते हैं ।

'ववसु' और 'कानच्'-प्रत्यय-द्वारा जो शब्द निष्पन्न होते हैं, वे विशेषण, सुतरां विशेष्यके लिङ्ग, विभक्ति, वचन प्राप्त होते हैं;

* तीर्थ जग्मिवान् वृद्ध — जो तीर्थमे गया था, ऐसा वृद्ध ।

† पितर सिपेवान्. पुत्र.—जिसने पिताकी सेवा की थी, ऐसा पुत्र ।

यथा—शुश्रुवान् (सुना है जिसने—ऐसा) पुरुषः, शुश्रुवांसं पुरुषम्,
शुश्रुवुषा पुरुषेण ; विविदुषी कन्या, विविदुषीं कन्याम्, विविदुष्या
कन्यया ; पेतिवः पत्रम्, पेतुषा पत्रेण इत्यादि ।

✽ कर्मवाच्यमेभी 'कानच्'-प्रत्यय होता है ; यथा—सिषेवाण
(जिसकी सेवा की गयी थी—वह) ।

(Future participle)

(१) स्यत् ।

६२९ । कर्तृवाच्यमे परस्मैपदी धातुके उत्तर भविष्यत्का-
लमे 'स्यत्'-प्रत्यय होता है ; 'ऋ' इत्, 'स्यत्' रहता है ।

'लट्' परे धातुका जो जो कार्य्य होता है, 'स्यत्'-प्रत्यय परेभी
वही कार्य्य होगा ; यथा—(भू) भविष्यत् ; (गम्) गमिष्यत् ; (श्रु)
श्रोष्यत् ; (जि) जेष्यत् ; (कारि) कारिष्यत् ।

(२) स्यमान ।

६३० । कर्तृवाच्यमे आत्मनेपदी धातुके उत्तर भविष्यत्-
कालमे 'स्यमान'-प्रत्यय होता है ।

'स्यमान' परेभी 'लट्'-विभक्तिका समुदाय कार्य्य होता है ; यथा—
(सेव्) सेविष्यमाण ; (वृत्) वर्त्तिष्यमाण ; (जन्) जनिष्यमाण ;
(पठ्) पत्स्यमान ; (सह्) सहिष्यमाण ।

६३१ । कर्तृवाच्यमे उभयपदी धातुके उत्तर भविष्यत्-कालमे 'स्यत्'
और 'स्यमान'—दोनों होते हैं ; यथा—(स्तु) स्तोष्यत्, स्तोष्य-
माण ; (दा) दास्यत्, दास्यमान ; (धा) धास्यत्, धास्यमान ;
(ग्रह्) ग्रहीष्यत्, ग्रहीष्यमाण ; (कृ) करिष्यत्, करिष्यमाण ।

६३२ । कर्मवाच्यमे धातुके उत्तर भविष्यत्-कालमे 'स्यमान' होता है ; यथा—(ज्ञा) ज्ञास्यमान, ज्ञायिष्यमाण ; (श्रु) श्रोष्यमाण, श्राविष्यमाण ; (कृ) करिष्यमाण, कारिष्यमाण ; (दृश्) द्रक्ष्यमाण, दर्शिष्यमाण ; (दृश्) दृक्ष्यमाण ; (वच्) वक्ष्यमाण ।

✽ 'करेगा जो—ऐसा'—यह अर्थ समझानेसे, धातुके उत्तर 'स्यत्' और 'स्यमान' होते हैं । *

'स्यत्' और 'स्यमान'-प्रत्यय-द्वारा जो शब्द निष्पन्न होते हैं, वे विशेषण, इसलिये विशेष्यके लिङ्ग, विभक्ति, वचन प्राप्त होते हैं । यथा—(कर्तृवाच्य) गमिष्यन् (जायेगा जो—ऐसा) पुरुष, गमिष्यन्तौ पुरुषौ, गमिष्यन्तः पुरुषाः, गमिष्यन्तं पुरुषम्, गमिष्यता पुरुषेण ; जनिष्यमाणा कन्या, जनिष्यमाणां कन्याम्, जनिष्यमाण्या कन्यया ; पतिष्यत् पत्रम्, पतिष्यता पत्रेण, पतिष्यतः पत्रस्य इत्यादि । (कर्मवाच्य) करिष्यमाणं कर्म,† करिष्यमाणे कर्मणि, करिष्यमाणानि कर्माणि, करिष्यमाणेन कर्मणा, करिष्यमाणात् कर्मणः, करिष्यमाणे कर्मणि ; वक्ष्यमाणं (जो कहा जायेगा—

* उद्देश्य वा अभिप्राय समझानेसेभी 'स्यत्' और 'स्यमान' होते हैं ; यथा—“वन्यान् विनेध्यन्ति दुष्टसत्त्वान् स दावं विचचार” २० २. ८० (दुष्ट वन्यपशुओंको वश करनेके उद्देश्यसे) ; “करिष्यमाणः सशरं शराघनम्” २० ३. ५२. (घनुषको शरयुक्त करनेके अभिप्रायसे) ।

† जो किया जायेगा—ऐसा काम ।

'गम्'-धातुके उत्तर 'स्यमान' करनेसे 'गस्यमान' होता है ('गमिष्यमाण' नहीं होता) ।

ऐसा) वचनम्, वक्ष्यमाणेन वचनेन, वक्ष्यमाणात् वचनात्, वक्ष्यमाणस्य वचनस्य, वक्ष्यमाणेषु वचनेषु इत्यादि ।

णमुल् (णम्) Gerund in अम् ।

६३३ । 'पौनःपुन्य'-अर्थमे 'क्ता' के स्थानमे पूर्वकालिक-क्रियाबोधक धातुके उत्तर 'णमुल्'-प्रत्यय होता है; 'णू' और 'उल्' इत्, 'अम्' रहता है ।

'णमुल्'-प्रत्ययान्त क्रिया असमापिका और अव्यय ।

प्रयोगकालमे यह द्विरुक्त होकर व्यवहृत होती है; यथा—
(स्मृ) स्मारं स्मारं * नमति (स्मृत्वा स्मृत्वा—पुनःपुनः स्मृत्वा इत्यर्थः) ।

(पा) पायम्; (श्रु) श्रावम्; (स्तु) स्तावम्; (नम्) नामम्; (श्रद्) श्राहम्; (भुज्) भोजम्; (भिद्) भेदम्; (क्षिप्) क्षेपम्; (मृश्) मर्शम्; (स्पृश्) स्पर्शम्; (हस्) हासम्; (गाह्) गाहम् ।

(क) 'णमुल्'-प्रत्यय पर रहनेसे, 'हन्'-धातुके स्थानमे 'घात्' होता है, यथा—घातम् ।

६३४ । कथम्, इत्थम्, एवम् और अन्यथा शब्दके परस्थित 'कृ'-धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है,—यदि इसप्रकार 'णमुल्'-प्रत्यय-निष्पन्न पदोंका अर्थ उन शब्दोंकेही समान हो; यथा—कथङ्कारम् (कथमित्यर्थः—कैसे); “कथङ्कारमनालम्बा कीर्त्तिर्धामधिरोहति ?” माघ० २. ५२; इत्थङ्कारम् (इत्थमित्यर्थः—ऐसे); एवङ्कारम् (एवमित्यर्थः—ऐसे)

* 'णित्'-कार्य होता है ।

अन्यथाकारम् (अन्यथा इत्यर्थः—अन्यप्रकारसे) ;—यहां 'कृ'-धातु निरर्थक है ।

६३५ । 'साकल्य' अर्थ समझानेसे, कर्मपदके परवर्ती दृश्-और विद्-धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है ; यथा—दरिद्रिदं ददाति (दरिद्रं दरिद्रं दृष्ट्वा—यं यं दरिद्रं पश्यति, तं त ददाति—सर्वान् दरिद्रान् इत्यर्थः) ; विप्रं विप्रं विदित्वा—यं य विप्रं वेत्ति विन्दति विचारयति वा, तं तं भोजयति—सर्वान् विप्रानित्यर्थः) ।

६३६ । 'यावत्' शब्दके परवर्ती 'जीव्'-धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है ; यथा—यावज्जीवम् अयाते (यावन् जीवति, सावन् इत्यर्थः) ।

६३७ । कर्मवाचक 'उदर' शब्दके परवर्ती 'पूरि'-धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है ; यथा—उदरं पूर्यते (उदरं पूरयित्वा इत्यर्थः—पेट भरने) ।

६३८ । 'त्वरा' समझानेसे, अपादानवाचक पदके परवर्ती धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है ; यथा—शय्योत्थायं धावति (शय्यायाः शीघ्रम् उत्थायेत्यर्थः) ।

६३९ । कर्मवाचक 'नाम'-शब्दके परवर्ती 'ग्रह्' धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है ; यथा—नामग्राहम् आह्वयति (नाम गृह्णात्वा इत्यर्थः) ।

६४० । तृतीयान्त और सप्तम्यन्त पदके परवर्ती 'उप'-पूर्वक 'पीड्' और 'उप'-पूर्वक 'रुध्' धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है ; यथा—पाश्वोप-पीडं शेते (पाश्वाम्नां पाश्वेन पाश्वोर्वा उपपीड्य इत्यर्थः) ; "स्तनो-पपीडं परिरब्धुकामा" (स्तनयोरुपपीड्य इत्यर्थः) मा० ३. ५४ ; मज्जोपरोधं गाः स्थापयति (मज्जेन मजे वा उपरुध्य इत्यर्थः) ।

म ६४१ । किसी अवयवका परिक्रेश अर्थात् सम्पूर्णरूपसे पीड़ा

समझानेसे, उस अवयववाचक द्वितीयान्त-पदके परवर्त्ती धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है ; यथा—“स्तनसम्वाधमुरो जवान च” (स्तनौ सम्वाध्य इत्यर्थः) कु० ४. २६ ; “उरोविदारं प्रतिचस्कोर नखैः” (नखैः उरो विदार्य हतः इत्यर्थः) माघ० १. ४७. ।

६४२ । क्रियाविशेषणवाचक 'समूल'-शब्दके परवर्त्ती 'कप्' (हिंसा-याम्) और 'हन्' धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है ; यथा—समूलकापं कपति, समूलघातं हन्ति (समूलं कपति, हन्ति इत्यर्थः) ।*

६४३ । 'जीव'-शब्दके परवर्त्ती 'ग्रह्'-धातुका 'णमुल्' होता है ; यथा—जीवग्राहं गृह्णाति (जीवं गृह्णाति—जीवन्तं गृह्णातीत्यर्थः—जीव-तीति जीवः, जीव् + क—जीता पकड़ता है) ।

६४४ । करणबोधक शब्दके परवर्त्ती 'हन्' और 'पिप्' धातुका 'णमुल्' होता है ; यथा—पादघातं भूमिं हन्ति (पादेन हन्तीत्यर्थः) ; “सूत्रधारो दाखर्मा वैरोधकपुरःसरैः पदातिलोकैर्लोष्टवातं हतः” सुदा० २ ; दपेपं पिनष्टि (उदकेन पिनष्टीत्यर्थः) ।

६४५ । हस्तवाचक करणपदके परवर्त्ती 'ग्रह्'-धातुका 'णमुल्' होता है ; यथा—हस्तग्राहं गृह्णाति (हस्तेन गृह्णातीत्यर्थः) ; पाणिग्राहम् ; करग्राहम् ।

६४६ । कर्तृविशेषण 'ऊर्ध्व'-शब्दके परवर्त्ती 'शुप्'-धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है ; यथा—ऊर्ध्वशोषं शुष्यति तरुः (तरुः ऊर्ध्वः—उन्नतः—

* इस सूत्रसे लेकर परवर्त्ती सूत्रोंमें जिन धातुओंके उत्तर 'णमुल्' विहित होगा, उनका पुनः प्रयोग करना होगा । इसलिये सब उदाहरणों-मेंही उन धातुओंका पुनः प्रयोग दृष्ट होगा ।

एव तिष्ठन् शुष्यतीत्यर्थः—तदा खड़ा सूख जाता है) ।

६४७ । उपमानवाचक कर्तृपद और कर्मपदके परवर्ती धातुके उत्तर 'णमुल्' होता है । यथा—(कर्त्ता) विद्युत्प्रणाशं प्रनष्टः (विद्युदिव क्षणेनैव विनष्ट इत्यर्थः) ; शलमनाशं नश्यति (शलम इव अविमृश्यकारी पुरपो नश्यतीत्यर्थः) ; पार्थसञ्चारं चरति (पार्थ इव सशीर्ष्यं चरतीत्यर्थः) ; "विच्छिन्नाभ्रविलायं वा विलीये नगमूर्धनि" (विच्छिन्नाभ्रमिव विलीये इत्यर्थः) भा० ११. ७९. । (कर्म) पितृभेदं वेत्ति गुरम् (गुरुं पितरमिव जानातीत्यर्थः) ; पुत्रदशं पश्यति शिष्यम् (शिष्यं पुत्रमिव सत्नेहं पश्यतीत्यर्थः) ; रत्ननिधायं निदधाति (रत्नमिव सयत्नं निदधातीत्यर्थः) ; सैकतभेदं भिनत्ति शैलम् (सैकतमिव अनायासेनैव भिनत्तीत्यर्थः) ; धनघायं चिनोति धर्मम् (धनमिव यत्नेन अवधानेन च चिनोतीत्यर्थः) ; "अहं येनेष्टिपशुमारं मारितः, सोऽनन स्वागतेनाभिनन्द्यते ।" शकु० ६. ।

(अन्य उदाहरण)

चौरद्वारम् आश्रोशति (चौरं कृत्वा*—चौरोऽशीत्युत्का इत्यर्थः ; 'म्'-मागम) । स्वादुद्वारं भुङ्क्ते, लवणद्वारं भुङ्क्ते (स्वादु कृत्वा, लवणं कृत्वा इत्यर्थः) । पुष्पवर्जम् (पुष्पं वर्जयित्वा इत्यर्थः) ।

‘कृत्’-विषयक प्रश्नमाला ।

निम्नलिखित धातुओंके उत्तर दातृ वा शानच्, क्वल्ल वा कान, स्यत् वा स्यमान, क, क्यत्, तज्य, अनीय, य, तुम्, क्का और ल्यप् प्रत्यय करनेसे कौन कौन पद होगा, कहो—

अस्, आप्, आस्, इप्, ईस्, कथ, कृ, क्री, क्षिप्, गम्, घ्रा, चर्,

* करोतिरत्र भाषणार्थः ।

जन्, जागृ, जि, ज्ञा, त्यज्, दह्, दा, दृश्, नम्, नी, नृत्, पठ्, पत्, पा, प्रच्छ्, द्रू, भुज्, भू, मृ, या, रक्ष्, रुद्र्, रुह्, लभ्, लिख्, वद्, वस्, शक्, शी, श्रु, सद्, सृज्, सेव्, स्या, स्पृश्, स्मृ, हन्, हस्, हृ ।

कारक-प्रकरण ।

हे मित्र, राजा कोशसे पुत्रके जन्मदिनमे दरिद्रोंको स्वहस्तसे धन देता है—इस वाक्यमे,

कौन देता है ?—राजा ;

क्या देता है ?—धन ;

किससे देता है ?—स्वहस्तसे ;

किनको देता है ?—दरिद्रोंको ;

कहाँसे देता है ?—कोशसे ;

किस दिनमे देता है ?—जन्मदिनमे ;—इस रीतिसे राजा, धन, स्वहस्त, दरिद्र, कोश और जन्मदिन, इन छः पदोंका क्रियाके साथ अन्वय है । पर 'मित्र' और 'पुत्र'—इन दोनो पदोंका क्रियाके साथ अन्वय नहीं है ; क्योंकि 'हे मित्र देता है', अथवा 'पुत्रके देता है'—ऐसा वाक्य नहीं हो सकता । ('मित्र'—सम्बोधनपद, 'पुत्रके'—सम्बन्धपद) ।

६४८ । क्रियाके साथ जिसका अन्वय अर्थात् सम्बन्ध रहता है, उसको 'कारक' कहते हैं ।*

* कियोपयोगि क्रियान्वयि कारकम् ।

कारक छः-प्रकार—कर्त्ता, कर्म, करण, सम्प्रदान, अपादान और अधिकरण ।

कर्त्ता ।

६४२ । क्रियासम्पादन-विषयमे जो स्वतन्त्र (स्वाधीन), अर्थात् प्रधानभावसे विवक्षित होता है, (जो अन्य किसी कारकके अधीन न होकर स्वयं क्रिया-निष्पादन करता है), यह 'कर्त्तृकारक' ।* यथा—सूदः पचति—यहाँ पाकक्रियामे सूपकारका व्यापार अन्यके व्यापारके अधीन नहीं । रामेण स्थीयते ।

कर्म ।

६५० । कर्त्ताकी क्रिया-द्वारा जो आक्रान्त होता है, उसे 'कर्म-कारक' कहते हैं; † यथा—यालः चन्द्रं पश्यति; हर्दि भजति साधुः ।

६५१ । 'अधि'-पूर्वक—शी, स्था, आस् धातु, और 'अधि' तथा 'आ'-पूर्वक—वस्-धातुके अधिकरण-कारककी कर्मसंज्ञा होती है । यथा—(अधि + शी) शय्यायां शेते = शय्याम् अधिशेते; 'भीष्मोऽधिशिरये किल बाणशय्याम्' । (अधि + स्था) गृहे तिष्ठति = गृहम् अधितिष्ठति । "अर्द्धासनं गोत्रमिदोऽधितष्ठौ" २० ६. ७३. । (अधि + आस्) आसने आस्ते = आसनम् अध्यास्ते; 'मलयाचलमध्यास्ते चन्दनं न वने वनम्' । (अधि + वस्) नगरे वसति = नगरम् अधिवसति; 'शुक्तिं मुक्ताऽधि-

* स्वतन्त्रः कर्त्ता ।

† क्रियाव्याप्यं कर्म ।

वसति' । (आ + वस्) गुरोरालये वसति = गुरोरालयम् आवसति ।*

६१२ । दुह्, याच्, चि, प्रच्छ्, नी, मन्थ् प्रभृति † कई धातुओंके दो कर्म रहते हैं; एकका नाम 'मुख्य' वा 'प्रधान' (Direct object), अपरका नाम 'गौण' वा 'अप्रधान' (Indirect object) । क्रियाके साथ प्रधानभावसे जिसका अन्वय होता है, उसको 'प्रधान कर्म', और अप्रधानभावसे जिसका अन्वय होता है, उसको 'अप्रधान कर्म' कहते हैं । यथा—गोपो गां दुग्धं दोग्धि ; दरिद्रो राजानं धनं याचते ; मालाकारो वृक्षं पुष्पं चिनोति ; शिष्यो गुरुं धर्मं पृच्छति ; पिता पुत्रं गृहं नयति ; देवा जलधिममृतं समन्थुः—यहाँ दुग्ध, धन, पुष्प, धर्म, पुत्र, अमृत 'प्रधान कर्म', और गो, राजा, वृक्ष, गुरु, गृह, जलधि 'अप्रधान कर्म' । इस अप्रधान कर्मकोही 'अकथित और अविवक्षित कर्म' कहते हैं; अर्थात् दोनो कर्मोंके बीचमे जिससे अन्य कारककी प्रवृत्तिकी सम्भावना रहती है, पर वक्ताकी इच्छाके अभावसे उन सब कारकोंकी प्रवृत्ति न होकर कर्म-कारक प्रवृत्त होता है, उसेही 'अकथित, अविवक्षित और अप्रधान कर्म' कहते हैं । पूर्वोक्त उदाहरणोमे 'गो'-प्रभृतिकी कर्म-संज्ञा हुई है; परन्तु विवक्षा रहनेसे,—गोर्दुग्धं दोग्धि ; राज्ञो धनं याचते ; वृक्षात् पुष्पं चिनोति ; गुरोर्धर्मं पृच्छति ; पुत्रं गृहे नयति ; जलधेरमृतं समन्थुः—इसप्रकार यथासम्भव अपादानादिकारक प्रवृत्त हो सकते ।

* उन सब उपसर्गोंके साथ वे सब धातु कृत्प्रत्यय-योगसे क्रियावाचक विशेष्य होनेपर, उनका अधिकरणकारक कर्म नहीं होता; यथा—शय्या-याम् अधिशयनम् इत् यादि ।

† २०८ सूत्र. (क) टिप्पनी द्रष्टव्य ।

अवशिष्ट द्विकर्मक धातुके उदाहरण, यथा—

पुत्रं नीतिं द्यूते, वहति वा ; तण्डुलान् ओदनं पचति ; शत्रुं राज्यं जयति ;
दुष्टान् शतं दण्डयति राजा ; बालं गृहं रणद्धि ; साधून् धनं मुष्णाति
चोरः ; शिष्यं धर्मं शास्ति ; ग्रामम् अजां कर्षति, हरति, वहति वा ।

करण ।

६५३ । कर्त्ताको क्रियासिद्धिमे जो अत्यन्त उपकारक, उसे
'करण-कारक' कहते हैं ;* यथा—दात्रेण लुनाति ; "सञ्चू-
र्णयामि गद्या न सुयोधनोरू ?" येशी० १. १५. ।

सम्प्रदान ।

६५४ । दानकर्मके उद्देश्यभूत जो कारक, अर्थात् कर्त्ता
जिसको उद्देश करके स्वत्यत्यागपूर्वक कोई वस्तु दान करता
है, उसे 'सम्प्रदान-कारक' कहते हैं ;† यथा—विप्राय गां ददा-
ति ; शिष्याय विद्यां ददाति ।

६५५ । जिसको उद्देश करके, अथवा जिसकी प्रीति-उत्पादनके लिये
किसी क्रियाका अनुष्ठान किया जाता है, उसकोभी सम्प्रदान-संज्ञा होती
है । यथा—युदाय सगद्गते राजा (युद्धम् उद्दिश्य, अभिप्रेत्य इत्यर्थः) ;
पत्ये श्रोते (पतिम् उद्दिश्य इत्यर्थः) । पुत्राय क्रीडनरुम् आनयति (पुत्रं
प्रीणयितुम् इत्यर्थः) ; गुरवे दक्षिणामाहरति ; 'दर्शयते शिशवे शशिबि-
म्बम्' ; 'शृपायोपहारं प्रजाः प्रेत्यन्ति' ;

* साधकतमं करणम् ।

† दानकर्मणा यमभिप्रेति, स सम्प्रदानम् ।

“तत्तद्भूमिपतिः पत्न्यै दर्शयन् प्रियदर्शनः ।

अपि लङ्घितमध्वानं ब्रुधे न ब्रुधोपमः ॥” र० १. ४७. । *

६९६ । रुच्यर्थक (रुचि-अर्थविशिष्ट) धातुका कर्त्ता जिसकी प्रीति उत्पादन करता है, उसकी सम्प्रदान-संज्ञा होती है ; यथा—मोदकः शिशवे रोचते ; साधवे रोचते धर्मः ; ‘कदाचिच्चाटुवचनं सृजनेभ्यो न रोचते’ ; “यत् प्रभविष्णवे रोचते” शकु० २ ; इदं मह्यं स्वदते ; सृष्टेः स्वदते तत्त्वम् ।

६९७ । ‘रुपृहि’-धातुके प्रयोगमे, कर्त्ताका जो ईप्सित अर्थात् अभिलषित विषय, उसकी सम्प्रदान-संज्ञा होती है ; यथा—धर्माय रुपृहयति ; “परिक्षीणो यवानां प्रसृतये रुपृहयति” मर्तृ० ।

६९८ । ‘धारि’-धातुके प्रयोगमे, जो उत्तमर्ण (धन-स्वामी—जिसके पास ऋण लिया जाता है), उसकी सम्प्रदान-संज्ञा होती है ; यथा—स मह्यं दातं धारयति (वह मेरे पास सौ रुपये धारता है) ; “वृक्षसेवने द्वे धारयसि मे” शकु० १. ।

* कोशलाधिपतये पुरोधसं प्राहिणोत् ; “भोजेन दूतो रघवे विसृष्टः” र० ५. ३९ ; “रक्षस्तस्मै महोपलं प्रजिघाय” र० १५. २१ ; “राममिष्वसनदशनोत्सुकं मैथिलाय कथयाम्बभूव सः” र० ११. ३७ ; “ते रामाय वधोपायमाचख्युर्विबुधाद्विपः” र० १५. ५ ; “तस्मै शशंस प्रणिपत्य नन्दी” कु० ३. ६० ; “वर्णाश्रमाणां गुरवे...प्रस्तुतमाचक्षे” र० ५. १९ ; “उपस्थितां होमवेलां गुरवे निवेदयामि” शकु० ४ ; “याज्ञवल्क्यो मुनिर्यस्मै ब्रह्मापारायणं जगौ” उत्तर० ४. ९ ; “यस्मै मुनिर्ब्रह्म परं विवरे ” महावा० २. ४२ ;—इत्यादिस्थलोंमेंही इसी सूत्रके अनुसार ‘उद्दिश्य वा अभिप्रेत्य’ अर्थमे सम्प्रदानत्व समझना ।

६९९ । क्रोधार्थक, द्रोहार्थक, ईर्ष्यार्थक और असूयार्थक* धातुके प्रयोगमें, क्रोधादिका जो उद्देश्य, अर्थात् जिसके प्रति क्रोध, द्रोह, ईर्ष्या-प्रभृति होता है, उसकी सम्प्रदान-संज्ञा होती है; यथा—भृत्याय मृष्यति; शत्रवे द्रुहति; प्रतिप्रेक्षिने ईर्ष्यति; प्रतिद्वन्दिने असूयति । †

६६० । 'प्रति'-पूर्वक 'धु' और 'आ'-पूर्वक—'श्रु' धातुके प्रयोगमें, जो याचना करता है, अथवा जिसके पास अङ्गीकार किया जाता है, उसकी सम्प्रदान-संज्ञा होती है; यथा—मिक्षुकाय वक्षं प्रतिशृणोति, आशृणोति वा (वस्त्रं याचमानाय मिक्षुकाय वस्त्रं दातुम् अङ्गीकरोतीत्यर्थः) ; "प्रतिशुश्राव काकुत्स्थस्तेभ्यो विघ्नप्रतिक्रियाम्" २० १९. ४. ।

अपादान ।

६६१ । अपाय अर्थात् विश्लेष (विभाग, वियुक्त होना, अलग होना, दूर जाना) सम्भानेसे, जो ध्रुय (निध्नल), अर्थात् जिससे विश्लेष अथवा दूरगमन सम्पन्न होता है, ‡ उसे 'अपादान-कारक' कहते हैं,* यथा—भिन्नमाण्डात् पयः स्रवति; विभीषणो लङ्कायाः रामान्तिकं ययौ ।

* द्रोह—अनिष्टचिन्ता; ईर्ष्या—अक्षमा (किसीकी मलाई न सह सकना); असूया—गुणमें दोषारोप ।

† कृष् और द्रुह् धातु उपसर्गयुक्त होनेसे, सम्प्रदानकी कर्म-संज्ञा होती है; यथा—भृत्यमभिमृष्यति; शत्रुमभिद्रुहति ।

"मया पुनरेव्य एवाभिद्रोशुमहेनायुधपरिग्रहः कृतः" उत्तर० ६ ; 'नाभिद्रुहति भूतेभ्यः' भागवतम् ।

‡ यतोऽपादः ।

६६२ । भयार्थ और रक्षार्थ धातुके प्रयोगमे, भय-हेतुकी अपादान-संज्ञा होती है । यथा—(भयार्थ) ‘विभेति दुर्जनात् साधुः’ ; पापात् त्रस्यति सज्जनः ; “तीक्ष्णादुद्विजते श्रीः” मुद्रा० ३. ५ ; (ऐसे—“लोकापवादाद्भयम्” भर्तृ० २ ; “तृणविन्दोः परिशङ्कितः” २० ८. ७९.) । (रक्षार्थ) भङ्गकात् रक्षति ; आतपात् त्रायते ।

६६३ । उत्पत्तिका जो कारण,† वह अपादान-संज्ञक होता है ; यथा—बीजादङ्कुरो जायते ; मृदो घटो जायते ; सुवर्णात् कुण्डलं जायते ; दुग्धात् घृतमुत्पद्यते ; पितुः पुत्रो जायते ; धर्मात् सुखं भवति ; अधर्मात् दुःखमुद्भवति । §

* ध्रुवमपायेऽपादानम् । † यतो भीः । यतस्त्राणम् । ‡ यतो भूः ।

§ “जनिकर्तुः प्रकृतिः” [जनिरुत्पत्तिः, तस्याः कर्तुः (यः खलु उत्पद्यते, स एव उत्पत्तेः कर्ता, तस्य) उत्पद्यमानस्य पदार्थस्येत्यर्थः, प्रकृतिः उपादानम् अपादानसंज्ञिका भवति]—इत्यस्मिन् पाणिनि सूत्रे उपादानकारणवाचित्वेन प्रसिद्धस्य ‘प्रकृति’-शब्दस्य उपादानात् उपादानकारणस्यैव अपादानत्वं व्यक्तं प्रतिपाद्यते । अत एव हि शारीरकमीमांसाभाष्यकारेण (१. ४. २३ सूत्रे) ब्रह्मण उपादानकारणत्वे सूत्रमिदं प्रमाणतया उपन्यस्तम्, यथा—“‘यत’ इतीयं पञ्चमी ‘यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते’ इत्यत्र ‘जनिकर्तुः प्रकृतिः’ इति विशेषस्मरणात् प्रकृतिलक्षण एवापादाने द्रष्टव्या” इति ।

काशिकावृत्तिहृता तु ‘प्रकृतिः कारणं हेतुः’ इत्येवं व्याचक्ष्वाणेन कारणमात्रस्यैव अपादानत्वमभिप्रेयत इति प्रतिभाति । ततः सङ्क्षिप्तसारटीकायां गोपीचन्द्रेणापि—“अत्र ‘प्रकृति’-ग्रहणं सर्वकारणोपसङ्ग्रहणार्थम्” इति स्फुटमुल्लिखितम् ।

६६४ । 'भू'-धातुके प्रयोगमे, आविर्भावमूमि अर्थात् आद्यप्रकाश-स्थानकी अपादान-संज्ञा होती है ; यथा—हिमवतो गङ्गा प्रभवति (तत्र प्रथमतः उपलभ्यते, प्रकाशने इत्यर्थः) ; “बलमोक्षापात् प्रभवति घनुः-खण्डमाखण्डलस्य” (आविर्भवतीत्यर्थः) मेघ० १६. ।

६६५ । विरामार्थक-धातुके प्रयोगमे, जिससे विराम होता है,* उसकी अपादान-संज्ञा होती है ; यथा—अव्ययनात् विरमति ; कण्ठहात् निवर्तते ; “वत्सैतस्माद् विरम” उत्तर० १ ; “प्राणाघातान्निवृत्तिः” मर्तु० २. ।

६६६ । जुगुप्सार्थक धातुके प्रयोगमे, जिसमे जुगुप्सा होती है,† उसकी अपादान-संज्ञा होती है ; यथा—नापात् जुगुप्सने ; नांकात् भीमत्सते ।

६६७ । प्रमादार्थक-धातुके प्रयोगमे, जिस विषयमे प्रमाद होता है, ‡ उसकी अपादान संज्ञा होती है ; यथा—पाठात् प्रमाद्यति ; अव्यय-नात् अनवधानम् ; “स्वाधिकारात् प्रमत्तः” मेघ० १ ; घर्मात् मुद्यति ।

६६८ । 'अन्तर्धान' (पोशीद्गी) समझानेसे, जिससे अपनेको छिराना चाहता है, § उसकी अपादान-संज्ञा होती है ; यथा—गुरोः अन्तर्धत्ते, पितुः निळीयते, दस्योः लुकायते (गुरुः पिता दस्युर्वा मां मां प्राक्षीत् इति लुज्जया भयेन वा तद्दर्शनपथात् अपसरतीत्यर्थः) ।

* यतो विरामः ।

† यतो जुगुप्सा । (“गर्हायाधित्तनिवृत्तिर्जुगुप्सा”) ।

‡ यत्. प्रमादः । (विहितार्थात् निवृत्तिः प्रमादः) ।

§ यतोऽन्तर्द्धिः ।

६६९ । वारणार्थक-धातुके प्रयोगमे, निवारणैवाङ्गका (जिसका निवारण किया जाता है, उसका) जो ईप्सित (अभिष्टुत) पदार्थ, अर्थात् जिससे निवारण किया जाता है,* उसका अपादान-संज्ञा होती है; यथा—
यन्म्यो गां वारयति; अन्नेभ्यः काकं निषेधति; व्यसनाव् पुत्रं निवारयति ।

६७० । जिसके पास नियम-पूर्वक अध्ययन किया जाता है, जिसके पास छुना जाता है, और जिससे लियां अथवा पाया जाता है, उसकी अपादान-संज्ञा होती है; यथा—गुरोः शास्त्रम् अधीते, पठति; कस्मात् श्रुतं भवता ?—मया श्रुतमिदं तातात्; प्रजाम्यः कस्मात् आदत्ते, गृह्णाति; गुरोः ज्ञानं लभते, प्राप्नोति ।

अधिकरण ।

६७१ । कर्त्ता और कर्म-द्वारा तन्निष्ठ क्रियाका जो आधार, अर्थात् क्रियाश्रयभूत कर्त्ता और कर्म जिससे अवस्थान करते हैं, उसे 'अधिकरण-कारक' कहते हैं ।

आधार चतुर्विध—(१) आश्लेष (अर्थात् एकदेश-सम्बन्ध),† (२) विषय, (३) व्याप्ति (सर्वत्र सम्बन्ध) और (४) सामीप्य-बोधक । §
यथा—(१) वने व्याघ्रः प्रतिवसति (वनैकदेशे इत्यर्थः) ; गृहे स्वपिति (गृहैकदेशे इत्यर्थः) ; 'गृहे चेन्मधु विन्देत, किमर्थं पर्वतं व्रजेत् ?' ; नद्यां स्नाति (नद्या एकदेशे इत्यर्थः) । (२) विद्यायाम्

* यतो वारणम् । † यत आदानम् ।

‡ आश्लेषको 'अवच्छेद'-भी कहते हैं; यथा—तं शिरसि अताडयत्; स मां करो जग्राह ।

§ सामीप्याश्लेषविषयैर्व्याप्त्याऽऽधारश्चतुर्विधः ।

अनुरागः (विद्याविषये इत्यर्थः) ; भोगे अभिलाषः (भोगविषये इत्यर्थः) ।
 'सदा धर्मे मतिं कुर्यात्' (धर्मविषये इत्यर्थः) । (३) तिष्ठेण तैलं विधत्ते
 (तिलस्य सर्वान् अवयवान् व्याप्य इत्यर्थः) ; दुग्धे माधुर्यमस्ति
 (दुग्धस्य सर्वानवयवान् व्याप्येत्यर्थः) ; वह्नौ दाहिका शक्तिरस्ति (वह्ने
 सर्वानवयवान् व्याप्येत्यर्थः) ; 'महतां चेतसि दया, तसौ रस इव स्थिता' ।
 (४) गङ्गायां घोष * (गङ्गायाः समापे इत्यर्थः) ; 'आश्रम. कपिलव्या-
 सीदूगङ्गासागरसङ्गमे' (तत्समीपे इत्यर्थः) ।

कालकीर्मी अधिकरण-संज्ञा होती है ; यथा—“आपाठस्य प्रथमदि-
 वसे” मेघ० २ ; “सैशनेऽभ्यस्तविद्यानां, यौवने विषयैषिणाम् । धार्दिके
 मुनिवृत्तीनां, योगेनान्ते तनुत्यजाम् ॥” २० १.८ ; ‘वर्षासु ददुंरा एव
 स्यन्ति, न ॥ कोविन्दा.’ ।

६७२ । जिस स्थलमें जिस कारकका विधान हुआ है, वक्ताकी
 इच्छाके अनुसार उसका अन्यथामात्र लक्षित होता है ; यथा—गृहं
 गच्छति, गृहं गच्छति ; गृहं प्रविशति, गृहे प्रविशति ; पुष्पेभ्यः स्पृह-
 यति, पुष्पाणि स्पृहयति ; पुष्पेभ्यः स्पृहा, पुष्पेषु स्पृहा ; “स्पृहावती
 वस्तुषु केषु मागधी” २० ३.९ ; “तपोवनेषु स्पृहयास्तुरेव” २० १४. ४९ ;
 अरं कुर्याति, अरौ कुर्याति ; मा दुग्धं दोग्धि, गोभ्यो दुग्धं दोग्धि
 इत्यादि ; शिष्याय विद्या वितरति, शिष्ये विद्यां वितरति ; (“भगवान्
 मारीचन्ते दर्शनं वितरति” शकु० ७ ; “वितरति गुरुः प्राप्ते विद्यां यथैव,
 तथा जडे” उत्तर० २. ४.) ; हिमवतो गङ्गा प्रभवति, हिमवति गङ्गा

* “घोष आभीरपटी स्यात्” इत्यमरः ।

† विवक्षावशात् कारकाणि ।

प्रभवति ; “न प्रमाद्यन्ति प्रमदासु विपश्चितः” मनु० २. २१३ ; “मा-
प्रयच्छेश्वरे धनम्” हितो० १. १४. (Cf. To carry coals to-
Newcastle) ।

६७३ । एक पदमे अनेक कारक होनेका सन्देह होनेसे, ‘अपादान,
सम्प्रदान, करण, अधिकरण, कर्म, कर्ता’—इस क्रमके अनुसार परवर्ती
कारक होता है ; *यथा—दरिद्रोंको बुलाकर धन देता है—इस वाक्यमे
‘दरिद्र’ यह पद ‘बुलाकर’ क्रियाका कर्म, और ‘देता है’ इस क्रियाका
सम्प्रदान ; अब उसमे कर्मकी विभक्ति, अथवा सम्प्रदानकी विभक्ति
होगी—ऐसा सन्देह उठता है ; इसलिये उपरिलिखित क्रमके अनुसार
सम्प्रदानके पश्चात् कर्म रहनेके कारण उसमे सम्प्रदान न होकर कर्मकार-
ककी विभक्तिही होगी ; यथा—दरिद्रम् आहूय धनं ददाति । गङ्गां गत्वा
स्नान्ति (अधिकरण न होकर कर्म) ; गृहं प्रविश्य निःसरति (अपादान
न होकर कर्म) ।

विभक्ति-निर्णय (Case-endings) ।

प्रथमा ।

६७४ । कर्तृकारकमे (अर्थात् उक्त-कर्तामे) प्रथमा-
विभक्ति होती है ; † यथा—‘सृजति पाति हरते च परेशः’ ।

* अपादान-सम्प्रदान-करणाधार-कर्मणाम् ।

कर्तृश्चान्योन्यसन्देहे परमेकं प्रवर्तते ॥

† कर्तृवाच्यकी क्रियाके कर्ताको ‘उक्त-कर्ता’ कहते हैं । तिङ्, कृत्,
तद्धित और समासमे जो वाच्य होता है (अर्थात् वे जिसको समझाते हैं),

६७५ । अभिधेयमात्रमे (अर्थात् जिस स्थलमे क्रियापद-प्रभृति नहीं रहने, केवल अभिधेय * समझानेके लिये शब्द-प्रयोग किया जाना है, उस स्थलमे उस शब्दके उत्तर) प्रथमा होती है ; यथा—वृक्षः, लता, पुष्पम् ; 'नमः क्षितिर्गारि समीर-बह्वी' ।

६७६ । सम्बोधनमे (Vocative case or Case of Address) प्रथमा होती है ; यथा—जगदीश ! विभो ! भव-पालयितः ! ।

६७७ । 'इति'-प्रभृति अव्यय-शब्दके योगसे प्रथमा होती है । यथा—दशरथ इति † राजा वभूय ('दशरथ' इस नामसे) ।

उपसर्गी 'उक्त-कारक' कहने हैं । समस्त उक्त-कारकमेही प्रथमा होती है । यथा—(निद्) स गृच्छते (उक्त-कर्त्तरि प्रथमा) ; प्रामो गम्यते (उक्त-कर्मणि प्रथमा) । (कृत्) स गतः ; प्रामो गतः ; दृश्यते येन तत् दर्शनं चक्षुः ; सम्प्रदीयते यस्मै स सम्प्रदानं विप्रः ; प्रमथति यस्मात् स प्रमथः जनकः ; अस्मै यस्मिन् तत् आसनम् । (तद्धित) मभाया साधुः सम्बो-नरः । (समास) कृता विद्या येन स कृतविद्यः पुरुषः ।

* जिस शब्दसे जो अर्थ समझा जाता है, वही उसका 'अभिधेय' ।

† इति=नामसे ; इसरूपसे ; इसलिये, बोलके । दारिद्र बोलके—दारिद्र इति ।

‡ दशरथो नाम ('नाम'-शब्द अव्यय), अथवा—नाम्ना दशरथः—('नामन्'-शब्दके उत्तर क्रियाविशेषणमे तृतीया)—ऐसामी लिखा जाना है । 'नाम' और 'नामन्' शब्दके योगसे कारक-विभक्तिही बाधा नहीं होती ; यथा—दशरथो नाम राजा आसीत्, दशरथं नाम राजानम् उवाच इत्यादि ;

मानवाश्चन्द्रं सुधाकर इति वदन्ति ; 'वल्लिर्ज्ञातेति विख्यातः' ।
अपराधिनो दण्डः साम्प्रतम् (उचित) ; पापात्मनां सङ्गः
परित्यक्तुं साम्प्रतम् (पापियोंका सङ्ग छोड़ना चाहिये) ;
“विपवृद्धोऽपि संवर्ध्य स्वयं छेत्तुमसाम्प्रतम्” (विपवृद्धकोभी
वढ़ाकर स्वयं छेदन करना उचित नहीं) कु० २. ५५. ।

द्वितीया ।

६७८ । कर्मकारकमे (अर्थात् अनुक्त-कर्ममे) द्वितीया-
विभक्ति होती है ; यथा—‘पुष्पं मा च्छिन्धि मा च्छिन्धि, फलं
चेद्भोक्ष्यसे शिशो ! ’ ।

६७९ । ‘व्याप्ति’-अर्थमे* कालवाचक और अध्ववाचक
(पथके परिमाणवाचक—क्रोशादि) शब्दके उत्तर द्वितीया
होती है । यथा—(कालवाचक) मासं व्याकरणमधीते (मासं
व्याप्य इत्यर्थः—महीनाभर) ; दिवसम् उपवसति (दिवसं व्याप्य
इत्यर्थः—सारा दिन) ; क्षणमवतिष्ठस्व (Wait a moment) ;
“न ववर्ष वर्षाणि द्वादश दशशताक्षः” दशकु० ; ‘वने न्यूपुः
पाण्डवा द्वादशाब्दान्’ । (अध्ववाचक) गिरिरथं क्रोशं
स्थितः (क्रोशं व्याप्य इत्यर्थः—कोत्तभर) ; योजनं भृत्येन
अनुगतः (योजनं व्याप्य इत्यर्थः) ; “सभा वैश्रवणी राजन् !
-शतयोजनमायता” महाभा० ; ‘वहून् क्रोशान् राजते धिन्धशैलः’ ।

नाम्ना दशरथो राजा आसीत्, नाम्ना दशरथं राजानम् उवाच इत्यादि ।

* इसको ‘अत्यन्तसंयोग’-भी कहते हैं ।

६८० । समया, निकषा,* धिक्, प्रति, अनु, अन्तरा,† अन्तरेण, यावत् (अवधि, पर्यन्त, तक), अभितः,‡ परितः, सर्वतः, उभयतः शब्दके योगसे द्वितीया होती है । यथा—पर्वतं समया नदी वहति (पर्वतस्य समीपे इत्यर्थः); “समया सौधमिच्छिम्” (सौधमिच्छेः समीपे इत्यर्थः) दशकु०; “शिखरीन्द्रं समया” माघ० ६. ७३. । ग्रामं निकषा वनम् (ग्रामस्य समीपे इत्यर्थः); “लङ्कां निकषा” माघ० १. ६८; “द्वारकां निकषा सिन्धुः” । मूर्खं धिक्; ‘धिगस्तु कृपणं जनम्’ । दीनं प्रति दया उचिता; ‘भक्तिं विधेहि सततं मातरं पितरं प्रति’ । रामम् अनु जातो लक्ष्मणः (रामस्य पश्चात् इत्यर्थः); ‘मृतमनु धावति धर्माधर्मम्’ । स त्यां मां च अन्तरा उपविष्टः (तव मम च मध्ये इत्यर्थः); ‘हिमालयं विन्ध्यगिरिश्चान्तरा पुण्यभूमयः’ । धर्ममन्तरेण न वै सुखम्; ‘न पूज्यते गौरवमन्तरेण’ । वनं यावत् अनुसरति (वनपर्यन्तम् इत्यर्थः); “स्तन्यत्यागं यावत् पुत्रयोरवेक्षस्व” उत्तर० ७; ‘मृत्युं यावत् क्लेशमाप्नोति मूर्खः’ (मृत्युम् अभिव्याप्य इत्यर्थः) । “परिजनो राजानम् अभितः स्थितः” मालविका० १; “अपथगाम् अभितः” (त्रिपथगायाः अभिमुखम्—सम्मुखे, सामने—इत्यर्थः) भा० ६.१; ‘दिनमणिमभितः कुतोऽन्धकारः?’ । ‘पृथिवी

* “समया-निकषा-शब्दौ सामीप्ये त्वन्वये मतौ” हलायुधः ।

† “अन्तरा तु विनाशे स्यान्मध्यार्थ-निकटार्थयोः” मेदिनी ।

‡ “समीपोमयतः-शोभ-साकल्य मिमुखेऽभितः” अमरः ।

परितः सिन्धुः' (पृथिव्याः चतुर्दिक्षु इत्यर्थः) । महीं सर्वतः जीवाः वसन्ति (महाः समन्तात् इत्यर्थः) ; 'प्रदेशं सर्वतो निन्दा कृपणस्य प्रजायते' । पन्थानम् उभयतः महीरुहाः राजन्ते (पथः उभयोः पार्श्वयोः इत्यर्थः—मार्गकी दोनों तरफ) ; 'नदीमुभयतः स्थानं जनेन तटमुच्यते' ।

६८१ । क्रियाके विशेषणमे द्वितीया होती है, और वह क्लोबलिङ्ग एकवचनान्त होता है ; * यथा—स सुखं तिष्ठति ; त्वं दुःखं स्थास्यसि ; अधिकं व्रूते ; मृदु हसति ; साधु भाषते ; 'शब्दायते शून्यपात्रमधिकं, न तु पूरितम्' ; रामः अत्यन्तं सुशीलः ।

तृतीया ।

६८२ । करणकारक और अनुक्त-कर्त्तामे तृतीया-विभक्ति होती है ; यथा— (करणे)

“गावो घ्राणेन पश्यन्ति, वेदैः पश्यन्ति परिडताः ।

चारैः पश्यन्ति राजानश्चक्षुर्भ्यामितरे जनाः ॥”

(अनुक्त-कर्त्तरि) 'प्रसार्यते केन करः कृशानौ ?' । ‡

* स्तोत्र, कृच्छ्र, अल्प और कतिपय शब्दके उत्तर तृतीया और पञ्चमी-भी होती हैं ; यथा—स्तोत्रेन वा स्तोकात् (थोड़ा थोड़ा करके) शीतम् अनुभूयते ।

† ऐसे स्थलमे 'भवति' वा 'स्यात्' क्रिया कथ रहती है, इसलिये वह उस क्रियाका विशेषण होता है ; यथा—अत्यन्तं यथा भवति वा यथा स्यात् तथा सुशीलः ।

‡ यह कर्मवाच्यका प्रयोग है, इसलिये इसकी क्रिया कर्मकोही समझाती

६८३ । सहार्थ-शब्दके योगसे तृतीया होती है ; यथा—
'सुजनैः सह संघमेत्' ; केनापि सार्द्धं विरोधो न कर्त्तव्यः ;
'वृरेण सार्द्धं न विधेहि मैत्राम्' ; 'केनापि सार्द्धं कलहं न
कुर्यात्' ; 'सन्दध्यान्नारिणा समम्' ।

'सह'-शब्दका प्रयोग न रहनेसे सहार्थमेभी तृतीया होती
है ; यथा—व्यज्जनेन ज्ञन्नं भुङ्के (व्यज्जनेन सह इत्यर्थः) ; 'भूपो
मन्त्रयनेऽमात्यः' (अमात्यः सह इत्यर्थः) ।

६८४ । हीनार्थ, निषेधार्थ और प्रयोजनार्थ शब्दके योगसे
तृतीया होती है । यथा—(हीनार्थ) विद्यया हीनः ; 'घानेन
हीनाः पशुभिः समानाः' ; 'एकेन ऊना गणिता दशप्रदाः' ;
अहङ्कारेण शून्यः । (निषेधार्थ) अलं विवादेन ! (विवाद् मा
कुरु, विवादो निष्प्रयोजन इत्यर्थः) ; 'संसारयात्रानिर्याहिणालं
पापेन कर्मणा' ; कलहेन किम् ? (कलहो व्यर्थ इत्यर्थः) ; 'धनेन
किं, यो न ददाति नाश्नुते ?' ; कृतं बहुजल्पनेन (बहुजल्पनं न
कार्यम् इत्यर्थः) । (प्रयोजनार्थ) न मे धनेन प्रयोजनम् ;
कोऽर्थः * कलहेन ? ; "किं तथा दृष्ट्या ?" शकु० २ ; तृप्तेन

है, कर्त्ताको नहीं ; सुतरां क्रिया-द्वारा कर्म वच्छ, और कर्त्ता अनुक्त ।

सौदार्थ 'दिक्'-धातुके करण कारकमे विकल्पसे द्वितीया होती है ;
यथा—पाशकेन पाशकं वा दीव्यति ।

* 'अर्थिन्'-शब्दके योगसेभी तृतीया होती है ; यथा—"तुर्परार्थिनः"
दशकु० ; "छाययाऽर्थो जनोऽयम्" वेणी० ६. २६ ; "को वधेन ममार्थो
स्यात् ?" महाभा० ।

कार्यं भवतीश्वराणाम्” पञ्च० १. १ ; “अप्राज्ञेन सानुरागेण भृत्येन को गुणः ?” सुद्रा० १. ।

६८५ । जो अङ्ग विकृत (Defective) होनेसे, अङ्गी अर्थात् शरीरका विकार (Defect) लक्षित होता है, उस विकृत अङ्गके वाचक शब्दके उत्तर तृतीया होती है ; यथा—चक्षुषा काणः ; श्रोत्रेण वहिरः ; पादेन खड्गः ; ‘पृष्ठेन कुञ्जोऽयमधर्मकारी’ ।

६८६ । जिस लक्षण अर्थात् चिह्न-द्वारा कोई व्यक्ति सूचित होता है, उस लक्षणके बोधक शब्दके उत्तर ‘विशिष्ट’-अर्थमे तृतीया होती है ;* यथा—जटाभिः तापसम् अपश्यम् (जटाभिः उपलक्षितम्—जटाविशिष्टम् इत्यर्थः) ; भूर्पाभिः शिशुम् अदर्शम् ; छात्रेण उपाध्यायम् अद्राक्षम् ; ‘मयैको बालको दृष्टः सौन्दर्येण गुणेन च’ ; “जटाभिः स्निग्धताम्राभिराविरासीद् वृषध्वजः” ; “त्रिवर्णराजिभिः कण्ठैरेते मञ्जुगिरः शुकाः” ।

६८७ । ‘अपवर्ग’ अर्थात् क्रियासमाप्ति और फलप्राप्ति समझानेसे, कालवाचक और अध्ववाचक शब्दके उत्तर तृतीया होती है । यथा—(कालवाचक) त्रिभिः अहोभिः कृतम् ; ‘त्रिभिर्वर्षैः शब्दशास्त्रं पपाठ’ । (अध्ववाचक) क्रोशेन अधीतः

* इसको ‘उपलक्षणे’, ‘विशेषणे’ अथवा ‘इत्थम्भूतलक्षणे’—तृतीया कहते हैं ।

‘अमेद’-अर्थमेभी तृतीया होती है ; यथा—धान्येन धनवान् (धान्या-भिन्नधनवान्—धान्यरूपधनवान् इत्यर्थः) ; ईश्वरेण वन्धुमान् ।

ग्रन्थाध्यायः ।

मासं व्याकरणम् अधोतम्, न तु स्फुरति—यहां अध्ययनरी कलप्राप्ति न समझानेके कारण 'मास' शब्दके उत्तर तृतीया नहीं हुई । (६७९ सू०) ।

६८८ । स्थलविशेषमे, क्रियाविशेषणके तुल्य व्यवहृत 'प्रकृति'-प्रभृति शब्दके उत्तर तृतीया होती है; यथा—प्रकृत्या दर्शनीयः; भूषाभिः किं सुन्दरो यः प्रकृत्या?; स्वभावेन सरलः; आश्रुतया सुन्दरः; जात्या ब्राह्मणः; गोत्रेण शारिङ्गल्यः; नाज्ञा शिवः; ययसा अधिकः; प्रायेण दुःखिनः; वेगेन गच्छति; श्वरया धावति; यत्नेन लिखति; सुप्तेन स्वपिति; दुःखेन याति; क्लेशेन वदति; क्रमेणायाति; विधिना पूजयति ।

६८९ । निम्नलिखित स्थलोंमें तृतीया विभक्ति होती है; यथा—

(क) जिस मूल्यसे कोई वस्तु क्रय की जाती है; यथा—किपता मूल्येन क्रीतं पुस्तकम्? (किनसे मूल्यमें पुस्तक मोल ली है?)—रूप्य-कम्रेण ।

(ख) गत्यर्थक-घातुके योगसे, वाहन (सवारी)-वाचक शब्दके उत्तर; यथा—घूमशक्रेण पुरुषोत्तमपुरीं प्रयाति; विष्णुपदं विमानेन विगाहते ।

(ग) 'वद्'-घातुके योगसे, जिसमें धरकर वहन किया जाता है; यथा—"स श्वानं स्कन्धेन ववाह" हितो० ४. । "भर्तुराज्ञां मूर्ध्ना आदाय" (कु० ३. २२.)—ऐसे स्थानोमें तृतीया होती है ।

(घ) 'शपथ'-वाचक शब्दके योगसे, जिसके नामसे शपथ किया जाता है; यथा—जीवितेनैव शपामि ते ।

(ङ) जिस दिशा वा मार्गमें जाया जाता है ; यथा—“कतमेन दिग्बिभागेन गतः स जाल्मः १” विक्रमो० १. ।

चतुर्थी ।

६९० । सम्प्रदानकारकमें चतुर्थी-विभक्ति होती है ; यथा—
‘दीनेभ्यो दीयतामन्नं, यदि धर्ममभीप्ससि’ ।

६९१ । ‘तादर्थ्य’ (निमित्तार्थ*) समझानेसे—अर्थात् जिसके निमित्त कोई वस्तु वा क्रिया अभिप्रेत होती है, उसके उत्तर—चतुर्थी होती है ; यथा—यूपाय दारु (यूपनिमित्तम् इत्यर्थः) ; कुण्डलाय हिरण्यम् ; अश्वाय घासः (अश्वनिमित्तम् इत्यर्थः) ; रन्ध्रनाय स्थाली (रन्ध्रननिमित्तम् इत्यर्थः) ; स्नानाय नदीं याति (स्नाननिमित्तम् इत्यर्थः) ; पाकाय अग्निम् आहरति ; ‘खलस्य विद्या चातुर्यं नोपकाराय कस्यचित्’ ;

“विद्या विवादाय, धनं मदाय, शक्तिः परेषां परिपीडनाय ।

खलस्य, साधोर्विपरीतमेतज्, ज्ञानाय दानाय च रक्षणाय ॥”

६९२ । ‘निवृत्ति’ समझानेसे, निवर्त्तनीय अर्थात् जिसकी निवृत्ति की जाय, उसके उत्तर चतुर्थी होती है ; यथा—मशकाय धूमः (मशकनिवृत्तये इत्यर्थः) ; आतपाय छत्रम् (आतपनिवृत्तये इत्यर्थः) ; पिपासायै जलम् (पिपासानिवृत्तये इत्यर्थः) ; तापाय स्नानम् (तापनिवृत्तये इत्यर्थः) ; ‘रोगायौषधमाहरेत्’ (रोगनिवृत्तये इत्यर्थः) ; पापाय प्राय-

* अतीत कारणको ‘हेतु’, और भावि कारणको ‘निमित्त’ कहते हैं ।

श्चित्तम् आचरेत् (पापनिवृत्तये इत्यर्थः) ।

६९३ । 'तुम्'-प्रत्ययान्त असमापिका क्रिया ऊहा (Understood) रखनेसे, उसके कर्मकारकमे चतुर्थी होती है; यथा—काष्ठाय याति (काष्ठम् आहर्तुम् इत्यर्थः) ; यगाय सज्जो भयति (वनं गन्तुम् इत्यर्थः) । (६५५ सूत्र द्रष्टव्य) ।

६९४ । कृप्त्यर्थं धातु (कृप् धातु और तदर्थक 'सम्'-पूर्वक पद्, भू, जन-प्रभृति धातु)-के प्रयोगमे, सम्पद्यमान अर्थात् जो फल उत्पन्न होता है, उसके उत्तर चतुर्थी होती है; यथा—भक्तिर्ज्ञानाय फलपते (ज्ञानरूपेण परिणमति इत्यर्थः) ; ज्ञानं सुखाय सम्पद्यते ; धर्मः स्वर्गाय भयति ; वन्धाय जायते रागः ।

६९५ । नमस्, * स्वस्ति, स्वाहा, स्वधा, वषट् और हित शब्दके योगसे चतुर्थी होती है; यथा—गुरवे नमः ; 'नमः

* 'नमस्'-शब्द 'कृ'-धातुके साथ युक्त होनेमे, उसके योगमे द्वितीया और चतुर्थी—दोनों होती हैं; यथा—मुनिप्रियं नमस्कृत्य ; नमस्कृत्यो वृषिहाय ।

प्र + नि + पठ्, प्र + नम् प्रभृति प्रणामार्थक धातुके योगसे द्वितीया और चतुर्थी—दोनों होती हैं । यथा—“नैतारं प्रणिपत्य” कु० २. ३ ; “तस्मै प्रणिपत्य नन्दी” कु० ३. ६०. । “तां भक्तिप्रवणेन चेतसा प्रणनाम” काद० ; “तां कुलदेवताभ्यः प्रणमय्य” कु० ७. २७ ; “प्रणम्य त्रिलोचनाय” काद० १ ; “मूर्ध्ना प्रणामं वृषभध्वजाय चकार” कु० ३. ६२ ; “तस्मै दण्डप्रणामम् अकरवम्” दशकु०—यहाँ केवल चतुर्थी ।

श्रीपरमेशाय सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे'; स्वस्ति भवते; 'स्वस्ति प्रजाभ्यो विद्धाति राजा'; अग्नये स्वाहा; पितृभ्यः स्वधा (दान) ; इन्द्राय वषट्; सर्वस्मै हितम् ।

(क) समर्थार्थक-शब्दके योगसे चतुर्थी होती है; यथा—भोजनाय समर्थः; 'सदा शठः शठायालम्' (शठः शठेन सार्द्धं प्रतिद्वन्द्वितां कर्तुं समर्थ इत्यर्थः); चैत्राय शक्तो मैत्रः ।

समर्थार्थक-क्रियाके योगसेभी चतुर्थी होती है; यथा—'मल्लो मल्लाय शक्ष्यति'; "नमस्तत् कर्मभ्यो विधिरपि न येभ्यः प्रभवति" शान्तिशतकम् ।

६९६ । 'अवज्ञा' समझानेसे, दिवादिगणाय मन्-धातुके अवज्ञा-सूत्रक कर्ममे (गौणकर्ममे) विकल्पसे चतुर्थी होती है; यथा—अहं त्वां तृणाय (तृणं वा) मन्ये (मैं तुझे तृण जान करता हूँ); तृणाय मन्यते भोगान् (पक्षे—तृणम्); 'तृणाय विश्वं क्रुपितो न मन्यते'; नाहं त्वां कुकुराय मन्ये ।

काकादि* कर्म होनेसे नहीं होती; यथा—काकं मन्यते याचकन्; स्वामहं शृगालं मन्ये ।

६९७ । 'चेष्टा' (Physical motion) समझानेसे, गमनार्थक-धातुके कर्ममे विकल्पसे चतुर्थी होती है; यथा—ग्रामाय गच्छति; व्रजाय ध्रजति । पक्षे—द्वितीया । चेष्टा (यथार्थ गमन) न समझानेसे नहीं होती; यथा—मनसा मथुरां गच्छति । 'पथ'-वाचक शब्द कर्म होनेसे नहीं होती; यथा—पन्थानं याति; अछजानं गच्छति ।

* काक, शुक, शृगाल प्रभृति ।

पञ्चमी ।

६९८ । अपादानकारकमे पञ्चमी-विभक्ति होती है ; यथा—
‘पापो स्वर्गात् पतत्यधः’ ।

६९९ । जिससे उत्कर्ष वा अपकर्ष (आधिक्य वा न्यूनता) निर्धारित होता है, उसके उत्तर ‘अपेक्षा’-अर्थमे पञ्चमी होती है । यथा—धनात् विद्या गरीयसी (धनापेक्षया इत्यर्थः—धनकी अपेक्षा) ; ‘जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गादपि गरीयसी’ ; “सत्यादप्यनृतं श्रेयः” वेणी० ३. ४८ ; भीमो दुःशासनात् पलीयान् ; ‘दारिद्र्यान्मरणं धरम्’ ; “मोहादभूत् कष्टतरः प्रयोधः” १० १४. ५६ ; “चैत्ररथादनूने घृन्दाघने” २० ६. ५० ; “अश्वमेधसहस्रेभ्यः सत्यमेवातिरिच्यते” हितो० ४ ; “आहस्य पूर्वाह्नादपराह्णो विशिष्यते” मनु० ३. २७८. । वैश्याः क्षत्रियेभ्यः हीनयलाः ; “कान्तोदन्तः सुहृदुपनतः सङ्गमात् किञ्चिदूनः” मेघ० १००. ।

७०० । ‘ल्यप्’-प्रत्ययान्त असमापिका क्रिया ऊह्य रहनेसे (अर्थात् उसका प्रयोग न रहनेसे), उसके कर्म और अधिकरण कारकमे पञ्चमी होती है ;* यथा—प्रासादात् प्रेक्षते (प्रासादम् आरुह्य इत्यर्थः) ; श्वशुरात् जिह्मेति (श्वशुरं वीक्ष्य इत्यर्थः) ; आसनात् अवलोकयति (आसने उपविश्य इत्यर्थः) ; ‘रथादयं पश्यति वीरसिंहः’ (रथे उपविश्य इत्यर्थः) ।

७०१ । अन्यार्थ-शब्दके योगसे, पञ्चमी होती है ; यथा—

* इसको ‘ल्यब्लोपे पञ्चमी’ कहते हैं ।

‘धर्मादन्यः कोऽस्ति दुःखापहारी ?’ ; तस्मात् इदं भिन्नम् ; घटः पटात् इतरः ; “अव्यतिरिक्तेयम् अस्मच्छरीरात्” काद० ; “आत्मा देहाद्विलक्षणः” अपरोक्षानुभूतिः ३८ ।

अन्यार्थ-बोधक, क्रियाके योगसेभी पञ्चमी होती है ; यथा—स्वर्णं रजतात् भिद्यते ।

(क) आरभ्यार्थ*-शब्दके योगसे पञ्चमी होती है ; यथा—“मालस्याः प्रथमावलोकदिवसादारभ्य” मालती० ६-३ ; “दिग्विजयात् आरभ्य सर्वम् आचचक्षे” काद० ; जन्मनः प्रभृति सेव्यतां हरिः ; “अत्रभवति सर्वेव आत्मसम्पत् अभि-जनात् प्रभृति अन्यूनैव लक्ष्यते” दशकु० ।

(ख) ‘आरात्’† और ‘वहिः’‡ शब्दके योगसे पञ्चमी होती है ; यथा—ग्रामात् आरात् वनम् (ग्रामस्य समीपे, दूरे वा इत्यर्थः) ; ‘शिक्षेत शिक्षकादाराद्वाल्यात् प्रभृति सन्नयम्’ (शिक्षकस्य अन्तिके इत्यर्थः) ; ‘पुराद्वहिर्दुष्टजनान् विवासयेत्’ ।

(ग) दिग्वाचक, देशवाचक और कालवाचक शब्दके योगसे पञ्चमी होती है । यथा—(दिग्वाचक) ग्रामात् पूर्वः पर्वतः ; गृहात् उत्तरं सरः । (देशवाचक) वसति चैत्रो मैत्रात्

* ‘आरभ्य’ और ‘प्रभृति’ शब्द अव्यय । ‘आरभ्य’-शब्द असमापिका क्रिया होनेसे उसके कर्ममे द्वितीया होती है ।

† “आराद्दूर-समीपयोः” इत्यमरः ।

‡ क्रमदीश्वरने ‘वहिः’-शब्दके योगसे पञ्चमी और पष्ठी—इन दोनों विभक्तियोंकाही विधान किया है ; यथा—“वाहिर्युक्तात् पष्ठी-पञ्चम्यौ” इति ।

पूर्वदेशे । (कालवाचक) माघात् पूर्वः पौषः ; माघात् उत्तरः
 (परो वा) फाल्गुनः ; “वाल्यात् परं साऽथ वयः प्रपेदे” कु०
 १. ३१ ; भोजनात् प्राक् ; शयनात् पूर्वम् ; “अस्मात् परम्”
 शकु० ६. २५ ; उत्थानात् परतः ; प्रस्थानात् अनन्तरम् ; “ऊर्द्धं
 त्रिवे मुहूर्त्तार्द्धि” भ० १८. ३६ । *

(घ) ‘आ’ और ‘आदि’-प्रत्ययान्त शब्दके योगसे, पञ्चमी होती
 है ; यथा—उत्थानात् उत्तरा गृहम्, गृहात् उत्तरादि सरा (उत्तरास्यां
 दिशि इत्यर्थः) ; दिमालयात् दक्षिणा भारगवर्पन्, प्रयागात् दक्षिणादि
 विन्ध्यः (दक्षिणस्यां दिशि इत्यर्थः) ।

७०२ । ‘श्रुते’-शब्दके योगसे पञ्चमी और द्वितीया होती
 हैं । यथा—“विविक्तात् श्रुते अन्यत् शरणं नास्ति” विक्रमो०
 ० । ‘उपदेशादृते विद्या न कदाऽपि समुद्भवेत्’ । ‘श्रुते सुपुर्ति
 विश्रामं लभते न मनः क्वचित्’ ।

७०३ । ‘पृथक्’ (Without) और ‘विना’ शब्दके योगसे
 पञ्चमी, द्वितीया और तृतीया होती हैं । यथा—विद्यायाः पृथक्
 (विद्यां, विद्यया वा पृथक्) सुखं न स्यात् (विद्याव्यतिरेकेण
 सुखं न भवति—विद्यामात्रसाध्यं सुखम् इति भावः) । ‘अमाद्
 विना को लभते निजेषम् ?’ ; ‘स्वाधीनतां विना किञ्चिदन्यत्
 सुखकरं न हि’ ; ‘सहायेन विना नैव कार्यं किमपि सिध्यति’ ।

* कहीं कहीं ‘परम्’ अनन्तरम्’ इत्यादि शब्द ऊँच रहता है ; यथा—
 “बहोदृष्टं कालादपरमिव मन्ये वनामिदम्” (बहोः कालात् परं दृष्टम् इत्यर्थः—
 Seen after a long time) उत्तर० १. २७. ।

७०४ । 'अभिविधि' (व्याप्ति The limit inceptive, from, ever since) और 'मर्यादा'* (सीमा The limit exclusive or conclusive, till, until, up to, as far as) अर्थमे, 'आ' (आङ्)—इस अव्ययशब्दके योगसे पञ्चमी होती है । यथा—(अभिविधि) "आ मूलात् श्रोतुमिच्छामि" शकु० १. (मूलात् आरभ्य इत्यर्थः—आदिसे From the beginning); "आ जन्मनः" शकु० ५. २५. (जन्मनः आरभ्य इत्यर्थः—जन्मसे लेकर Ever since (her) birth); "आ वाल्याद्धार्मिको भवेत्"; "आ मनोः" २० १. १७. (मनुम् आरभ्य इत्यर्थः) । (मर्यादा) "आ परितोषाद्विदुषाम्" शकु० १. २. (परितोषं मर्यादीकृत्य ; यावत् परितोषो भवति इत्यर्थः—'Till the learned are satisfied); "आ कैलासात्" मेघ० ११. (कैलासपर्यन्तम् इत्यर्थः—Up to or as far as Kailāsa);

"दद्यान्नावसरं कञ्चित् कामादीनां मनागपि ।

• आ सुसरा मृतेः कालं नयेद्भवेदान्तचिन्तया ॥"

"आ विन्ध्यादा हिमाद्रेर्विरचितविजयः" (विन्ध्यात् आरभ्य त्रिहमाद्रिपर्यन्तम् इत्यर्थः) ।

७०५ । 'हेतु' समझानेसे, हेतु-बोधक शब्दके उत्तर पञ्चमी और तृतीया होती हैं ; यथा—अज्ञानात् अज्ञानेन वा चन्धः ; ज्ञानात् ज्ञानेन वा मुक्तिः ; अथर्माज्ञमते दुःखं, धर्मेण सुखमश्नुते ।

* तेन विना मर्यादा, तत्सहितोऽभिविधिः ।

“सर्वद्रव्येषु विद्यैव द्रव्यमाहुरनुत्तमम् ।

अहार्थत्वादनर्घत्वादक्षयत्वाच्च सर्वदा ॥” हिनो० ।

पृष्ठी ।

७०६ । जिसके साथ किसीका किसीप्रकार सम्यन्ध प्रतीत होता है, उसमे पृष्ठी-विभक्ति होती है; * यथा—राज्ञो घनम् (स्व-स्वामि-भाव-सम्यन्ध); मम हस्तः (अवयवावयवि-भाव-सम्यन्ध); तस्य पुत्रः (जन्य-जनक-भाव-सम्यन्ध); पृथिव्याः गन्धः (गुण-गुणि-भाव-सम्यन्ध); श्रुतेः अर्थः (वाच्य-वाचक-भाव-सम्यन्ध); नद्याः उदकम् (आधारा-धेय-भाव-सम्यन्ध); ‘मूर्खाणां यहवो दोषाः, विदुषां यहवो गुणाः’ (विषय-विषयि-भाव-सम्यन्ध) ।

७०७ । ‘कृत्’-प्रत्ययके प्रयोगमे, अनुक्त कर्त्ता और कर्ममे पृष्ठी होती है । यथा—(कर्त्तामे) मम भोजनम् (मेरा भोजन अर्थात् मत्कर्त्तृक भोजन); शिशोः शयनम्; अश्वस्य गतिः; तव पिपासा; तस्य बुभुक्षा; विशाखदत्तस्य कृतिः (Work); “शृणुत जना अवधानात् क्रियामिमां कालिदासस्य” विक्रमो० १.२; “नास्तिकस्य कुतो भक्तिर्नृशंसस्य कुतो दया ?” । ‘भर्तुः

* ‘सम्यन्धे पृष्ठी’ को ‘शेषे पृष्ठी’ भी कहते हैं । अर्थात् जहाँ अन्य कोई विभक्ति होनेका सूत्र नहीं है, वहाँ पृष्ठीही होगी; यथा—रजस्य वस्त्रं ददाति; सर्वे वेदाः ते प्रतिभास्यन्ति इत्यादि ।

† अर्थात् भाववाच्यविहित-‘कृत्’-प्रत्ययान्त पदके (कृदन्त विशेष्य-पदके) कर्त्तामे और कर्ममे ।

प्रणाशात्” २० १४. १ ; सूदस्य पाकः । (कर्ममे) पयसः
पानम् (दुग्ध वा जल पान करना) ; अन्नस्य भोजनम् ;
सुखस्य भोगः ; “शास्त्राणां परिचयः” काद० ; धनस्य दाता ;
धर्मस्य प्रणेता ; भूभृतां भेत्ता ; “आहर्त्ता कर्तूनाम्” काद० ;
वृत्तस्य च्छेदकः ; ‘गुरुः शिष्यस्योपकर्त्ता, सत्पथस्य च दर्शकः’ ;
‘आवृत्तिः सर्वशास्त्राणां बोधादपि गरीयसी’ ।

७०८ । कर्त्ता और कर्म दोनोमे पृष्ठीप्राप्तिकी सम्भावना रहनेसे,
केवल कर्ममे पृष्ठी होती है ; यथा—गोपेन गवां दोहः ; शिशुना पयसः
पानम् ; नृपेण धनस्य दानम् ; सूर्येण जलस्य शोषणम् ; चौर्येण अर्थस्य हरणम् ;
छात्रेण ग्रन्थस्य पाठः ।

(क) स्त्रीलिङ्ग-विहित ‘कृत्’-प्रत्ययके प्रयोगमे, कर्त्तामे विकल्पसे
पृष्ठी होती है ; यथा—कुलालस्य कुलालेन वा घटस्य कृतिः ।

(ख) स्त्रीलिङ्ग-विहित ‘अ’-प्रत्ययके प्रयोगमे, कर्त्ता और कर्म
उभयत्र पृष्ठी होती है ; यथा—छात्रस्य शास्त्रस्य पिपठिषा ; राज्ञः ग्रामस्य
जिगमिषा ; तन्तुवायस्य वस्त्रस्य चिकीर्षा ; मम चन्द्रस्य दिदृक्षा ; गुरोः
शिष्यस्य प्रशंसा ।

७०९ । ‘कृत्य’-प्रत्ययके प्रयोगमे, कर्त्तामे विकल्पसे पृष्ठी होती है ;
पक्षे तृतीया ; यथा—मम (मया वा) कर्त्तव्यम् ; त्व (त्वया वा)
गुरुर्वचनीयः ; तस्य (तेन वा) पुस्तकं पाठ्यम् ; ‘न आच्यं सत्पुतानान्तु
रोदनं मातृतातयोः’ ; “नास्ति असाध्यं नाम मनोभुवः” काद० ; “न वयम-
नुग्राह्याः प्रायो देवतानाम्” काद० ; “न वञ्चनीयाः प्रभवोऽनुजीविभिः”
भा० १.४ ; “राक्षसेन्द्रस्य संरक्ष्यं मया लब्धमिदं वनम्” म० ८. १२९. ।

७१० । भाववाच्यविहित 'क्त'-प्रत्ययके प्रयोगमे, कर्तामे विकल्पते पद्यो होती है ; यथा—मम (मया वा) आगतम् ; मम शयितम् ; मम जागरितम् ।

७११ । वर्तमानकालमे विहित 'क्त'-प्रत्ययके प्रयोगमे, कर्तामे नित्य पद्यो होती है ; यथा—राज्ञां मतः (राजभिर्मन्यते इत्यर्थः) ; सतां पूजितः (सज्जिः पूज्यते इत्यर्थः) ; “अहमेव नतो महीपतेः” (मही-पतिना मन्यमान इत्यर्थः) १० ८.८ ; “विदितं तत्प्यमानञ्च तेन मे मुवन-प्रथम्” (मया ज्ञायते इत्यर्थः) १० १०.३९. ।

७१२ । शतृ, शानच्, छल, कानच्, स्वन् और स्यमान प्रत्ययके प्रयोगमे, पद्यो नहीं होती । यथा—(शतृ) गृहं गच्छन् ; जलं पिबन् ।* (शानच्) अन्नं भुञ्जानः ; व्याकरणमधीयानः । (छलु) मोक्षं पंचियान् ; धर्मं जरिमयान् । (कानच्) गुरुं वन्दयानः ; शास्त्रं शिशिक्षाणः । (स्वन्) गृहं गमिष्यन् ; धेनुं पटिष्यन् । (स्यमान) गुरुं सेविष्यमाणः ; धनं दास्यमाणः ।

(क) तुमुन्, कृत्वा, ल्यप् और लुप् प्रत्ययके प्रयोगमे, पद्यो नहीं होती । यथा—(तुमुन्) गृहं गन्तुम् ; चन्द्रं द्रष्टुम् । (कृत्वा) जलं पीत्वा ; फलं गृहीत्वा । (ल्यप्) गृहम् आगत्य ; व्याकरणम् अधीत्य । (लुप्) कृष्णं स्मारं स्मात्म् ; शास्त्रं श्रावं श्रावम् ।

(ङ) ट्ठारान्त 'कृत्'-प्रत्ययके प्रयोगमे पद्यो नहीं होती ; यथा—जलं पिपासुः ; रिपून् जिघ्णुः ; शिष्यां क्षिप्नुः ; विश्वं निराकरिष्युः ; फलं

* 'द्विप्'-धातुके 'शतृ'के योगमे विकल्पते ; यथा—मुरं द्विपन्, मुरस्य द्विपन् ।

गृहयालुः ।

(ग) 'उक' और शीलार्थ 'तृन्' प्रत्ययके प्रयोगमे, पष्ठी नहीं होती ।
यथा—(उक) गृहं कामुकः ; जलं वर्धुकः ; शत्रुं घातुकः* । (तृन्)
परापवादं वक्ता खलः ; "पितरम् आराधयिता भव" विक्रमो० ९ ;
"सम्भावयिता बुधान्, न्यग्भावयिता शत्रून्" दशकु० ।

(घ) भविष्यत्-कालमे विहित 'णक' और 'णिन्' प्रत्ययके प्रयोगमे,
पष्ठी नहीं होती ; यथा—(णक) भक्तं भोजको व्रजति ; (णिन्)
गृहं गामी ।

(ङ) खलर्थ-प्रत्ययके प्रयोगमे,† पष्ठी नहीं होती । यथा—नैतत्
सुकरं भवता ; नैतत् दुष्करं तेन ; सर्वम् ईषत्करं सुधिया । मया दुर्मर्षणः
शत्रुः ; त्वया दुःशासनो रिपुः ।

(च) 'निष्ठा'-प्रत्ययके प्रयोगमे, पष्ठी नहीं होती । यथा—(क्त)
तेन व्याकरणम् अधीतम् ; मया जलं पीतम् ; त्वया चन्द्रो दृष्टः । (क्तवत्)
स गृहं गतवान् ; त्वं चन्द्रं दृष्टवान् ; अहं वेदम् अधीतवान् ।

७१३ । स्मरणार्थ धातु (स्मृ, अधि + इ—इक्), द्य धातु और
ईश् धातुके कर्ममे विकल्पसे पष्ठी होती है । यथा—(स्मृ) माता
पुत्रस्य स्मरति ; "स्मर्तुं दिशन्ति न दिवः सरसन्दरीभ्यः" भा० ९. २८ ;
"कच्चिद्भर्तुः स्मरसि रसिके ! त्वं हि तस्य प्रियेति ?" मेघ० ८५ ; (अधि

* 'कामुक'-शब्दके प्रयोगमे होती है ; यथा—विद्यायाः कामुकः ।

† सु, दुर् और ईषत् शब्दके योगसे धातुके उत्तर जो 'अ' और 'अन'
प्रत्यय होते हैं, उनको 'खलर्थ-प्रत्यय' कहते हैं ।

+ इ) “अध्येति तव लक्ष्मणः” म० ८. ११९. (त्वां स्माति इत्यर्थः) ।
 (दप्) दाता दरिद्रस्य दयते । (ईन्) पिता पुत्रस्य ईष्टे (यष्टे)
 विनियुक्ते इत्यर्थः—यथेच्छ नियोग करता है) ।† पक्षे—द्वितीया ।

७१४ । ‘हिंसा’-अर्थ समझानेसे, जासि, पिप्, और ‘नि’ तथा ‘प्र’-
 पूर्वक हन्-धातुके कर्ममे विकल्पसे पठ्यो होती है । यथा—(दप्+
 जासि) चौरस्य वज्रासयति (चौरं हिनस्ति इत्यर्थः) ; “निजौत्रयो-
 ज्जासयितुं जगद्ब्रह्माम्” माघ० १. ३७. । (पिप्) शत्रोः विनष्टि, “प्रवृत्त

* पठ्यो-पक्ष—उत्कण्ठापूर्वकस्मरणम् (Remembering with
 regret, to think of) एव अर्थः प्रतीयते । साधारण अर्थमे प्रायः
 द्वितीयाही होती है ; यथा—“स्मरसि तान्यहानि, स्मरसि गोदावरीम् ?”
 उत्तर० १. २६. ।

† अपि च—“श्वापदानुसरणैर्मम गात्राणाम् अनीशोऽस्मि संवृत्तः”
 शकु० २. ।

‘प्र’-पूर्वक भू-धातुके योगसेभी पठ्यो होती है ; यथा—“ननु प्रभवात्पार्थः
 शिष्यजनस्य” (Why, your honour has mastery over
 your pupil—क्यों, शिष्यके उपर आपका प्रभुत्व है) मालविका० १ ;
 “हा धिक्, हा धिक् । एकाकिनीं प्रसुप्तां माम् उज्जित्वा कुत्र गतो नाथः ?
 भवतु तस्मै कोपिध्यामि, यदि तं प्रेक्षमाणा अत्मनः प्रभविध्यामि ।” उत्तर०
 १. । (‘प्र’-पूर्वक भू-धातुके योगसे सप्तमीभी होती है ; यथा—“तव प्रभ-
 वति अनुशासने देवी” बेणी० २. । ‘सामर्थ्य’ (सकला) अर्थमे प्र+भू धातु
 तुमन्त क्रियाके साथ प्रयुक्त होता है ; यथा—“कोऽन्यो हुतवद्वात् दग्धुं प्रभ-
 विधति ?” शकु० ४. ।) ।

एव स्वयमुज्झितश्रमः क्रमेण पेष्टं भुवनद्विषामसि” माव० १.४०. । ‘नि’ और ‘प्र’ व्यस्त (पृथक्), समस्त (एकत्र) और विपर्यस्त (विपरीत)-रूपसे विन्यस्त होनेपरभी होती है ; यथा—निहन्ति प्रहन्ति निप्रहन्ति प्रणिहन्ति वा चौरस्य ; “निप्रहन्तुममरेशविद्विषाम्” माव० १४. ८२. । पक्षे—द्वितीया ।

७१५ । तृप्त्यर्थं धातुके करणकारकमे विकल्पसे पष्ठी होती है ; यथा—अन्नस्य (अन्नेन वा) तृप्तः ; “अपां हि तृप्ताय न वारिधारा स्वादुः सुगन्धिः स्वदते तुपारा” नै० ३. ९३ ;

“नामिस्तृप्यति काष्ठानां, नापगानां महोदधिः ।

नान्तकः सर्वभूतानां, न पुंसां वामलोचना ॥” पञ्च० १. १४८. ।

७१६ । ‘कृत्वस्त्वच्’ और ‘स्त्वच्’ प्रत्ययके प्रयोगमे, कालवाचक शब्दके अधिकरणमे विकल्पसे पष्ठी होती है । यथा—(कृत्वस्त्वच्) पञ्चकृत्वो दिवसस्य ईश्वरम् उपास्ते (दिनमे पांच वार ईश्वरकी उपासना करता है) ; सप्तकृत्वो दिनस्यागच्छति ; “शतकृत्वस्तवैकल्याः स्मरत्यहो रघूत्तमः” म० ८. १२२. । (स्त्वच्) द्विरहो भुङ्क्ते ; त्रिर्वासरस्य स्वपिति । पक्षे—सप्तमी ; यथा—द्विरहि भुङ्क्ते इत्यादि ।

७१७ । अस्तात्, असि, आति और अतस्त्वच् प्रत्ययके प्रयोगमे, पष्ठी होती है । यथा—(अस्तात्) पुरस्तात् उद्यानस्य ; उपरिष्ठात् मञ्चस्य* । (असि) पुरो नगरस्य ; अधो वृक्षस्य† । (आति) उत्तरात् समुद्रस्य ;

* ‘उपरि’-शब्दके योगसेभी पष्ठी होती है ; यथा—हर्म्यस्योपरि राष्ट्रपताका ।

† शिष्टप्रयोगमे ‘अधस्’-शब्दके योगसे पञ्चमीभी होती है ; यथा—

“कफोणिः कूर्परादधः” अमरः ।

दक्षिणात् हिमालयस्य । (अतएव) उत्तरतो गृह्यम् ; दक्षिणतो ग्रामस्य ।

७१८ । 'एनप्'-प्रत्ययान्त शब्दके योगसे षष्ठी और द्वितीया होती हैं ; यथा—दक्षिणेन पुष्पवाटिकायाः सरः, (अथवा) दक्षिणेन पुष्प-वाटिकां सरः ; “तत्रागारं धनपतिगृहानुत्तरेणास्मदीयम्” मेघ० ५६ ।

७१९ । तुल्यार्थ-शब्दके योगसे, षष्ठी और तृतीया होती हैं । यथा—मम तुल्यः, मया तुल्यः ; “पितुरेव तुल्यः” २० १८ ३८ ; ‘नान्यो गुणः स्याद्व्यनयेन तुल्यः’ । तव समः, त्वया समः ; “गुणयुक्तो दरिद्रोऽपि नेऽवरैरगुणैः समः” । तस्य सदृशः, तेन सदृशः ; ‘गुधिष्ठिरस्य सदृशो न जातः सत्य-भाषणः’ ; “श्रुतस्य किं तत् सदृशं* कुलस्य ?” २० १४. ६१. ।†

* यहाँ ‘सदृश’-शब्दका अर्थ—योग्य, अनुरूप । इस अर्थमे प्राय षष्ठीही होती है । ऐसे—“सखे पुण्डरीक ! नैतत् अनुरूपं भवत.” काद० ।

† “तुल्यार्थस्तुलोपमाभ्यां तृतीयाऽन्यतरस्याम्” [अतुलोपमाभ्यां तुला च उपमा च इत्येताभ्यां शब्दाभ्यां विना, एतौ शब्दौ वर्जयित्वा इत्यर्थः, तुल्यार्थः, तुल्यशब्दस्य अर्थ इव अर्थो येषां तैस्तथाविधैः शब्देर्योगे अन्यतरस्यां विकल्पेन इत्यर्थः, तृतीया भवति] —इत्यस्मिन् सूत्रे पाणिनिना तुलोपमाशब्दयोर्योगे तृतीया प्रतिपिष्यते । किन्तु नैतत् महाकविप्रयोगप्रवादि, तत्र भूयसा व्यभिचारदर्शनात् ; यथा—“तुला यदारोहति दन्तवाससा” कु० ५. ३४ ; “नमसा तुला समाकरोह” २० ८. १५ ; “स्फुटोपम मूत-सितेन शम्भुना” माघ० १. ४ ; “तन्वन्तः कनकावलीभिरुपमां सौदामनी-दामभिः” माघ० १७. ६९. इति ।

महिनायस्तु तत्र तत्र—‘सदृशाद्यंवाचिनोरेव तुलोपमाशब्दयोर्योगे

न दैवतं ह्यस्ति गुरोः समानम्; “धर्मेण हीनाः पशुभिः समानाः” ।

७२० । ‘आशीर्वाद’ समझानेसे, आयुष्य, भद्र, कुशल, सुख, अर्थ, हित शब्द, और एतदर्थक शब्दके योगसे पष्ठी और चतुर्थी होती हैं; यथा—पुत्रस्य पुत्राय वा आयुष्यम् (आयुरित्यर्थः), चिरजीवनम्, भद्रम्, शुभम्, क्षेमम्, कुशलम्, मङ्गलम्, सुखम्, शर्म, अर्थः, फलम्, हितम्, पथ्यं वा भूयात्, अस्तु, जायताम्, सम्पद्यतां वा ।

७२१ । दूरार्थ और अन्तिकार्थ शब्दके योगसे, पष्ठी और पञ्चमी होती हैं । यथा—ग्रामस्य दूरम्; ग्रामात् दूरम् । नगरस्य अन्तिकम्; नगरात् अन्तिकम् ।*

७२२ । ‘हेतु’-शब्दका प्रयोग रहनेसे, निमित्तबोधक शब्दके उत्तर पष्ठी होती है; यथा—अन्नस्य हेतोः वसति (अन्नके लिये); ‘पुत्रस्य तृतीयाप्रतिषेधः, न तु सादृश्यार्थवाचिनोरपि’ इत्येवं पाणिनिसूत्रविरोधं परिहर्तुम्

ऐहिष्ठ । तत्स्वारस्यं सुधीभिर्विचारणीयम् ।

तुल्यार्थक धातुके योगसे तृतीया होती है; यथा—“अस्य मुखं सीताया मुखचन्द्रेण संवदति” उत्तर० ४. । निभ, सङ्काश, नीकाश, प्रतीकाश प्रभृति शब्द समासमे उत्तरपद होनेसेही तुल्यार्थ होते हैं; अत एव उनके योगसे तृतीया वा पष्ठी नहीं होती; देवनिभः—देव इव निभः (उपमान कर्मधारय); देवोपमः—देवः उपमा यस्य सः (बहुव्रीहि) ।

* साधारणतः पष्ठीकाही प्रयोग होता है; यथा—“तस्याश्रमपदस्य नातिदूरे” काद०; “अतः समीपे परिणेतुरिष्यते प्रियाऽप्रिया वा प्रमदा स्वचन्धुभिः” शकु० ५. १७; “प्रयामि तस्याः सकाशम्” काद०; “न त्यजन्ति ममान्तिकम्” हितो० १. ४७. ।

हेतोर्जननी सहते क्लेशमुत्प्लुष्टम् ; “अल्पस्य हेतोर्बहु हातुमिच्छन् विचार-
मूढः प्रतिभासि मे त्वम्” २० २. ४७ ।

(क) ‘हेतु’-शब्दका प्रयोग रहनेसे, निमित्तबोधक सर्वनाम शब्दके
उत्तर पछी और तृतीया होती है ; यथा—कस्य हेतोः ॥ आगतः ? ;
केन हेतुना स आगतः ? ।*

७२३ । शिष्टप्रयोगमें धातुभोंके कर्मादि कारक रहनेपरमों, उनको
कर्मत्वादि-विवक्षा न करनेसे, ‘सम्बन्ध-विवक्षा’-में पछी होती है ; यथा—
स मम अकथयत् ; “अनुकरोति भगवतो नारायणस्य” काद० ; “ता
लक्ष्मीरुपकुलते यथा परोषाम्” भा० ७. २८ ; “किमिव हि दुष्करमकल्पा-
नाम् ?” काद० ; “तत्र व्यवसृजत् भरतस्य” उत्तर० ४ ; “जयतेनापा-
स्तावत् संरेष गच्छ” मालविद्या० ४ ; “तावद्रूपस्य भेतध्यम्”
हितो० १. ५८ ; “स्त्रोणां विश्वासो मेव कर्तव्यः” हितो० १. । इत्यादि ।

७२४ । जब किसी घटनाके पश्चात् कोई समय व्यतीत होना कहा
जाता है, तब उस घटना-सूचक शब्दके उत्तर पछी होती है ; यथा—“अथ

* निमित्तार्थक शब्दके योगसे प्रायः सभी विभक्तियाँ होती हैं ; यथा—
किं निमित्तम्, केन निमित्तेन, कस्मै निमित्ताय, कस्मात् निमित्तात्, कस्य
निमित्तस्य, कस्मिन् निमित्ते वा वसति ? ऐसे—किं कारणम्, किं प्रयोजनम्
इत्यादि ।

किन्तु सर्वनाम-मित्र अन्य स्थलमें प्रथमा और द्वितीया नहीं होती ;
यथा—ज्ञानेन निमित्तेन इत्यादि ।

परस्पर विशेष्य-विशेषण-भावापन्न होनेके कारण निमित्तार्थ-शब्दमेंभी
वही वही विभक्ति होती है ।

‘दशमो मासः तातस्य उपरतस्य’ (पिताजीकी मृत्यु हुई आज दश महीने हो गये) सुद्रा० ६ ; “कतिपये संवत्सराः तस्य तपः तप्यमानस्य” उत्तर० ४. (उनके तप करते कई वर्ष हुए) ।

सप्तमी ।

७२५ । अधिकरण-कारकमे सप्तमी-विभक्ति होती है ; यथा—आसने उपविशति ; स्थाल्याम् ओदनं पचति ।

७२६ । जिस कारककी (कर्त्ता वा कर्मकी) क्रियाके काल-द्वारा अन्य क्रियाका काल निरूपित होता है, (अर्थात् जिस क्रियाकी निष्पत्तिके साथ अन्य क्रिया उत्पन्न होती है), उसके उत्तर सप्तमी होती है ;* यथा—विधौ उदिते स आगतः (विधू-दयसमकालम् आगत इत्यर्थः—चन्द्रमा उठते-उठनेके साथ—वह आया)—यहाँ विधु (कर्त्ता) के उदयके काल-द्वारा उसके आगमनका काल निरूपित होनेसे ‘विधु’-शब्दके उत्तर सप्तमी हुई, और ‘उदिते’ यह पद उसका विशेषण होनेके कारण सप्तम्यन्त हुआ ; रजन्यां प्रभातायां प्रस्थितः (रजनीप्रभात-समकालं प्रस्थित इत्यर्थः) ; गोषु दुह्यमानासु गतः (गाय—कर्म—के दोहनकालमे) ; तयोः सुप्तयोः स जजागार ; जनेषु जागरितेषु चौराः पलायिताः ; “वचस्यवसिते तस्मिन् ससर्ज गिरमात्मभूः” कु० २. ५३ ; “कः पौरवे वसुमतीं शासति अविनयमाचरति ?” शकु० १. २१ ; “क एष मयि स्थिते

* इसको ‘भावे सप्तमी’ कहते हैं (Locative absolute) ।

चन्द्रगुप्तम् अभिभवितुम् इच्छति ?” मुद्रा० १. १*

७२७ । क्रिया-द्वारा ‘अनादर’ समझानेसे, अनादरके कर्ममें (अर्थात् जिसका अनादर स्था जाता है, उसके उत्तर) सप्तमी और षष्ठी होती हैं ; यथा—रदति वाले, रदतो बालस्य वा, बहिर्गता माता (रदन्तं बालम् अनादृत्य इत्यर्थः) ; पश्यतः ते मरिष्यामि (पश्यन्तं त्वाम् अनादृत्य इत्यर्थः) ; “नन्दाः पद्मव इव हताः पश्यतो राक्षसस्य” (पश्यन्तं राक्षसम् अनादृत्य इत्यर्थः) मुद्रा० ३. २७ ; “पश्यतो मे श्येनेनापहृतः शिशुः” पञ्च० १. कथा २१. ।

७२८ । जाति, गुण, क्रिया अथवा संज्ञा-द्वारा समुदायसे (समग्र सजातीयसे) एकदेशके (एकके) पृथक् करनेका नाम ‘निर्धारण’ । जिससे निर्धारण किया जाता है, उसके उत्तर सप्तमी और षष्ठी होती हैं ; † यथा—(जाति-द्वारा) मनुष्येषु

* ‘माघे सप्तमी’ समझानेके लिये, ‘सत्’-शब्दको उसका विशेषण करके उसके साथ प्रयोग किया जाता है (‘सत्’—अस् + शतृ—शब्दका अर्थ ‘होना’) ; यथा—विधौ वदिते सति (चन्द्रके उठनेपर) ; राजन्या प्रमातायां सत्याम् (रात्रिके प्रभात होनेपर) ; गोषु दुग्धमानासु सतीषु (गायोंके दुही जाती रहनेपर) ; तथोः मुत्तयोः सत्योः (उन दोनोंके से जानेपर) ; जनेषु जागरितेषु सत्सु (आदमियोंके जागनेपर) । “अग्नेषु सत्सु घावत्सु सोमो घावति” अपरोक्षानुमृतिः ८४ ; “सति सकलदृश्यवाधे”, स्वात्मनिरूपणम् २२. ।

† इसको ‘अनादरे षष्ठी’ कहते हैं (—Genitive-absolute) +

‡ इसको ‘निर्दारे सप्तमी वा षष्ठी’ कहते हैं ।

(मनुष्येषु मध्ये) क्षत्रियः शूरः, (अथवा) मनुष्याणां (मनुष्याणां मध्ये) क्षत्रियः शूरः (मनुष्योंमें—मनुष्योंके बीचमें) ;
 (गुण-द्वारा) गोषु कृष्णा बहुक्षीरा, गवां कृष्णा बहुक्षीरा ;
 (क्रिया-द्वारा) अध्वगेषु धावन्तः शीघ्रगामिनः, अध्वगानां
 धावन्तः शीघ्रगामिनः ; (संज्ञा-द्वारा) कविषु कालिदासः
 श्रेष्ठः, कवीनां कालिदासः श्रेष्ठः ।

“भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां बुद्धिजीविनः ।

बुद्धिमतस्तु नराः श्रेष्ठा नरेषु ब्राह्मणाः स्मृताः ॥

ब्राह्मणेषु च विद्वांसो विद्वत्स्तु कृतबुद्धयः ।

कृतबुद्धिषु कर्तारः कर्तृषु ब्रह्मवेदिनः ॥” मनु० १. ९६-९७ ।*

७२९ । ‘प्रशंसा’ समझानेसे, ‘साधु’ और ‘निपुण’ शब्दके योगसे
 सप्तमी होती है ; यथा—व्याकरणे साधुः ; साहित्ये निपुणः ।

७३० । ‘इनि’-प्रत्यय-सहित ‘क्त’-प्रत्ययके प्रयोगमें, कर्ममें सप्तमी
 होती है ; यथा—“अधीतो चतुर्षु आम्नायेषु” दशकु० (अधीतिन्—अधी-
 तम् अनेन, अधीत + इनि Versed or proficient in) ; “गृही-
 ती पट्टम् अङ्गेषु” दशकु० (गृहीतिन्—गृहीतम् अनेन, गृहीत + इनि
 Who has grasped, comprehended or mastered) ।

शिष्टप्रयोगमें निर्द्धारे पञ्चमीभी होती है ; यथा—“अजात-मृत-मूर्खेभ्यो
 मृताजातौ सुतौ वरम्” पञ्च० १ ; “यत् क्रौञ्चमिथुनादेकमवधीः कामोहि-
 तम्” रामा० ।

* “नराणां नापितो धूर्तः, पक्षिणाञ्चैव वायसः ।

चतुष्पदां शृगालस्तु, स्त्रीणां धूर्ता च मालिनी ॥” चाणक्यः ।

७३१ । 'अन्तर' और 'अधीन' शब्दके योगसे सप्तमी होती है ।
 यथा—जले अन्तः (जलके बीचमें) ; "निवसन्नन्तराणि लङ्घयो वद्विर्न
 तु ज्वलितः" पञ्च० १. ३२. ।* "त्वयि अधीनम्" (तूरे अधीन) कु०
 ४. १०. टीकायां महिनाथः ।

७३२ । 'प्रसित' और 'उत्सुक' शब्दके योगसे सप्तमी और तृतीया
 होती हैं ; यथा—सत्काव्यं सत्काव्येण वा प्रसितः (आसक्तः) ; विद्यार्थ
 विद्यया वा उत्सुकः ।

७३३ । दो क्रियाओंके मध्यवर्ती कालवाचक और अण्ववाचक
 शब्दके उत्तर सप्तमी और पञ्चमी होती हैं ; यथा—(कालवाचक) अयम्
 अद्य भुक्त्वा त्र्यहं त्र्यहात् वा भोक्ता (आज खाकर यह तीन दिन पीछे
 खायेगा) ; (अण्ववाचक) अयम् इह स्थित्वा त्रिशे त्रिशत् वा लक्षं
 विधेयम् (यहाँ रहकर यह एक कोसपर लक्ष्य बिंदु कर सकता है) ।

७३४ । दूरार्थ और अन्तिकार्थ शब्दके उत्तर सप्तमी, और द्वितीया,
 तृतीया, पञ्चमी होती हैं ; यथा—प्रामग्य दूरे, दूरम्, दूरेण, दूरात् वा ।
 गृहस्य अन्तिके, अन्तिकम्, अन्तिकेन, अन्तिकात् वा । †

७३५ । साक्षिन्, प्रतिभू, कुतल, स्वामिन्, ईश्वर, अधिपति, प्रसूत
 और आयुक्त शब्दके योगसे सप्तमी और षष्ठी होती हैं ; यथा—विवादे

* 'अन्तर'-शब्दके योगसे षष्ठीभी होती है ; यथा—"अन्तः कञ्चुकि-
 कञ्चुकस्य" रत्ना० २. ३ ; "प्रतिबलजलधेरन्तरावायमाने" वेणी० ३. ७ ;
 "व हिरन्तश्च भूतानाम्" गीता. १३. १५. ।

† दूरार्थ और अन्तिकार्थ शब्द विशेषण होनेसे विशेषाधीन होता है ;
 यथा—दूरः प्रामः ; दूरः पन्याः ।

विवादस्य वा साक्षी ; व्यवहारे व्यवहारस्य वा प्रतिभूः ; मीमांसायां
मीमांसायाः वा कुशलः ; गोपु गवां वा स्वामी ; ब्राह्मण्यां ब्राह्मण्याः वा
प्रसूतः ; ग्रन्थरचने ग्रन्थरचनस्य वा आयुक्तः (व्यापृतः, तत्पर इत्यर्थः) ।

७३६ । निमित्तबोधक शब्द कर्मकारकमे समवेत (अर्थात् अवयव-
रूपसे सम्बद्ध) रहनेसे, उसमे सप्तमी होती है ; यथा—“चर्मणि द्वीपिनं
हन्ति, दन्तयोर्हन्ति कुण्डरम् । केशेषु चर्मो हन्ति, मांसेषु हरिणो हतः ॥”
(चर्मणि—चर्मनिमित्तम् इत्यर्थः) ।

विधेय विशेषण ।

७३७ । जिसके विषयमे कुछ कहा जाता है, उसको ‘उद्देश्य’
(Subject) कहते हैं ; और जो कुछ कहा जाता है, उसे
‘विधेय’ (Predicate) कहते हैं ; यथा—सुशील बालक
आदरणीय होता है—इस वाक्यमे बालकके विषयमे कहा
जाता है, इसलिये ‘बालक’ उद्देश्य, ‘सुशील’ उद्देश्य विशेषण,
‘आदरणीय’ विधेय विशेषण, और ‘होता है’ क्रियाभी विधेय ।
विधेय-विशेषण विशेष्यके पश्चात् बैठता है ; यथा—ईश्वरो
दयालुः ; सूर्यः तेजोमयः ; पृथिवी सुविस्तीर्णा ; जलं शीतलम् ;
फलं मधुरम् ; धर्मः परमो बन्धुः ।

(क) विशेष्यपद विधेय-विशेषण होनेसे, तदनुसारही सर्वनाम और
क्रियापद बैठते हैं ; यथा—“शैत्यं हि यत्, सा प्रकृतिर्जलस्य” २० ९. ५४ ;
“दतिद्रस्य यत् मरणम्, सोऽस्य विश्रामः” ; “मातुस्तु यौतकं यत्, स्यात्
कुमारीभाग एव सः” मनु० ९.१३१ ; “सन्तः तृतीया गतिः उक्ता” ।*

* विधेय-विशेषण-रूपसे व्यवहृत पात्र, पद, आंसद, स्थान, साजन

(ग) उद्देश्य और विधेय पदका उल्लेख रहनेसे, विधेयके अनुसार क्रिया दैद्यती है ; यथा—भवन्तः प्रमाणं भवति ।

(ग) प्रकृति और विवृतिका उल्लेख रहनेसे, प्रकृतिके अनुसारही क्रिया दैद्यती है ; यथा—एको वृक्षः पञ्च नौकाः भवति ।

अनुवाद करो—तू कौन ? लड़के, तुम क्या करते हो ? वह अच्छा पढ़ता है । हमारे प्रति क्या कीजिये । बिना परिधम कोई कार्य सिद्ध नहीं होता । मैंने सारी रात जागी थी । अखिने उसकी बहुत सी छिन्न हो गयी । वह शोक हेतु क्रन्दन करता है । हमारे साथ तूभा आ । मूर्ख पुत्रमे क्या प्रयोजन ? घृषालापमे प्रयोजन नहीं । पिताके सुलभ कौन पूजनीय है ?

और प्रमाण शब्द सर्वदा क्लीबलिङ्ग एकवचनान्न होते हैं, (उद्देश्य अर्थात् कर्ताके लिङ्ग वचन चाहें जो हों), और क्रिया कर्ताके अनुसार होती है, विधेय-विशेष्यपदके अनुसार नहीं । यथा—“विविधमहमभूत् पात्रमास्त्रोक्षितानाम्” माचनी० १. ३०. । “अविवेकः परमापदा पदम्” (स्थानम्, कारणमित्यर्थ.) भा० २. ३० ; “सम्पदः पदमापदाम्” हितो० १. २२२ ; “के वा न स्युः परिभवपदं निष्फलारम्भयज्ञाः ?” मेघ० ५४. । “निर्द्वन्द्वता सर्वा पदामासवम्” मृच्छ० १. १४ ; “करिष्यः कादृश्यासवम्” भा० मित्रो० १. १ ; “आस्पदं त्वमसि सर्वसम्पदाम्” भा० १३. ३९. । “गुणाः पूजास्थानं गुणिषु, न च लिङ्गं, न च वयः” उत्तर० ४. ११. । “म श्रियो भाजनं नरः” पञ्च० १. २६६ ; “वत्याणानां त्वमगि महसां भाजनं विश्वमूर्ते !” मालती० १. ५. । व्याकरणे पाणिनिः प्रमाणम् ; “धर्मं जित्समानानां प्रमाणं परमं धृतं” मनु० २. १३ ; “आर्य्यमेध्याः प्रमाणम्” मालवेका० १ ; “एतदाकर्ष्य देवः प्रमाणम्” (कार्याकार्यनिर्णेता इति भावः) काद० ।

पिताजीको प्रणाम । हम अध्ययनके लिये विद्यालयमे आये हैं । घरसे निकलो । मित्र बिना कौन हित करता है ? आजसे मैं पाठमे मनोयोगी हूंगा । नगरसे बाहर रहना अच्छा । चन्द्रकी अपेक्षा सूर्य बृहत्तर । तेरा निवास कहां ? पृथिवीके नीचे और सात लोक हैं । उसके उपर पुण्य-वृष्टि गिरी । हमलोगोंमे कौन पुरस्कार पायेगा ? मेघ गरजनेपर (गर्जत्) मयूर नाचते हैं । युद्धमे जानेको तैयार (सज्ज) होता है । पहाड़मे चढ़कर गाँव देखता है । पर्वतोंके बीचमे हिमालय उच्चतम । प्रजालोक राजाके अधीन । वह घरके भीतर दीपक जलाकर पढ़ता है । इस गाँवकी चारों ओर निविड वन । वे दरिद्र, इसलिये (दरिद्र इति) सभीके अवज्ञा-भाजन । भीमके पीछे अर्जुनका जन्म हुआ । तेरे पढ़नेपर मैं पढ़ूंगा । जिस विद्यासे धर्मज्ञान हां, वही श्रेष्ठ ।

शुद्ध करो—अरण्येऽधिवस्तुं यतय इच्छन्ति । सन्न्यासी बहवो दिना-
न्येकस्थाने नावसेत् । यद्रामादन्तरेणायोध्या शून्या दृश्यते, तत् कैकेयी-
वचनस्य परिणामः । अस्य गिरेरभितो बहवोऽश्मानः सन्ति । अस्य
वर्त्मनः परितः पलाशवृक्षा दृश्यन्ते । हा धिष्मेऽन्यायाचरणं कुर्वते । स
सकला रात्रिरेवं विचारयंस्तस्यौ । दुर्योधनः पाण्डवान्नास्तिह्यत् । मम
वचनं स न विश्वसिति । सर्वेभ्यः पुत्रेभ्यो गोपालः पितुः प्रेष्टः । सर्वाभ्यो
नदीभ्यो भागीरथी द्राघिष्टा । स भोजनादनु बहिरगच्छत् । संसारसुखानि
केवलं दुःखस्थानमस्तीति साधोरन्तरेण को जानाति ? इयं नगरी त्रयः
क्रोशा आयता । धनिनं द्रव्यं याचितं भिक्षुकैः । अम्भोनिधिं सुधा समन्ये
देवैः । तेषां मे च सुखमस्ति । अयं वित्तसम्बन्धस्त एव । तां वाऽत्रानय,
मा वा तत्र नय । हे जगन्नाथ ! मे सर्वाणि पापानि क्षमस्व । क्रुद्धः पुरुषः

शिलायामप्यधिनेते । पथिक उत्थिते सति, तस्य सार्द्धमहमगच्छन् । समा-
 गतेषु शारेषु, तान् फलानि दातुमारभ्य । दम्भश्च पैशुन्यञ्च सदा गर्ह-
 नीयौ । पिता च माता च धार्ढक्ये परिपालनीयः । अजाह्व क्षेत्रं नीयमाना-
 मु, ताः दास्यमखादयत् । भाय्याया आक्रोशन्त्याः सा भर्त्रा प्रतिपिद्वा ।
 रूपवती भाय्या सदा प्रीतिपात्रा भवति । यत् स एवम् उवाच, तत् तस्य
 दोष एव । यत् क्रौर्यमित्याचक्षते, तत् प्रवृत्तिरेव खलानाम् । त्वं मम
 प्राणानामपि प्रियतरा, अतस्त्वां सः कथयामि । अहं वा त्वं तच्छकार ।
 राज्ञाऽपराधिनं दाता रूपका दण्डगाः । इन्द्रः सूर्यशः किन्नरमिथुनैर्गापया-
 मास । प्रासादस्य परितोऽमात्यं भिक्षुकान् स्थापयति राजा । धुधितेन
 वत्सेन पयः पायय, तमघ्नं वा खादय । राज्ञी वनात् पुण्याणि दासीरानाय-
 यत् । अहं मम मित्रं मां पारितोषिकमदापयम् । तस्या नाट्यां अवलोकन-
 स्य पात्रं ते नरा यभूय । अत्र विषये ईश्वरो न दोषास्पदः । सा तपस्विनी
 मत्पुत्रपापात्रं जातम् । गोविन्दस्तस्य भाय्यां च स्तुत्यचरिते स्तः । तपो
 दमो निस्पृहता च सर्वे अमी यत्तिषु प्रशस्याः । श्रुते रामं जनकः कमपि
 नृपं शिवघनुर्भञ्जयितुं न शशाक । अयं पश्यतोऽस्य ग्रामस्योत्तरः । रामस्य
 पूर्वं गोविन्द आगच्छतु । तं दिवसमारभ्य मम मनः पट्यांकुलं जातम् ।
 पुत्रविवाहस्यानन्तरं पिता ग्रामस्य बहिरावसथेऽध्युरास । ॥ शिष्येणोप-
 निषद् वेदयामास । स्वामिना मृत्येन धेनुं पयो दोहते । मिथुकं श्रेष्ठिनं
 धनं याचयति । स नरः पदस्य स्वप्नः, अयन्तु नयनस्य काणः । स जम्बू-
 द्वीपं नावि गतः, शकटे च प्रत्यागतः । यज्ञदत्तः कुण्डिनपुराय प्रेषितः ;
 स मासद्वये प्रत्यागमिष्यति । गोविन्दो यूयञ्जैतदकुरुताम् । अहं ते वीराश्च
 दाशून् पराजयन्त । त्वमहं गोपालसूनुवश्च तत् कृत्यं कुर्युः । अयं वदस्ते

ब्राह्मणा वा ग्रामं गच्छतु । यूयं वयं वा नदीं गमिष्यथ । अतस्त्वां दूरादेव
नमः । यदि स त्वया पाठं नाध्यापयति, तर्हि मां तन्निवेदय । अयं नर-
श्चौराणामतीव विभेति । ममागमनस्य प्रागेव स गतः । अलं तं बहु ताड-
यितुम् ; सोऽत्यशक्तः । अस्य पुस्तकस्य रामाय प्रयोजनं नास्ति । ये यतयो-
ऽरण्येऽधिवसन्ति, तेभ्यो नृपानुग्रहस्य क उपयोगः ? भक्तिं देवो रोचते ।
अहं देवदत्तस्य शतं रूपका धारयामि । स मयि द्रुह्यति ; नाहं तस्मा
अभिद्रुह्यामि । न किमपि त्वामधुना प्रतिशृणोमि । राज्यस्योपरि चण्डवर्मा
शास्ति । रामो रावणं हत्वा विभीषणो लङ्काराज्ये स्थापितः । त्वया प्रात-
रेव गां पयो दोरध्वयमिति तमादिशन् रामोऽत्रागतवान् । रामाय द्वौ पुत्रा-
वास्ताम् । प्रभवति निजाय कन्यकाजनाय महाराजः । बालुकिः पाताल-
तलस्येष्टे । मामग्रे किं तिष्ठसि ? अस्य पर्वतस्य पूर्वं महावापी वर्तते ।
अस्मादुत्तरतस्तु रौद्रं श्मशानम् । उपवनादक्षिणेनार्त्तरवं श्रुत्वा दुःखितान्
शरणं प्रत्यशृणोत् । अधुना सुवृष्टिर्भवति चेत्, सुभिक्षं सर्वत्राजनिष्ट ।
अहं ह्यः पथि महान्तं भुजगं ददर्श । अत्र विपये तत्र सन्देहो मा भूत् । मा
चौरानभैष्ट । भ्रातुः सार्द्धं मा कलहमकृथाः । अशीतिदिवसा यावत् स भृत्यो
मामसेविष्ट । ते रथे कुसुमपुराय यातवन्तः । यावद्धनमीश्वरेणास्मान् दीयते,
तस्मिन् सन्तोषः कार्यः । अयं मम चिरन्तनो वयस्यो भवितव्यः ।
त्वय्यस्मान् शासति, कथमस्माभिरभिभूतं भाव्यम् ? कुमन्त्रिणा नृपसभा
न प्रवेष्टव्यम् । जितोऽसौ मया षोडशसहस्राणां रूपकाणाम् । त्वं चेन्मम
कार्यं करोपि, त्वामहं मुद्रिकाशतं दास्यामि । त्वामत्रावस्थातुं कथमहमनु-
मंस्ये ? अहं त्वामेतत् कर्तुमिच्छामि । इमं ग्रन्थं वाचयितुं न शक्यते । इम-
मात्रवृक्षमधः पातयितुं न साम्प्रतम् । विजयतु भवान्, य एवं जनानामन्दयः ।

समास-प्रकरण (Compound) ।

पहले कहा गया, कि विभक्तियुक्त शब्द और धातुको 'पद' कहते हैं । इसलिये 'जगतः पतिः'—इस स्थलमें 'जगत्'-शब्दकी पष्ठोके एकवचनमें—'जगतः', और 'पति' शब्दकी प्रथमाके एकवचनमें—'पतिः' होनेसे, ये दो पद हैं । कभी कभी 'जगत्पतिः'—ऐसा प्रयोगभी किया जाता है । तब 'जगत्' शब्दमें विभक्ति नहीं है, केवल 'पति'-शब्दमेंही विभक्ति है, इसलिये 'जगत्पतिः' एक पद हुआ । इसप्रकार, 'कन्द मूलं फलम्' इन तीन पदोंको लेकर 'कन्द मूल-फलानि' ऐसा एकपद किया जाता है ।

७३८ । दो अथवा बहुत पदोंके एकपदीकरणको* 'समास' कहते हैं ।

समास छः-प्रकार—(१) तत्पुरुष, (२) कर्मधारय, (३) द्विगु, (४) द्वन्द्व, (५) बहुव्रीहि और (६) अव्ययीभाव ।

परस्पर अन्यथ (अर्थात् अर्थमङ्गति वा आकाङ्क्षा) न रहनेसे किमी पदका समास नहीं होता ; यथा—राज्ञः सुन्दरः पुत्रः—यहाँ 'राज्ञः' और 'पुत्रः' इन दोनों पदोंका, अथवा 'सुन्दरः' और 'पुत्र' इन दोनों पदोंका परस्पर अन्यथ है, इसलिये उन्हींका समास हो सकता ; 'राज्ञः' और 'सुन्दरः' इन दोनों पदोंका परस्पर अन्यथ न रहनेके कारण समास नहीं हो सकता (अर्थात् 'सुन्दरः राजपुत्रः' वा 'राज्ञः सुन्दरपुत्र' अथवा

* जो पूर्वमें एकपद नहीं थे, उनके एकपद करना ।

† समसर्ग सधेयणम् । परस्परपेक्षयोः पूर्वोत्तरपदयोरकारेण न्यसर्ग समासः ।

‘सुन्दर-राजपुत्रः’ हो सकता है, किन्तु ‘राजसुन्दरः पुत्रः’—ऐसा नहीं होगा)।*

नित्यसमास-भिन्न सत्र समासही विकल्पसे होता है । समासविच्छेदके वाक्यको ‘व्यास-वाक्य’ अथवा ‘विग्रह-वाक्य’ कहते हैं † । जिन पदोंका समास किया जाता है, उनको ‘समस्यमान-पद’ कहते हैं । समासनिष्पन्न पदको ‘समस्त-पद’ कहते हैं । समस्यमान पदोंके बीचमे सर्वप्रथम पदको ‘पूर्वपद’, और सर्वशेष पदको ‘उत्तरपद’ कहते हैं ।

७३९ । समासके अन्तर्गत पदोंकी विभक्तिका लोप होता है ।‡

* “श्रुतदेहाविसर्जनः पितुः” र० ८. २५ ; “रतेर्गृहीतानुनयेन” र० ६. २ ; “अप्रविष्टविषयस्य रक्षसाम्” र० ११. १८ ; “अवेदनाज्ञं कुलिशक्षतानाम्” कु० १. २० ; “ज्ञातविशेष ! पुंसाम्” कु० ३. ३ ; “मरुताम् आकृष्टलीलान् नरलोकपालान्” र० ६. १ ; “वाणेन भिन्नहृदयः”—ऐसे स्थलोंमे “सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समासः” कहते हैं ; अर्थात् कारक और सम्बन्धपदके साथ आकाङ्क्षा रहनेपरभी यदि अनायास अर्थबोध हो, तो उनको पृथक् रखकर समास किया जा सकता है । विशेषणपद पृथक् नहीं रहता ; यथा—धार्मिकब्राह्मणपुत्रः—ऐसा समास होगा ; धार्मिकस्य ब्राह्मणपुत्रः—ऐसा नहीं होगा ।

† वृत्त्यर्थ (समासार्थ)-बोधकं वाक्यं विग्रहः ।

‡ समास-प्रवृत्ति-कारणसे (अर्थात् समास होनेसे, और प्रत्यय पर रहनेसे) जिन शब्दोंके उत्तर विभक्तिका लोप होता है, वेभी पदमे गिने जाते हैं ; इसलिये वे पदान्तविहित कार्य प्राप्त होते हैं । (इसका तात्पर्य यह है, कि जिनके उत्तर विभक्तिका लोप होता है, वे वास्तवमे पद नहीं,

७४० । इदन्त, तद्धितान्त और समस्त (समासनिष्पन्न) शब्द प्रातिपदिक होते हैं ; इसलिये इनके उत्तर कि नूतन विभक्ति होती है ।

(१) तत्पुरुष समास ।

(Determinative Compound)

७४१ । जिस समासमे उत्तरपदका अर्थ प्रधान होता है,

किन्तु पदके मुख्य कार्य प्राप्त होते हैं) । यथा—‘जगतः ईश्वरः’—इन दोनों पदोंके समासमे ‘जगत्-ईश्वर’ होता है ; समास-विधिके अनुसार ‘जगत्’-शब्दकी विभक्तिके लोपसे दोनों मिलके एकपद होनेपरभी, ‘जगत्’-शब्द पदमे गण्य होनेके कारण पदान्तकार्य प्राप्त होगा, अर्थात् व्यञ्जन-सन्धिके नियमानुसार पदान्तस्थित ‘त्’ के स्थानमे ‘द्’ होगा, सुतरां ‘जगद्-ईश्वरः’ यह पद सिद्ध होगा । इसप्रकार, ‘मृदो विहारः’ इस वाक्यमे ‘मृद्’-शब्दके उत्तर ‘मयट्’-प्रात्यय करनेमे, ‘मृद्-मय’ होगा ; और ‘मृद्’-शब्दके विभक्तिलोपसे वह पदमे गण्य होनेके कारण ‘द्’ के स्थानमे ‘त्’, तत्पदवात् ‘त्’ के स्थानमे ‘न्’ होगा, और णत्वाविधानानुसार ‘न्’ मूर्द्धन्य नहीं होगा, सुतरां ‘मृन्मय’ सिद्ध होगा ।

किन्तु तद्धितके ‘य’ और स्वरवर्ण परे रहनेमे, लुप्तविभक्तिक शब्द पदमे गण्य नहीं होता ; यथा—जगत् + इक (णिक) जागत्तिक । अस्त्यर्थ-प्रात्यय परे रहनेसेभी, तकारान्त और सकारान्त शब्द पदमे गण्य नहीं होते ; यथा—तडित् + मतुप् = तडित्वत् ; रजस् + वल = रजस्वल । किन्तु भवदीय, अहंयु, शंयु, शुभंयु—इन स्थलोमे पद होता है । चतुर्य, पष्ठ इत्यादि स्थलोमे पद नहीं होता ।

उसे 'तत्पुरुष-समास' कहते हैं ।*

(प्रथमा-तत्पुरुष)

७४२ । षष्ठ्यन्त एकदेशीके (अर्थात् अवयवीके) साथ प्रथमान्त एकदेशके (अर्थात् अवयवके) समासको 'प्रथमा-तत्पुरुष' कहते हैं † ।

(क) एकवचनान्त अवयवीके साथ पूर्व, अपर, अधर, उत्तर—इनका समास होता है ; यथा—(पूर्व कायस्य) पूर्वकायः ; ‡ अपरकायः ; अधरकायः ; उत्तरकायः । एकवचन न होनेसे नहीं होता ; यथा—पूर्व छात्राणाम् आमन्त्रयस्व ।

(ख) कालवाचक पदके साथ समस्त एकदेशवाचक पदका समास होता है । यथा—(पूर्वम् अहः) पूर्वाह्नः ; (अपरम् अहः) अपराह्नः ; (मध्यम् अहः) मध्याह्नः ; (सायः सायं वा अहः) सायाह्नः § । (पूर्वं रात्रेः) पूर्वरात्रः ; (मध्यं रात्रेः) मध्यरात्रः ; (अपरं रात्रेः) अपररात्रः । (८२९ सूत्र) ।

* तत्पुरुषसमासनिष्पन्न शब्द उत्तरपदके लिङ्ग और वचन प्राप्त होता है ।

† इसको 'एकदेशि-समास' कहते हैं । इसमें पूर्वपद प्रथमान्त होता है, इसलिये यहाँ इसे 'प्रथमा-तत्पुरुष' कहा गया ।

‡ यहाँ 'पूर्वम्' और 'कायस्य' इन दोनों पदोंकी विभक्तिका लोप होनेसे 'पूर्वकाय' यह समस्त शब्द उत्पन्न होता है ; पश्चात् उसके उत्तर यथासम्भव प्रथमादि विभक्ति होती है ।

§ 'सायम्'-शब्दके मकारका लोप होता है ।

(॥) एकवचनान्त अवयवोंके साथ द्वीगलिङ्ग 'अर्द्ध'-शब्दका समास होता है ; (यथा—अर्द्धम् आसनम्) अर्द्धासनम् ; (अर्द्धं पिप्पल्याः) अर्द्धपिप्पली ; (अर्द्धं कोशातस्या) अर्द्धकोशातकी । पुरुषवत् न होनेसे नहीं होता ; यथा—अर्द्धं पिप्पलीनाम् ।

(द्वितीया-तत्पुरुष)

७४३ । प्रथमान्त पदके साथ द्वितीयान्त पदके समासको 'द्वितीया-तत्पुरुष' कहते हैं ।

(क) 'श्रित'-प्रभृति शब्दा उत्तरपद होनेसेही द्वितीया-तत्पुरुष होता है ; यथा—(गृत्तं श्रितः) गृत्तश्रितः ; (दुःखम् ऊतीतः) दुःखातीतः ; (गृहं गतः) गृहगतः ; (सुखं प्राप्तः) सुखप्राप्तः ; (कूपं पतितः) कूपपतितः ; (मरणम् आपन्नः) मरणापन्नः ; (ग्रामं गामी) ग्रामगामी ; (शुभम् ईच्छुः) शुभेच्छुः ; (धनम् ईप्सुः) धनेप्सुः ; (अन्नं बुभुक्षुः) अन्न-बुभुक्षुः ; (वेदं विद्वान्) वेदविद्वान् ।

* "मितं शकल-खण्डे वा पुंस्यर्धोऽर्धं समेऽंशके" अमरः । द्वीगलिङ्ग 'अर्द्ध' शब्दका अर्थ—समान अंश अर्थात् तुल्यार्द्ध (आधा दुकड़ा), और पुलिङ्ग 'अर्द्ध'-शब्दका अर्थ—खण्ड अर्थात् असमान अंश (दुकड़ा) । पुलिङ्ग 'अर्द्ध'-शब्दका पष्ठी तत्पुरुष समास होता है ; यथा—(चन्द्रस्य अर्द्धं) चन्द्रार्द्धः ; "कोशार्द्धं प्रकृतिपुरःसरेण गत्वा [पुण्यकेण]" २० १३. ७९. (कोशैकदेशमित्यर्थः) ।

† श्रितादि—श्रितातीत-गत प्राप्त-पतितापन्न-गामिनः ।

'उ'-प्र प्रथमान्तशब्दस्य विद्वांस्येते श्रितादयः ॥

७४४ । निन्दा समझानेसे, 'क्त'-प्रत्ययान्त पदके साथ 'खट्वा'-शब्दका द्वितीया-तत्पुरुष होता है ; यथा—(खट्वाम् आरुढः) खट्वा-रुढः (उत्पथप्रस्थित इत्यर्थः) । “खट्वारुढोऽविनीतः स्यात्” त्रिकाण्ड-शेषः । नित्यसमासोऽयम् ।

७४५ । 'व्याप्ति'-अर्थमे द्वितीया-विभक्त्यन्त कालवाचक पदका द्वितीया-तत्पुरुष होता है ; यथा—(क्षणं सुखम्) क्षणसुखम् ; (सुहृत्तु दुःखम्) सुहृत्तुदुःखम् ; (मासं गम्यः) मासगम्यः ; (वर्षं भोग्यः) वर्षभोग्यः ;—(क्षणं, सुहृत्तु, मासं, वर्षं व्याप्य इत्यर्थः) ।

(तृतीया-तत्पुरुष)

७४६ । प्रथमान्त पदके साथ तृतीयान्त पदके समासको 'तृतीया-तत्पुरुष' कहते हैं ।

(क) कृतप्रत्ययनिष्पन्न पदके साथ कर्त्तामे और करणमे विहित तृतीया-विभक्त्यन्त पदका तृतीया-तत्पुरुष होता है । यथा—(कर्त्तामे)—(व्याघ्रेण हतः) व्याघ्रहतः ; (अहिना दष्टः) अहिदष्टः ; (व्यासेन रचितः) व्यासरचितः ; (पाणिनिना प्रणीतम्) पाणिनिप्रणीतम् ; (नारदेन प्रोक्तम्) नारद-प्रोक्तम् ; (राज्ञा पालितम्) राजपालितम् ; (द्विजेन भक्ष्यम्) द्विजभक्ष्यम् । (करणमे)—(नखः भिन्नः) नखभिन्नः ; (असिना छिन्नः) असिच्छिन्नः ; (अग्निना दग्धः) अग्नि-दग्धः ; (जलेन सिक्तः) जलसिक्तः ; (अञ्जलिना पेयम्) अञ्जलिपेयम् ; (शिरसा धार्यम्) शिरोधार्यम् ।*

* दात्रेण लूनवान्, परशुना छिन्नवान्—इत्यादिस्थलोंमे समास नहीं होता ।

७४७ । ऊनार्थ पदके साथ तृतीया-तत्पुरुष होता है ; यथा—(एकेन ऊनः) एकोनः ; (विद्यया हीनः) विद्याहीनः ; (श्रमेण रहितः) श्रम-रहितः ; (गर्वेण शून्यः) गर्वेशून्यः ; (अङ्गेन विकृतः) अङ्गविकृतः ।

७४८ । 'पूर्व'-प्रभृति पदके साथ तृतीया-तत्पुरुष होता है ; यथा—(मासेन पूर्वः) मासपूर्वः ; (वर्षेण अवसरः) वर्षावसरः ; (मात्रा सदृशः) मातृसदृशः ; (पित्रा समः) पितृसमः ; (वाचा कण्डः) वाक्कण्डः ; (गुडेन मिश्रः) गुडमिश्रः ; (आचारेण सुश्रुतः—मनोहर इत्यर्थः) आचारसुश्रुतः ; (घनेन अर्थः) घनार्थः ।

(चतुर्थी-तत्पुरुष)

७४९ । प्रथमान्त पदके साथ चतुर्थ्यन्त पदके समासको 'चतुर्थी-तत्पुरुष' कहते हैं ; यथा—(विप्राय दत्तम्) विप्रदत्तम् ।

७५० । बलि, हित और सुख शब्दके साथ चतुर्थी-तत्पुरुष होता है ; यथा—(भूताय बलिः) भूतबलिः ; (पुत्राय हितम्) पुत्रहितम् । (भ्रात्रे सुखम्) भ्रातृसुखम् ।

७५१ । प्रभृति विकृति-^{*}भाव समझानेसे, तादर्थ्यमे विहित चतुर्थी-विभक्त्यन्त पदका चतुर्थी तत्पुरुष होता है ; यथा—(कुण्डलाय हिरण्यम्) कुण्डलहिरण्यम् ; (यूषाय दारु) यूषदारुः—यहाँ 'हिरण्य' और 'दारु'—प्रकृति, 'कुण्डल' और 'यूष'—विकृति । प्रकृति-विकार-भिन्न अन्य स्थलमे चतुर्थी-तत्पुरुष नहीं होता ; यथा—रन्ध्रनाथ स्याली—यहाँ समास नहीं होगा ।^{*}

* स्वतःसिद्धं वस्तु प्रकृतिः, रूपान्तरितं विकृतिः ।

† 'रन्ध्रनस्याली'—यहाँ षष्ठी-तत्पुरुष समास होगा ।

(पञ्चमी-तत्पुरुष)

७५२ । प्रथमान्त पदके साथ पञ्चम्यन्त पदके समासको 'पञ्चमी-तत्पुरुष' कहते हैं ।

(क) 'भय'-प्रभृति पदके साथ पञ्चमी-तत्पुरुष होता है ; यथा—(व्याघ्रात् भयम्) व्याघ्रभयम् ; (व्याघ्रात् भीतः) व्याघ्रभीतः ; (व्याघ्रात् भीः) व्याघ्रभीः ; (व्याघ्रात् भीतिः) व्याघ्रभीतिः ; (गृहात् निर्गतः) गृहनिर्गतः ; (अधर्मात् विरतः) अधर्मविरतः ; (स्वाध्यायात् प्रमत्तः) स्वाध्यायप्रमत्तः ; (सुखात् अपेतः) सुखापेतः ; (बन्धनात् मुक्तः) बन्धनमुक्तः ; (रथात् पतितः) रथपतितः ; (तरात् अपत्रस्तः) तरङ्गापत्रस्तः ; (विदेशात् आगतः) विदेशागतः ; (सितात् हतरः) सितेतरः ।

(षष्ठी-तत्पुरुष)

७५३ । प्रथमान्त पदके साथ षष्ठ्यन्त पदके समासको 'षष्ठी-तत्पुरुष' कहते हैं ; यथा—(गङ्गायाः जलम्) गङ्गाजलम् ; (तरोः छाया) तरुच्छाया ; (अग्नेः शिखा) अग्निशिखा ; (वायोः वेगः) वायुवेगः ; (जलस्य प्रवाहः) जलप्रवाहः ; (सुखस्य भोगः) सुखभोगः ; (पयसः पानम्) पयःपानम् ; (कन्यायाः दानम्) कन्यादानम् ; (गवां दोहः) गोदोहः ; (आज्ञायाः भङ्गः) आज्ञाभङ्गः ; (दशायाः अन्तः) दशान्तः ; (सूर्यस्य उदयः) सूर्योदयः ; (वृष्टेः पातः) वृष्टिपातः ; (शिरसः छेदः) शिरश्छेदः ; (गवां वधः) गो-

वधः ; (पितुः गृहम्) पितृगृहम् ; (राज्ञः भवनम्) राजभ-
वनम् ; (मनोः वचनम्) मनुवचनम् ; (अर्थस्य नाशः)
अर्थनाशः ; (कूपस्य उदकम्) कूपोदकम् ।

७१४ । 'निर्द्धारण'-अर्थमे विहित पष्ठो-विभक्त्यन्त पदका समास नहीं होता ; यथा—घर्ममृतां वरः ; क्षत्रियो नराणां शूरतमः ; ब्राह्मणो
वर्णानां पूज्यतमः ।

(क) पूरणार्थे पदके साथ पठ्यन्त पदका समास नहीं होता ;
यथा—राजां प्रथमः ; पुत्रयोः द्वितीयः ; भ्रातॄणां तृतीयः ; शिष्याणां
चतुर्थः ; छात्राणां पञ्चमः ।

(ख) गुणवाचक पदके साथ पठ्यन्त पदका समास नहीं होता ;
यथा—पटस्य शौक्ष्यम् ; पोरुनदस्य लौहित्यम् ; आकाशस्य नीलिमा ;
प्राक्षायाः माधुर्यम् ।

किन्वा किसी स्थलमे होता है ; यथा—(अर्थस्य गौरवम्) अर्थगौ-
रवम् ; (बुद्धेः मान्द्यम्) बुद्धिमान्द्यम् ; (अर्थस्य काश्यम्) अर्थका-
श्यम् ; अङ्गमार्दवम् ; वचनकौशलम् ।

(ग) वृत्त्यर्थे पदके साथ पठ्यन्त पदका समास नहीं होता ; यथा—
अर्पा वृषः ; पत्न्यां सुहितः ।

(घ) कर्त्तामे विहित 'वृच्' और 'जृक्' (अक) प्रत्ययके योगसे
निष्पन्न पदके साथ कर्ममे विहित पठ्यन्त पदका समास नहीं होता ।
यथा—(वृच्) जगतः खटा ; सुखस्य दाता ; दुःखस्य हर्त्ता । (अक)
प्रजानां पालकः ; वृक्षाणां छेदकः ; शत्रूणां घातकः ।

याजकादि शब्दके साथ समास होता है ; यथा—(शूद्राणां याजकः)

शूद्रयाजकः ; देवपूजकः ; राजपरिचारकः ; अन्नपरिवेषकः ; जलपरिवेषकः ;
वेदाध्यापकः ; अनर्थोत्पादकः ; पुराणवाचकः ; मुक्तिप्रयोजकः ; भुवनभर्ता ;
हविर्होता ; गुणप्रहीता ; गुणग्राहकः ।

(सप्तमी-तत्पुरुष)

७५५ । प्रथमान्त पदके साथ सप्तम्यन्त पदके समासको
'सप्तमी-तत्पुरुष' कहते हैं ।

(क) 'शौण्ड'-प्रभृति शब्द उत्तरपद होनेसेही सप्तमी-
तत्पुरुष होता है ; यथा—(दाने शौण्डः—विख्यात इत्यर्थः)
दानशौण्डः ; (शास्त्रे प्रवीणः) शास्त्रप्रवीणः ; (कर्मसु
निपुणः) कर्मनिपुणः ; (रणे परिणतः) रणपरिणतः ; (क्रीडायां
कुशलः) क्रीडाकुशलः ; (कार्ये दक्षः) कार्यदक्षः ; (विचारे
पटुः) विचारपटुः ; (व्याख्याने चतुरः) व्याख्यानचतुरः ;
(विषये चपलः) विषयचपलः ; (आतपे शुष्कः) आतपशुष्कः ;
(स्थाल्यां पक्कः) स्थालीपक्कः ; (वने अन्तः) वनान्तः ;
(ईश्वरे अधीनः) ईश्वराधीनः ; (मन्त्रे सिद्धः) मन्त्रसिद्धः ।

७५६ । 'ऋण' समझानेसे, कृत्यप्रत्ययनिष्पन्न पदके साथ सप्तमी-
तत्पुरुष होता है ; यथा—(मासे देयम्) मासदेयम् [ऋणम्] ; (वर्षे
परिशोध्यम्) वर्षपरिशोध्यम् [ऋणम्] । ('यत्'-प्रत्ययेनैव ह्रस्वते) ।

७५७ । 'क्त'-प्रत्ययनिष्पन्न पदके साथ दिवस और रात्रिके अवयव-
वाचक पदका सप्तमी-तत्पुरुष होता है ; यथा—(पूर्वाह्णे कृतम्) पूर्वाह्न-
कृतम्) ; (अपराह्णे कृतम्) अपराह्नकृतम् ; (पूर्वरात्रे कृतम्) पूर्वरात्र-
कृतम् ; (अपररात्रे कृतम्) अपररात्रकृतम् ।

७५८ । 'निन्दा' समझानेसे, 'काक'-वाचक पदके साथ सतमी-तत्पुरुष होता है ; यथा—(तीर्थे काक ॥) तीर्थकाकः ; तीर्थवायसः ; तीर्थध्वाद्भुः ;—(छोलुप इत्यर्थः) ।

(नञ्-तत्पुरुष)

७५९ । प्रथमान्त पदक साथ 'नञ्'*—इस अङ्गयके समासको 'नञ्-तत्पुरुष' कहते हैं ; यथा—(न ब्राह्मणः) अब्राह्मणः ; (न मोघः) अमोघः ; (न प्रियः) अप्रियः ; (न विकृतः) अविकृतः ; (न सिद्धः) असिद्धः ; (न सुखम्) असुखम् ; (न दर्शनम्) अदर्शनम् ; (न उपलम्भः) अनुपलम्भः ।

* 'नञ्' के अर्थ छः-प्रकार—(१) सादृश्य ; यथा—अब्राह्मणः (ब्राह्मणसदृश इत्यर्थः) ; (२) अभाव ; यथा—अभोजनम् (भोजनाभाव इत्यर्थः) ; अपापम् (पापभाव इत्यर्थः) ; (३) अन्यत्वं ; यथा—असुखम् (सुखात् अन्यत्वं, दुःखमित्यर्थः) ; अघटः पटः (पटो घटभिरिति इत्यर्थः) ; (४) अल्पता ; यथा—अनुदरी कन्या (अल्पोदरी, कुशोदरी, तनुमध्यमा इत्यर्थः) ; अकेशी (अल्पकेशी इत्यर्थः) ; (५) अप्रशस्तता ; यथा—अकालः (अप्रशस्तकाल इत्यर्थः) ; अकार्थम् (अप्रशस्तकार्थम् इत्यर्थः) ; (६) विरोध ; यथा—अमुरः (मुरविरोधी इत्यर्थः) ; अनीतिः (नीतिविरोधिनी इत्यर्थः) ; असितः (सितविपरीतः, कृष्ण इत्यर्थः) ; अधर्मः परापकारः (परापकारः धर्मविरोधी इत्यर्थः) ।

“तत्सादृश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता ।

अप्राशस्त्यं विरोधश्च नययोः षट् प्रकीर्तिताः ॥”

(२) कर्मधारय समास ।

(Appositional Compound)

७६० । जिस समासमे समस्यमान पद समानाधिकरण*
(अर्थात् विशेष्य-विशेषणा-भावापन्न, अथवा अभेदसम्बन्धसे

* अभेदेन अन्वितार्थकः शब्दः समानाधिकरणः । एकविभक्त्यन्तत्वम्
एकार्थनिष्ठत्वं सामानाधिकरण्यम् ।

† किसी पद-द्वारा जिस पदको विशेष किया जाता है, अर्थात् अनेक प्रकारोंसे पृथक् करके एकही प्रकारमे स्थापन किया जाता है, वह 'विशेष्य'; और जिस पद-द्वारा विशेष किया जाता है, वह 'विशेषण'; यथा— नील पद्म;—यहाँ, पद्म नाना प्रकारके हैं (नील, श्वेत, लोहित इत्यादि), किन्तु 'नील' यह पद उसको उन प्रकारोंसे पृथक् करके एकही प्रकारमे अर्थात् नीलमे स्थापन करता है, इसलिये 'पद्म'—विशेष्य, और 'नील'—विशेषण ।

(विशिष्यते नियम्यते व्यावर्त्यते व्यवच्छिद्यते भेद्यते येन तत् विशेषणम्, भेदकम् इति यावत् । अनेकप्रकारं वस्तु प्रकारान्तरेभ्यो व्यवच्छिद्य एकस्मिन् उपात्ते प्रकारे यत् व्यवस्थापयति, तत् व्यवस्थापकं भेदकं विशेषणम्; यत् व्यवस्थाप्यमानम्, तत् भेद्यं विशेष्यम् ।)

फिर, 'गाढ नील' कहनेसे, उक्तरीतिसे 'गाढ' विशेषण, और 'नील' विशेष्य होता है । 'पद्म पुष्प' कहनेसे, 'पद्म' विशेषण, और 'पुष्प' विशेष्य होगा ।

जो शब्द द्रव्य (अर्थात् वस्तु, व्यक्ति, देश, काल इत्यादि), गुण, जाति और क्रियाका नाम समझाते हैं, वेही प्रायः विशेष्य होते हैं; यथा—

एकार्थप्रतिपादक) होते हैं, उसको 'कर्मधारय समास' कहते हैं ।

(क) विशेष्य-पदके साथ विशेषण-पदका कर्मधारय समास होता है । कर्मधारय-समासमे उत्तर-पदका अर्थ प्रधान होता है । यथा—(नवः पल्लवः, अथवा नवश्चासौ पल्लवश्च) नवपल्लवः ; (नवौ पल्लवौ, अथवा नवौ च तौ पल्लवौ च) नव-पल्लवौ ; (नवाः पल्लवाः अथवा नवाश्च ते पल्लवाश्च) नवप-ल्लवाः । (शोभना लता, अथवा शोभना चासौ लता च) शोभनलता ; (शोभने लने, अथवा शोभने च ते लते च) शोभनलते ; (शोभनाः लताः, अथवा शोभनाश्च ताः लताश्च) शोभनलताः । (नीलम् उत्पलम्, अथवा नीलं च तत् उत्पलं च) नीलोत्पलम् ; (नीले उत्पले, अथवा नीले च ते उत्पले च) नीलोत्पले ; (नीलानि उत्पलानि, अथवा नीलानि च तानि उत्पलानि च) नीलोत्पलानि । (शीतः पवनः) शीतपवनः ; (उत्पलम् उदकम्) उत्पलोदकम् ; (मधुरं घञनम्) मधुरघञनम् ।

पुष्प, सौन्दर्य, ब्रह्मण, गमन । और जो शब्द गुण, जाति और क्रियाको समझाकर द्रव्यको भी समझाते हैं, वेही प्रायः विशेषण होते हैं ; यथा—सुन्दर (पुष्प), ब्राह्मण (वशिष्ठ), गत (दिन) ।

प्रयोगविशेषमेही विशेष्य पद विशेषण, और विशेषण-पद विशेष्य होता है ; जैसे 'नील पद्म' यहाँ 'पद्म'—द्रव्यवाचक विशेष्य, 'पद्म पुष्प' यहाँ 'पद्म'—द्रव्यवाचक विशेषण ; 'नील वस्त्र' यहाँ 'नील'—गुणवाचक विशेषण, 'गाढ़ नील', यहाँ 'नील'—गुणवाचक विशेष्य ; 'कुलीन ब्राह्मण' यहाँ 'ब्राह्मण'—जातिवाचक विशेष्य, 'ब्राह्मण पण्डित' यहाँ 'ब्राह्मण'—जातिवाचक विशेषण ।

(नवम् अन्नम्) नवान्नम् ; (सर्वे लोकाः) सर्वलोकाः ;
 (विश्वे देवाः) विश्वदेवाः ; (दृढो बन्धः) दृढबन्धः ; (सुरभि
 चन्दनम्) सुरभिचन्दनम् ; (नवः जलधरः) नवजलधरः ;
 (सन् पुरुषः) सत्पुरुषः ; (महान् देवः) महादेवः ;
 (महान् वीरः) महावीरः ; (परमः पुरुषः) परमपुरुषः ;
 (केवलः वैयाकरणः) केवलवैयाकरणः ; (जरन् नैयायिकः)
 जरन्नैयायिकः ; (सप्त ऋषयः) सप्तर्षयः* ।

(ख) यदि अनेक विशेषण एकही विशेष्यके हैं, तो विशेष-
 पणके साथ विशेषणकाभी कर्मधारय होता है ; यथा—(नीलः
 उज्ज्वलश्च—जो नील, वही उज्ज्वल) नीलोज्ज्वलः† [आका-
 शः] ; (पीनः उन्नतश्च) पीनोन्नतः [कायः] ; (कुब्जः
 कुराठश्च) कुब्जकुराठः [पुरुषः] ।

७६१ । 'नञ्'-विशिष्ट 'क्त'-प्रत्ययान्त पदके साथ 'नञ्'-शून्य 'क्त'-
 प्रत्ययान्त पदका कर्मधारय-समास होता है ; यथा—(कृतञ्च तत् अकृतञ्च)
 कृताकृतम् ; (भुक्तञ्च तत् अभुक्तञ्च) भुक्ताभुक्तम् ; (पीतञ्च तत् अपीतञ्च)
 पीतापीतम् ; (क्लिष्टञ्च तत् अक्लिष्टञ्च) क्लिष्टाक्लिष्टम् ; (पक्वञ्च तत्

* संज्ञा समझानेसेही सङ्ख्यावाचक विशेषण-पदका कर्मधारय होता है ;
 यथा—सप्तर्षयः—यह 'सप्तर्षिमण्डल' को समझाता है । किन्तु सामान्यतः
 'सप्तसङ्ख्याक ऋषि' समझानेसे कर्मधारय-समास नहीं होगा—द्विगु-समास
 होगा । 'एक'-शब्दका कर्मधारय-समास होता है ; यथा—(एकः वीरः)
 एकवीरः ।

† यहाँ 'उज्ज्वल'-पदकी विशेष्यत्व-विवक्षा हुई है ।

अपञ्च) एकवाचकम् । समान-प्रकृति-स्थलमेही होता है ; सिद्ध
अमुक्तञ्च—यहाँ समास नहीं होगा ।

७६२ । वर्णवाचक पदके साथ वर्णवाचक पदका कर्मधारय-समास होता है ; यथा—(नीलश्चासौ लोहितश्च) नीललोहितः ; (लोहितश्चासौ धवलश्च) लोहितधवलः ; (पीतश्चासौ धवलश्च) पीतधवलः ।

७६३ । पूर्वकाल और उत्तरकाल समझानेसे, 'क्त'-प्रत्ययान्त पदके साथ 'क्त'-प्रत्ययान्त पदका कर्मधारय-समास होता है ; यथा—(पूर्वम्—अथवा आदौ—स्नातः, पश्चात्, अनुलिप्तः) स्नातानुलिप्तः ; यातायातः ; शयितोरिथितः ; लूनप्ररूढः ; दत्तापहृतम् ; पञ्चभुक्तम् ; भुक्तोन्नीर्गम् ।

(उपमान-कर्मधारय)

७६४ । उपमान और उपमेयके * साधारणगुण-वाचक पदके साथ उपमान पदके समासको 'उपमान-कर्मधारय' कहते हैं ; यथा—(घन इव श्यामः) घनश्यामः ; † (अर्णव इव गभीरः) अर्णवगभीरः ; (शैल इव उन्नतः) शैलौन्नतः ; (अनल इव उज्ज्वलः) अनलोज्ज्वलः ; (नयनीतम् इव कोमलम्) नयनीत-कोमलम् ; (कुसुममिव सुकुमारम्) कुसुमसुकुमारम् ।

* जिसके साथ किसीकी तुलना की जाती है, उसे 'उपमान' कहते हैं ; और जिसकी तुलना की जाय, उसको 'उपमेय' कहते हैं ।

† जिस गुण वा धर्मको अवलम्बन करके दोनोकी तुलना होती है, उसका नाम 'साधारणगुण' वा 'समानधर्म' । यहाँ 'श्यामत्व'-को अवलम्बन करके तुलना हुई है, इसलिये 'श्यामः'—यह साधारणगुणवाचक वा समानधर्मबोधक पद ।

(उपमित-कर्मधारय)

७६५ । उपमान-पदके साथ उपमेय-पदके समासको 'उप-मित-कर्मधारय' कहते हैं । यथा—(नरः व्याघ्र इव) नरव्याघ्रः ; (पुरुषः सिंह इव) पुरुषसिंहः ; तपस्विशार्दूलः ; मुनि-पुङ्गवः ; द्विजवर्षभः ; कविकुञ्जरः ।* (मुखं कमलम् इव) मुख-कमलम् ; (चरणम् अरविन्दम् इव) चरणारविन्दम् ; (राजा चन्द्र इव) राजचन्द्रः ; (वदनं सुधाकर इव) वदनसुधाकरः ; (करः किसलयमिव) करकिसलयम् ; (अधरः पल्लव इव) अधरपल्लवः ; (कन्या रत्नम् इव) कन्यारत्नम् ।

उपमान और उपमेयके साधारणगुणवाचक पदका प्रयोग रहनेसे 'समास नहीं होता ; यथा—नरो व्याघ्र इव शूरः ; मुखं कमलमिव सुन्दरम् ।

(रूपक-कर्मधारय)

७६६ । उपमान और उपमेय अभिन्नरूपसे कल्पित होनेसे, उपमान-पदके साथ उपमेय-पदके समासको 'रूपक-कर्म-धारय' कहते हैं ; यथा—(दुःखम् एव सागरः) दुःखसागरः ; (मानसमेव विहङ्गः) मानसविहङ्गः ; (देह एव पिञ्जरम्) देहपिञ्जरम् ; (अविद्या एव निगडः) अविद्यानिगडः ; (ज्ञान-

* व्याघ्र, पुङ्गव, ऋषभ, कुञ्जर, सिंह, शार्दूल, नाग प्रभृति शब्द उत्तरपद होनेसे श्रेष्ठार्थवाचक होते हैं, और पुलङ्गमेही प्रयुक्त होते हैं ।—

“स्युत्तरपदे व्याघ्र-पुङ्गवर्षभ-कुञ्जराः ।

सिंह-शार्दूल-नागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थवाचकाः ॥” अमरः ।

मेव अग्निः) ज्ञानाग्निः ।

(मध्यपदलोपी कर्मधारय)

७६७ । जिस कर्मधारय-समासमे मध्यपदका लोप होता है, उसे 'मध्यपदलोपी कर्मधारय' कहते हैं* ; यथा—(शाकप्रियः पार्थिवः) शाकपार्थिवः ; (मेरुनामा पर्वतः) मेरुपर्वतः ; (छायाप्रधानः तरुः) छायातरुः ; (अर्द्धार्थशिष्टः दग्धः) अर्द्ध-दग्धः ; (मुखसहिता नासिका) मुखनासिका ; (ब्राह्मण-यहुलो ग्रामः) ब्राह्मणग्रामः ; (विम्बाकारः अधरः) विम्बाधरः ; (यज्ञतुल्यं हृदयम्) यज्ञहृदयम् ; (पलमिध्रम् अन्नम्) पलाघ्नम् ; (द्वाघधिकाः दश) द्वादश ; इत्यादि ।

७६८ । 'कृत'-प्रभृति पदके साथ 'ध्रेणि'-प्रभृति पदका 'अभूततत्त्वाव' (अर्थात् पूर्वमे जैसा नहीं था, वैसा होना) अर्थमे कर्मधारय होता है । यथा—(अध्रेणयः श्रेणयः कृताः) श्रेणिकृताः ; (अपूणाः पूणाः कृताः) पूणकृताः ; (अराशयः राशयः कृताः) राशिकृताः । (अध्रेणयः श्रेणयः भूताः) ध्रेणिभूताः ; (अनिपुणाः निपुणाः भूताः) निपुणभूताः ; (अकुशलः कुशलः भूतः) कुशलभूतः ; (अपण्डितः पण्डितो भूतः) पण्डितभूतः ।†

७६९ । प्रशंसार्थं मतलिका, मधर्विका, प्रकाण्ड, उद्व और तल्ल पदके साथ जातिवाचक पदका कर्मधारय होता है ; यथा—(प्रसस्ता गौः

* इसको 'शाकपार्थिवादि-समास'-भी कहते हैं ।

† 'चि' प्रत्यय होनेसे तानिबन्धन कर्ण्यमी होता है ; यथा—ध्रेणीकृतः, पूणीकृतः, राशीकृतः, श्रेणीभूतः, निपुणीभूतः, कुशलीभूतः, पण्डितीभूतः ।

गोमतल्लिका, गोमचर्चिका, गोप्रकाण्डम्, गवोद्धः, गोतल्लजः ।

(३) द्विगु समास ।

(Numeral Compound)

७७० । समाहार-प्रभृति अर्थमे,* विशेष्य-पदके साथ रुह्या-वाचक विशेषण-पदके समासको 'द्विगु-समास' कहते हैं † । द्विगु-समासमे उत्तरपदका अर्थ प्रधान होता है, और समाहार होनेसे समस्त-पद क्लीबलिङ्ग एकवचनान्त होता है ; यथा— (त्रयाणां भुवनानां समाहारः) त्रिभुवनम् ; (चतुर्णां युगानां समाहारः) चतुर्युगम् ; (पञ्चानां पात्राणां समाहारः) पञ्चपात्रम् ; (चतसृणां दिशां समाहारः) चतुर्दिक् ।

(क) समाहार-द्विगु होनेसे, पात्रादि-भिन्न अकारान्त शब्द स्त्रीलिङ्ग ('ईप्'—'ङीप्'—प्रत्ययान्त) होता है ; यथा—

* समाहारका अर्थ—समाष्टि ।

† तद्धितार्थमे, और उत्तरपद परेभी द्विगुसमास होता है । यथा— (तद्धितार्थमे)—(द्वयोः मात्रोः अपत्यम्) द्वैमातुरः ; (पञ्चभिः गोभिः क्रीतः) पञ्चगुः । (उत्तरपद परे)—(त्रयाणां लोकानां नाथः) त्रिलोकनाथः—यहाँ 'नाथ' यह उत्तरपद परे 'त्रिलोक'—इसमे द्विगु समास हुआ ; (सप्तभिः सामभिः उपगीतम्) सप्तसामोपगीतम्—२० १०. २१ ; (पञ्च गावः धनं यस्य सः) पञ्चगवधनः ।

‡ पात्र, भुवन, युग, मुख, गुण, पथ, गव, रात्र (मतान्तरमे 'रात्र'-शब्द पु०), अह इत्यादि ।

(त्रयाणां लोकानां समाहारः) त्रिलोकी ; (चतुर्णां पदानां समाहारः) चतुष्पदी ; (पञ्चानां वटानां समाहारः) पञ्चवटी ; (सप्तानां शतानां समाहारः) सप्तशती ।*

कर्मधारय और द्विगु समासमे उत्तरपदका अर्थ प्रधान होनेके कारण, येभी तत्पुरुषमे गण्य होते हैं ।

नित्य-समास ।

७७१ । 'कुत्सित'-अर्थ समझानेसे, छवन्त-पदके साथ 'कु' इस अवयवका नित्य-समास होता है ; † यथा—(कुत्सितः जनः) कुजनः ; कुपुरुषः ; कुमाहाणः ; कुसंस्कारः ।

७७२ । छवन्त-पदके साथ प्रादि उपसर्गका नित्य-समास होता है ‡ । यथा—(प्रकृष्टः पुरुषः) प्रपुरुषः ; (शोभनो जनः) छजनः । (बुद्धो जनः) दुर्जनः ; (दुष्टा नीतिः) दुर्नीतिः ; दुष्कृष्टम् ; दुष्परितम् ; (अपकृष्टः, अपन्नष्टो वा, शब्दः) अपशब्दः । (विप्रकृष्टः, विभिन्नो वा, देशः) विदेशः । (अधिको राजा) अधिराजः । (गौणो—असाक्षात् माता) उप-माता । (अतिशयितं नवः) अभिनवः ; (अतिशयितं शीतम्) अति-

* 'आप्'-प्रत्ययान्त और 'अन्'-भागान्त शब्द विकल्पसे स्त्रीलिङ्ग (ईप् प्रत्ययान्त) होता है ; यथा—(त्रयाणां लोकानां समाहारः) त्रिलोकी, त्रिलतम् ; (पञ्च-कर्मन्) पञ्चकर्मा, पञ्चकर्मम् ('अन्'-भागान्त शब्दके उत्तर 'अ'-प्रत्यय होता है, और 'अन्'-भागका लोप होता है) ।

† नित्यसमासमे स्वपद द्वारा व्याख्यान्य नहीं होता, पदान्तर-द्वारा करना होता है ।

‡ इसको 'प्रादि-समास' कहते हैं ।

शीतम् । (ईप्त् पिङ्गलः) आपिङ्गलः ; आपाण्डुरः ; आलोहितः ।

कई प्रादिसमास-निष्पन्न पद बहुव्रीहिके तुल्य अन्यपदार्थप्रधान होते हैं*—

(क) 'क्रान्त'-प्रभृति अर्थमे, द्वितीयान्त पदके साथ 'अति'-प्रभृति-का नित्य-समास होता है । यथा—(अतिक्रान्तः मायाम्—मायातीत इत्यर्थः) अतिमायः [शिवः] ; (अतिक्रान्तः मय्यांशम्) अतिमय्यांशः [व्यवहारः] ; (अतिक्रान्तम् इन्द्रियम्—इन्द्रियातीतम् इत्यर्थः) अतीन्द्रियम् [ज्ञानम्] ; (अतिक्रान्तम् आदित्यम्—आदित्यात् अधिकम् इत्यर्थः) अत्यादित्यं [तेजः] । (अधिगतं ज्याम्) अधिज्यम् [धनुः] । (अभिगतः मुखम्) अभिमुखः [जनः] । (उत्क्रान्तः, उद्गतो वा, वेलाम्) उद्गेलः [सागरः] ।

(ख) 'क्रान्त'-प्रभृति अर्थमे, पञ्चम्यन्त पदके साथ 'निर्'-प्रभृति-का नित्य-समास होता है ; यथा—(निष्क्रान्तः वनात्) निर्वणः [व्याघ्रः] ; (निर्गतः द्वन्द्वात्) निर्द्वन्द्वः [साधुः] ; (निर्गतः नद्याः) निर्नदिः [कर्मः] ।

७७३ । धातुके साथ उपपदकां नित्य-समास होता है † । यथा—

* सुतरां अन्य-पदार्थकेही लिङ्ग वचन प्राप्त होते हैं ।

† जो जो सुबन्त-पद-प्रभृति पूर्वमे रहनेसे, धातुके उत्तर 'कृत्'-प्रत्यय-का विधान है, उनको 'उपपद' कहते हैं । 'कुम्भकारः'—इस स्थलमे, द्वितीयान्त-पद पूर्वमे रहनेसे धातुके उत्तर 'अण्'-प्रत्ययका विधान होनेके कारण, 'कुम्भम्' इस उपपदके साथ 'कृ'-धातुका समास होकर 'कुम्भकृ' ऐसा होनेसे, 'अण्' होता है ।

‡ इसको 'उपपद-समास' कहते हैं ।

(कुम्भं करोति इति—कुम्भ-कृ) कुम्भकारः । (प्रमां करोति इति—
 प्रमा-कृ + ट) प्रमाकरः ; (जले धरति इति—जल-धृ + ट) जलधरः ।
 (शास्त्रं जानाति इति—शास्त्र-ज्ञा + क) शास्त्रज्ञः । (पृष्ठात् जायते इति
 —पृष्ठ-जन् + ट) पृष्ठजम् ; (अध्यानं गच्छति इति—अध्य-गम् + ट)
 अध्यगम् । (शिलायां शेते इति—शिला-शो + अच्) शिलादायः । (दुःखं
 भजते इति—दुःख-भज् + बिण्) दुःखभाक् । (वने वसति इति—वन-
 वस् + णिन्) वनवासी । (आत्मानं विमर्शति इति—आत्मन्-मृ + खि)
 आत्मम्मरिः । (वाद्यं यच्छति इति—वाच् यम् + खच्) वाद्ययमः ।
 इत्यादि ।

(क) धातुके साथ उपसर्गका नित्य-समास होता है ; यथा—(सम्
 + कृ) संस्करोति, संस्कारः, संस्कृत्य ; (वि + जि) विजयने, विजयः,
 विजित्य ; (अभि + सिष्) अभिषिञ्चति, अभिषेकः, अभिषिष्य ;
 (आ + रम्) आरभते, आरम्भः, आरभ्य ।

(ख) धातुके साथ 'ऊरी'-प्रभृति शब्दका*, और 'चि' तथा 'डाच्'-
 प्रत्ययान्तका नित्य-समास होता है । यथा—(ऊरी) ऊरीकरोति, ऊरी-
 करणम्, ऊरीकृत्य ; (आविस्) आविष्करोति, आविष्क्रिया, आविष्कृत्य ;
 (प्रादुस्) प्रादुर्भवति, प्रादुर्भावः, प्रादुर्भूय । (चि) स्वीकरोति,
 स्वीकारः, स्वीकृत्य ; भस्मीभवति, भस्मीभावः, भस्मीभूय । (डाच्)

* ऊरी (उरी), उररी (ऊररी), आविस्, प्रादुस्, स्वघा, स्वाहा,
 वषट्, वौषट् इत्यादि । ('ऊरी'-प्रभृति चार शब्दोंका अर्थ—स्वीकार) ।
 'श्रत्' शब्दभी इस गणमे लिया जाता है ; यथा—(श्रत्-घा) श्रद्धानि,
 श्रद्धा, श्रद्धाय ।

समयाकरोति, समयाकरणम्, समयाकृत्य ; दुःखाकरोति, दुःखाक्रिया, दुःखाकृत्य ।

(ग) धातुके साथ अनुकरणात्मक-शब्दका नित्य-समास होता है ; यथा—क्षनत्करोति, क्षनत्कारः, क्षनत्कृत्य ; खात् (ट्)-करोति, खात्करणम्, खात्कृत्य । 'इति'-शब्द परे रहनेसे नहीं होता ; यथा—खात् इति कृत्वा निष्ठावति ।

(घ) धातुके साथ, 'आदर'-अर्थमे 'सत्', और 'अनादर'-अर्थमे 'असत्' शब्दका नित्य-समास होता है ; यथा—सत्करोति, सत्कारः, सत्कृत्य ; असत्करोति, असत्क्रिया, असत्कृत्य ।

(ङ) 'भूयण'-अर्थ समझानेसे, धातुके साथ 'अलम्'-शब्दका नित्य-समास होता है ; यथा—अलङ्करोति, अलङ्करणम्, अलङ्कृत्य ।

(च) धातुके साथ 'अन्तर'-शब्दका नित्य-समास होता है ; यथा—अन्तर्भवति, अन्तर्भावः, अन्तर्भूय ।

(छ) धातुके साथ 'पुरस्' इस अव्ययका नित्य-समास होता है ; यथा—पुरस्करोति, पुरस्कारः, पुरस्कृत्य ।

(ज) धातुके साथ 'अस्तम्' इस अव्ययका नित्य समास होता है ; यथा—अस्तङ्गच्छति, अस्तङ्गतः, अस्तङ्गत्य ।

(झ) 'आकाङ्क्षानिवृत्ति' समझानेसे, धातुके साथ 'कणे' और 'मनस्' शब्दका नित्य-समास होता है ; यथा—कणेहत्य पयः पिबति ; मनोहत्य पयः पिबति ;—(तावत् पिबति, यावत् अस्य अभिलाषो न निवर्तते इत्यर्थः—आश मिटाकर पीता है Drinks to his heart's content or till he is satisfied) ।

(घ) 'अन्तर्धान' (व्यवधान) समझानेसे, धातुके साथ 'तिस्' इस अव्ययका नित्य-समास होता है ; यथा—तिरोभवति, तिरोभावः, तिरोभूय । किन्तु 'कृ'-धातुके साथ विकल्पसे समास होता है ; यथा—तिस्त्वा, तिरः कृत्वा (तिरस्कृत्वा) ।

(ङ) 'कृ'-धातुके साथ 'साक्षात्'-प्रभृति शब्दका विकल्पसे समास होता है ; यथा—साक्षात्कृत्य, साक्षात् कृत्वा ; नमस्कृत्य, नमः कृत्वा (नमस्कृत्वा) ; वन्दे कृत्य, वन्दे कृत्वा ; मिथ्याकृत्य, मिथ्या कृत्वा ।

(च) 'कृ'-धातुके साथ 'उरसि' और 'मनसि'—इन दोनों सप्तम्यन्त पदोंका विकल्पसे समास होता है ; यथा—उरसिकृत्य, उरसि कृत्वा (स्वीकृत्य इत्यर्थः) ; मनसिकृत्य, मनसि कृत्वा (निश्चित्य इत्यर्थः) ।

(छ) 'विवाह'-अर्थ समझानेसे, 'कृ'-धातुके साथ 'हस्ते' और 'पाणौ'—इन दोनों सप्तम्यन्त पदोंका नित्य-समास होता है ; यथा—हस्तेकृत्य, पाणौकृत्य (दास्कर्मे कृत्वा इत्यर्थः) ।

७७४ । 'अर्थ'-शब्दके साथ चतुर्थ्यन्त पदका नित्य-समास होता है ; और यह अन्यपदार्थप्रधान होता है ।* विग्रहवाक्यसे 'अर्थ'-शब्दका उल्लेख न करके 'इदम्'-शब्दका उल्लेख किया जाता है । यथा—(भोजनाय अयम्) भोजनार्थः [सूयः] ; (गुप्ते इयम्) गुर्वर्ण [दक्षिणा] ; (पानाय इदम्) पानार्थ [जलम्] ।

७७५ । (मयूरश्चासौ व्यंसकः—धूर्तः—च) मयूरव्यंसकः ; (अन्यः अर्थः) अयान्तरम् ; (अन्यः देशः) देशान्तरम् ; (अवश्यं कर्तव्यम्) अवश्यकर्तव्यम् ; (उदक् च अवाक् च) उद्यावचम् (नैकभेदम्—अनेक-

* सुतरां अन्यपदार्थके लिङ्ग वचन प्राप्त होता है ।

प्रकारम् इत्यर्थः) ; (तत् एव) तन्मात्रम् * ; (नास्ति कुतो भयं यस्य सः) अकुतोभयः ; (नास्ति किञ्चन यस्य सः) अकिञ्चनः ;—इत्यादि-स्थलोंमेभी नित्य-समास होता है ।

कृष्णसर्पः, लोहितशालिः—इत्यादि-स्थलोंमेभी नित्य-समास ।

उक्त नियमसमूहके अतिरिक्त स्थलमेभी कभी कभी नित्य-समास होता है † ; यथा—(पूर्वं भूतः) भूतपूर्वः ; (पित्रा तुल्यः) पितृभूतः ; (ब्रह्मैव) ब्रह्मभूतः ; (नितान्तं दीर्घः) नितान्तदीर्घः ; (अयं लोकः) इहलोकः ; (यथा तथा) यथातथा ; (यथाविधि हुताः) यथाविधि-हुताः—२०१.६ ; (न एकधा) नैकधा ; इत्यादि ।

(४) द्वन्द्व समास ।

(Copulative Compound)

७७६ । जिस समासमे प्रत्येक पदका अर्थही प्रधान होता है, उसे 'द्वन्द्व-समास' कहते हैं ।

(इतरेतर-द्वन्द्व)

७७७ । किसी एक पदके साथ प्रत्येक पदकाही पृथग्भावसे समान अन्वय रहनेसे, उनके समासको 'इतरेतर-द्वन्द्व' कहते हैं । इतरेतर-द्वन्द्वमे समस्तपद उत्तरपदका लिङ्ग और

* यहाँ 'मात्र'-शब्द प्रत्यय नहीं, इसका अर्थ—अवधारण ।

† इसको 'सुप् सुपेति' (सुबन्त-पदके साथ सुबन्त-पदका) समास कहते हैं ।

प्रत्येक पदका वचन प्राप्त होता है ; यथा—(रामश्च लक्ष्मणश्च*)
 रामलक्ष्मणौ [गच्छतः] ;—यहाँ 'गच्छतः' इस पदके साथ
 'रामः' और 'लक्ष्मणः' इन दोनों पदोंके प्रत्येकका पृथक् रूपसे
 समान अन्वय है ; (भीमश्च अर्जुनश्च) भीमार्जुनौ [युध्येते],
 (हरिश्च हरश्च) हरिहरौ [पूजयति] ; (वृक्षश्च शाखा च)
 वृक्षशाखे [छिनत्ति] ; (वराहश्च महिषश्च शशकश्च) वराह-
 महिषशशकाः [घावन्ति] ; (कन्दश्च मूलश्च फलश्च) कन्द-
 मूलफलानि [भुङ्क्ते] ; (तिकञ्च अम्लञ्च मधुरञ्च) तिका-
 म्लमधुराणि [फलानि] ; (शब्दश्च स्पर्शश्च रूपश्च रसश्च
 गन्धश्च) शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाः [विषयाः भवन्ति] । †

(समाहार-द्वन्द्व)

७७८ । किसी एक पदके साथ प्रत्येक पदका अपृथग्भावा-
 से समान अन्वय रहनेसे, उनके समासको 'समाहार-द्वन्द्व'
 कहते हैं । समाहार-द्वन्द्वमे समस्तपद द्वीयलिङ्ग एकवचनान्त
 होता है ; यथा—(फलानि च मूलानि च, तेषां समाहारः)
 फलमूलम् [भुक्तम्] ; (दिशश्च देशाश्च, तेषां समाहारः)
 दिग्देशम् ।

७७९ । प्राणीके अङ्ग, वाघके अङ्ग और सेनाके अङ्ग—इमका नित्य
 समाहार-द्वन्द्व होता है । यथा—(प्राणीके अङ्ग)—(पाणिश्च पादश्च)

* प्रत्येक पदका प्राधान्य समझानेके लिये प्रत्येक पदके पश्चात्ही 'च'
 वैठाना होता है ।

† परस्परापेक्षया एकक्रियासम्बन्ध इतरेतरयोगः ।

पाणिपादम् ; (करश्च चरणश्च) करचरणम् ; दन्तश्च ओष्ठश्च (दन्तौष्ठम्) ;
 (कर्णश्च नासिका च) कर्णनासिकम् ; (पृष्ठश्च उदरश्च) पृष्ठोदरम् ।
 (वाद्यके अङ्ग)—(पणवश्च मृदङ्गश्च) पणवमृदङ्गम् ; (शङ्खश्च दुन्दुभिश्च)
 शङ्खदुन्दुभि ; (भेरी च पटहश्च) भेरीपटहम् ; (क्रपभश्च गान्धारश्च)
 क्रपभगान्धारम् ; (घैवतश्च पञ्चमश्च) घैवतपञ्चमम् ; (पङ्कजश्च मध्यमश्च)
 पङ्कजमध्यमम् । (सेनाके अङ्ग)—(रथिकाश्च अश्वारोहाश्च) रथिकाश्वा-
 रोहम् ; (परशवश्च करवालाश्च) परशुकरवालम् ; (धनुंषि च शराश्च)
 धनुःशरम् ; (शराश्च तूणीराश्च) शरतूणीरम् ; (हस्तिनश्च अश्वश्च रथाश्च
 प्रादाताश्च) हस्त्यश्वरथपादातम् * ।

७८० । लिङ्गका भेद रहनेसे, नदीवाचक और देशवाचक पदोंका
 समाहार-द्वन्द्व होता है । यथा—(नदी)—(गङ्गा च शोणश्च) गङ्गाशोणम् ;
 (ब्रह्मपुत्रश्च चन्द्रभागा च) ब्रह्मपुत्रचन्द्रभागम् । (देश)—(काशी च नव-
 द्वीपश्च) काशीनवद्वीपम् ; (मथुरा च पाटलिपुत्रश्च) मथुरापाटलिपुत्रम् ।
 ग्रामवाचक पदका समाहार नहीं होता ।

७८१ । जो जन्तु परस्पर नित्यविरोधी, तद्वाचक पदोंका समाहार-
 द्वन्द्व होता है ; यथा—(अह्यश्च नकुलाश्च) अहिनकुलम् ; (काकाश्च
 झल्लाश्च) काकोल्लम् ; (मार्जारश्च मूपिकाश्च) मार्जारमूपिकम् ।

७८२ । बहुवचनान्त क्षुद्रजन्तुवाचक और फलवाचक पदोंका
 समाहार-द्वन्द्व होता है । यथा—(क्षुद्रजन्तु)—(दंशाश्च मशकाश्च) दंश-

* सेनाङ्गवाचक पदका केवल बहुवचनमे समाहार होता है, अन्यवचन-
 मे नहीं होता ; यथा—(शरश्च तूणीरश्च) शरतूणीरौ ; (हस्ती च अश्वश्च)
 हस्त्यौ ; (शक्तिश्च परशुश्च करवालाश्च) शक्तिपरशुकरवालाः ।

मशकम् ; (यूकाश्च मक्षिकाश्च) यूकमक्षिकम् । (फल)—यदराणि च आमलकानि च) यदरामलकम् ; (खर्जूरानि च नारिकेलानि च) खर्जूर-नारिकेलम् ।

७८३ । दूदवाचक पदोंका समाहार-द्वन्द्व होता है ; यथा—(गोपाश्च मापिताश्च) गोपनापितम् ; (कर्माश्च कुम्भकाराश्च) कर्मा-कुम्भकारम् ; (ताम्बूलिकाश्च तन्तुवायाश्च) ताम्बूलितन्तुवायम् । अल्पव्यय दूदोंका नहीं होता ; यथा—(शौनिकाश्च चण्डालाश्च) शौनिक-चण्डालाः ।

७८४ । 'गवाश्च'-प्रभृतियोंका समाहार-द्वन्द्व होता है ; यथा—(गावश्च अजाश्च) गवाश्वम् ; (अजाश्च अविजाश्च) अजाविकम् ; (पुत्राश्च पौत्राश्च) पुत्रपौत्रम् । एवम्—छीकुमारम्, श्वचण्डालम्, कुञ्जवामनम्, उद्धराम्, दासीदासम्, मूत्रपुरीषम्, मांसशोणितम्, तृणोलपम्, दर्भशरम् इत्यादि ।

७८५ । बहुवचनान्त वृक्षवाचक, तृणवाचक, शस्यवाचक, पशुवाचक और पक्षिवाचक पदोंका विकल्पसे समाहार-द्वन्द्व होता है । यथा—(वृक्ष)—(अश्वत्थाश्च न्यग्रोधाश्च) अश्वत्थन्यग्रोधम्, अश्वत्थन्यग्रोधाः ; (चूताश्च अशोकाश्च) चूताशोकम्, चूताशोकाः । (तृण)—(कुशाश्च काशाश्च) कुशाकाशम्, कुशाकाशाः । (शस्य)—(घोहयश्च यवाश्च) घोहियवम्, घोहियवाः ; (मुत्राश्च मापाश्च) मुत्रमापम्, मुत्रमापाः । (पशु)—(गावश्च महिषाश्च) गोमहियम्, गोमहिषाः ; (वृकाश्च कुरङ्गाश्च) वृककुरङ्गम्, वृककुरङ्गाः ; (गोमायवश्च गर्दभाश्च) गोमायु-गर्दभम्, गोमायुगर्दभाः । (पक्षी)—(हंसाश्च सारसाश्च) हंसमारम्भम्,

हंससारसाः ; (कोकिलाश्च मयूराश्च) कोकिलमयूरम्, कोकिलमयूराः ।

७८६ । परस्परविलिङ्ग पदार्थोंका विकल्पसे समाहार-द्वन्द्व होता है ; यथा—(शीतञ्च उष्णञ्च) शीतोष्णम्, शीतोष्णे ; (सुखञ्च दुःखञ्च) सुखदुःखम्, सुखदुःखे ; (धर्मञ्च अधर्मञ्च) धर्माधर्मम्, धर्माधर्मे ; (आलोकश्च अन्धकारश्च) आलोकान्धकारम्, आलोकान्धकारौ ।

(एकशेष-द्वन्द्व)

७८७ । जिस समासमे केवल एकपद शेष अर्थात् अवशिष्ट रहता है, उसे 'एकशेष-द्वन्द्व' कहते हैं ।

(क) समानाकार पदोंका एकशेष होता है ; यथा—(देवश्च देवश्च) देवौ ; (देवश्च देवश्च देवश्च) देवाः ; (फलञ्च फलञ्च) फले ; (फलञ्च फलञ्च फलञ्च) फलानि ।

(ख) एकही शब्दसे उत्पन्न पुंलिङ्ग और स्त्रीलिङ्ग पदोंके समासमे पुंलिङ्ग-पद शेष रहता है ; यथा—(ब्राह्मणश्च ब्राह्मणी च) ब्राह्मणौ ; (कुक्कुटश्च कुक्कुटी च) कुक्कुटौ ।

(ग) क्लीबलिङ्ग पदके साथ एकही शब्दसे उत्पन्न अन्यलिङ्ग पदके समासमे क्लीबलिङ्ग पद शेष रहता है, और वह विकल्पसे एकवचनान्त होता है ; यथा—(मधुरश्च मधुरा च मधुरञ्च) मधुराणि, मधुरं वा ।

(घ) मातृ और पितृ, पुत्र और दुहितृ, आतृ और स्वसृ, श्वश्रू और श्वशुर—इन पदोंके समासमे पुंलिङ्ग-पद शेष रहता है ; यथा—(माता च पिता च) पितरौ ; (पुत्रश्च दुहिता च) पुत्रौ ; (आता च स्वसा च)

(श्वश्रूश्च श्वशुरश्च) श्वशुरौ । (पक्षे—मातापितरौ और श्वश्रूश्च श्वशुरौ, अर्थात् इन दोनो स्थलोंमे विकल्पसे ।)

(५) बहुव्रीहि समास ।

(Relative Compound)

७८८ । जिस समासमें अन्यपदका अर्थ प्रधान होता है, अर्थात् अनेक (एकाधिक) समस्यमान-पद निज अर्थका वाचक न होकर अन्यपदार्थका वाचक होता है, उसे 'बहुव्रीहि समास' कहते हैं ।* यथा—(आरूढः धानरः यं

* सुगता बहुव्रीहि-समास निधन शब्द विशेषण होता है (अर्थात् अन्यपदार्थके लिये वचन प्राप्त होता है) ; यथा—दीर्घनेत्रः [पुरुषः]—यहाँ 'दीर्घ'-शब्दका अर्थ 'लम्बा', और 'नेत्र'-शब्दका अर्थ 'बभ्रु' ; किन्तु 'दीर्घनेत्र' यह पद लम्बे बभ्रुको न समझाकर दीर्घनेत्र-विशिष्ट जो पुरुष उसको समझता है, इसलिये यहाँ बहुव्रीहि-समास हुआ, और 'दीर्घनेत्रः' यह पद 'पुरुष' इस पदका विशेषण ।

बहुव्रीहि द्विविध—समानाधिकरण और व्यधिकरण † । परस्पर विशेष्य-विशेषण भावापन्न पदोंके समासको 'समानाधिकरण बहुव्रीहि' कहने हैं ; यथा—(लम्बा कर्णो यस्य सः) लम्बकर्णः [शशक] । और अन्यविध पदोंके समासको 'व्यधिकरण बहुव्रीहि' कहते हैं ; यथा—(दूतः पाणो यस्य सः) शूलपाणि (शिव) ; (पश्चात् जन्म यस्य तत्) पश्चजन्म (पद्मम्) ।

उक्त द्विविध बहुव्रीहिका प्रत्येक फिर दो-प्रकार—तद्गुणसंविज्ञान और शतद्गुणसंविज्ञान । समस्तपद जिस पदार्थको समझता है, और उसका

† भिन्नविभक्त्यन्तत्वं भिन्नार्थनिष्ठत्वं वैयधिकरण्यम् ।

सः*) आरूढवानरः [वृद्धः] ; (प्राप्तः नरः यं सः) प्राप्तनरः [ग्रामः] । (लब्धं धनं येन सः) लब्धधनः [दरिद्रः] ; (कृतं कर्म येन सः) कृतकर्मा [पुरुषः] ; (दृष्टः कृष्णः येन सः दृष्टकृष्णः) [भक्तः] ; (निर्जितः कामः येन सः) निर्जितकामः [शिवः] ; (अधीतं शास्त्रं याभ्यां तौ) अधीतशास्त्रौ [शिष्यौ] ; (निरस्ताः शत्रवः येन सः) निरस्तशत्रुः [राजा] । (दत्तं धनं यस्मै सः) दत्तधनः [विप्रः] ; (दत्तः उपदेशः यस्मै सः) दत्तोपदेशः [शिष्यः] ; (उपनीतं भोजनं यस्मै सः) उपनीत-

जो गुण प्रकाश करता है, उस पदार्थके देखनेसेही यदि वह गुण सम्पक् जाना जाय, (अर्थात् समासान्तर्गत प्रधान पदार्थ यदि अन्य पदार्थमे विद्यमान रहे), तो 'तद्गुणसंविज्ञान' होता है ; अन्यथा 'अतद्गुणसंविज्ञान' । 'लम्बकर्णः' 'शूलपाणिः' इत्यादि-स्थलोंमे 'तद्गुणसंविज्ञान', और 'प्रियपुत्रः' 'दृष्टसागरः' इत्यादि-स्थलोंमे 'अतद्गुणसंविज्ञान' ।

* बहुव्रीहि-निष्पन्न शब्द जिसको समझायेगा, व्यासवाक्यमे उसके लिङ्ग, वचन और सम्बन्ध समझानेके लिये द्वितीयादिविभक्त्यन्त 'यद्'-शब्दका प्रयोग करना होता है ; ('यद्'-शब्दके स्थलमे 'इदम्'-शब्दभी कहीं कहीं प्रयुक्त होता है) ; पश्चात् समस्त शब्दको जिस लिङ्ग, विभक्ति और वचनमे लेना होगा, उसकी सूचनाके लिये 'तद्'-शब्द प्रयुक्त होता है ; उस 'तद्'-शब्दमे जो लिङ्ग, जो विभक्ति और जो वचन, समस्त-शब्दकोभी उसी लिङ्ग, उसी विभक्ति और उसी वचनमे लेना होगा ॥ द्वितीयान्त 'यद्'-शब्दादिका प्रयोग करनेसे, उसको 'द्वितीयान्यपदार्थ बहुव्रीहि' कहते हैं ; ऐसे—'तृतीयान्यपदार्थ' इत्यादि ।

भोजनः [अतिथिः] । (निर्गतं जलं यस्मात् तत्) निर्गत-
जलं [सरः] ; (उद्धृतम् उदकं यस्मात् सः) उद्धृतोदकः
[कृपः] ; (श्रुतः वृत्तान्तः यस्मात् सः) श्रुतवृत्तान्तः [दूतः] ;
(लब्धं धनं यस्याः सा) लब्धधना [राक्षी] । (दीर्घा वाहू
यस्य सः) दीर्घबाहुः [पुरुषः] ; (सन् आशयः यस्य सः)
सदाशयः [साधुः] ; (पीतम् अम्यरं यस्य सः) पीताम्यरः
[हरिः] ; (चत्वारः भुजाः यस्य सः) चतुर्भुजः [कृष्णः] ;
(निर्मलं जलं यस्याः सा) निर्मलजला [नदी] । (सुप्ताः
मीनाः यस्मिन् सः) सुप्तमीनः [हृदः] ; (बहवः नराः
यस्मिन् सः) बहुनरः [ग्रामः] ; (बहवः मृगाः यस्मिन् तत्)
बहुमृगं [घनम्] ; (प्रफुल्लानि कमलानि यस्मिन् तत्) प्रफुल्ल-
कमलं [सरः] । (बहुपद)—(नीलम् उज्ज्वलञ्च धपुर्यस्य
सः) नीलोज्ज्वलधपुः [कृष्णः] ।

पूर्वपद लक्ष्य होनेसेभी, बहुव्रीहि समास होता है ; यथा—(उच्चैः
क्षिताः यस्य सः) उच्चैःक्षिताः ; (अधः मुखं यस्य सः) अधोमुखः ;
(उपरि दृष्टिः यस्य सः) उपरिदृष्टिः ।

(मध्यपदलोपी बहुव्रीहि)

७८९ । जिस बहुव्रीहि-समासमे मध्यपदका लोप होता
है, उसको 'मध्यपदलोपी बहुव्रीहि' कहते हैं । यथा—
(अविद्यमानं कारणं यस्य सः) अकारणः ; (अविद्यमानः
पुत्रो यस्य सः) अपुत्रः ; (अविद्यमानः क्रोधो यस्य सः)
अक्रोधः । (वृषस्य स्कन्ध इव स्कन्धो यस्य सः) वृषस्कन्धः ;

(चन्द्रस्य प्रभा इव प्रभा यस्य तत्) चन्द्रप्रभम् [आतपत्रम्] ;
 (व्याघ्रस्य मुखम् इव मुखं यस्य सः) व्याघ्रमुखः । (ताम्ररस-
 सदृशम् आननं यस्य सः) ताम्रसाननः । (प्रपतितानि पर्णानि
 यस्मात् सः) प्रपर्णः ; (अपगतः शोकः यस्य सः) अपशोकः ;
 (निर्गतं मलं यस्मात् सः) निर्मलः ; (विगतः अर्थः यस्मात्
 सः) व्यर्थः ; (उद्गतः मदः यस्य सः) उन्मदः ; (उत्कण्ठितं,
 उद्भ्रान्तं वा, मनः यस्य सः) उन्मनाः ; (प्रकृष्टं बलं यस्य सः)
 प्रबलः ।

(तुल्ययोगे बहुव्रीहि)

७९० । तृतीयान्त पदके साथ 'सह'-शब्दका बहुव्रीहि
 होता है ; यथा—(पुत्रेण सह वर्त्तमानः) सपुत्रः ; (अनुजेन
 सह वर्त्तमानः) सानुजः ; (बान्धवेन सह वर्त्तमानः) सबा-
 न्धवः ; (भृत्येन सह वर्त्तमानः) सभृत्यः ; (विनयेन सह
 वर्त्तमानं यथा स्यात् तथा) सविनयम् [उवाच] ।

(व्यतिहारे बहुव्रीहि)

७९१ । व्यतिहार अर्थात् परस्पर एकजातीय कार्य्य करना समझानेसे,
 बहुव्रीहि होता है ; यथा—(केशेषु केशेषु गृहीत्वा इदं युद्धं प्रवृत्तम्)
 केशाकेशि ; "केशाकेश्यभवद्युद्धं रक्षसां वानरैः सह" महाभा० ; (दण्डैश्च
 दण्डैश्च प्रहृत्य इदं युद्धं प्रवृत्तम्) दण्डादण्डि । ये शब्द अव्यय ।

(६) अव्ययीभाव समास ।

(Indeclinable Compound) .

७९२ । सुवन्त-पदके साथ सामीप्यादि-अर्थ-बोधक अव्य-

यके समासको 'अव्ययीभाव' कहते हैं । अव्ययीभाव-समासमे पूर्वपदका अर्थ प्रधान होता है * । यथा—(समीप)—(गृहस्य समीपम्) उपगृहम्; (कुलस्य समीपम्) उपकुलम्; (गङ्गायाः समीपम्) उपगङ्गम् । (अभाव)—(विघ्नस्य अभावः) निर्विघ्नम्; (मल्लिकाणाम् अभावः) निर्मल्लिकम्; (मिश्रायाः अभावः) दुर्मिश्रम् । (अत्यय)—(हिमस्य अत्ययः—ताशः) अतिहिमम्; (शीतस्य अत्ययः) अतिशीतम्; (वाधायाः अत्ययः) अतिबाधम् । (असम्प्रति)—(निद्रा सम्प्रति न युज्यते) अतिनिद्रम्; (शोकः सम्प्रति न युज्यते) अतिशोकम् । (पश्चात्)—(रथस्य पश्चात्) अनुरथम्; (गृहस्य पश्चात्) अनुगृहम्; (पदस्य पश्चात्) अनुपदम् । (योग्य)—(रूपस्य योग्यम्) अनुरूपम्; (कुलस्य योग्यम्) अनुकुलम् । (चोप्ता)—(दिनं दिनम्) अनुदिनम्, अथवा प्रतिदिनम्; (गृहं गृहं प्रति) प्रतिगृहम्; (क्षणे क्षणे) अनुक्षणम् । (अनतिक्रम)—(शक्तिम् अनतिक्रम्य) यथाशक्ति; (विधिम्

* अव्ययीभावसमास-निष्पन्न शब्द क्वाकलिङ्ग होता है, और उसके उत्तर सब विभक्तियोंके स्थानमेही 'अम्' (द्वितीयाका एकवचन) होता है; किन्तु भकारान्त शब्दके उत्तर सुनीया और सप्तमीके स्थानमे विकल्पसे 'अम्' होता है, पञ्चमीके स्थानमे नहीं होता; यथा—उपकुलं वृक्षः, उपकुलं वृक्षौ, उपकुलम् उपकुलेन वा वृक्षेण, उपकुलं वृक्षाय, उपकुलात् वृक्षात्, उपकुलं वृक्षस्य, उपकुलम् उपकुले वा वृक्षे; आधिहारे कथा कथाम् कथया इत्यादि ।

अनतिक्रम्य) यथाविधि ; (ज्ञानम् अनतिक्रम्य) यथाज्ञानम् ;
 (ये ये वृद्धाः) यथावृद्धम् ; (ये ये तथाभूताः) यथातथम् ।
 (आनुपूर्व्य)—(ज्येष्ठस्य आनुपूर्व्येण, अथवा ज्येष्ठं ज्येष्ठम्
 अनुक्रम्य) अनुज्येष्ठम् ; (वर्णानाम् आनुपूर्व्येण) अनुवर्णम् ।
 (समृद्धि)—(भिक्षायाः समृद्धिः) सुभिक्षम् । (सादृश्य)—
 (चन्द्रस्य सदृशम्) सचन्द्रम् * ; (हरेः सदृशम्) सहरि ।
 (यौगपद्य)—(चक्रेण युगपत्) सचक्रम् । (साकल्य)—
 (तृणमपि अपरित्यज्य, अथवा तृणेन सह सकलम्)
 सतृणम् । (विभक्त्यर्थ)—(कूले) उपकूलम्, वा अधि-
 कूलम् ; (हरौ) अधिहरि ; (गृहे) अधिगृहम् ; (आ-
 त्मनि, अथवा आत्मानम् अधिकृत्य) अध्यात्मम् । (व्यतीहार)
 (कर्णे कर्णे) कर्णाकर्णि ।

७९३ । 'अवधारण' समझानेसे, सुबन्तके साथ 'यावत्' इस शब्द-
 का अव्ययीभाव-समास होता है ; यथा—यावदमत्रं ब्राह्मणान् आमन्त्र-
 यस्व (यावन्ति अमत्राणि—भाजनानि—सन्ति, पञ्च पट् वा, तावत्
 आमन्त्रयस्व इत्यर्थः) ; (यावन्तः वृद्धाः) यावद्वृद्धम् ।

७९४ । 'मर्यादा' और 'अभिविधि' समझानेसे, सुबन्त-पदके साथ
 'आह' इस अव्ययका विकल्पसे अव्ययीभाव-समास होता है । यथा—
 (मर्यादा) आपाटलिपुत्रम्, आ पाटलिपुत्रात्, वृष्टो देवः ; आग्रामम्,
 आ ग्रामात्, वनम् । (अभिविधि) आकुमारम्, आ कुमारेभ्यः, यशः-
 कालदासस्य ; आवालयम्, आ वाल्यात्, विद्यायां यत्नः कार्यः ।

* 'सह'-शब्दके स्थानमे 'स' होता है ।

आमरणम् ; “आमेत्तञ्चम्” कु०१. ५ ; “आगोपालं ननृषुः” फा० ।

७९५ । पञ्चम्यन्त पदके साथ ‘वहिस्’-प्रभृति * शब्दोंका विकल्पसे अठ्ठयीमात्र-समास होता है ; यथा—वहिर्ग्रामम्, ग्रामात् वहिः ; प्रागु-पवनम्, उपवनात् प्राक् ।

७९६ । ‘आभिमुख्य’ समझानेसे, लक्ष्यवाचक सुबन्त-पदके साथ ‘अभि’ और ‘प्रति’—इन दोनों अठ्ठयीमात्र-समास होता है ; यथा—अभ्यग्नि, अग्निम् अभि, जालमाः पतन्ति ; प्रत्यग्नि, अग्निं प्रति ;—(अग्निं लक्ष्यीकृत्य अभिमुख्यं पतन्तीत्यर्थः) ।

७९७ । षष्ठ्यन्त पदके साथ ‘पारे’, ‘मध्ये’ और ‘अन्तर्’ शब्दका विकल्पसे अठ्ठयीमात्र समास होता है । यथा—(गङ्गायाः पारे) पारे-गङ्गम् । (समुद्रस्य मध्ये) मध्येसमुद्रम्—माघ०३. ३३ ; (नागस्य मध्ये) मध्येनगरम् ; (रणस्य मध्ये) मध्येरणम्—भामिनी०१. १२५ ; (जङ्गलस्य मध्ये) मध्येजङ्गम्—भामिनी०१. ६० ; (पृष्ठस्य मध्ये) मध्येपृष्ठम् ; (समायाः मध्ये) मध्येममम्—नै०६. ७६ ; (नद्याः मध्ये) मध्येनदि । निरातनसे एकारागम होता है । (वधूनाम् अन्तः) अन्तर्वधु ; (जलस्य अन्तः) अन्तर्जलम् ; “अन्तर्गिरि”—भा०१. ३४. । पक्षे षष्ठी-सत्पुरुष समास, यथा—गङ्गाशरे, समुद्रमध्ये, जङ्गलान्तः ।

७९८ । ‘तिष्ठद्’-प्रभृति षड् निरातनसे सिद्ध होते हैं ; यथा—(तिष्ठन्ति गावः यस्मिन् काले दोहाय सः) तिष्ठद् (रात्रेः प्रथम-नाडिका इत्यर्थः—शामके बाद एक या डेढ़ घण्टा) ; (आयन्ति यस्मिन् काले गावः गोष्ठं सः) आयतीगवम् (अर्द्धान्तमितभास्काः कालः

* वहिस्, प्राच्, अवाच्, प्रत्यच्, अप, परि इत्यादि ।

इत्यर्थः) ; (प्रगतो दक्षिणम्) प्रदक्षिणम् ; इत्यादि ।

७९९ । 'पृषोदरादि'-पद निपातनसे सिद्ध होते हैं ; यथा—
(पृषन्ति—विन्दवः—उदरे अस्य) पृषोदरः [पवनः] ; (वारिणः वाहकः)
चलाहकः (मेव इत्यर्थः) ; (शवानां शयनम्) शमशानम् ; (पिशितम्
अदनाति) पिशाचः ; (मह्यां रौति) मयूरः ; ('कां दिशं यामि' इत्याह)
कान्दिशीकः (भयद्रुतः—भीत्या पलायित इत्यर्थः ; "मृगजनः
कान्दिशीकः संवृत्तः" पञ्च० १) ; (जीवनस्य उदकस्य मूतः पटवन्धः)
जीमूतः (जलधर इत्यर्थः) ।

(सङ्गताः आपः अत्र) समीपम् ; (अनुगता आपोऽत्र) अनूपम्
(जलबहुलं स्थानम् इत्यर्थः) ; (अन्तर्गता आपोऽत्र) अन्तरीपम् ;
(द्विर्गता आपोऽत्र) द्वीपः ; (जाया च पतिश्च) दम्पती वा जम्पती
(अथवा जायापती) ; (कुशश्च लवश्च) कुशीलवौ ; (द्यौश्च भूमिश्च)
द्यावाभूमी ; (द्यौश्च पृथिवी च) द्यावापृथिव्यौ वा दिवस्पृथिव्यौ ;
(सूर्यश्च चन्द्रमाश्च) सूर्याचन्द्रमसौ ; (अग्निश्च सोमश्च) अग्नीषोमौ ;
(इन्द्रश्च वरुणश्च) इन्द्रावरुणौ ; (मित्रश्च वरुणश्च) मित्रावरुणौ ।

अलुक्-समास ।

८०० । किसी किसी स्थलमे पूर्वपदस्थ विभक्तिका लोप नहीं होता,
उसको 'अलुक्-समास' कहते हैं । यथा—तमसावृतः ; अनुपान्धः । परस्मै-
पदम्, परस्मै-भाषा ; आत्मने-पदम्, आत्मने-भाषा । वाचो-युक्तिः ;
पश्यतो-हरः ; वाचस्पतिः, वचसां-पतिः (अथवा वाक्पतिः) ; दिव-
स्पतिः ; वास्तोष्पतिः ; भ्रातृष्पुत्रः ; मातुः-प्वसां (वा मातृ-प्वसा) ;
पितुः-प्वसा (वा पितृ-प्वसा) ; देवानां-प्रियः (मूर्खः इत्यर्थः ; "तेऽपि

अतात्पर्यज्ञा देवानां-प्रियाः" काव्यप्रकाशः) ; दास्याः-पुत्रः (निन्दार्थे,
 गालिप्रदाने ; "महत्येव प्रत्यूपे दास्याः-पुत्रैः शकुनिलुब्धकैर्नमप्रहणकोलाहलेन
 प्रतियोधितोऽस्मि" शकु० २.) । युधिष्ठिरः ; अन्ते-वासी ; विळे-शयः ;
 पङ्के-रहम् ; कण्ठे-कालः ; उरसि लोमा ; सज्ये-ष्टा ; स्तम्भे-रमः
 (हस्तो) ; कर्णे-जपः (सूचकः, कर्णे लगित्वा परापगादं वदति यो
 जनः इत्यर्थः) ; पात्रे-समितः (भोजनकाले पात्रे एव सङ्गतः, न तु कार्य-
 काले इत्यर्थः) ; गेहे-धूरः (गेहे एव शूरा, न तु अन्यत्र इत्यर्थः
 A carpet-knight) ; गेहे-नर्दी (गेहे एव नर्दति, न युद्धे इत्यर्थः
 A dunghill-cock) ; मातरि-पुरुषः ('पुरुष'-शब्द इह शूरवचनः ;
 तेन मातरि एव पुरुषः—मातरं तर्जयित्वा अन्यस्मात् सर्थस्मात् शिमे-
 तीति, भीरुः इत्यर्थः) ; हृदि-स्पृक् ; हृदि-स्थः ; दिवि-जः ; शरदि-जः ;
 मनसिजः (वा मनोजः) ; सरसिजम् (वा सरोजम्) ; वने-चरः (वा
 वनचरः) ; ते-चरः (वा लचरः) ; इत्यादि ।

पूर्वनिपात वा प्राग्भाव ।

८०१ । तत्पुरुष-समासमे—प्रथमादिविमक्ष्यन्त पदोंका प्राग्भाव
 होता है ; यथा—(उत्तरं कायस्य) उत्तरकायः ; (सखं पुत्रस्य)
 सखपुत्रस्य ; (पशुना समानः) पशुसमानः ; (देवाय बलिः) देवबलिः ;
 (चोरात् भयम्) चोरभयम् ; इत्यादि ।

(क) 'राजदन्तादि'-पदोंमे 'दन्त'-प्रभृति पदोंका परनिपात होता
 है ; यथा—(दन्तानां राजा) राजदन्तः (ऊर्ध्वपङ्क्तिस्थं मध्यवर्तिन्दन्त-
 द्वयम् इत्यर्थः) ; (हंसानां राजा) राजहंसः ; "राजविद्या राजगुह्यम्"
 गीता. ९. २ ; (वनस्य अग्रे) अग्रेवणम् ; इत्यादि ।

८०२ । कर्मधारय-समासमे—विशेषण, और उपमान, उपमित-
प्रभृति जिनके समासका विधान किया गया है, उनका प्राग्भाव होता
है ; यथा—(विशेषण)—(शुभः सन्देशः) शुभसन्देशः ; (उपमान)—
(चन्द्रिका इव धवलम्) चन्द्रिकाधवलम् ; (उपमित)—(नयनं सरो-
जम् इव) नयनसरोजम् ; (पदं पल्लवम् इव) पदपल्लवम् ।

८०३ । द्विगु-समाससे—सङ्ख्यावाचक शब्दका प्राग्भाव होता
है ; यथा—(त्रयाणां गुणानां समाहारः) त्रिगुणम् ; (अष्टानां सहस्राणां
समाहारः) अष्टसहस्री ।

८०४ । द्वन्द्व-समासमे—दो पदोंमें द्वन्द्व होनेसे, अल्पस्वर-विशिष्ट
पदका प्राग्भाव होता है ; यथा—तालतमालौ ; वटाश्वत्थौ ; गजतुरङ्गौ ;
गोमहिषौ ; हंससारसौ ; काककोकिलौ ; शिवकेशवौ ; भ्रातृभगिन्यौ ;
अम्लमधुरौ ; तिक्तकपायौ ।

(क) स्वरसाम्यस्थलमे (अर्थात् दोनो पदही समानस्वरविशिष्ट
होनेसे), स्वरादि (अर्थात् स्वरवर्ण आदिमें जिसके ऐसे) अकारान्त
पदका प्राग्भाव होता है ; यथा—अश्वगजौ , अम्लतिकौ ; अनलपवनौ ;
अच्युतमहेशौ ; अचलसमुद्रौ ; इन्द्रवक्त्रौ ; ईशकृष्णौ ; उग्रवरौ ; ऊर्ध्वनिम्ने ।

(ख) स्वरसाम्यस्थलमे, इकारान्त और उकारान्त पदका प्राग्-
भाव होता है । यथा—हरिहरौ ; रविबुधौ । पटुशुक्रौ, मृदुदृढौ ।

(ग) लघुवर्णविशिष्ट पदका प्राग्भाव होता है ; यथा—मृगकाको ;
नलनीलौ ; कुशकाशम् ; वलयकेयूरौ ।

(घ) अधिकतर पूजनीय पदका प्राग्भाव होता है ; यथा—साता-
पितरौ (“पितुर्माता सहस्रेण गौरवेणातिरिच्यते”) ; तापसयाचकौ ।

(छ) ज्येष्ठभ्रातृवाचक पदका प्राग्भाव होता है ; यथा—युधिष्ठिराज्जुनौ ; धतराष्ट्रपाण्डू ; बलदेवकृष्णौ ।

(च) भ्रतृवाचक और नक्षत्रवाचक पदोंके आनुपूर्व्य अर्थात् क्रमके अनुसार पूर्ववर्तीका प्राग्भाव होता है । यथा—(भ्रतु) हेमन्तशिशितौ ; निशितवसन्तौ ; वसन्तनिदाघौ । (नक्षत्र) अश्विनीभरण्यौ ; कृत्तिका-रोहिण्यौ । वर्णसाम्यस्थलमेही यह नियम ।

(छ) ब्राह्मणादिवर्णवाचक पदोंका अनुपूर्वांनुसार पौर्वापर्यनियम ; यथा—ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यगुदाः ; ब्राह्मणवैश्यौ ।

८०९ । बहुव्रीहि-समासमे—सप्तम्यन्त और विशेषण पदका प्राग्भाव होता है । यथा—(सप्तम्यन्त)—(कण्ठे कालः यस्य सः) कण्ठेकालः ; (उरसि लोमानि यस्य सः) उरसिलोमा ; (मूर्द्ध्नि शिखा यस्य सः) मूर्द्धंशिखः ; (तच्चे दृष्टिः यस्य सः) तत्रदृष्टिः । (विशेषण)—(विग्रं वस्त्रं यस्य सः) विग्रवस्त्रः ; (नीलम् अम्बरं यस्य सः) नीलाम्बरः ; (मधुरं वचनं यस्य सः) मधुरवचनः ।

(क) 'प्रिय'-शब्दका विकल्पसे प्राग्भाव होता है ; यथा—गुह-प्रियः ; प्रियगुहः ।

(ण) 'इन्दु'-प्रभृतिपदके योगसे, सप्तम्यन्त पदका परनिपात होता है ; यथा—(इन्दुः मौली यस्य सः) इन्दुमौलिः ; चन्द्रशेखरः ; (पद्मं भाभौ यस्य सः) पद्मनाभः ; पद्महस्तः ; (कुशः पाणौ यस्य सः) कुशपाणिः ; इत्यादि ।

(ग) 'प्रहरण'(शस्त्र)-वाचक पदके योगसे, सप्तम्यन्त पदका पर-निपात होता है ; यथा—(शस्त्रं पाणौ यस्य सः) शस्त्रपाणिः ; दण्डः

पाणौ यस्य सः) दण्डपाणिः ; चक्रपाणिः ; शूलपाणिः ; (खड्गः करे यस्य सः) खड्गकरः ; (धनुः हस्ते यस्य सः) धनुर्हस्तः ।

(घ) 'क्त'-प्रत्ययान्त पदका प्राग्भाव होता है ; यथा—(कृता विद्या येन सः) कृतविद्यः ; (कृतं कर्म येन सः) कृतकर्मा ; कृतकृत्यः ; (अधीतं व्याकरणं येन सः) अधीतव्याकरणः ; (भक्षितम् ओदनं येन सः) भक्षितौदनः ; (धृतम् आयुधं येन सः) धृतायुधः ; (उद्धृतः दण्डः येन सः) उद्धृतदण्डः ; (भग्नः मनोरथः यस्य सः) भग्नमनोरथः ; (पक्कः केशः यस्य सः) पक्ककेशः ।

(ङ) 'आहिताग्नि'-प्रभृति पदोंमे 'क्त'-प्रत्ययान्त पदका विकल्पसे प्राग्भाव होता है ; यथा—(आहितः अग्निः येन सः) आहिताग्निः, अग्न्याहितः ; उद्यतासिः, अस्युद्यतः ; सुखोद्यितः, उचितसुखः ; जात-सुखः, सुखजातः ; जातपुत्रः, पुत्रजातः ; जातदन्तः, दन्तजातः ; जात-श्मश्रुः, श्मश्रुजातः ; पीततैलः, तैलपीतः ; पीतघृतः, घृतपीतः ; पीतसुराः, सुरापीतः ; ऊढभार्य्यः, भार्य्योढः ; गतार्थः, अर्थगतः ; प्राप्तकालः, कालप्राप्तः ; इत्यादि ।

८०६ । सब समासोंमे—अव्ययपदका प्राग्भाव होता है ; यथा—(न ब्राह्मणः) अब्राह्मणः ; (टीकया सह वर्तमानः) सटीकः ; (भिक्षायाः अभावः) दुर्भिक्षम् ; (आदित्यम् अतिक्रान्तम्) अत्यादित्यम् ।

समास-कार्य ।

(पूर्वपदमे)

८०७ । [अन्य]—'आशिस्'-प्रभृति शब्द परे रहनेसे, 'अन्य'-

शब्दके स्थानमे 'अन्यत्' होता है ; यथा—(अन्या आशीः) अन्य-
दाशीः ; (अन्यस्मिन् आशा) अन्यदाशा ; (अन्यस्मिन् आस्था)
अन्यदास्था ; (अन्यम् आस्थितः) अन्यदास्थितः ; (अन्यस्मिन्
उत्सुकः) अन्यदुत्सुकः ; (अन्यस्मिन् रागः) अन्यद्रागः ; (अन्यः कारकः)
अन्यत्कारकः । *

(क) तृतीयान्त और पष्ठ्यन्त 'अन्य' शब्दका नहीं होता ; यथा—
(अन्येन आशीः) अन्याशीः ; (अन्यस्य आशीः) अन्याशीः ।

(ख) 'अर्थ'-शब्द परे रहनेसे, विकल्पसे होता है ; यथा—(अन्यस्य
अर्थः) अन्यदर्थः, अन्यार्थः ।

८०८ । [अवश्यम्]—'वृत्त्य'-प्रत्यय परे रहनेसे, 'अवश्यम्'-शब्दके
मकारका लोप होता है ; यथा—(अवश्यं देयम्) अवश्यदेयम् ;
(अवश्यम् भव्यम्) अवश्यभव्यम् ; (अवश्यं कर्त्तव्यम्) अवश्यकर्त्तव्यम् ।

८०९ । [उदक]—'वास', 'पेयम्' प्रभृति शब्द परे रहनेसे,
'उदक'-शब्दके स्थानमे 'उद्' होता है ; यथा—(उदकं वामः) उद्वासः ;
'सहस्यराश्रीरुद्वासतत्परा [गिनाव]" कु० ९. २६ ; उदपेयं पिनष्टि ;
उदधिः ।

(क) कुम्भ, पात्र, बिन्दु प्रभृति शब्द परे रहनेसे, विकल्पसे होता है ;
यथा—(उदकस्य कुम्भः) उद्कुम्भः, उदककुम्भः ; उद्पात्रम्, उदक-
पात्रम् ; उद्बिन्दुः, उदकबिन्दुः । †

८१० । [उभ]—पूर्वस्थित 'उभ'-शब्दके स्थानमे 'उभय' होता

* 'इय'-प्रत्ययमेमी होता है ; यथा—अन्यदीयः ।

† क्षीरोदः, लवणोदः—इत्यादि-स्यल्लोमे उत्तरपदमेभी होता है ।

है ; यथा—(उभौ पक्षौ) उभयपक्षौ ।

८११ । [ऋकारान्त]—द्वन्द्व-समासमे—एक गोत्र समझानेसे, 'पुत्र'-शब्द और ऋकारान्त शब्द उत्तरपद होनेसे, ऋकारान्त पूर्वपदके 'ऋ' के स्थानमे 'आ' होता है । यथा—(पिता च पुत्रश्च) पितापुत्रौ ; (माता च पुत्रश्च) मातापुत्रौ । (माता च पिता च) मातापितरौ * ; (याता च ननान्दा च) याताननान्दरौ । गोत्रसम्बन्ध न रहनेसे नहीं होता ; यथा—(दाता च भोक्ता च) दातृभोक्तारौ ।

८१२ । [कु]—स्वरवर्ण और 'रथ' तथा 'वद' शब्द परे रहनेसे, 'कु'-शब्दके स्थानमे 'कत्' होता है । यथा—(कुत्सितः अश्वः) कदश्वः ; (कुत्सितः अर्थः) कदर्थः ; (कुत्सितम् अक्षरम्) कदक्षरम् ; (कुत्सितम् अन्नम्) कदन्नम् ; (कुत्सितः आचारः) कदाचारः ; (कुत्सितः उष्ट्रः) कदुष्ट्रः ; (कुत्सितम् उदकम्) कदुदकम् । (कुत्सितः रथः) कदरथः ; (कुत्सितं वदति) कद्वदः ; "प्रियापाये कद्वदं हंसकोकिलम्" अ० ६. ७५. ।

(क) 'पथिन्' और 'अक्ष' शब्द परे रहनेसे, 'कु' के स्थानमे 'का' होता है ; यथा—(कुत्सितः पन्थाः) कापथम् † ; (कुत्सितम् अक्षम्)

* 'मातरपितरौ' पदभी होता है ।

'मातृपितृसुहृदः'—इस स्थलमे 'पितृ'-शब्द उत्तरपद नहीं (६५५ पृष्ठ ७ पङ्क्ति द्रष्टव्य), इसलिये 'मातृ' के स्थानमे 'माता' नहीं हुआ । किन्तु पहले 'मातापितरौ' पद सिद्ध करके पीछे 'सुहृद्'-शब्दके साथ समास करनेसे 'मातापितृसुहृदः' हो सकता है ।

† वोपदेवमते तु—“पथि-पुरुषे वा” इति सूत्रेण विभाषया कोः कादेशः,

काक्षम् (कुट्टितित्यर्थः Frown, look of displeasure, malicious look) ; 'अक्ष'-शब्दस्य सामान्यत इन्द्रियवाचित्वेऽपि, प्रयोगात् अवयवो बोध्यः ; "काक्षेणानादरेक्षित." म० ६. २४. । 'अक्षि'-शब्दके साथ बहुव्रीहि समासमेमां होता है ; यथा—(कुत्तिसतम् अक्षि यस्य सः) काक्षः [पुरुषः] ।

(ख) 'ईप्स्' अर्थ समझानेसे, 'कु' के स्थानमे 'का' होता है ; यथा—(ईप्स् मधुरम्) कामधुरम् ; (ईप्स् कवणम्) कालवणम् ; (ईप्स् कम्बलम्) कामलम् ।

(ग) 'पुरप्'-शब्द परे रहनेसे, विकल्पसे 'का' होता है ; यथा—(कुत्तिसतः पुरुषः) कापुरुषः, कुपुरुषः ।

(घ) 'उष्ण' शब्द परे रहनेसे, 'कु' के स्थानमे—का, कत् और कव होते हैं ; यथा—(ईप्स् उष्णम्) कोष्णम्, कदुष्णम्, कवोष्णम् ।

८१३ । [तुमुन्]—'काम' और 'मनस्' शब्द परे रहनेसे, 'तुमुन्'-प्रत्ययके मकारका छोप होता है ; यथा—(गन्तुं कामः यस्य सः) गन्तु-कामः ; (ग्रहीतुम् मनः यस्य सः) ग्रहीतुमनाः ।

८१४ । [णम्]—स्वरवर्ण परे रहनेसे, 'नम्'-के स्थानमे 'मन्' होता है ; और व्यञ्जनवर्ण परे रहनेसे 'अ' होता है ; यथा—(न उचितः) अनुचितः ; (न भावः) अभावः । *

८१५ । [महत्]—विशेष्य पद परे रहनेसे, विशेषण 'महत्'-शब्दके स्थानमे 'महा' होता है । यथा—(कर्मधारय)—(महान् देवः)

तेन 'कुपयम्' इत्यापि सिध्यति ।

* 'नातिदूर'-श्रम्यति स्थलमे 'न'-शब्दके साथ 'मुप्' भुवेति समास' ।

महादेवः ; (महान् पुरुषः) महापुरुषः ; (महान् जनः) महाजनः ।*
(बहुव्रीहि)—(महान् कायः यस्य सः) महाकायः [हस्ती] ; (महत्
बलं यस्य सः) महाबलः ; (महत् यशः यस्य सः) महायशः ।

‘महत्’-शब्द विशेष्य होनेसे नहीं होता ; यथा—(महताम् आश्रयः)
महदाश्रयः ; (महतां सेवा) महत्सेवा ; (महतां वाक्यम्) महद्वाक्यम् ।

८१६ । [युस्मद्, अस्मद्]—एकवचनान्त ‘युस्मद्’-शब्दके
स्थानमे—‘त्वत्’, और ‘अस्मद्’-शब्दके स्थानमे—‘मत्’ होता है ;
यथा—(तव पुस्तकम्) त्वत्पुस्तकम् ; (मम गृहम्) मद्गृहम् । †

८१७ । [समान]—‘गोत्र’-प्रभृति शब्द परे रहनेसे, ‘समान’-
शब्दके स्थानमे ‘स’ होता है ; यथा—(समानं गोत्रं—कुलं—यस्य सः)
सगोत्रः, अथवा (समानं गोत्रम्) सगोत्रम् ; (समानं रूपं यस्य सः)

* ‘शङ्ख’-प्रभृति शब्दके पूर्वमे ‘महत्’-शब्द योग करनेसे ‘निन्दा’-अर्थ
होता है ; यथा—महाशङ्खः (शवकपाल, मानुषास्थि, वृललाटास्थि) ;
महातैलम् (चर्वा) ; महामांसम् (नरमांस) ; महावैद्यः (निन्दित अर्थात्
अज्ञ वा अनिपुण चिकित्सक) ; महाज्योतिषिकः (अनभिज्ञ ज्योतिषी) ;
महाद्विजः, महाब्राह्मणः (नीच ब्राह्मण) ; महायात्रा (मरनेको जाना) ;
महापथः (मृत्युपथ) ; महानिद्रा (मृत्यु) ।

“शङ्ख तैले तथा मांसे वैद्ये ज्योतिषिके द्विजे ।

यात्रायां पथि निद्रायां महच्छब्दो न दीयते ॥”

† प्रत्यय परे रहनेसेभी होता है ; यथा—(तव इदम्) त्वदीयम् ;
(मम इदम्) मदीयम् । द्विवचनान्त और बहुवचनान्त—युष्मत्पुस्तकम्,
युष्मदीयम् ; अस्मत्पुस्तकम्, अस्मदीयम् ।

सरूपः ; (समानः वर्णः यस्य सः) सवर्णः ; (समानः पक्षः यस्य सः) सपक्षः, अथवा (समानः पक्षः) सपक्षः ; (समानः नाभिः—गोत्रं, मूलपुरुषो वा—यस्य सः) सनाभिः ; (समानः पिण्डः—देहः, मूलपुरुषः, निवापो वा—यस्य सः) सपिण्डः ; (समानं नाम यस्य सः) सनामा ; (समानं वयः यस्य सः) सवयः ; (समानः तीर्थः—गुरुः—यस्य सः) सतीर्थः ; (समाने तीर्थे वसति) सतीर्थ्यः ; (समानः ब्रह्मचारी) सब्रह्मचारी* ; (समानः धर्मः यस्य सः) सधर्मा ; (समानः जातीयः) सजातीयः ; सरूपानः ; सवचनः ; इत्यादि । †

(क) 'उदर्य्य'-शब्द परे रहनेसे, विकल्पसे होता है । यथा—(समाने उदरे क्षयितः) सोदर्य्यः, समानोदर्य्यः ।

८१८ । [सह]—यद्गुप्सोहि-समासमे—'सह'-शब्दके स्थानमे विकल्पसे 'स' होता है ; यथा—(धनेन सह वर्तमानः) सधनः, सहधनः ; (अनुजेन सह वर्तमानः) सानुजः, सहानुजः ।

* सतीर्थ्यः, सब्रह्मचारी—प्रहाण्याय इत्यर्थः Fellow-student ("हु एसब्रह्मचारिणी सरलिका क गता" ? काद० ; "भद्र व्यसनसब्रह्मचारिन् । यदि न गुग्गम्, ततः श्रोतुमिच्छामि" मुद्रा० ६ ; सब्रह्मचारिन्—सहानुभूतिशालिन्) । ब्रह्म वेदः, तदध्ययनार्थं यद्गुप्सं तदपि ब्रह्म, तद्वचरति इति ब्रह्मचारी ।

† "नाम-गोत्र-रूप-स्थान-वर्ण-वयो वचन-जातीये वा इति चान्द्राः" अर्थात् 'चन्द्र'-मने, नाम-प्रभृति आठ शब्द परे रहनेसे विकल्पसे 'स' होता है ; यथा—सनामा, समाननामा ; सगोत्रः, समानगोत्रः इत्यादि । कोई कोई 'धर्म' शब्दकोभी लेते हैं ; यथा—सधर्मा, समानधर्मा ।

पदकार्थ ।

८१९ । पद होनेसे, सब व्यञ्जनान्त शब्दकी आकृति सप्तमीके बहुवचनके तुल्य होती है ; यथा—वाच्-ईशः=वाक् + ईशः=वागीशः ; छद्द्-समागमः=छद्दत्समागमः ; राजन्-वरः=राजवरः ; अहन्-मुखम्=अहः + मुखम्=अहर्मुखम् ; दिव्-लोकः=द्युलोकः ; विद्वस्-वरः=विद्वत् + वरः=विद्वद्वरः ; पुम्स्-लिङ्गः=पुंलिङ्गः ।

पुंवद्भाव ।

८२० । स्त्रीलिङ्ग विशेष्य पद परे रहनेसे, विशेषण उक्तपुंस्क (भा-
पितपुंस्क) स्त्रीलिङ्ग शब्दका पुंवद्भाव अर्थात् पुंलिङ्गके तुल्य आकार होता है * । यथा—(कर्मधारय)—(सुन्दरी वालिका) सुन्दरवालिका ; (कृष्णा चतुर्दशी) कृष्णचतुर्दशी ; (पाचिका स्त्री) पाचकस्त्री ; (पञ्चमी कन्या) पञ्चमकन्या ; (महती नवमी) महानवमी ; (सुकेशी भार्या) सुकेशभार्या ; (ब्राह्मणी भार्या) ब्राह्मणभार्या । (बहुव्रीहि)—(स्थिरा बुद्धिः यस्य सः) स्थिरबुद्धिः ; (महती मतिः यस्य सः) महामतिः ; (चित्रा गतिः यस्य सः) चित्रगतिः ; (दृढा भक्तिः यस्य सः) दृढ-भक्तिः—२० १२. १९ ; (प्रिया भार्या यस्य सः) प्रियभार्यः ; (काली तनुः यस्य सः) कालतनुः । †

* जो शब्द पुंलिङ्ग और स्त्रीलिङ्गमे एकही आकारमे एकही अर्थ समझाता है, उसको 'उक्तपुंस्क' वा 'भाषितपुंस्क' स्त्रीलिङ्ग शब्द कहते हैं ।

† 'ऊप्'-प्रत्ययान्त स्त्रीलिङ्ग-शब्दका पुंवद्भाव नहीं होता ; यथा—(कर्मधारय)—(वामोऽङ्गः भार्या) वामोऽङ्गभार्या ; (बहुव्रीहि)—(वामोऽङ्गः

८२१ । उत्तरपद परे रहनेसे, स्त्रीलिङ्ग सर्वनाम शब्दका पुंवद्भाव होता है ; यथा—(सर्वस्याः धनम्) सर्वधनम् ; (भवत्याः प्रसादः) भवत्प्रसादः ।

८२२ । 'अण्ड'-प्रभृति शब्द परे रहनेसे, 'बुकुटी'-प्रभृति शब्दका

भार्या यस्य सः) वामोरुभार्यः ।

(क) बहुमीहि-समासमे—जिस स्त्रीलिङ्ग शब्दकी उपधामे तद्धितका अथवा अक'-प्रत्ययका 'क' रहता है, उसका पुंवद्भाव नहीं होता ; यथा—(तद्धित)—(रसिका भार्या यस्य सः) रसिकभार्यः ; ('अक'-प्रत्यय)—(पाचिका भार्या यस्य सः) पाचिकभार्यः ।

(ख) पूरणवाचक स्त्रीलिङ्ग शब्दका पुंवद्भाव नहीं होता ; यथा—(द्वितीया भार्या यस्य सः) द्वितीयाभार्यः ; (पञ्चमी भार्या यस्य सः) पञ्चमीभार्यः ।

(ग) जातिवाचक और स्वाज्ञवाचक स्त्रीलिङ्ग-शब्दका पुंवद्भाव नहीं होता । यथा—(जातिवाचक)—(ब्राह्मणी भार्या यस्य सः) ब्राह्मणीभार्यः ; (क्षत्रिया भार्या यस्य सः) क्षत्रियाभार्यः । (स्वाज्ञवाचक)—(सुकेशी भार्या यस्य सः) सुकेशीभार्यः ; (कृशाङ्गी भार्या यस्य सः) कृशाङ्गीभार्यः ।

(घ) प्रिया, कान्ता, तनया, दुहिता—इत्यादि शब्द परे रहनेसे, पूर्ववर्ती स्त्रीलिङ्ग शब्दका पुंवद्भाव नहीं होता ; यथा—(शोमना प्रिया यस्य सः) शोमनाप्रियः ; (सुलोचना कान्ता यस्य सः) सुलोचनाकान्तः ; (सुन्दरी तनया यस्य सः) सुन्दरीतनयः ; (गुणवती दुहिता यस्य सः) गुणवतीदुहितृकः ।

पुंवद्भाव होता है ; यथा—(कुकुट्याः अण्डम्) कुकुटाण्डम् ; (हंस्याः अण्डम्) हंसाण्डम् ; (काक्याः शावकः) काकशावकः ; (मृग्याः शावः) मृगशावः ; (छाग्याः दुग्धम्) छागदुग्धम् ; (महिष्याः क्षीरम्) महिषक्षीरम् ; (मृग्याः पदम्) मृगपदम् ।

समास-कार्य ।

(उत्तरपदमे)

८२३ । [अ आ इ ई]—समास-प्रत्ययका स्वरवर्ण परे रहनेसे, अवर्ण और इवर्णका लोप होता है ; यथा—अल्पमेधा-अस्—अल्पमेधस् ; विशालाक्षि-अ—विशालाक्षे ।

८२४ । [उ ऊ न]—समास-प्रत्ययका स्वरवर्ण परे रहनेसे, उवर्णके स्थानमे 'ओ' होता है, और नकारका लोप होता है ; यथा—बाहु-बाहु-इ (इच्)—बाहुवाहवि ; महाराजन्-अ (ट)—महाराजः ।

८२५ । [दीर्घस्वर]—छोवलिङ्गका विशेषण होनेसे, दीर्घस्वर ह्रस्व होता है ; यथा—(विश्वं पाति इति) विश्वपं [ब्रह्म] ; सुश्रि ; सुश्रु ; (नावम् अतिक्रान्तम्) अतिनु [जलम्] ।

८२६ । [आप् ईप्]—अन्य पदका विशेषण होनेसे, 'आप्' और 'ईप्'-प्रत्ययका ह्रस्व होता है ; यथा—(त्यक्ता लज्जा येन सः) त्यक्तलज्जः [पुमान्] ; (अतिक्रान्तः प्रेयसीम्) अतिप्रेयसिः [कृष्णः] * ।

* बहुव्रीहि-समासमे 'ईयसु'-प्रत्ययके परवर्ती 'ईप्'-प्रत्ययका ह्रस्व नहीं होता ; यथा—(बहुयः प्रेयस्यः यस्य सः) बहुप्रेयसी [कृष्णः] ।

(क) बहुव्रीहि-समासमे 'क' (कप्) प्रत्यये होनेसे, 'आप्'-प्रत्ययका

८२७ । [गो]—अन्य पदका विशेषण होनेसे, 'गो'-शब्दके स्थानमे 'गु' होता है ; यथा—(वृष्णा गौः—किणः—यस्य सः) वृष्णगु (सूर्य इत्यर्थः) ; (शीता गौः यस्य सः) शीतगु (वन्द इत्यर्थः) ।

८२८ । [पाद]—बहुव्रीहि-समासमे—उपमानवाचक पदके परवर्ती 'पाद'-शब्दके स्थानमे 'पाद्' होता है ; यथा—(उवाचपाद इति पादौ यस्य सः) उवाचपात् । 'हस्तिनू'-प्रभृतिके परवर्ती होनेसे नर्त्ती होता । यथा—(हस्तिन इव पादौ यस्य सः) हस्तिपादः ; कुम्भरादः इत्यादि ।

(क) 'छ'-शब्द और सङ्ख्यावाचक शब्द पूर्वमे रहनेसे, 'पाद'-शब्दके स्थानमे 'पाद्' होता है । यथा—(शोभनौ पादौ यस्य सः) सुपात् । (द्वौ पादौ यस्य सः) द्विपात् ; (त्रयः पादाः यस्य सः) त्रिपात् ; चतुष्पात्—(स्त्री०) चतुष्पदी ।

समास-प्रत्यय ।

८२९ । [तत्पुरुष, कर्मधारय और द्विगु समासमे] एकदेशवाचक शब्दके परवर्ती 'रात्रि'-शब्दके उत्तर 'अ' (अच्) होता है ; यथा—(अर्द्ध रात्रेः) अर्द्धरात्रः ; (७४२ (■) सूत्र) ।

(क) एकदेशवाचक शब्दके परवर्ती 'महन्'-शब्दके उत्तर 'अ' विकल्पसे ह्रस्व होता है ; यथा—(बहुय. विद्याः यस्य सः) बहुविद्याक , बहुविद्यकः ।

(ख) पठितपुरुष-समासमे, बहुवचनान्त पद पूर्वमे रहनेसे, 'छाया'-शब्द लृङ्गलिङ्ग होता है ; यथा—(वृक्षाणां छाया) वृक्षच्छायम् ; (इक्षूणां छाया) इक्षुच्छायम् ; (शराणां छाया) शरच्छायम् । पूर्वपद एकवचन होनेसे विकल्पसे ; यथा—(वृक्षस्य छाया) वृक्षच्छाया, वृक्षच्छायम् ।

(टच्) होता है, और 'अहन्'-शब्दके स्थानमे 'अह्' आदेश होता है ; यथा—मध्याह्नः (७४२ (ख) सूत्र) ।

(ख) । 'सर्व'-शब्द, 'पुण्य'-शब्द, सङ्ख्यावाचक शब्द और अव्यय-शब्दके परवर्ती 'रात्रि'-शब्दके उत्तर 'अ' (अच्) होता है । यथा—(सर्वा रात्रिः) सर्वरात्रः । (पुण्या रात्रिः) पुण्यरात्रः । (द्वयोः रात्र्योः समाहारः) द्विरात्रम् ; (तिसृणां रात्रीणां समाहारः) त्रिरात्रम् ; पञ्चरात्रम् ; दशरात्रम् । (रात्रिम् अतिक्रान्तः) अतिरात्रः ।

(ग) 'सर्व'-शब्द, 'पुण्य'-शब्द, सङ्ख्यावाचक शब्द और अव्यय-शब्दके परवर्ती 'अहन्'-शब्दके उत्तर 'अ' (टच्) होता है, और 'अहन्'-शब्दके स्थानमे 'अह्' होता है ।* यथा—(सर्वम् अहः) सर्वाह्नः । (द्वयोः अहोः भवः) द्वयह्नः (तद्वितार्थे द्विगु) ; (पञ्चसु अहःसु भवः) पञ्चाह्नः । (निर्गतः अहः) निरह्नः ; निरह्ना वेला ।

(घ) सङ्ख्यावाचक और अव्यय शब्दके परवर्ती 'अङ्गुलि'-शब्दके उत्तर 'अ' (अच्) होता है । यथा—(द्वे अङ्गुली प्रमाणम् अस्य) द्व्यङ्गुलम् ; त्र्यङ्गुलम् । (निर्गतम् अङ्गुलिभ्यः) निरङ्गुलम् ; (प्रकृष्टाः अङ्गुलयः) प्राङ्गुलाः ।

* 'पुण्य'-शब्द और 'एक'-शब्दके परवर्ती 'अहन्' के स्थानमे 'अह्' नहीं होता ; यथा—पुण्याहम् (ट) ; एकाहः (ट) ।

(क) समाहार-द्विगु समासमे, 'अहन्' के स्थानमे 'अह्' नहीं होता ; यथा—(द्वयोः अहोः समाहारः) द्यहः (ट) ; त्र्यहः ; दशाहः ।

'रात्र' और 'अह' शब्द पुंलिङ्ग ; किन्तु सङ्ख्यापूर्व 'रात्र'-शब्द क्लीब-लिङ्गः । 'अह'-शब्द पुंलिङ्ग ; किन्तु 'पुण्याह'-शब्द क्लीबलिङ्ग ।

(छ) राजन्, महन् और सखि शब्दके उत्तर 'ट' (टच्) होता है; 'ट्' इत्, 'अ' रहता है । यथा—(अह्वानां राजा) अह्वाराजः ; (महान् राजा) महाराजः—(स्त्री०) महाराज्ञी । (पूर्वम् अहः) पूर्वाहः ; (परमम् अहः) परमाहः ; (उत्तमम् अहः) उत्तमाहः । (राज्ञः सखा) राजसखः ; (प्रियः सखा) प्रियसखः—(स्त्री०) प्रियसखी ।

(घ) 'गो'-शब्दके उत्तर 'ट' होता है; यथा—(राज्ञः गौः) राजगवः—(स्त्री०) राजगवी ; (परमो गौः) परमगवः ; (दश गावः धनम् अस्य) दशगवधनः ; (पञ्चानां गवां समाहारः) पञ्चगवम् । तद्धिता 'मे' नहीं होता ; यथा—(पञ्चभिः गोभिः क्रीतः) पञ्चगुः ।*

(छ) 'कु' और 'महत्'-शब्दके परवर्त्ती 'महान्'-शब्दके उत्तर विकल्पसे 'ट' होता है ; यथा—(कुत्सितः मह्य—माह्वग इत्यर्थः) कुमहा, कुमहा ; महामहा, महामहा ।

८३० । [कर्मधारय-समासमे] वृद्ध, महत् और जात शब्दके परवर्त्ती 'वृक्षन्'-शब्दके उत्तर 'अ' (अच्) होता है ; यथा—(वृद्धः वृक्षा) वृद्धोक्षः ; (महान् वृक्षा) महोक्षः ; (जातः वृक्षा) जातोक्षः ।

८३१ । [द्विगु-समासमे] 'द्वि' और 'त्रि'-शब्दके परवर्त्ती 'अञ्जलि'-शब्दके उत्तर विकल्पसे 'ट' (टच्) होता है ; यथा—(द्वयोः अञ्जल्योः समाहारः) द्वयञ्जलम्, द्वयञ्जलि ; त्रयञ्जलम्, त्रयञ्जलि ।

;; * ऐसे—(पुरुषस्य आयुः) पुरुषायुषम् ; (निधिनं श्रेयः) निःश्रेयसम् ; (शोभनं श्रेयः) श्वःश्रेयसम् ; (ब्रह्मणो वर्चः) ब्रह्मवर्चसम् ; (गोः अक्षि इव) गवाक्षः ; (अन्यच्च तत्तत्तमश्च) अन्यन्तमसम् ; इत्यादि । (अन्ययति इति अन्धम्—यचाश्च) ।

८३२ । [द्वन्द्व-समासमे] 'स्त्रीपुंसौ'-प्रभृति शब्द निपातन-
सिद्धः ; यथा—(स्त्री च पुमांश्च) स्त्रीपुंसौ ; (ज्ञाक् च मनश्च) ज्ञाह्-
मनसे ; (नक्तञ्च दिवा च) नक्तन्दिवम् ; (रात्रौ च दिवा च) रात्रि-
न्दिवम् ; (अहनि च दिवा च) अहर्दिवम् (अहनि अहनि इत्यर्थः—
रोजं वरोजं या रोजमर्ह) ; (अहश्च रात्रिश्च) अहोरात्रः ; इत्यादि ।

८३३ । [बहुव्रीहि-समासमे] 'अक्षि' और 'सक्थि'-शब्दके
उत्तर 'प' (पञ्) होता है ; 'प्' इत्, 'अ' रहता है । यथा—(दीर्घे
अक्षिणी यस्मिन् तत्) दीर्घाक्षं [वदनम्] ; [विशाले अक्षिणी यस्याः
सा] विशालाक्षी [देवी] । (दीर्घे सक्थिनी यस्य सः) दीर्घसक्थः
[पुत्र्यः] ; (वृत्ते सक्थिनी यस्याः सा) वृत्तसक्थी [नारी] ।*

(क) 'द्वि' और 'त्रि'-शब्दके परवर्ती 'मूर्द्धन्'-शब्दके उत्तर 'प'
होता है ; यथा—(द्वौ मूर्द्धानौ यस्य सः) द्विमूर्द्धः ; (त्रयः मूर्द्धानः
यस्य सः) त्रिमूर्द्धः । अन्यत्र नहीं होता ; यथा—(पञ्च मूर्द्धानो यस्य
सः) पञ्चमूर्द्धा ।

(ख) संज्ञा समझानेसे, 'नाभि'-शब्दके उत्तर विकल्पसे 'अ'
(अच्) होता है ; यथा—पद्मनाभः, पद्मनाभिः ; (अरविन्दं नामौ
यस्य सः) अरविन्दनाभः, अरविन्दनाभिः—“प्रजा इवाङ्गादरविन्दनाभेः”
भावः ३. ६६ ; (ऊर्णा इव तन्तुः नामौ यस्य सः) ऊर्णनाभः,† ऊर्ण-

* प्राणीका अङ्ग न समझानेसे नहीं होता ; यथा—स्थूलाक्षिः इक्षु-
दण्डः ; दीर्घसक्थि शकटम् ।

† संज्ञा समझानेसे, पूर्वपदस्थ 'आप्' और 'ईप्'-प्रत्ययका बहुल ह्रस्व
होता है ; यथा—(काल्याः दासः) कालिदासः ; (कविविशेषः) ; (प्रम-

नाभिः—“प्रवृत्तिर्नो विना कार्प्यमूर्णनामेरणीष्यते” भट्टवाचितकम् ।

(ग) सङ्ख्यावाचक शब्दके परवर्ती सङ्ख्यावाचक शब्दके उत्तर ‘इ’ होता है ; ‘इ’ इत्, ‘अ’ रहता है ; यथा—(द्वौ वा त्रयो वा) द्विप्राः ; (पञ्च वा षट् वा) पञ्चपाः* ।

(घ) ‘धर्म’-शब्दके उत्तर ‘अन्’ (अन्ति) होता है ; यथा—(विदितः धर्मः येन सः) विदितधर्मा ; त्यक्तधर्मा ; (मरणं धर्मः यस्य सः) मरणधर्मा ; (जननमरणे धर्मो यस्य सः) जननमरणधर्मा ; (साक्षात्कृतः धर्मः येन सः) साक्षात्कृतधर्मा—“साक्षात्कृतधर्मांगो महर्षयः” उत्तर० ७. ।

(ङ) ‘धनुस्’-शब्दके उत्तर ‘अन्’ (अन्तः) होता है ; और सकारका लोप होता है ; यथा—(गृहीतं धनुः येन सः) गृहीतधन्वा ; (अधिज्यं धनुः यस्य सः) अधिज्यधन्वा † ।

(च) नन्, दुर्, और छ शब्दके परवर्ती ‘प्रजा’-शब्दके उत्तर ‘अस्’ (अस्ति) होता है ; यथा—(अधिघमाना प्रजा यस्य सः) अप्रजाः (अप्रजस्) ; (दुष्टा प्रजा यस्य सः) दुष्टप्रजाः ; (शोभना प्रजा यस्य सः) सप्रजाः ।

(छ) नप्, दुर्, सु, मन्द और अल्प शब्दके परवर्ती ‘मेघा’-

दानां वनम्) प्रमदवनम्, प्रमदावनम् ; (वैदेष्टाः वन्धुः) वैदेहिवन्धुः—
२०. १४. २३ ; इत्यादि ।

* किन्तु (त्रयो वा चत्वारो वा) त्रिचतुराः ।

† संज्ञा समस्तानेष्टे, विकल्पे होता है ; यथा—(पुण्यं धनुर्मस्य सः)

१, पुण्यधनुः (कन्दर्प इत्यर्थः)—माघ० ९. ४१. ।

शब्दके उत्तर 'अस्' होता है ; यथा—अमेधाः, दुर्मेधाः, सुमेधाः ;
(मन्दा मेधा यस्य सः) मन्दमेधाः ; अल्पमेधाः ।

(ज) सु, उत्, पूति और सुरभि शब्दके परवर्ती गुणवाचक 'गन्ध'-
शब्दके उत्तर 'इ' होता है ; यथा—(शोभनः गन्धः यस्य सः)
सुगन्धिः ; (उद्गतः गन्धः यस्य सः) उद्गन्धिः ; (पूतिः—दुष्टः—
गन्धः यस्य सः) पूतिगन्धिः ; (सुरभिः—मनोहरः—गन्धो यस्य सः)
सुरभिगन्धिः ।

स्वाभाविक गन्ध न होनेसे नहीं होता ; यथा—सुगन्धः पवनः ;
“आघ्रायि वान् गन्धवहः सुगन्धस्तेनारविन्दव्यतिपङ्गवांश्च” (वान् वहन्
वायुराघ्रात इत्यर्थः) भ० २. १०. । *

(झ) उपमानवाचक पदके परवर्ती 'गन्ध'-शब्दके उत्तर 'इ'
होता है † ; यथा—(पद्मस्य इव गन्धो यस्य तत्) पद्मगन्धि [मुखम्] ।

(ञ) 'जाया'-शब्दके उत्तर 'इ' होता है, और 'जाया' के स्थानमे-
'जान्' होता है ; यथा—(सीता जाया यस्य सः) सीताजानिः ;
(युवतिः जाया यस्य सः) युवजानिः ; (प्रिया जाया यस्य सः)
प्रियजानिः ; (सुन्दरी जाया यस्य सः) सुन्दरजानिः ।

(ट) 'उरस्'-प्रभृति शब्दके उत्तर 'कप्' होता है ; 'प्' इत्, 'क'
रहता है ; यथा—(व्यूढम्—विपुलम्—उरः यस्य सः) व्यूढोरस्कः ;
(पीतं सर्पिः येन सः) पीतसर्पिष्कः ; (उपानद्यां सह वर्त्तमानः)

* “गन्धाद्वा इति चान्द्राः” ।

† शाकटायन-मते विकल्पसे ; यथा—पद्मगन्धि, पद्मगन्धम् ।—
“वोपमानात्” ।

सोपानत्कः ; (भाषितः पुमान् येन सः) भाषितपुंस्कः [शब्दः] ; (प्रचुरं पयः यस्याः सा) प्रचुरपयस्का [धेनुः] ; (प्राप्ता लक्ष्मीः येन सः) प्राप्तलक्ष्मीकः ; (आहृत मधु येन सः) आहृतमधुकः ; (विक्रीयमाणं दधियया सा) विक्रीयमाणदधिका [गोपी] ; (न विघने अर्थः पल्लिमन् सत्) निरर्थकम्, अनर्थकम् ।

(३) स्त्रीलिङ्गमे, 'इन्'-मागान्त शब्दके उत्तर 'कप्' होता है ; यथा—(बहवः धनिनः यस्यां सा) बहुधनिका [नगरी] ; (बहवः वारिमनः यस्यां सा) बहुवारिमिका [सभा] ।

(४) ऋकारान्त शब्द और स्त्रीलिङ्ग ईकारान्त तथा ऊकारान्त शब्दके उत्तर 'कप्' होता है । यथा—(नास्ति पिता यस्य सः) निष्पितृकः ; (मात्रा सह वर्त्तमानः) समातृकः ; (मृतः भर्ता यस्याः सा) मृतभर्तृका । (स्त्रिया सह वर्त्तमानः) सम्भोक्तः ; (मृता पत्नी यस्य सः) मृतपत्नीकः ; (बहवः कुमार्यः यस्य सः) बहुकुमारीकः ; (मधुरा वाणी यस्य सः) मधुरवाणीकः । (प्रौढा बधूः यस्य सः) प्रौढबधूकः ।*

('स्त्री'-शब्द-भिन्न) जिनके स्थानमे 'इय्' 'ठव्' होते हैं, ऐसे ईकारान्त और ऊकारान्त शब्दके उत्तर नहीं होता ; यथा—(शोभना स्त्री. यस्य सः) सुश्रीः ; (शोभना भू. यस्य सः) सुभूः ।

(५) पूर्वोक्त-भिन्न अन्यविध शब्दके उत्तर विकल्पसे 'कप्' होता है ; यथा—(लब्धं यतः येन सः) लब्धयशस्कः, लब्धयशः ; (प्राप्तं तेजः येन सः) प्राप्ततेजस्कः, प्राप्ततेजः ; (मुण्डितं शिरः यस्य सः) मुण्डितशिरः-

* प्रशंसा समझानेसे, 'प्रातृ'-शब्दके उत्तर 'कप्' नहीं होता ; यथा—सुप्राता ; पण्डितप्राता ; साधुप्राता । अन्यत्र—मूर्धप्रातृकः ; बहुप्रातृकः ।

स्कः, मुण्डितशिराः ; (धृतं धनुः येन सः) धृतधनुष्कः, धृतधनुः ; (अर्जितं धनं येन सः) अर्जितधनकः, अर्जितधनः ; (अन्यस्मिन् मनः यस्य सः) अन्यमनस्कः, अन्यमनाः ।

(ण) व्यतीहार-अर्थमे 'इच्' होता है ; 'च्' इत्, 'इ' रहता है ; यथा—केशाकेशि, मुष्टीमुष्टि, बाहुबाहवि ।*

८३४ । [अव्ययीभाव-समासमे] 'शरद्'-प्रभृति † शब्दके उत्तर 'अ' (टच्) होता है ; यथा—(शरदि शरदि) प्रतिशरदम् ; (दिशि दिशि) प्रतिदिशम् ; (हिमवत्पर्यन्तम्) आहिमवतम् ; अनुदृशम् ।

(क) 'जरा'-शब्दके उत्तर 'अ' होता है ; 'अ' होनेसे, 'जरा'-के स्थानमे 'जरस्' होता है ; यथा—(जरायाः समीपे) उपजरसम् ।

(ख) सम्, अनु, प्रति और पर शब्दके परवर्त्ती 'अक्षि'-शब्दके उत्तर 'अ' होता है ; यथा—(अक्ष्णः समीपे) समक्षम्, अन्वक्षम् ; (अक्षि प्रति) प्रत्यक्षम् ; (अक्ष्णः परम्) परोक्षम् ‡ ।

(ग) 'अन्'-भागान्त शब्दके उत्तर 'अ' होता है ; यथा—(राजनि) अधिराजम् ; अभ्यात्मम् ; प्रत्यध्वम् । §

* पूर्वपदका अन्त्यस्वर दीर्घ होता है । शाकटायन-मते—पूर्वपदके अन्त्य-स्वरके स्थानमे 'आ' होता है ; यथा—मुष्टामुष्टि, बाहुबाहवि ।—“आदि-जन्ते” । स्वरवर्ण परे रहनेसे नहीं होता ; यथा—अस्यसि ।

† शरद्, अनस्, मनस्, चेतस्, उपानह्, अनर्द्धह्, दिव्, हिमवत् ; दिश्, दृश् इत्यादि ।

‡ 'अक्षि'-शब्द परे रहनेसे, 'पर' के स्थानमे 'परस्' होता ।

§ क्लीबलिङ्ग-शब्दके उत्तर विकल्पसे होता है ; यथा—उपचर्मम्, उपचर्म ।

(घ) गिरि, नदी, पौर्णमासी और आपहायणी शब्दके उत्तर विकल्पसे 'अ' होता है ; यथा—(गिरेः सम्पुपम्) उपगिरम्, उपगिरिं ; उपनदम्, उपनदि ; उपपौर्णमासम्, उपपौर्णमासि ; उपआपहायणीम्, उपआपहायणि ।

(ङ) पञ्चम-भिन्न स्पर्शवर्णान्त शब्दके (अर्थात् वर्णके प्रथम, द्वितीय, तृतीय और चतुर्थ वर्णके) उत्तर विकल्पसे 'अ' होता है ; यथा—उपहृशदम्, उपहृशात् ; अनुसमिचम्, अनुसमिच् ।

(च) 'प्रति'-शब्दके परवर्त्ती सप्तम्यर्थमे वर्त्तमान 'हरत्'-शब्दके उत्तर 'अ' (अच्) होता है ; यथा—(हरति) प्रत्युरसत् ।

८३५ । [सर्वसमासमे] 'पथिन्'-शब्दके उत्तर 'अ' होता है । यथा—(राज्ञां पन्थाः) राजपथः ; (दृष्टेः पन्थाः) दृष्टिपथः ; (जले पन्थाः) जलपथः ; (दक्षिणा—दक्षिणस्यां दिशि—पन्थाः) दक्षिणापथः । (सन् पन्थाः) सत्पथः । (कुत्सितः पन्थाः) कापथः । (त्रयाणां पथां समाहारः) त्रिपथम् ; (चतुर्णां पथां समाहारः) चतुष्पथम् । (क्षेत्रज्ञ पन्थाश्च) क्षेत्रपथौ । (रम्यः पन्थाः यस्मिन् तत्) रम्यपथ [नगरम्] । (पन्थानं प्रति) प्रतिपथम् ।

अल्पप-शब्दके परवर्त्ती होनेसे लोबलिङ्ग होता है ; यथा—(विरद्धः पन्थाः) विपथम् ; (भार्हितः पन्थाः) उत्पथम् ; (अपट्टः पन्थाः) अपपथम् ।

(क) 'अप्'-शब्दके उत्तर 'अ' होता है ; यथा—(विमलाः आपः यस्मिन् तत्) विमलापं [सरः] ; (उद्धृताः आपः यस्मात् सः) उद्धृतापः [कूपः] ।

(ख) पुर, धुर और ऋच् शब्दके उत्तर 'अ' होता है । यथा—
 (राजः पूः) राजपुरम् । (राज्यस्य धूः) राज्यधुरा ; (महती धूः)
 महाधुरा ; (विश्वस्य धूः) विश्वधुरा ; (रणस्य धूः) रणधुरा—“ताते
 चापद्वितोये वहति रणधुराम्*” वेणी० ३. ७ ; “कार्यधुरां वहन्ति”
 सुद्रा० १. १४ ; “न गर्दभा वाजिधुरं वहन्ति” मृच्छ० ४. १७ ; (घृता
 धूः येन सः) घृतधुरः । † (अर्द्धम् ऋचः) अर्द्धर्चः, अर्द्धर्चम् ‡ ; (अधि-
 गता ऋक् येन सः) अधिगतर्चः ।

समासप्रत्यय-निषेध ।

८३६ । पूजार्थ (प्रशंसावाची) 'ह' और 'अति'-शब्द पूर्वमे
 रहनेसे, समास-प्रत्यय नहीं होता ; यथा—(शोभनो राजा) सुराजा ;
 (शोभनो राजा यस्मिन् सः) सुराजा [देशः] ; (अतिशयेन राजा)
 अतिराजा ; सुसखा, अतिसखा ; सुगौः, अतिगौः ; सुपन्याः ।

(क) निन्दार्थ 'किम्'-शब्द पूर्वमे रहनेसे, समासप्रत्यय नहीं होता ;
 यथा—(कुत्सितो राजा) किराजा ; (कुत्सितः सखा) किरसखा ;
 (कुत्सितः पन्याः यस्मिन् सः) किम्पन्याः [देशः] ।

(ख) तत्पुरुष-समासमे, 'नञ्'-शब्द पूर्वमे रहनेसे, समास-प्रत्यय
 नहीं होता ; यथा—(न राजा) अराजा ; असखा ; अगौः ।

* 'रणधुरम्' इति च पाठः । † 'कार्यधुरम्' इति च पाठः ।

† 'अक्ष'-शब्दका सम्बन्ध रहनेसे नहीं होता ; यथा—(अक्षस्य धूः)
 अक्षधूः ; (दृढा धूः यस्य सः) दृढधूः [अक्षः] ।

‡ 'अर्द्धर्चादि'-शब्द पुल्लिङ्ग और क्लीबलिङ्ग (अर्द्धर्च, गोमय, कार्पापण,
 ध्वज, नखर, चरण, मधु, मूल, तण्डुल इत्यादि) ।

‘पथिन्’-शब्दके उत्तर विकल्पसे । समासान्त-पक्षमे स्त्रीबलिङ्ग होता है ; यथा—अपथम्, अपन्थाः ।

समास-विच्छेद ।

✽ समास-विच्छेद करनेके समय, उसका विग्रहवाक्य कहना होता है । किन्तु किसी वाक्यके अन्तर्गत समस्तपदका समास-विच्छेद करनेके समय, पुनरुक्ति-प्रभृति दोष-परिहार तथा अन्यान्य पदके साथ अन्वय-रक्षा करनेके लिये कुछ कुछ परिवर्जन, परिवर्द्धन और परिवर्तनभी करना होता है । यथा—

दधिभाण्डम् = दध्नी भाण्डम् ।

मस्तकस्थितात् = मस्तके यत् स्थितं तस्मान् * ।

यूयं सन्ध्यासमये } = { यूयं सन्ध्यायाः समये
महारवं करिष्यथ } . { महान्तं रवं करिष्यथ ।

त्रिभुवने भवादृशः कोऽपि नास्ति = त्रिषु भवनेषु भवादृशः
कोऽपि नास्ति ।

दानमानाभ्यां तं पूजयामास = दानेन मानेन च तं पूजयामास ।
निरपराधो हंसस्तेन व्यापादितः = यस्यापराधो नासीत् स
हसस्तेन व्यापादितः ।

स प्रतिदिनं विद्याभ्यासे सयत्नं प्रवर्तते = स दिने दिने विद्याया
अभ्यासे यत्नेन सह प्रवर्तते ।

समास होनेके पश्चान्—सिंह, व्याघ्र-प्रभृति शब्द ‘श्रेष्ठ’-अर्थ

* समस्तपद द्वितीयादिविमक्तियुक्त रहनेसे, समासविच्छेद वा विग्रह-वाक्यमे, अन्तमे इसप्रकार ‘तद्’-शब्दका वही-विमक्तियुक्त पद कहना होता है ।

समझाते हैं ; और निभ, सङ्काश-प्रभृति शब्द* 'तुल्य'-अर्थ समझाते हैं ; इसलिये समासविच्छेदमे उनके स्थानमे श्रेष्ठार्थ और 'तुल्यार्थ' पद बैठाना चाहिये ; यथा—पुरुषसिंहः=पुरुषाणां श्रेष्ठः ; देवसङ्काशः=देवस्य सदृशः ।

समास-प्रश्नमाला ।

समास-विच्छेद करो—वृद्धशृगालः । सर्वस्वामिगुणोपेतः । सामर्थ्यहीनः । मन्मरणम् । मत्स्यकण्टकाकीर्णम् । कम्बुग्रीवनामाः । स्वकीयोत्कर्षम् । अरण्यवासिषु । क्षुत्क्षामः । चन्द्रार्द्धचूडामणिः । मांसाहारदातेन । तत्कृतरावम् । लघुदहस्तः । दृष्टपुटार्कः । अस्मत्सौख्यम् । सकोपम् । विश्रम्भालापैः । नीरजः । व्याघ्रभीतः । रक्तविलसमुखपादः । पार्श्वगतात् । भगनाशः । प्रत्यहम् । अज्ञातकुलशीलेन । शताब्दी । स कूर्मः कोपाविष्टो विस्मृतपूर्ववचनः प्रोवाच । ततस्तेन सिंहव्याघ्रादीन् उत्तमपरिजनान् प्राप्य स्वजातीयाः सर्वे दूरीकृताः । नास्ति क्षुद्रजन्तूनामपि निमजनस्थानम् । ततस्तत्तीरावस्थिता गजपादाहतिभिश्चूर्णिताः क्षुद्रशशकाः । ततस्तेन नकुलेन वालकसमीपमागच्छन् कृष्णसर्पो दृष्ट्वा व्यापादितः । आसीत् सकलराजलक्षणोपेतः शूद्रको नाम राजा । एकदाऽसौ अमात्यगणपरिवृतः परिपदमास्थितः । तदैको राजपुत्रः पुत्रभार्यासमेतो देशान्तरादाजगाम ।

समास करो, और कौन समास कहो—गुरोर्वचनं शृणुयात् । शीतलं

* निभ, सङ्काश, नीकाश, प्रतीकाश प्रभृति शब्द उत्तरपद होनेसेही 'सदृश'-वाची होते हैं ।—

“स्युत्तरपदे त्वमी ।

निभ-सङ्काश-नीकाश-प्रतीकाशोपमादयः ॥” (तुल्यार्था इति शेषः) ।

जलं पिय । कुटारेण टिष्ठो वृक्षः । नद्यां ममा नौका । सः अम्माकं गृहम्
 आगमिष्यति । मया कृतं कार्प्यम् । त्रिषु लोकेषु गीयते ते यशः । दशध
 दिक्षु विख्यातम् । धनुषं युगेषु सत्यस्य आदरः । तत्र कुशलं मम प्रीत्यै
 तूर्णम् आरेदय । तत्स्योपरि पुष्पाणां वृष्टिः पश्चात् । निशायां निशायाम्
 उत्सवो भवति । अन्नं व्यञ्जनञ्च भक्षय । कानि पुष्पाणि च गगय ।
 शम्भूः शस्त्रैश्च युज्यते । गुरुः छात्राश्च गच्छन्ति । इमौ मयूरी च सरसः
 सौरे चगन्ति । महान् पृथः नयम् । धार्मिकाणां वरो रामः पितुः सत्यस्य
 पालनाय आत्रा अनुयातः पत्न्या सह वर्तनं जगाम ।

कृत्-परिशिष्ट ।

अ ।

८३७ । अ—प्रत्ययान्त धातुके उत्तर भाववाच्यमे 'अ'-प्रत्यय होता है । 'अ'-प्रत्ययान्त शब्द झीलित् । यथा—(सवन्त) जिज्ञासा ; पिपासा ; विक्रीषा ; जिगीषा ; निगमिषा ; लिप्सा ; जिघांसा ; चिकित्सा ; भीमांसा ; शुश्रूषा । (यञन्त) अटाट्या । (नामधातु) तपस्या ; वरिवन्त्या ; अक्षनाया ; पुत्रकाम्या ; कण्ठ्या ।

(क) निष्ठाप्रत्ययमे जिन धातुओंके उत्तर 'इट्' होता है, ऐसे आदिमे गुरुस्वरविशिष्ट व्यञ्जनान्त धातुके उत्तर भाववाच्यमे 'अ' होता है ; यथा—(ईड्) ईडा ; (चेष्ट्) चेष्टा ; (भिक्ष्) भिक्षा ; (सेव्) सेवा ; (निन्द्) निन्दा ; (शङ्क्ष्) शङ्क्षा ; (अर्च्) अर्चा ; (काङ्क्ष्) आकाङ्क्षा ; (ईर्ष्) ईर्ष्या ; (कम्प्) अनुकम्पा ; (शन्स्) आशंसा,

प्रशंसा ; (क्रीड्) क्रीडा ; (बाध्) बाधा ; (वान्छ्) वान्छा ।

८३८ । अङ्—धातुपाठमे पकार-इत् (पित्) धातुके उत्तर भाव-वाच्यमे 'अङ्'-प्रत्यय होता है ; 'ङ्' इत्, 'अ' रहता है । 'अङ्'-प्रत्ययान्त शब्द स्त्रीलिङ्ग । यथा—(जृप्) जरा ; (क्षमूप्) क्षमा ; (त्रपूप्) त्रपा ; (व्यथ्) व्यथा ;* (त्वर्) त्वरा ।

(क) 'भिद्'-प्रभृति धातुके उत्तर भाववाच्यमे 'अङ्' होता है ; यथा—(भिद्) भिदा ; (छिद्) छिदा ; (पीड्) पीडा ; (मृज्) मृजा ; (दय्) दया ; (तोलि) तुला ।

(ख) चिन्ति, पूजि, कथि और चर्चि धातुके उत्तरभी भाववाच्यमे 'अङ्' होता है ; यथा—चिन्ता ; पूजा ; कथा ; चर्चा ।

(ग) उपसर्ग, 'श्रत्'-शब्द और 'अन्तर्'-शब्द पूर्वमे रहनेसे, आकारान्त धातुके उत्तर भाववाच्यमे 'अङ्' होता है । यथा—(भा) आभा, प्रभा, विभा, प्रतिभा ; (मा) प्रमा, उपमा, प्रतिमा ; (धा) विधा, व्यवधा, अभिधा, उपधा ; (ज्ञा) अभिज्ञा, प्रज्ञा, अनुज्ञा, संज्ञा, अवज्ञा, प्रतिज्ञा, उपज्ञा, आज्ञा ; (ख्या) आख्या, सङ्ख्या, अभिख्या ; (स्था) संस्था, अवस्था, आस्था, निष्ठा, प्रतिष्ठा । (धा) श्रद्धा, अन्तर्द्धा ।

८३९ । अच्—'पच्'-प्रभृति धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'अच्'-प्रत्यय होता है ; 'च्' इत्, 'अ' रहता है ; यथा—(पचतीति) पचः ; (दीव्यतीति) देवः ; (क्षमते इति) क्षमः ; (धरतीति) धरः ; (हरतीति) हरः ।

* घटादि धातुभी 'षित्' ।

(चरतीति) चरः वा चराचरः ; (चलतीति) चलः वा चलाचलः ;
 (पततीति) पतः वा पतापतः ; (वदतीति) वदः वा वदावदः ।

(क) कर्मवाचक पदके परवर्त्ती 'हृ'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे
 'अच्' होता है ; यथा—(अंशं हरति इति) अंशहरः (दायादः) ;
 (भागं हरति) भागहरः ; रोगहरः ; शोकहरः ; दुःखहरः ; श्लेगहरः ।*

(ख) कर्मवाचक पदके परवर्त्ती 'अहृ'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे
 'अच्' होता है ; यथा—(पूजाम् अहति इति) पूजाहः ; (तत्
 अहति) तदहः ; (सत्कारम् अहति) सत्काराहः ; (निन्दाम्
 अहति) निन्दाहः ।

(ग) अधिकरणवाचक पदके परवर्त्ती 'शी'-धातुके उत्तर कर्तृ-
 वाच्यमे 'अच्' होता है ; यथा—(शिलायां शेते इति) शिलाशयः ;
 (भूमौ शेते) भूमिशयः ; (शय्यायां शेते) शय्याशयः ; (विले शेते)
 विलेशयः (सर्पः) ।

(घ) 'पार्श्व'-प्रभृति शब्दके परवर्त्ती 'शी'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे
 'अच्' होता है ; यथा—(पार्श्वेन शेते इति) पार्श्वशयः ; (पृष्ठेन
 शेते) पृष्ठशयः ; (उदरेण शेते) उदरशयः ; (उत्तानः शेते) उत्तान-
 शयः ; (अवमूर्द्धा †—अधोमुख.—शेते) अवमूर्द्धशयः ।

८४० । घञ्—भाववाच्यमे और कर्तृभिन्न-कारकवाच्यमे धातुके
 उत्तर 'घञ्'-प्रत्यय होता है ; 'घ' और 'ञ्' इत्, 'अ' रहता

* 'भारवहन'-अर्थमे नहीं होता ; यथा—(भारं हरति ।) भारहारः—
 यहाँ 'अण्' हुआ ।

† अवनतः मूर्द्धा यस्य सः—अवमूर्द्धा ।

है । * 'घञ्'-प्रत्ययान्त शब्द पुलिङ्ग । यथा—(भाववाच्ये)—(पच्) पाकः ; (त्यज्) त्यागः ; (नश्) नाशः ; (पठ्) पाठः ; (च्छु) छावः ; (रु—उपसर्गपूर्व) आरावः, विरावः, संरावः ; (शुच्) शोकः । (कर्मवाच्ये)—(भुज्यते इति) भोगः (भोग्यवस्तु) ; (प्रास्यते—क्षिप्यते—इति) प्रासः (कुन्तः) । (करणवाच्ये)—(रज्यते अनेन इति) रागः† (लाक्षादिः) । (अपादानवाच्ये)—(आहरन्ति रसम् अस्मात् इति) आहारः (भक्ष्यवस्तु) । (अधिकरणवाच्ये)—(रज्यति अस्मिन् इति) रङ्गः (नाट्यशाला) ।

(रम्) आरम्भः ; (लम्) आलम्भः ।

८४१ । अच्—इवर्णान्त धातुके उत्तर भाववाच्यमे और कर्तृभिन्न-कारकवाच्यमे 'अच्'-प्रत्यय होता है ; 'च्' इत्, 'अ' रहता है । 'अच्'-प्रत्ययान्त शब्द पुलिङ्ग । यथा—(जि) जयः ; (क्षि) क्षयः ; (श्रि) श्रयः ; (ली) लयः ; (नी) नयः ; (भी) भयम् (स्त्रीवल्लिङ्ग) ।

८४२ । अप्—ऋवर्णान्त और उवर्णान्त धातुके उत्तर भाववाच्यमे और कर्तृभिन्न-कारकवाच्यमे 'अप्'-प्रत्यय होता है ; 'प्' इत्, 'अ' रहता है । 'अप्'-प्रत्ययान्त शब्द पुलिङ्ग । यथा—(कृ) करः ; (शृ) शरः ; (गृ) गरः ; (स्तृ) स्तवः ; (रु) रवः ; (भू) भवः ।

[(चि + घञ्) कायः (देहः) , (नि + चि + घञ्) निकायः]

* ४५५ (५) (७) सूत्रानुसार 'इत्'-कार्य्य होगा ।

† करणवाच्य और भाववाच्यमे 'रन्ज्'-धातुके नकारका लोप होता है ।

‡ व्याकरणान्तरमे 'अच्' और 'अप्' इन दोनों प्रत्ययोंके स्थानमे एक 'अल्'-प्रत्ययका विधान परिदृष्ट होता है ।

(गृह्ण् ; राशिः ; सङ्ग्रह) ; (अन्यत्र) चय. (अच्) । (वि + स्तृ + घञ्) विस्तारः ; (अप्) विस्तरः (वाक्त्रय्य), विटारः (आसनम्) । (प्र + मद् + जप्) प्रमदः (हर्षः) ; (घञ्) प्रमादः (अनवधानता) ।]

८४३ । क—जिन धातुओंकी उपगमे ड, उ अथवा न रहता है, उन धातुओंके उत्तर कर्तृशाब्दमे 'क'-प्रत्यय होना है ; 'कू' इत्, 'म' रहता है ; यथा—(वेत्ति इति) विदः ; (युज्यते इति) युजः ; (रोहति इति) रुहः ; (नृत्) नृतः ।

(क) कृ, गृ, ज्ञा और प्री धातुके उत्तर कर्तृशाब्दमे 'क' होता है । 'कृ' के स्थानमे 'इर्', और 'ज्ञ' के स्थानमे 'इय्' होता है । यथा—(किरति इति) किरः ; (गिरति इति) गिरः ; (जानाति इति) ज्ञः ; (प्रीणाति इति) प्रियः ।

(ख) डसर्ग-पूर्ण आकारान्त धातुके उत्तर कर्तृशाब्दमे 'क' होना है ; यथा—(प्र + ज्ञा) प्रज्ञः ; (वि + ज्ञा) विज्ञः ; (अभि + ज्ञा) अभिज्ञः ; (प्र + दा) प्रदः ; (प्र + भा) प्रमः ; (नि + भा) निमः ; (नि + आ + घ्रा) व्याघ्रः ।

(ग) कर्मवाचक शब्दके परस्त्री डसर्गहीन आकारान्त धातुके उत्तर कर्तृशाब्दमे 'क' होना है ; और धातुके आकारका लोप होता है ; यथा—(अन्नं ददाति इति) अन्नदः ; (भूमिं ददाति) भूमिदः ; (धनं ददाति) धनदः ; (वारि ददाति) वारिदः ; (ज्ञानं ददाति) ज्ञानदः ; (शिशुः प्रायते) शिशुश्च * ; (तनुं प्रायते) तनुश्च ;

* प्रा (त्रि) धातुके अपादानके उत्तरभी होता है ; यथा—(आत-

(धर्मं जानाति) धर्मज्ञः ; (रसं जानाति) रसज्ञः ; (नृन् पाति) नृपः ;
(भुवं पाति) भूपः ; (भूमिं पाति) भूमिपः ; (मधु पिबति) मधुपः ।

(घ) छवन्त-पद और उपसर्गके परवर्ती 'स्था'-धातुके उत्तर कर्तृ-
वाच्यमे 'क' होता है ; और धातुके आकारका लोप होता है । यथा—
(गृहे तिष्ठति इति) गृहस्थः ; (वने तिष्ठति) वनस्थः ; (मध्ये तिष्ठति)
मध्यस्थः ; (प्रवृत्तौ तिष्ठति) प्रवृत्तिस्थः । सुस्थः ; दुःस्थः ; संस्थः ;
(उत् + स्था) उत्थः ; (नि + स्था) निष्ठः ।

(ङ) छवन्त-पदके परवर्ती दुह्-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'क'
होता है ; 'दुह्' के 'ह्' के स्थानमे 'घ्' होता है ; यथा—(कामं दोग्धि
इति) कामदुघा [घेनुः] ।

गौर्गोः कामदुघा सम्यक्प्रयुक्ता स्मर्यते वुधैः ।

दुष्प्रयुक्ता पुनर्गोत्वं प्रयोक्तुः सैव शंसति ॥

८४४ । खच्—'प्रिय'-प्रभृति शब्दके परवर्ती 'वद्'-प्रभृति
धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'खच्'-प्रत्यय होता है ; 'ख्' और 'च्' इत्,
'अ' रहता है ; 'खित्'-कार्य होता है (४५५ (४) सू०) । यथा—
(प्रियं वदति इति) प्रियंवदः ; (वशं वदति) वशंवदः (आयत्तः) ।
(प्रियं करोति) प्रियङ्करः ; क्षेमङ्करः ; भयङ्करः । (वाचं यच्छति)
वाचंयमः (मौनव्रती) । (सर्वं कपति) सर्वङ्कपः (सर्वहिंस्रः) ; कूल-
ङ्कपः [नदः] । (परान्—शत्रून्—तापयति) परन्तपः * । (अरीन्
दाम्बयति दमयति वा) अरिन्दमः । (पुरं दारयति—दृ + णिच्) पुरन्दरः ।

पात् त्रायते) आतपत्रम् ।

* 'खच्'-प्रत्यय परे रहनेसे, णिजन्त धातुकी उपधा ह्रस्व होती है ।

(धुरं धारयति) धुरन्वहः ; (वसूनि धारयति) वसुन्वरा । (पतिं
 वृणोति) पतिवरा [कन्यका] । (विधं विमर्त्ति) विधम्भरा : (विष्णुः) ;
 विधम्भरा (पृथिवी) । (सर्वं महते) सर्वसदा (धरणी) ।
 (धनं जयति) धनजयः । (भुजेन—कौटिल्येन, भुजं—वक्त्रं वा गच्छति)
 भुजङ्गमः * ; (प्लवेन—लम्फेन—गच्छति) प्लवङ्गमः ; (तुरेण—
 वेगेन—गच्छति) तुरङ्गमः (विहायसा गच्छति) विहङ्गमः (विहा-
 यसो 'विह' इति वाच्यम्) ; (हृदयं गच्छति) हृदयङ्गमः ।

८४५ । खल्—ख, दुर् और ईप्स् शब्दके परवर्ती धातुके उत्तर
 कर्मवाच्य और भाववाच्यमे 'खल्'-प्रत्यय होता है ; 'ख्' और 'ल्' इत्,
 'म' रहता है । यथा—(छरेण क्रियते) छरः † ; (दुःखेन क्रियते)
 दुष्करः ; (छरेण क्रियते) ईप्स्करः । (गम्) सगमः ; दुर्गमः । (वह्)
 सवहः ; दुर्वहः । (त्यज्) छत्यजः ; दुस्त्यजः ; (लभ्) सलभः ; दुर्लभः ।

८४६ । खश्—'असूर्य'-प्रभृति कर्मवाचक पदके परवर्ती 'हश्'-
 प्रभृति धातुके उत्तर कर्तृगोच्यमे 'खश्'-प्रत्यय होता है । † 'स्' और 'श्'
 इत्, 'अ' रहता है । यथा—(सूर्यम् अपि न पश्यति इति) असूर्य-
 म्पश्य [कुलवधूः] ; (जनम् पश्यति) जनमेजयः ; (स्तनं ध्रियति)
 स्तनन्धयः (शिशुः), स्तनन्धयी (कन्या) ; नाहीं—पंशनर्त्ती—पमति

* ड—भुजगः ; डस्—भुजङ्गः । ऐसे—डवगः, डवङ्गः ; तुरगः,
 तुरङ्गः ; विहगः, विहङ्गः ।

† 'खिन्'-प्रत्ययान्त परे रहनेसे, अव्यय उपपदके उत्तर 'म' नहीं होता ।

‡ 'खश्'-प्रत्यय परे, धातुका चतुर्थकारके तुल्य कार्य होता है ।

—धमा धातु) नाडिन्वमः * (स्वर्णकार इत्यर्थः) ; (अन्नं लेढि)
 अन्नंलिहः [प्रासादः]—‘ख’ परे, लिह्-धातुका गुण नहीं होता । (विधुं
 तुदति) विधुन्तुदः (राहुः) ; (अरुंषि तुदति) अरुन्तुदः (मर्म-
 पीडकः, दुःखद इत्यर्थः)—‘अरुस्’-शब्दके सकारका लोप होता है ।
 (आत्मानं पण्डितं मन्यते) पण्डितम्मन्यः ; (आत्मानं घन्यं मन्यते)
 घन्यम्मन्यः ; कृतार्थम्मन्यः ; सुभगम्मन्यः † । (कुलम् उद्वृजति
 विभनक्ति—उत् + रुज् धातु) कृलमुद्वृजः [महोक्षः] ; (कृलम् उद्व-
 हति) कृलमुद्वहा [सरिव्] ।

८४७ । ट—‘दिवा’-प्रभृति कर्मवाचक पदके परवर्त्ती ‘कृ’-धातुके
 उत्तर कर्तृवाच्यमे ‘ट’-प्रत्यय होता है ; ‘ट्’ इत्, ‘अ’ रहता है ; यथा—
 (दिवा—दिनं—करोति इति) दिवाकरः ; (विमां करोति) विमाकरः ;
 प्रमाकरः ; निशाकरः ; (मासं करोति) भास्करः ; अहस्करः ; अन्त-
 करः ; किङ्करः ; लिपिकरः ; चित्रकरः ; (कर्म करोति मूल्येन) कर्मकरः
 (भृत्य इत्यर्थः ‡—मज्जदूर) ।

(क) ‘हेतु’ और ‘अनुकूल’ अर्थ समझानेसे, कर्मवाचक पदके परवर्त्ती
 धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे ‘ट’ होता है । यथा—(‘हेतु’-अर्थमे) शोक-
 करः वन्धुनाशः (वन्धुनाश शोकका हेतु) ; अर्थकरः यशस्करः विद्या-
 लामः (विद्यालाम अर्थ और यशका हेतु) । (‘अनुकूल’-अर्थमे) पितुः

* ‘खित्’-प्रत्ययान्त परे रहनेसे, उपपदका अन्त्य स्वर ह्रस्व होता है ।

† इसप्रकार अर्थमे ‘णिन्’ भी होता है ; यथा—पण्डितमानी, घन्य-
 मानी, कृतार्थमानी, सुभगमानी ।

‡ अन्यत्र ‘अण्’ होता है ; यथा—कर्मकारः (लोहार) ।

आज्ञाकरः वचनकरः पुत्रः (पुत्र पिताकी आज्ञा और वचनके अनुकूल) ।

(ङ) पुरः, अप, अघ्रे, अप्रतः—इन शब्दोंके परवर्ती 'सृ'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'ट' होता है ; यथा—पुरःसरः ; अपसरः ; अघ्रेसरः ; अप्रतःसरः ।

(ग) अधिकरणवाचक पदके परवर्ती 'चर'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'ट' होता है ; यथा—(जले चरति इति) जलचरः ; (वारिणि चरति) वारिचरः ; (स्थले चरति) स्थलचरः ; (भुवि चरति) भूचरः ; (वने चरति) वनचरः ; (निशायां चरति) निशाचरः ; (पार्श्वे चरति) पार्श्वचरः ; (रस्ते चरति) रस्तेचरः ।

'रात्रि'-शब्द विकल्पसे द्वितीयाके एकवचनान्तवत् होता है, यथा—(रात्रौ चरात्) रात्रिचरः, रात्रिचरः ।*

८४८ । टक्—कर्मवाचक पदके परवर्ती 'गा' (गै) धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'ट्'-प्रत्यय होता है ; 'ट्' और 'ब्' इत्, 'अ' रहता है ; यथा—(साम गावति इति) सामगः ।

(क) कर्मवाचक पदके परवर्ती 'हन्'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'ट्' होता है ; और 'हन्' के स्थानमे 'हन्' होता है ; यथा—(पापं हन्ति इति) पापघ्नः ; (पित्रं हन्ति) पित्रघ्नः ; (वार्तं हन्ति) वार्तघ्नः ; (मित्रोपं हन्ति) मित्रोपघ्नः ; (शत्रुं हन्ति) शत्रुघ्नः ; (मित्रं हन्ति) मित्रघ्नः ; (कृतं हन्ति) कृतघ्नः ; (पशून् हन्ति) पशुघ्नः ।

(ङ) उपमानवाचक तद्, यद्, एतद्, किम्, भवद्, अस्मद्, युष्मद्, अदम्, इदम्, अन्य और समान शब्दके परवर्ती 'हृद्'-धातुके

* कभी कभी अधिकरणवाचक पद विभक्तियुक्त रहता है ; यथा—खेचरः ; वनेचरः ।

उत्तर कर्मवाच्यमे 'टक्' होता है ।*

'टक्'-प्रत्ययान्त 'टश्'-धातु परे रहनेसे, तद्, यद्, एतद्, अस्मद् और युष्मद् शब्दके 'ट्' का लोप, और तत्पूर्ववर्ती 'अ' के स्थानमे 'आ' होता है; यथा—(स इव दृश्यते इति) तादृशः; यादृशः; एतादृशः; अस्मादृशः; युष्मादृशः । †

'टक्'-प्रत्ययान्त 'टश्'-धातु परे रहनेसे, 'अदस्'-शब्दके स्थानमे—'अमू', 'इदम्'-शब्दके स्थानमे—'ई', 'किम्'-शब्दके स्थानमे—'की', 'भवत्'-शब्दके स्थानमे—'भवा', 'समान'-शब्दके स्थानमे—'स', और 'अन्य'-शब्दके स्थानमे—'अन्या' होता है; यथा—(असौ इव दृश्यते इति) अमूदृशः; (अयम् इव दृश्यते) ईदृशः; (क इव दृश्यते) कीदृशः; (भवान् इव दृश्यते) भवादृशः; (समान इव दृश्यते) सदृशः; (अन्य इव दृश्यते) अन्यादृशः । ‡

८४९ । ङ—सुबन्त-पदके परवर्ती 'गम्'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'ङ'-प्रत्यय होता है; 'ङ्' इत्, 'अ' रहता है; § यथा—(अन्तं गच्छति इति) अन्तगः; (अध्वानं गच्छति) अध्वगः; (दूरं गच्छति) दूरगः; (पारं गच्छति) पारगः; (सर्वं गच्छति) सर्वगः; (सर्वत्र

* पाणिनि-मते—कल् ।

† 'अस्मद्' और 'युष्मद्'-शब्दके स्थानमे एकवचनमे 'मद्' और 'त्वद्' होनेसेभी होता है; यथा—मादृशः, त्वादृशः ।

‡ इन सब स्थलोंमे 'किप्' (किन्) और 'सक्' (वस) प्रत्ययभी होते हैं; यथा—तादृक्, तादृक्षः; सदृक्, सदृक्षः इत्यादि ।

§ 'ङित्'-कार्य होता है (४५५(९) सू०) ।

गच्छति) सर्वत्रगः ; (गृहं गच्छति) गृहगः ; (ग्रामं गच्छति) ग्राम-
गः ; (तल्पं गच्छति) तल्पगः ; (से गच्छति) सगः ।

(क) क्लेश, शोक और तमस् शब्दके परवर्त्ती 'अप'-पूर्वक 'हन्'-
धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'ह' होता है ; यथा—(क्लेशम् अपहन्ति
इति) क्लेशापहः ; (शोकम् अपहन्ति) शोकापहः ; (तम अपहन्ति)
तमोऽपहः ।

(II) अधिकरणवाचक 'गिरि'-शब्दके परवर्त्ती 'शी'-धातुके उत्तर
'ह' होता है ; यथा—“गिरिशमुपसचार प्रत्यहं सा छकेशी” कु० १. ६० ।

(ग) उपसर्ग वा सञ्ज्ञत-पदके परवर्त्ती 'जन्'-धातुके उत्तर कर्तृ-
वाच्यमे 'ह' होता है । यथा—(सरसि जायते इति) सरोजम् । (मन-
सि जायते) मनोजः* (अण्ड जायते) अण्डम् ; (जले जायते)
जलजम् ; (भग्ने जायते) भग्नाजः । (पट्टात् जायते) पट्टजम् ; (अङ्गात्
जायते) अङ्गजः ; (आत्मनः जायते) आत्मजः ; (स्वेदात् जायते)
स्वेदजः । (अण्डात् जायते) अण्डजः ; (जरायोः जायते) जरायुजः ।
(अनु जायते) अनुजः ; (प्र जायते) प्रजा । †

८०० । अणू—कर्मवाचक पदके परवर्त्ती धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे
'अण्'-प्रत्यय होता है ; 'ण्' इत्, 'अ' रहता है ; ‡ यथा—(कुम्भं करोति
इति) कुम्भकारः ; (तन्तुन् वयति) तन्तुवायः ; (तन्त्रं वयति)

* कर्मा कर्मा पूर्वपद विभक्त्यन्त रहता है ; यथा—सरसिजम् ; मनसिजः ।

† अन्यप्रती 'ह' होता है । यथा—(द्विः जायते इति) द्विजः ;
(सह जायते) सहजः । (आशु गच्छति) आशुगः । इत्यादि ।

‡ 'गित्'-वाच्य होता है (४५५(१०) सू०) ।

तन्त्रवायः ; (शास्त्राणि कतेति) शास्त्रकारः ; सूत्रकारः ; भाष्यकारः ;
मालाकारः ; चाटुकारः ; कर्मकारः ; (सूत्रं धारयति) सूत्रधारः ; (वारि
वहति) वारिवाहः ।

अक ।

८९१ । एक (एवुल्)—धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'णक्'-प्रत्यय
होता है ; 'ण्' इत्, 'अक्' रहता है ; * यथा—(नी) नायकः ; (श्रु) श्रावकः ;
(पू) पावकः ; (कृ) कारकः ; (स्मृ) स्मारकः ; (तृ) तारकः ;
(नश्) नाशकः ; (पच्) पाचकः ; (पठ्) पाठकः ; (रिच्)
रेचकः ; (ऽसच्) सेचकः ; (मुच्) मोचकः ; (रुध्) रोधकः ; (दा)
दायकः† ; (गा—गै) गायकः ; (हन्) घातकः ('हन्' के स्थानमे
'घात्' होता है) ; (दृश्) दर्शकः ; (जनि) जनकः ; (पालि)
पालकः ; (योजि) योजकः ; (स्थापि) स्थापकः ।

(क) 'निमित्त'-अर्थ समझानेसे, भविष्यत्कालमे धातुके उत्तर
'णक्' होता है ; यथा—अन्नं भोजकः व्रजति (अन्न भोजन करनेके लिये
जाता है) ; भोदनं पाचकः प्रयाति (पकुम् इत्यर्थः) ; देवं दर्शकः प्रति-
ष्ठते (देवं द्रष्टुम् इत्यर्थः) ।

८९२ । पक (एवुन्)—शिल्पी (क्रियाकौशलविशिष्ट) सम-
झानेसे, नृत्, खन् और रन्ज् धातुके उत्तर 'पक्' होता है ; 'प्' इत्,
'अक्' रहता है । 'पक्' परे, उपधा लघुस्वरका गुण, और उपधा नकारका
लोप होता है । यथा—(नृत्) नर्त्तकः ; (खन्) खनकः ; (रन्ज्) रजकः ।

* 'णित्'-कार्य्य होता है (४५५ (१०) सू०) ।

† णक और णिन् परे, आकारान्त धातुके उत्तर 'य' होता है ।

तृच् ।

८९३ । धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'तृच्'-प्रत्यय होता है ; * 'च्' हय ; 'तृ' रहता है । 'लुट्'-विभक्तिमे जिसप्रकार कार्य्य हुआ है, 'तृच्'-प्रत्ययमेभी उसीप्रकार कार्य्य होगा । † यथा—(दा) दाता ; (धा) धाता ; (पा) पाता ; (जि) जेता ; (नी) नेता ; (श्रु) श्रोता ; (कृ) कर्त्ता ; (हृ) हर्त्ता ; (क्षिप्) क्षेप्ता ; (सिच्) सेक्ता ; (विच्) वेक्ता ; (भुज्) भोक्ता ; (बुध्) बोद्धा ; (युध्) योद्धा ; (रुध्) रोद्धा ; (गम्) गन्ता ; (हन्) हन्ता ; (दृश्) द्रष्टा ; (पृश्) पृहीता ; (भू) भविता ; (सृ) सविता, सोता ; (कारि) कारयिता ।

अन ।

८९४ । अन (ल्यु)—'नन्दि'-प्रभृति ‡ धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'अन' प्रत्यय होता है ; यथा—(नन्दयति इति) नन्दनः ; (मदयति इति) मदनः ; (दूषयति इति) दूषणः ; (साधयति इति) साधनः ; (वर्धयति इति) वर्धनः ; (शोभयति इति) शोभनः ; (सूदयति

* शीलार्थमे 'तृन्' होता है (शील—स्वभाव) ; यथा—धर्मं वदित्वा साधुः ; परान् उद्देजयित्वा पिशुनः ।

† 'तृच्'-प्रत्ययान्त शब्दके रूप पुलिङ्गमे 'दातृ'-शब्दके तुल्य, और स्त्रीलिङ्गमे 'नदी'-शब्दके तुल्य ।

‡ नन्दि, मदि, दूषि, साधि, वर्दि, शोभि, सूदि, भीषि, नाशि, रमि, सद्, तप्, दम्, चक्ष्, अदि, रोचि, वासि, जल्प्, मन्द्, कृप्, हृप्, लृ ।

इति) सुदनः ; (भीषयते इति) भीषणः ; (नाशयति इति) नाशनः ;
 (रमयति इति) रमणः ; (सहते इति) सहनः ; (तपति इति)
 तपनः ; (दाम्यति इति) दमनः ; (विशेषेण चष्टे) विचक्षणः ।

(क) विद् (ज्ञानार्थ), वन्द्, आस् और णिजन्त धातुके
 उत्तर भाववाच्यमे 'अन' (युच्) होता है । एतत्प्रत्ययान्त शब्द
 खोलिङ्ग । * यथा—(विद्) वेदना ; (वन्द्) वन्दना ; (आस्)
 आसना । (णिजन्त धातु)—(अर्चि) अर्चना ; (कल्पि) कल्पना ;
 (गणि) गणना ; (घटि) घटना ; (तारि) प्रतारणा ; (धारि)
 धारणा ; (पारि) पारणा ; (पाठि) पाठना ; (मानि) विमानना ;
 (यन्त्रि) यन्त्रणा ; (याति) यातना ; (वासि) वासना ।

(ख) भूपार्थ, कोपार्थ, चलनार्थ और शब्दार्थ धातुके उत्तर कृत-
 वाच्यमे शीलार्थमे 'अन' (युच्) होता है । यथा—(भूपि) भूपणः
 (भूपाशील इत्यर्थः) ; (मण्डि) मण्डनः ; (अलङ्कृ) अलङ्करणः ।
 (कुप्) कोपनः ; (क्रुध्) क्रोधनः ; (रुप्) रोपणः ; (अमृप्)
 अमर्पणः । (चल्) चलनः ; (कम्प्) कम्पनः । (शब्दि—शब्दयति)
 शब्दनः ; (रु) रवणः ।

(ग) छ, दुर् और ईप्त् शब्दके परवर्ती दृश्, घृप्, मृप्, शास्
 और युध् धातुके उत्तर कर्मवाच्यमे विकल्पसे 'अन' (युच्) होता
 है ; पक्षे—खल् ; इसको 'खलर्थ अन' कहते हैं । यथा—(दृश्)—

* कहीं कहीं णिजन्त धातुके उत्तर 'अनट्'-प्रत्यय होता है ; यथा—
 (प्रेरि) प्रेरणम् ; (प्रीणि) प्रीणनम् ; (तर्पि) तर्पणम् ; (शोधि)
 शोधनम् ; (साधि) साधनम् ; (गोपि) गोपनम् इत्यादि ।

(सखेन दृश्यते इति) सदृशः, (पथे) सदृशः (खल्) ; दुर्दृशः, दुर्दृशः । (घृप्) दुर्दृश्यः, दुर्दृश्यः ; (मृप्) दुर्मर्षणः, दुर्मर्षः ; (शास्) दुःशासनः, दुःशासः । (युष्) द्योधनः, द्योधः ; द्युोधनः, द्युोधः ।

८५५ । अनट् (ल्युट्)—भाववाच्यमे और कर्तृभिन्न-कारक-वाच्यमे धातुके उत्तर 'अनट्'-प्रत्यय होता है ; 'ट्' इत्, 'अन' रहता है । 'अनट्'-प्रत्ययान्त शब्द स्त्रीवल्लिङ्ग । यथा—(भाववाच्ये)—(गम्) गमनम् ; (वम्) वमनम् ; (भा + रट्) आरोहणम् ; (ईक्ष्) ईक्षणम् ; (पत्) पतनम् ; (अधि + ह्) अध्ययनम् ; (दा) दानम् ; (गा—गी) गानम् ; (वि) वयनम् ; (भि) भयणम् ; (ध्रु) ध्रुवणम् ; (कृ) करणम् ; (स्मृ) स्मरणम् ; (स्पृश्) स्पर्शनम् ; (सिच्) सेचनम् ; (नृप्) नर्तनम् ; (रुद्) रोदनम् । (कर्मवाच्ये)—(भुज्यते इति) भोजनम् (भक्षयवस्तु) । (करणवाच्ये)—(दृश्यते अनेन इति) दर्शनम् (वक्षुः) ; (ध्रूयते अनेन इति) श्रवणम् (श्रोत्रम्) ; (साध्यते अनेन इति) साधनम् ; (क्रियते अनेन इति) करणम्, (भूष्यते अनेन इति) भूषणम् । (सम्प्रदानवाच्ये)—(सम्प्रदीयते अस्मै इति) सम्प्रदानम् । (अपादानवाच्ये)—(अपादीयते अस्मात् इति) अपादानम् । (अधिकरणवाच्ये)—(शप्यते अस्मिन् इति) शपनम् ; (स्थीयते अत्र इति) स्थानम् ।

(एकं वक्ति इति) एकवचनम्—यहां कर्तृवाच्यमे 'अनट्' हुमा ।
(धिच्) धीवनम्, धेवनम् ; (सिच्) सीवनम्, सेवनम् ; (लिच्) लिखनम्, लेखनम् ।

कर्तृभिन्न-कारक-वाच्यमे विहित 'अनट्'-प्रत्ययान्त शब्द कहीं कहीं

वाच्यलिङ्ग (विशेषण) होता है ; यथा—(राजभिः भुज्यन्ते इति)
राजभोजनाः [शालयः] ; (छिद्यते अनेन इति) छेदनः [परशुः] ।

संज्ञा समझानेसे, दशनः, चरणः इत्यादि पुंलिङ्ग ; और बन्धनो,
साधना, दोहनी, उपक्रमणी, अवतरणी, विज्ञापनी, अधिरोहणी इत्यादि
स्त्रीलिङ्ग होते हैं ।

इ * ।

८५६ । कि—उपसर्ग और अन्तर्-शब्दके परवर्ती 'धा'-धातुके
उत्तर भाववाच्यमे ; 'कि'-प्रत्यय होता है ; 'क्' इत्, 'इ' रहता है ।
'कि' परे, 'धा'-धातुके आकारका लोप होता है । 'कि'-प्रत्ययान्त शब्द
पुंलिङ्ग । यथा—विधिः ; निधिः ; सन्धिः ; आधिः ; उपाधिः ; अन्तर्द्धिः ।

(क) कर्मवाचक पदके परवर्ती 'धा'-धातुके उत्तर अधिकरणवाच्यमे
'कि' होता है ; यथा—(जलानि धीयन्ते अस्मिन् इति) जलधिः ;
वारिधिः ; पयोधिः ; जलनिधिः ; वारिनिधिः ; पयोनिधिः ।

८५७ । खि (इन्)—आत्मन्, उदर और कुक्षि शब्दके परवर्ती
'भृ'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'खि' होता है ; 'ख्' इत्, 'इ' रहता है ;
यथा—(आत्मानं विभर्त्ति इति) आत्मम्भरिः (नान्त शब्दके नकार-
का लोप होता है) ; उदरम्भरिः ; कुक्षिम्भरिः ।

* 'धातु'-अर्थमे (धातुनिर्देशमे), 'इ' (इक्) प्रत्यय होता है ;
यथा—गमिः (गम् धातु) ; पचिः (पच् धातु) । 'ति' (क्षिप्)
प्रत्ययभी होता है ; यथा—गच्छतिः (गम् धातु) ; पचतिः (पच् धातु)—पुं० ।

इन् ।

८३८ । णिन् (णिनि)—धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'णिन्' प्रत्यय होता है ; 'ण्' इत्, 'इन्' रहता है ; * यथा—(मन्त्रपते इति—मन्त्र्) मन्त्रा ; (वद्) वादी, प्रतिगादी, परिगादी ; (वस्) वासी, प्रवासा, अधिगासी ; (राष्) अपराधी ; (चर्) व्यभिचारी, सञ्चारी ; (स्था) स्थायी ; (ख्) संचारी ; (द्विप्) द्वेपी, विद्वेपी ; (रप्) रोपी, विरोधी, प्रतिरोधी ; (द्रुद्) द्रोही, निद्रोही ; (दिप्) परिदेवी ; (कृ) अधिकारी ; (लप्) अमिलापी ।

(क) उपसर्ग और सप्रत्यय-पदके परवर्ती धातुके उत्तर 'शील' और 'प्रत' अर्थमे 'णिन्' होता है । यथा—('शील'-अर्थमे)—(मांसं भोक्तुं शीलम् अस्य इति) मांसभोजी ; (यने यन्तुं शीलमस्य) वनवासी ; (साधु करोति) साधुकारी ; (सत्यं वदति) सत्यवादी ; (प्रियं वदति) प्रियवादी ; (मनः हरति) मनोहारी ; (हृदयं गृह्णाति) हृदयवाही । (अनु याति) अनुयायी ; (अनु जावति) अनुजीवी ; (अनु गच्छति) अनुगामी । ('वन'-अर्थमे)—(मयि णिद्वे चेते) स्थण्डिलवासी ; क्षीरपायी ; शिरःस्नायी ; अश्राद्धभोजी ।

(ख) कर्तृवाचक उपमान-पदके परवर्ती धातुके उत्तर 'णिन्' होता है ; यथा—(सिंह इव विक्रमते) सिंहविक्रमी ; (उधा इव ख्यन्दते) उधाख्यन्दी ।

(ग) कर्णवाचक पदके परवर्ती 'यज्ञ'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे अतीतकालमे 'णिन्' होता है ; यथा—(सोमेन इष्टवान्) सोमयाज्ञा ;

* 'णिन्'-वाच्य होता है ।

अग्निष्टोमयाजी ।

(घ) कर्मवाचक पदके परवर्ती 'हन्'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे अती-
तकालमे 'णिन्' होता है । 'हन्'-धातुके 'ह' के स्थानमे 'घ', और 'नृ'
के स्थानमे 'त्' होता है ; यथा—(पितरं जवान) पितृघाती ; (पितृ-
कथं जवान) पितृव्यघाती ; पुत्रघाती ; मित्रघाती ।

(ङ) भविष्यत्काल समझानेसे, भू, या, स्था, गम्, बुध्, युध् और
रुध् धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'णिन्' होता है ; यथा—(भविष्यति
इति) भावी ; (या) यायी ; (स्था) स्थायी, प्रस्थायी ; (गम्)
गामी ; (बुध्) प्रतिबोधी ; (युध्) प्रतियोधी ; (रुध्) प्रतिरोधी ।

८९९ । घिनुण्—युज्, त्यज्, भज्, भुज्, रनज्, रुज्, 'सम्'-पूर्वक
सृज्, 'वि'-पूर्वक विच् और 'सम्'-पूर्वक पृच् धातुके उत्तर 'शील'-
अर्थमे कर्तृवाच्यमे 'घिनुण्'-प्रत्यय होता है ; 'घ', 'उ' और 'ण्' इत्,
'हन्' रहता है ; * यथा—(युज्) योगी, वियोगी, प्रतियोगी ;
(त्यज्) त्यागी, परित्यागी ; (भज्) भागी, विभागी ; (भुज्)
भोगी, सम्भोगी ; (रनज्) रागी, विरागी, अनुरागी ('रनज्'-
धातुके नकारका लोप होता है) ; (रुज्) रोगी ; (सम् + सृज्)
संसर्गी ; (वि + विच्) विवेकी ; (सम् + पृच्) सम्पर्की ।

उ ।

८६० । सनन्त धातु, भिक्षु धातु और 'आ'-पूर्वक शनस् धातुके
उत्तर कर्तृवाच्यमे 'उ'-प्रत्यय होता है ; यथा—जिज्ञासुः ; पिपासुः ;
बुभुक्षुः ; चिकीर्षुः ; विव्रक्षुः ; जिघृक्षुः ; जिवांसुः ; तितीर्षुः ; ईप्सुः ;

* 'घित'-कार्य होता है (४५५(५) सू०) ।

दित्तुः ; लिप्सुः ; जिगीषुः ; जिगमिषुः । मिश्रुः ; आशंसुः ।

इप् (इच्छार्थ)—इच्छुः (निपातने) ।

ति ।

८६१ । कि (किन्)—धातुके उत्तर भावशब्दमे और कर्तृभिन्न-कारक-वाच्यमे 'कि'-प्रत्यय होता है ; 'क्' इत्, 'ति' रहता है । 'कि'-प्रत्ययान्त शब्द स्त्रीलिङ्ग । 'कि' पर रहनेसे, धातुके उत्तर 'इद्' नहीं होता । यथा—(रथा) कथातिः ; (चि) चितिः ; (नी) नीतिः ; (प्री) प्रीतिः ; (कृ) कृतिः ; (स्मृ) स्मृतिः ; (शक्) शक्तिः ; (मुच्) मुक्तिः ; (भू, षच्) ठक्तिः ; (भज्) भक्तिः ; (सृज्) सृष्टिः ; (भिद्) भित्तिः ; (बुद्) बुद्धिः ; (क्षण्) क्षतिः ; (तन्) ततिः ; (मन्) मतिः ; (प्र + आप्) प्राप्तिः ; (स्वप्) स्वप्तिः ; (उप + लब्) उपलब्धिः ; (क्रम्) क्रान्तिः ; (क्षम्) क्षान्तिः ; (गम्) गतिः* ; (नम्) नतिः ; (भ्रम्) भ्रान्तिः ; (रम्) रतिः ; (क्षम्) क्षान्तिः ; (दृश्) दृष्टिः ; (शृप्) श्रुतिः ; (शास्) शिष्टिः ; (वृद्) वृष्टिः ; (रुद्) रुष्टिः ।

मा और स्या धातुका आकार इकार होता है ; यथा—(मा) मितिः ; (स्या) स्थितिः । 'गी'—'गी' होता है ; यथा—गीतिः ।

(श्रूयते जनया इति) श्रुतिः ; (स्तूयते जनया) स्तुतिः ; (इज्यते जनया) इष्टिः ।

(क) दीर्घ ऋकारान्त धातु और 'लृ'-प्रमति धातुके उत्तर विहित

* कर्मवाच्ये—गम्यते इति गतिः (गम्यस्थानम् इत्यर्थः) । करण-वाच्ये—गम्यते प्राप्यते जनया इति गतिः (उपाय इत्यर्थः) ; यथा—“का गतिः ?” ।

‘क्ति’ के ‘त’ के स्थानमे ‘न’ होता है ; यथा—(कृ) कीर्णिः ; (लृ) लृ-
निः । (किन्तु पृ—पूर्तिः) ।

(ख) दा-दत्तिः ; (घा) हितिः ; (हा) हानिः ; (ग्लै) ग्लानिः ;
(म्लै) म्लानिः ; (अद्) जग्धिः ; (अर्द्) अर्त्तिः ; (आ + ऋ) आर्त्तिः ।

(ग) ‘क्ति’ परे, ग्रह्-प्रभृति धातुके उत्तर ‘इद्’ होता है ; यथा—
(ग्रह्) निगृहीतिः ; (पठ्) पठितिः ; (मण्) मणितिः इत्यादि ।

वन् ।

८६२ । वनिप् (ङ्वनिप्)—अतीतकालमे ‘छ’ (स्वादि) और
‘यज्’ धातुके उत्तर कर्त्तृवाच्यमे वनिप्-प्रत्यय होता है ; ‘इ’ और ‘प्’ इत्,
‘वन्’ रहता है ; यथा—(छनोति स्म—अभिपवं यज्ञाङ्गस्नानं कृत-
वान् इति) छत्वा ; * (विधिना इष्टवान्) यज्वा ।

८६३ । कनिप्—अतीतकालमे कर्मवाचक पदके परवर्त्ती ‘हृद्’-धातुके
उत्तर कर्त्तृवाच्यमे ‘कनिप्’ होता है ; ‘क्’, ‘इ’ और ‘प्’ इत्, ‘वन्’ रहता
है ; यथा—(पारं दृष्टवान्) पारदृष्ट्वा ।

(क) ‘सह’-शब्दके परवर्त्ती ‘हृ’ और ‘युष्’ धातुके उत्तरभो ‘कनिप्’-
प्रत्यय होता है ; यथा—(सह कृतवान्) सहकृत्वा (सहकारी इत्यर्थः) ;
(सह युद्धवान्) सहयुद्ध्वा । †

किप् ।

८६४ । सुबन्तपद वा उपसर्गके परवर्त्ती धातुके उत्तर कर्त्तृवाच्यमे

* ‘पितृ’-कार्य्य होता है (४५५ (११) सू) ।

† ‘वनिप्’ और ‘कनिप्’-प्रत्ययान्त शब्दके रूप ‘आत्मन्’-शब्दके तुल्य ।

‘क्रिप्’-प्रत्यय होता है ; ‘क्रिप्’का सव ‘इत्’, कुठमी नहीं रहता ; यथा—
 (सद्)—(समायां सोदति इति) समासद् ; (सृ)—
 (पुत्रं सृते) पुत्रसृ ; धीरसृ ; रत्नसृ ; कामसृ ; प्रसृ ;
 (द्विप्)—(घर्मं द्वेष्टि) घर्मद्विद्, मित्रद्विद्, विद्विद् ; (दुद्)—(पक्षं
 दुहति) यज्ञधुक्, मित्रधुक् ; (दुद्)—(कामं दोरिष) कामधुक्,
 गोधुक् ; (विद्)—(शास्त्रं वेत्ति) शास्त्रविद्, घर्मविद्, ब्रह्मविद् ;
 (भिद्)—(गोत्रं—पर्यंत—भिनत्ति) गोत्रभिद्, मर्मभिद् ; (छिद्)—
 (पक्षं छिनत्ति) पक्षच्छिद्, मर्मच्छिद् ; (जि)—(शत्रुं जयति) शत्रु-
 जित्, हन्त्रजित्, रणजित् ; (भी)—(सेनां नयति) सेनानीः ; अग्र-
 णीः ; ग्रामणीः ; (राज्)—(स्वेन एव राजते) स्वराद्, देवराद्,
 (विनेपेण राजते) विराद्, (सम्यक् राजते) सत्राद् । (स्पृश्)—
 (जलं स्पृशति) जलस्पृक्, घृतस्पृक्, मर्मस्पृक् * ।

(त्यज्) “तनुत्यजाम्” २० १. ८ ; (शुप्) “परलोकश्रुतां स्वक-
 र्मभिर्गतयो भिन्नपथा हि देहिनाम्” २० ८. ८५ ; (भृ) प्राणभृत्,
 शूलभृत्, भूभृत्, महोभृत् ।

‘क्रिप्’ परे, ‘दिव्’—‘धृ’ होता है ; यथा—(अक्षैः दीव्यति) अक्षधृः ।
 ‘शास्’-धातुके स्थानमे ‘शी’ होता है ; यथा—(मित्रं शास्ति) मित्रशीः ।
 भाववाच्य और कर्मादिकारकवाच्यमेभी ‘क्रिप्’ होता है ; यथा—
 (माये)—(आ + शास्) आशीः ; (कर्मवाच्यमे)—(उच्यते
 इति) वाक् ; (करणवाच्यमे)—(ज्ञायति अनया इति) घीः ;

* पाणिनि-मते—किन्तु । किन्तु ‘उदक’-शब्दके परवर्त्ता ‘स्पृश्’ धातुके
 उत्तर ‘क्रिप्’ नहीं होता ।

(अधिकरणवाच्ये)—(संसीदन्ति अस्याम्) संसत् ; (परितः सीदन्ति अस्याम्) परिपत् ; (उपनिषणं परं श्रेयः अस्याम्) उपनिपत् ।

(क) छ, कर्मन्, पाप, पुण्य और मन्त्र शब्दके परवर्ती 'कृ'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे अतीतकालमे 'क्विप्' होता है ; यथा—(छ कृतवान्) छकृत् ; (कर्म कृतवान्) कर्मकृत् ; पापकृत् ; पुण्यकृत् ; मन्त्रकृत् ।

(ख) भ्रूण, ब्रह्म और वृत्र शब्दके परवर्ती 'हन्'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे अतीतकालमे 'द्विप्' होता है ; यथा—(भ्रूणं जवान्) भ्रूणहा ; ब्रह्महा ; वृत्रहा ।

(ग) प्र + अन्च्—ग्राह् ; (सम् + अन्च्) सम्यह् ; (सह + अन्च्) सज्यह् ; (तिरस् + अन्च्) तिर्य्यह् ।

विण् (णिव) ।

८६५ । ध्वन्त-पदके परवर्ती 'भज्'-धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे 'विण्'-प्रत्यय होता है ; 'विण्' का समस्त 'इत्', कुछभी नहीं रहता ; यथा—(अंशं भजते इति) अंशभाक् ; (दुःखं भजते) दुःखभाक् ।

य ।

८६६ । क्यप्—यज् और व्रज् धातुके उत्तर भाववाच्यमे, और संज्ञा समझानेसे नि + पत्, नि + सद्, शी, विद् और नृ धातुके उत्तर करणवाच्य और अधिकरणवाच्यमे 'क्यप्'-प्रत्यय होता है ; 'क्' और 'प्' हत्, 'य' रहता है । 'क्यप्' करनेसे ये शब्द स्त्रीलिङ्ग होते हैं । यथा—(यज्) इज्या ; (व्रज्) व्रज्या, परिव्रज्या, प्रव्रज्या । (अधिकरणवाच्ये)—(नि + पत्—निपतन्ति अस्याम् इति) निपत्या (पिच्छिला भूमिरित्यर्थः) ; (नि + सद्—निपीदन्ति अस्याम्) निपद्या (आपणः

इत्यर्थः) ; (शी—शेते मत्स्याम्) शम्प्या । (करणयाच्ये)—(विद्—
विदन्ति अनया) विद्या ; (मृ—भ्रियन्ते कर्मकराः अनया) मृत्या
(वेतनम् इत्यर्थः) ।

(क) 'रु'-धातुके उत्तर स्त्रीलिङ्गमे भाववाच्यमे 'क्यप्' और 'श'
प्रत्यय * होते हैं ; 'श्' इत्, 'अ' रहता है ; यथा—(क्यप्) कृत्या ;
(श) क्रिया ।

*

*

*

*

८१७ । (क) अथु (अयुच्)—'डु'-संस्पृष्ट धातुके उत्तर भाव-
वाच्यमे ; यथा—(डुनेप्) वेपथुः ; (डवम्) वमथुः ; (डुधि) खप-
थुः ; (डुडु) क्षवथुः ; (डुडु) दवथुः ; (डुभ्राज्) आज्जथुः ।

(ल) अग्नि—(ख) सरणिः ; (झ) सरणिः ; (घ) घरणिः ;
(ञब्) अवनिः ; (ञब्) अन्ननिः इत्यादि ।

(ग) अस् (असुन्)—(सरति इति) सरः ; (चेतति इति—
चित् संज्ञाने, भ्वादौ) चेतः । (पीयते इति—पीङ्, दिवादि) पयः ;

* श—पा, प्मा, हश्, धेद् धातु, और उपसर्गविहीन लिम्प्, विन्द्,

पारि धातु तथा 'उत्'-पूर्वक एजि (जिजन्त एज्) धातुके उत्तर कर्तृवाच्यमे
'श' होता है ; 'श्' इत्, 'अ' रहता है । यथा—(पिबति इति) पिबः ;
(धमति इति) धमः ; (पश्यति इति) पश्यः ; (घयति इति) घयः । (लि-
म्पति इति) लिम्पः ; (विन्दति इति) विन्दः ; (पारयति इति) पारयः ;
(उदेजयति—उत्कम्पयति इति) उदेजयः ;—“आर्चद्भिर्द्विजातान् परमार्थवि-
न्दान्, उदेजयान् भूतगणान् न्यपेवीत्” म० १. १५. १ “घटानिवापश्यदलं
उपस्यतः फलानि, धूमस्य घयानघोमुखान्” नै० १; ८२. १. ।

(उच्यते इति) वचः । (मन्यते अनेन इति) मनः ; (रज्यते अनेन—रज्ज्) रजः ('न'-लोप) ; (ताम्यति अनेन) तमः ; इत्यादि ।*

(घ) आलु (आलुच्)—शीलार्थे—(दय्) दयालुः (दयाशील इत्यर्थः) ; (नि + द्रा) निद्रालुः ; (तन्द्रा) तन्द्रालुः ; (श्रद्धा) श्रद्धालुः ; (शी) शयालुः† ; (गृहि) गृह्यालुः ; (स्पृहि) स्पृह्यालुः ; (पति) पत्यालुः ।

(ङ) इत्नु (इत्नुच्)—(स्तनि—स्तनयति इति) स्तनयित्नुः (मेघ इत्यर्थः) इत्यादि ।

(च) इन्न—(करणवाच्ये)—(लूयते अनेन इति) लविन्नम् (दाघ्नम् इत्यर्थः—दरांती) ; (खन्यते अनेन) खनिन्नम् ; (धूयते अनेन) धविन्नम् (मृगचर्मव्यजनम् इत्यर्थः) ; (पूयते अनेन) पविन्नम् (कुशम् इत्यर्थः) ; (चर्) चरिन्नम् ; (क्र) करिन्नम् ।

(छ) इष्णु (इष्णुच्)—शीलार्थे—(सह्) सहिष्णुः (सहन-शील इत्यर्थः) ; (रुच्) रोधिष्णुः ; (वृच्) वर्द्धिष्णुः ; (बलङ्क्)

* इस् (इसि)—(सर्पति इति) सर्पिः ; (छादयति इति , छाद्यते अनेन इति वा) छदिः (स्त्री० क्ली०) ; (ह्रयते इति) हविः ; (भर्च्यते इति) अर्चिः ; (रोचते अनेन) रोचिः ; (शुच्यति—पूतीभवति—अनेन) शोचिः (दीप्तिः) ।

उस् (उसि)—(चष्टे—पश्यति—अनेन) चक्षुः ; (धनति इति—धन् शब्दे) धनुः ; (उप्यन्ते देहान्तरभोगसाधनबीजीभूतानि कर्माणि अत्र) वपुः ।

† “हन्ति नोपशयस्योऽपि शयालुर्मृगयुर्मृगान्” माघ० २. ८० ।

अलङ्कारिष्णुः ; (निरा + कृ) निराकरिष्णु ; (प्र + जन्) प्रजनिष्णुः ;
 (उत् + पठ्) उत्पतिष्णुः ; (उव् + मृ) उवमदिष्णुः ; (अप + त्रप्)
 अपत्रपिष्णुः (लज्जाशील इत्यर्थः) ; (घृत्) घर्तिष्णुः ; (घर्)
 घरिष्णुः ; (प्र + भू) प्रभविष्णुः ।

(ज) उ(ह्) — (प्रभवति इति) प्रभुः ; विभुः ; (शं छर्षं भवति—
 भावयति—इति) धम्भुः ।

(झ) उक(उकञ्) — शीलार्थे — (कामयते इति) कामुकः ; (गन्)
 गामुकः (गमनशील इत्यर्थः) ; (पठ्) पाठुकः ; (स्था) स्थायुकः ; (भृ)
 भायुकः ; (लप्) लायुकः ; (वृप्) वर्युकः ; (हन्) घातुकः ('हन्' — 'घात'
 होता है) ।

(ञ) उर(कुरच्) — शीलार्थे — (विद्) विदुरः (पण्डितः, ज्ञानीत्यर्थः) ;
 (मिद्) मिदुरः ; (छिद्) छिदुरः । (भृश्) — (भास्) भासुरः ; (मिद्
 स्नेहने, स्निग्धीभावे—स्वा० जा०) मेदुरः ; (भृञ्) भृदुरः (कर्मकर्त्तरि) ।

(ट) ऊक — शीलार्थे — (जागृ) जागरूकः (जागरणशील इत्यर्थः) ।
 यङन्त — (यञ्) यायजूक (सर्वदा यज्ञकारक) ; (जप्) जङ्गमजूकः (पुनः-
 पुनः जपकारी) ; (वङ्) वाकजूकः (वाचाल ; बहुवक्ता) ; (दन्श्) दन्दशूकः
 (सर्व इत्यर्थः) । (यङ्का छोप होता है) ।

(ठ) अ (ध्रुन्) — (करणवाच्ये) — (दा छेदने—दाति अनेन इति) दा-
 त्रम् ; (नयति अनेन) नेत्रम् ; (दास् हिंसायाम्—दासति अनेन) दासम् ;
 (स्तौति अनेन) स्तोत्रम् ; (पठति गच्छति अनेन) पत्रम् (वाहनम्
 इत्यर्थः) ; (दशति अनया) दंष्ट्रा ।

(ड) प्रिम (रिक्मपृ) — 'ड'—संघट्ट धातुके उत्तर 'तन्निर्मुक्त'—अर्थमे ;

यथा—(डङ्—क्रियया निर्वृत्तम् निष्पन्नम्) कृत्रिमम् ; (डुपच्—पाकेन निर्वृत्तम्) पक्वमम् ; (डुदा—दानेन निर्वृत्तम्) दत्त्रिमम् ('दा' के स्थानमे 'दत्' होता है) ।

(ढ) न (नङ्)—(भाववाच्ये)—(यज्) यज्ञः ; (यत्) यत्नः ; (स्व-प) स्वप्नः ; (प्रच्छ्) प्रश्नः ; (याच्) याचना ।

(ण) नु (क्नु)—शीलार्थे—(ग्रस्) त्रस्तुः (त्रासशील इत्यर्थः) ; (गृध्) गृध्नुः (लुब्धः) ; (घृप्) घृणुः ; (क्षिप्) क्षिणुः ।

(त) मर (क्मरच्)—शीलार्थे—(घस्) घस्मरः (बह्वाशी, भोजन-प्रिय इत्यर्थः)—“दावानलो घस्मरः” मामिनी० १.३३ ; (अद्) अघ्नरः ; (सृ) सृमरः ।

(थ) र—शीलार्थे—(नम्) नम्रः ; (हिन्स्) हिंस्रः ; (स्मि) स्मेरः ; (कम्प्) कम्प्रः ; (दीप्) दीप्रः ।

(द) वर (वरच्)—शीलार्थे—(स्था) स्थावरः (स्थानशील इत्यर्थः) ; (ईश्) ईश्वरः ; (भास्) भास्वरः । (करप्, क्वरप्)—शीलार्थे—(नदा) नश्वरः ; (इण्) इत्वरः ; (जि) जित्वरः ; (सृ) सृत्वरः ; (गम्) गत्वरः ('गम्'-धातुके 'म्' के स्थानमे 'त्' होता है) ।

(ध) स्नु (ग्स्नु, स्नुक्)—शीलार्थे—(जि) जिणुः ; (भृ) भृणुः ; (स्था) स्थास्नुः ; (ग्ला—ग्लै) ग्लास्नुः ।

स्त्रीप्रत्यय-प्रकरण ।

खोलिङ्गमे किसी किसी शब्दके उत्तर 'आप्', किसी किसी शब्दके उत्तर 'ईप्', और किसी किसी शब्दके उत्तर 'ऊप्' होता है ; उनको 'स्त्रीप्रत्यय' कहते हैं ।

आप् ।

८६८ । अकारान्त शब्दके उत्तर खोलिङ्गमे 'आप्' (टाप्) होता है । 'प्' इत्, 'आ' रहता है ; यथा—(शुभ) शुभा , (दीन) दीना ; (सरल) सरला ; (निपुण) निपुणा ; (दक्षिण) दक्षिणा ; (उत्तर) उत्तरा ; (पूर्व) पूर्वा ; (पश्चिम) पश्चिमा ; (सर्व) सर्वा ; (एक) एका ; (प्रथम) प्रथमा ; (द्वितीय) द्वितीया ; (तृतीय) तृतीया ; (कर्त्तव्य) कर्त्तव्या ; (पठित) पठिता ; (अनुकूल) अनुकूला ; (मनोहर) मनोहरा ।

८६९ । 'आप्' होनेसे, अष्टकादि-भिन्न* 'अक'मामान्त शब्दके प्रत्ययस्य-कारकके पूर्ववर्ती अकारके स्थानमे इकार होता है ; यथा—(साधक) साधिका ; (पाठक) पाठिका ; (कारक) कारिका ; (नायक) नायिका ; (नाटक) नाटिका ; (बालक) बालिका ।

८७० । कई व्यञ्जनान्त नित्यखोलिङ्ग शब्दके उत्तर विकल्पसे 'आप्' होता है ; यथा—(वाच्) वाचा, वाप् ; (गिर) गिरा, गिर ;

* अष्टकादि—अष्टका, इष्टका, कन्यका, करका, चटका, तारका, अभि-
त्यका, उपत्यका ॥ बहुमोहि-समासमेभी नहीं होता ; यथा—बहुपरिमाजका
नगरी । किन्तु समासान्त 'क'-प्रत्ययके स्थलमे होता है ; यथा—तदात्मिका ।

(दिश्) दिशा, दिश् ; (आपद्) आपदा, आपद् ; (रुज्) रुजा, रुज् ; (क्षुब्ध्) क्षुधा, क्षुब्ध् ।

ईप् ।

८७१ । ऋकारान्त शब्दके उत्तर स्त्रीलिङ्गमे 'ईप्' (डीप्) होता है ; 'प्' इत्, 'ई' रहता है ; यथा—(दातृ) दात्री ; (धातृ) धात्री ; (कर्तृ) कर्त्री ; (जनयितृ) जनयित्री ; (प्रसवितृ) प्रसवित्री । *

८७२ । नकारान्त शब्दके उत्तर स्त्रीलिङ्गमे 'ईप्' (डीप्) होता है ; यथा—(मानिन्) मानिनी ; (मायाविन्) मायाविनी ; (तपस्विन्) तपस्विनी ; (विलासिन्) विलासिनी ; (अनुरागिन्) अनुरागिणी ; (प्रियवादिन्) प्रियवादिनी ; (मनोहारिन्) मनोहारिणी । †

* ऋकारान्तके बीचमे, 'स्वस्' प्रभृति शब्दके उत्तर 'ईप्' नहीं होता ।

स्वसा तिस्रश्चतस्रश्च ननान्दा दुहिता तथा ।

याता मातेति सप्तैते स्वस्त्रादय उदाहृताः ॥

† नकारान्तके बीचमे,—सङ्ख्यावाचक शब्दके उत्तर 'ईप्' नहीं होता ; यथा—पञ्च, सप्त, अष्ट, नव, दश ।

(क) 'मन्'-भागान्त शब्दके उत्तर विकल्पसे 'डाप्' होता है, 'ईप्' नहीं होता ; 'ङ्' और 'प्' इत्, 'आ' रहता है ; यथा—(सीमन्) सीमे, सीमानौ ; (पामन्) पामे, पामानौ ; (दामन्) दामे, दामानौ ।

(ख) बहुव्रीहि-समास होनेसे, 'अन्'-भागान्त शब्दके उत्तर 'ईप्' नहीं होता ; यथा—(बहुनि पर्वाणि सन्ति यस्यां सा) बहुपर्वा [वेणुयष्टिः] ।

(ग) बहुव्रीहि-समास होनेसे, 'अन्'-भागान्त प्रातिपदिकके उत्तर

(क) 'ईप्' होनेसे, 'अन्'-भागान्त शब्दके उपधा अकारका लोप होता है; यथा—(राजन्) राजी । *

उपधा अकार 'म'-संयुक्त अथवा 'व'-संयुक्त वर्णोंमें मिलित रहनेसे नहीं होता ।

(ख) 'युवति'-प्रभृति शब्द निपातन-सिद्ध; यथा—(युवन्) युवतिः, युवती, यूनी ; (वन्) शुनी ; (मयवन्) मयौनी, मयवती ।

८७३ । उकार-इत् (उदिस्) और ऋकार-इत् (ऋदिस्) प्रत्ययके योगसे निष्पन्न शब्दके उत्तर स्त्रीलिङ्गमें 'ईप्' (डीप्) होता है । यथा—उदिस्—(मयत्—इयत्) मयती ; (यतुप्)—(इयत्) इयती, (कियत्) कियती ; (मतुप्)—(धीमत्) धीमती, (बुद्धिमत्) बुद्धिमती, (पुत्रयत्) पुत्रयती, (लज्जायत्) लज्जायती, (यलवत्) यलवती, (प्रभायत्) प्रभायती ; (कथत्)—(कृतयत्) कृतयती ; (ईयस्)—(प्रेयस्) प्रेयसी, (श्रेयस्) श्रेयसी, (गरीयस्) गरीयसी, (लघीयस्) लघीयसी, (कनीयस्) कनीयसी ; (क्सु)—(विद्वस्) विदुः

विकल्पसे 'डाप्' होता है; यथा—बहुपर्व्या, बहुपर्व्वा, बहुपर्व्वाः ; (पक्षे) बहुपर्व्या, बहुपर्व्याणी, बहुपर्व्याणः ।

* जिन 'अन्'-भागान्त शब्दके उपधा अकारका लोप हो सकता है, बहुमीहि-समास होनेसे, उनके उत्तर विकल्पसे 'डाप्' और 'ईप्' होते हैं ; यथा—(बहवः राजानः सन्ति अत्र) बहुराजा, बहुराजे, बहुराजाः ; बहुराज्ञी, बहुराज्यौ, बहुराज्यः ; (पक्षे) बहुराजा, बहुराजानौ, बहुराजानः ; (मुनामन्) मुनामा, मुनाम्नी ।

यी*। ऋदित्—(शत्)—(सत्) सती, (रुदत्) रुदती,
(द्विपत्) द्विपती, (शएवत्) शएवती, (कुर्वत्) कुर्वती,
(विभ्रत्) विभ्रती, (गृह्णत्) गृह्णती, (जानत्) जानती ।

(क) 'ईप्' होनेसे, म्वादि और दिवादिगणीय धातुके उत्तर विहित
'शत्'-प्रत्ययके स्थानमे 'नुम्' होता है; 'ठ' और 'म्' हत् ,
'नृ' रहता है; 'नृ' अन्त्यस्वरके परवर्ती होकर तकारमे मिलता है ।
यथा—(म्वादिगणीय)—(भवत्) भवन्ती; (धावत्) धावन्ती;
(गच्छत्) गच्छन्ती; (पतत्) पतन्ती; (तिष्ठत्) तिष्ठन्ती; (चल-
त्) चलन्ती; (पश्यत्) पश्यन्ती; (कारयत्) कारयन्ती; (स्मार-
यत्) स्मारयन्ती; (स्थापयत्) स्थापयन्ती; (पालयत्) पालयन्ती ।
(दिवादिगणीय)—(दीव्यत्) दीव्यन्ती; (नश्यत्) नश्यन्ती; (नृ-
त्यत्) नृत्यन्ती; (जीर्ण्यत्) जीर्ण्यन्ती; (मुह्यत्) मुह्यन्ती ।

(ख) तुदादिगणीयके उत्तर विकल्पसे; यथा—(तुदत्) तुदन्ती,
तुदती; (इच्छत्) इच्छन्ती, इच्छती; (पृच्छत्) पृच्छन्ती, पृच्छती;
(स्पृशत्) स्पृशन्ती, स्पृशती; (सिञ्चत्) सिञ्चन्ती, सिञ्चती ।

(ग) अदादिगणीय आकारान्तके उत्तर विकल्पसे; यथा—(यात्)
यान्ती, याती; (मात्) मान्ती, माती; (स्नात्) स्नान्ती, स्नाती ।

(घ) 'ईप्' होनेसे, 'स्यत्'-प्रत्ययके स्थानमे विकल्पसे 'नुम्' होता
है; यथा—(भविष्यत्) भविष्यन्ती, भविष्यती; (करिष्यत्) करि-
ष्यन्ती, करिष्यती; (दास्यत्) दास्यन्ती, दास्यती; (यास्यत्) यास्य-

* 'ईप्' होनेसे, कसु (वस्)-प्रत्ययान्त शब्दकी आकृति क्लृप्त
प्रथमाके द्विवचनान्तके तुल्य होती है ।

न्ती, यास्यती । *

८७४ । टकार-इत् (टित्) और पकार-इत् (पित्), प्रत्ययके योगसे निष्पन्न शब्दके उत्तर खोलिङ्गमे 'ईप् † होता है । यथा—टित्-प्रत्यय—(ट)—(कर्मकर) कर्मकरी ‡, (अर्थकर) अर्थकरी, (यशस्कर) यशस्करी, (भयङ्कर) भयङ्करी, (निशाचर) निशाचरी ; (यट्)—(चतुर्थ) चतुर्थी, (पष्ठ) पष्ठो ; (मट्)—(पञ्चम) पञ्चमी, (सप्तम) सप्तमी, (अष्टम) अष्टमी, (नवम) नवमी, (दशम) दशमी ; (डट्)—(एकादश) एकादशी, (द्वादश) द्वादशी, (त्रयोदश) त्रयोदशी, (चतुर्दश) चतुर्दशी, (षोडश) षोडशी ; (अयट्)—(द्वय) द्वयी, (त्रय) त्रयी ; (तयट्)—(चतुष्टय) चतुष्टयी ; (मयट्)—(दयामय) दयामयी, (स्वर्णमय) स्वर्णमयी, (मृन्मय) मृन्मयी, (हिरण्यमय) हिरण्यमयी ; (टक्)—(ईदृश) ईदृशी, (तादृश) तादृशी, (यादृश) यादृशी, (कीदृश) कीदृशी, (सदृश) सदृशी, (एतादृश) एतादृशी, (अन्यादृश) अन्यादृशी । पित्-प्रत्यय—(पक्)—(नर्त्तक) नर्त्तकी, (रजक) रजकी ; (ण्ण)—(मानव) मानवी, (वैष्णव) वैष्णवी, (द्रौपद) द्रौपदी, (पाञ्चाल) पाञ्चाली, (मागध) मागधी, (मैथिल) मैथिली, (पौत्र) पौत्री, (दौहित्र)

* इन चार सूत्रोंमें उक्त कार्य्य छविलिङ्ग प्रथमाके द्विवचनमेंही होता है ।

† पाणिनि मते—'टित्'-प्रत्ययान्तके उत्तर 'ईप्', और 'पित्'-प्रत्ययान्तके उत्तर 'ईप्' होता है ।

‡ 'ईप्' होनेसे, शब्दके अन्तरिगत अवर्णका लोप होता है ।

दौहित्री; (ण्येय)—(भागिनेय) भागिनेयी; (च्वरप्)—
(गत्वर) गत्वरी, (नश्वर) नश्वरी—“गत्वय्यो यौवनश्रियः”
भा० ११. १२. ।

८७५ । ‘प्राच्’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘ईप्’ (ङीप्) होता है; यथा—
(प्राच्) प्राची; (अवाच्) अवाची ।

(क) ‘प्रतीची’-प्रभृति शब्द निपातन-सिद्ध; यथा—(प्रत्यच्)
प्रतीची; (उदच्) उदीची; (तिर्यच्) तिरश्ची ।

८७६ । ‘कनिप्’-प्रत्ययान्त शब्दके उत्तर स्त्रीलिङ्गमे ‘ईप्’ (ङीप्)
होनेसे, शब्दके अन्तस्थित ‘न्’ के स्थानमे ‘र्’ होता है; यथा—(पार-
दृश्चन्) पारदृश्चरी; (सहकृत्वन्) सहकृत्वरी—नै० १-१२. ।

८७७ । बहुव्रीहि-समास होनेसे, सङ्ख्यावाचक शब्दके परवर्ती दामन्
और हायन शब्दके उत्तर ‘ईप्’ (ङीप्) होता है । यथा—(द्वे दाम्नी
यस्याः सा) द्विदाम्नी [रज्जुः]; (त्रीणि दामानि यस्याः सा)
त्रिदाम्नी । (द्वौ हायनौ यस्याः सा) द्विहायनी [वत्सा]; त्रिहायणी,
चतुर्हायणी [गौः] ।

‘हायन’-शब्द वयोवाचक न होनेसे ‘ईप्’ और णत्व नहीं होते;
यथा—द्विहायना, त्रिहायना, चतुर्हायना [शाला] ।

८७८ । ‘पाद्’-भागान्त शब्दके उत्तर स्त्रीलिङ्गमे विकल्पसे ‘ईप्’
(ङीप्) होता है; ‘ईप्’ होनेसे, ‘पाद्’ के स्थानमे ‘पद्’ होता है;
यथा—चतुष्पाद्, चतुष्पदी ।

८७९ । ‘पति’-शब्दके स्त्रीलिङ्गमे—पत्नी । ‘सपत्नी’-प्रभृति शब्द
निपातन-सिद्ध; यथा—(समानः पतिरस्याः) सपत्नी; (एकः पतिर-

स्याः) पृथपत्नी (साध्वी) ; (वीरः पतिरस्याः) वीरपत्नी ; (वृद्धः पतिरस्याः) वृद्धपत्नी ; (पञ्च पत्नयः अस्याः) पञ्चपत्नी [द्वौपदी] ; (पतिरस्ति यस्याः सा) पतिवत्नी (जीवद्गच्छंका इत्यर्थः) ; (अन्तः अस्ति अस्यां गर्भः) अन्तर्गन्ती (गर्भिणी इत्यर्थः) ।

८८० । 'गौर'-प्रभृति * अकारान्त शब्दके उत्तर स्त्रीलिङ्गमे 'ईप्' (डीप्) होता है ; यथा—(गौर) गौरी ; (कुमार) कुमारी ; (किशोर) किशोरी ; (तरुण) तरुणी ; (सुन्दर) सुन्दरी ; (नद) नदी ; (वृहत्) वृहती इत्यादि ।

८८१ । जातिवाचक अकारान्त शब्दके उत्तर स्त्रीलिङ्गमे 'ईप्' (डीप्) होता है ; यथा—(सिंह) सिंही ; (व्याघ्र) व्याघ्री ; (भल्लुक) भल्लुकी ; (मृग) मृगी ; (हरिण) हरिणी ; (कुरङ्ग) कुरङ्गी ; (गर्दभ) गर्दभी ; (शूकर) शूकरी ; (कुकुर) कुकुरी ; (जम्बुक) जम्बुकी ; (शृगाल) शृगाली ; (बिडाल) बिडाली ; (घोटक) घोटकी ; (महिष) महिषी ; (हंस) हंसी ; (सारस) सारसी ; (चक्रवाक) चक्रवाकी ; (मानुष) मानुषी ; (ब्राह्मण) ब्राह्मणी ; (गोप) गोपी ; (चण्डाल) चण्डाली ; (पिशाच) पिशाची ; (राक्षस) राक्षसी । (गार्ग्य) गार्गी ; (चात्स्य) चात्सी ।

(फ) नित्य-स्त्रीलिङ्ग होनेसे नहीं होता ; यथा—मक्षिका, बलाका ।

* गौर, कुमार, किशोर, तरुण, सुन्दर, पुत्र, पितामह, मातामह, देव, नद, तट, नट, पट, कदल, स्थल, नाग, मण्डल, काल, महत्, वृहत्, वदर, आमलक, तूण, सूच इत्यादि ।

(ख) जातिवाचकके* बीचमे, 'अज'-प्रभृति शब्दके उत्तर 'ईप्' नहीं होता ; यथा—(अज) अजा ; (अश्व) अश्वा ; (बाल) बाला ; (चटक) चटका ; (कोकिल) कोकिला ; (मूषिक) मूषिका ; (शूद्र) शूद्रा (किन्तु 'महत्'-शब्द पूर्वमे रहनेसे होता है ; यथा—महाशूद्री) ।

(ग) जिन जातिवाचक शब्दोंकी उपधामे 'य' रहता है, उनके उत्तर 'ईप्' नहीं होता ; यथा—क्षत्रिया ; वैश्या ।

किन्तु हय, गवय, मत्स्य और मनुष्य शब्दके उत्तर होता है ;† यथा—हयी, गवयी इत्यादि ।

८८२ । 'पत्नी'-अर्थमे, जातिवाचक अकारान्त शब्दके उत्तर 'ईप्' (डीप्) होता है ; यथा—(ब्राह्मणस्य पत्नी) ब्राह्मणी ; (क्षत्रियस्य पत्नी) क्षत्रियो ; (वैश्यस्य पत्नी) वैश्यी ; (शूद्रस्य पत्नी) शूद्री ; (गोपस्य पत्नी) गोपी ; (गणकस्य पत्नी) गणकी ; (नापितस्य पत्नी) नापिती ; (निपादस्य पत्नी) निपादी ।

किन्तु पालकान्त शब्दके उत्तर नहीं होता ; यथा—(गोपालकस्य पत्नी) गोपालिका ।

* समानैकाकृतियुता जातिमन्तस्तु कीर्तिताः ।

विप्रक्षत्रादिवर्णा ये, जातयस्तेऽपि सम्मताः ॥

पौत्राद्यपत्यवर्गश्च गोत्रं, तज्जातिरीरिता ।

जातिवाचिन आख्यातास्तद्विशिष्टस्य वाचकाः ॥

† 'ईप्' होनेसे, 'मत्स्य'-शब्दके यकारका लोप होता है ; यथा—मत्सी । और व्यञ्जनवर्णके परस्थित तद्धितप्रत्ययके यकारका लोप होता है ; यथा—मनुष्य + ईप् = मनुषी ।

(क) सूर्यस्य पत्नी—सूरी (मानुषी—कुन्ती), सूर्या (दे-
वी—संज्ञा और छाया) । (अग्नेः पत्नी) अप्रायी । (मनोः पत्नी)
मनायी, मनावी ।

८८३ । बहुव्रीहि वा प्रादिसमासमे अन्य पदार्थको समझानेसे,
स्वाङ्ग-वाचक अकारान्त शब्दके उत्तर खालिङ्गमे विकल्पसे 'ईप्' (लोप्)
होता है । यथा—सुकेशी, सुकेशा; चन्द्रमुखी, चन्द्रमुखा; ताम्रनखी,
ताम्रनखा । (केशान् अतिक्रान्ता) अतिकेशा [माला] ।

प्राणीके अङ्गकोही 'स्वाङ्ग' कहते हैं; इसलिये 'पूर्वमुखा'—यहाँ
'ईप्' नहीं होगा ।

प्राणित्य होनेसेभी—द्रव-पदार्थ 'स्वाङ्ग' नहीं; यथा—यहुकफा
[कन्या] । जिसकी मूर्ति नहीं, वह 'स्वाङ्ग' नहीं; यथा—छाया
[रमणी] । विकारजनित पदार्थ 'स्वाङ्ग' नहीं; यथा—(बहुशोया)
(अरती) । प्राणित्य न होनेपरभी जो पहले प्राणीमे दृष्ट होता है, वह-
भी 'स्वाङ्ग' ; यथा—दीर्घकेशी दीर्घकेशा रम्या । प्राणीका जो अङ्ग जिस-
प्रकार प्राणीमे रहता है, वह अङ्ग उसीप्रकार अप्राणीमे दृष्ट होनेसे,
उसको भी 'स्वाङ्ग' कहा जाता है; यथा—समुखी समुखा प्रतिमा । *

(क) जिन अङ्ग (अवयव)-वाचक शब्दकी उपधामे संयुक्तवर्ण रहे, उनके
उत्तर 'ईप्' (लोप्) नहीं होता; यथा—मृगनेत्रा, चन्द्रचक्ष्वा, खोलजिह्वा ।

* अद्वयं, मूर्तिमत् 'स्वाङ्गं,' प्राणित्यमविकारजम् ।

अप्राणित्यं तत्र दृष्टं, तेन तुल्ये तथा स्थितम् ॥

तेनति । प्राणिनि यथा स्थितं स्वाङ्गम्, तथैव प्राणितुल्ये वस्तुनि यत्
स्थितम्, तदपि स्वाङ्गमित्यर्थः ।

किन्तु 'अङ्ग'-प्रभृति शब्दके उत्तर होता है ; यथा—कृशाङ्गी, कृशाङ्गा ; मृदुगात्री, मृदुगात्रा ; विम्बोष्ठी, विम्बोष्ठा ; कुन्ददन्ती, कुन्ददन्ता ; चारुकर्णी, चारुकर्णा ; दीर्घजङ्गी, दीर्घजङ्गा ; कोकिलकण्ठी, कोकिलकण्ठा ; सत्पुच्छी, सत्पुच्छा ; तीक्ष्णशृङ्गी, तीक्ष्णशृङ्गा ।

(ख) क्रोड, खुर, शफ, गल, कर, भुज, घोणा, शिखा प्रभृतिके उत्तर 'ईप्' (ङीप्) नहीं होता ; यथा—सक्रोडा ; तीक्ष्णखुरा ; दीर्घशफा ; आयतभुजा ; उन्नतघोणा ; चारुशिखा ।

(ग) दोसे अधिक स्वरविशिष्ट अङ्गवाचक शब्दके उत्तर 'ईप्' (ङीप्) नहीं होता ; यथा—सलोचना ; चारुदशना ; पृथुजवना ।

किन्तु 'नासिका' और 'उदर' शब्दके उत्तर होता है ; यथा—तुङ्गनासिकी, तुङ्गनासिका ; कृशोदरी, कृशोदरा ।

(घ) 'सह', 'नञ्' और 'विद्यमान' शब्द पूर्वमे रहनेसे, अङ्गवाचक शब्दके उत्तर 'ईप्' (ङीप्) नहीं होता ; यथा—सकेशा ; अकेशा ; विद्यमानकेशा ।

(ङ) संज्ञा समझानेसे, 'नख' और 'मुख' शब्दके उत्तर 'ईप्' (ङीप्) नहीं होता ; यथा—शूर्पणखा ; गौरमुखा । (अन्यत्र—शूर्पनखा, शूर्पनखी ; गौरमुखा, गौरमुखी) ।

८८४ । बहुव्रीहि-समास होनेसे, 'ऊधस्'-शब्दके उत्तर 'ईप्' (ङीप्) होता है, और 'टि' के स्थानमे 'न्' होता है ; यथा—(पीनम् ऊधः यस्याः सा) पीनोष्नी ; (घटवत् ऊधः यस्याः सा) घटोष्नी ; कुण्डोष्नी ।

८८५ । इकारान्त स्त्रीलिङ्ग शब्दके उत्तर विकल्पसे 'ईप्' (ङीप्) होता है ; यथा—श्रेणिः, श्रेणी ; राजिः, राजी ; आलिः, आली ; कटिः, कटी ; रात्रिः, रात्री ; रजनिः, रजनी ; अवनिः,

अवनी; शारिः, शारी; यष्टिः, यष्टी; भूमिः, भूमीः ।

'क्ति'-प्रत्ययान्त शब्दके उत्तर नहीं होता; यथा—गतिः, स्थितिः, रुतिः, मतिः, भक्तिः, मुक्तिः, युक्तिः, बुद्धिः । किन्तु 'पद्धति'-शब्दके उत्तर होता है; यथा—पद्धतिः, पद्धती ।

८८६ । उकारान्त गुणवाचक* विशेषणके उत्तर ल्रीलिङ्गमे विकल्पसे 'ईप्' (डीप्) होता है; यथा—साधुः, साध्वी, मृदुः, मृद्वी, पटुः, पट्वी; गुरुः, गुर्वी; लघुः, लघ्वी, अणुः, अण्वी; तनुः, तन्वी; स्वादुः, स्वाद्वी; बहुः, बह्वी । †

आनीप् ।

८८७ । ब्रह्मन्, इन्द्र, वरुण, भव, शर्व, रुद्र और मृड शब्दके उत्तर 'पत्नी'-अर्थमे 'आन्' (आनुक्) और 'ईप्' (डीप्)—अर्थात् 'आनीप्'—होता है; यथा—(ब्रह्मणः पत्नी) ब्रह्माणी ‡; (इन्द्रस्य पत्नी) इन्द्राणी; वरुणानी; भवानी; शर्वाणी; रुद्राणी; मृडानी ।

'मातुल'-शब्दके उत्तर विकल्पसे होता है; यथा—मातलानी, मातुली ।

'उपाध्याय'-प्रभृति शब्दके उत्तर अर्थविशेषमे होता है । यथा—

* सिद्धरूपा वस्तुधर्मां जातिभिर्ना गुणा मताः ।

गुणवाचिन आख्यातास्तद्विशेषितस्य वाचकाः ॥

† उपधामे युक्ताक्षरविशिष्ट शब्दके उत्तर नहीं होता; यथा—पाण्डुः ।

‡ 'आनीप्' होनेसे, 'ब्रह्मन्'-शब्दके नकारका लोप होता है ।

अशिखी शिशुना हीना, सखी सहचरी मता ।

उपाध्याय—(‘पत्नी’-अर्थमे) उपाध्यायानी, उपाध्यायी ; (स्वयम् अध्या-
पिका) उपाध्यायी, उपाध्याया । आचार्य्य—(‘पत्नी’-अर्थमे) आचा-
र्यानी* ; (स्वयं व्याख्यात्री) आचार्या । क्षत्रिय—(‘पत्नी’-अर्थमे)
क्षत्रिया ; (स्वयम्) क्षत्रियाणी, क्षत्रिया । अर्य्य (वैद्य)—(‘पत्नी’-अर्थमे)
अर्या ; (स्वयम्) अर्याणी, अर्या । हिम—हिमानी (हिमसंहति, महत्
हिम) । अरण्य—अरण्यानी (महारण्य) । यव—यवानी (दुष्ट यव) ।
यवन—यवनानी (यवनोक्ता लिपिविशेष) ।

ऊप् ।

८८८ । प्राणि-भिन्न उकारान्त शब्दके उत्तर स्त्रीलिङ्गमे ‘ऊप्’ (ऊङ्)
होता है ; ‘प्’ इत्, ‘ऊ’ रहता है ; यथा—(जम्बु) जम्बूः ; (मलावु)
मलावूः ; (कर्कन्धु) कर्कन्धूः । †

८८९ । ‘तनु’-प्रभृति शब्दके उत्तर विकल्पसे ‘ऊप्’ होता है ; यथा—
तनुः, तनूः ; चञ्चुः, चञ्चूः ।

८९० । उपमानपदके परवर्ती ‘ऊरु’-शब्दके उत्तर स्त्रीलि-
ङ्गमे ‘ऊप्’ (ऊङ्) होता है ; यथा—(रम्मे इव ऊरु यस्याः
सा) रम्भोरुः ; (करभौ ‡ इव ऊरु यस्याः सा) करभोरुः ;
(करभ उपमा ययोः तौ ऊरु यस्याः सा) करभोपमोरुः—
र० ६. ८३ ; (करिकरौ इव ऊरु यस्याः सा) करिकरोरुः ।

* ‘आचार्यानी’-शब्दका ‘न’ मूर्द्धन्य नहीं होता ।

† मनुष्यजाति समझानेसेभी होता है ; यथा—कुलः, ब्रह्मवन्धूः ।

‡ ‘रज्जु’ और ‘हनु’ शब्दके उत्तर नहीं होता ।

‡ “मणिवन्धादाकनिष्ठं करस्य करभो बहिः” इत्यमरः ।

(क) 'वामा'-शब्दके परवर्त्ती 'ऊह'-शब्दके उत्तर 'ऊप्' होता है, यथा—(वामौ—सुन्दरो—ऊरु यस्याः सा) वामोरुः।

प्रश्न ।

खोलिहू को—देव, सवि, पति, धातृ, प्राच्, प्रत्यच्, तिष्यच्, उदच्, पापहृन्, सन्, धीमत्, महत्, बृहत्, त्यजत्, कुर्वत्, मज्जत्, ददत्, प्रव्, करिष्यत्, महामहिमन्, महात्मन्, श्वन्, युवन्, धनिन्, तादृश्, पतिद्विप्, उन्मनम्, विद्वम्, महोयस, दीर्घांशुम्, सर्गं, पूर्व, अन्य, एक, प्रथम, सप्तम, पञ्चाशत्, पञ्चाश (वट्), शततम (तमट्), गौर, मृग, अश्व, सुगात्र, वरुण ।

तद्धित-प्रकरण ।

८९१ । शब्द वा प्रातिपदिकके उत्तर 'मतुप्'-प्रभृति कई प्रत्यय करनेसे शब्द उत्पन्न होता है; उनको 'तद्धित-प्रत्यय' कहते हैं ।

तद्धित-कार्य ।

८९२ । तद्धित प्रत्ययका मूर्धन्य 'ण' इत् होनेसे, शब्दके आदिस्वरकी वृद्धि होती है; यथा—तर्क + णिङ्क = तार्किङ्क ।

कहाँ कहाँ 'णित्'-कार्य नहीं होता ।

(क) कई समस्तपदके उत्तरपदके आदिस्वरकी वृद्धि होती है । यथा—गुरुण्यु + ण्य = गुरुण्यवम्; पितृपितामह + ण्य = पितृपितामहम् (पितृपितामहानाम् हृदम्); (वातपित्तप्य संयोगो निमित्तम्—वातपित्त +

ष्णिक्) वातपैत्तिकम् ; वातशैष्मिकम् । (पूर्वं वर्षाणाम्—पूर्ववर्षम् , तस्मिन् भवम्—पूर्ववर्ष + ष्णिक्) पूर्ववार्षिकम् । (द्वौ संवत्सरौ व्याप्य भूतं भावि वा) द्विसंवत्सरिकम् । सङ्ख्या-पूर्वं 'वर्ष'-शब्दके उत्तर भविष्यत्-भिन्न कालमे प्रत्यय होनेसे—(द्वे वर्षे व्याप्य भूतं भवत् वा) द्विवार्षिकम् ।

(ख) कई समस्तपदोंके पूर्वपदके आदिस्वरकी वृद्धि होती है । यथा—(पूर्वाष्ट वर्षाष्ट भवम्) पौर्ववर्षिकम् । (द्वौ मासौ व्याप्य भूतं भवत् वा) द्वैमासिकम् ; त्रैमासिकम् । (द्वे वर्षे व्याप्य भावि) द्वैवर्षिकम् । (छहदः भावः) सौहृदम् (ण्ण), सौहृद्यम् (ण्य) ; दौहृदम् , दौहृद्यम् । (मित्रावरुणयोः अपत्यम्) मैत्रावरुणिः (णि) ।

(ग) कई समस्तपदोंके उभयपदकेही आदिस्वरकी वृद्धि होती है । यथा—(इहलोके भवः—इहलोक + ष्णिक्) ऐहलौकिकः ; (परलोक) पारलौकिकः ; (सर्वलोके विदितः) सार्वलौकिकः ; (अधिदेव) आधि-दैविकः ; (अधिभूत) आधिभौतिकः ; (सर्वभूमि) सार्वभौमः (ण्ण) (चतस्रः विद्याः—चतुर्विद्या + ण्ण) चातुर्वैद्यम् ; (परस्त्रियाः अपत्यम्—परस्त्री + ण्येय) पारस्त्रियः (जारज इत्यर्थः) । (छहदः छहदयस्य वा भावः—छहद् , छहदय + ण्ण) सौहार्दम् , सौहार्द्यम् (ण्य) ; (छभागस्य भावः) सौभाग्यम् (ण्य) ; दौर्भाग्यम् ।

(घ) कई नञ्त्वरूपसमासनिष्पन्न पदोंके, उत्तरपद वा उभयपदके आदिस्वरकी वृद्धि होती है ; यथा—अशौचम् , आशौचम् ; अनैश्वर्यम् , आनैश्वर्यम् ; अकौशलम् , आकौशलम् ; अनैपुणम् , आनैपुणम् ; अयाथातथ्यम् , आयाथातथ्यम् ।

८९३ । 'णित्' तद्धितप्रत्यय परे रहनेसे, समस्तपदके आदिस्वरके स्थानमे जात 'य्' के स्थानमे 'पेय्' और 'व्' के स्थानमे 'औव्' हाता है; यथा—(वि + आस = व्यास + णिक) वैयासिकः; (वि + आकरण = व्याकरण + ण) वैयाकरणः; (वृ + अश्व = स्वश्व + णिक) सौवश्विकः ।

'व्यवहार', 'स्वागत' प्रभृति शब्दोंका नहीं होता; यथा—(व्यवहारम् अर्हति—व्यवहार + णिक) व्यावहारिकः, व्यवहारिकः इत्यादि ।

द्वार, स्वर, स्वस्ति, धम् प्रभृति शब्दोंसभी होता है; यथा—(द्वारे नियुक्तः—द्वार + णिक) दौवारिकः; (स्वर + ण) सौवरः; (स्वस्तिकरणे कुशल—स्वस्ति + णिक) सौवस्तिकः; (धः परादिने भवः—धस् + णिक) दौवस्तिकः; इत्यादि ।

'धापद' और 'न्यङ्' शब्दका विकल्पसे होता है; यथा—(धापद + ण) दौधापदः—“कश्चित् कान्तारमार्गा भवति परिमवः कोऽपि दौधापदो वा ? ” अनर्थ ० १.२९; (न्यङ्) नैयङ्कः ।

८९४ । तद्धितप्रत्ययके 'य' और स्वरवर्ण परे रहनेसे, शब्दके अन्तस्थित अवर्ण और इवर्णका लोप होता है; यथा—पर्वत + ण्य = पार्वत्यः; माया + णिक = मायिकः; विधि + ण = वैधः ।

८९५ । तद्धितप्रत्ययके 'य' और स्वरवर्ण परे रहनेसे, शब्दके अन्तस्थित उवर्णका गुण होता है; यथा—पाण्डु + ण = पाण्डवः; बाहु + णि = बाह्विः । *

* 'ण्येय' परे, उवर्णका लोप होता है; यथा—कमण्डलु + ण्येय = कामण्डलेयः । किन्तु 'कडु' और 'पाण्डु' शब्दका नहीं होता; यथा—काद्रवेयः; पाण्डवेयः ।

८९६ । ऋकारान्त, ओकारान्त और औकारान्त शब्दके परस्थित तद्धितप्रत्ययका 'य' स्वरकार्य्य निर्वाह करता है, अर्थात् 'य' परे रहनेसे, 'ऋ' के स्थानमे 'र्', 'ओ' के स्थानमे 'अव्', और 'औ' के स्थानमे 'आव्' होता है ; यथा—पितृ + ण्य = पित्र्यम्, पैत्र्यम् ; गो + य = गव्यम् ।

८९७ । तद्धितप्रत्यय परे रहनेसे, नकारान्त शब्दके नकारका लोप होता है ; यथा—(राज्ञां समूहः—राजन् + कण्—बुञ्) राजकम् ; (पत्न्यां गच्छति—पथिन् + कण्—ष्कन्) पथिकः ।

८९८ । तद्धितका 'य' परे रहनेसे, 'अन्'-भागान्त शब्दके नकारका लोप नहीं होता ; यथा—(ब्रह्मणि साधुः—ब्रह्मन् + ण्य) ब्रह्मण्यः ।

किन्तु भाव और कर्म अर्थमे नकारका लोप होता है ; यथा—(राज्ञः भावः कर्म वा—राजन् + ण्य) राज्यम् ।

८९९ । 'ण्य'-प्रत्यय परे रहनेसे, 'अन्'-भागान्त शब्दके नकारका लोप नहीं होता ; यथा—(यूनः भावः) यौवनम् ; (पर्वणि भवः) पार्वणः ।

किन्तु विकारार्थमे 'ण्य' होनेसे, 'हेमन्'-शब्दके नकारका लोप होता है ; यथा—(हेमनः विकारः) हैमः ।

९०० । 'ण्य'-प्रत्यय परे, 'इन्'-भागान्त शब्दके नकारका लोप नहीं होता ; यथा—(हस्तिन इदम्) हास्तिनम् ।

किन्तु 'अपत्य'-अर्थमे होता है ; यथा—(मेधाविन अपत्यम्) मैधावः ।

'इन्' संयुक्तवर्णमे मिलित होनेसे नहीं होता ; यथा—(तपस्विनः अपत्यम्) तापस्विनः ।

९०१ । जाति-भिन्न अर्थमे 'ब्रह्मन्'-शब्दके नकारका लोप होता है ; यथा—(ब्रह्मा देवता अस्य—ब्रह्मन् + ण्य) ब्राह्मम् [अस्त्रम्] ; ब्राह्मः

द्विः ; (ग्रह उपास्ते) ग्राहः ; (ग्रहग हयम्) ग्राहो [तनुः] । 'जाति'-
अर्थमे नहीं होता ; यथा—(ग्रहगः अपत्यम्) ग्राहगः (जातिविशेषः) ।

९०२ । 'णोन'-प्रत्यय होनेसे, 'अध्वन्' और 'आत्मन्' शब्दके
नकारका लोप नहीं होता ; यथा—(अध्वनि साधुः) अध्वनोनः ;
(आत्मने हितम्) आत्मनोनम् ।

९०३ । तद्धितके 'य' और स्वरवर्ण परे रहनेसे, आरात् और शधत्
भिन्न अव्ययशब्दके 'टि' का लोप होता है ; यथा—(वहिः भवम्—
वहिस् + ण्य) वाद्यम् ; (अरम्भात् भवम्—अरम्भात् + टिङ्ग)
आरम्भिकम् । (आरात् भवः—आरात् + ईप्—छ) आरातीयः ;
(शधत् भवः) शाश्वतिकः ।

९०४ । 'तर'-प्रभृति* तद्धितप्रत्यय परे रहनेसे, भाषितपुंस्क (विघे-
षण) स्त्रीलिङ्ग शब्दका पुंस्भाव होता है ; यथा—शुभ्रा + तरा = शुभ्र-
तरा ; (साध्याः भाषः) साधुता ।

तद्धित-प्रत्यय—प्रथमान्तसे ।

वर्तमान तद्धित-प्रत्यय प्रथमान्तसे होते हैं—

अस्त्यर्थे ।

९०५ । मतुप्—'तत् अस्य अस्ति', 'तत् अस्मिन् अस्ति'—
इन दोनो अर्थोंमे शब्दके उत्तर 'मतुप्'-प्रत्यय होता है ; 'उ' और
'प्' इत्, 'मत्' रहता है । यथा—(मतिः अस्य अस्ति इति)
मतिमान् ; (बुद्धिरस्यास्ति) बुद्धिमान् ; (घोः अस्यास्ति)

* तर, तग, इष्ट, ईयम्, रूप, पाश, कल्प, देश, देशीय, जातीय, च-
रद्, त्व, तल्, इमन् इत्यादि ।

ध्रीमान्; (श्रीः अस्यास्ति) श्रीमान्; (अंशवः अस्य सन्ति)
अंशुमान्; (पिता अस्यास्ति) पितृमान्; (धनुः अस्यास्ति)
धनुष्मान्; (वपुः अस्यास्ति) वपुष्मान् । (अग्निः अस्मिन्
अस्ति) अग्निमान्; (वायुः अस्मिन् अस्ति) वायुमान्;
(नद्यः अस्मिन् सन्ति) नदीमान् [देशः]; (गावः अस्यां
सन्ति) गोमती [शाला] ।

(क) अवर्णान्त शब्दके उत्तर विहित 'मतुप्' के 'म' के
स्थानमे 'व' होता है । यथा—(ज्ञानम् अस्यास्ति) ज्ञानवान्;
(धनम् अस्यास्ति) धनवान्; (बलम् अस्यास्ति) बलवान् ।
(विद्या अस्यास्ति) विद्यावान्; (दया अस्यास्ति) दयावान्;
(क्षमा अस्यास्ति) क्षमावान् ।

(ख) जिन शब्दोंके अन्तमे ऊ, ज, ण, न भिन्न स्पर्शवर्ण
(अर्थात् वर्णके प्रथम, द्वितीय, तृतीय, चतुर्थ वर्ण और म्)
रहता है, उनके उत्तर विहित 'मतुप्' के स्थानमे 'व' होता है;
यथा—(तडित् अस्मिन् अस्ति) तडित्वान् (तोयदः);
(विद्युत् अस्मिन् अस्ति) विद्युत्वान् [मेघः] । (किम् अस्या-
स्ति) किवान् ।

(ग) जिन शब्दोंकी उपधामे अवर्ण रहता है, उनके उत्तर
विहित 'मतुप्' के 'म' के स्थानमे 'व' होता है । यथा—(आत्मा
अस्यास्ति) आत्मवान्; (स्रोतः अस्यास्ति) स्रोतस्वान् ।
(भासः अस्य सन्ति) भास्वान् ।

(घ) जिन शब्दोंकी उपधामे 'म' रहता है, उनके उत्तर

विहित 'मनुप्' के स्थानमे 'व' होता है; यथा—(लक्ष्मीः अस्यास्ति) लक्ष्मीवान्; (शमी अस्मिन् अस्ति) शमीवान् ।

(८) 'यव'-प्रभृति शब्दके उत्तर विहित 'मनुप्' के 'म' के स्थानमे 'व' नहीं होता; यथा—यवमान्, कर्ममान्, भूमिमान्, हृमिमान्, प्राक्षामान्, गरुडमान्, हरिमान्, ककुभान् ।

(९) निपातने—(उदकम् अस्मिन् अस्ति) उदकवान् (समुद्र इत्यर्थः), (अन्यत्र) उदकवान्; (शोभनो राजा अस्मिन् अस्ति) राजकवान् [देशः]—राजन्वती प्रजा, (अन्यत्र) राजवान्; (अतिशयितम् अस्मिन् अस्ति) अघोवान् (जानूहसन्धिरित्यर्थः), (अन्यत्र) अस्थिमान् ।

(१०) जहाँ बहुमाहिस्मास-द्वारा अर्थबोध होता है, वहाँ कर्मधारय-समासनिष्पन्न शब्दके उत्तर अस्त्यर्थ-प्रत्यय नहीं होता; यथा—(शोभना बुद्धिः यस्य सः) सुबुद्धिः;—यहाँ (शोभना बुद्धिः) सुबुद्धिः, सा अस्यास्ति इति सुबुद्धिमान्—ऐसा नहीं होगा ।

(११) अस्त्यर्थ-प्रत्ययसे स्थलविशेषमे 'बाहुल्य'-प्रभृति* अर्थोक्तमी बोध होता है; यथा—(भूमा—बाहुल्य) धनवान्, गोमान्; (निन्दा) वाचालः (निःसारं बहुभाषी इत्यर्थः); (प्रशंसा) वाग्मी, रूपवान्; (नित्ययोग) क्षीरं वृक्षः (नित्यक्षीरयुत इत्यर्थः); (अतिशायन—आधिक्य) उदरिणी कन्या (बृहदुदरवती इत्यर्थः); (संमगं) दण्डी, छत्री ।

* "भूम-निन्दा-प्रशंसाषु नित्ययोगेऽतिशयने ।

संसर्गेऽस्तिविवक्षाया भवन्ति मनुवाक्यः ॥

अस्तिविवक्षायां ये मनुवादयो विधीयन्ते, ते भूमादिषु विषयषु भवन्ति इत्यर्थः ।

९०६ । द्वुत्तुप् (ड्मत्तुप्)—कुमुद, नड और वेतस शब्दके उत्तर 'द्वुत्तुप्'-प्रत्यय होता है ; 'ड्', 'उ' और 'प्' इत्, 'वत्' रहता है, यथा—
(कुमुदानि अस्मिन् सन्ति) कुमुदान्—“कुमुद्वत्स च वारिषु” २० ४. १९ ;
(नडाः अस्मिन् सन्ति) नडान् ; (वेतसाः अस्मिन् सन्ति) वेतस्वान् ।

९०७ । विन् (विनि)—‘अस्’-भागान्त शब्द, और माया, मेधा, स्रज् शब्दके उत्तर विकल्पसे ‘विन्’-प्रत्यय होता है ; पक्षे—मत्तुप् । यथा—(यशः अस्यास्ति) यशस्वी, यशस्वान् ;
(तेजः अस्यास्ति) तेजस्वी, तेजस्वान् ; (पयः अस्याः अस्ति) पयस्विनी, पयस्वती [धेनुः] । (माया अस्यास्ति) मायावी, मायावान् ; (मेधा अस्यास्ति) मेधावी, मेधावान् ;
(स्रक् अस्यास्ति) स्रग्वी, स्रग्वान् ।

(क) ‘तपस्’-शब्दके उत्तर नित्य ‘विन्’ होता है ; यथा—(तपः अस्यास्ति) तपस्वी ; तपस्विनी ।

९०८ । इन् (इनि)—एकाधिकस्वरविशिष्ट अवर्णान्त शब्दके उत्तर विकल्पसे ‘इन्’-प्रत्यय होता है ; पक्षे—यथा-सम्भव ‘मत्तुप्’ और ‘विन्’ ; यथा—(ज्ञानम् अस्यास्ति) ज्ञानी, ज्ञानवान् ; (बलम् अस्यास्ति) बली, बलवान् ;
(धनम् अस्यास्ति) धनी, धनवान् ; (शिखा अस्यास्ति) शिखी, शिखावान् ; (माया अस्यास्ति) मायी, मायावी* ; साह-सम् अस्यास्ति) साहसी, साहसवान् ; (विवेकः अस्यास्ति) विवेकी, विवेकवान् ; (उत्साहः अस्यास्ति) उत्साही, उत्साहवान् ।

* इस अर्थमे ‘णिक’ (ठन्) भी होता है ; यथा—मायिकः ।

(क) 'खल'-प्रभृति शब्दके उत्तर नित्य 'इन्' होता है । यथा—(खलम् अस्यास्ति) खलो; (दुःखम् अस्यास्ति) दुःखो; (प्रणयः अस्यास्ति) प्रणयो । (सहस्रम् अस्यास्ति) सहस्री—“इच्छति शतो सहस्रं, सहस्रो लक्ष-मीदृते । लक्षाधिपस्तथा राज्यं, राज्यस्यः स्वर्गमीदृते ॥” पञ्च० ६.७८. ।

(ख) जाति समझानेसे, 'हस्त' और 'कर' शब्दके उत्तर नित्य 'इन्' होता है ; यथा—(हस्तः अस्यास्ति) हस्तो (गज इत्यर्थः) ; (करः अस्यास्ति) कर्तो (गज इत्यर्थः) * । अन्यत्र—(हस्तोऽस्यास्ति) हस्तवान् [पुरुषः] ।

(ग) 'महाचारी' समझानेसे, 'वर्ण'-शब्दके उत्तर नित्य 'इन्' होता है ; यथा—(वर्णः अस्यास्ति) वर्णो (महाचारी इत्यर्थः) ।

(घ) 'स्थान' समझानेसे, 'पुष्कर'-प्रभृति शब्दके उत्तर नित्य 'इन्' होता है ; यथा—(पुष्कराणि—पद्मानि—अस्यां सन्ति) पुष्करिणी (जला-दाय इत्यर्थः) ; (पद्मानि अस्यां सन्ति) पद्मिनी ; उत्पलिनी ; पद्मजिनी ; कमलिनी ; वैरविणी ; कुमुदिनी ; विसिनी ; मृणालिनी ; तरङ्गिणी ; फलो-लिनी ; तटिनी ; प्रवाहिणी ।

(ङ) 'याचक' समझानेसे, 'अर्थ'-शब्दके उत्तर नित्य 'इन्' होता है ; यथा—(अर्थः असन्निहितः अस्यास्ति) अर्थो (याचक इत्यर्थः) । (अन्यत्र) अर्थवान् ।

(च) अर्थान्त शब्दके उत्तर नित्य 'इन्' होता है ; यथा—(विद्यारूपः अर्थः—प्रयोजनम्—अस्यास्ति) विद्यार्थी ; धनार्थी ; धान्यार्थी ;

* अत्र हस्त-कर-शब्दौ शुष्मादण्डवाचकौ ।

† 'वर्णः प्रचस्तिः' इति क्षीरस्वामी ।

हिरण्यार्थी ; गुल्फक्षिणार्थी ।

९०९ । ल (लच्)—‘मांस’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘ल’-प्रत्यय होता है ; यथा—(मांसम् अस्यास्ति) मांसलः ; (श्रीः अस्यास्ति) श्रीलः ; पक्ष्म अस्यास्ति) पक्ष्मलः* ; (शीतं गुणः अस्यास्ति) शीतलः ; (इयामः वर्णः अस्यास्ति) इयामलः ; (पिङ्गः वर्णः अस्यास्ति) पिङ्गलः ; पित्तलः (पित्तयुक्तः, पित्तवर्द्धकश्चेत्यर्थः) ; श्लेष्मलः ; पृथुलः ; मृदुलः ; ग्रन्थिलः ; पांशुलः† ; दमश्रुलः ।

इनमेंसे कई एकके उत्तर ‘मनुप्’ भी होता है ; यथा—श्रीमान्, ग्रन्थिमान् ।

(क) ‘स्नेहवान्’ और ‘बलवान्’ अर्थमें ‘वत्स’ और ‘अंस’-शब्दके उत्तर ‘ल’ होता है ; यथा—वत्सलः (स्नेहवान् इत्यर्थः) ; अंसलः (बलवान् इत्यर्थः) ।

(ख) ‘फेन’-शब्दके उत्तर विकल्पसे ‘ल’ और ‘इल’ (इलच्) होते हैं ; यथा—(फेनः अस्मिन् अस्ति) फेनलः, फेनिलः ; (पक्षे) फेनवान् । “फेनिलमम्बुराशिम्” २०१३.२. ।

९१० । श—‘लोमन्’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘श’-प्रत्यय होता है ; यथा—(लोमानि अस्य सन्ति) लोमशः ; रोमशः ; (गिरिः आश्रयत्वेन

* “पक्ष्मलाद्याः” शकु० ३.२२. (पक्ष्म—अक्षिलोम, पक्ष्मले मनोहर-पक्ष्मसमन्विते अक्षिणी यस्याः सा पक्ष्मलाक्षी) ; “मृदितपक्ष्मलरत्नकाङ्क्षः [वायुः] ” माघ० ४.६१. (पक्ष्मल—लोमश) ।

† “परस्त्रीस्पर्शपांशुलः” शकु० ५.२९. (पांशुः—दोषः, पापघ्न, तद्गुणः—पांशुलः) । ‘पांशुलो’ऽपि ।

अस्यास्ति) गिरिः ।

९११ । इल (इलच्)—‘पिच्छा’ और ‘पङ्क’ शब्दके उत्तर ‘इल’-प्रत्यय होता है ; यथा—(पिच्छा—मक्षसम्भूतमण्डम्—अस्यास्ति) पिच्छिलः* ; (पङ्कः अस्मिन् अस्ति) पट्टिलः† ।

(क) ‘वृद्धि’ समझानेसे, अङ्गवाचक शब्दके उत्तर ‘इल’ होता है ; यथा—(विवृद्धं तुन्दम्—उदरम्—अस्यास्ति) तुन्दिलः‡ ; विवृद्धिलः ।

९१२ । उर (उरच्)—‘दन्त’-शब्दके उत्तर ‘उर’-प्रत्यय होता है—‘उग्रत’-अर्थमे ; यथा—(उग्रताः दन्ताः सन्ति अस्य) दन्तुरः§ ।

९१३ । र—‘ऊप’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘र’ प्रत्यय होता है ; यथा—(ऊपः—क्षारमृत्तिका—अस्मिन् अस्ति) ऊपरः ॥ (क्षारभूमिरित्यर्थः) ; (शुपि.—छिद्रम्—अस्यास्ति) शुपिरः ; (मधु—माधुर्यम्—अस्यास्ति) मधुरः । (निन्दितं मुखम् ¶ अस्यास्ति) मुखरः (वाचाल इत्यर्थः) ;

* “पिच्छिलानि च दधीनि” छन्दोमञ्जरी ; “पिच्छिलः पन्था.” छाहिरम-दर्पणम् १०. ।

† “मांसमग्जास्थिपाङ्गिला मही” महामा० (पीडिल—व्याप्त) ।

‡ “मकरन्दतुन्दिलानामरविन्दानामयं महामान्य.” भामिनी० १.५. (तुन्दिल—पूर्ण) ।

§ “अखर्वगर्वस्मितदन्तुरेण” विक्रमाद्वैद्यचरितम् १.५०. (दन्तुर—व्याप्त) ॥

“शूकरे निहते त्वैव दन्तुरो जायते नरः” ।

॥ “धर्मायै यत्र न स्यातां, शुश्रूषा-वाऽपि तद्विधा ।

विद्यः तत्र न वक्तव्या, शुमन्धीजमिषोपरे ॥” मनु० २.११२. ।

¶ ‘मुख’-शब्दोऽत्र लक्षणाया ‘वचन’-परः । “मुखरमधीरं त्यज मञ्जी-

ड्वलप्, वल, आलु, अस्त्यर्थ-तद्धित—प्रथमान्तसे । ७६३
किन्, आमिन्]

(अतिशयितः कुञ्जः—हनुः—अस्यास्ति) कुञ्जरः ; (नगा इव प्रासादादयः अस्मिन् सन्ति) नगरम् ।

९१४ । ड्वलप् (ड्वलच्)—‘नड’ और ‘शाद’ शब्दके उत्तर ‘ड्वलप्’-प्रत्यय होता है ; ‘ड्’ और ‘प्’ इत्, ‘वल’ रहता है ; यथा—(नडाः अस्मिन् सन्ति) नड्वलः ; (शादाः—बालतृणानि—अस्मिन् सन्ति) शाद्वलः * (शष्पद्वयामदेश इत्यर्थः) ।

९१५ । वल (वलच्)—‘कृपि’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘वल’-प्रत्यय होता है । ‘वल’-प्रत्यय होनेसे अन्त्यस्वर दीर्घ होता है । यथा—(कृपिः अस्यास्ति) कृपीवलः ; रजस्वला ; ऊर्जस्वलः (बलवान् इत्यर्थः) । दन्तावलः (हस्ती इत्यर्थः) ; शिखावलः (मयूर इत्यर्थः) ।

९१६ । आलु—‘असहन’-अर्थमे, ‘शीत’ और ‘उष्ण’ शब्दके उत्तर ‘आलु’-प्रत्यय होता है ; यथा—(शीतं न सहते) शीतालुः ; (उष्णं न सहते) उष्णालुः ।

(क) ‘कृपा’ और ‘हृदय’ शब्दके उत्तर ‘आलु’ होता है ; यथा—(कृपा अस्यास्ति) कृपालुः ; हृदयालुः ।

९१७ । किन्—‘रोग’ समझानेसे, ‘वात’ और ‘अतिसार’ शब्दके उत्तर ‘किन्’-प्रत्यय होता है ; यथा—(वातः अस्यास्ति) वातकी ; (अतिसारः अस्यास्ति) अतिसारकी ।

९१८ । आमिन्—‘ऐश्वर्य’ समझानेसे, ‘स्व’-शब्दके उत्तर ‘आमिन्’-प्रत्यय होता है ; यथा—(स्वम्—ऐश्वर्यम्—अस्यास्ति) स्वामी ।

रम्” गीतगो० ५.११. (मुखर—शब्दायमान) ।

* “शब्दा शब्दलम्” शान्तिशतकम् ।

७६४ व्याकरण-मञ्जरी । [भ, यु, अच्, ण, ष्य, णिक, कन्

९१९ । भ—‘बलि’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘भ’-प्रत्यय होता है ; यथा—(बलिः—त्वक्सङ्कोचः—अस्मिन् अस्ति) बलिभम् (वदभम्) ।

९२० । यु (युस्)—‘अहम्’, ‘शुभम्’ और ‘शम्’ शब्दके उत्तर ‘यु’-प्रत्यय होता है ; यथा—(अहम्—अहङ्कारः—अस्यास्ति) अहंयुः (अहङ्कारवान् इत्यर्थः) ; (शुभम् अस्यास्ति) शुभंयुः, शंयुः (शुभान्वित इत्यर्थः) ।

९२१ । अच्—‘अशंस’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘अच्’-प्रत्यय होता है ; यथा—(अशंसि अस्य सन्ति) अशंसः ; (पलितम् अस्यास्ति) पलितः ; (लवणः रसः अस्यास्ति) लवणः ।

९२२ । ‘ज्योत्स्ना’-प्रभृति शब्द निपातन सिद्ध ; यथा—(ज्योतिः अस्यास्ति) ज्योत्स्ना ; (तमोऽस्या अस्ति) तमिस्रा ; (मलम् अस्यास्ति) मलिनः, मलीमसः ; (अर्णोसि—जलानि—अस्मिन् सन्ति) अर्णवः (समुद्र इत्यर्थः) ; (आमयः अस्यास्ति) आमयावी (रोगी इत्यर्थः) । (प्रसस्ताः वाचः अस्य सन्ति) वाग्मी (मिन्—ग्मिनि) ; (यः कुत्सितं बहु भाषते सः) वाचालः (आल—आलच्), वाचाटः (आट—आटच्) ।

स्वार्थे ।

९२३ । ण (अण्), ष्य, णिक (ठक्), कन्—शब्दके उत्तर स्वार्थमे ‘ण’, ‘ष्य’, ‘णिक’ और ‘कन्’ प्रत्यय होते हैं । ‘ण’-का ‘प्’ और ‘ण्’ इत्, ‘अ’ रहता है ; ‘ष्य’ का ‘प्’ और ‘ण्’ इत्, ‘य’ रहता है ; ‘णिक’ का ‘प्’ और ‘ण्’ इत्, ‘इक्’ रहता है ; ‘कन्’ का ‘न्’ इत्, ‘व’ रहता है । प्रत्यय होनेसे शब्दके अर्थका वैलक्षण्य नहीं होता ;

पूर्व अर्थही अविकृत रहता है । यथा—(ण्ण)—(वन्धुः एव)
 बान्धवः ; (शत्रुः एव) शात्रवः ; (चोर एव) चौरः ; (चण्डाल एव)
 चाण्डालः ; (मन एव) मानसम् ; (देवता एव) दैवतम् ; (प्रज्ञ
 एव) प्राज्ञः ; (कुतुकम् एव) कौतुकम् ; (कुतूहलम् एव) कौतूहलम् ;
 (मरुत् एव) मास्तः ; (रक्ष एव) राक्षसः । (ण्य)—(भेषजम्
 एव) भेषज्यम् (ज्य) ; (इतिह* एव) ऐतिह्यम् (ज्य) ;
 (त्रिलोकी एव) त्रैलोक्यम् † ; (करुणा एव) कारुण्यम् ; (द्वि-
 गुणौ एव) द्वैगुण्यम् ; (त्रिगुणा एव) त्रैगुण्यम् ; (पङ्गुणा एव)
 पाङ्गुण्यम् ; (चत्वारः वर्णा एव) चातुर्वर्ण्यम् ; (सेना एव)
 सैन्यम् ; (सन्निधिरेव) सान्निध्यम् ; (समीपम् एव) सामीप्यम् ;
 (उपमा एव) औपम्यम् ; (सुखम् एव) सौख्यम् ; (समानम् एव)
 सामान्यम् ; (सोदर एव) सोदर्यः (य) ; (मर्त्त एव) मर्त्यः (य-
 त्) ; (नवम् एव) नव्यम्, नवीनम् (णीन—ख) । (ण्णिक)—
 वाक् एव) वाचिकम् (सन्देशवचनम् इत्यर्थः) । (कन्)—(याव
 एव) यावकः ; (बाल एव) बालकः ; (नौः एव) नौका ।

(क) ण्णिक (ईकक)—‘द्वितीय’ और ‘तृतीय’ शब्दके उत्तर
 स्वार्थमे ‘ष्णीक’-प्रत्यय होता है ; ‘प्’ और ‘ण्’ इत्, ‘ईक’ रहता है ;
 यथा—(द्वितीय एव) द्वैतीयोक्तः—“द्वैतीयोक्तया मितोऽयमगमत् सर्गः”
 नै० २.११० ; (तृतीय एव) तार्त्तीयोक्तः—“तार्त्तीयोक्तं पुरारेस्तद्वत्तु
 मदनप्लोपणं लोचनं वः” मालती० ४. ।

* इतिह—उपदेशपरम्परा इत्यर्थः—अव्यय ।

† ‘त्रैलोक्यम्’ से ‘सामान्यम्’ तक पाणिनि-मते ‘ध्यव्’ ।

७६६ व्याकरण-मञ्जरी । [तल्, धेय, तिकन्, स, स्न, कन्

(स) तल्—‘देव’-शब्दके उत्तर स्वार्थमे ‘तल्’-प्रत्यय होता है ;
‘ल्’ इत्, ‘त’ रहता है । ‘तन्’ प्रत्ययान्त शब्द खोलिङ्ग । यथा—(देव
एव) देवता ।

(ग) धेय—‘भाग’, ‘रूप’ और ‘नामन्’ शब्दके उत्तर स्वार्थमे ‘धेय’-
प्रत्यय होता है ; यथा—(भाग* एव) भागधेयम् । (भाग्यम् इत्यर्थः) ;
(नाम एव) नामधेयम् ।

(घ) तिकन्—‘मृद्’-शब्दके उत्तर स्वार्थमे ‘तिकन्’-प्रत्यय होता
है ; ‘न्’ इत्, ‘तिक’ रहता है ; यथा—(मृत् एव) मृत्तिका ।

(ङ) स, स्न—‘प्रशसा’ समझानेसे, ‘मृद्’-शब्दके उत्तर स्वार्थमे
‘स’ और ‘स्न’ प्रत्यय होते हैं ; यथा—(प्रशस्ता मृत्) मृत्सा, मृत्स्ना ।

(च) निपातने—(नवम् एव) नूतनम्, नूतनम् ; (उपाय एव)
औपयिकम् (ठर्—ह्रस्वश्च)—“शिवमौपयिकम्” भा० २.३५ ।

९२४ । कन्—ह्रस्व, अल्प, कुत्सित, अज्ञात, अनुरूप और संज्ञा
(नाम) अर्थ समझानेसे, शब्दके उत्तर ‘कन्’-प्रत्यय होता है । यथा—
(ह्रस्वः वृक्षः) वृक्षक. † । (अल्पं तैलम्) तैलकम् । (कुत्सितः
अश्वः) अश्वक. । (कम्पायमिति अज्ञातः अश्वः) अश्वक. । (अनु-
कम्पितः पुत्रः) पुत्रकः । (संज्ञा) रोहितकः ; शूद्रकः ; आर्यकः ।

९२५ । खोलिङ्ग शब्दके उत्तर ‘कन्’ होनेसे, अन्त्यस्वर ह्रस्व होता

* “माग्यैकदेशयोर्भागः” रुद्रः ।

† “भागधेय मतं भाग्ये, भाग-प्रत्याययोः पुमान्” मेदिनी । (प्रत्या-
यः—कर इत्यर्थः—Tax महसूल) ।

‡ “अतन्द्रिता सा स्वयमेव वृक्षकान् घटस्तनप्रसवणैर्भ्यवर्द्धयत्” कु० ५.१४.

है । यथा—(कन्या एव) कन्यका । (चण्डी) चण्डिका ; (कुमारी) कुमारिका ; (मृणाली) मृणालिका ; (यूथी) यूथिका ; (वदरी) वदरिका ; (दूती) दूतिका ; (काली) कालिका ; (शारी) शारिका ; (सूची) सूचिका ।

ह्रस्वार्थे ।

१२६ । र—‘ह्रस्व’-अर्थमे, ‘कुटी’, ‘शमी’ और ‘शुण्डा’ शब्दके उत्तर ‘र’-प्रत्यय होता है ; यथा—(ह्रस्वा कुटी) कुटीरः ; (ह्रस्वा शमी) शमीरः ; (ह्रस्वा शुण्डा *) शुण्डारः † ।

अल्पार्थे ।

१२७ । तरट् (प्ररच्)—‘अल्प’-अर्थमे, अश्व, वत्स, उक्षन् और ऋषभ शब्दके उत्तर ‘तरट्’-प्रत्यय होता है ; ‘ट्’ इत्, ‘तर’ रहता है ; यथा—(अल्पः अश्वः ‡) अश्वतरः (गर्दभेन अश्वायाम् उत्पन्नः अश्व-विशेष इत्यर्थः—खच्चरः) ; (अल्पो वत्सः §) वत्सतरः (मुक्तबाल्यः प्राप्तयौवनो दमनयोग्यः वत्स इत्यर्थः) ; (अल्पः उक्षा ||) उक्षतरः ¶

* “शुण्डा करिकरे मेघे” वैजयन्ती ।

† “शुण्डारः कलमेन यद्वदचले वत्सेन दोर्दण्डकस्तस्मिन्नाहित एव”
महावीर० १. ५३. ।

‡ अश्वेन अश्वायाम् उत्पन्नः अश्वः ; तस्य अल्पत्वम् अन्यपितृकता ।

§ प्रथमवयाः वत्सः ; तस्य अल्पत्वं द्वितीयवयःप्राप्तिः ।

|| तरुणः उक्षा ; तस्य अल्पत्वं तृतीयवयःप्राप्तिः ।

¶ “महोक्षः स्यादुक्षतरः” हेमचन्द्रः । “महोक्षतां वत्सतरः स्पृशन्निव”

(त्यक्तयौवनः प्राप्तवृत्तीयवयाः वृष इत्यर्थः) ; (अल्पः ऋषमः *)
 ऋषमतरः (भारवद्भमाशक्तो वृषम इत्यर्थः) ।

इषदूनार्थे ।

१२८ । कल्प (कल्पप्), देश्य, देशीय (देशीयर)—‘इषत् न्यून
 (कम)’ यह अर्थ समझानेसे, शब्द और तिङन्त पदके उत्तर
 ‘कल्प’, ‘देश्य’ और ‘देशीय’ प्रत्यय होते हैं । यथा—(इषदू
 विद्वान्) विद्वत्कल्पः, विद्वद्देश्यः, विद्वद्देशीयः ।† (इषदूनं पठति
 पठतिकल्पम्, पठतिदेश्यम्, पठतिदेशीयम् ।

प्रशंसारथे ।

१२९ । रूप (रूपप्)—‘प्रशंसा’ समझानेसे, शब्द और तिङन्त
 पदके उत्तर ‘रूप’-प्रत्यय होता है ; यथा—(प्रशस्तो वैयाकरणः) वैया
 करणरूपः ; नैयायिकरूपः ; आलङ्कारिकरूपः ; मीमांसकरूपः । (प्रशन्
 पठति) पठतिरूपम् ।

* भारस्य बोढा ऋषमः ; तस्य अल्पत्वं भारोद्बहने मन्दशक्तिता ।

† ‘कल्प’ means ‘almost like’, ‘nearly equal to’—
 प्रायः समान (denoting similarity with a degree of
 inferiority) । “कुमारकल्पं मुषुवे कुमारम्” (कार्तिकेयतुल्यम् इत्यर्थः)
 २०५. ३६ ; “उपपन्नमेतदस्मिन् ऋषिकल्पे राजानि” शकु० २ ; “प्रभातकल्पा
 शशिनेव शर्वरी” (इषदसमाप्तप्रमाता,—प्रमातात् इषदूना इत्यर्थः) १० ;
 ऐसे—मृतकल्पः । “अष्टादशवर्षदेशीया कन्या ददशं” काद० (girl
 about 18 years old—whose age bordered on 18.) ।

निन्दार्थे ।

९३० । पाश (पाशप्)—‘कुत्सित’-अर्थ समझानेसे, शब्दके उत्तर ‘पाश’-प्रत्यय होता है ; यथा—(कुत्सितो वैयाकरणः) वैयाकरणपाशः ; सीमांसकपाशः ; भिषक्पाशः ; छात्रपाशः ; लेखकपाशः ; पाचकपाशः ।

भूतपूर्वार्थे ।

९३१ । चरद्—‘पूर्वं भूतः—भूतपूर्वः’ (पहले था, अथवा हुआ था, अब नहीं) इस अर्थमे शब्दके उत्तर ‘चरद्’-प्रत्यय होता है ; ‘द्’ इत्, ‘चर’ रहता है ; यथा—भूतपूर्वः आढ्यः (Who was formerly rich) आढ्यचरः—आढ्यचरी ; (भूतपूर्वः अध्यापकः) अध्यापकचरः (Late teacher) ; (पूर्वं दृष्टः) दृष्टचरः ; (पूर्वं श्रुतम्) श्रुतचरम् ; (पूर्वम् अर्पितम्) अर्पितचरम् ; (पूर्वम् अधीतः) अधीतचरः ।

प्रकारार्थे ।

९३२ । जातीय (जातीयर्)—‘सः प्रकारः अस्यास्ति’ इस अर्थमे शब्दके उत्तर ‘जातीय’-प्रत्यय होता है ; यथा—(पटुः प्रकारः अस्यास्ति) पटुजातीयः ; मृदुजातीयः ; (सः प्रकारः अस्यास्ति) तजातीयः ; (उत्कृष्टः प्रकारः अस्यास्ति) उत्कृष्टजातीयं [वस्त्रम्] ।

असहायार्थे ।

९३३ । आकिन् (आकिनिच्)—‘असहाय’-अर्थमे (‘सहाय-शून्य’ समझानेसे) ‘एक’-शब्दके उत्तर ‘आकिन्’-प्रत्यय होता है ; *

* इस अर्थमे ‘कन्’-प्रत्ययभी होता है ; यथा—एककः (असहाय इत्यर्थः) ।

यथा—एकाकी * (सहायरहित इत्यर्थः) ।

अतिशयार्थे ।

९३४ । तर (तरप्), ईयसु (ईयसुन्) †—दोनोंके बीचमे एकका आतिशय्य (आधिक्य) समझानेसे, शब्दके उत्तर 'तर' और 'ईयसु' प्रत्यय होते हैं; 'ईयसु' का 'उ' इत्, 'ईयस्' रहता है; यथा—(इमौ पटुः अयम् अनयोः अतिशयेन पटुः) पटुनरः, पटोयान्; ‡ (इमौ लघुः अयमनयोरतिशयेन लघुः) लघुतरः, लघोयान् । विन्ध्यात् हिमालय उच्चतरः (विन्ध्यसे—विन्ध्यकी अपेक्षा—हिमालय उच्च) ; 'जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गादपि गरीयसी' ।

९३५ । तम (तमप्), इष्ट (इष्टन्) §—बहुतोंके बीचमे एकका आतिशय्य समझानेसे, शब्दके उत्तर 'तम' और 'इष्ट' प्रत्यय होते हैं; यथा—(सर्वे इमे पटवः ; अयम् एषाम् अतिशयेन पटुः) पटुतमः, पटिष्ठः ; (सर्वे इमे लघवः ; अयमेषामतिशयेन लघुः) लघुतमः ; लघिष्ठः । भाषासु संस्कृतं मधुर-तमम् (भाषाओंमे—भाषाओंके बीचमे—संस्कृत मधुर) । भ्रातृ

* "एकाकी चिन्तयोचित्यं विविक्ते हितमात्मनः ।

एकाकी चिन्तयानो हि परं श्रेयोऽधिगच्छति ॥" मनु० ४. २५८ ।

† Comparative.

‡ 'इष्ट', 'ईयसु' और 'इमन्' प्रत्यय परे रहनेसे, एकाधिक-स्वरविशिष्ट शब्दके 'दि' का लोप होता है ।

§ Superlative.

णाम् अयमेव कनिष्ठः (सब भाइयोंमें यही छोटा) ।

९३६ । 'इष्ट' और 'ईयस्' परे, 'स्थूल'-प्रभृति शब्दके स्थानमें 'स्थव'-प्रभृति आदेश होता है ; यथा—

शब्द	आदेश	उदाहरण
स्थूल	स्थव	स्थविष्ठः , स्थवीयान्
स्थिर	स्थ	स्थेष्ठः , स्थेयान्
दूर	दव	दविष्ठः , दवीयान्
उत्त	वर	वरिष्ठः , वरीयान्
पृथु	प्रथ	प्रथिष्ठः , प्रथीयान्
प्रिय	प्र	प्रेष्ठः , प्रेयान्
क्षिप्र	क्षेप	क्षेपिष्ठः , क्षेपीयान्
मृदु	म्रद	म्रदिष्ठः , म्रदीयान्
कृश	क्रश	क्रशिष्ठः , क्रशीयान्
बहु	भू	भूयिष्ठः , भूयान् (निपातने)
बाढ	साध	साधिष्ठः , साधीयान्
गुरु	गर	गरिष्ठः , गरीयान्
अन्तिक	नेद	नेदिष्ठः , नेदीयान्
दीर्घ	द्राघ	द्राघिष्ठः , द्राघीयान्
दृढ	द्रढ	द्रढिष्ठः , द्रढीयान्
भृश	अश	अशिष्ठः , अशीयान्
युवन्	कन्	कनिष्ठः , कनीयान्
(पक्षे) ,	यव	यविष्ठः , यवीयान्

शब्द	आदेश	उदाहरण
अल्प	कन्	कनिष्ठः, कनीयान्
(पक्षे) ॥	०	अल्पिष्ठः, अल्पीयान्
क्षुद्र	क्षोद	क्षोदिष्ठः, क्षोदीयान्
प्रशस्य	श्र	श्रेष्ठः, श्रेयान्
हस्य	हन्	हसिष्ठः, हसीयान्
बहुल	बंह	बंहिष्ठः, बंहीयान्
वृद्ध	वर्ष *	वर्षिष्ठः, वर्षीयान् †

‘णिच्’ और ‘इमन्’ प्रत्ययमेभी ये सब आदेश होते हैं ।

अनुवाद करो—घनीसे (घनीकी अपेक्षा) विद्वान् मान्य...।
कन्यासे पुत्र प्रिय...। वृक्षोंमे (वृक्षोंके बीचमे) अश्वत्थ वृहत्...। फलोंमे

* ‘वृद्ध’ और ‘प्रशस्य’-शब्दके स्थानमे विकल्पसे ‘ज्य’ होता है । ‘ज्य’-
आदेशके परवर्ती ‘ईयसु’ के ‘ई’ के स्थानमे ‘आ’ होता है । यथा—ज्येष्ठः,
ज्यायान् ।

† स्थूलः स्थवः, स्थिरः स्थः स्याद्, दूरो दव, उद्वरः ।

पृथुः प्रयः, प्रियः प्रः स्यात्, क्षिप्रः क्षेपो, मृदुमृदः ॥

कृशः कशो, बहुर्मूः स्याद्, बाटः साधो, गुरुगूरः ।

अन्तिकश्च भवेन्नेदो, दीर्घो द्राघो, दृढो द्रढः ॥

मृशो म्रशो, युवाऽल्पी वा कन् स्यात्, पक्षे युवा यवः ।

क्षुद्रः क्षोदः, प्रशस्यः श्रो, हस्यो हस इतीष्यते ॥

बहुलश्च भवेद् बंहो, वृद्धो वर्षस्तथा भवेत् ।

णिच्मानीष्टे आदेशा ईयसी च क्रमादिमे ॥

चतराम्, चतमाम्, तद्धित-प्रत्यय—प्रथमान्तसे । ७७३
 डतर, डतम]

आत्र मधुर...। छः ऋतुओंमें वसन्त छन्दर...। दुग्धसे घीनी (शर्करा)
 मिष्ट...। व्याघ्रसे सिंह बलवान्...। पशुओंमें सिंह बलवान्...। नदीसे
 समुद्र गभीर...। वायुसेभी मन द्रुतगामि...(द्रुत)...। वह सुझसे
 स्थूल...।

९३७ । 'इष्ट,' 'ईयष्ट' और 'इमन्' प्रत्यय परे, 'मनुप्' और 'विन्'
 प्रत्ययका लोप होता है । यथा—(अयमेपामतिशयेन बलवान्) बलिष्ठः,
 बलीयान् । (अयमेपामतिशयेन मायावी) मायिष्ठः ; मायीयान् ।

९३८ । चतराम्, चतमाम्—अव्यय-शब्द और तिङन्तपदके
 उत्तर 'तर'-अर्थमें 'चतराम्', और 'तम'-अर्थमें 'चतमाम्' प्रत्यय होता
 है ; 'च' इत्,* 'तराम्' और 'तमाम्' रहते हैं । यथा—छतराम् ; नित-
 राम् ; उच्चैस्तराम्, उच्चैस्तमाम् । द्रव्य समझानेसे नहीं होता ; यथा—
 उच्चैस्तरः तरुः । (इमौ पचतः ; अयमनयोरतिशयेन पचति) पचति-
 तराम् ; (इमे सर्वे पचन्ति ; अयमेपामतिशयेन पचति) पचतितमाम् ।

निर्द्धारणार्थे ।

९३९ । डतर—दोनोंके बीचमें एकका निर्द्धारण † सम-
 भानेसे, 'किम्,' 'यद्' और 'तद्' शब्दके उत्तर 'डतर'-प्रत्यय
 होता है ; 'ड्' इत्, 'अतर' रहता है ; यथा—अनयोः कतरः
 वैष्णवः ? ; अनयोः यतरः ब्राह्मणः, ततर आगच्छतु ।

९४० । डतम—बहुतोंके बीचमें एकका निर्द्धारण सम-

* चकार-इत् (चित्) तद्धित-प्रत्ययान्त शब्द अव्यय । समासप्रत्यय-
 भी तद्धितप्रत्ययमें गण्य ।

† जातिगुणक्रियासंज्ञाभिः समुदायात् एकदेशस्य पृथक्करणं 'निर्द्धारणम्' ।

मानेसे, 'उतम'-प्रत्यय होता है; 'ड्' इत्, 'अतम' रहता है; यथा—एषां कतमः शैवः ? ; एषां यतमः क्षत्रियः, ततमः प्रयातु ।

१४१ । 'एक' और 'अन्य' शब्दके उत्तर 'उतर' और 'उतम' होते हैं । यथा—भवतो एकतरः पठतु ; भवताम् एकतमः शृणोतु । तयोः अन्यतरो यातः ; तेषाम् अन्यतमो मृतः ।

परिमाणार्थे ।

१४२ । दघट् (दघच्), द्वयसट् (द्वयसच्), मात्रट् (मात्रच्)—'परिमाण'-अर्थमे ('तत् प्रमाणम् अस्य' इस अर्थमे) शब्दके उत्तर 'दघट्', 'द्वयसट्' और 'मात्रट्' प्रत्यय होते हैं ; * 'ट्' इत्, 'दघ', 'द्वयस' और 'मात्र' रहते हैं ।

* प्रथमबोधमाने स्याद्, द्वितीयश्च तदर्थके ।

तृतीयो मानसामान्ये शास्त्रकारैरुदाहृतः ॥

'दघट्' और 'द्वयसट्'—केवल 'ऊर्द्धपरिमाण' अर्थमे होते हैं (उचता वा गाम्भीर्य—'Reaching to', 'as high or deep as'); और 'मात्रट्'—सामान्यतः सबप्रकार परिमाण अर्थमे होता है ('Measuring as much as,' 'as high or long or broad as') ।

"ऊरुदघ्नेन पयसोतीर्ष्य" काद० ; "कीलालव्यतिकरगुल्फदघ्नपङ्कः [मार्गः]" मालती० ३. १७ ; "खर्जूरदुग्धमदघ्नजह्व [पूतनचक्रम्]" मालती० ५. १४. । "गुल्फद्वयसे मदपयसि" काद० ; "नारीनितम्बद्वयसं बभूव [अम्मः]" २० १६. ४६ ; "गजपतिद्वयसोः सरितः" माघ० ६. ५५. । "पञ्चदशयोजनमानमप्यानमातिचक्राम" काद० ; "तिष्ठन्त पयसि पुर्माप्तमंश्मात्रे" माघ० ८. ३१. ।

यथा—(जानु प्रमाणम् अस्य) जानुद्वयम्, जानुद्वयसम्, जानुमात्रं [जलम्]; (ऊरुः प्रमाणम् अस्य) ऊरुद्वयम्, ऊरुद्वयसम्, ऊरुमात्रम्; (गजः प्रमाणमस्य) गजद्वयम्, गजद्वयसम्, गजमात्रम् । (हस्तः प्रमाणम् अस्य) हस्तमात्रः [पटः]; (प्रादेशः प्रमाणमस्य) प्रादेशमात्रः [कुशः]; (द्रोणः प्रमाणमस्य) द्रोणमात्रं [धान्यम्] । ऊरुमात्री भित्तिः । *

९४३ । वतुप्—‘परिमाण’-अर्थमे, ‘यद्,’ ‘तद्,’ और ‘एतद्’ शब्दके उत्तर ‘वतुप्’-प्रत्यय होता है; ‘उ’ और ‘प्’ इत्, ‘वत्’ रहता है । ‘वतुप्’ परे, ‘यद्’—‘या’, ‘तद्’—‘ता’, और ‘एतद्’—‘एता’ होता है । यथा—(यत् परिमाणम् अस्य) यावान् ; (तत् परिमाणमस्य) तावान् † (As much as, as many as—‘यावत्’ standing for ‘as’, and ‘तावत्’ for ‘as much’ or ‘as many’) । (एतत् परिमाणमस्य) एतावान् ‡ ।

* स्वार्थमेभी ‘मात्र’-प्रत्यय होता है ; यथा—(तत् एव) तन्मात्रम् ; (तावत् एव) तावन्मात्रम् ।

† “पुरे तावन्तमेवास्य तनोति रविरातपम् ।

दीर्घिकाकमलोन्मेषो यवन्मात्रेण साध्यते ॥”

कु० २. ३३. Also २० १७. १७. ।

“ते तु यावन्त एवाजौ, तावांश्च ददृशे स तैः” २० १२. ४५. (यावन्तः—यावत्सङ्ख्याकाः, तावान्—तावत्सङ्ख्याक इत्यर्थः) ।

‡ “एतावदुत्का विरते मृगेन्द्रे” २० २. ५१ ; “एतावान् मे विभवो

(क) 'किम्' और 'इदम्' शब्दके उत्तर 'वतुप्' होकर, 'कियत्', 'इयत्'—ये दो शब्द निपातनसे सिद्ध होते हैं; यथा—
(किं परिमाणमस्य) कियान्; (इदं परिमाणमस्य) इयान् । *

(ख) उति—सह्या-परिमाण समझानेसे, 'किम्'-शब्दके उत्तर 'उति'-प्रत्यय होता है; 'इ' इत्, 'अति' रहता है; यथा—(का सह्या परिमाणमयाम्) कति ।

अवयवार्थे ।

१४४ । तयद् (तयप्)—'अवयव'-अर्थमे, सह्यावाचक शब्दके उत्तर 'तयद्'-प्रत्यय होता है; 'ट्' इत्, 'तय' रहता है; यथा—(चत्वारः अवयवाः—विधाः—अस्य) चतुष्टयम् (चतुर्विधम् इत्यर्थः) ; पञ्च अवयवा अस्य) पञ्चतयम्—पञ्चतयी † ; (शतम् अवयवा अस्य) शततयम् ;

अवन्तं सेवितुम्" मालविका० ३. ।

* "कियान् कालस्तत्रैवं स्थितस्य सजातः ?" पथ० ५ ; "अयं भूता-वासो विमृश कियती याति न दशाम्" शान्तिशतकम् ; "कियदवाशिष्ट रज-न्याः ?" शकु० ४. । "मातः । कियन्तोऽरयः ?" मेणी० ५. ९. (अकिञ्चि-त्करा इत्यर्थः) । "निजहृदि विकसन्तः सन्ति सन्तः कियन्तः ?" मर्तु० २ ; "पतति पदानि कियन्ति चलन्ती" गीतगो० ६. ३. ।

"इयत् तवायुः" दशकु० ; "आत्मोदयः परज्वानिर्द्वयं नीतिरितीयती" माप० २. ३० ; "इयन्ति वर्षाणि तथा सहोष्णमभ्यस्यतीव जनमासिधारम्" र० १३. ६७ ; "इयतो दिवसानुरसव आसीत्" उत्तर० १. †

† "वृत्तयः पञ्चतयः क्लिष्टा अक्लिष्टाः" पातञ्जलसूत्रम् १. ५ ; "चतुष्टया-प्रशुतिः शब्दानाम्" कु० २. १७. ।

(सहस्रम् अवयवा अस्य) सहस्रतयम् ।

९४९ । डयट् (अयच्)—‘अवयव’-अर्थमे, ‘द्वि’ और ‘त्रि’ शब्दके उत्तर विकल्पसे ‘डयट्’-प्रत्यय होता है; ‘ड्’ और ‘ट्’ हत्, ‘अय’ रहता है; पक्षे—तयट्; यथा—(द्वौ अवयवौ अस्य) द्वयम्, द्वितयम् * ; (त्रयः अवयवाः अस्य) त्रयम्, त्रितयम् । †

(क) ‘अवयव’-अर्थमे, ‘उभ’-शब्दके उत्तर नित्य ‘डयट्’ होता है; यथा—(उभौ अवयवौ अस्य) उभयम्—उभयी ।

* “द्वयी गतिः” मुद्रा० ३. (द्विविध उपाय इत्यर्थः) ।

“हुम-सानुमतां किमन्तरं, यदि वायौ द्वितयेऽपि ते चलाः” १०८. ९०. (द्वितयेऽपि—द्विप्रकाराः अपि इत्यर्थः) । (‘द्वय’ और ‘द्वितय’-शब्द बहुवचनमेभी प्रयुक्त होते हैं ; See माघ० ३. ५७.) ।—“त्रयी वै विद्या—ऋचो यजूंषि सामानि” शतपथब्राह्मणम् ! “त्रितयीमपि तां मुक्त्वा परस्परविरोधिनीम्” पञ्चदशी. १. ४६. ।

† सङ्ख्यामात्रमेभी ‘तयट्’ और ‘डयट्’ प्रत्यय होते हैं । यथा—

“यौवनं, धनसम्पत्तिः, प्रभुत्वम्, अविवेकिता ।

एकैकमप्यनर्थाय, किमु यत्र चतुष्टयम् ?” हितो० ११ ; “मासचतुष्टय-स्य भोजनम्” हितो० १. ।

“आधिकं शुशुभे शुभंयुना द्वितयेन द्वयमेव सङ्गतम्” १० ८. ६. । ‘घटद्वितयम्’ । “अदेयमासीत् त्रयमेव भूपतेः, शशिप्रभं छत्रमुभे च चामरे” १० ३. १६ ; “लोकत्रयम्” ।

“दिष्ट्या शकुन्तला साध्वी, सदपत्यमिदं, भवान् ।

श्रद्धा, वित्तं, विधिश्चेति त्रितयं तत् समागतम् ॥” शकु० ७. २९. ।

तत् अस्मिन् अधिकम् इत्यर्थे ।

१४६ । ड—‘तत् अस्मिन् अधिकम्’ इस अर्थमे, ‘दशन्’-भागान्त शब्दके उत्तर ‘ड’-प्रत्यय होता है; ‘इ’ इत्, ‘अ’ रहता है; यथा—(एकादश अधिकाः अस्मिन् शते) एकादशं शतम् (एकादशाधिकम् इत्यर्थः) ; द्वादशं शतम् ; त्रयोदशं शतम् ; चतुर्दशं शतम् ।

(फ) ‘तत् अस्मिन् अधिकम्’ इस अर्थमे, ‘शत्’-भागान्त शब्द और ‘विंशति’-शब्दके उत्तर ‘ड’ होता है । यथा—(त्रिंशत् अधिका अस्मिन्) त्रिंशं शतम् ; चत्वारिंशं शतम् ; पञ्चाशं शतम् ; एक-त्रिंशं शतम् ; चतुश्चत्वारिंशं शतम् ; पञ्चपञ्चाशं शतम् । (विंशतिः अधिका अस्मिन्) विंशं शतम् ; एकविंशं शतम् ; द्वाविंशं शतम् ।

तत् कृतम् अनेन इत्यर्थे ।

१४७ । इनि—‘तत् कृतम् अनेन’ इस अर्थमे, ‘इष्ट’-प्रभृति ‘क’-प्रत्ययान्त शब्दके उत्तर ‘इनि’-प्रत्यय होता है; ‘इ’ इत्, ‘इन्’ रहता है; यथा—(इष्टम् अनेन) इष्टी यन्त्रे; (अधीतम् अनेन) अधीती शास्त्रे; (गृहीतम् अनेन) गृहीती उपदेशे; (धृतम् अनेन) धृती वेदे; (आसे-वितम् अनेन) आसेवित्ती गुरौ; (निराकृतम् अनेन) निराकृती शत्रौ; (उपकृतम् अनेन) उपकृती मित्रे; (अवकीर्णम्—ब्रह्मकृतम्—अनेन) अवकीर्णी यने ।

जातार्थे ।

१४८ । इत् (इतच्)—‘तत् अस्य सञ्जातम्’, ‘तत् अस्मिन् सञ्जातम्’ इन दोनों अर्थोंमे ‘तारका’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘इत्’-प्रत्यय होता है; यथा—(तारकाः अस्मिन् सञ्जाताः) तारकितं

[नभः] । (पुष्पाणि अस्याः सञ्जातानि) पुष्पिता [लता] ; (कुष्ठम्)
 कुष्ठमिता [चूतलतिका] ; (पल्लवाः अस्य सञ्जाताः) पल्लवितः [तरुः] ;
 (फलानि अस्य सञ्जातानि) फलितः [वृक्षः] ; (तरङ्गः अस्याः सञ्जातः)
 तरङ्गिता [नदी] ; (उत्कण्ठा अस्मिन् सञ्जाता) उत्कण्ठितं [मनः] ;
 (अन्धकारम् अस्मिन् सञ्जातम्) अन्धकारितं [जगत्] ; (कलङ्कः अस्य
 सञ्जातः) कलङ्कितः [चन्द्रः] ; (कर्दमः अस्मिन् सञ्जातः) कर्दमितः
 [पन्थाः] ; (पुलकानि अस्मिन् सञ्जातानि) पुलकितं [शरीरम्] ;
 (रोमाञ्च) रोमाञ्चितं [वपुः] ; (अङ्कुरः अस्य सञ्जातः) अङ्कुरितं
 [शस्यम्] ; (व्याधिः अस्य सञ्जातः) व्याधितः [पुरुषः] ; (रोग)
 रोगिता [नारी] ; (मञ्जरी) मञ्जरितः [सहकारः] ; (मुकुल)
 मुकुलितं [नयनसरोजम्] ; (कुङ्मल) कुङ्मलितम् [ईक्षणम्] ;
 (स्तवक) स्तवकितं [प्रसूनम्] ; (कोरक) कोरकितं [कुरवकम्] ;
 (किसलय) किसलयितः [पादपः] ; (कुवलय) कुवलयि-
 तः* ; (निद्रा) निद्रितः [शिशुः] ; (बुभुक्षा) बुभुक्षितः
 [शार्दूलः] ; (पिपासा) पिपासितः [पान्थः] ; (क्षुब्ध, क्षुधा)
 क्षुधितः [बालः] ; (छल) छलितं [चित्तम्] ; (दुःख) दुःखितं
 [चेतः] ; (व्रण) व्रणितं (पीडितम् इत्यर्थः—हृदयम्) ; (तिलक)
 तिलकितं [ललाटम्] ; (गर्व) गर्वितं [मानसम्] ; (हर्ष) हर्षितं
 [स्वान्तम्] ; (ज्वर) ज्वरितं [कलेवरम्] ; (तृप्, तृपा) तृपितः
 [चातकः] ; (कज्जल) कज्जलितं [भवनं, लोचनं वा] ; (कलोल)

* “पुरमविशदयोध्यां मैथिलीदर्शनीनां

कुवलयितगवाक्षां लोचनैरङ्गनानाम् ॥” २० १२. ९३. ।

कलोलितः [सरित्पतिः] ; (शैबल) शैबलितं [सोपानम्] ; (कन्द-
ल) कन्दलितः (विकसितः, प्रवृद्ध इत्यर्थः—आनन्दः) ; (बिम्ब)
बिम्बितः [सूर्यः] ; (प्रतिबिम्ब) प्रतिबिम्बितं [मुक्तम्] ; (मूर्च्छा)
मूर्च्छितः [रोगी] ; (दोषा) दोषितः [यज्ञमानः] ; (पण्डा*)
पण्डितः ; (मुद्रा) मुद्रितं (सङ्कुचितम् इत्यर्थः—कुत्रलयम्) † ।

तत् अस्य पण्यम् इत्यर्थे ।

९४९ । णिङ्क (ठक्)—‘तत् अस्य पण्यम्’ इस अर्थमे शब्दके
उत्तर ‘णिङ्क’-प्रत्यय होता है ; यथा—(लवणम् वाप्य पण्यम्) लाव-
णिकः (ठम्—लवणव्यवहारी, लवणविक्रेता इत्यर्थः) ; (तैलम् अस्य पण्यम्)
तैलिकः (तेली) ; (ताम्बूलम् अस्य पण्यम्) ताम्बूलिकः (तम्बोली) ।

तत् अस्य शिल्पम् इत्यर्थे ।

९५० । णिङ्क (ठक्)—‘तत् अस्य शिल्पम् †’ इस अर्थमे शब्द-
के उत्तर ‘णिङ्क’ होता है ; यथा—(मृदङ्गः शिल्पम् अस्य) मार्दङ्गिकः
(मृदङ्गवादक इत्यर्थः) ; (मुरजः शिल्पमस्य) मौरजिकः ; (पणवः
शिल्पमस्य) पाणविकः ; (घाणा शिल्पमस्य) वैणिकः । अत्र मृदङ्गादि-
पदेन तत्तद्वादनं लक्ष्यते ।

तत् अस्य प्रहरणम् इत्यर्थे ।

९५१ । णिङ्क (ठक्), कण्, णीक—‘तत् अस्य प्रहरणम्’
इस अर्थमे शब्दके उत्तर ‘णिङ्क’ और ‘कण्’ प्रत्यय होते हैं । ‘कण्’ का

* “पण्डा तत्त्वानुगा बुद्धिः” हेमचन्द्रः ।

† “काश्मीरमुद्रितमुखे मधुसूदनस्य” गीतगो० १. (मुद्रित—चिह्नित) ।

‡ मृतेलामोपयोगि द्रव्यं तदीयकौशलञ्च शिल्पम् ।

यत्, एण २, णिक] तद्धित-प्रत्यय—प्रथमान्तसे । ७८६

‘ण्’ इत्, ‘क’ रहता है । यथा—(णिक)—(असिः प्रहरणम् अस्य)
आसिकः ; (प्रासः प्रहरणम् अस्य) प्रासिकः ; (पश्चधं प्रहरणमस्य)
पारश्वधिकः ; (तरवारिः प्रहरणमस्य) तारवारिकः । (कण्)—(धनुः
प्रहरणमस्य) धानुकः ।

किन्तु ‘शक्ति’ और ‘यष्टि’ शब्दके उत्तर ‘ष्णीक’ (ईकक्) होता है ;
यथा—(शक्तिः प्रहरणमस्य) शाक्तीकः ; (यष्टिः प्रहरणमस्य) याष्टीकः ।

तत् अस्य प्रयोजनम् इत्यर्थे ।

९९२ । यत्—‘तत् अस्य प्रयोजनम्*’ इस अर्थमे शब्दके उत्तर
‘यत्’-प्रत्यय होता है ; ‘त्’ इत्, ‘य’ रहता है ; यथा—(स्वर्गः प्रयो-
जनम् अस्य) स्वर्यम् ; (यशः प्रयोजनमस्य) यशस्यम् ; (आयुः
प्रयोजनमस्य) आयुष्यम् ; (कामः प्रयोजनमस्य) काम्यम् ।

तत् अस्य शीलम् इत्यर्थे ।

९९३ । एण (ण)—‘तत् अस्य शीलम्’ इस अर्थमे शब्दके उत्तर
‘ण्’-प्रत्यय होता है ; यथा—(गुरोर्दोषाणां छादनम् आवरणं छत्तम् ;
छत्त्रं शीलम् अस्य) छात्रः ; (शिक्षा शीलमस्य) शैक्षः ; (तपः शीलमस्य)
तापसः ; (चुर + ञ = चुरा—चौर्यम् इत्यर्थः ; चुरा शीलमस्य) चौरः ।

तत् अस्य प्राप्तम् इत्यर्थे ।

९९४ । एण (अण्), णिक (ठञ्)—‘तत् अस्य प्राप्तम्’ इस
अर्थमे ‘ऋतु’-शब्दके उत्तर ‘ण्’, और ‘समय’-शब्दके उत्तर ‘णिक’
प्रत्यय होता है । यथा—(ऋतुः अस्य प्राप्तः) आर्त्तवं [कुछ-

* प्रयोजनम्—फलं कारणेभ्यस्त्यर्थः ।

मम्] ।* (समयः अस्य प्राप्तः) सामयिकं (प्राप्तकालम्, समयोचितम् इत्यर्थः—कार्यम्) ।

निवासाय ।

१९५ । ण (अण्)—‘सः अस्य निवासः’, ‘सः अस्य अभिजनः’† इन दोनों अर्थोंमें शब्दके उत्तर ‘ण’ होता है, यथा—
 (मधुरा निवासः अस्य) माधुरः ; (मिथिला निवासः अस्य) मैथिलः ;
 (उत्कलः निवासः अस्य) औत्कलः ; (विदेहः निवासः अस्य) वैदेहः ;
 (मद्रः निवासः अस्य) माद्रः ; (बङ्गोऽस्य निवासः) बाङ्गः । ‘अभि-
 जन’-अर्थमेंभी इसप्रकार ; यथा—(गन्धारोऽस्याभिजनः) गान्धारः ‡ । §

सा अस्य देवता इत्यर्थे ।

१९६ । ण (अण्), ण्य, ण्येय (ढक्), इय (घ)—

* “अथ यथासुखमार्तवमुत्सवं समनुभूय विलासवतीसखः” २० ९.
 ४८. । “अभिभूय विभूतिमार्तवीम्” २० ८. ३६ ; “सखीभिर्याति सम्पर्कं
 लताभिः धीरिपार्तवी” विक्रमो० १. १३. ।

† सम्प्रति वासस्थानं निवासः ; पूर्ववासस्थानम् अभिजनः (यत्र पूर्वैः
 उपितमित्यर्थः) ।

‡ बहुवचनमे, ‘निवास’ और ‘अभिजन’ अर्थमें विहित प्रत्ययका लोप
 होता है ; यथा—(वज्र एषां निवासः) वज्राः । स्त्रोत्क्रमे लोप नहीं होता ;
 यथा—(मगध आसां निवासः) मागध्यः ।

§ ‘तस्य राजा’—इस अर्थमेंभी इसीप्रकार ‘ण्य’-प्रत्यय होता है ;
 यथा—(विदेहस्य राजा) वैदेहः ; (कश्मीरस्य राजा) काश्मीरः ; (नि-
 पघस्य राजा) नैपघः । (बहुवचनमे प्रत्यय-लोप)—कश्मीराः, विदेहाः ।

‘सा अस्य देवता’ इस अर्थमे शब्दके उत्तर ‘ण’ और ‘ण्य’ प्रत्यय होते हैं । यथा—(ण)—(शिवः देवता अस्य) शैवः ; (विष्णुः देवता अस्य) वैष्णवः ; (शक्तिः देवता अस्य) शाक्तः । (ण्य)—(गणपतिः देवता अस्य) गाणपत्यः (ण्य) ; (प्रजापतिः देवताऽस्य) प्राजापत्यः (ण्य) ; (वायुः देवताऽस्य) वायव्यः (यत्) ; (सोमः देवताऽस्य) सौम्यः (द्यन्) ।

‘अग्नि’-शब्दके उत्तर ‘ण्येय’ होता है ; ‘प्’ और ‘ण्’ इत्, ‘एय’ रहता है ; यथा—(अग्निः देवताऽस्य) आग्नेयः [चरुः] ; आग्नेयी ऋक् ।

‘महेन्द्र’-शब्दके उत्तर ‘इय’ और ‘ण’ होते हैं ; यथा—(महेन्द्रः देवताऽस्य) महेन्द्रियम्, माहेन्द्रम् [हविः] ।

सा अस्मिन् पौर्णमासी इत्यर्थे ।

९९७ । एण (अण्), णिक (ठक्)—संज्ञा समझानेसे, ‘सा’ पौर्णमासी अस्मिन् [मासे]’ इस अर्थमे ‘ण’ और ‘णिक’ प्रत्यय होते हैं । यथा—(ण)—(विशाखया नक्षत्रेण युक्ता पौर्णमासी—वैशाखी ; वैशाखी पौर्णमासी अस्मिन्) वैशाखः [मासः] ; (ज्यैष्ठी पौर्णमासी अस्मिन्) ज्यैष्ठः ; (आषाढी पौर्णमासी अस्मिन्) आषाढः ; (भाद्री, भाद्रपदी च, पौर्णमासी अस्मिन्) भाद्रः, भाद्रपदः ; (आश्विनी पौर्णमासी अस्मिन्) आश्विनः ; (पौषी पौर्णमासी अस्मिन्) पौषः ; (माघी पौर्णमासी अस्मिन्) माघः ।

‘आग्रहायणी’-शब्दके उत्तर ‘णिक’ होता है ; यथा—(आग्रहायणी पौर्णमासी अस्मिन्) आग्रहायणिकः । ‘पक्षे णः’ इति केचित् : यथा—आग्रहायणः ।

श्रावणी, कार्तिकी, फाल्गुनी और चैत्री शब्दके उत्तर विकल्पसे 'णिक्' होता है ; पद्ये—'ण' ; यथा—(श्रावणी पौर्णमासी अस्मिन्) श्रावणिकः, श्रावणः ; (कार्तिकी पौर्णमासी अस्मिन्) कार्तिकिकः, कार्तिकः ; (फाल्गुनी पौर्णमासी अस्मिन्) फाल्गुनिकः, फाल्गुनः ; (चैत्री पौर्णमासी अस्मिन्) चैत्रिकः, चैत्रः ।

तद्धित-प्रत्यय—द्वितीयान्तसे ।

वक्ष्यमाण तद्धित-प्रत्यय द्वितीयान्तसे होते हैं—

तत् वेत्ति, तत् अधीते इत्यर्थे ।

११८ । ण (अण्), णिक (ठक्), कण् (चुन्)—'तत् वेत्ति', 'तत् अधीते' इन दोनों अर्थोंमें शब्दके उत्तर 'ण', 'णिक' और 'कण्' प्रत्यय होते हैं । यथा—(ण)—(व्याकरणं वेत्ति, अधीते वा) वैयाकरणः ; (उपनिषद् वेत्ति, अधीते वा) औपनिषदः । (णिक)—(वेदं वेत्ति, अधीते वा) वैदिकः ; (वेदान्तं वेत्ति, अधीते वा) वेदान्तिकः ; (तर्कं वेत्ति, अधीते वा) तार्किकः ; (न्यायं वेत्ति, अधीते वा) नैयायिकः ; (पुराणं वेत्ति, अधीते वा) पौराणिकः ; (मलङ्कारं वेत्ति, अधीते वा) मलङ्कारिकः ; (ज्योतिषं वेत्ति, अधीते वा) ज्योतिषिकः । (कण्) *—(क्रमं वेत्ति, अधीते वा) क्रमकः ; (पदं वेत्ति, अधीते वा) पदकः ; (शिक्षां वेत्ति, अधीते वा) शिक्षकः ; † (मीमांसां वेत्ति, अधीते वा) मीमांसकः ।

* यहाँ 'णिक्'-कार्य नहीं होता ।

† 'शिक्षा' और 'मीमांसा'-शब्दका अन्त्यस्वर ह्रस्व होता है ।

ष्ण, णीय, णिक, यत्] तद्धित-प्रत्यय—द्वितीयान्तसे । ७८५

तत् अधिकृत्य कृतम् इत्यर्थे ।

९९९ । ष्ण (अष्ण), णीय (छु), णिक—ग्रन्थ समझा-
नेसे, 'तत् अधिकृत्य * कृतम्' इस अर्थमे शब्दके उत्तर 'ष्ण', 'णीय'
और 'णिक' प्रत्यय होते हैं; 'णीय' के 'प्' और 'ण्' इत्, 'ईय' रहता
है । यथा—(ष्ण)—(रामस्य अयनं—चरितम्—अधिकृत्य कृतम्)
रामायणम्; (भरतान्—भरतवंशीयान्—अधिकृत्य कृतम्) भारतम्;
(भगवन्तम् अधिकृत्य कृतम्) भागवतम् । (णीय)—(वाक्यं पदञ्च
अधिकृत्य कृतम्) वाक्यपदीयम्; (किरातम् अर्जुनञ्च अधिकृत्य कृतम्)
किरातार्जुनीयम्; (राघवान् पाण्डवांश्च अधिकृत्य कृतम्) राघवपाण्डवी-
यम् । (णिक)—(अनुशासनम् अधिकृत्य कृतम्) आनुशासनिकम्;
(अश्वमेधम् अधिकृत्य कृतम्) आश्वमेधिकम् । †

तत् अर्हति इत्यर्थे ।

९६० । यत्—'तत् अर्हति' इस अर्थमे शब्दके उत्तर 'यत्'-प्रत्यय
होता है; 'त्' इत्, 'य' रहता है; यथा—(दण्डम् अर्हति इति) दण्डयः;
(छेदमर्हति) छेद्यः; (भेदमर्हति) भेद्यः; (वधमर्हति) वध्यः;
(कशाम् अर्हति) कश्यः; (अर्घमर्हति) अर्घ्यः; (गुहामर्हति) गुह्यः;
(इभम्—हस्तिनम्—अर्हति) इभ्यः (धनी इत्यर्थः); (शीर्षच्छेदम्

* अधिकृत्य—प्रस्तुत्य, अवलम्ब्य इत्यर्थः ।

† कहीं कहीं प्रत्ययका लोप होता है; यथा—(वासवदत्ताम् अधिकृ-
त्य कृता आख्यायिका) वासवदत्ता; कादम्बरी; शकुन्तला—'तद्धितलुपि
प्रकृतिलिङ्गता' इति स्त्रीत्वम्; रत्नावली; कुमारसम्भवम्; जानकीहरणम् ।

७८६ व्याकरण-मञ्जरी । [ईय, इय, यत्, प्णेय, एीन, प्णिक्, एण अर्हति) शीर्षच्छेदः [चौरेः] ।

(क) ईय (छु)—‘दक्षिणा’-शब्दके उत्तर ‘ईय’ भी होता है ; पक्षे—‘यत्’ ; यथा—(दक्षिणाम् अर्हति) दक्षिणीयः, दक्षिण्यः* । “निक-शतस्रवर्णपरिमाणं दक्षिणां देवी दक्षिणीयैः परिषादयति” मालविका ० ५ ।

(ए) इय (घ)—‘यत्’-शब्दके उत्तर ‘इय’ होता है ; यथा—(यत्कर्म अर्हति) यशियः [देनाः] । †

तन् वहति इत्यर्थे ।

१६१ । यत्, प्णेय (टक्), एीन (ख), प्णिक् (ठक्), एण (अण्)—‘तन् वहति’ इस अर्थमें ‘धुर्’-शब्दके उत्तर ‘यत्’, ‘प्णेय’ और ‘एीन’ प्रत्यय होते हैं ; यथा—(धुर् वहति) धुर्व्यः (यत्), धौरेयः (प्णेय), धुरीणः‡ (एीन) ।

‘सर्वधुरा’-शब्दके उत्तर ‘एीन’ होता है ; ‘ण्’ इत्, ‘ईन’ रहता है ; यथा—(सर्वधुरां वहति) सर्वधुरीणः ।

‘हल’ और ‘सौर’-शब्दके उत्तर ‘प्णिक्’ होता है ; यथा—(हल वहति) हालिकः ; (सौर—छाट्टल—वहति) सैरिकः ।

‘रय’ और ‘युग’-शब्दके उत्तर ‘यत्’ होता है ; यथा—(रय वहति) रय्यः—“घाबन्त्यमी मृगजवाक्षमयेव रय्याः” शकुं १. ८ ; (युग वहति) युग्यः (रयान् इत्यर्थः)—“हरियुग्यं रयं तस्मै प्रजिघाय पुरन्दरः” २० १२. ८४. ।

* ‘प्य (यन्)’-भी होता है ; यथा—दाक्षिण्यः ।

† ‘अर्हत्यर्थे तु शालयाः स्ते शालीनः सलज्जकः’—(शालाम् अर्हति) शालीनः (एीन—ख ; सलज्ज इत्यर्थः) ।

‡ यहाँ ‘णित्’-कार्य नहीं होता ।

प्रिणक २, एीन, णेय, ण] तद्धित-प्रत्यय—तृतीयान्तसे । ७८७

‘शकट’-शब्दके उत्तर ‘ष्ण’ होता है ; यथा—(शकटं वहति) शाकटः।

तत् व्याप्नोति इत्यर्थे ।

९६२ । प्रिणक (ठक्)—‘तत् व्याप्नोति’ इस अर्थमे कालत्राचक-शब्दके उत्तर ‘ष्णिक’ होता है ; यथा—(पक्षं व्याप्नोति) पाक्षिकं [पारा-यणम्] ; (मासं व्याप्नोति) मासिकं [चान्द्रायणम्, अशौचञ्च] ।

द्विगु-समास होनेसे, प्रत्ययका विकल्पसे लोप होता है ; यथा—
दाशाहिकम्, दशाहम् ; द्वादशरात्रिकम्, द्वादशरात्रम् ; त्रैवार्षिकम्,
त्रिवर्षम् ; षाड्वार्षिकम्, षड्वर्षम् ।

(क) एीन* (ख)—(सर्वपथं व्याप्नोति) सर्वपथीनः
[रथः]—सर्वपथीना मतिः ; (सर्वाङ्गं व्याप्नोति) सर्वाङ्गीणः † [तापः] ;
(सर्वकर्माणि व्याप्नोति) सर्वकर्माणिः (सकलकर्मक्षम इत्यर्थः—पुरुषः) ।

तद्धित-प्रत्यय—तृतीयान्तसे ।

वक्ष्यमाण तद्धित-प्रत्यय तृतीयान्तसे होते हैं—

तेन कृतम् इत्यर्थे ।

९६३ । प्रिणक (ठक्), णेय (ढञ्), ण (झण्)—
‘तेन कृतम्’ इस अर्थमे शब्दके उत्तर ‘ष्णिक’ और ‘ष्ण’ प्रत्यय होते
हैं । यथा—(णिक)—(कायेन कृतम्) कायिकम् ; (शरीरेण कृतम्)
शारीरिकम् ; (वाचा कृतम्) वाचिकम् ; (वचनेन कृतम्) वाचनिकम् ;

* यहाँ ‘णित्’-कार्य नहीं होता ।

† ‘सर्वाङ्गीणः’ इत्यपि दृश्यते ।

७८८ व्याकरण-मञ्जरी । [पण्य २, पण्योय, पण्य, पण्यक, अण्, कण्

(मनसा कृतम्) मानसिकम् । (पण्)—(माक्षिणमिः कृतम्) माक्षिकम् ;
(क्षुद्रामि. कृतम्) क्षौद्रम् ; (सरवामिः कृतम्) सारवम् ;—मनु इत्यर्थः ।

‘पुरष’ शब्दके उत्तर ‘पण्येय’ होता है ; यथा—(पुरुषेण कृतः) पौरु-
षेयः [पण्यः]—“अपौरुषेयो वै वेदः” ।

तेन प्रोक्तम् इत्यर्थे ।

१६३ । पण्य (अण्), पण्योय (छ), पण्य (एय)—‘तेन
प्रोक्तम्’ इस अर्थमें शब्दके उत्तर ‘पण्’, ‘पण्योय’ और ‘पण्य’ होते हैं ।
यथा—(पण्)—(ऋषिमिः प्रोक्तम्) ऋषयम् ; (मनुना प्रोक्तम्) मान-
वम्, मानवीयम् (पण्योय) ; (विष्णुना प्रोक्तम्) वैष्णवम् ; (पत-
ञ्जलिना प्रोक्तम्) पातञ्जलम् ; (कणादेन प्रोक्तम्) कणादम् ; (उद्य-
नसा प्रोक्तम्) औशनसम् ; (अङ्गिरसा प्रोक्तम्) अङ्गिरसम्, (पारां-
शरेण प्रोक्तम्) पाराशरम्, पाराशरीयम् (पण्योय) । (पण्य)—
(पाणिनिना प्रोक्तम्) पाणिनीयम् ; (जैमिनिना प्रोक्तम्) जैमिनीयम् ;
(नारदेन प्रोक्तम्) नारदीयम् ; (वालमीकिना प्रोक्तम्) वालमीकी-
यम्, (बौधायनेन प्रोक्तम्) बौधायनीयम् । (पण्य)—(वृहस्पतिना
प्रोक्तम्) बार्हस्पत्यम् ।

तेन रक्तम् इत्यर्थे ।

१६५ । पण्य (अण्), पण्यक (ठक्), अण्, कण्—‘तेन
रक्तम्*’ इस अर्थमें रञ्जकद्रव्यदायक शब्दके उत्तर ‘पण्’-प्रत्यय होता है ।
यथा—(कपायेण रक्तम्) कापायम् ; (कुष्ठमेन रक्तम्) कौष्ठम् ;

* शुक्लस्य वर्णान्तरापादनम् इह रक्तेः अर्थः ।

(मञ्जिष्ठया रक्तम्) माञ्जिष्ठम् । (हरिद्रया रक्तम्) हारिद्रम् (अञ्) ।

‘लाक्षा’ और ‘रोचना’-शब्दके उत्तर ‘णिक्’ होता है ; यथा—(लाक्षया रक्तम्) लाक्षिकम् ; (रोचनया रक्तम्) रौचनिकम् ।

‘नीली’-शब्दके उत्तर ‘अन्’ होता है ; ‘म्’ इत्, ‘अ’ रहता है ; यथा—(नील्या रक्तम्) नीलम् ।

‘पीत’-शब्दके उत्तर ‘कन्’ होता है ; ‘न्’ इत्, ‘क’ रहता है ; यथा—(पीतेन रक्तम्) पीतकम् ।

तेन निर्वृत्तम् इत्यर्थे ।

९६६ । शिणिक (ठञ्)—‘तेन निर्वृत्तम् (निष्पन्नम्)’ इस अर्थमे कालवाचक शब्दके उत्तर ‘णिक्’-प्रत्यय होता है ; यथा—(दिनेन निर्वृत्तम्) दैनिकम् ; (मासेन निर्वृत्तम्) मासिकम् ; (वर्षेण निर्वृत्तम्) वार्षिकम् ; (संवत्सरेण निर्वृत्तम्) सांवत्सरिकम् ।

‘अहन्’-शब्दके स्थानमे ‘अह्’ होता है ; यथा—(अह्ना निर्वृत्तम्) आह्निकम् ।

तेन युक्तम् इत्यर्थे ।

९६७ । णा (श्रणू)—काल समझानेसे, ‘तेन युक्तम्’ इस अर्थमे नक्षत्रवाचक शब्दके उत्तर ‘ण्’-प्रत्यय होता है ; यथा—(ज्येष्ठया नक्षत्रेण युक्तम्) ज्यैष्ठम् [अहः] ; (ज्येष्ठया युक्ता) ज्यैष्ठी [रात्रिः, पौर्णमासी वा] ; (आपाढया नक्षत्रेण युक्ता) आपाढी ; (श्रवणया नक्षत्रेण युक्ता) श्रावणी ; (भद्रया नक्षत्रेण युक्ता) भाद्री ; (भद्रपदया नक्षत्रेण युक्ता) भाद्रपदी ; (अश्विन्या नक्षत्रेण युक्ता) आश्विनी ; (कृत्तिकया नक्षत्रेण युक्ता) कार्तिकी ; (आग्रहायण्या—मृगशिरसा—नक्षत्रेण युक्ता)

७९० व्याकरण-मञ्जरी । [णिक, चुञ्चु, चण, स्थान, स्थानीय

आप्रहायणी ; (मध्या नक्षत्रेण युक्ता) माधी ; (फाल्गुन्या नक्षत्रेण युक्ता) फाल्गुनी ; (चित्रया नक्षत्रेण युक्ता) चैत्री ।

'तिप्य' और 'पुप्य'-शब्दके यकारका लोप होता है ; यथा—(तिप्ये-
ण नक्षत्रेण युक्ता) तैपी ; (पुप्येण नक्षत्रेण युक्ता) पौपी ।

तेन जीवति इत्यर्थे ।

१६८ । णिक (ठक्)—'तेन जीवति' इस अर्थमे शब्दके उत्तर
'णिक' होता है ; यथा—(धेतनेन जीवति) धैतनिकः ; (बाहनेन जीवति)
बाहनिकः ; (जाडेन जीवति) जालिकः ; (उपदेधेन जीवति) औप-
देशिकः ; (धनुषा जीवति) धानुष्कः ('णिक'-के स्थानमे 'क') ;
(वागुरया जीवति) वागुरिकः ; (नावा जीवति) नाविकः (खेवट) ;
(क्रयविक्रयान्या जीवति) क्रयविक्रयिकः (ठन्)—'व्यापारी' इति भाषा ।

'आयुध'-शब्दके उत्तर 'ण्यीय' (छ) भी होता है ; यथा—(आयु-
धेन जीवति) आयुधीयः, आयुधिकः (ठन्) ।

तेन वित्त इत्यर्थे ।

१६९ । चुञ्चु (चुञ्चुप्), चण (चणप्)—'तेन वित्तः
(कथातः)' इस अर्थमे शब्दके उत्तर 'चुञ्चु' और 'चण' प्रत्यय होते हैं ;
यथा—(विद्याया वित्तः) विद्याचुञ्चुः, विद्याचणः ; (ज्ञानेन वित्तः)
ज्ञानचुञ्चुः, ज्ञानचणः ; (अर्थेन वित्तः) अर्थचुञ्चुः, अर्थचणः ; (मायया
वित्तः) मायाचुञ्चुः, मायाचणः ; (अस्त्रेण वित्तः) अस्त्रचुञ्चुः, अस्त्रचणः ;
(अक्षरेण वित्तः) अक्षचुञ्चुः, अक्षरचणः (मुन्शी) । वेदान्तचुञ्चुः ।*

* स्थान, स्थानीय—'तेन तुल्यः' इस अर्थमे शब्दके उत्तर 'स्थान'

यत्, णीन, इय, णिक] तद्धित-प्रत्यय—चतुर्थ्यन्तसे । ७९१

तद्धित-प्रत्यय—चतुर्थ्यन्तसे ।

वक्ष्यमाण तद्धित-प्रत्यय चतुर्थ्यन्तसे होते हैं—

तस्मै हितम् इत्यर्थे ।

९७० । यत्, णीन (ख), इय (घ)—‘तस्मै हितम्’ इस अर्थमे शरीरावयव-वाचक शब्दके उत्तर ‘यत्’-प्रत्यय होता है; यथा—(दन्ताय हितम्) दन्त्यम्; (नसे हितम्) नस्यम्* ।

(ब्रह्मणे हितम्) ब्रह्मण्यम् ।

(णीन)—(सर्वजनेभ्यो हितम्) सार्वजनीनम्, सर्वजनीनम्, सार्वजनिकम् (णिक—ठञ्); (विश्वजनेभ्यो हितम्) विश्वजनीनम् ।

(इय)—(यज्ञाय हितम्) यज्ञियम् ।

तस्मै प्रभवति इत्यर्थे ।

९७१ । णिक (ठक्)—‘तस्मै प्रभवति’ इस अर्थमे शब्दके उत्तर ‘णिक’ होता है; यथा—(सङ्गमाय प्रभवति) साङ्गामिकः; (सन्नाहाय प्रभवति) सान्नाहिकः; (सन्तापाय प्रभवति) सान्तापिकः; (उत्पाताय प्रभवति) औत्पातिकः; (सद्वाताय—विनाशाय—प्रभवति) साद्वातिकः ।

(क) ‘धनु’-अर्थमे, ‘कार्मुक’-शब्द निपातन-सिद्ध; यथा—(कर्मणे प्रभवति) कार्मुकम् (उकञ्) ।

और ‘स्थानीय’ प्रत्यय होते हैं; यथा—(पित्रा तुल्यः) पितृस्थानः, पितृस्थानीयः; भ्रातृस्थानः, भ्रातृस्थानीयः; मातृस्थाना, मातृस्थानीया [मातृध्वसा] ।

* ‘नासिका’-के स्थानमे ‘नस्’ होता है ।

तादर्थ्ये ।

१७२ । ण्य—‘तादर्थ्य’ समझानेसे, शब्दके उत्तर ‘ण्य’ प्रत्यय होता है ; यथा—(पाशाय इदम्) पाशम् (यत्) ; (अघाय इदम्) अघ्यम् (यत्) ; (अतिथये इदम्) आतिथ्यम् (ण्य) ; (अग्निदेवतायै इदम्) अग्निदेवत्यम्, अग्निदेवत्यम् ; (पितृदेवतायै इदम्) पितृदेवत्यम्, पितृदेवत्यम् ।

तद्धित प्रत्यय—पञ्चम्यन्तसे ।

वर्धमान तद्धित प्रत्यय पञ्चम्यन्तसे होते हैं—

तत् आगत इत्यर्थे ।

१७३ । ण (अण्), णिक (ठक्), कण्—‘तत् आगत.’ इस अर्थमे शब्दके उत्तर ‘ण’, ‘णिक’ और ‘कण्’ प्रत्यय होते हैं । यथा—(ण)—(मधुरायाः आगतः) माधुरः । (णिक)—(तीर्थात् आगतः) तीर्थिकः ; (नगरात् आगतः) नागरिकः ; (आपणात् आगतः) आपणिकः । (कण्)—(उपाध्यायात् आगतम्) औपाध्यायकम् (डक्) ; (पितामहात् आगतम्) पैतामहकम् (डक्) ; (मातुः आगतम्) मातृकम् (टक्) ; (आतुः आगतम्) आतृकम् (टक्) ; (पितुः आगतम्) पैतृकम् (टक्), पित्र्यम् (य) ।

तस्मात् अनपेतम् इत्यर्थे ।

१७४ । यत्—‘तस्मात् अनपेतम्*’ इस अर्थमे धर्म, न्याय, अर्थ

* अवियुक्तम् इत्यर्थः ।

और पथिन् शब्दके उत्तर 'यत्'-प्रत्यय होता है ; यथा—(धर्मात् अनपे-
तम्) धर्म्यम् (धर्मयुक्तम् इत्यर्थः) ; (न्यायात् अनपेतम्) न्याय्यम् ;
(अर्थात् अनपेतम्) अर्थ्यम्—“स्तुत्यं स्तुतिभिरर्थ्याभिरुपतस्थे सरस्वती”
र० ४. ६ ; (पथः अनपेतम्) पथ्यम् ।

तद्धित-प्रत्यय—षष्ठ्यन्तसे ।

वक्ष्यमाण तद्धित-प्रत्यय षष्ठ्यन्तसे होते हैं—

अपत्यार्थे ।

‘अपत्य’*—अर्थमे (‘तस्य अपत्यम्’ इस अर्थमे) शब्दके उत्तर
णि, णायन, ण्य, ण, णेय, णीय प्रभृति प्रत्यय होते हैं । यथा—
९७५ । णि (इञ्)—अकारान्त शब्दके उत्तर ‘णि’-प्रत्यय
होता है ; ‘प्’ और ‘ण्’ इत्, ‘इ’ रहता है ; यथा—(दशरथस्य अपत्यं
पुमान्) दाशरथिः ; (शूरस्य अपत्यम्) शौरिः ; (द्रोणस्य अपत्यम्)
द्रौणिः ; (गवल्गणस्य अपत्यम्) गावल्गणिः (सज्जयः) ; (युधि-
ष्ठिर) यौधिष्ठिरिः ; (अर्जुन) आर्जुनिः ; (कृष्ण) कार्णिः ; (व्यास)
वैयासकिः † ।

(क) ‘बाहु’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘णि’ होता है ; यथा—(बाहोः

* पुत्र-कन्या-प्रभृति सन्तानको ‘अपत्य’ कहते हैं । ‘अपत्य’-शब्द
नित्य क्लीबलिङ्ग । विशेष समझाना हो, तो ‘अपत्यं पुमान्’, ‘अपत्यं स्त्री’
कहना होता है ।

† ‘णि’-प्रत्यय पर रहनेसे, ‘व्यास’-प्रभृति शब्दके अन्त्य अवयवके
स्थानमे ‘अक’ (अकङ्) होता है ।

अपत्यम्) बाह्विः ; (समिधायाः अपत्यम्) सौमित्रिः ; (बलाकायाः अपत्यम्) बालाकिः ।

९७६ । ण्यायन (फक्)—‘नङ्’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘ण्यायन’-प्रत्यय होता है ; ‘ण्’ और ‘ण’ इत्, ‘आयन’ रहता है ; यथा—(नङ्स्य अपत्यम्) नादायनः ; (नरस्य अपत्यम्) नारायणः ; (अश्वत्थस्य अपत्यम्) आश्वत्थायनः ; (दक्ष) दाक्षायणः ; (द्रोण) द्रौणायनः ; (शकट) शाकटायनः ; (युगन्धर) यौगन्धरायणः । *

९७७ । ण्य (यञ्)—‘गर्ग’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘ण्य’-प्रत्यय होता है ; यथा—(गर्गस्य अपत्यम्) गार्ग्यः ; (घत्स्य अपत्यम्) वात्स्यः ; (पुलस्तेः अपत्यम्) पौलस्त्यः ; (मण्डु) माण्डव्यः ; (यज्ञवल्क) याज्ञवल्क्यः ; (शण्डिल) शाण्डिल्यः ; (चणक) चाणक्यः ; (जमदग्नि) जामदग्न्यः ; (पराशर) पाराशर्यः ; (व्याघ्रपाद—व्याघ्रपादः अपत्यम्) वैयाघ्रपद्यः ।

(दितेः अपत्यम्) दैत्यः ; (अदिति) आदित्यः ; (प्रजापति) प्राजापत्यः ;—(ण्य) ।

९७८ । ण्य (अण्)—‘शिव’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘ण्य’-प्रत्यय होता है ; यथा—(शिवस्य अपत्यम्) शैवः ; (ककुत्स्थस्य अपत्यम्) काकुत्स्थः ; (विश्रवणस्य अपत्यम्) वैश्रवणः ; (रवण) रावणः ; (यत्क) यात्कः ; (पृथावा अपत्यम्) पार्थः ; (हलायाः अपत्यम्) ऐलः ।

(क) ‘मृगु’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘ण्य’ (अण्) होता है ।

* (अमुष्य रुधातस्य अपत्यम्) आमुष्यायणः (सद्बंशोद्भव इत्यर्थः—पृथ्वा अलुक्) ।

यया—(ऋगोः अपत्यम्) भार्गवः ; (मरीचेः अपत्यम्) मारीचः ;
 (वसिष्ठस्य अपत्यम्) वासिष्ठः ; (कुत्स) कौत्सः ; (गोतम) गौ-
 तमः ; (अङ्गिरस्) आङ्गिरसः ; (विश्वामित्र) वैश्वामित्रः । (यदोः
 अपत्यम्) यादवः ; (वसुदेव) वासुदेवः । (कुरोः अपत्यम्) कौरवः ;
 (पाण्डु) पाण्डवः ; (धृतराष्ट्र) धार्तराष्ट्रः । (पूरु) पौरवः ; (रघु)
 राववः ; (मनु) मानवः ; (द्रुपद) द्रौपदः । *

(ख) सङ्ख्यावाचक शब्दके परवर्त्ती 'मातृ'-शब्दके उत्तर 'ण्' होता
 है ; और 'ण्' परे, 'मातृ'—'मातृर्' होता है ; यया—(द्वयोः मात्रोः
 अपत्यम्) द्वैमातृः ; (पण्णां मातृणामपत्यम्) पाण्मातृः ।

(ग) 'कन्या'-शब्दके उत्तर 'ण्' होता है ; और 'ण्' परे, 'कन्या'—
 'कनीन' होता है ; यथा—(कन्यायाः अपत्यम्) कानीनः (व्यासः , कर्णश्च) ।

(घ) 'विद्'-प्रभृति शब्दके उत्तर 'ण्' (अञ्) होता है ; यथा—
 (विदस्य अपत्यम्) वैदः ; (उर्वस्य अपत्यम्) और्वः ; (कश्यपस्य
 अपत्यम्) काश्यपः ; (कुशिक) कौशिकः ; (भरद्वाज) भारद्वाजः ;
 (उपमन्यु) औपमन्यवः ; (शारद्वत्) शारद्वतः ; (ऋष्टिपेण) आर्ष्टि-
 पेणः ; (शुनक) शौनकः । (पुनर्म्वाः† अपत्यम्) पौनर्भवः ; (पुत्रस्य
 अपत्यम्) पौत्रः ; (दुहितुः अपत्यम्) दौहित्रः ।

९७९ । एणेय (ढक्)—स्त्रीप्रत्ययान्त शब्दके उत्तर 'एणेय'-प्रत्यय

* अपत्य-प्रत्ययान्त ऐक्ष्वाक, कौरव, मनुष्य और मानुष शब्द निपा-
 तनसिद्ध ; यथा—(इक्ष्वाकोः अपत्यम्) ऐक्ष्वाकः (अण्) ; (कुरोः अपत्यम्)
 कौरव्यः (ण्य) ; (मनोः अपत्यम्) मनुष्यः (यत्), मानुषः (अञ्) ।

† पुनर्भूः—पुनर्विवाहिता स्त्री ।

होता है ; यथा—(गङ्गायाः अपत्यम्) गङ्गायः ; (राधायाः अपत्यम्) राधेयः ; (विनतायाः अपत्यम्) वैनतेयः ; (सत्मा) सारमेयः ; (कुन्ती) कौन्तेयः ; (रोहिणी) रौहिणेयः ; (रुक्मिणी) रौक्मिणेयः ; (अम्बिका) आम्बिकेयः ; (भगिन्या अपत्यम्) भागिनेयः ।

(क) 'शुभ्र'-प्रभृति शब्दके उत्तर 'प्णेय' होता है ; यथा—(शुभ्रस्य अपत्यम्) शौभ्रेयः ; (अग्नेः अपत्यम्) आग्नेयः ; (मृकण्डोः अपत्यम्) मार्कण्डेयः ; (अदितेः अपत्यम्) आदितेयः ; (विमातुः अपत्यम्) वैमात्रेयः ।

९८० । प्लीय (छ)—'स्वस्' और 'भ्रातृ' शब्दके उत्तर 'प्णीय'-प्रत्यय होता है ; यथा—(स्वस्वः अपत्यम्) स्वस्त्रीयः ; (भ्रातृः अपत्यम्) भ्रात्रीयः* ।

(क) 'पितृप्वस्' और 'मातृप्वस्' शब्दके उत्तर विकल्पसे 'प्णेय' (ढक्) होता है ; 'प्णेय' होनेसे, ऋकारका लोप होता है ; यथा—(पितृप्वस् अपत्यम्) पैतृप्वसेयः, पक्षे—(प्लीय—छम्) पैतृप्वस्त्रीयः ; (मातृप्वस् अपत्यम्) मातृप्वसेयः, पक्षे—(प्लीय—छम्) मातृप्वस्त्रीयः ।

९८१ । यत्—'राजन्' और 'शत्रुर्' शब्दके उत्तर 'यत्'-प्रत्यय होता है ; यथा—(राजः अपत्यम्) राजन्यः ; (शत्रुस्य अपत्यम्) शत्रुर्ष्यः ।

९८२ । इय (घ)—जाति समझानेसे, 'क्षत्र'-शब्दके उत्तर 'इय'-प्रत्यय होता है ; यथा—(क्षत्रस्य अपत्यम्) क्षत्रियः ।

९८३ । ईन (ख)—'कुल'-शब्दके उत्तर 'ईन' होता है ; यथा—(कुलस्य अपत्यम्) कुलीनः । †

* 'भ्रातृ'-शब्दके उत्तर विकल्पसे 'व्य' होता है ; यथा—भ्रातृव्यः ।

† सत्कुलात् खे सत्कुलीनः, सत्कुल्यः सकुलाद् यत् ।

खवा माहाकुलीनः स्याद्, दौष्कुलेयो ढक् तया ॥

९८४ । बहुवचनमे—गर्गादि, यस्कादि* और विदादिके उत्तर विहित-
अपत्य-प्रत्ययका लोप होता है ; किन्तु स्त्रीलिङ्गमे नहीं होता । यथा—(गर्ग-
स्य अपत्यानि) गर्गाः ; (यस्कस्य अपत्यानि) यस्काः ; (अत्रेः अपत्यानि)
अत्रयः ; (विदस्य अपत्यानि) विदाः । (स्त्रीलिङ्गमे)—(यस्कस्य
अपत्यानि स्त्रियः) यास्क्यः ; (अत्रेः अपत्यानि स्त्रियः) आत्रेय्यः ।

(क) बहु पुरुष अपत्य समझानेसे, देशनामसे राजनाम-बोधक-
शब्दके उत्तर अपत्य-प्रत्ययका लोप होता है ; यथा—(अङ्गस्य राज्ञः
अपत्यानि पुमांसः) अङ्गाः ; ऐसे—वङ्गाः, कलिङ्गाः ।

प्रसिद्ध क्षत्रिय-नामके उत्तर विकल्पसे लोप होता है ; यथा—(रघोः
अपत्यानि पुमांसः) रघवः, राघवाः ; (कुरोः अपत्यानि) कुरवः, कौर-
वाः ; यदवः, यादवाः ; (इक्ष्वाकोः अपत्यानि) इक्ष्वाकवः, ऐक्ष्वाकाः ;
वृष्णयः, वाष्णीयाः ; भरताः, भारताः ।

तस्य समूह इत्यर्थे ।

९८५ । ण (अण्), कण् (वुञ्), णय (यञ्), णिक
(टक्)—‘तस्य समूहः’ इस अर्थमे शब्दके उत्तर ण, कण्, णय और
णिक होते हैं । यथा—(ण)—(काकानां समूहः) काकम् ; (उलू-
कानां समूहः) औलूकम् ; (कपोतानां समूहः) कापोतम् ; (मयूराणां
समूहः) मायूरम् ; (भिक्षाणां समूहः) भैक्षम् ; (अङ्गाराणां समूहः)
आङ्गारम् ; (पदातीनां समूहः) पादातम् । (कण्)—(वृद्धानां समू-
हः) वाढ्कम् ; (उक्ष्णां—वृषाणां—समूहः) औक्षकम् ; (उष्ट्राणां समूहः)
औष्ट्रकम् ; (राजत्यानां समूहः) राजन्यकम् ; (राजपुत्राणां समूहः)

* यस्कादि—यस्क, अत्रि, भृगु, कुत्स, वसिष्ठ, गोतम, आत्रिण्यः ।

७२८ व्याकरण-मञ्जरी । [ष्य, णिक, तल्, य, खण्ड, काण्ड

राजपुत्रम् ; (मनुष्याणां समूहः) मानुष्यकम् ; (अजानां समूहः)
 आजकम् ; (घेनूनां समूहः) घेनुकम् (ठक्) । (ष्य)—(गणिकानां
 समूहः) गणिस्यम् ; (ब्राह्मणानां समूहः) ब्राह्मण्यम् (यत्) । (णिक)—
 (अपूगानां समूहः) आपूपिकम् ; (हस्तिनां समूहः) हास्तिकम् ।

‘केश’-शब्दके उत्तर ‘ष्य’ और ‘णिक’ होते हैं ; यथा—(केशानां
 समूहः) केश्यम्, केशिकम् । *

‘आध’-शब्दके उत्तर ‘ष्य’ और ‘ण्योय’ (छ) होते हैं ; यथा—(आ-
 धानां समूहः) आधम्, आधीयम् ।

(क) तल्—‘समूह’-अर्थमे, ग्राम, जन, गज, बन्धु और सहाय शब्द-
 के उत्तर ‘तल्’-प्रत्यय होता है ; ‘तल्’-प्रत्ययान्त शब्द खोलिह ; यथा—
 (ग्रामानां समूहः) ग्रामता ; (जनानां समूहः) जनता ; (गजानां समूहः)
 गजता ; (बन्धूनां समूहः) बन्धुता ; (सहायानां समूहः) सहायता ।

(ख) य—‘पाश’ प्रभृति शब्दके उत्तर ‘य’-प्रत्यय होता है ; ‘य’-
 प्रत्ययान्त शब्द खोलिह ; यथा—(पाशानां समूहः) पाश्या ; (तृणानां
 समूहः) तृग्या ; (वातानां समूहः) वात्या ; (धूम्रानां समूहः) धूम्या ।

(ग) खण्ड, काण्ड—‘समूह’-अर्थमे, यथासम्भव ‘खण्ड’† और
 ‘काण्ड’ प्रत्यय होते हैं । यथा—(तरुणां समूहः) तरुखण्डः ; पाद-
 खण्डः ; (कमलानां समूहः) कमलखण्डम् ; (कुमुदानां समूहः) कुमुद-

* पाशः, पक्ष्य, हस्तश्च—स्युरेते केशतो गणे ।

केशपाशः, केशपक्षः, केशहस्तस्ततो भवेत् ॥

† ‘खण्ड’-के स्थानमे ‘षण्ड’-भी लिखते हैं । ‘खण्ड’ अथवा ‘षण्ड’
 शब्द पुं-नपुंसक-लिङ्ग । ‘काण्ड’-शब्दभी पुं-नपुंसक-लिङ्ग ।

खण्डम् । (दूर्वाणां समूहः) दूर्वाकाण्डम् ; (तमसां समूहः) तमस्काण्डम् ; (कर्मणां समूहः) कर्मकाण्डम् ।

(घ) ग्राम (ग्रामच्)—‘समूह’-अर्थमे, ‘गुण’-प्रभृति शब्दके उत्तर ‘ग्राम’-प्रत्यय होता है ; यथा—(गुणानां समूहः) गुणग्रामः ; (करणानां समूहः) करणग्रामः ; (इन्द्रियाणां समूहः) इन्द्रियग्रामः ; (शब्दानां समूहः) शब्दग्रामः ; (तत्त्वानां समूहः) तत्त्वग्रामः ।

तस्य इदम् इत्यर्थे ।

१८६ । ण (अण), णय (यत्), ईय (छु)—‘तस्य इदम्’ इस अर्थमे ‘ण’, ‘णय’ और ‘ईय’ प्रत्यय होते हैं । यथा—(ण)—(विष्णोः इदम्) वैष्णवम् ; (शिवस्य इदम्) शैवम् ; (जनपदस्येदम्) जानपदम् ; (देवस्येदम्) दैवम् ; (अक्षरस्येदम्) आक्षरम् ; (इन्द्रस्येदम्) ऐन्द्रम् ; (महेन्द्रस्येदम्) माहेन्द्रम् ; (मनस इदम्) मानसम् ; (शरीरस्येदम्) शारीरम् ; (महिपस्येदम्) माहिपम् ; (वेणोरिदम्) वैणवम् ; (पलाशस्येदम्) पालाशम् ; (खदिरस्येदम्) खादिरम् ; (विल्वस्येदम्) वैल्वम् ; (सुञ्जानाम् इदम्) मौञ्जम् ; (गङ्गाया इदम्) गाङ्गम् ; (हिमवत इदम्) हैमवतम् ; (पशुपतेरिदम्) पाशुपतम् ; (शङ्करस्येदम्) शाङ्करम् ; (सूरस्येदम्) सौरम् ; (चन्द्रस्येदम्) चान्द्रम् ; (उपनिषदः इदम्) औपनिषदम् ; (पृथिव्या इदम्) पार्थिवम् ; (तेजस इदम्) तैजसम् ; (रुरोः इदम्) रौरवम् ; (न्यङ्क्षोः इदम्) नैयङ्ग्वम्, न्यङ्ग्वम् ; (श्वापदस्येदम्) शौवापदम्, श्वापदम् ; (स्त्रियाः इदम्) स्त्रैणम् ; (पुंस इदम्) पौंसनम्* ।

* ‘क्षी’ और ‘पुम्स्’ शब्दके उत्तर ‘नण’ होता है ; ‘ण’ इत्, ‘न’ रहता है ।

(एय) — (पितुः इदम्) पित्र्यम् ; (गोः इदम्) गव्यम् । (ईय) — (जलम्पेदम्) जलीयम् ; (वायोः इदम्) वायवीयम् ; (भारतवर्षम्पेदम्) भारतवर्षीयम् ; (तस्य इदम्) तदीयम् ; (एतस्य इदम्) एतदीयम् ; (युष्माकम् इदम्) युष्मदीयम् ; (अस्माकम् इदम्) अस्मदीयम् ; (अन्यस्य इदम्) अन्यदीयम् ; (भगवत इदम्) भगवदीयम् * ।

(क) एकवचनमे — 'युष्मद्' के स्थानमे 'स्वद्', और 'अस्मद्' के स्थानमे 'मद्' होता है ; यथा — (तव इदम्) त्वदीयम् ; (मम इदम्) मदीयम् ।

(ख) 'जीन' (खन्) और 'ष्ण' प्रत्यय परे, 'युष्मद्' के स्थानमे 'युष्माक', और 'अस्मद्' के स्थानमे 'अस्माक' हाता है ; यथा — (युष्माकम् इदम्) यौष्माकीयम्, यौष्माकम् ; (अस्माकम् इदम्) आस्माकीयम्, आस्माकम् ।

एकवचनमे 'तव' और 'मम' होते हैं ; यथा — (तव इदम्) तावकीयम्, तावकम् ; (मम इदम्) मामकीयम्, मामकम् ।

(ग) 'ईय'-प्रत्यय होनेसे, 'पर', 'स्व' और 'राजन्' शब्दके उत्तर 'कुक्' होता है ; 'उ' और 'क्' इत्, 'क्' रहता है ; यथा — (पास्य इदम्) पक्कीयम् ; (राज इदम्) राजकीयम् ; 'स्व'-शब्दके उत्तर विकल्पसे — (स्वस्य इदम्) स्वकीयम्, स्वीयम् ।

तस्य विकार इत्यर्थे ।

९८७ । ण्य (अण्) — 'तस्य विकारः' इस अर्थमे शब्दके उत्तर 'ष्ण'-प्रत्यय होता है ; यथा — (सुवर्णस्य विकारः) सौवर्णः ; (रजतस्य

* 'भवत्'-शब्दके उत्तर 'कण्' (ठक्) भी होता है ; यथा — (भवतः इदम्) भावत्कम् ।

विकारः) राजतः ; (पित्तलस्य विकारः) पैत्तलः ; (सीसकस्य विकारः) सै-
सकः ; (गुडस्य विकारः) गौडः ; (मुद्गस्य विकारः) मौद्गः ; (दारोः
विकारः) दारवः ; (देवदारोः विकारः) दैवदारवः ; (इक्षोः विकारः)
ऐक्षवः ; (पयसः विकारः) पायसः ; (तिलस्य विकारः) तैलम् ।

मयट् ।

९८८ । 'विकार'-अर्थ समझानेसे, शब्दके उत्तर 'मयट्'-
प्रत्यय होता है ; (यथा—स्वर्णस्य विकारः) स्वर्णमयः
[घटः] ; स्वर्णमयी प्रतिमा ; (मृदो विकारः) मृन्मयः
[घटः] ; मृन्मयी प्रतिमा ।

(क) 'प्रचुर्य' (बाहुल्य) समझानेसे, शब्दके उत्तर
'मयट्' होता है ; यथा—(अन्नं प्रचुरम् अस्मिन्) अन्नमयः
[यज्ञः] ; (अपूपाः प्रचुराः अस्मिन्) अपूपमयम् [श्राद्धम्] ;
(रागाः प्रचुराः अस्मिन्) रोगमयम् [शरीरम्] ; (आनन्दः
प्रचुरः अस्मिन्) आनन्दमयः [आत्मा] ।

(ख) 'व्याप्ति'-अर्थ समझानेसे, शब्दके उत्तर 'मयट्' होता
है ; यथा—(जलेन व्याप्तम्) जलमयम् [जगत्] ; (धूमेन
व्याप्तम्) धूममयम् [गृहम्] ।

(ग) 'संसर्ग' समझानेसे, शब्दके उत्तर 'मयट्' होता है ;
यथा—(घृतेन संसृष्टम्) घृतमयम् [व्यञ्जनम्] ; (तिलेन
संसृष्टम्) तिलमयम् [तर्पणम्] ।

(घ) 'अपृथग्भाव' (अमेद, एकत्व) समझानेसे (अ-
र्थात् 'स्वरूप'-अर्थमे) शब्दके उत्तर 'मयट्' होता है ; यथा—

(विष्णोः अपृथग्भूतम्—विष्णुस्वरूपम्) विष्णुमयम् [जगत्] ;
 (वाग्भ्यः अपृथग्भूतम्—वाक्स्वरूपम्) वाङ्मयम् [शास्त्रम्] ;
 (चितः अपृथग्भूतः—चित्स्वरूपः) चिन्मयः [गुरुपः] ।

(■) 'पुरीष' समक्षानेसे, 'गो'-शब्दके उत्तर 'मपट्' होता है।
 यथा—(गोः पुरीषम्) गोमयम् ।

(च) 'हिरण्य' शब्द निपातन-सिद्ध ; यथा—(हिरण्यस्य वि-
 कारः) हिरण्यः ।

तस्य भाव इत्यर्थे ।

९८९ । ण (अण्), ण्य (प्यञ्), कण् (कुञ्)—
 'तस्य भावः' इमं अर्थमे शब्दके उत्तर 'ण', 'ण्य' और 'कण्' प्रत्यय
 होते हैं । यथा—(ण)—(कुमारस्य भावः) कौमारम् ; (शिशोः
 भावः) शैशवम् ; (बृद्धस्य भावः) वार्द्धकम्, वार्द्धक्यम् (ण्य) ;
 (स्थविरस्य भावः) स्थाविरम् ; (गुरोः भावः) गौरवम् ; (लघोः
 भावः) लाघवम् ; (छट् भावः) सौष्टवम् ; (ऋत्रोः भावः) आर्जवम् ;
 (नृदोर्भावः) मार्दवम् ; (पटोर्भावः) पाटवम् ; (छत्रभेर्भावः) सौर-
 मम्, सौरम्यम् (ण्य) । (ण्य)—(स्थिरस्य भावः) स्थैर्यम् ; (धी-
 रस्य भावः) धैर्यम् ; (गम्भीरस्य भावः) गाम्भीर्यम् ; (वृद्धस्य
 भावः) काश्यम् ; (जडस्य भावः) जाड्यम् ; (शीतस्य भावः) शै-
 त्यम् ; (उष्णस्य भावः) औष्ण्यम् ; (दृढस्य भावः) दार्ढ्यम् ; (म-
 न्दस्य भावः) मान्द्यम् ; (समस्य भावः) सौमन्यम् ; (दुर्मगस्य
 भावः) दौर्भाग्यम् ; (मधुरस्य भावः) माधुर्यम्, माधुरी (ण) ;
 (मूर्खस्य भावः) मूर्ख्यम् ; (विषमस्य भावः) वैषम्यम् ; (समस्य

भावः) साम्यम् ; (कातरस्य भावः) कातर्यम् ; (कर्कशस्य भावः)
 कार्कश्यम् ; (बालस्य भावः) बाल्यम् ; (शुक्लस्य भावः) शौक्यम् ;
 (सुमनसो भावः) सौमनस्यम् ; (दुर्मनसो भावः) दौर्मनस्यम् ;
 (विमनसो भावः) वैमनस्यम् ; (प्रवीणस्य भावः) प्रावीण्यम् ;
 (उदासीनस्य भावः) औदासीन्यम् ; (कृपणस्य भावः) कार्पण्यम् ;
 (मध्यस्थस्य भावः) माध्यस्थ्यम् ; (उदारस्य भावः) औदार्यम् ;
 (विगुणस्य भावः) वैगुण्यम् ; (सुजनस्य भावः) सौजन्यम् ; (स्थूलस्य
 भावः) स्थौल्यम् ; (अधिकस्य भावः) आधिक्यम् । (कण्)—(रमणी-
 यस्य भावः) रामणीयकम् ; (कमनीयस्य भावः) कामनीयकम् ।

तस्य भावः , तस्य कर्म इत्यर्थे ।

९९० । ण्य (ण्यञ्) , ण्ण (ञ्ण्)—‘तस्य भावः’ ‘तस्य
 कर्म’ इन दोनो अर्थोमे शब्दके उत्तर ‘ण्य’ और ‘ण्ण’ होते हैं । यथा—
 (ण्य)—(ब्राह्मणस्य भावः, कर्म वा) ब्राह्मण्यम् ; (चोरस्य भावः,
 कर्म वा) चौर्यम् ; (अलसस्य भावः, कर्म वा) आलस्यम् ; (सख्युः
 भावः, कर्म वा) सख्यम् (य) ; (दूतस्य भावः, कर्म वा) दूत्यम् (य) ,
 दौत्यम् ; (सेनापतेः भावः, कर्म वा) सैनापत्यम् (यक्) ; (पुरोहितस्य
 भावः, कर्म वा) पौरोहित्यम् (यक्) ; (अधिपतेः भावः, कर्म वा)
 आधिपत्यम् (यक्) ; (शूरस्य भावः, कर्म वा) शौर्यम् ; (वीरस्य
 भावः, कर्म वा) वीर्यम् ; (सहितस्य—तृप्तस्य—भावः, कर्म वा) सौहित्यम्*
 (यक्) ; (सारथेर्भावः, कर्म वा) सारथ्यम् ; (आस्तिकस्य भावः,

* “अहेरिव गणादूभीतः, सौहित्यान्नरकादिव ।

कुणपादिव च सोभ्यस्तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥” महाभा० ।

कर्म वा) नास्तिक्यम् ; (नास्तिक्य भावः, कर्म वा) नास्तिक्यम् ;
 (पण्डित्य भावः, कर्म वा) पाण्डित्यम् ; (वणिजो भावः, कर्म वा)
 वाणिज्यम् ; (अनुकूल्य भावः, कर्म वा) आनुकूल्यम् ; (प्रतिद्वन्द्व्य
 भावः, कर्म वा) प्रातिद्वन्द्व्यम् ; (अनृशंस्य भावः, कर्म वा) आनृशंस्यम् ;
 (कुशल्य भावः, कर्म वा) कौशल्यम्, कौशलम् (प्ल) ; (वरुण्य
 भावः, कर्म वा) चापल्यम्, चापलम् (प्ल) ; (निगुण्य भावः, कर्म
 वा) नैगुण्यम्, नैगुण्यम् (प्ल) ; (विगुण्य भावः, कर्म वा) वैगुण्यम्,
 पगुण्यम् (प्ल) ; (चतुरस्य भावः, कर्म वा) चातुर्यम्, चातुरी (प्ल) ;
 (साहाय्य भावः, कर्म वा) साहाय्यम्, साहाय्यम् (कर्-डुम्) ।
 (प्ल)—(शुचेः भावः, कर्म वा) शौचम् * ; (अशुचेर्भावः, कर्म
 वा) अशौचम् ; (मुनेर्भावः, कर्म वा) मौनम् ; (सकुशल्य भावः, कर्म
 वा) साकौशलम् ; (पुरयस्य भावः, कर्म वा) पौरयम् ; (सभ्रातुः भावः,
 कर्म वा) सौभ्रातृम् ; (दुभ्रातृभावः, कर्म वा) दौभ्रातृम् ; (सहृदः भावः,
 कर्म वा) सौहृदम् ; (दुहृदः भावः, कर्म वा) दौहृदम् ।

भावार्थः ।

९९१ । त्व, तल्—‘तस्य भावः’ इति अर्थमे शब्दके उत्तर
 ‘त्व’ और ‘तल्’ प्रत्यय होते हैं । ‘त्व’-प्रत्ययान्त शब्द ज्ञोव-
 लिङ्गः । ‘तल्’-प्रत्ययान्त शब्द स्त्रीलिङ्गः । यथा—(प्रमोः भावः)
 प्रभुत्वम्, प्रभुता ; (मोतोः भावः) मोस्त्वम्, मोदता ; (मनुष्य्य
 भावः) मनुष्यत्वम्, मनुष्यता ; (अमरस्य भावः) अमरत्वम्, अमरता ;

* “अमत्यपरिहारस्तु, संसर्गाप्यनिन्दितैः ।

स्वर्गं च व्यवस्थान, शौचमेतत् प्रकीर्तितम् ॥” बृहस्पतिः ।

(पशोर्भावः) पशुत्वम्, पशुता ; (शूरस्य भावः) शूरत्वम्, शूरता ;
 (कातरस्य भावः) कातरत्वम्, कातरता ; (चपलस्य भावः) चपल-
 त्वम् ; चपलता ; (नास्तिकस्य भावः) नास्तिकत्वम्, नास्तिकता ;
 (अलसस्य भावः) अलसत्वम्, अलसता ; (अन्धस्य भावः) अन्ध-
 त्वम्, अन्धता ; (मूर्खस्य भावः) मूर्खत्वम्, मूर्खता ; (मूकस्य
 भावः) मूकत्वम्, मूकता ; (राज्ञो भावः) राजत्वम्, राजता ;
 (युनो भावः) युवत्वम्, युवता ; (न्यूनस्य भावः) न्यूनत्वम्, न्यूनता ।

९९२ । इमन् (इमनिच्)—‘तस्य भावः’ इत्स अर्थमे ‘नील’-
 प्रभृति शब्दके उत्तर विकल्पसे ‘इमन्’-प्रत्यय होता है ; पक्षे—
 ‘त्व’ और ‘तल्’ । यथा—(नीलस्य भावः) नीलिमा, नीलत्वम्,
 नीलता ; (पीतस्य भावः) पीतिमा, पीतत्वम्, पीतता ; (रक्तस्य
 भावः) रक्तिमा, रक्तत्वम्, रक्तता ; (शुक्लस्य भावः) शुक्लिमा, शुक्ल-
 त्वम्, शुक्लता ; (वक्रस्य भावः) वक्त्रिमा, वक्रत्वम्, वक्रता ; (उष्णस्य
 भावः) उष्णिमा, उष्णत्वम्, उष्णता ; (जडस्य भावः) जडिमा, जडत्वम्,
 जडता ; (मधुरस्य भावः) मधुरिमा, मधुरत्वम्, मधुरता ; (लघोर्भावः)
 लघिमा, लघुत्वम्, लघुता ; (अणोर्भावः) अणिमा, अणुत्वम्, अणुता ;
 (तनोर्भावः) तनिमा, तनुत्वम्, तनुता ; (स्वादोर्भावः) स्वादिमा,
 स्वादुत्वम्, स्वादुता ; (पटोर्भावः) पटिमा, पटुत्वम्, पटुता ।
 (९३६ सूत्रानुसार)—(स्थिरस्य भावः) स्थेमा, स्थित्वम्, स्थिरता ;
 (पृथोर्भावः) प्रथिमा, पृथुत्वम्, पृथुता ; (प्रियस्य भावः) प्रेमा,
 प्रियत्वम्, प्रियता ; (मृदोर्भावः) म्रदिमा, मृदुत्वम्, मृदुता ; (कृश-
 स्य भावः) कृशिमा, कृशत्वम्, कृशता ; (गुरोर्भावः) गरिमा, गुरुत्वम्,

गुल्ता ; (दीर्घस्य भावः) द्राविमा, दीर्घत्वम्, दीर्घता ; (दृढस्य भावः) द्रविमा, दृढत्वम्, दृढता ; (क्षुद्रस्य भावः) क्षोदिमा, क्षुद्रत्वम्, क्षुद्रता ; (ह्रस्वस्य भावः) ह्रसिमा, ह्रस्वत्वम्, ह्रस्वता ; (महतो भावः) महिमा, महत्त्वम्, महत्ता ।

(क) 'बहु'-शब्दके उत्तर 'इमन्'-प्रत्यय होनेसे, 'भूमन्' निपातनसे सिद्ध होता है ; यथा—(बहुभावं) भूमा ।

तस्य मूलम् इत्यर्थे ।

११३ । जाह (जाहच्)—'तस्य मूलम्' इस अर्थमे, 'कर्ण'-प्रभृति शब्दके उत्तर 'जाह'-प्रत्यय होता है ; यथा—(कर्णस्य मूलम्) कर्णजाहम्—“अपि कर्णजाहविनिवेशिताननः” मालती० १. ८ ; (अक्ष्णोः मूलम्) अक्षिजाहम् ; भ्रूजाहम् ; नखजाहम् ; केशजाहम् ; पादजाहम् ; शृङ्गजाहम् ; दन्तजाहम् ; ओष्ठजाहम् ।

(क) ति—'मूल'-अर्थमे, 'पक्ष'-शब्दके उत्तर 'ति'-प्रत्यय होता है ; यथा—(पक्षस्य मूलम्) पक्षतिः ।

पूरणार्थे ।

११४ । डट्—'पूरण'-अर्थमे ('तस्य पूरणः' इस अर्थमे) सङ्ख्या-वाचक शब्दके उत्तर 'डट्'-प्रत्यय होता है ; 'ट्' और 'डट्' हत्, 'अ' रहता है ; यथा—(एकादशानां पूरण) एकादशः ; द्वादशः ; त्रयोदशः ; चतुर्दशः ; पञ्चदशः ; षोडशः ; सप्तदशः ; अष्टादशः ।

११५ । मट्—'पूरण'-अर्थमे, नकारान्त सङ्ख्यावाचक शब्दके उत्तर 'मट्' होता है ; 'ट्' हत्, 'म' रहता है ; यथा—(पञ्चानां पूरणः) पञ्चमः ; (सप्तानां पूरणः) सप्तमः ; (अष्टानां पूरणः) अष्टमः ; (नवा-

नां पूरणः) नवमः ; (दशानां पूरणः) दशमः ।

अन्य सङ्ख्यावाचक शब्द पूर्वमे रहनेसे नहीं होता ; यथा—(एका-
दशानां पूरणः) एकादशः ; द्वादशः ; त्रयोदशः ।

९९६ । थट्—‘पूरण’-अर्थमे, ‘चतुर’, ‘पप्’ और ‘कति’ शब्दके
उत्तर ‘थट्’ होता है ; ‘ट्’ इत्, ‘थ’ रहता है ; यथा—(चतुर्णां पूरणः)
चतुर्थः ; (पण्णां पूरणः) षष्ठः ; (कतीनां पूरणः) कतिथः ।*

९९७ । तीय—‘पूरण’-अर्थमे ‘द्वि’-शब्दके उत्तर ‘तीय’ होता है ;
यथा—(द्वयोः पूरणः) द्वितीयः ।

९९८ । ‘पूरण’-अर्थमे, तृतीय, तुरीय और तुर्य निपातन-सिद्ध ;
यथा—(त्रयाणां पूरणः) तृतीयः ; (चतुर्णां पूरणः) तुरीयः, तुर्यः ।

९९९ । तमट्—‘पूरण’-अर्थमे, ‘विंशति’-प्रभृति संख्यावाचक शब्दके
उत्तर विकल्पसे ‘तमट्’ होता है ; ‘ट्’ इत्, ‘तम’ रहता है ; पक्षे—‘डट्’ ;
यथा—(विंशतेः पूरणः) विंशततितमः, विंशः ; एकविंशतितमः, एक-
विंशः ; द्वाविंशतितमः, द्वाविंशः ; त्रयोविंशतितमः, त्रयोविंशः ; त्रिंश-
त्तमः, त्रिंशः ; चत्वारिंशत्तमः, चत्वारिंशः ; पञ्चाशत्तमः, पञ्चाशः ।

(क) ‘शत’-प्रभृति शब्दके उत्तर नित्य ‘तमट्’ होता है ; यथा—
(शतस्य पूरणः) शततमः ; (सहस्रस्य पूरणः) सहस्रतमः ; (अयु-
तस्य पूरणः) अयुततमः ।†

* ‘कतिपय’-शब्दके उत्तरभी होता है ; यथा—(कतिपयानां पूरणः)
कतिपयथः ।

† मास, अर्द्धमास और संवत्सर—इन तीनोंके उत्तरभी होता है ;
यथा—(मासस्य पूरणः) मासतमः ; (अर्द्धमासस्य पूरणः) अर्द्धमास-

(स) 'पष्टि'-प्रभृति सङ्ख्यावाचक शब्दके उत्तर नित्य 'तमद्' होता है ; यथा—(पष्टेः पूरणः) पष्टितमः ; सप्ततितमः ; अशीतितमः ; नवतितमः ।

अन्य सङ्ख्यावाचक शब्द पूर्वमे रहनेसे नहीं होता ; तत्र ९९९ सूत्रानुसार कार्य्य होगा ; यथा—(एकपष्टेः पूरणः) एकपष्टितमः , एकपष्टः , द्विपष्टितमः , द्वापष्टः ।

१००० । तिथुक्—'डद्' परे रहनेसे, 'पूरण'-अर्थमे 'यद्', गग, पूग और सङ्ख शब्दके उत्तर 'तिथुक्' होता है ; 'ड' और 'क्' इत्, 'तिथ्' रहता है ; यथा—(यद्गनां पूरणः) यद्गुतियः—“काले गते यद्गुतिजे” शकु० १. ३ ; (गणानां पूरणः) गगुतियः ; (पूगानां पूरणः) पूगुतियः ; (सङ्खानां पूरणः) सङ्खुतियः ।

१००१ । इथुक्—'डद्' परे रहनेसे, 'पूरण'-अर्थमे, 'यद्गुप्'-प्रत्ययान्त शब्दके उत्तर 'इथुक्' होता है ; 'ड' और 'क्' इत्, 'इथ्' रहता है ; यथा—(यावतां पूरणः) यावतियः ; तावतियः ; एतावतियः ; क्वितियः ; इयतियः ।

१००२ । 'पितृव्य'-प्रभृति शब्द निपातन-सिद्ध ; यथा—(पितुः भ्राता) पितृव्यः (व्य—व्यत्) ; (मातुः भ्राता) मातृव्यः (डुठ—'डुल्प्') ; (पितुः पिता) पितामहः (डामह—डामहच्) ; (मातुः पिता) मातामहः ; (पितुः माता) पितामही ; (मातुमाता) मातामही ।

तद्धित-प्रत्यय—सप्तम्यन्तमे ।

वक्ष्यमाण तद्धित-प्रत्यय सप्तम्यन्तसे होते हैं—

तेमः ; (संवत्सरस्य पूरणः) संवत्सरतमः ।

तत्र भव इत्यर्थे ।

१००३ । एण (अण्), णिक (ठञ्), एय (यत्),
 णीय (छ्), णेय (ढक्), णीन (ख), कण् (ठञ्)—
 ‘तत्र भवः’* इस अर्थमे, शब्दके उत्तर ये प्रत्यय होते हैं । यथा—(एण)—
 (मधुरायां भवः) माधुरः ; (कलिङ्गे भवः) कालिङ्गः ; (शरदि भवः)
 शारदः ; (हेमन्ते भवः) हैमन्तः, हैमन्तिकः (णिक) ; (वसन्ते
 भवः) वासन्तः, वासन्तिकः (णिक) ; (निशायां भवम्) नशम्,
 नैशिकम् (णिक) ; (प्रदोषे भवम्) प्रादोषम्, प्रादोषिकम् (णि-
 क) ; (मध्यन्दिने भवम्) माध्यन्दिनम् ; (मनसि भवम्) मानसम्,
 मानसिकम् (णिक) ; (अन्तरे भवम्) आन्तरम्, आन्तरिकम्
 (णिक) ; (शरीरे भवम्) शारीरम्, शारीरिकम् (णिक) ;
 (भूमौ भवः) भौमः ; (शर्वर्यां भवम्) शार्वरम्—“शार्वरान्धकार-
 पूर०” दशकु० ; “शार्वरस्य तमसो निपिद्धये” कु० ८.५८. । (णिक)—
 (वर्षे वर्षास्य वा भवः) वार्षिकः ; (मासे भवः) मासिकः ; † (संवत्सरे
 भवः) सांवत्सरिकः ; (अकाले भवः) आकालिकः—“आकालिकीं
 वीक्ष्य मधुप्रवृत्तिम्” कु० ३. ३४ ; (सर्वकाले भवम्) सार्वकालिकम् ;
 (इह भवम्) ऐहिकम् ; (अध्यात्मं भवम्) आध्यात्मिकम् ; (अधि-

* यहाँ ‘भव’-शब्द—जात, स्थित, सङ्क्रान्त, आविर्भूत इत्यादि अनेक
 अर्थ समझाता है ।

† ‘देय’-अर्थमे भी कालवाचक शब्दके उत्तर ‘णिक’ होता है ; यथा—
 (मासे देयम्) मासिकम् ; (वर्षे देयम्) वार्षिकम् ; (संवत्सरे देयम्)
 सांवत्सरिकम् ।

८१० व्याकरण-मञ्जरी । [प्पय, प्पणीय, प्पण्य, लीन, कण्

भूतं भवम्) आधिभौतिकम् ; (अधिदेवं भवम्) आधिदैविकम् ; (नग-
रे भवः) नागरिकः, नागरकः (कण्—बुज्) । (प्पय)—(दिशि
भवम्) दिश्यम् ; (वर्गे भवः) वर्ग्यः, वर्गीयः (प्पणीय),—“उद्गाहुना
लुहुविरे मुहुरात्मवर्णाः” माघ० ६. १६ ; (यूचे भवः) यूच्यः, यया—
शयूच्या ; (वंशे भवः) वंश्य.—“इतरेऽपि शोचंशयाः” २० १६. ३६ ;
(अग्रे भवः) अग्र्यः ; (रहसि भवम्) रहस्यम् ; (आदौ भवम्)
आद्यम् ; (अन्ते भवम्) अन्त्यम् ; (दिशि भवः) दिश्यः ; (कण्ठे
भवम्) कण्ठ्यम् ; (दन्ते भवम्) दन्त्यम् ; (ताली भवम्) ताल्यम् ।
(ओष्ठे भवम्) औष्ठ्यम् ; (प्राचि भवम्) प्राच्यम् ; (ग्रामे भवः)
ग्राम्य, ग्रामीणः (लीन) । (प्पणीय)—(जिह्वामूले भवम्) जिह्वामू-
ल्यम् ; (अङ्गुली भवम्) अङ्गुल्यम् ; (कर्णे भवः) कर्णीयः [वर्ण.] ;
पङ्गीयः ; (शरदि भवः) शरदीया (छज्) । (प्पण्य)—(कोष्ठे
भवम्) कौष्ठ्यम्* [वसनम्] ; (नद्यां भवम्) नादेयं [जलम्] ;
(अहौ भवम्) आदेयम् (हज्) ; (ग्रीवायां भवम्) ग्रीवेयम् (हज्),
ग्रीवम् (प्पण)—कण्ठभूषणम् इत्यर्थः । (लीन)—(कुले भवः) कुली-
नः ; (दुष्कुले भवः) दुष्कुलीनः, दौष्कुलेयः (प्पण्य) । (कण्)—
(कदाचित् भवम्) कादाचित्कम् ; (सम्प्रति भवम्) साम्प्रतिकम् ।
(आरण्ये भवः) आरण्यकः (अनुप्य, पण्यः, ग्रन्थः—येदिकदेशः ; हस्ती
या—बुज्), आरण्यः [पशुः—ण] ।

(इय—य)—(राष्ट्रे भवः) राष्ट्रियः ।

(क) ‘हेमन्-प्रभृति शब्द-निपातन-सिद्ध ; यया—(हेमन्ते भवम्)

तनद्, त्यण्, त्य] तद्धित-प्रत्यय—सप्तम्यन्तसे । ८११

हैमनम् ; (पुनःपुनः भवम्) पौनःपुनिकम् ; (प्रतीचि भवम्) प्रतीच्यम् ; (उदीचि भवम्) उदीच्यम् ; (तिरश्चि भवम्) तिरश्चीनम् ।

१००४ । तनद्—‘भव’ अर्थमे, कालवाचक अव्यय-शब्दके उत्तर ‘तनद्’-प्रत्यय होता है ; ‘द्’ इत्, ‘तन’ रहता है ; यथा—(अद्य भवम्) अद्यतनम् ; (प्रातः भवम्) प्रातस्तनम् ; प्रगे-तनम् ; (सायं भवम्) सायन्तनम्—सायन्तनी ; (दोषा—रात्रौ—भवम्) दोषातनम्—दोषातनी ; दिवातनम् ; पुरातनम् ; चिरन्तनम् ; सदातनम्* ; अधुनातनम् ; इदानीन्तनम् ; तदानी-न्तनम् ; श्वस्तनम्, ह्यस्तनम् ।

(क) सप्तमी-विभक्तिमे, ‘पूर्वाङ्ग’ और ‘अपराङ्ग’ शब्दके उत्तर विक-‘ल्पसे ‘तनद्’ होता है ; यथा—(पूर्वाङ्गे भवम्) पूर्वाङ्गतनम्, पूर्वाङ्गेतनम्, पौर्वाङ्गिकम् (णिक) ; (अपराङ्गे भवम्) अपराङ्गतनम्, अपराङ्गे-तनम्, आपराङ्गिकम् (णिक) ।

(ख) ‘ऊर्द्ध’-प्रभृति शब्दके उत्तर नित्य ‘तनद्’ होता है ; यथा—(ऊर्द्धे भवः) ऊर्द्धतनः ; (उपरि भवः) उपरितनः ; (अधो भवः) अधस्तनः ; (प्राक् भवः) प्राक्तनः ; (पूर्वे भवः) पूर्वतनः ।

१००५ । त्यण् (त्यक्)—‘दक्षिणा’, ‘पश्चात्’ और ‘पुरम्’ शब्दके उत्तर ‘त्यण्’-प्रत्यय होता है ; ‘ण्’ इत्, ‘त्य’ रहता है ; यथा—(दक्षिणा—दक्षिणस्यां दिशि—भवः) दाक्षिणात्यः ; (पश्चात् भवः) पाश्चात्यः ; (पुरः भवः) पौरस्त्यः ।

१००६ । त्य (त्यप्)—अमा, इह, क और तसिल् तथा त्रल्-प्रत्ययान्त शब्दके उत्तर ‘त्य’-प्रत्यय होता है । यथा—(अमा—सह—

* निपातनात् ‘दा’-स्थाने ‘ना’ऽऽदेशे—सनातनम् ।

८१२ व्याकरण-मञ्जरी । [म, डिम, प्यय, प्लिक, प्येय, णीन

भवः) अमात्यः ; इहत्यः ; कृत्यः (तसिल्-प्रत्ययान्त) ततस्त्यः ;
अतस्त्यः ; कुतस्त्यः । (प्रल्-प्रत्ययान्त) तत्रत्यः ; अत्रत्यः ; कुत्रत्यः ।

१००७ । म—‘आदि’ और ‘मध्य’-शब्दके उत्तर ‘म’-प्रत्यय होता है ; यथा—(आदौ भवः) आदिमः ; (मध्ये भवः) मध्यमः ।

१००८ । डिम (डिमच्)—‘अग्र’, ‘अन्त’ और ‘पश्चात्’ शब्दके उत्तर ‘डिम’-प्रत्यय होता है ; ‘इ’ इत्, ‘इम’ रहता है ; यथा—(अग्रे भवः) अग्रिमः, अग्रियः (इय—घ), अग्रोयः (ईय—छ) ; (अन्ते भवः) अन्तिमः ; (पश्चात् भवः) पश्चिमः ।

तत्र साधुः इत्यर्थः ।

१००९ । प्यय (यत्), प्लिक (ठक्), प्येय (ढञ्), णीन (खञ्)—
‘तत्र साधुः*’ इस अर्थमें शब्दके उत्तर प्यय, प्लिक, प्येय और णीन प्रत्यय होते हैं । यथा—(प्यय)—(कर्मणि साधुः) कर्मण्यः ; (शरणे—रक्षणे—साधुः) शरण्यः ; (सभाषा साधुः) सम्भ्यः (घ) । (प्लिक)—(विसण्डायां साधुः) वैतण्डिकः ; (सङ्कथायां साधुः) साङ्गयिकः ; (सङ्गदे साधुः) साङ्गदिकः ; (सङ्ग्रामे साधुः) साङ्ग्रामिकः (ढञ्) । (प्येय)—(पथि साधुः) पाथेयम् ; (अतिथी साधुः) आतिथेयः† । (णीन)—(संयुगे—रणे—साधुः) सांयुगीनः ।

* साधुः—प्रवीणः, योग्यो वा इत्यर्थः ।

† “प्रायुज्जगामातिथिमातिथेयः” २० ५. २. (आतिथेयः—अतिथि-
सेवक इत्यर्थः) ; “तमातिथेयी बहुमानपूर्व्या सपर्व्या प्रत्युदियाय पार्वती”
कु० ५. ३१. । “आतिथेयं कर्तुं नाश्रमत्” माघ० १४. ३८. (आतिथेयम्—
अतिथिसत्कारम् इत्यर्थः) ; “सजातिथेया वयम्” महावीर० २. ४९. (सजं-
सम्भृतम् आतिथेयं विष्टरपाचार्यादिकं यैः ते तथोक्ताः इत्यर्थः) ।

१०१० । 'णिङ्'—प्रभृति प्रत्यय जिन अर्थोंमें दिखलाये गये, उनके सिवा औरभी नाना अर्थोंमें देखे जाते हैं । कई स्थलोंमें उदाहरण प्रदर्शित किये जाते हैं । यथा—

(अस्ति परलोकः ईश्वरो वा इति मतिर्यस्य सः) आस्तिकः ; (नास्ति परलोक ईश्वरो वा इति मतिरस्य) नास्तिकः ; (दिष्टम्—भागधेयम् एव सर्वसाधनम्—इति यस्य मतिः सः) दैष्टिकः (दैवपर इत्यर्थः) ।

(समाजं रक्षति) सामाजिकः । (शकुनीन् हन्ति) शाकुनिकः । (अर्थं गृह्णाति) आर्थिकः । (धर्मं चरति) धार्मिकः । (सुस्नातं पृच्छति) सौस्नातिकः* ; (सुखशयनं पृच्छति) सौखशायनिकः† । (वशं गतः) वश्यः । (संशयम् आपन्नः) सांशयिकः (संशयं प्राप्तः—सन्देहविषयः—पदार्थ इति यावत्) । ‡ (परदारान् गच्छति) पारदारिकः । (अध्वानम् अलं—सुष्टु—गच्छति) अध्वनीनः, अध्वन्यः§ ; (अभ्यमित्रम्—अमित्रस्य अभिमुखम्—अलं—सम्यक् गच्छति) अभ्यमित्रिणः, अभ्यमित्र्यः, अभ्यमित्रियः । (पारं गच्छति) पारीणः ; (पारावारं गच्छति) पारावारीणः (पारगामी इत्यर्थः) । (आप्रपदं प्राप्नोति) आप्रपदीनः [पटः—पादाग्रपर्यन्तं लम्बमान इत्यर्थः] । (अनुपदं—पादाग्रप्रमाण—

* “सौस्नातिको यस्य भवत्यगस्त्यः” २० ६. ६१. ।

† “भृगवादीननुगृह्णन्तं सौखशायनिकानृषीन्” २० १०. १४. ।

‡ ‘वरं सांशयिकात् निष्कात् असांशयिकं कार्पापणम्’ ।

§ गच्छत्यर्थे योजनात् ठक्, तेन यौजनिकः स्मृतः ।

पथष्ठक् स्यात् तदर्थे च, पथिकः—पथिकी स्त्रियाम् ।

नित्यं यांतीति पान्थः स्यात्, पथो णेन निपात्यते ॥

बद्धा) अनुशदीना [उपानत्—वृद् जूता] । (सर्वाङ्गानि भक्षयति)
सर्वाङ्गीनः [भिक्षुः] । (समां समां प्रसूते) समांसमीना [गौः—
प्रतिवर्धे प्रसूता इत्यर्थः—निपातने] ।

(चक्षुषा ग्राह्यम्) चाक्षुषं [रूपम्] ; (श्रवणेन ग्राह्यः) श्रावणः
[शब्दः] ; (रसनया ग्राह्यः) रासनः [रसः] ; (स्पर्शेन ग्राह्यः)
स्पर्शः [स्पर्शः] । (चक्षुषा निर्गुत्तम्) चाक्षुषं [प्रत्यक्षम्] ; (श्रवणेन
निर्गुत्तम्) श्रावणम् ; (रसनया निर्गुत्तम्) रासनम् ; (स्पर्शेन निर्गुत्तम्)
स्पर्शम् । (रथेन चरति) रथिकः ; (अश्वेन चरति) आश्विकः । (सह-
सा—वधेन—प्रयत्नेन) साहसिकः [वीरः] । (गृहपतिना संयुक्तः)
गार्हपत्यः [भस्त्रि.] । (सप्तभिः पदैः—उच्चारितैः—अवाप्यम्) साप्त-
पदीनं [सल्यम्] * । (नावा ताप्यां) नाव्या [नदी] । (तुल्या
सम्मितम्) तुल्यम् । (वयसा तुल्यः) वयस्यः । (कुशाग्रेण तुल्यः)
कुशाग्रीया [मतिः—अतिसूक्ष्मा इत्यर्थः] । (काकतालेन तुल्यम्)†
काकतालीयम् ; अजाकृपाणीयम् ; अन्धकृवर्त्तकीयम् ।

* 'सहस्रं जनाः साप्तपदीनमाहुः' ।

† काकश्च तालश्च काकतालम् । तेन लक्षणया काकस्य निपतता तालेन
अतर्कितोपनतः चिन्तीयमाणः संयोग उच्यते । एवम् अजायाः कृपाणेन आक-
स्मिकः संयोगः—अजाकृपाणम् । अन्धकश्च वर्त्तका—पक्षिमेदः—च अन्धक-
वर्त्तकम् इति अन्धस्य वर्त्तकाया उपरि अतर्कितः पादन्यास उच्यते ।

एवं घुणाक्षरीयं स्यादनुद्देश्यफलोदये ।

“साधयति तत्प्रयोजनमस्तत् तस्य काकतालीयम् ।

देवात् कथमप्यधरमुत्तिरति घुणोऽपि काष्ठेषु ॥” सुभाषितावलिः ।

(हिमवतः प्रभवति) हैमवती [गङ्गा] ; (विदूरात्—पर्वतविशेषात्—प्रभवति) वैदूर्यः (मणिः) ।

(आमलक्याः फलम्) आमलकम् ; (वदर्याः फलम्) वदरम् ; (अश्वत्थस्य फलम्) आश्वत्थम् ; (न्यग्रोधस्य फलम्) नैयग्रोधम् । (हृदयस्य प्रियम्) हृद्यम् (मनोज्ञम् इत्यर्थः—‘हृदय’-के स्थानमे ‘हृद्’-आदेश) । (सर्वभूमे ईश्वरः) सार्वभौमः ; (पृथिव्याः ईश्वरः) पार्थिवः । (इन्द्रस्य*—आत्मनः—लिङ्गम्—अनुमापकम्) इन्द्रियम् ।

(पयसि संस्कृतम्) पायसम् । (भाण्डागारे नियुक्तः) भाण्डागारिकः । (समाने तीर्थे—गुरौ—वसति) सतीर्थः । (समाने उदरे शयितः) समानोदर्यः । (सर्वांश्च भूमिषु विदितः) सार्वभौमः ; (पृथिव्यां विदितः) पार्थिवः । (लोके विदितः) लौकिकः ; (सर्वलोकेषु विदितः) सार्वलौकिकः । (उदरे एव प्रसितः—सक्तः) औदरिकः (आद्यून इत्यर्थः—पेटू) ।

घटते कर्मणीत्यर्थे कर्मठस्तु निपात्यते ।

अव्यय-तद्धित ।

वारार्थे ।

१०११ । कृत्वसुच्—क्रियाकी “अभ्यावृत्तिगणन” अर्थात् कितनी बार वह क्रिया अनुष्ठित हुई, उसकी गणना समझानेसे, सङ्ख्यावाचक शब्दके उत्तर ‘कृत्वसुच्’-प्रत्यय होता है ; ‘उ’ और ‘च्’ इत्, ‘कृत्वस्’ रहता है ; यथा—(पञ्च वारान् भुङ्क्ते) पञ्चकृत्वः भुङ्क्ते ; (सप्त वारान् स्वपिति) सप्तकृत्वः स्वपिति ; (शतं वारान् पठति) शतकृत्वः पठति । “त्रिःसप्तकृत्वो

* इन्दति परमैश्वर्यम् अनुभवति इति कदाचित् कमोदयवशात् ऐश्वर्य-रहितोऽपि तच्छक्तियोगात् इन्द्र आत्मा ।

जगतोपतीनां हन्ता जामदग्न्यः” भा० ३. १८. ।

१०१२ । सुच्—उक्त अर्थमे, 'दि', 'त्रि' और 'चतुर्' शब्दके ठप्प 'सुच्'-प्रत्यय होता है ; 'ठ' और 'च्' हत्, 'स्' रहता है ; यथा—(द्वौ वारौ भुङ्क्ते) दिः भुङ्क्ते ; (त्रीन् वारान् सन्ध्यामुपास्ते) त्रि सन्ध्यामुपास्ते ; (चतुरो वारान् व्यापति) चतुः व्यापति ('चतुर्'-शब्दके अन्त्यवर्णका लोप होता है) ।

(क) 'एक'-शब्दके उत्तर 'सुच्' करनेसे, दोनों मिलके 'सहृ' होता है ; यथा—(एकं वारं भुङ्क्ते) सहृ भुङ्क्ते ।* यहाँ अभ्यावृत्ति सम्भव नहीं, गणनमात्र समझाता है ।

१०१३ । धाच् (धा)—उक्त अर्थमे, 'बहु'-शब्दके उत्तर विकल्प-से 'धाच्'-प्रत्यय होता है ; 'च्' हत्, 'धा' रहता है ; पष्ठे—'कृत्वसुच्' । यथा—बहुधा बहुकृत्व. वा भुङ्क्ते ।

प्रकारार्थे ।

१०१४ । धाच् (धा)—'विधा'-अर्थमे, सह्यप्रावाचक शब्दके उत्तर 'धाच्' होता है । यथा—(एका विधा) एकधा ; (द्वे त्रिभे) द्विधा ; (तिस्रो विधाः) त्रिधा ; (चतस्रो विधाः) चतुर्धा ; (पञ्च त्रिधाः) पञ्चधा । अथवा—(एकेन प्रकारेण) एकधा ; (द्वाम्ब्यां प्रकाशम्याम्) द्विधा इत्यादि । चतुर्धा कतेति (चतुर. प्रकारान्, चतुर्भिः प्रकारैर्वा इत्यर्थः) । †

* “सकृदशो निपतति, सकृत् कन्या प्रदीयते ।

सकृदाह ददानीति, श्रोष्येतानि सतां सकृत् ॥” मनु० ९. ४७. ।

† ऐक्यमेकधा वा स्याद्, द्वैध द्वेधा द्विधा तथा ।

(क) 'डति'-प्रत्ययान्त शब्दके उत्तरभी होता है ; यथा—(कति-भिः प्रकारैः) कतिधा ।

वीप्सार्थे ।

१०१५ । चशस् (शस्)—'वीप्सा' समझानेसे, सङ्ख्यावाचक और एकदेशवाचक शब्दके उत्तर विकल्पसे 'चशस्'-प्रत्यय होता है ; 'च' इत्, 'शस्' रहता है । यथा—(सङ्ख्यावाचक)—द्वौ द्वौ, द्वाभ्यां द्वाभ्यां वा ददाति—द्विशः ददाति ; पञ्च पञ्च, पञ्चभिः पञ्चभिः वा ददाति—पञ्चशः ददाति । (एकदेशवाचक)—पादं पादं, पादेन पादेन वा ददाति—पादशः ददाति ; अर्द्धम् अर्द्धम्, अर्द्धेन अर्द्धेन वा ददाति—अर्द्धशः ददाति ।

'डति'-प्रत्ययान्त शब्दके उत्तरभी होता है ; यथा—कतिशः ।

(क) बहुवर्थ और अलपार्थ शब्दके उत्तर विकल्पसे 'चशस्' होता है ; यथा—बहु ददाति—बहुशः ददाति ; भूरि ददाति—भूरिशः ददाति ; अल्पं ददाति—अल्पशः ददाति ; स्तोकं ददाति—स्तोकशः ददाति ।

कारकके उत्तर होता है, अन्यत्र नहीं होता ; यथा—'बहुनां स्वामी' यहाँ 'बहुशः स्वामी' नहीं होगा ।

तुल्यार्थे । औपम्यार्थे ।

१०१६ । वतिच् (वति)—'सादृश्य' समझानेसे, शब्दके उत्तर 'वतिच्'-प्रत्यय होता है ; 'इ' और 'च्' इत्, 'वत्' रहता है । यथा—(चन्द्र इव मुखम्) चन्द्रवत् मुखम् ; (हिमम् इव शीतलम्) हिमवत् शीतलम् ; (समुद्र इव गम्भीरः) समुद्रवत् गम्भीरः ; (पर्वत इव उन्नतः) पर्वतवत् उन्नतः । (ब्राह्मण इव अधीते)

ग्राह्यवत् अधीते ; (क्षत्रिय इव युध्यति) क्षत्रियवत् युध्यति ; (पितरम् इव पूजयति) पितृवत् पूजयति [उपाध्यायम्] ; (कर्णेन इव शृण्वन्ति) कर्णवत् शृण्वन्ति [चक्षुषा सर्पाः] ; (विप्राय इव देहि) विप्रवत् देहि [दरिद्राय अपि] ; (सर्पात् इव विभेति) सर्पवत् विभेति [खणात्] ; (देवदत्तस्य इव भवमम्) देवदत्तवत् भवमं [यज्ञदत्तस्य] ; (रामस्य इव पितृभक्तिः) रामवत् पितृभक्तिः [भरतस्य] ; (पुत्रे इव स्निह्यति) पुत्रवत् स्निह्यति [शिष्ये] ; (राजा इव) राजवत् ; (आत्मा इव) आत्मवत् । *

(विभक्तिस्थानी प्रत्यय)

१०१७ । तसिल्—शब्दके उत्तर विहित पञ्चमी और सप्तमी विभक्तिके स्थानमे विकल्पसे 'तसिल्'-प्रत्यय होता है ; 'इ' और 'ल्' इत्, 'तल्' रहता है । यथा—(पञ्चमी) गृहात् गृहतः ; ग्रामात् ग्रामतः ; नगरात् नगरतः ; सर्वस्मात् सर्वतः ; विश्वस्मात् विश्वतः ; उभयस्मात् उभयतः ; भवतः भवतः ; एकस्मात् एकतः ; अन्यस्मात् अन्यतः ; पूर्वस्मात् पूर्वतः ; परस्मात् परतः ; दक्षिणस्मात् दक्षिणतः ; उत्तरस्मात् उत्तरतः ; हस्तात् हस्ततः ; वृक्षात् वृक्षतः ; मेघात् मेघतः ; जलात् जलतः । (सप्तमी) पूर्वस्मिन् पूर्वतः ; दक्षिणस्मिन् दक्षिणतः ; उत्तरस्मिन् उत्तरतः ; प्रथमे प्रथमतः ; परस्मिन् परतः ; अग्रे अग्रतः ; आदौ आदितः ; मध्ये मध्यतः ; अन्ते अन्ततः ; पृष्ठे पृष्ठतः ; पार्श्वयोः पार्श्वतः ; सर्वस्मिन् सर्वतः ।

* उपमेय-पदमे जो विभक्ति रहती है, उपमान-पदमेभी वही विभक्ति होती है ।

† वैयाकरणोंके मतमे, सब विभक्तियोंके स्थानमेही 'तसिल्' होता है ।

(क) 'परि' और 'अभि' उपसर्गके उत्तर नित्य 'तसिल्' होता है ;
यथा—परितः ; अभितः ।

(ख) ओहाक् और रुह् धातुके प्रयोगमे 'तसिल्' नहीं होता ;
यथा—ग्राह्यण्यात् हीयते ; पर्वतात् अवरोहति ।

१०१८ । त्रल्—द्वि, युष्मद्, अस्मद् भिन्न सर्वनाम-शब्द और 'बहु'-शब्दके उत्तर सप्तमीके स्थानमे विकल्पसे 'त्रल्'-प्रत्यय होता है ;
'ल्' इत्, 'त्र' रहता है ; यथा—सर्वस्मिन् सर्वत्र ; उभयस्मिन् उभयत्र ;
एकस्मिन् एकत्र ; अन्यस्मिन् अन्यत्र ; इतरस्मिन् इतरत्र ; पूर्वस्मिन्
पूर्वत्र ; परस्मिन् परत्र ; अपरस्मिन् अपरत्र ; बहुषु बहुत्र ।

१०१९ । 'तसिल्' और 'त्रल्' प्रत्यय होनेसे, एतद् के स्थानमे
'अ', 'यद्' के स्थानमे 'य', 'तद्' के स्थानमे 'त', और 'किम्' के
स्थानमे 'कु' होता है ; यथा—एतस्मात् अतः, एतस्मिन् अत्र ; यस्मात्
यतः, यस्मिन् यत्र ; तस्मात् ततः, तस्मिन् तत्र ; कस्मात् कुतः,
कस्मिन् कुत्र ।

'क्व' और 'कुह' निपातन-सिद्ध ; यथा—कस्मिन्—क्व, कुह ।

(क) 'इदम्'-शब्दके स्थानमे 'इ' होता है ; * यथा—अस्मात्
इतः । सप्तमीके स्थानमे 'ह' होता है ; यथा—अस्मिन् इह ।

१०२० । दा—'काल'-अर्थमे, 'एक' और 'सर्व' शब्दके उत्तर सप्तमीके
स्थानमे 'दा'-प्रत्यय होता है ; 'दा' होनेसे, 'सर्व' के स्थानमे विकल्पसे 'स'
होता है ; यथा—(एकस्मिन् काले) एकदा ; (सर्वस्मिन् काले) सदा, सर्वदा ।

(क) दा, हिल्—अन्य, किम् और यद्—इन तीन सर्वनाम

* 'दानीम्'-प्रत्यय होनेसेभी होता है ।

शब्दोंके सप्तमीके स्थानमे 'दा' और 'हिंल्' प्रत्यय होते हैं ; 'ल्' इत्, 'हिं' रहता है ; यथा—(अन्यस्मिन् काले) अन्यदा, अन्यहिं ।

(ए) 'दा' और 'हिंल्' होनेसे, 'किम्' के स्थानमे 'क', और 'यद्' के स्थानमे 'य' होता है ; यथा—(कस्मिन् काले) कदा, कहिं ; (यस्मिन् काले) यदा, यहिं ।

(ग) दा, हिंल्, दानीम्—'तद्' शब्दके सप्तमीके स्थानमे 'दा', 'हिंल्' और 'दानीम्' प्रत्यय होते हैं ; 'दा', 'हिंल्' और 'दानीम्' होनेसे, 'तद्'-शब्दके स्थानमे 'त' होता है ; यथा—(तस्मिन् काले) तदा, तहिं, तदानीम् ।

(घ) दानीम्—'इदम्'-शब्दके सप्तमीके स्थानमे 'दानीम्' होता है ; यथा—(अस्मिन् काले) इदानीम् ।

(ङ) अधुना, एतर्हि—निपातन-सिद्ध ; यथा—(अस्मिन् काले) अधुना ; (अस्मिन् एतस्मिन् वा काले) एतर्हि ।

१०२१ । एद्युस् (एद्युस्तुच्)—'दिन' समझानेसे, 'पूर्व'-प्रभृति शब्दके उत्तर 'एद्युस्'-प्रत्यय होता है ; यथा—(पूर्वस्मिन् अहनि) पूर्वेषु ; (अन्यस्मिन् अहनि) अन्येषु ; (अपरस्मिन् अहनि) अपरेषु ; इतरेषु ; अन्यतरेषु ; अधरेषु ; उत्तरेषु ; उभयेषु । *

१०२२ । 'दिन' समझानेसे, विभक्तिमहित 'पूर्व'के स्थानमे 'द्वय्', 'समान' के स्थानमे 'सद्यस्', 'इदम्' के स्थानमे, 'अद्य', और 'पर'के स्थानमे 'द्यस्' और 'परेद्यवि' होते हैं ; यथा—(पूर्वस्मिन् अहनि) द्यः ; (समाने अहनि)

* 'उभय'-शब्दके उत्तर 'युस्' भी होता है ; यथा—(उभयस्मिन् अहनि) उभययुः ।

सद्यः ; (अस्मिन् अहनि) अद्य ; (परस्मिन् अहनि) श्वः, परेद्यवि ।

१०२३ । 'वर्ष' समझानेसे, विभक्तिसहित 'इदम्'के स्थानमे 'ऐपमस्', 'पूर्व'-के स्थानमे 'परुत्', और 'पूर्वतर'के स्थानमे 'परारि' होता है ; यथा—
(अस्मिन् वर्षे) ऐपमः ; (पूर्वस्मिन् वर्षे) परुत् ; (पूर्वतरे वर्षे) परारि । *

१०२४ । थाच् (थाल्)—'प्रकार'-अर्थमे, तृतीयाके स्थानमे 'थाच्'-प्रत्यय होता है ; 'च्' इत्, 'था' रहता है ; यथा—(सर्वैः प्रकारैः) सर्वथा ; (अन्येन प्रकारेण) अन्यथा ; (इतरेण प्रकारेण) इतरथा ; (उभयेन प्रकारेण) उभयथा ; (अपरेण प्रकारेण) अपरथा ।

(क) 'थाच्' होनेसे, 'यद्'-शब्दके स्थानमे 'य', और 'तद्'-शब्दके स्थानमे 'त' होता है ; यथा—(येन प्रकारेण) यथा ; (तेन प्रकारेण) तथा ।

(ख) कथम्, इत्थम्—निपातन-सिद्ध ; यथा—(केन प्रकारेण) कथम् ; (अनेन पुतेन वा प्रकारेण) इत्थम् ।

१०२५ । अस्तात् (अस्ताति)—'पर'-प्रभृति शब्दकी सप्तमी, पञ्चमी और प्रथमाके स्थानमे 'अस्तात्'-प्रत्यय होता है ; यथा—(परस्मिन् परस्मात् परो वा) परस्तात् ।

(क) 'अस्तात्'-सहित 'अपर'-शब्दके स्थानमे, 'पश्चात्' निपातन-सिद्ध ; यथा—(अपरस्मिन् अपरस्मात् अपरो वा.) पश्चात् । †

(ख) 'अस्तात्'-सहित 'ऊर्द्ध'-शब्दके स्थानमे, 'उपरि' और 'उपरिष्ठा-

* अस्मिन् वर्षे ऐपमः स्यात्, पूर्ववर्षे परुद्भवेत् ।

तथा पूर्वतरे वर्षे परारि स्यान्निपातितम् ॥

† 'अर्द्ध'-शब्द पर रहनेसे, 'अपर'-शब्दके स्थानमे विकल्पसे 'पश्च' आदेश होता है ; यथा—(अपरम् अर्द्धम्) पश्चार्द्धम्, अपरार्द्धं वा ।

८२२ व्याकरण-प्रखरी । [अस्तात्, असि, अतसु, आति,
एनप्, आच्, आहि
त्—निपातन-सिद्ध ; यथा—(ऊर्ध्व ऊर्ध्वात् उर्ध्वो वा) उपरि, उपरिष्ठात् ।

१०२६ । अस्तात्, असि—‘पूर्व’, ‘अधर’ और ‘अवर’ शब्दों की सप्तमी, पञ्चमी तथा प्रथमाके स्थानमे, ‘अस्तात्’ और ‘असि’ प्रत्यय होते हैं ; ‘इ’ इत्, ‘अस्’ रहता है ।

(क) ‘अस्तात्’ और ‘असि’ होनेसे, ‘पूर्व’ के स्थानमे ‘पुर’, और ‘अधर’ के स्थानमे ‘अध’ होता है ; यथा—(पूर्वस्मिन् पूर्वस्मात् पूर्वो वा) पुरस्तात्, पुरः ; (अधरस्मिन् अधरस्मात् अधरो वा) अधरस्तात्, अधः ।

(ख) ‘अस्तात्’ और ‘असि’ होनेसे, ‘अवर’ के स्थानमे विकल्पसे ‘अव’ होता है ; यथा—(अवरस्मिन् अवरस्मात् अवरो वा) अवस्तात्, अवरस्तात्, अवः, अवरः ।

१०२७ । अतसु (अतसुच्)—दिग्वाचक और देशवाचक ‘दक्षिण’ और ‘उत्तर’ शब्दों की सप्तमी, पञ्चमी और प्रथमाके स्थानमे ‘अतसु’-प्रत्यय होता है ; ‘उ’ इत्, ‘अतस्’ रहता है ; यथा—(दक्षिणस्मिन् दक्षिणस्मात् दक्षिणो वा) दक्षिणतः ; (उत्तरस्मिन् उत्तरस्मात् उत्तरो वा) उत्तरतः ।

१०२८ । आति—‘उत्तर’, ‘अधर’ और ‘दक्षिण’ शब्दों की सप्तमी, पञ्चमी और प्रथमाके स्थानमे ‘आति’-प्रत्यय होता है ; ‘इ’ इत्, ‘आत्’ रहता है ; यथा—(उत्तरस्मिन् उत्तरस्मात् उत्तरो वा) उत्तरात्, अधरात्, दक्षिणात् ।

(क) एनप्—‘अदूर’-अर्थमे, ‘एनप्’ भी होता है ; यथा—(उत्तरस्मिन् उत्तरो वा) उत्तरेण ; अधरेण ; दक्षिणेन । पञ्चमीके स्थानमे नहीं होता ।

१०२९ । आच्, आहि—‘दक्षिण’ और ‘उत्तर’ शब्दों की सप्तमी और प्रथमाके स्थानमे ‘आच्’ और ‘आहि’ प्रत्यय होते हैं ; ‘च्’ इत्, ‘आ’ रहता है ; यथा—दक्षिणा, दक्षिणाहि ; उत्तरा, उत्तराहि ।

('चि्व'-प्रभृति प्रत्यय) अभूततद्भावार्थे ।

१०३० । चि्व—कृ, भू और अस् धातुके योगसे, 'अभूततद्भाव'-
अर्थमे, शब्दके उत्तर 'चि्व'-प्रत्यय होता है ; 'चि्व' का समस्त इत्, कुछ-
भी नहीं रहता ।

(क) 'अभूततद्भाव'-अर्थमे प्रत्यय होनेसे, शब्दके अन्तस्थित
ह्रस्वस्वर दीर्घ होता है ; यथा—(अलघुं लघुं करोति) लघूकरोति ;
(अलघुः लघुः भवति) लघूभवति ; (अलघुः लघुः स्यात्) लघूस्यात् ।

(ख) 'अभूततद्भाव'-अर्थमे प्रत्यय होनेसे, शब्दके अन्तस्थित अवर्ण-
के स्थानमे 'ई' होता है ; यथा—(अशुक्लं शुक्लं करोति) शुक्लीकरोति ;
(अशुक्लः शुक्लः भवति) शुक्लीभवति ; शुक्लीस्यात् ।

(ग) 'अभूततद्भाव'-अर्थमे प्रत्यय होनेसे, शब्दके अन्तस्थित ऋका-
रके स्थानमे 'री' होता है ; यथा—(अश्रोतारं श्रोतारं करोति) श्रोत्री-
करोति ; श्रोत्रीभवति ; श्रोत्रीस्यात् ।

(घ) 'अभूततद्भाव'-अर्थमे प्रत्यय होनेसे, अरुस्, मनस्, चक्षुस्, चेतस्,
बहस्, रजस्—इनके अन्त्यवर्णका लोप होता है ; यथा—अरूकरोति, अरू-
भवति, अरूस्यात् ; विमनीकरोति, विमनीभवति ; उच्चक्षूकरोति, उच्चक्षू-
भवति ; सुचेतीकरोति, सुचेतीभवति ; विरहीकरोति, विरहीभवति ;
विरजीकरोति, विरजीभवति ।

१०३१ । सातिच् (साति)—'कात्स्न्य' (साकल्य) समझानेसे,

* अभूतका तद्भाव, अर्थात् जो जैसा नहीं रहता, उसका वैसा होना ;
जैसे जो वस्तु शुक्ल नहीं रहती, उसका शुक्ल होना ।

‘अभूततद्भाव’-अर्थमे, कृ, भू, अस् धातुके योगसे, विकल्पसे ‘सातिच्’-प्रत्यय होता है; ‘इ’ और ‘च्’ इत्, ‘सात्’ रहता है । यथा—(भजलं कृत्स्नं—सकलं—लवणं जलं करोति) जलसात् करोति ; (कृत्स्नं लवणं जलं भवति) जलमात् भवति ; (कृत्स्नं लवणं जलं स्यात्) जलसात् स्यात् । (अभस्म समस्तं भस्म करोति) भस्ममात् करोति ; भस्मसात् भवति ; भस्मसात् स्यात् । पठे—‘चि’ ; यथा—जलीकरोति, जलीभवति, जलीस्यात् ; भस्मीकरोति, भस्मीभवति, भस्मीस्यात् । “अग्निमात् कृत्वा” ।

(क) ‘अधीनता’-अर्थमे, कृ, भू, अस् और ‘सम्’-पूर्वक पद् धातुके योगसे, ‘सातिच्’ होता है ; यथा—(राज्ञः अधीनं करोति) राजसात् करोति ; (राज्ञः अधीनं भवति) राजमात् भवति ; (राज्ञोऽधीनं स्यात्) राजसात् स्यात् ; (राज्ञोऽधीनं सम्पद्यते) राजसात् सम्पद्यते । (आत्मनि अधीनं करोति) आत्मसात् करोति ।

(ख) सातिच्, प्राच् (प्रा)—‘देय’ समस्तानेसे, कृ, भू, अस् और ‘सम्’-पूर्वक पद् धातुके प्रयोगसे, ‘सातिच्’ और ‘प्राच्’ प्रत्यय होते हैं; ‘च्’ इत्, ‘प्रा’ रहता है ; यथा—(ब्राह्मणाय देयं करोति) ब्राह्मणमात् करोति, ब्राह्मणप्रा करोति ; ब्राह्मणसात् भवति, ब्राह्मणप्रा भवति ; ब्राह्मणसात् स्यात्, ब्राह्मणप्रा स्यात् ; ब्राह्मणसात् सम्पद्यते, ब्राह्मणप्रा सम्पद्यते ।*

१०३२ । डाच्—‘कृ’-धातुके योगसे, द्वितीय, तृतीय, शम्भ और

* “भस्ममात् कृतवतः पितृद्विपः पात्रसाच वसुधां ससागराम्” १० १२. ८६ ; “विमज्ज मेहनं यदर्थिमात् कृतः” नै० १. १६ ; “विप्रसादकृत भूयसी-भुन” माघ० १४. ३६ ; “राजा स यज्जा विबुधमजत्रा कृत्वाऽध्वराज्योपम-येव राज्यम्” नै० ३. २४. १ ।

बीज शब्दके उत्तर, 'कर्पण'-अर्थमे 'डाच्'-प्रत्यय होता है ; 'ङ्' और 'च्' इत्, 'आ' रहता है ; यथा—द्वितीयाकरोति, तृतीयाकरोति (द्वितीयं तृतीयं कर्पणं करोति इत्यर्थः) ; शम्वाकरोति (अनुलोमकृष्टं क्षेत्रं पुनः प्रतिलोमं कर्पति इत्यर्थः) ; बीजाकरोति * (बीजेन सह कर्पति इत्यर्थः) ।

(क) 'गुण'-शब्द अन्तमे रहनेसे, सङ्ख्यावाचक शब्दके उत्तर, 'कृ'-धातुके योगसे, 'कर्पण'-अर्थमे 'डाच्' होता है ; यथा—द्विगुणाकरोति त्रिगुणाकरोति क्षेत्रम् (द्विगुणं त्रिगुणं कर्पतीत्यर्थः) ।

(ख) 'व्यथन'-अर्थमे, 'सपत्र' और 'निष्पत्र' शब्दके उत्तर 'डाच्' होता है ; यथा—सपत्राकरोति मृगं व्याधः (सपत्रं शरम् अस्य शरीरे प्रवेशयन् व्यथयति इत्यर्थः) ; निष्पत्राकरोति (शरीरात् शरम् अपरपार्श्वे निष्क्रामयन् व्यथयतीत्यर्थः) । "एकश्च मृगः सपत्राकृतः, अन्यश्च निष्पत्राकृतः अपतत्" दशकु० ।

(ग) 'यापन' (क्षेपण, अतिवाहन) समझानेसे, 'समय'-शब्दके उत्तर 'डाच्' होता है ; यथा—समयाकरोति (समयं यापयति इत्यर्थः) ।

(घ) 'निष्कोपण'-[†]अर्थमे, 'निष्कुल'-शब्दके उत्तर 'डाच्' होता है ; यथा—निष्कुलाकरोति दाढिमम् (निष्कुणाति—दाढिमस्य अन्त-रवयवान् वहिर्निःसारयति इत्यर्थः) ।

(ङ) 'आनुलोम्य' (आनुकूल्य) अर्थमे, 'सुख' और 'प्रिय' शब्दके उत्तर 'डाच्' होता है ; यथा—सुखाकरोति प्रियाकरोति मित्रम् (अनुकूलाचरणेन आनन्दयतीत्यर्थः) ।

* "व्योमनि बीजाकुस्ते, चित्रं निर्माति मुन्दरं पवने ।

रचयति रेखाः सलिले, चरोति खले यस्तु सत्कारम् ॥" भाषिनी० १.९६.।

† कोपसे वाहिष्करण ।

(च) 'प्रातिलोम्य' (प्रातिवृत्त्य) समसानेष्टे, 'दुःख'-शब्दके उत्तर 'दाच्' होता है; यथा—दुःखाकरोति श्रुत्यः स्वामिनम् (पीडयतोत्यर्थः) ।

(छ) 'पाक'-अर्थमे, 'शूल'-शब्दके उत्तर 'डाच्' होता है; यथा—शूलाकरोति मांसम् (शूलेन पचतोत्यर्थः) ।

(ज) 'शपथ'-भिन्न अर्थमे, 'सत्य' शब्दके उत्तर 'डाच्' होता है; यथा—सत्याकरोति भाण्ड वणिक् (मयैतद्वचनं केषमिति प्रतिजानाते सत्यद्वार-द्रव्यप्रशान्तिनेत्यर्थः) । (भाण्डम्—पण्यद्रव्यम् । सत्यद्वार—मथाना ।)

(झ) 'मुण्डन' अर्थमे, 'मद्' और 'मदा' शब्दके उत्तर 'डाच्' होता है; यथा—मदाकरोति, मद्राकरोति (मुण्डति इत्यर्थः) ।

अनिश्चयार्थे ।

१०३३ । चित्, चन—विभक्त्यन्त 'किम्'-शब्दके उत्तर 'अनिश्चय'-अर्थमे 'चित्' और 'चन' प्रत्यय होते हैं; यथा—फश्चित्, फश्चित्, केनचित्, कस्मैचित्, कस्माश्चित्, कस्य-चित्, कस्मिन्श्चित्; कुतश्चित्, कत्रचित्, कुत्रचित्; फक्षन, फिश्चन, फश्चन, कुनश्चन, कत्रचन, कुत्रचन ।

प्रश्न ।

कौन प्रत्यय और कोनसा पद होगा, कहो—

छाणका पुत्र । जो व्याकरण पढ़ता है । जिसका ज्ञान है । जिसका स्रोत (स्रो-तम्) है । अतिशय प्रिय । कोई मनुष्य । जो पण्डित नहीं था, वह पण्डित हुआ है । कुछ कम पांच वर्ष का बच्चा । जिस लताका पुष्प हुआ है । पांच पांच करके ।

सम्पूर्ण ।

“सरस्वती श्रुतमहती न हीयताम्” ।

नीति-प्रबन्धः ।

('शेख सादी'-कृत-पन्दू-नामा' ('करीमा')-ख्यः
पारसी-निबन्धादेतद्ग्रन्थकर्त्राऽनूदितः)

विद्या-माहात्म्यम् ।

मानवोऽत्र समुत्कर्षं विद्यया प्रतिपद्यते ।
न पदेन पदव्या वा न धनेन न सम्पदा ॥ १ ॥
वर्त्तिवत् क्षणीयोऽयमात्मा विद्याकृते सदा ।
विद्यामृते परिज्ञातुं नेश्वरः शक्यते यतः ॥ २ ॥
भवन्ति खलु धीमन्तो विद्योपादानतत्पराः ।
तीव्रोऽस्ति सततं यस्माद्विद्याया भव्य आपणः ॥ ३ ॥
अनन्तकालसन्तत्यां यो जातः किल पुण्यभाक् ।
अङ्गीकृता शुभोदका तेन विद्यार्थिताऽनिशम् ॥ ४ ॥
विद्यार्जनविधिर्नूनं त्वयि कर्त्तव्यतां गतः ।
पुनर्देशान्तरव्रज्या तदर्थमिह युज्यते ॥ ५ ॥
गच्छ, चेलाञ्चलं दिव्यं विद्याया धारय स्थिरम् ।
अनन्तं स्वर्गलोकं त्वां तव विद्योपनेष्यति ॥ ६ ॥
नान्यदभ्यस्यतां विद्यामृते, चेदसि बुद्धिमान् ।
स्यादालस्यहता नूनं विद्याहीना स्थितिर्यतः ॥ ७ ॥
विद्यैव तव पर्याप्ता लोकेऽत्र च परत्र च ।
विद्यया कर्मजातं ते यायादत्यन्तचारुताम् ॥ ८ ॥

विनय-प्रशंसा ।

यदि स्वांकुरणे वित्त ! विनय नयसम्मतम् ।

भवेयुः सुहृदः सर्वे भुवि पञ्चजनास्तव ॥ ९ ॥

विनयो गौरवं पुंसां प्रवर्द्धयति सर्वतः ।

रुचिध्वन्द्रमसो दिव्या जायते किल भास्करात् ॥ १० ॥

विनयः स्यात् परिपणो मैत्र्यस्यापायवर्जितः ।

परमोत्कर्षमाप्नोति मित्रतागौरवं यतः ॥ ११ ॥

विनयोऽभ्युदितं कुर्यान्मानवं मञ्जुलाशयम् ।

विनयो महतामेकं प्रकृष्टं लक्षणं मतम् ॥ १२ ॥

मनुष्यो यः स नियतं यक्षाद्विनयमाश्रयेत् ।

मनुष्यत्वं विना कापि न मनुष्यो विरोचते ॥ १३ ॥

विनयं कुर्वतेऽथश्रमादतो मतिमान् नरः ।

शिरो धरण्यामाधत्ते शाखा फलभरानता ॥ १४ ॥

विनयस्तत्र जायेत नित्यं सम्मानवर्द्धकः ।

स्थानञ्च त्रिदिवे दद्यात् तुभ्यमभ्युन्नते सुखम् ॥ १५ ॥

विनयो भवति स्वर्गद्वारस्य किल कुञ्जिका ।

उन्नतेर्गौरवस्यास्ते तथा रम्यप्रसाधनम् ॥ १६ ॥

यच्छते पुण्यस्येह यस्य मानोच्छ्रितं शिरः ।

तस्माद्विनयसम्प्राप्तिर्हृदयग्राहिणी भवेत् ॥ १७ ॥

विनयो यस्य लोकस्य स्वभावत्वेन जायते ।

प्रतिपत्ता महत्त्वेन चासौ भवति लामवान् ॥ १८ ॥

विनयस्त्वां - प्रियं - कुर्याज्जगत्यामिह सर्वथा ।

पुरतो मनसां प्राण इव स्या महिमान्वितः ॥ १९ ॥

मर्त्येषु विनयान्नैव भव जातु पराङ्मुखः ।

यद्धारयेः स्वमूर्द्धानमस्मादसिमिवोन्नतम् ॥ २० ॥

उदग्रशिरसामत्र विनयः स्यान्मनोरमः ।

भिक्षुकश्चेद्विनीतः स्यात् संसिद्धिरियमस्य हि ॥ २१ ॥

दया-प्रशंसा ।

अयि चेतो दयारूपं पात्रं येन प्रसारितम् ।

दयाराज्येशिता नूनं बभूवासौ नरः कृती ॥ २२ ॥

दया प्रख्यातनामानं त्वां विदध्याद्धरातले ।

दया सम्पादयेच्छ्रुत् तव क्षेममनोरथम् ॥ २३ ॥

दयां विहाय नैवान्यत् कृत्यं जगति विद्यते ।

अस्यास्तीव्रतरः कश्चिदापणश्च न दृश्यते ॥ २४ ॥

दया नीविः प्रमोदानामक्षया परिकीर्त्तिता ।

दया स्थिरा जीवितस्य फलमुक्तमनुत्तमम् ॥ २५ ॥

दयया जगतश्चित्तं कुरु हर्षविकस्वरम् ।

कीर्त्तिसम्भृतमाधत्स्व विश्वं त्यागप्रभावतः ॥ २६ ॥

दयायां सर्वकालेषु वासं कल्पय निश्चलम् ।

यतश्चित्तविनिर्माता कारुण्यभरितो भृशम् ॥ २७ ॥

दान-प्रशंसा ।

दानमाद्रियतेऽजस्रं दक्षिणः सुभगः पुमान् ।

यतो दानेन मनुजः सौभाग्यालङ्घ्यतो भवेत् ॥ २८ ॥

दानेन दयया चाधिक्रियतां क्षितिमण्डलम् ।

दयादानात्मके राज्ये प्राधान्यं समवाप्नुहि ॥ २९ ॥
 दानं निसर्गतः सिद्धं कर्मोदात्तहृदा नृणाम् ।
 दानं वृत्तिर्महाभाग्यवतां श्लाघ्यतमाऽनिशम् ॥ ३० ॥
 दानं हि दोषताम्रस्य रससिद्धिर्विलक्षणा ।
 दानं किलौषधं वाधासमुदायस्य निश्चितम् ॥ ३१ ॥
 यायच्छुभ्यं त्यमात्मानं दानतो न वियोजय ।
 धेयः कन्दुकमात्मीयं यतो दानेन नेष्यसि ॥ ३२ ॥

सन्तोष-प्रशंसा ।

यद्यहीकुरुषे वित्त ! सन्तोषं वित्तमुत्तमम् ।
 नियतं सुखसाम्राज्यप्रभुत्वमधिगच्छसि ॥ ३३ ॥
 अकिञ्चनोऽसि चेत् कृच्छ्रान्मा कार्षीः परिदेयनम् ।
 यतोऽकिञ्चित्करं रिक्तं धीमतामन्तिके मतम् ॥ ३४ ॥
 प्रेक्षायन्तो न लज्जन्ते दारिद्र्याद्विषमादपि ।
 दारिद्र्यादेव जायेत गौरवं हि महात्मनाम् ॥ ३५ ॥
 अस्ति मण्डनमादयानां काञ्चनाद्रजतादपि ।
 परमन्तः प्रमुदितः पुमान् निःस्योऽयतिष्ठते ॥ ३६ ॥
 धनी चेन्न विजायेथा मा वैकल्यं समाश्रय ।
 न हि दुःस्थादपेक्षेत कदाचिन्नृपतिः करम् ॥ ३७ ॥
 सन्तोषः खलु सर्वासु दशास्येव प्रशस्यते ।
 सन्तोषं कुरुतेऽवश्यं पुरुषो भुवि भाग्यवान् ॥ ३८ ॥
 प्रज्ञात् प्रद्योतय स्वान्तं सदा सन्तोषरोचिषा ।
 यदि त्वं पुण्यवत्त्वेन प्रत्यापयितुमिच्छसि ॥ ३९ ॥

विद्वत्सम्मतिः ।

(१)

परमप्रेमास्पद-श्रील-रामस्वामि-महोदयेषु नमो नारायणायेति स्मरण-पूर्वकं निगाद्यमिदम्—

श्रीमन् ! निरैक्षि वीतरागेणापि परोपचिकीर्षामात्रवश्यतया परमोप-योगिशब्दशास्त्रार्थसङ्ग्रहकारिणा भवता निर्मितोऽभिनवपरिष्कारपरिष्कृत-वर्ष्मा 'व्याकरण-मञ्जरी'-नामधेयो ग्रन्थः । सर्वाङ्गीणसौष्टवेयं 'व्याकरण-मञ्जरी' अद्यावधि प्रकाशमुपेयुषो हिन्दी-संस्कृतोभय-भारतीव्युत्पत्त्यौपयिकान् व्याकरण-ग्रन्थान् सर्वानेवातिशयाना-वर्त्तते इत्युक्तौ नातिशयोक्तिलेशोऽपि । एकैवेयं 'मञ्जरी' हिन्दी-संस्कृतो-भयव्याकरणविषये व्युत्पत्तिभूतः समन्वयस्यमाना पूर्णव्युत्पत्तये पर्याप्तो-तीति नात्र संशीतिरीपदपि । काठिन्यदुरुहत्वादिवचनानामपि व्याकरण-नियमानां सरलसुबोधशैल्या निरूपणं भवतामेव नैकभाषावैदुष्यजुषां कृत्यम् । अनया कृत्या न केवलं छात्रवृन्दं बहुपाकारि, अपि त्वध्यापनो-पयोग्यभिनवानेकविषयावबोधनेनाध्यापकवृन्दमपि । उदाहरणान्यपि हृद-यङ्गमानि गौरवास्पदेभ्यः काव्य-नाटक-पुराण-दार्शनिकसूत्रभाष्यादिभ्यः समग्राहिपतेत्यादयो बहवो भव्यनव्यप्रकारा इतरव्याकरणेष्वहष्टचरा न्य-धायिपतेत्ययं सुवर्णसौरभयोगः समजनि । इयं 'मञ्जरी' समेषां सहृदय-भ्रमराणां स्वीययोग्यतासौरभेण सौहित्यं सम्पादयितुमलमिति मे विश्व-सिति चेतः । अन्तर्वाणिगणैः प्रणोद्यमाना अपि गीर्वाणवाणीप्रणयिनो-ऽपि तदीयकाठिन्येन ये छरभारत्यध्ययनपराहसुखा आसन्नाहङ्गलभाषादि-

विद्वत्सम्मतिः ।

पाठिनोऽन्तेवासिनः, तेषां कृतेऽप्यधिसिन्धु निमज्जतां सर्कर्णधारा तरणित्वं
जातेयं 'मञ्जरी' इति सम्मन्यते—

स्वामी भागवतानन्दो मण्डलीश्वरः शास्त्री

काव्य-साहस्य-योग-न्याय-वेदान्तादि-तीर्थः ।

भारती-विद्यालयः—कनखलः (हरिद्वार) ।

(२)

कलियुगपावनायतारभक्तजीवजीवातुपरमपुमर्थप्रेमवितरण-

परायणभगवत्श्रीश्रीकृष्णचैतन्यचरणोपदिष्टैकवीथी-

पथिक-श्रीमन्माध्वसम्प्रदायाचार्य-दार्शनिक-

सार्वभौम-साहित्यदर्शनायाचार्य-

तर्करत्न-न्यायरत्न—

गोस्वामि-श्रीदामोदरशास्त्री—

आदरणाय बहुभाषाविज्ञ पण्डितश्रीयुक्त रामस्वामीजीकीरचित "व्या-
करणमञ्जरी" को देखकर हमको अधिक हर्ष भया ; क्योंकि उक्त पुस्तक
संस्कृत-व्याकरणकी महनतासे भीरु जिज्ञासुजनोंकी जैसी योग्यता-
सम्पत्तिमे उपयोगी होगी, तैसी अन्यद्वारा संभावित नहि है ; तथा
इंग्लिशव्याकरण-परिभाषाओंकीभी साथ २ अर्थोपलब्धि इससे अधिकांशमें
होवैगी । इस पुस्तकके दो भाग हैं । आशा की जाती है कि यदि दोनों
भाग आयत्त हो जावें तो व्यवहारोपयोगी संस्कृतज्ञान अवश्यही
होवैगा । इसके देखनेसेही इसकी ज्ञानसंपादनक्षमता विदित हो सकती है ।
यह वस्तुस्थिति है ; प्रशंसांश इसमें अनुमात्रभी नहि है । इति शम् ।

(३)

श्रीमान् रामस्वामीजीकी बनाई हुई “व्याकरणमञ्जरी”-नामकी पुस्तकको मैंने देखा । यह पुस्तक व्याकरण पढ़नेवाले छात्रोंके, विशेषकर प्रथमश्रेणीके छात्रोंके तो बड़ेही कामकी चीज़ है । इस पुस्तकके द्वारा साधारणसे साधारण छात्र थोड़ेही परिश्रमसे व्याकरणकी व्युत्पत्ति पूर्णरूपसे प्राप्त कर सकते हैं । मैं स्वामीजीको पूर्णरीतिसे छात्रोंको व्युत्पन्न बनानेके लिये इस ग्रन्थकी रचनाके उपलक्ष्यमें हृदयसे धन्यवाद देता हूँ ; और आशा करता हूँ, परमात्माकी कृपासे स्वामीजीका यह उद्योग सफल होगा । शुभमस्तु ।

महामहोपाध्याय देवीप्रसाद शुक्ल
कविचक्रवर्ती, साहित्यवारिधि
अध्यापक, हिन्दुविश्वविद्यालय, काशी ।

(४)

श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्य श्री १०८ श्रीरामस्वामीजीसे रचित “संस्कृत-व्याकरण-मञ्जरी” को देखकर मुझे बहुतही प्रसन्नता हुई । इसका आद्यन्तभाग संस्कृत, हिन्दी एवं आंग्ल-भाषा-रसिक, विद्याव्रत-परायण मधुकरोंको सरलतासे भावज्ञान-रस प्रदान कर तृप्त करनेमें बहुतही उपयुक्त होगा, इसमें कोई संशय नहीं । इसके साथ वृद्ध पुरुषोंकोभी यह “मञ्जरी” रसायनसे कम लाभ न देगी । ज्यों २ “मञ्जरी”-का प्रचार बढ़ेगा, त्यों २ ही भारतमें संस्कृत-शिक्षा बढ़ती जायेगी ; विद्यार्थियोंको परीक्षाओंमें उत्तीर्ण होनेमें सहायता-द्वारा उत्साह बढ़ानेमेंभी एकमात्र साधन होगी । आशा है कि सरकारी

विद्वत्सम्मतिः ।

शिक्षा-समितियोंका ध्यानभी अवश्य इस ओर जायेगा, और वे इसके प्रचारमें साहाय्य प्रदान कर अनुगृहीत करेंगे ।

साहित्याचार्य, आयुर्वेदोपाध्याय

रामचन्द्र शर्मा वाग्मी न्यायशास्त्री काव्यतीर्थ

अध्यक्ष श्रीपालीवालब्राह्मणसंस्कृतकॉलेज, हृद्वार ।

(5)

I have glanced at portions of "Vyākaraṇa Mañjarī", an elementary Sanskrit Grammar (in Hindi), by Paṇḍit S'ri Rāma Swāmi. From what I have seen of the work it seems to me that it will be a *useful handbook to Sanskrit-reading students in their primary and secondary stages.*

G. N. Kavirāj M. A.,

Principal,

Govt. Sanskrit College, Benares.

(6)

I have glanced through the "Vyākaraṇa Mañjarī" by Rāma Swāmi. The book, I am strictly of opinion, will prove *highly useful to the High School & Intermediate students for whom it is intended.*

Nilkamal Bhattachārya M. A.,
Professor, Central Hindu College,
Benares Hindu University.